

ירושלים ט' בטבת תשפ"ו

29 בדצמבר 2025

חוזר מס' ח-06 – 2832

לכבוד

התאגידים הבנקאיים ונותני שירותי תשלום יציבותיים

הנדון: הוראת ניהול בנקאי תקין 313 - "חשיפות גדולות" ועדכון הפניות להגדרות בהוראות ניהול בנקאי תקין

מבוא

1. בחוזר מס' ח-06-2811 מיום 3 בפברואר 2025 (להלן - חוזר 2811) בנושא: "חשיפות גדולות" נקבע כי מועד התחילה של ההוראה "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40) (להלן - ההוראה החדשה)", אשר תחליף את הוראה 313 - "מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לווים" (להלן - הוראה 313) יהיה ביום 1 בינואר 2026; כמו כן, נקבע כי תאגיד בנקאי רשאי ליישם את ההוראה החדשה לפני מועד התחילה, ובלבד שיישם את כל דרישות ההוראה במלואן. לאור בקשות שנתקבלו, החליט המפקח על הבנקים להאריך את התקופה האמורה לעיל וזאת עד ליום 1 ביולי 2026.
2. בחוזר מס' ח-06-2807 מיום 1 בינואר 2025 ניתנה החרגה לחברת כרטיסי אשראי מעמידה במגבלה שבסעיף 4(ב)(2) להוראה 313 ביחס לחבות של קבוצת לווים בנקאית, וכן נקבע כי חבות זו לא תיכלל במגבלה המצרפית של לווים גדולים (סעיף 4(ה) להוראה). זאת, עד ליום 1 בינואר 2026 או עד למועד היישום המוקדם של ההוראה החדשה, לפי המוקדם מבניהם. בהתאמה לאמור בסעיף 1 לעיל, החליט המפקח להאריך תקופה זו עד ליום 1 ביולי 2026.
3. בנוסף, בעקבות פרסום חוזר 2811, נוצר הצורך לעדכן במספר הוראות ניהול בנקאי תקין הפניות והגדרות בהתאמה להוראה החדשה, כדוגמת "צד נגדי", "קבוצת צדדים נגדיים קשורים" ועוד, וכן נושאים נוספים הקשורים אליהן. העיקרון שעל בסיסו עודכנו ההוראות הינו ש"ערך החשיפה" בהוראה החדשה שווה לסכום החבות נטו בהוראה 313 (קרי, לאחר ניכויים). בהתאם לכך יש למדוד את ערכי החשיפה כמפורט בפרק 30 בהוראה החדשה.
4. בנוסף, כדי להימנע מהפרעה לתהליכי התשלום והסליקה ובהמשך לפטור שנקבע בסעיף 30.36(1) בהוראה החדשה לעניין חשיפות בין-בנקאיות הנובעות מתהליכי תשלום וסליקה באותו יום עסקים (T), הוחלט להרחיב את הפטור עבור חשיפות כאמור גם אם הסליקה בגין נוצרה ביום העסקים שלאחריו (1+T).
5. אסדרה זו לא לוותה בפרסום דוח בקביעת אסדרה בהתאם להוראות חוק עקרונות האסדרה, התשפ"ב-2021 (בסעיף זה - החוק), נוכח הפטור הקבוע בסעיף 34(ג)(2) ו-4 לחוק, שכן מדובר -

- א. בדחיית כניסה לתוקף של אסדרה כאמור בסעיף 1 לעיל, ובהמשך מתן הקלה קצובה בזמן בסעיף מסוים בהוראה קיימת כאמור בסעיף 2 לעיל (להלן - חלק א). כמו כן, אין צורך בבחינה מחדש של האסדרה לפי הוראות סעיף 36 לחוק.
- ב. בביצוע התאמות נדרשות בהוראות ניהול בנקאי שונות בעקבות כניסתה של ההוראה החדשה כאמור בסעיף 3 לעיל (להלן - חלק ב). מסיבה זו התיקונים האמורים גם לא יבחנו בדיעבד.
- ג. בהרחבת פטור קיים בהוראה החדשה כאמור בסעיף 4 לעיל, אשר מבוסס על אימוץ פרקטיקה של האיחוד האירופי, ועל כללים מקובלים במדינות עם שווקים משמעותיים. משכך, אסדרה זו גם לא תהיה נתונה לבחינה בדיעבד על פי סעיף 36 לחוק, אלא ככל שיחול שינוי בכללים המקובלים במדינות עליהן התבססה האסדרה.
6. לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת בעניינים הנוגעים לעסקי בנקאות, ובאישור הנגיד, תיקנתי את הוראה 313, את ההוראה החדשה וכן מספר הוראות ניהול בנקאי תקין כמפורט להלן.

עיקרי התיקון - חלק א

"ההוראה החדשה" - סעיף תחילה והוראות מעבר

7. בסעיף (א) במקום: "ביום 1 בינואר 2026", יבוא: "ביום 1 ביולי 2026".
8. בסעיף (ג) במקום: "עד ליום 1 בינואר 2027", יבוא: "עד ליום 1 ביולי 2027".

דברי הסבר

כדי לתת זמן נוסף להיערכות, ובשים לב כי קיימת אסדרה בנושא ריכוזיות לוויס גם היום, החליט המפקח לדחות את יישום ההוראה החדשה מיום 1 בינואר 2026, כפי שנקבע בהוראה החדשה בסעיף (א) "תחילה והוראות מעבר" וזאת עד ליום 1 ביולי 2026 או מועד היישום המוקדם של ההוראה החדשה, לפי המוקדם מבניהם. בנוסף, החליט המפקח להאריך את התקופה האמורה בסעיף (ג) בהוראה החדשה וזאת עד ליום 1 בינואר 2027.

"הוראה 313" - סעיף 12

9. בסעיף 12(א) במקום המילים "עד ליום י"ב בטבת תשפ"ו (1.1.2026) או מועד היישום המוקדם של ההוראה החדשה", יבוא: עד ליום ט"ז בתמוז תשפ"ו (1.7.2026) או מועד היישום המוקדם של ההוראה מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" המחליפה הוראה זו".

דברי הסבר

נוכח דחיית כניסתה של ההוראה החדשה כאמור בסעיף 1 לעיל, החליט המפקח להאריך את התקופה האמורה בסעיף 12(א) להוראה 313 וזאת עד ליום 1 ביולי 2026 או מועד היישום המוקדם של ההוראה החדשה, כמקדם מבניהם. חבות של קבוצת לוויס בנקאית לחברת כרטיסי אשראי, לא תהיה כפופה למגבלת "קבוצת לוויס בנקאית" ולא תיכלל במגבלה המצרפית של לוויס גדולים.

עיקרי התיקון - חלק ב

התיקונים להוראות ניהול בנקאי תקין

10. בהוראה מספר 203 (הלימות הון) -

10.1. בהערת שוליים 28, **במקום**: "בנוסף "צד נגדי אחד" - "לווה" כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לוויים, ומי ששולט בלווה כאמור ומי שנשלט על ידי אלה. (לדוגמה, במקרה של עסק קטן שהוא שלוחה של עסק קטן אחר, המגבלה תתייחס לחשיפה המצרפית של התאגיד הבנקאי לשני העסקים)", **יבוא**: "בנוסף "צד נגדי אחד" - "צד נגדי" כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)", ומי ששולט בצד נגדי כאמור ומי שנשלט על ידי אלה. (לדוגמה, במקרה של עסק קטן שהוא שלוחה של עסק קטן אחר, המגבלה תתייחס לערך החשיפה המצרפית של התאגיד הבנקאי לשני העסקים)".

10.2. בסעיף 124(ב), **במקום**: "בסעיף זה - "קבוצה" - לפי הגדרת "קבוצת לוויים" בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313", **יבוא**: "בסעיף זה - "קבוצה" - לפי הגדרת "קבוצת צדדים נגדיים קשורים" בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

11. בהוראה מספר 204 (מודלים פנימיים) -

בסעיף 423 **במקום**: "לעניין זה, "ישות משפטית" תוגדר כהגדרת "לווה" בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לוויים", **יבוא**: "לעניין זה, "ישות משפטית" תוגדר כהגדרת "צד נגדי" בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

12. בהוראה מספר 211 (הערכת נאותות הלימות ההון) -

בסעיף 773, בתבליט הראשון, **במקום**: "מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לוויים", **יבוא**: "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

13. בהוראה מספר 301 (דירקטוריון) -

13.1. בסעיף 62 (דיווח על אירוע שלא בשגרה) בסעיף קטן (יא)(4) **במקום**: "החבות היא בסכום", **יבוא**: "ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא: "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי" בסכום".

13.2. שאלה 3.4 בנספח א' - "שאלון למועמד לתפקיד נושא משרה בתאגיד בנקאי":

13.2.1. **במקום**: "האם לך, לבן זוגך או לתאגיד, בו אחד מכם הוא בעל השליטה, יו"ר הדירקטוריון, מנכ"ל או נושא משרה אחר הכפוף ישירות למנכ"ל - יש חבויות מי מהבאים:", **יבוא**: "האם יש חשיפה של מי מהתאגידים המפורטים בסעיפים 3.4.1-3.4.3, לך, לבן זוגך או לתאגיד, בו אחד מכם הוא בעל השליטה, יו"ר הדירקטוריון, מנכ"ל או נושא משרה אחר הכפוף ישירות למנכ"ל (להלן - צד נגדי)".

13.2.2. בסעיפים 3.4.1 עד 3.4.3 **במקום**: "בעל חבות", **יבוא**: "צד נגדי".

13.2.3. בהערת שוליים 12, **במקום**: "כמשמעותן בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313" **יבוא**: "כמשמעותן בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

14. בהוראה מספר 311 (ניהול סיכון אשראי) -

14.1. בכל מקום בהוראה בו מופיעה המילה "חבות" או "חבויות" **יבוא**: "ערך החשיפה" או "ערכי החשיפות", בהתאמה.

14.2. בסעיף 5 ובעקרון 5 **יימחקו** הסוגריים: "(ולא רק לאלו המטופלים בהוראה מספר 313)".

14.3. בסעיף 15(ה) **במקום**: "מגבלות על חשיפה ללווה ולקבוצת לוויים", **יבוא**: "מגבלות על ערך החשיפה לצד נגדי ולקבוצת צדדים נגדיים קשורים"

14.4. בסעיף 18 **במקום** הפסקה שמתחילה במילים: "כאמור בסעיף 1(ג)", **תבוא** הפסקה הבאה: "בפרט, מדיניות כזו תכלול יעדים לתמהיל התיק וכן תכלול מגבלות על ערך החשיפה לצד נגדי ולצדדים נגדיים קשורים, ענפי משק, אזורים גיאוגרפים ומוצרים מסוימים; מגבלות אלו יהיו בהלימה להוראות המפקח על הבנקים, ובפרט הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40) (להלן - הוראה 313) והוראת ניהול בנקאי תקין מספר 315 - "מגבלת חשיפה ענפית".

14.5. בסעיף 27ב

14.5.1. בסעיף קטן (א) **במקום**: "כאשר סך החבות נמוך מסך של מיליון ש"ח", **יבוא**: "כאשר סך ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא: "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי" (להלן - הוראה 203) נמוך מסך של מיליון ש"ח".

14.5.2. בסעיף קטן (ב) **במקום**: "כאשר סך כל החבות של הלווה מכוסה בביטחונות מהסוגים המוכרים כניכויים לפי סעיף 5 להוראה מספר 313", **יבוא**: "כאשר סך כל ערך החשיפה שווה לאפס (לאחר ניכוי ביטחונות מהסוגים המוכרים להפחתה על פי הטכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהוראה 203)";

14.5.3. בסעיף קטן (ד) **במקום**: "בעת חידוש אשראי, לרבות מתן אשראי נוסף שאינו עולה על 25% מיתרת החבות של הלווה", **יבוא**: "בעת חידוש אשראי, לרבות מתן אשראי נוסף שאינו עולה על 25% מיתרת ערך החשיפה של הלווה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203)".

14.5.4. בסעיף קטן (ד)(2) **במקום**: "כאשר חבות הלווה עולה על 200 מיליון ש"ח" **יבוא**: "כאשר ערך החשיפה של הלווה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203) עולה על 200 מיליון ש"ח".

14.5.5. בסעיף קטן (ה)(1) **במקום**: "סך החבות", **יבוא**: "סך ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203)".

14.6. בסעיף 27ג בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) **במקום**: "כאשר סך החבות", **יבוא**: "כאשר סך ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203)".

14.7. בסעיף 28 **במקום**: "צריך לסווג קבוצה של חייבים כקבוצת לוויים שקיים קשר ביניהם, או אפילו כלווה", **יבוא**: "צריך לסווג קבוצה של חייבים כקבוצת צדדים נגדיים קשורים שקיים קשר ביניהם, או אפילו כצד נגדי".

15. בהוראה מספר 312 (אנשים קשורים) -

15.1. בכל מקום בהוראה בו מופיעה המילה "חבות" או "חבויות" יבוא: "ערך החשיפה" או "ערכי החשיפות", בהתאמה.

15.2. בסעיף 1 (מבוא) **במקום**: "מטרת ההוראה היא להגביל את היקף חבויותיהם של אנשים קשורים", **יבוא**: "מטרת ההוראה היא להגביל את היקף חשיפותיהם של אנשים קשורים".

15.3. בסעיף 3 (הגדרות)

15.3.1. "אשראי", **במקום**: "כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313", **יבוא**: "כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), למעט ערבות, אשראי תעודות והתחייבות לשלם כסף על חשבון לקוח".

15.3.2. **תמחק** הגדרת "חבות", **במקומה תבוא הגדרת**: "ערך החשיפה" - "כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

15.4. בסעיף 5 (מגבלה על חבויות של אנשים קשורים) סעיף קטן 5(ג) **במקום**: "תאגיד השייך לאותה קבוצת לוויים בנקאית לה שייך התאגיד הבנקאי כמשמעותה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313", **יבוא**: "תאגיד השייך לאותה קבוצת צדדים נגדיים בנקאית לה שייך התאגיד הבנקאי כמשמעותה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

15.5. בסעיף 5 (מגבלה על חבויות של אנשים קשורים) - סעיף קטן 5(ג) - **יבוטל**.

15.6. סעיף 6 (ניכויים) - **יבוטל**.

16. A314 (ניהול הסדרי חוב ותהליכי גבייה של חובות מהותיים בקשיים)

16.1. בסעיף 4 (הגדרות) -

16.1.1. הגדרת "חוב מהותי", **במקום**: "חבות" - כהגדרתה בהוראה 313, **יבוא**: "ערך החשיפה" - כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" ולפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה מספר 203 "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי".

16.1.2. בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) **במקום**: "חבות", **יבוא**: "ערך החשיפה".

17. בהוראה מספר 315 (מגבלת חבות ענפית) -

17.1. בכל מקום בהוראה בו מופיעה המילה "חבות" או "חבויות" יבוא: "ערך החשיפה" או "ערכי החשיפות", בהתאמה.

17.2. בסעיף 4 (הגדרות)

17.2.1. בסעיף קטן (א), **במקום**: "סך החבות כמשמעותה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313, למעט השקעות במניות, למעט סך כל ההתחייבויות (לרבות מותנות) של התאגיד הבנקאי למתן אשראי או להוצאת ערבות ולמעט ערבויות שנתן הלווה לצד שלישי להבטחת חבות שקיבל הצד השלישי מהתאגיד הבנקאי", **יבוא**: "סך ערך החשיפה כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" ולאחר ניכויים נוספים כמשמעותם בסעיף 6 להלן".

17.2.2. סעיף קטן (ב) - **יבטל**.

17.3. בסעיף 5 (מגבלות) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא: "(ד) לעניין סעיף זה, ערכי חשיפות הציבור (מכנה) לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא: "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי".

17.4. במקום סעיף 6 (ניכויים), יבוא:

"ניכויים נוספים"

6. לצורך סעיף 5 לעיל, תאגיד בנקאי רשאי לנכות מערכי החשיפה סכומים נוספים כמפורט להלן:

6.1 השקעות במניות;

6.2 ההתחייבויות (לרבות מותנות) של התאגיד הבנקאי למתן אשראי או להוצאת ערבות;

6.3 ערכי החשיפות של חברה שאינה עוסקת בבניה בישראל, המיועדות לרכישת נדל"ן מחוץ לישראל (לעניין זה, "ישראל" - לרבות יהודה, שומרון וחבל עזה)".

דברי הסבר

סעיף 6 בהוראה הקיימת אפשר לתאגיד בנקאי לקזז מסך החשיפה לענף הבינוי והנדל"ן סכום מהוון של שכירות בגין נדל"ן מניב שהשכיר צד נגדי המשוך לענף, לבנק או לממשלת ישראל, מאחר וסיכון האשראי משויך בפועל לבנק או לממשלת ישראל. בעקבות יישור הקו עם התקן הבינלאומי בהוראת חשיפות גדולות שמאפשר ניכוי במקרה שהתאגיד הבנקאי יישם שיטות כשירות להפחתת סיכונים אשראי (CRM), הוחלט לבטל את הסעיף כאמור. בכדי לנכות בטחונות או ערבויות מחשיפה זו עליהן לעמוד בכללי ה-CRM על פי הוראה 203.

18. בהוראה מספר 323 (מגבלות על מימון עסקאות הוניות) -

בסעיף 2 (הגדרות), בהגדרת "שיעור מימון", סעיף קטן (2) **במקום**: "מיתרת האשראי ניתן להפחית ביטחונות הניתנים לניכוי על פי סעיף 5 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 בנושא "מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לוויים", בהתאם לכללים הקבועים שם", **יבוא**: "מיתרת האשראי ניתן להפחית סכומים המוכרים להפחתה על פי הטכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא: "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי".

19. בהוראה מספר 327 (ניהול הלוואות ממונפות) -

19.1. בסעיף 17 -

19.1.1. בסעיף קטן (יא) **במקום**: "כחשיפה ללווה או לקבוצת לווים כהגדרתם בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313", **יבוא**: "כחשיפה לצד נגדי או לקבוצת צדדים נגדיים קשורים כהגדרתם בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)";

19.1.2. בסעיף קטן (יג) **במקום**: "החבות של הלווה", **יבוא**: "החשיפה של התאגיד הבנקאי ללווה".

20. בהוראה מספר 332 (רכישה עצמית על ידי תאגידים בנקאיים) -

20.1. בסעיף 6 (הגדרות) **במקום**: הגדרת "לווה", "קבוצת לווים", **יבוא**: "צד נגדי", "קבוצת צדדים נגדיים קשורים".

20.2. בסעיף 7(ו)(3) **במקום**: "מגבלות לווה/קבוצת לווים", **יבוא**: "מגבלות על ערך החשיפה לצד נגדי ולקבוצת צדדים נגדיים קשורים".

20.3. בסעיף 9(א) **במקום**: "תאגיד בנקאי או תאגיד בשליטתו רשאי לקבל כביטחון לחבות לווה או של קבוצת לווים", **יבוא**: "תאגיד בנקאי או תאגיד בשליטתו רשאי לקבל כביטחון לצורך חישוב ערך החשיפה לצד נגדי או קבוצת צדדים נגדיים".

21. בהוראה מספר 337 (עסקאות בשוק מעו"ף) -

21.1. בסעיף 2 (ההגדרות) **במקום**: "הון התאגיד הבנקאי" - כמשמעותו בנספח א' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 בנושא "רכיבי ההון", **יבוא**: "הון התאגיד הבנקאי" - הון רוברד 1 לאחר התאמות פיקוחיות וניכויים כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 בנושא: "ההון הפיקוחי".

21.2. בסעיף 6 (חשיפה כוללת) **במקום**: "סך כל התחייבויותיו של תאגיד בנקאי כלפי מסלקת מעו"ף בניכוי אותן התחייבויות בגין לקוחותיו המכוסות בבטוחות המוכרות כניכויים לפי סעיף 5 להוראה מס' 313 (מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לווים), לא יעלה על 30% מהונו של התאגיד הבנקאי", **יבוא**: "סך כל התחייבויותיו של תאגיד בנקאי כלפי מסלקת מעו"ף בניכוי סכומים המוכרים להפחתה על פי הטכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא: "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי", לא יעלה על 30% מהונו של התאגיד הבנקאי".

22. בהוראה מספר 470 (כרטיסי חיוב) -

בנספח, בפרט ח', **במקום**: "מגבלה על חבות של לווה ושל קבוצת לווים", **יבוא**: "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

23. בהוראה מספר 472 (סולקים וסליקת עסקאות בכרטיסי חיוב) -

בנספח א, פרט ז' בחלק שעוסק בהוראות ניהול בנקאי תקין נוספות שחל על עליו סעיף 5(ב), **במקום**: "מגבלה על חבות של לווה ושל קבוצת לווים", **יבוא**: "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

24. בהוראה מספר 480 (התאמות להוראות ניהול בנקאי תקין החלות על תאגיד בנקאי חדש)

24.1. בפרק ד' -

24.1.1. בכותרת של סעיף 21, **במקום**: "הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 בנושא מגבלה על חבות של לווה ושל קבוצת לוויים", **יבוא**: "הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 בנושא "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" (להלן - הוראה 313)".

24.1.2. בסעיף 21 -

24.1.2.1. **במקום**: "הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 תחול", **יבוא**: "הוראה 313 תחול".

24.1.2.2. **במקום**: "חבות של קבוצת לוויים בנקאית או קבוצת לוויים חברת כרטיסי אשראי לתאגיד הבנקאי, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, לא תעלה על שיעור של 50% מהונו של התאגיד הבנקאי; מתום שלוש שנים ממועד קבלת רישיון בנק שאינו רישיון מוגבל, חבות של קבוצת לוויים בנקאית או קבוצת לוויים חברת כרטיסי אשראי לתאגיד הבנקאי, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, לא תעלה על שיעור של 25% מהונו של התאגיד הבנקאי", **יבוא**: "ערך החשיפה של התאגיד הבנקאי לקבוצת צדדים נגדיים בנקאית או צד נגדי שהוא בעל רישיון נותן שירותי תשלום יציבות, לא תעלה על שיעור של 50% מהון רובד 1 כהגדרתו בהוראה 313; מתום שלוש שנים ממועד קבלת רישיון בנק שאינו רישיון מוגבל, ערך החשיפה של התאגיד הבנקאי לקבוצת צדדים נגדיים בנקאית לא תעלה על שיעור של 25% מהון רובד 1 כהגדרתו בהוראה 313".

24.1.3. בכותרת של סעיף 22 **במקום**: "מגבלת חבות ענפית", **יבוא**: "מגבלת חשיפה ענפית".

24.1.4. בסעיף 22 **במקום**: "חביונות של לוויים", **יבוא**: "ערכי החשיפות (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) של צדדים נגדיים".

"ההוראה החדשה" - סעיף 30.36(1)

25. **במקום**: "חשיפות בין-בנקאיות תוך-יומיות", **יבוא**: "חשיפות בין-בנקאיות במהלך יום העסקים (תוך-יומיות) או במהלך יום העסקים שלאחריו (T+1);

דברי הסבר

כדי להימנע מהפרעה לתהליכי התשלום והסליקה ובהמשך לפטור שנקבע בסעיף 30.36(1) בהוראה החדשה לעניין חשיפות בין בנקאיות הנובעות מתהליכי תשלום וסליקה באותו יום עסקים (T), הוחלט להרחיב את הפטור עבור חשיפות כאמור גם אם הסליקה בגינן נוצרה ביום העסקים שלאחריו (T+1). האסדרה כאמור התבססה על אימוץ פרקטיקה של האיחוד האירופי.

תחילה

26. התיקונים להוראה החדשה ולהוראה 313 המפורטים בחלק א בחוזר זה ייכנסו לתוקף ביום פרסום החוזר באתר האינטרנט של בנק ישראל ;

27. התיקונים להוראות הניהול הבנקאי התקין המפורטים בחלק ב בחוזר זה וכן התיקונים להוראה החדשה כמפורט בסעיף 25 בחוזר זה ייכנסו לתוקף במועד יישום הוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" או ביום 1 ביולי 2026, המוקדם מבין השניים.

עדכון הקובץ

28. מצורפים דפי עדכון לקובץ ניהול בנקאי תקין. להלן הוראות העדכון :

<u>להכניס עמוד</u>	<u>להוציא עמוד</u>
203-1-62 [17] (12/25)	203-1-62 [16] (4/25)
204-1-110 [4] (12/25)	204-1-110 [3] (10/15)
211-1-21 [3] (12/25)	211-1-21 [2] (5/13)
301-1-68 [32] (12/25)	301-1-68 [31] (7/25)
311-1-31 [11] (12/25)	311-1-31 [10] (11/23)
312-1-8 [14] (12/25)	312-1-8 [13] (6/23)
313-1-15 [2] (12/25)	313-1-15 [1] (2/25)
313-1-17 [24] (12/25)	313-1-17 [23] (1/25)
314A-1-10 [2] (12/25)	314A-1-10 [1] (9/21)
315-1-5 [29] (12/25)	315-1-5 [28] (10/24)
323-1-3 [7] (12/25)	323-1-3 [6] (4/15)
327-1-10 [2] (12/25)	327-1-10 [1] (4/15)
332-1-4 [4] (12/25)	332-1-4 [3] (9/21)
337-1-3 [4] (12/25)	337-1-2 [3] (10/10)
470-1-9 [16] (12/25)	470-1-9 [15] (1/20)
472-1-7 [5] (12/25)	472-1-7 [4] (8/21)
480-1-15 [5] (12/25)	480-1-15 [4] (1/23)

בכבוד רב,

דני חיאשווילי

המפקח על הבנקים

הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי

תוכן העניינים

<u>עמוד</u>	<u>נושא</u>
203-2	מבוא
203-3	חובות בודדים
203-14	דירוג אשראי חיצוני
203-20	הגישה הסטנדרטית - הפחתת סיכון אשראי
	נספחים:
203-42	א' יישום תהליך המיפוי
203-47	ב' טיפול בדרישות הון לעסקאות שכשלו ועסקאות שאינן DvP (מסירה כנגד תשלום)
203-50	ג' טיפול בסיכון אשראי של צד נגדי ובקיצוז בין מוצרים שונים
203-79	ד' דוגמאות לחישוב ההשפעה של הפחתת סיכון אשראי לפי נוסחת המפקח
203-84	ה' סקירת השיטות לטיפול בהון במקרים של עסקאות המובטחות על ידי ביטחון פיננסי לפי הגישה הסטנדרטית

מבוא

50. הפיקוח על הבנקים מתיר לתאגידים בנקאיים את הבחירה בין שתי שיטות מקיפות לחישוב ההון הנדרש להם בגין סיכון אשראי. חלופה אחת, הגישה הסטנדרטית, תהיה למדוד סיכון אשראי באופן סטנדרטי, הנתמך על ידי דירוגי אשראי (credit assessments) חיצוניים¹⁴.
51. השיטה החלופית, הגישה המבוססת על דירוגים פנימיים (Internal Rating-Based Approach) הכפופה לאישור מפורש של המפקח, תתיר לתאגידים בנקאיים להשתמש במערכות הדירוג הפנימיות שלהם לסיכון אשראי. גישה זו מוסדרת בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204.
52. בהוראה מפורטים תיקונים להמלצות ועדת באזל מ-1988 לשקלול סיכונים חשיפות בתיק הבנקאי. חשיפות, שלגביהן אין התייחסות מפורשת בהוראה, יטופלו כפי שטופלו עד כה; חשיפות הנוגעות לאיגוח נדונות בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205. בנוסף, שווה ערך אשראי של עסקאות מימון ני"ע - (SFT¹⁵ - Securities Financing Transactions) ונגזרי OTC (נגזרים מעבר לדלפק), החושפים תאגיד בנקאי לסיכון אשראי של צד נגדי¹⁶, יחושב לפי הכללים שנקבעו בהוראה 203A¹⁷. בקביעת משקלי הסיכון בגישה הסטנדרטית, תאגידים בנקאיים יכולים לעשות שימוש בדירוגי אשראי של חברות דירוג אשראי חיצוניות, שכשירותן לצורך מטרות הון הוכרה על ידי המפקח בהתאמה לקריטריונים המוגדרים בסעיפים 90 ו-91. שקלול הסיכון בחשיפות יהיה נטו, לאחר ניכוי ההפרשות הספציפיות¹⁸.

¹⁴ סימוני הדירוגים עקביים לשיטה שבה עושה שימוש חברה אחת, Standard & Poor's. השימוש בדירוגי אשראי של Standard & Poor's הוא לצורך דוגמה בלבד. ניתן לעשות שימוש באותה מידה בדירוגים חיצוניים של חברות דירוג אחרות.

¹⁵ SFT הן עסקאות כגון: הסכמי רכש חוזר, הסכמי מכר חוזר, עסקאות שאילה והשאלת ניירות ערך, ועסקאות הלוואות מרווח (margin), שבהן ערך העסקאות תלוי בהערכות השוק והעסקאות כפופות לעתים להסכמי מרווח (margin).

¹⁶ סיכון האשראי של הצד הנגדי מוגדר כסיכון שהצד הנגדי לעסקה ייקלע לכשל (default) לפני הסילוק הסופי של תזרימי המזומנים של העסקה. הפסד כלכלי ייגרם אם לעסקה או לתיק של עסקאות עם הצד הנגדי יש ערך כלכלי חיובי בעת כשל. שלא כבחיפת חברה לסיכון אשראי באמצעות הלוואה, שבה החשיפה לסיכון אשראי היא חד צדדית ורק התאגיד הבנקאי המלווה חשוף לסיכון בשל הפסד, סיכון האשראי של הצד הנגדי יוצר סיכון הפסד דו-צדדי: ערך השוק של העסקה יכול להיות חיובי או שלילי לכל צד נגדי לעסקה. ערך השוק אינו וודאי ועלול להשתנות לאורך זמן עם תזוזת גורמי השוק הבסיסיים.

¹⁷ בטל.

¹⁸ בטל.

א. חובות בודדים (Individual claims)**1. חובות של ריבונות (sovereigns)**

53. שקלול הסיכון של חובות של ריבונות, הבנקים המרכזיים שלהן ורשות מוניטרית ארצית יהיה כמפורט להלן :

דירוג אשראי	AAA עד AA	A+ עד A	BBB+ עד BBB	BB+ עד B	מתחת B-	ללא דירוג
משקל הסיכון	0%	20%	50%	100%	150%	100%

54. ניתן להחיל משקל סיכון 0% לחשיפות של תאגידים בנקאיים לממשלת ישראל ולבנק ישראל, הנקובות בש"ח ושמומנו¹⁹ בש"ח²⁰.

לעניין זה, ייחשבו סוגי החשיפות הבאות כחשיפות הנקובות במטבע ישראלי, וניתן להחיל משקל סיכון 0% על חשיפות אלו :

* חשיפות הצמודות למט"ח ;

* חשיפות הנקובות במט"ח, שלמדינה קיימת אפשרות לסלק אותן בש"ח אם היא מתקשה בגיוס מט"ח, ובלבד ששער ההמרה לש"ח יהיה שער שוטף (שמאפשר לתאגיד הבנקאי להמיר את הסכום השקלי שקיבל למט"ח בסכום שהמדינה צריכה הייתה לפרוע).

כאשר רשות פיקוח במדינה אחרת קבעה משקל סיכון נמוך יותר מהמפורט בטבלה לעיל, לחשיפות של הריבונות באותה המדינה, ניתן להחיל אותו משקל סיכון לשקלול החשיפות במטבע המקומי, לריבונות זו (או לבנק המרכזי או לרשות המוניטרית הארצית) שמומנו במטבע זה, ובלבד שהמדינה חברה ב-OECD ומדורגת בדירוג A- או דירוג עדיף מזה.

55. לצורך קביעת משקלי הסיכון של חובות של ריבונות אשר אינן מדורגות על ידי חברת דירוג אשראי חיצונית כשירה, ניתן לעשות שימוש בדירוג סיכון המדינה שנקבע על ידי סוכנויות אשראי ליצוא (Export Credit Agencies - ECA). כדי להיות ECA כשירה חייבת סוכנות האשראי לפרסם את סולם הדירוגים שלה ולהתחייב לשיטה המוסכמת על ידי ה-OECD. במקרה האמור התאגיד הבנקאי ישתמש בדירוג סיכונים מקובל על סוכנויות אשראי ליצוא המשתתפות ב"הסדר תמיכה רשמית לאשראי יצוא" (Arrangement on Officially Supported Export Credit²¹). השיטה המוסכמת של ה-OECD קבעה שמונה קטגוריות של דירוג סיכון הקשורות לפרמיית ביטוח ייצוא מזערית. דירוגי סיכון אלה של סוכנויות האשראי ליצוא (ECA), יהיו תואמים לקטגוריות של סיכון אשראי המפורט להלן.

דירוגי סיכון של ECA	0-1	2	3	4-6	7
משקל הסיכון	0%	20%	50%	100%	150%

19 כלומר : שכנגד חובות אלה של הריבונות יש לתאגידים הבנקאיים התחייבויות מתאימות הנקובות במטבע המקומי.
20 משקלי סיכון נמוכים אלו ניתן ליישם בהרחבה גם לשקלול הסיכון של בטחונות וערבויות. ראה סעיפים ד.3. ו-ד.5. להלן.

21 הדירוג המוסכם המיוחס לגבי כל מדינה זמין באתר של ה-OECD (<http://www.oecd.org>).

56. חובות של הבנק הבינלאומי לסילוקין (BIS), קרן המטבע הבינלאומית, הבנק האירופי המרכזי, מנגנון היציבות הפיננסית האירופית (ESM), הקרן האירופית לייצוב פיננסי (EFSF) והקהילה האירופאית יכולים לקבל משקל סיכון 0%.

2. חובות של ישויות סקטור ציבורי - PSE (Public Sector Entities) שאינן ממשלה מרכזית

57. "ישויות סקטור ציבורי" יכללו את הגופים הבאים:
- (א) ממשלות אזוריות ורשויות מקומיות;
 - (ב) ישויות בבעלות ממשלתית מלאה, שאינן מתחרות בסקטור הפרטי;
 - (ג) ישויות סקטור ציבורי על פי קביעת רשות הפיקוח המקומית במדינות OECD, המדורגות בדירוג A- או בדירוג עדיף מזה;
 - (ד) "אשרא" - החברה הישראלית לביטוח יצוא בע"מ.
 - (ה) ישויות נוספות כפי שיקבע המפקח על הבנקים.

חובות של ישויות סקטור ציבורי (PSEs) מקומיות יקבלו משקל סיכון, בהתאם לחובות של בנקים, כאמור בסעיפים 60 עד 64²², מבלי להחיל את הטיפול המועדף בחובות לזמן קצר. עם זאת, חובות של ישויות סקטור ציבורי מקומיות, אשר חוב כלשהו שלהן לתאגיד הבנקאי מסווג על ידי התאגיד הבנקאי כ"סיכון אשראי מסחרי בעייתי" כהגדרתו בהוראות הדיווח לציבור בדבר "מדידה וגילוי של חובות פגומים, סיכון אשראי והפרשה להפסדי אשראי", יקבלו משקל סיכון בהתאם לחובות של תאגידים, כאמור בסעיפים 66 עד 67, או להלוואות בפיגור, כאמור בסעיף 75, לפי העניין. משקל הסיכון שיוחל על חשיפות ל"אשרא" - החברה הישראלית לביטוח יצוא בע"מ" יהיה זהה למשקל הסיכון המוחל על חשיפות לממשלת ישראל.

58. ניתן לייחס משקל סיכון לחובות של ישויות סקטור ציבורי (PSEs) במדינות אחרות בהתאם להנחיות הרשות המפקחת באותה מדינה, ובלבד שהמדינה חברה ב-OECD ומדורגת בדירוג A- או בדירוג עדיף מזה²³. משקל הסיכון שיוחל על ישויות סקטור ציבורי במדינה זרה, לא יהיה נמוך ממשקל הסיכון הנגזר מדירוג האשראי החיצוני של אותה המדינה.

3. חובות של בנקים רב-צדדיים לפיתוח (MDBs) (multilateral development banks)

59. ככלל, משקלי הסיכון שיישמו לחובות של בנקים רב צדדיים לפיתוח (MDBs) יהיו מבוססים על דירוג אשראי חיצוני, בהתאם למיפוי הבא:

דרוג אשראי	AAA עד AA-	A+ עד BBB-	BB+ עד B-	פחות מ-B-	ללא דירוג
משקל סיכון	20%	50%	100%	150%	50%

²² בטל.

²³ בטל.

משקל סיכון 0% יוחל על חובות של בנקים רב צדדיים לפיתוח (MDBs) בעלי דרוג גבוה, המקיימים את הקריטריונים המפורטים להלן²⁴. הקריטריונים לכשירות לשקלול סיכון של 0% הם:

- * דירוגי איכות גבוהים מאוד כמנפיקים לטווח ארוך, כלומר רוב הדירוגים החיצוניים של הבנקים הרב צדדיים לפיתוח (MDBs) חייבים להיות AAA;
- * חלק משמעותי של מחזיקי המניות הן ריבוניות שלהן דירוג כמנפיק אשראי ארוך טווח של AA- או גבוה יותר, או רוב המקורות שגייסו בנקים רב צדדיים לפיתוח (MDBs) הם בצורה של הון מניות נפרע, עם רמה נמוכה של מינוף או ללא כל מינוף;
- * תמיכה חזקה של מחזיקי מניות המקבלת ביטוי: בסכום ההון שנפרע על ידם; בסכום הנוסף של ההון שלבנקים אלו יש זכות לגייס (right to call) כדי לפרוע את ההתחייבויות שלהם במידת הצורך; ובהשקעות מתמשכות בהון ושעבודים חדשים מבעלי מניות שהם ריבוניות;
- * רמה הולמת של הון ונזילות (נדרשת גישה הבוחנת כל מקרה לגופו כדי להעריך אם ההון והנזילות של כל בנק רב צדדי לפיתוח (MDB) הם ברמה הולמת); וכן
- * חקיקה מחמירה של דרישות להעמדת הלוואות ומדיניות פיננסית שמרנית, אשר יכללו בין יתר התנאים: תהליך אישור מובנה, הערכה פנימית של נאותות האשראי ומגבלות על סיכון ריכוזיות (לפי מדינה, מגזר, חשיפה בודדת וסוגי אשראי), אישור חשיפות גדולות על ידי הדירקטוריון או אחת מועדותיו, לוחות סילוקין קבועים, ניטור אפקטיבי של שימוש בתקבולים (proceeds), תהליך בחינת מצב, והערכה קפדניים (rigorous) של סיכון ושל ההפרשות לרזרבות להפסדי אשראי.

²⁴ כיום בנקים רב צדדיים לפיתוח (MDBs) הכשירים לשקלול של 0% הם: קבוצת הבנק העולמי (World Bank Group) הכוללת את הבנק הבינלאומי לשיקום ופיתוח (IBRD) והחברה הבינלאומית למימון (International Finance Corporation (IFC)), הבנק לפיתוח אסיה (Asian Development Bank (ADB)), הבנק לפיתוח אפריקה (African Development Bank (AfDB)), הבנק האירופי לשיקום ופיתוח (European Bank for Reconstruction and Development (EBRD)), הבנק הבינ-אמריקאי לפיתוח (Inter-American Development Bank (IADB)), בנק ההשקעות האירופי (European Investment Bank (EIB)), קרן ההשקעות האירופית (European Investment Fund (EIF)), בנק ההשקעות הנורדי (Nordic Investment Bank (NIB)), הבנק לפיתוח הקאריביים (Caribbean Development Bank (CDB)), הבנק לפיתוח של מועצת אירופה (Council of Europe Development Bank (CEDB)) והסוכנות הרב צדדית להבטחת השקעות (Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA)).

4. חובות של בנקים (banks)

60. "בנק" - תאגיד בנקאי כהגדרתו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א - 1981, וכן מוסד בנקאי שהתאגד מחוץ לישראל ומוגדר כבנק על ידי רשות הפיקוח במדינה בה הוא מאוגד. משקל הסיכון של חשיפה בגין אגרת חוב שהנפיק תאגיד עזר ("חברת הנפקה") יהיה כמפורט בסעיף 99 להלן.

"חברת כרטיסי אשראי" - חברה שהיא סולק כהגדרתו בסעיף 36ט בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א - 1981, המנפיקה כרטיסי חיוב, כמשמעות מושגים אלו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.

61. משקל הסיכון לחובות של בנקים המאוגדים במדינה מסוימת ושל חברת כרטיסי אשראי יהיה נחות בדרגה אחת ממשקל הסיכון הנגזר מדירוג אותה מדינה. עם זאת, משקל הסיכון לחובות של בנקים במדינות בעלות דירוג BB+ עד B-, או במדינות שאינן מדורגות, יהיה 100%.

62. בטל²⁵.

63. האמור לעיל מסוכם בטבלה שלהלן²⁶:

משקל הסיכון של המדינה	דירוג האשראי של המדינה	AAA עד AA-	A+ עד A-	BBB+ עד B-	מתחת B-	ללא דירוג
20%	50%	100%	150%	100%	100%	

64. ניתן להחיל משקל סיכון של 20%, לחובות של בנקים ישראליים ושל חברות כרטיסי אשראי שמועד פירעונם המקורי הוא שלושה חודשים או פחות, הנקובים וממומנים בשקלים חדשים.

5. חובות של חברות ניירות ערך (securities firms)

65. חובות של חברות ניירות ערך ומוסדות פיננסיים אחרים, כמפורט להלן, יטופלו כמו חובות של בנקים בתנאי שגופים אלו נתונים להסדרי פיקוח והסדרה ברי השוואה לאלה הקבועים בהוראות ניהול בנקאי תקין בנושא מדידה והלימות הון (כולל, במיוחד, דרישות הון מבוססות סיכון ונזילות)²⁷. אחרת, חובות אלה יטופלו לפי הכללים של חובות של תאגידים, כאמור בסעיפים 66 עד 68.

65א. למטרות יישום סעיף זה, תאגיד בנקאי רשאי לטפל בגופים הבאים^{27א} כחובות של בנקים:

- (1) מבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), תשמ"א - 1981;
- (2) קופת גמל כהגדרתה בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005;

²⁵ בטל.

²⁶ בטל.

²⁷ כלומר, דרישות ההון יהיו ברות השוואה לאלה המיושמות לתאגידים בנקאיים בהוראה זו. לפי המובן של המונח "בר השוואה", נדרש כי חברות ניירות הערך (אבל לא בהכרח חברות האם שלהן) יהיו נתונות להסדרה ופיקוח מאוחד, בהתייחס לחברות בת שמתחתיהם. לרבות פעילות באמצעות חשבון מפצל או סלי השקעה כאמור בפרק 4 "ניהול נכסי השקעה" בחוזר המאוחד של רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון.

(3) קרן להשקעות משותפות בנאמנות כאמור בסעיף 3 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, תשנ"ד 1994.

65. ניתן לטפל בחברות ניירות ערך ובגופים דומים למפורט בסעיפים (1)-(3) לעיל שהתאגדו במדינות זרות בהתאם להנחיות הרשות המפקחת באותה מדינה, ובלבד שהמדינה חברה ב-OECD ומדורגת בדירוג A- או בדירוג עדיף מזה.

6. חובות של תאגידים (Corporates)

66. הטבלה להלן מציגה את שקלול הסיכון של חובות של תאגידים מדורגים. משקל הסיכון הסטנדרטי לחובות של תאגידים שלא דורגו יהיה 100%. לחובות של תאגידים שלא דורגו לא יינתן משקל סיכון עדיף על זה שנקבע לריבונות בהם התאגדו.

דירוג אשראי	AAA עד AA-	A+ עד A-	BBB+ עד BB-	פחות מ-BB-	ללא דירוג
משקל הסיכון	20%	50%	100%	150%	100%

67. במסגרת הערכת נאותות הלימות ההון (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 211), המפקח יבחן אם איכות האשראי של חובות של תאגידים לתאגידים בנקאיים מסוימים מצדיקה משקל סיכון גבוה מ-100%.

68. בטל.

7. חובות שנכללו בתיקים קמעונאיים פיקוחיים (regulatory retail portfolios)

69. חובות כשירים לפי הקריטריונים המפורטים בסעיף 70 יכולים להיחשב כחובות קמעונאיים לצרכי הון פיקוחי ולהיכלל בתיק קמעונאי פיקוחי. חשיפות הכלולות בתיק כזה יכולות להיות משוקללות בסיכון של 75%, למעט הלוואות בפיגור, כמפורט בסעיף 75.

70. כדי שחובות ייכללו בתיק הקמעונאי הפיקוחי, על החובות לעמוד בהגדרת חשיפה קמעונאית לפי סעיפים 231 ו-232 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204, וכן לעמוד בארבעת הקריטריונים הבאים:

* קריטריון המטרה (orientation criterion) - החשיפה היא כלפי אדם יחיד או אנשים יחידים או עסק קטן.

* קריטריון המוצר (product criterion) - החשיפה היא באחת מהצורות הבאות: אשראי מתחדש (revolving credits) וקווי אשראי (לרבות כרטיסי אשראי ומשיכות יתר), הלוואות אישיות וחכירות לתקופה קבועה (לדוגמה הלוואות בתשלומים, הלוואות רכב וחכירות, הלוואות לחינוך ולסטודנטים ומימון אישי), מכשירי אשראי והתחייבויות של עסקים קטנים. חשיפה הנובעת מניירות ערך (כמו אגרות חוב או מניות), בין אם רשומים למסחר ובין אם לא, ופעילות לקוחות במכשירים פיננסיים נגזרים (למעט נגזרים משובצים אשר על פי כללי החשבונאות הופרדו מהחווה המארח) נגרעו ספציפית מקטגוריה זו. הלוואות משכנתה נגרעות מקטגוריה זו, אם הן כשירות לטיפול כחובות מובטחים על ידי נכס מגורים (ראה סעיף 72).

* קריטריון העידון (granularity criterion) - החשיפה המצרפית לצד נגדי אחד²⁸ לא תעלה על 0.2% מסך התיק הקמעונאי הפיקוחי.

²⁸ חשיפה מצרפית פירושה סכום גולמי (כלומר מבלי שנלקחה בחשבון הפחתת סיכון אשראי כלשהי) של כל הצורות של חשיפת אשראי (מאזני חוץ מאזני לאחר המרתו לשווה ערך אשראי) שכל אחת כשלעצמה מקיימת את שלושת הקריטריונים האחרים. בנוסף "צד נגדי אחד" - "צד נגדי" כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-

* ערך נמוך של חשיפה יחידה. החשיפה הקמעונאית המצרפית המרבית לצד נגדי אחד לא תעלה על הסף המוחלט של 5 מיליוני ש"ח.

חשיפה קמעונאית אשר אינה עומדת בתנאים לעיל, תטופל לעניין הקצאת הון כחשיפה לתאגיד. חשיפה קמעונאית אשר נכללה בתיק קמעונאי פיקוחי, וחדלה לעמוד בתנאים לעיל, לא תוכל לחזור ולהיכלל בתיק הקמעונאי הפיקוחי אלא אם היו שינויים מהותיים אשר יצדיקו זאת.

71. בטל.

8. חובות בביטחון נכס למגורים (residential property)

72. הלוואות המובטחות במלואן על ידי משכנתאות על נכס למגורים (כהגדרתן בסעיף 231 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204), שבו מתגורר או עתיד להתגורר הלווה, או שמושכר, תשוקללנה בהתאם לטבלה הבאה:

<u>משקל סיכון</u>	<u>יחס LTV</u>
35%	עד 45%
50%	מעל 45% ועד 60%
60%	מעל 60%*

* הלוואות בביטחון נכס למגורים אשר ניתנו מיום 15.3.18.

משקלי סיכון מופחתים אלה מוגבלים רק להלוואות למטרות מגורים המקיימות:

- (א) ההלוואה נועדה לרכישת או לחכירת הדירה שלא למטרת עסק (לרבות בנייתה, הרחבתה, או שיפוץ, או למימון פירעון מוקדם של הלוואה כאמור במלואה או בחלקה, ובלבד שלא חלפו יותר מ- 30 יום ממועד הפירעון המוקדם וסכום ההלוואה אינו עולה על סכום ההלוואה שנפרע בתוספת הוצאות. לעניין זה, "הוצאות" - כל חיוב הקשור ישירות עם ההלוואה, כגון: עמלת פירעון מוקדם, ביול, דמי פתיחת תיק וכו').
- (ב) היחס בין סכום ההלוואה (שבאחריות התאגיד הבנקאי), לבין שווי הנכס המשועבד (לפי חלקו של התאגיד הבנקאי בשעבוד) (LTV) כאמור לעיל, ביום מתן ההלוואה. היחס לא יושפע מקיום ביטוח משכנתאות.
- אם עסקת הרכישה של הנכס אינה מחברת בניה, שווי הנכס יקבע על ידי שמאי, כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 451 - "נהלים למתן הלוואות לדיור".
- (ג) סכום ההלוואה אינו עולה על 5 מיליוני ש"ח.
- הלוואות מובטחות במשכנתה, שאינן כשירות לשקלול של 35%, 50% או 60%, ישוקללו על פי משקל הסיכון המוחל על התיק הקמעונאי הפיקוחי, בכפוף לעמידתן בתנאי הכשירות לתיק זה.

72א. לעניין סעיף 72, ה-LTV של הלוואות בביטחון נכס למגורים אשר ניתנו לפני 1.1.2003, ייחשב כנמוך מ- 75%. ה-LTV של הלוואות בביטחון נכס למגורים, אשר ניתנו מיום 1.1.2003 ועד למועד

כניסת הוראות אלו לתוקף, יחושב לפי ערך ההלוואה ושווי הנכס ביום מתן ההלוואה, גם במידה והנכס לא הוערך על ידי שמאי.

73. בטל.

9. חובות בביטחון נדל"ן מסחרי (commercial real estate)

74. לאור הניסיון שנצבר בעשרות השנים האחרונות במספר רב של מדינות, לפיו הלוואות לרכישת נדל"ן מסחרי גרמו שוב ושוב ליצירת נכסים בעייתיים במערכת הבנקאית, משקל הסיכון למשכנתאות על נדל"ן מסחרי יהיה 100%²⁹. לעניין זה: "חובות בביטחון נדל"ן מסחרי" - הלוואות לעסקאות "נדל"ן מניב הכנסה" כמפורט בסעיף 226 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204, וכל עוד החוב הינו בביטחון נדל"ן מסחרי.

10. הלוואות בפיגור (past due loans)

75. החלק שאינו מובטח בכל הלוואה (שאינה חוב בביטחון נכס למגורים, הכשיר לשקלול של 35%, 50% או 60%) שנמצאת בפיגור של 90 ימים או יותר, ו/או שמסווגת כחוב שאינו צובר הכנסות ריבית, בניכוי הפרשות ספציפיות (לרבות מחיקות חשבונאיות חלקיות), וסכומים שנוכו מההון לפי סעיף 5.א להוראה 202, ישוקלל לסיכון כמפורט להלן³⁰. לעניין זה, פיגור - כהגדרתו בהוראות הדיווח לציבור.

* משקל סיכון של 150% כאשר הפרשות ספציפיות (כולל מחיקות חשבונאיות וסכומים שנוכו מההון) נמוכות מ- 20% מיתרת סכום ההלוואה (לפני הפרשות ספציפיות, כאמור לעיל);

* משקל סיכון של 100% כאשר הפרשות ספציפיות (כולל מחיקות חשבונאיות וסכומים שנוכו מההון) אינן נמוכות מ- 20% מיתרת סכום ההלוואה (לפני הפרשות ספציפיות, כאמור לעיל).

76. במטרה להגדיר את החלק המובטח של הלוואה בפיגור, ביטחונות כשירים וערבויות יימדדו באותו אופן בו הם נמדדים למטרת הפחתת סיכון אשראי (ראה פרק ד' להלן)³¹.

77. בטל.

78. במקרה של חוב בביטחון נכס למגורים, הכשיר לשקלול של 35%, 50% או 60%, כאשר הלוואות כאלה נמצאות בפיגור של 90 ימים או יותר, ו/או שמסווגות כחוב שאינו צובר הכנסות ריבית, משקל הסיכון להלוואה בניכוי הפרשות ספציפיות יהיה 100%.

²⁹ בטל.

³⁰ בטל.

³¹ בטל.

11. קטגוריות סיכון גבוהות יותר (higher-risk categories)

79. החובות הבאים ישוקללו בסיכון של 150% או גבוה יותר :
- * חובות של ריבונות, ישויות סקטור ציבורי (PSEs), בנקים, חברות כרטיסי אשראי וחברות ניירות ערך, שדירוגן נמוך מ-B.
 - * חובות של תאגידים שדירוגם נמוך מ-BB.
 - * הלוואות בפיגור כמפורט בסעיף 75.
 - * רובדי איגוח שדירוגם בין BB+ לבין BB- ישוקללו בסיכון של 350% כפי שנקבע בסעיף 567 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205.
 - * הלוואות המיועדות לרכישת קרקע למטרות פיתוח או בנייה, בשיעור העולה על 80% משווי הנכס הנרכש (LTV) ; למעט :
 - (1) הלוואות לרכישת קרקע חקלאית או מיוערת שאין לגביה אופק תכנוני או כוונה להגיש בקשה לשינוי יעוד (planning consent) ;
 - (2) הלוואות לרכישת קרקע לשימוש עצמי של לווה שאינו מסווג בענף הבינוי והנדל"ן על פי המיון הענפי שבסעיף 7 להוראת הדיווח לפיקוח מספר 831 - "סיכון האשראי הכולל לפי ענפי משק".
 - * לרשימת החובות המשוקללים לסיכון ב-150%, יתווסף : "אשראי במסגרת הסכם ליווי לפרויקט בנייה למגורים בו שיעור החוזים למכירת דירה, שבהם נדחה חלק משמעותי ממחיר המכירה למועד המסירה (תשלום לא לינארי), עולה על 25%" ; לעניין זה, "חלק משמעותי ממחיר המכירה" סך התקבולים שרשאי הרוכש, על פי הסכם הרכישה, לדחות למועד המסירה עולה על 40% ממחיר המכירה של הדירה הכולל בהסכם הרכישה.
 - יובהר כי לצורך חישוב היחס האמור לא ייכלל במונה חוזה מכירת דירה לאחר שהרוכש יפרע חלק משמעותי ממחיר המכירה. במכנה ייכללו כל החוזים (קיימים ועתידיים) בפרויקט למכירת דירה.
 - על אף האמור לעיל, בפרויקטים קיימים שבהם שיעור החוזים (ביחידות) למכירת דירה שבמסגרתם נדחה חלק משמעותי ממחיר המכירה למועד המסירה עולה על האמור לעיל, אשראי במסגרת הסכם הליווי ישוקלל ב-150%, רק אם שיעור החוזים כאמור עולה ביותר מ-5 נקודות אחוז מהשיעור במועד התחילה ; האמור בפסקה זו יחול גם במסגרת הסכם ליווי בפרויקטים חדשים בגין חוזים שנחתמו טרם החל ליווי הבניה³².
80. משקל סיכון של 150% יוחל על נכסים כגון : השקעות הון סיכון (venture capital) והשקעות הוניות פרטיות (private equity).
לעניין זה :

³² בתוקף מיום פרסום חוזר מספר ח - 06 - 2816 ובתוקף עד יום 31.12.2026 (כ"א בטבת התשפ"ז).

"השקעת הון סיכון" - השקעה בתאגיד ייעודי העוסק באחת (או יותר) מהפעילויות הבאות :

- א. השקעות בחברות, או יוזמות, בשלבי פיתוח ;
- ב. פועל בדרך של רכישת מניות (buyout) או רכישה לצורך ניהול (buy-in) ;
- ג. משמש כאמצעי למימון החברה או היוזמות בה הוא משקיע, המלווה בזכות לקבלת מידע, או לניהול או לייצוג בדירקטוריון ;
- ד. פועל במטרה לבצע, או לקדם, עסקה הנכללת בסעיפים קטנים א' עד ג'.

"השקעה הונית פרטית" - השקעה בחברות שתקופת החיים המרבית שלהן היא 15 שנים, שמניותיהן אינן נסחרות בבורסה מוכרת ושהוקמו למטרה של עיסוק בהשקעות במניות, נכסים, וזכויות בעלות בחברות פיננסיות ולא פיננסיות למטרת מכירתם בעתיד.

ההשקעה יכולה לכלול, בין היתר, השקעות בהון סיכון, השקעות בחברות מבוססות ורכישות ממונפות.

12. נכסים אחרים (other assets)

81. הטיפול בחשיפות איגוח מוצג בנפרד בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205. משקל הסיכון הסטנדרטי לכל הנכסים האחרים יהיה 100%³³. השקעות במניות או במכשירי הון פיקוחיים של תאגידים פיננסיים שלא נוכו מההון, כאשר החזקת התאגיד הבנקאי אינה עולה על 10% מהון המניות הרגילות שהונפקו על ידי התאגיד הפיננסי, יקבלו משקל סיכון 100%.
- 81א. משקל סיכון 0% יוחל על מזומנים בקופה, מטילי זהב המאוחסנים בכספת ועודף מקדמות ששולמו למס הכנסה. משקל סיכון של 20% יוחל על פריטי מזומן בהליכי גביה.
- 81ב. משקל סיכון של 250% יוחל על פריטים כאמור בסעיף 13 "ניכוי סף" להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 (מדידה והלימות הון - ההון הפיקוחי), שלא נוכו מההון.
- 81ג. משקל סיכון של 1250% יוחל על פריטים כאמור בסעיף 14 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 (מדידה והלימות הון - ההון הפיקוחי).

13. פריטים חוץ מאזניים (off-balance sheet items)

82. לפי הגישה הסטנדרטית, פריטים חוץ מאזניים יומרו לשווה ערך חשיפות אשראי באמצעות שימוש במקדמי המרה לאשראי (CCF - Credit conversion factors).
- המרה לאשראי של פריטים חוץ מאזניים תבוצע לאחר הפחתת סיכון האשראי (CRM), לפי פרק ד'.
- שקלול סיכון של צד נגדי לעסקה, עבור עסקאות נגזרי OTC, לא יהיה מוגבל בתקרה ספציפית כלשהי.

83. מחויבויות שמועד הפירעון המקורי שלהן הוא עד שנה, ומחויבויות שמועד הפירעון המקורי שלהן הוא למעלה משנה, יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 20% ו- 50% בהתאמה. עם זאת, כל מחויבות שניתנת לביטול על ידי התאגיד הבנקאי ללא תנאי ובכל מועד ללא הודעה מוקדמת, או שבאופן אפקטיבי היא נתונה (provide for) לביטול אוטומטי בשל הידרדרות באיכות האשראי של הלווה, תקבל מקדם המרה לאשראי (CCF) של 340%. בשלב זה, התנאים המשפטיים והעסקיים בישראל אינם מצדיקים החלת מקדם המרה לאשראי (CCF) בגובה 0%. עם זאת:

- (א) לאור המסגרת המשפטית השונה המייחדת את הפעילות בכרטיסי אשראי, ניתן להחיל מקדם המרה לאשראי (CCF) בגובה 10% למסגרות לא מנוצלות בכרטיסי אשראי של לווים קמעונאיים, כל עוד מתקיים מעקב אפקטיבי על יכולת הפירעון של מחזיק הכרטיס, ונערכת התאמה של גובה המסגרת, כאשר נדרש.
- (ב) מחויבות למתן אשראי שניתנה ללקוח במסגרת "אישור עקרוני ושמירת שיעור הריבית" להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 451 "נהלים למתן הלוואות לדיור", תקבל מקדם המרה של 0%.

83(i) תחליפי אשראי ישירים, לדוגמה, ערבויות כלליות לחוב (general guarantees of indebtedness) (לרבות מכתבי אשראי - standby letters of credit - המשמשים כערבויות פיננסיות להלוואות ולניירות ערך) וקיבולים (לרבות הסבות בעלות מאפייני קיבולים - endorsements with the character of acceptances) יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 100%.

83(ii) הסכמי מכירה ורכישה חוזרת ומכירות נכסים עם זכות חזרה³⁵, כאשר סיכון האשראי נשאר אצל התאגיד הבנקאי, יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 100%.

83(iii) התחייבויות שלגביהן התקבלה דרישה לתשלום (התחייבויות על חשבון לקוחות שעל פיהן מתחייב התאגיד הבנקאי לשלם על פי דרישה מהמוטב תוך תקופה מסוימת, החל מהיום שבו נתקבלה הדרישה לתשלום) יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 100%.

84. מקדם המרה לאשראי (CCF) של 100% יוחל על השאלה של ניירות ערך של בנקים או להעמדה של ניירות ערך כבטחון על ידי בנקים, כולל למשל, כאשר אלו נובעים מעסקאות מסוג רכש חוזר (כלומר, עסקאות של רכישה חוזרת/מכירה חוזרת ועסקאות השאלת ניירות ערך/שאילת ניירות ערך). ראה פרק ד.3 להלן לחישוב הנכסים המשוקללים לסיכון כאשר החשיפה שהומרה לאשראי מובטחת בביטחון כשיר.

34 בטל.

35 פריטים אלו ישוקללו בהתאם לסוג הנכס ולא בהתאם לסוג הצד הנגדי עמו נכנסו לעסקה.

- 84(i). עסקאות אקדמה לרכישות נכסים (forward asset purchases), עסקות אקדמה לגיוס פיקדונות (forward forward deposits) וכן מניות וניירות ערך³⁶ שנפרעו בחלקן (partly-paid), המייצגות מחויבויות עם משיכה ודאית (certain drawdown) יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 100%.
- 84(ii). עסקאות מסוימות הקשורות לפריטים תלויים (לדוגמה: ערבויות מכרז (bid bonds), ערבויות ביצוע (performance bonds), warranties and standby letters of credit, הקשורים לעסקאות מסוימות) יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 50%.
- 84(iii). מכשירי הנפקת אג"ח (note issuance facilities - NIFs) ומכשירי חיתום מתחדשים (revolving underwriting facilities - RUFs) יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 50%.
- 84(iv). התחייבויות כלפי צד נגדי מרכזי (כהגדרתו בהוראה 203A) יקבלו מקדם המרה לאשראי (CCF) של 100%.
- 84(v). ערבויות להבטחת השקעות של רוכשי דירות מהסוגים הבאים יקבלו מקדם המרה לאשראי של 10% אם הדירה נמסרה למשתכן, ו- 30% אם הדירה טרם נמסרה למשתכן:
- (א) הערבות ניתנה לקונה דירה לפי חוק המכר (דירות) (הבטחת השקעות של רוכשי דירות), התשל"ה – 1974.
 - (ב) הערבות ניתנה לבעל זכות במקרקעין בפרויקט פינוי בינוי, תמ"א 38 מסוג 2 או עסקת קומבינציה, בתנאים הבאים:
 - (1) עילות החילוט של הערבות זהות לעילות החילוט של ערבות לקונה דירה מהסוג האמור בסעיף קטן (א).
 - (2) נוסח הערבות זהה לנוסח של ערבות לקונה דירה מהסוג האמור בסעיף קטן (א), למעט בנוגע לתמורה שאינה תמורה כספית אלא בהעברת זכויות המקרקעין, כולן או חלקן, ע"י בעלי הדירות לידי היזם.
 - (3) הערבות מבטיחה בניית דירה ומסירתה לבעל המקרקעין כשהיא נקיה מכל שעבוד, עיקול או זכות של צד שלישי למעט אם זכויות אלה נרשמו לטובת צד שלישי לבקשת בעל המקרקעין או בשל חוב של בעל המקרקעין לצד שלישי.
85. עבור מכתבי אשראי מסחרי קצרי טווח הנפרעים מעצמם בגין תנועה של סחורות (לדוגמה אשראי תעודות המובטח על ידי המשלוח העומד בבסיסו), יוקצה מקדם המרה לאשראי (CCF) של 20%, הן לבנקים המנפיקים והן לבנקים המאשרים.
86. כאשר ישנה התחייבות לספק מחויבות של פריט חוץ מאזני, תאגידים בנקאיים יחילו את הנמוך מבין שני מקדמי המרה לאשראי (CCF) הניתנים ליישום.

86.א. פריט חוץ מאזני אשר אינו נכלל בסעיפים 82 עד 85 לעיל, יקבל מקדם המרה לאשראי (CCF) של 100%.

87. סכום שווה ערך אשראי של נגזרי OTC ו-SFTs החושפים תאגיד בנקאי לסיכון אשראי של צד נגדי יחושב לפי הכללים שהוצגו בהוראה 203A.

88. תאגידים בנקאיים חייבים לעקוב מקרוב אחר עסקאות שכשלו מסוגים של: ניירות ערך, סחורות ושערי חליפין, החל מהיום הראשון בו כשלו. דרישת הון בגין עסקאות שכשלו תחושב בהתאם לנספח ב'.

89. ביחס לעסקאות ניירות ערך, סחורות ועסקאות מט"ח שלא סולקו (unsettled), תאגידים בנקאיים חשופים לסיכון אשראי של צד נגדי מתאריך המסחר (trade date), בלי קשר לרישום בספרים או לחשבונאות של העסקה. לפיכך, תאגידים בנקאיים מעודדים לפתח, ליישם ולשפר מערכות למעקב וניטור (monitoring) חשיפת סיכון אשראי הנובעת מעסקאות שלא סולקו ככל שיידרש לשם יצירת מידע ניהולי שיאפשר נקיטת צעדים בזמן מתאים. יתרה מכך, כאשר עסקאות כאלו אינן מבוצעות באמצעות מנגנון של מסירה-נגד-תשלום (delivery-versus-payment - DvP) או תשלום-נגד-תשלום (payment-versus-payment - PVP), תאגידים בנקאיים חייבים לחשב את דרישת ההון כפי שהוצגה בנספח ב'.

ב. דירוג אשראי חיצוני**1. תהליך ההכרה**

90. המפקח אחראי לקבוע על בסיס מתמשך אם חברת דירוג אשראי חיצונית (External Credit - ECAI - Assessment Institution) עומדת בקריטריונים הרשומים בסעיף הבא. המפקח יתייחס למסמך "עקרונות התנהגות לחברות דירוג אשראי" של IOSCO (IOSCO Code of Conduct) Fundamentals for Credit Rating Agencies) בקביעת כשירות ECAI. ניתן להכיר בדירוגים של ECAI על בסיס מוגבל, למשל לפי סוגי החובות או לפי אזורי שיפוט. התהליך הפיקוחי להכרה ב-ECAI יהיה פומבי כדי למנוע מכשולי כניסה לא נחוצים.

סוכנויות הדירוג הבאות מוכרות כ- ECAI כשירות :

* Standard & Poor's Ratings Services - להלן S&P ;

* Moody's Investors Service - להלן Moody's ;

* Fitch Ratings - להלן Fitch ;

* AM Best Europe-Rating Services - להלן AM Best.

2. קריטריוני כשירות

91. ECAI חייבת לעמוד בכל אחד מששת הקריטריונים הבאים :
- * **אובייקטיביות** : המתודולוגיה לקביעת דירוגי אשראי חייבת להיות קפדנית, שיטתית, ונתונה לסוג מסוים של אימות המבוסס על ניסיון היסטורי.
 - בנוסף, דירוגים חייבים להיות נתונים לסקירה מתמשכת ומגיבים לשינויים בתנאים פיננסיים.
 - לפני שהמפקח יכיר ב-ECAI, מתודולוגיית הדירוג של כל מגזר שוק, הכוללת בחינה בדיעבד (backtesting) קפדנית, חייבת להתקיים שנה אחת לפחות, ועדיף שתהיה קיימת שלוש שנים.
 - * **אי תלות** : ECAI תהיה בלתי תלויה ולא תהיה נתונה ללחץ פוליטי או כלכלי שעלול להשפיע על הדירוג. תהליך הדירוג יהיה חופשי ככל שניתן ממגבלות כלשהן, שיכולות לעלות במצבים שבהם הרכב הדירקטוריון, או מבנה בעלי המניות, עלול להיראות כיוצר ניגודי עניינים.
 - * **נגישות בינלאומית/שקיפות** : הדירוגים הבודדים, אלמנטים מרכזיים בבסיס הדירוגים והאם המנפיק לוקח חלק בתהליך הדירוג, צריכים להיות זמינים על בסיס לא סלקטיבי, אלא אם כן מדובר בהערכות פרטיות. בנוסף, ההליכים הכלליים, המתודולוגיות וההשערות שבשימוש ה-ECAI לצורך ביצוע הערכותיה יהיו זמינים לציבור.
 - * **גילוי** : ECAI תיתן גילוי למידע הבא : קוד ההתנהגות שלה ; האופי הכללי של הסכמי שכר הטרחה שלה עם ישויות מדורגות ; מתודולוגיית הדירוג שלה, כולל הגדרת הכשל, אופק הזמן, והמשמעות של כל דירוג ; שיעורי הכשל בפועל שנצפו בכל קטגוריית דירוג ; ונדידת הדירוגים, למשל הסבירות שדירוגי AA ייהפכו במשך הזמן ל-A.

* **משאבים** : ל-ECAI צריך שיהיו משאבים מספיקים כדי שתבצע דירוגי אשראי באיכות גבוהה. משאבים אלה צריכים לאפשר קיום קשר משמעותי ושוטף עם דרגים בכירים ותפעוליים שבישויות המדורגות, על מנת להוסיף ערך לדירוג האשראי. דירוגים כאלה צריכים להיות מבוססים על מתודולוגיות המשלבות גישות כמותיות ואיכותיות.

* **אמינות** : במידה מסוימת, אמינות נובעת מהקריטריונים לעיל. בנוסף, ההסתמכות על דירוגי אשראי חיצוניים של ECAI על ידי גופים עצמאיים (משקיעים, מבטחים, שותפים למסחר) הינם ראיה לאמינות של הדירוגים של ECAI. אמינות ECAI נתמכת גם מהימצאותם של הליכים פנימיים למניעת שימוש לרעה במידע סודי. על מנת להיות כשירה להכרה, ECAI לא חייבת לדרג חברות מיותר ממדינה אחת.

ג. שיקולי יישום

1. תהליך המיפוי

92. המפקח אחראי לייחס דירוגים כשירים של ECAI למשקלי סיכון זמינים לפי הגישה הסטנדרטית של ההוראה, כלומר יחליט אילו קטגוריות דירוג מתאימות לאילו משקלי סיכון. תהליך המיפוי יהיה אובייקטיבי וצריך שתוצאתו תביא לייחוס משקלי סיכון שיהיו עקביים עם רמת סיכון אשראי המשתקפת בטבלאות שלעיל. עליו לכסות את מלוא הקשת של משקלי הסיכון. להלן טבלאות המיפוי לדירוגי ה-ECAI הכשירות :

דירוגי טווח ארוך :

משקל סיכון			דירוג של חברת הדירוג				
ריבונות	בנקים**	תאגידים	AM Best	S&P	'Moody's	Fitch	
0%	20%	20%	AAA עד AA	AAA עד AA	Aaa עד Aa3	AAA עד AA	1
20%	50%	50%	A+ עד A-	A+ עד A-	A1 עד A3	A+ עד A-	2
50%	100%	100%	BBB+ עד BBB-	BBB+ עד BBB-	Baa1 עד Baa3	BBB+ עד BBB-	3
100%	100%	100%	BB+ עד BB-	BB+ עד BB-	Ba1 עד Ba3	BB+ עד BB-	4
100%	100%	150%	B+ עד B-	B+ עד B-	B1 עד B3	B+ עד B-	5
150%	150%	150%	CCC+ או נמוך יותר	CCC+ או נמוך יותר	Caa1 או נמוך יותר	CCC+ או נמוך יותר	6

* לרבות דירוגי IFS לזמן ארוך.

** משקל הסיכון של בנקים נקבע לפי הגישה המבוססת דירוג המדינה (ראה סעיף 61).

דירוגי טווח קצר :

דירוג של חברת הדירוג					
משקל סיכון	AM Best	דירוג של S&P	דירוג של Moody's	דירוג של Fitch	
20%	AMB-1+	A-1+	P-1	F1+	1

2	F1	P-2	A-1	AMB-1-	50%
3	F2,F3	P-3	A2,A-3	AMB-2,AMB-3	100%
4	נמוך מדירוג F3	NP	כל הדירוגים לטווח קצר, הנמוכים יותר	AMB-4	150%

דירוגי IFS/Financial strength לטווח ארוך :

דירוג של חברת הדירוג				
	Fitch	S&P	AM Best	משקל סיכון
1	AA- עד AAA	AA- עד AAA	A+ עד A++	20%
2	A- עד A+	A- עד A+	A- עד A	50%
3	BBB- עד BBB+	BBB- עד BBB+	B+ עד B++	100%
4	BB- עד BB+	BB- עד BB+	B- עד B	100%
5	B- עד B+	B- עד B+	C+ עד C++	150%
6	CCC+ או נמוך יותר	CCC+ או נמוך יותר	C או נמוך יותר	150%

93. גורמים שהמפקח ייבחן בעת ביצוע תהליך המיפוי יכללו, בין היתר, את הגודל וההיקף של מאגר המנפיקים שמכסה כל ECAI, הטווח והמשמעות של הדירוגים שהיא קובעת, והגדרת הכשל בה עושה שימוש ה- ECAI. כדי לקדם מיפוי עקבי יותר של הדירוגים למשקלי הסיכון הזמינים, על ECAI לעמוד בדרישות נספח א' הכולל הנחיות לביצוע תהליך המיפוי.

94. תאגידים בנקאיים חייבים לעשות שימוש ב- ECAI שנבחרה, ובדירוגים שלה, לכל סוג חוב, הן לצורך שקלול הסיכון והן לצורך ניהול הסיכון. תאגידים בנקאיים לא יורשו לבחור באופן סלקטיבי "cherry picking" דירוגים המועדפים על ידם מתוך הדירוגים שמספקות ECAIs שונות ולשנות באופן שרירותי את השימוש ב- ECAIs.

95. תאגידים בנקאיים חייבים לתת גילוי לזהות ה- ECAIs אשר בדירוגיהן הם עושים שימוש לצורך שקלול הסיכון של נכסיהם לפי סוגי החובות, את משקלי הסיכון הקשורים לדירוג מסוים, כפי שקבע המפקח בתהליך המיפוי, וכן את סך נכסי הסיכון המשוקללים לכל משקל סיכון המבוסס על הדירוגים של כל ECAI כשירה.

2. ריבוי דירוגים

96. אם לחוב יש רק דירוג אחד שניתן על ידי ECAI שנבחרה על ידי תאגיד בנקאי, דירוג זה ישמש לצורך קביעת משקל הסיכון של החוב.

97. אם יש שני דירוגים שניתנו על ידי שתי ECAIs שנבחרו על ידי תאגיד בנקאי, שמופו למשקלי סיכון שונים, יש לבחור את משקל הסיכון הגבוה יותר.
98. אם יש שלושה דירוגים או יותר, יתייחסו לשני הדירוגים הטובים ביותר (במונחי משקל הסיכון), וייושם משקל הסיכון המתאים לדירוג הנחות מבין שניהם.

3. דירוג מנפיק לעומת דירוג הנפקה

99. כאשר תאגיד בנקאי משקיע בהנפקה מסוימת, שיש לה דירוג הנפקה ספציפי, משקל הסיכון של החוב יתבסס על דירוג זה. למרות האמור, כאשר תאגיד בנקאי משקיע בנייר ערך חוב שהנפיקו בנק (לרבות חברת בת שהיא תאגיד עזר, שכל פעילותה היא בהנפקת ניירות ערך), ישות סקטור ציבורי מקומית שמשקל הסיכון שלה נגזר מדירוג המדינה, או חברת ניירות ערך שעומדת בתנאים המאפשרים טיפול כמו של בנקים (ראה סעיף 65), משקל הסיכון של החוב יקבע בהתאם למשקל הסיכון של המנפיק, ולא יתבסס על דירוג הנפקה ספציפי, אם קיים.

כאשר החוב לתאגיד בנקאי אינו השקעה בהנפקה מדורגת מסוימת, יש ליישם את העקרונות הכלליים הבאים, למעט כאשר החייב הוא בנק:

* בנסיבות שבהן ללווה יש דירוג ספציפי לחוב מונפק - אך החוב לתאגיד הבנקאי אינו השקעה בחוב ספציפי זה - דירוג אשראי בעל איכות גבוהה (כזה הממופה למשקל סיכון נמוך יותר מהמוחל על חוב שאינו מדורג) לחוב המדורג יכול לשמש תאגיד בנקאי לחוב שלא דורג רק אם החוב הלא מדורג הוא ברמת בכירות שווה (פארי פאסו) או בכירה יותר מהחוב המדורג בכל המובנים. אם לא, לא ניתן להשתמש בדירוג האשראי של החוב המדורג, והחוב הבלתי מדורג יקבל את משקל הסיכון שניתן לחובות שלא דורגו.

* בנסיבות בהן ללווה יש דירוג למנפיק, דירוג זה מתייחס בדרך כלל לחובות בכירים לא מובטחים של מנפיק זה. כתוצאה מכך, רק חובות בכירים של מנפיק זה ירוויחו מהדירוג הגבוה של המנפיק. חובות לא מדורגים אחרים של מנפיק בעל דירוג גבוה יטופלו כחובות בלתי מדורגים. אם למנפיק או להנפקה בודדת יש דירוג באיכות נמוכה (ממופה למשקל סיכון שווה או גבוה ממשקל הסיכון של חובות בלתי מדורגים), לחוב בלתי מדורג של אותו צד נגדי ברמת בכירות שווה (פארי פאסו) או נדחית לדירוג המנפיק המתייחס לחובות בכירים לא מובטחים או לדירוג החשיפה יוקצה אותו משקל סיכון המתאים לדירוג הנמוך.

100. אם התאגיד הבנקאי מתכוון להסתמך על דירוג של מנפיק או על דירוג של הנפקה מסוימת, הדירוג חייב לקחת בחשבון ולשקף את מלוא סכום החשיפה לסיכון אשראי שיש לתאגיד הבנקאי בהתייחס לכל התשלומים שחייבים לו³⁷.

101. כדי להימנע מספירה כפולה כלשהי של גורמים מפחיתי אשראי, לא תינתן הכרה פיקוחית בשיטה כלשהי להפחתת סיכון אשראי, אם השיפור באשראי כבר משתקף בדירוג ההנפקה המסוימת (ראה סעיף 114).

³⁷ לדוגמה, אם לתאגיד בנקאי חייבים קרן וריבית, חובה שהדירוג ייקח בחשבון וישקף את מלוא סיכון האשראי הגלום בתשלום של הקרן והריבית גם יחד.

4. דירוגי מטבע מקומי ומטבע חוץ

102. כאשר חשיפות שלא דורגו משוקללות לסיכון בהתבסס על דירוג של חשיפה שוות ערך לאותו לווה, ההוראה הכללית היא שדירוגי מטבע חוץ ישמשו לחשיפות במטבע חוץ. דירוגי מטבע מקומי, במידה שהם נפרדים, ישמשו רק לשקלול סיכון חובות הנקובים במטבע המקומי³⁸.

5. דירוגי טווח קצר/טווח ארוך

103. לצורך תהליכי שקלול סיכון, דירוגים לטווח קצר נחשבים כדירוגי הנפקה מסוימת. ניתן לעשות בהם שימוש רק לגזירת משקלי סיכון של חובות הנובעים מהמכשיר שמדורג. לא ניתן להכליל מהם לחובות קצרי טווח אחרים. בשום מקרה לא ניתן לעשות שימוש בדירוג לטווח קצר כדי לתמוך במשקל סיכון של חוב לזמן ארוך שלא דורג. ניתן לעשות שימוש בדירוגים קצרי טווח רק לחובות בעלי טווח קצר של תאגידים מסחריים. הטבלה שלהלן מספקת הנחיות לחשיפות למכשירים קצרי טווח מסוימים, כמו הנפקות מיוחדות של ניירות מסחריים :

דירוג האשראי	A-1/P-1 ³⁹	A-2/P-2	A-3/P-3	אחרים ⁴⁰
משקל הסיכון	20%	50%	100%	150%

104. אם מכשיר קצר טווח מדורג מקבל משקל סיכון של 50%, חובות קצרי טווח שלא דורגו לא יקבלו משקל סיכון פחות מ-100%. אם למנפיק יש מכשיר קצר טווח עם דירוג המחייב משקל סיכון של 150%, כל החובות שלא דורגו, קצרי טווח וארוכי טווח, יקבלו גם הם משקל סיכון של 150%, אלא אם התאגיד הבנקאי עושה שימוש בשיטות מוכרות להפחתת סיכון עבור חובות מסוג זה.

105. בטל.

106. כאשר עומדים לעשות שימוש בדירוג לטווח קצר, המוסד המבצע את הדירוג נדרש לעמוד בכל תנאי הכשירות להכרה כ- ECAI, כמפורט בסעיף 91, גם לדירוגי טווח קצר.

6. רמת יישום הדירוג

³⁸ עם זאת, כאשר החשיפה עולה באמצעות השתתפות של תאגיד בנקאי בהלוואה שניתנה (extended), או שניתנה לה ערבות כנגד סיכון המרה והעברת סיכון, על ידי בנקים רב צדדיים לפיתוח (MDBs), ניתן להחשיב את סיכון ההמרה וההעברה כסיכון שמופחת בצורה אפקטיבית. כדי להיות כשיר, MDB חייב להיות בעל מעמד של מלווה מועדף בשוק, והכלול בהערה 24. במקרים כאלה, למטרות שקלול הסיכון, דירוג המטבע המקומי של הלווה עשוי לשמש במקום הדירוג של המטבע הזר. במקרה של ערבות כנגד סיכון המרה והעברה, דירוג המטבע המקומי יכול לשמש רק עבור החלק שלו ניתנה הערבות. חלק ההלוואה שלא נהנה מערבות כזו ישוקלל לסיכון על בסיס דירוג המטבע הזר.

³⁹ הסימונים מתאימים למתודולוגיה שבה עושים שימוש Standard & Poor's ו-Moody's Investors Service. הדירוג A-1 של Standard & Poor's כולל גם את הדירוג A-1+ ו-A-1.

⁴⁰ קטגוריה זו כוללת את כל דירוגי החובות שאינם בכירים (non-prime) ודירוגי B ו-C.

107. דירוגים חיצוניים לישות אחת בקבוצה תאגידית לא ישמשו למשקל סיכון של ישויות אחרות באותה הקבוצה.

7. דירוגים שלא הוזמנו

108. כהנחיה כללית, תאגידים בנקאיים צריכים לעשות שימוש בדירוגים שהוזמנו (solicited) מ-ECAI כשירה. המפקח על הבנקים מכיר בדירוגים שאינם מוזמנים למדינות, ישויות סקטור ציבורי, בנקים וחברות ציבוריות בלבד. כאשר משתמשים בדירוגים כאמור, על חברת הדירוג לעמוד בשני התנאים הבאים:

א. לחברת הדירוג יהיו מדיניות והליכים סדורים, שיבטיחו כי דירוגים לא מוזמנים לא יהיו פחות אמינים מדירוגים מוזמנים, ושאינן הבדל בשיפוט בין דירוגים מוזמנים לבין אלו שאינם מוזמנים.

ב. הדירוגים שאינם מוזמנים יזוהו בברור. כאשר לחברה ציבורית יש דירוג מוזמן ודירוג שאיננו מוזמן, על התאגיד הבנקאי לעשות שימוש בדירוג המוזמן בלבד. עם זאת, קיים פוטנציאל ש-ECAIs יעשו שימוש בדירוגים שלא הוזמנו כדי להפעיל לחץ על ישויות לקבל דירוגים מוזמנים. במקרה שזוהתה התנהגות כזאת, הפיקוח על הבנקים ישקול אם להמשיך להכיר באותה ECAI ככשירה למטרות הלימות הון.

ד. הגישה הסטנדרטית - הפחתת סיכון אשראי (CRM - Credit Risk Mitigation)

1. סוגיות מגשרות

(i) מבוא

109. תאגידים בנקאיים משתמשים במספר שיטות כדי להפחית את סיכוני האשראי אליהם הם חשופים. לדוגמה, יכול שחשיפות תובטחנה במלואן או בחלקן על ידי מזומנים או ניירות ערך, הלוואה יכול שתובטח על ידי צד שלישי, או על ידי נגזר אשראי שרכש התאגיד הבנקאי כדי להפחית צורות שונות של סיכון אשראי. כמו כן, תאגידים בנקאיים עשויים להסכים לקזז הלוואות שנתנו כנגד פיקדונות של אותו צד נגדי.

110. כאשר שיטות אלו ממלאות אחר הדרישות בנוגע לוודאות משפטית כמתואר בסעיפים 117 ו-118 להלן, הגישה המשופרת ל-CRM מאפשרת לנקוט בטווח רחב יותר של מפחיתי סיכון אשראי שיוכרו לצורך הון פיקוחי, לעומת מה שהותר על פי הוראות הלימות ההון שהיו בתוקף טרם כניסתה לתוקף של הוראה זו.

(ii) הערות כלליות

111. ההנחיות המפורטות בהוראה זו ישימות לפי הגישה הסטנדרטית לחשיפות בתיק הבנקאי. לצרכי הטיפול ב-CRM לפי גישת IRB, ראה הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204.

112. הגישה המקיפה לטיפול בביטחונות (ראה סעיפים 130 עד 138 ו-145 עד 181) תיושם גם לחישוב דרישות סיכוני הצד הנגדי בגין עסקאות נגזרי OTC (מעבר לדלפק) ובגין עסקאות מסוג רכש חוזר (repo-style transactions) שנרשמו בתיק למסחר.

113. לעסקה שבה נעשה שימוש בשיטות CRM לא תקבע דרישת הון גבוהה יותר מעסקה זהה לה, שבה לא נעשה שימוש בשיטות אלו.

114. השפעות ה-CRM לא יילקחו בחשבון פעמיים. לפיכך, ל-CRM לא תוענק הכרה פיקוחית נוספת, לצורך הון פיקוחי, בהתייחס לחובות בהם נעשה שימוש בדירוג הנפקה ספציפי שפורסם, שכבר משקף את ה-CRM. כאמור בסעיף 100, ייאסר השימוש בדירוגי קרן בלבד בהנחיות להכרה ב-CRM.

115. אמנם השימוש בשיטות CRM מפחית את סיכון האשראי או מעביר אותו לצד שלישי, אך הוא עשוי, בו בזמן, להגדיל סיכונים אחרים (סיכונים שיוריים). סיכונים שיוריים כוללים סיכונים משפטיים, סיכונים תפעוליים, סיכוני נזילות וסיכוני שוק. לפיכך, הכרחי שתאגידים בנקאיים יקבעו מדיניות ויישמו נהלים והליכים יציבים כדי לשלוט בסיכונים אלה. כאשר סיכונים אלה אינם נשלטים כיאות, המפקח עשוי להטיל דרישות הון נוספות או לנקוט צעדים פיקוחיים אחרים כמפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 211 (הערכת נאותות הלימות ההון).

115(i). על התאגידים הבנקאיים להקצות משאבים מספיקים לפעולתם המסודרת של הסכמי מרווח בקשר עם נגזרי OTC ועסקאות מימון ניירות ערך (SFT) עם צדדים נגדיים, כפי שאלה נמדדים על פי רמת הדיוק והעיתוי של הדרישות היוצאות מהתאגיד הבנקאי להתאמת מרווח (outgoing calls) וזמן התגובה לדרישות נכנסות אל התאגיד הבנקאי להתאמת מרווח (incoming calls). תאגידים בנקאיים יקבעו מדיניות לניהול ביטחונות, לצורך שליטה, מעקב ודיווח אחר :

- הסיכון אליו הם חשופים כתוצאה מהסכמי המרווח (כגון תנודתיות ונזילות ניירות הערך המוחלפים כביטחון) ;
- סיכון הריכוזיות בסוגים מסוימים של ביטחונות ;
- השימוש החוזר בביטחונות (במזומן ושאינם במזומן), לרבות חוסרי נזילות פוטנציאליים הנובעים משימוש חוזר בביטחונות שהתקבלו מצדדים נגדיים ; וכן
- ויתור על זכויות בביטחונות שהועמדו לטובת צדדים נגדיים.

116. תאגידים בנקאיים חייבים לעמוד בדרישות הגילוי המפורטות בהוראות הדיווח לציבור כדי לקבל הקלה בדרישות הון כלשהן ביחס לשיטות של CRM.

(iii) ודאות משפטית

117. כדי שתאגידים בנקאיים יקבלו הקלה בדרישות הון בגין שימוש כלשהו בשיטות של CRM, חייבות להתקיים לפחות דרישות הסף הבאות בנוגע למסמכים המשפטיים.

118. כל המסמכים ששימשו להבטחת עסקאות, ומסמכים המסדירים קיזוז פריטים מאזניים, ערבויות ונגזרי אשראי, חובה שיהיו מחייבים כלפי כל הצדדים, וברי אכיפה משפטית בכל תחומי השיפוט הרלוונטיים. כדי להבטיח זאת, חובה על תאגידים בנקאיים לבצע סקירה משפטית מספקת כדי לאמת זאת ולבסס מסקנה זו על תשתית משפטית איתנה, ולבצע סקירות נוספות מספיקות ככל שנדרש כדי להבטיח את המשכיות יכולת האכיפה.

118א. כדי להבטיח את נאותות הסקירה המשפטית על התאגיד הבנקאי לקיים את הדרישות הבאות :

- לתאגיד הבנקאי צריך שיהיו מדיניות, נהלים ותהליכים שיבטיחו את נאותות הסקירה. אלה יבטיחו, בין היתר, ביצוע סקירות חוזרות לפי הצורך.
- הסוקר צריך להיות בעל מומחיות משפטית וניסיון מקצועי בתחום המסוים בו הוא נותן את חוות הדעת, ובלתי תלוי ביחידה שביצעה את העסקה.
- התאגיד הבנקאי ישמור את כל המסמכים הנדרשים ברשומותיו.

2. סקירה של שיטות להפחתת סיכוני אשראי⁴¹

(i) עסקאות מובטחות (collateralised)

119. עסקה מובטחת היא עסקה שבה :

- לתאגידים הבנקאיים יש חשיפת אשראי או חשיפת אשראי פוטנציאלית ; וכן
- חשיפת האשראי או חשיפת האשראי הפוטנציאלית מגודרת (hedged) במלואה או בחלקה על ידי ביטחון שהועמד על ידי צד נגדי⁴² או על ידי צד שלישי בשם הצד הנגדי.

120. כאשר תאגידים בנקאיים מקבלים ביטחון פיננסי כשיר (כגון מזומנים או ניירות ערך, כמוגדר ביתר פירוט בסעיפים 145 ו-146 להלן), הם רשאים, בעת חישוב דרישות ההון, להפחית את חשיפת האשראי שלהם כלפי הצד הנגדי, ובכך להביא בחשבון את השפעת הפחתת הסיכון של הביטחון.

הנחיות כלליות ותנאי סף

121. תאגידים בנקאיים יכולים לבחור גישה פשוטה (simple approach), אשר בה, בדומה להוראות הלימות ההון שהיו בתוקף טרם כניסתה לתוקף של הוראה זו, משקל הסיכון של הביטחון מחליף את משקל הסיכון של הצד הנגדי עבור החלק המובטח של החשיפה (בדרך כלל כפוף לרצפה של 20%), או גישה מקיפה (comprehensive approach), המתירה קיזוז מלא יותר של הביטחון כנגד החשיפה, על ידי הפחתה אפקטיבית של סכום החשיפה בערך המיוחס לביטחון. תאגידים בנקאיים רשאים לנקוט, בתיק הבנקאי, בכל אחת מהגישות, אך לא בשתיהן יחד, ובתיק למסחר בגישה המקיפה בלבד. בטחון חלקי מוכר בשתי השיטות. אי התאמה בין תקופת הפירעון של החשיפה הבסיסית (underlying obligation) ובין תקופת הפירעון של הביטחון תהיה מותרת רק לפי הגישה המקיפה.

122. עם זאת, לפני שתינתן לתאגיד בנקאי הקלה בדרישות הון ביחס לצורת ביטחון כלשהי, הוא חייב לעמוד בתנאים המפורטים בסעיפים 123 עד 126 להלן, תחת שתי הגישות.

123. בנוסף לדרישות הכלליות לוודאות משפטית המפורטות בסעיפים 117 ו-118, המנגנון המשפטי שלפיו שועבד או הופקד הביטחון חייב להבטיח כי לתאגיד הבנקאי תהיה הזכות לממש את הביטחון או ליטול לידיה את החזקה המשפטית עליו, בהקדם האפשרי, במקרה של כשל (default), חדלות פירעון (insolvency) או פשיטת רגל (bankruptcy) (או אירועי אשראי המוגדרים בדרך אחרת כמפורט במסמכי העסקה) של הצד הנגדי (וכאשר רלוונטי, של המשמורת (custody) המחזיקה בביטחון). יתרה מזאת, תאגידים בנקאיים חייבים לנקוט בכל הצעדים הנחוצים כדי למלא אחר הוראות החוק החלות על זכויותיהם בנוגע לביטחונות, על מנת לקבל לידיהם ולהחזיק

⁴¹ ראה בנספח ה' סקירה של שיטות לטיפול בדרישות ההון בעסקאות המובטחות על ידי ביטחון פיננסי, לפי הגישה הסטנדרטית.

⁴² בחלק זה, המונח "צד נגדי" (counterparty) משמש לציון גורם שהתאגיד הבנקאי נחשף אליו בחשיפת אשראי מאזינת או חוץ-מאזינת או בחשיפת אשראי פוטנציאלית. חשיפה זו עשויה, לדוגמה, להיות בצורה של הלוואת מזומנים או ניירות ערך (כאשר הצד שכנגד נקרא מסורתי "לווה"), של ניירות ערך שהופקדו כביטחון, של מחויבות או חשיפה על פי חוזה נגזרי OTC.

בזכויות ברות אכיפה בביטחון, כגון על ידי רישום הביטחון אצל רשם, או על מנת לממש זכות במסגרת הסדר להתחשבנות נטו או קיזוז (to net or set off) ביחס להעברת הבעלות על הביטחון.

123. ביטחון יוכר כביטחון כשיר רק אם הזכות המשפטית של התאגיד הבנקאי בביטחון (משכון, למשל) תהיה תקפה כלפי כל צד שלישי.

124. (א) כדי שביטחון יספק הגנה, קיימת חובה שלא יהיה מתאם חיובי גבוה (material positive correlation) בין איכות האשראי של הצד הנגדי ובין ערך הביטחון, וכן
(ב) ניירות ערך שהונפקו על ידי הצד הנגדי, או על ידי ישות קשורה מהקבוצה, אינם כשירים. בסעיף זה - "קבוצה" - לפי הגדרת "קבוצת צדדים נגדיים קשורים" בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

125. לתאגידים בנקאיים חייבים להיות נהלים ותהליכים ברורים ויציבים למימוש ביטחונות בלוח זמנים מתאים, כדי להבטיח שיתמלא כל תנאי משפטי הדרוש להכרזה על כשל של הצד הנגדי ולמימוש הביטחון, ושניתן יהיה לממש את הביטחון במהירות.

126. כאשר הביטחון מוחזק על ידי משמורת, תאגידים בנקאיים חייבים לנקוט בצעדים סבירים כדי להבטיח שהמשמורת מפרידה את הביטחון מהנכסים שלה. תאגיד בנקאי ייחשב ככזה שנקט בצעדים סבירים אם מקוימות הדרישות הבאות:
(א) התנאי מופיע בחוזה, וכן
(ב) התאגיד הבנקאי מקבל דיווח מהמשמורת על בסיס תקופתי.

127. דרישת הון תחול על תאגיד בנקאי בגין כל צד של העסקה המובטחת: לדוגמה, גם הסכמי רכש חוזר (repo) וגם הסכמי מכר חוזר (reverse repo) יהיו כפופים לדרישות הון. בדומה, שני הצדדים לעסקת השאלה ושאלה של ניירות ערך יהיו כפופים לדרישות הוניות מפורשות, וכך גם הפקדה של ניירות ערך בהקשר של חשיפת נגזר (derivative exposure) או הלואה אחרת.

128. כאשר תאגיד בנקאי, הפועל כסוכן, מארגן עסקה מסוג רכש חוזר (רכישה חוזרת/מכירה חוזרת ועסקאות השאלה/שאלה של ניירות ערך) בין לקוח לבין צד שלישי, ומספק ערבות ללקוח שהצד השלישי ימלא את התחייבויותיו, אזי הסיכון לתאגיד הבנקאי זהה לסיכון אליו היה נחשף אילו היה משמש צד ישיר לאותה עסקה. בנסיבות כאלו, תאגיד בנקאי יידרש לחשב את דרישות ההון כאילו הוא עצמו היה צד ישיר לעסקה.

הגישה הפשוטה

129. בגישה הפשוטה, משקל הסיכון של מכשיר הביטחון המבטיח את החשיפה במלואה או בחלקה יחליף את משקל הסיכון של הצד הנגדי. הנחיות אלו מפורטות בסעיפים 182 עד 185.

הגישה המקיפה

130. לפי הגישה המקיפה, כאשר תאגידים בנקאיים לוקחים ביטחון, עליהם לחשב את החשיפה המותאמת שלהם לצד הנגדי למטרות הון פיקוחי כדי להביא בחשבון את ההשפעות של אותו ביטחון. על ידי שימוש במקדמי ביטחון (haircuts), תאגידים בנקאיים נדרשים להתאים הן את סכום החשיפה לצד נגדי והן את הערך של כל ביטחון שנתקבל כתמיכה באותו צד נגדי, כדי להביא בחשבון תנודות עתידיות אפשריות בערכו של אחד מהם⁴³, העשויות להיגרם על ידי תנועות שוק. כתוצאה מכך, יתקבלו סכומים מותאמים לתנודתיות הן של החשיפה והן של הביטחון. למעט במקרה ששני צדי העסקה הם מזומן, סכום החשיפה המותאם לתנודתיות יהיה גבוה מהחשיפה, ואילו עבור הביטחון הסכום המותאם יהיה נמוך יותר.
131. בנוסף, כאשר החשיפה והביטחון מוחזקים במטבעות שונים, חובה לבצע התאמה נוספת כלפי מטה של סכום הביטחון המותאם לתנודתיות, כדי להביא בחשבון אפשרות של תנודות עתידיות אפשריות בשערי החליפין.
132. כאשר סכום החשיפה המותאם לתנודתיות גבוה מסכום הביטחון המותאם לתנודתיות (כולל כל התאמה נוספת בגין סיכון שער החליפין), תאגידים בנקאיים יחשבו את נכסיהם המשוקללים לסיכון כהפרש בין השניים, מוכפל במשקל הסיכון של הצד הנגדי. ההנחיות לעריכת חישובים אלה מפורטות בסעיפים 147 עד 150.
133. ההתאמה של סכום החשיפה וסכום הביטחון לתנודתיות אפשרית בערכם, תבוצע באמצעות מקדמי ביטחון פיקוחיים סטנדרטיים כמפורט בסעיף 151 להלן.
134. בטל.
135. גודלו של מקדם ביטחון מסוים תלוי בסוג המכשיר, בסוג העסקה, בתדירות השערוך למחיר השוק (mark-to-market) ובתדירות התאמת המרווח (remargining). לדוגמה, עסקאות מסוג רכש חוזר הכפופות לשערוך יומי למחיר השוק ולהתאמת מרווח יומית, יקבלו מקדם ביטחון המבוסס על תקופת החזקה של 5 ימי עסקים, ועסקאות הלוואה מובטחות עם שערוך יומי למחיר השוק וללא סעיף התאמת מרווח, יקבלו מקדם ביטחון המבוסס על תקופת החזקה של 20 ימי עסקים. מקדמי ביטחון אלו יועלו כלפי מעלה באמצעות נוסחת השורש הריבועי של הזמן, בהתאם לתדירות התאמת מרווח והשערוך למחיר השוק.
- בפרק זה, "תקופת החזקה" היא תקופת הזמן הממוצעת הנדרשת, להערכת ועדת באזל, כדי לסגור את הפוזיציה/לממש את הביטחון.
136. בנוגע לסוגים מסוימים של עסקאות מסוג רכש חוזר (בעיקר רכש חוזר של אגרות חוב ממשלתיות כמוגדר בסעיפים 170 ו-171), רשאים התאגידים הבנקאיים שלא להשתמש במקדמי ביטחון בבואם לחשב את סכום החשיפה לאחר הפחתת סיכון.

137. ניתן להכיר בהשפעה של הסכמי התחשבנות נטו (master netting agreements) המכסים עסקאות מסוג רכש חוזר לצורך חישוב דרישות ההון, בכפוף לתנאים המפורטים בסעיף 173.

138. בטל.

(ii) קיזוז מאזני

139. כאשר לתאגידים בנקאיים יש הסדרי קיזוז (netting arrangements) ברי אכיפה משפטית של הלוואות ופיקדונות, הם רשאים לחשב את דרישות ההון על בסיס חשיפות אשראי נטו, בכפוף לתנאים שבסעיף 188.

(iii) ערבויות ונגזרי אשראי

140. כאשר ערבויות או נגזרי אשראי הנם ישירים, מפורשים וברורים, בלתי חוזרים ובלתי מותנים, ניתן להביאם בחשבון בעת חישוב דרישות ההון, כל עוד התאגידים הבנקאיים עומדים בתנאי סף תפעוליים מסוימים בקשר לתהליכי ניהול סיכונים הכרוכים בהגנות אשראי אלה.

141. קיימת הכרה במגוון של ערבים וספקי הגנה. בדומה להוראות הלימות ההון שהיו בתוקף טרם כניסתה לתוקף של הוראה זו, יש ליישם גישה של החלפה (substitution). לפיכך, רק ערבויות שהונפקו, או הגנות שניתנו, על ידי ישויות בעלות משקל סיכון נמוך מזה של הצד הנגדי יביאו לידי הפחתת הדרישות ההוניות, מאחר שהחלק היחסי המוגן של החשיפה של צד נגדי מקבל את משקל הסיכון של הערב או של ספק ההגנה, ואילו החלק שאינו מכוסה שומר על משקל הסיכון של הצד הנגדי.

142. פירוט הדרישות התפעוליות מוצג להלן בסעיפים 189 עד 193.

(iv) אי התאמת תקופות לפירעון

143. אי התאמה בתקופות לפירעון נוצרת כאשר יתרת תקופת הפירעון של הביטחון קצרה מזו של חשיפת האשראי הבסיסית. כאשר קיימת אי התאמה בתקופות לפירעון, ותקופת הפירעון המקורית של הביטחון קצרה משנה אחת, אין מכירים בביטחון לצורכי הקצאות הון. במקרים אחרים של אי התאמה בתקופות לפירעון, ניתנת הכרה חלקית לביטחון למטרות הון פיקוחי כמפורט להלן בסעיפים 202 עד 205. בגישה הפשוטה לביטחונות, אי התאמה בתקופות לפירעון איננה מותרת.

(v) שונות

144. דרכי הטיפול בריבוי שיטות להפחתת סיכון אשראי בגין חשיפה בודדת, ובנגזרי אשראי מסוג First and Nth to default, מפורטות בסעיפים 206 עד 210 להלן.

3. ביטחונות

(i) ביטחון פיננסי כשיר

145. מכשירי הביטחון הבאים כשירים להכרה לפי הגישה הפשוטה :
- (א) מזומנים בפקדון בתאגיד הבנקאי (כמו גם תעודות פיקדון או מכשירים דומים שהונפקו על ידי התאגיד הבנקאי המלווה) הנחשף לצד הנגדי^{44, 45}.
(ב) זהב.
(ג) ניירות ערך חוב שדורגו על ידי ECAI כשירה, שהם :
- לפחות בעלי דירוג BB-, אם הונפקו על ידי ריבונות או על ידי PSEs המטופלות כריבונות על ידי המפקח על הבנקים ; או
 - לפחות בעלי דירוג BBB-, אם הונפקו על ידי ישויות אחרות (לרבות בנקים וחברות השקעות) ; או
 - לפחות בעלי דירוג A-3/P-3 למכשירי חוב קצרי טווח.
- (ד) ניירות ערך חוב שלא דורגו על ידי ECAI כשירה, כאשר :
- הונפקו על ידי בנק אשר מניותיו נסחרות במדד ראשי ; וכן
 - רשומים בבורסה מוכרת ; וכן
 - סווגו כחוב בכיר (senior) ; וכן
 - כל ההנפקות המדורגות בעלות בכירות זהה של הבנק המנפיק, חייבות לקבל לכל הפחות דירוג BBB- או A-3/P-3 על ידי ECAI כשירה ; וכן
 - אין בידי התאגיד הבנקאי, המחזיק בניירות ערך חוב כביטחון, מידע המרמז כי ההנפקה מצדיקה דירוג נמוך מ-BBB- או A-3/P-3 (לפי המקרה).
- (ה) מניות (לרבות אגרות חוב להמרה) הכלולות במדד ראשי.
- (ו) התקשרויות להשקעות משותפות בניירות ערך ניתנים להעברה (UCITS - Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities), וקרנות נאמנות, כאשר :
- מחירן של היחידות מתפרסם מדי יום ; וכן

⁴⁴ שטרות צמודי אשראי (CLN - Credit Linked Notes) שמומנו באמצעות מזומנים, אשר הונפקו על ידי התאגיד הבנקאי כנגד חשיפות בתיק הבנקאי שעומדים בקריטריונים של נגזרי אשראי, יטופלו כעסקאות מובטחות מזומנים.

⁴⁵ במקרים בהם פיקדון במזומן, תעודות פיקדון או מכשירים דומים שהונפקו על ידי התאגיד הבנקאי המלווה מוחזקים כביטחון בתאגיד בנקאי צד שלישי בהסדר שאינו משמורת (non-custodial), אם הם שועבדו/ הומחו בגלוי לתאגיד הבנקאי המלווה ואם השעבוד/ ההמחאה הם בלתי מותנים ובלתי חוזרים, סכום החשיפה המכוסה על ידי הביטחון (אחרי כל מקדם ביטחון הדרוש בגין סיכון מטבע) יקבל את משקל הסיכון של התאגיד הבנקאי צד שלישי.

- ה- UCITS/קרן נאמנות מוגבלות להשקעה במכשירים המפורטים בסעיף זה⁴⁶.

145(i). עסקאות איגוח מחדש (כהגדרתן בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205), ללא קשר לדירוגי אשראי כלשהם, אינן ביטחון פיננסי כשיר.

146. מכשירי הביטחון הבאים כשירים להכרה לפי הגישה המקיפה :

- (א) כל המכשירים בסעיף 145 ;
- (ב) מניות (לרבות אגרות חוב להמרה) שאינן נכללות במדד ראשי אך רשומות בבורסה מוכרת ;
- (ג) UCITS/קרנות נאמנות הכוללות מניות כאמור בסעיף קטן (ב), ועומדות בכל התנאים שבסעיף 145(ו) לעיל.

146א. לצורך קביעת ביטחונות כשירים כאמור בסעיפים 145 ו- 146 לעיל :

"בורסה מוכרת" היא בורסה בה נסחר מדד ראשי.

"מדד ראשי" הוא כל אחד מאלה :

שמות המדדים	מדינה
Austrian Traded Index	אוסטריה
All Ordinaries	אוסטרליה
MIB 30	איטליה
Dow Jones Stoxx 50 Index, FTSE Eurofirst 300, MSCI Euro Index, Euro Stoxx 50	אירופה
S&P 500, Dow Jones Industrial Average, NASDAQ Composite, Russell 2000	ארה"ב
BEL 20	בלגיה
FTSE 100, FTSE Mid 250	בריטניה
DAX	גרמניה
AEX	הולנד
Hang Seng	הונג קונג
Nikkei 225, Nikkei 300, Topix	יפן
תל אביב 125	ישראל
Straits Times Index	סינגפור
IBEX 35	ספרד
CAC 40, SBF 250	צרפת
Kospi	קוריאה
S&P/TSX Composite	קנדה
OMX	שוודיה
SMI	שווייץ

⁴⁶ אולם, השימוש או השימוש הפוטנציאלי שעושה ה- UCITS / קרן נאמנות במכשירים נגזרים אך ורק כדי לגדר השקעות המפורטות בסעיף זה ובסעיף 146, לא ישלול את כשירותן של היחידות באותה UCITS / קרן נאמנות מלהיות כשירות כביטחון פיננסי.

(ii) הגישה המקיפה

חישוב דרישת הון

147. לעסקה מובטחת, סכום החשיפה לאחר הפחתת סיכון מחושב כדלהלן :

$$E^* = \max\{0, [E \cdot (1 + He) - C \cdot (1 - Hc - Hfx)]\}$$

כאשר :

$$E^* = \text{ערך החשיפה לאחר הפחתת סיכון}$$

$$E = \text{הערך השוטף של החשיפה}$$

$$He = \text{מקדם ביטחון המתאים לחשיפה}$$

$$C = \text{הערך השוטף של הביטחון שהתקבל}$$

$$Hc = \text{מקדם ביטחון המתאים לביטחון}$$

$$Hfx = \text{מקדם ביטחון המתאים, בשל אי התאמה בין מטבע הביטחון למטבע החשיפה}$$

148. סכום החשיפה לאחר הפחתת סיכון יוכפל במשקל הסיכון של הצד הנגדי כדי לקבל את סכום הנכס המשוקלל לסיכון עבור העסקה המובטחת.

149. הטיפול בעסקאות שבהן קיימת אי התאמה בין מועד הפירעון של החשיפה לצד הנגדי לבין מועד הפירעון של הביטחון, מפורט בסעיפים 202 עד 205.

150. במקרים בהם הביטחון הוא סל נכסים, מקדם הביטחון על הסל יהיה $H = \sum a_i H_i$, כאשר a_i הוא משקל הנכס (כשהוא נמדד ביחידות מטבע) בסל, ו- H_i הוא מקדם הביטחון הרלוונטי לנכס.

מקדמי ביטחון פיקוחיים סטנדרטיים

151. להלן מפורטים מקדמי הביטחון הפיקוחיים הסטנדרטיים, בהנחה של שערך יומי למחיר השוק והתאמת מרווח (remargining) יומית. מקדמי הביטחון מבוטאים באחוזים :

טבלה מספר 1

חשיפות איגוח			מנפיקים אחרים ⁴⁹			ריבונות ^{48,47}			יתרת תקופה לפירעון	דירוג של נייר ערך חוב
תקופת החזקה של 5 ימים	תקופת החזקה של 10 ימים	תקופת החזקה של 20 ימים	תקופת החזקה של 5 ימים	תקופת החזקה של 10 ימים	תקופת החזקה של 20 ימים	תקופת החזקה של 5 ימים	תקופת החזקה של 10 ימים	תקופת החזקה של 20 ימים		
1.414	2	2.828	0.707	1	1.414	0.354	0.5	0.707	≥ 1 שנה	AAA עד A-1 / AA
5.657	8	11.314	2.828	4	5.657	1.414	2	2.828	$1 < \leq 5$ שנים	
11.314	16	22.628	5.657	8	11.314	2.828	4	5.657	< 5 שנים	
2.828	4	5.657	1.414	2	2.828	0.707	1	1.414	≥ 1 שנה	A+ עד A-2 / BBB
8.485	12	16.971	4.243	6	8.485	2.121	3	4.243	$1 < \leq 5$ שנים	
16.971	24	33.942	8.485	12	16.971	4.243	6	8.485	< 5 שנים	
לא כשיר			לא כשיר			10.607	15	21.213	כל התקופה	BB+ עד BB-

⁴⁷ כולל PSEs המטופלות כריבונות (sovereigns) על ידי המפקח על הבנקים.

⁴⁸ בנקים רב צדדיים לפיתוח (MDBs) שקיבלו משקל סיכון 0% יטופלו כריבונות.

⁴⁹ כולל PSEs שאינן מטופלות כריבונות על ידי המפקח על הבנקים.

טבלה מספר 2

תקופת החזקה של 5 ימים	תקופת החזקה של 10 ימים	תקופת החזקה של 20 ימים	
10.607	15	21.213	מניות המדד הראשי (לרבות אג"ח בנות המרה) וזהב
17.678	25	35.355	מניות אחרות (לרבות אג"ח בנות המרה) הרשומות בבורסה מוכרת
מקדם הביטחון הגבוה ביותר שניתן ליישם לני"ע שבו רשאית הקרן להשקיע			UCITS/קרנות נאמנות
0	0	0	מזומן ⁵⁰

טבלה מספר 3

תקופת החזקה של 5 ימים	תקופת החזקה של 10 ימים	תקופת החזקה של 20 ימים	
5.657	8	11.314	מקדמי ביטחון בשל אי התאמת מטבע

151. למרות האמור לעיל, הקצאת מקדמי ביטחון לניירות ערך כשירים, המצויים בחשבון ניירות ערך

הממושכן לטובת התאגיד הבנקאי, תתבצע בהתאם לחלופות הבאות :

(א) אם אין באפשרות הלקוח להחליף את ניירות הערך, יוקצה לכל אחד מניירות הערך

הכשירים מקדם הביטחון הרלוונטי כאמור בסעיף 151 לעיל.

(ב) אם יש באפשרות הלקוח להחליף את ניירות הערך, אולם הלקוח מוגבל להשקעה בניירות

ערך כשירים בלבד, יוקצה לכל ניירות הערך מקדם ביטחון אחיד הגבוה ביותר שניתן

ליישם לנייר ערך בו רשאי הלקוח להשקיע.

(ג) אם יש באפשרות הלקוח להחליף את ניירות הערך, והלקוח אינו מוגבל להשקעה בניירות

ערך כשירים בלבד, יוקצה לכל ניירות הערך הכשירים מקדם ביטחון אחיד בגובה 50%.

חלופות אלה יחולו על חשבון ניירות ערך או חלק ממנו, בכפוף להסכם בין התאגיד הבנקאי ללקוח.

הגבלת הלקוח, כאמור בחלופות (א) ו- (ב) לעיל, תהיה אפקטיבית ותוסדר משפטית ומיכונית.

152. בטל.

153. בעסקאות שבהן התאגיד הבנקאי מלווה מכשירים בלתי-כשירים (כגון אגרות חוב של חברות,

שאינן בעלות דירוג השקעה), מקדם הביטחון שיש להחיל על החשיפה יהיה זהה לזה שחל על

מניות הנסחרות בבורסה מוכרת שאינן חלק מהמדד הראשי.

154-165. בטל.

התאמה לתקופות החזקה שונות ולשערוך לשווי שוק או להתאמת מרווח (remargining), שאינה יומית

166. לעסקאות מסוימות, בהתחשב במאפייני ובתדירות השערוך (revaluation) ובהתאמת מרווח,

מתאימות תקופות החזקה שונות. ההנחיות ביחס למקדמי הביטחון לביטחונות מבחינות בין

עסקאות מסוג רכש חוזר (רכש חוזר/מכר חוזר והשאלה/שאלה של ניירות ערך), "עסקאות

אחרות מונעות על ידי שוק ההון" (עסקאות בנגזרי OTC והלוואת מרווח (margin lending)),

והלוואות מובטחות (secured lending). בעסקאות המונעות על ידי שוק ההון ובעסקאות מסוג רכש חוזר, מסמכי העסקה כוללים סעיפי התאמת מרווח; בעסקאות הלוואה מובטחות, תנאים כאלה בדרך כלל אינם.

עסקה בה אין לתאגיד הבנקאי זכות להתאמת מרווח על בסיס תדיר (the right to receive margin frequently), תטופל כהלוואה מובטחת.

167. תקופת ההחזקה לעסקאות השונות מסוכמת בטבלה הבאה:

סוג עסקה	תקופת החזקה	תנאי
עסקה מסוג רכש חוזר	חמישה ימי עסקים	התאמת מרווח יומית
עסקאות שוק הון אחרות	עשרה ימי עסקים	התאמת מרווח יומית
הלוואה מובטחת	עשרים ימי עסקים	שערוך יומי

168. כאשר תדירות התאמת המרווח או השערוך אינה תדירות יומית, מקדמי הביטחון יוגדלו בהתאם למספר ימי העסקים בפועל בין התאמת המרווח או השערוך, באמצעות נוסחת השורש הריבועי של הזמן, כדלקמן:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

שבה:

$$\begin{aligned} H &= \text{מקדם הביטחון המוגדל} \\ H_M &= \text{מקדם הביטחון לפי תקופת ההחזקה (מתוך הטבלה שבסעיף 151)} \\ T_M &= \text{תקופת החזקה לסוג העסקה (מתוך הטבלה שבסעיף 167)} \\ N_R &= \text{מספר ימי עסקים בפועל בין התאמות מרווח לעסקאות שוק הון, או שערוכים לעסקאות מובטחות.} \end{aligned}$$

169. דוגמה לשימוש בנוסחה בסעיף 168 לעיל - תאגיד בנקאי ערך עם לקוח עסקה עתידית המובטחת במניית מדד ראשי. תקופת ההחזקה היא 10 ימים. מקדם הביטחון הפיקוחי הוא 15% (ראה סעיף 151 לעיל). תדירות התאמת המרווח בעסקה היא שבועית (כלומר, 5 ימי עבודה). מקדם הביטחון המוגדל יהיה:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}} = 15 \sqrt{\frac{5 + (10 - 1)}{10}} = 17.748$$

תנאים לקביעת H אפס ($zero H$)

170. לעסקאות מסוג רכש חוזר הממלאות את התנאים הבאים, והצד הנגדי הנו משתתף מרכזי בשוק (ראה סעיף 171 להלן), ניתן להחיל מקדמי ביטחון אפס.

- (א) הן החשיפה והן הביטחון הנם מזומנים או ני"ע של ריבונות, או ני"ע של PSE הכשירים למשקל סיכון 0% לפי הגישה הסטנדרטית⁵¹.
- (ב) הן החשיפה והן הביטחון נקובים באותו המטבע;
- (ג) העסקה היא בת תקופת פירעון של יום אחד (overnight) או שהחשיפה והביטחון גם יחד משוערכים יומית למחיר שוק וכפופים להתאמת מרווח יומית;
- (ד) לאחר כשלון הצד הנגדי בביצוע התאמת מרווח, הזמן שנדרש בין השערוך האחרון למחיר השוק לפני הכישלון בהתאמת מרווח ובין מימוש⁵² (liquidation) הביטחון, מוערך בלא יותר מארבעה ימי עסקים;
- (ה) העסקה מסולקת באמצעות מערכת סליקה מוכחת לסוג זה של עסקה;
- (ו) המסמכים המכסים את ההסכם הם מסמכים סטנדרטיים בשוק לעסקאות מסוג רכש חוזר בני"ע מסוג זה;
- (ז) העסקה כוללת מסמך הקובע כי אם הצד הנגדי נכשל מלמלא את חובתו להעביר מזומנים או ניירות ערך או להשלים ביטחון (deliver margin), או נכשל מלכבד את התחייבויותיו בדרך אחרת, כי אז העסקה תבוא לסיומה המיידי; וכן
- (ח) במקרה של אירוע כשל כלשהו, בין אם הצד הנגדי הנו חדל פירעון (insolvent) או פושט רגל, תהא לתאגיד הבנקאי זכות הניתנת לאכיפה משפטית, משוחררת ממגבלות (unfettered), לתפוס מיידית את הביטחון ולממשו לטובתו.

171. רק הישויות הבאות ייחשבו "משתתפים מרכזיים בשוק":

- (א) ריבונות, בנקים מרכזיים וישויות סקטור ציבורי (PSE);
- (ב) בנקים וחברות ניירות ערך;
- (ג) חברות פיננסיות אחרות (לרבות חברות ביטוח) הכשירות למשקל סיכון של 20% לפי הוראה זו;
- (ד) ארגוני סליקה מוכרים.

172. כאשר מפקח ממדינה החברה ב-OECD אשר מדורגת A- או בדירוג עדיף מזה, מחיל הקלה ספציפית לעסקאות מסוג רכש חוזר בניירות ערך שהונפקו על ידי הממשלה של אותה מדינה, רשאים התאגידים הבנקאיים המאוגדים בישראל לאמץ את אותה הגישה לאותן העסקאות.

טיפול בעסקאות מסוג רכש חוזר המכוסות על ידי הסכמי התחשבנות נטו (Master Netting Agreements)

173. ההשפעות של הסכמי התחשבנות נטו דו-צדדיים המכסים עסקאות מסוג רכש חוזר יוכרו על בסיס בחינה לגבי כל צד נגדי (counterparty-by-counterparty) אם ההסכמים ניתנים לאכיפה משפטית בכל אחד מתחומי השיפוט הרלוונטיים בעת התרחשות של אירוע כשל, בין אם הצד הנגדי חדל פירעון (insolvent) או פושט רגל. יוכרו אך ורק הסכמים מקובלים בשוק לסוג זה של עסקאות - למשל הסכם ה-GMRA 2000 (The TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement).

⁵¹ ני"ע שהונפקו על ידי ממשלת ישראל או בנק ישראל, הכשירים למשקל סיכון 0% לפי סעיף 54, ממלאים אחר תנאי זה.
⁵² הדבר אינו מחייב את התאגיד הבנקאי לממש תמיד את הביטחון אלא להיות בעל היכולת לעשות זאת בתוך מסגרת הזמן.

בנוסף, הסכמי התחשבות נטו חייבים :

- (א) להקנות לצד שלא כשל את הזכות לסיים ולחסל (close-out) במהירות את כל העסקאות הכפופות להסכם בעת אירוע כשל, לרבות במקרה של חדלות פירעון (insolvency) או פשיטת רגל של הצד הנגדי.
- (ב) לקבוע התחשבות נטו של רווחים והפסדים בגין עסקאות (לרבות הערך של כל ביטחון) שנסתיימו וחוסלו (closed out) לפי ההסכם, כך שצד אחד חייב לצד האחר סכום נטו יחיד ;
- (ג) לאפשר מימוש או קיזוז של הביטחון בהקדם האפשרי במקרה של כשל ; וכן
- (ד) להיות, יחד עם הזכויות העולות מתוך התנאים הנדרשים ב- (א) עד (ג) לעיל, אכיפים משפטית בכל תחום שיפוט רלוונטי במקרה של אירוע כשל, בין אם הצד הנגדי חדל פירעון (insolvent) או פושט רגל.

174. התחשבות נטו בין פוזיציות בתיק הבנקאי ובתיק למסחר תוכר אך ורק כאשר העסקאות שלגביהן נערכה התחשבות נטו מקיימות את התנאים הבאים :
- (א) כל העסקאות משוערכות יומית למחיר שוק⁵³ ; וכן
- (ב) מכשירי הביטחון שבהם נעשה שימוש בעסקאות מוכרים כביטחון פיננסי כשיר בתיק הבנקאי.

175. הנוסחה בסעיף 147 תאומץ לחישוב דרישות ההון בגין עסקאות עם הסכמי התחשבות נטו.

176. תאגידים בנקאיים יישמו את ההנחיות הבאות כדי להביא בחשבון את השפעת הסכמי ההתחשבות נטו :

$$E^* = \max \left\{ 0, \left[\left(\sum (E) - \sum (C) \right) + \sum (E_s \cdot H_s) + \sum (E_{fx} \cdot H_{fx}) \right] \right\}^{54}$$

שבה :

$$\begin{aligned} E^* &= \text{ערך החשיפה לאחר הפחתת סיכון} \\ E &= \text{ערך שוטף של החשיפה} \\ C &= \text{ערך הביטחון שהתקבל} \\ E_s &= \text{ערך מוחלט של הפוזיציה נטו בנייר ערך נתון} \\ H_s &= \text{מקדם ביטחון מתאים ל- } E_s \\ E_{fx} &= \text{ערך מוחלט של הפוזיציה נטו במטבע שונה ממטבע הסילוק} \\ H_{fx} &= \text{מקדם ביטחון מתאים לאי התאמת מטבע} \end{aligned}$$

177. הכוונה כאן היא לקבל סכום חשיפה נטו, לאחר התחשבות נטו של החשיפות והביטחונות, ולקבל "סכום תוספת" (add-on amount) המשקף שינויי מחיר אפשריים של ניירות הערך המעורבים

⁵³ תקופת ההחזקה לצורך מקדמי הביטחון תהיה תלויה, בדומה לעסקאות אחרות מסוג רכש חוזר, בתדירות של התאמת המרווח.

⁵⁴ נקודת המוצא לנוסחה זו היא הנוסחה בסעיף 147, שניתן להציגה גם באופן הבא :

$$E^* = \max \left\{ 0, \left[(E - C) + (E \cdot H_e) + (C \cdot H_c) + (C \cdot H_{fx}) \right] \right\}$$

בעסקאות וכן סיכון שער חליפין, אם קיים. הפוזיציה נטו, ארוכת טווח או קצרת טווח, בכל נייר ערך הכלול בהסכם ההתחשבות נטו תוכפל במקדם ביטחון מתאים. כל יתר הכללים בנוגע לחישוב מקדמי הביטחון, המפורטים בסעיפים 147 עד 172, חלים באותה המידה על תאגידים בנקאיים המשתמשים בהסכמי ההתחשבות נטו דו-צדדיים לעסקאות מסוג רכש חוזר.

178-181(i). בטל.

(iii) הגישה הפשוטה

תנאי סף

182. על מנת שביטחון יוכר בגישה הפשוטה, הביטחון חייב להיות משועבד לפחות למשך כל חי החשיפה והוא חייב להיות משוערך למחיר שוק (marked to market) ומוערך מחדש (revalued) לפחות בתדירות של שישה חודשים. אותם חלקים של חובות המובטחים על ידי שווי שוק של ביטחון מוכר יקבלו את משקל הסיכון שחל על מכשיר הביטחון. משקל הסיכון של החלק המובטח יהיה כפוף לרצפה של 20%, למעט בנסיבות המפורטות בסעיפים 183 עד 185. ליתרת החוב ישוּך משקל סיכון ההולם את הצד הנגדי. דרישת הון תחול על תאגידים בנקאיים משני צדי העסקה המובטחת: לדוגמה, הן רכש חוזר הן מכר חוזר יהיו כפופים לדרישות הון.

סייגים לרצפת משקל הסיכון

183. עסקאות העומדות בקריטריונים של סעיף 170 ובוצעו עם משתתף מרכזי בשוק, כמוגדר בסעיף 171, תקבלנה משקל סיכון 0%. אם הצד הנגדי לעסקה איננו משתתף מרכזי בשוק, העסקה תקבל משקל סיכון של 10%.

184. עסקאות נגזרים מעבר לדלפק (OTC) הכפופות לשערוך יומי למחירי השוק, המובטחות על ידי מזומנים ואין בהן אי-התאמה מטבעית, תקבלנה משקל סיכון 0%. עסקאות כאלו המובטחות על ידי ני"ע של ריבונות או של PSE הכשירים לקבל משקל סיכון 0% לפי הוראה זו, יכולות לקבל משקל סיכון של 10%.

185. הרצפה של 20% למשקל הסיכון על עסקאות מובטחות לא תחול, וניתן יהיה להחיל משקל סיכון 0%, כאשר החשיפה והביטחון נקובים באותו המטבע ועונים על אחד מהתנאים הבאים:

- * הביטחון הוא פיקדון מזומנים כמוגדר בסעיף 145(א); או
- * הביטחון הוא בצורה של ני"ע של ריבונות או PSE הכשירים לקבלת משקל סיכון 0%, ומשווי השוק שלהם נוכח 20%.

(iv) עסקאות נגזרים מובטחות מעבר לדלפק (OTC)

186. בטל.

187. בטל.

187(i). בטל.

4. קיזוז פריטים מאזניים

188. כאשר תאגיד בנקאי,

- (א) מוצא יסוד משפטי איתן לקבוע שהסכם התחשבות נטו, או קיזוז, ניתנים לאכיפה בכל אחד מתחומי השיפוט הרלוונטיים, בין אם הצד הנגדי חדל פירעון או פושט רגל;
- (ב) יכול בכל עת לקבוע את הנכסים וההתחייבויות של אותו צד נגדי הכפופים להסכם הקיזוז;
- (ג) עוקב ושולט בסיכון לגידול בחשיפות כתוצאה מאי התאמה של תקופות פירעון של נכסים והתחייבויות (roll-off risks); וכן
- (ד) עוקב ושולט בחשיפות הרלוונטיות על בסיס נטו,
- רשאי התאגיד הבנקאי להשתמש בחשיפה נטו של הלוואות ופיקדונות כבסיס לחישוב הלימות ההון שלו בהתאם לנוסחה בסעיף 147. הלוואות יטופלו כחשיפות, ופיקדונות יטופלו כביטחונות. מקדמי הביטחון יהיו אפס, למעט מקרה בו קיימת אי התאמה במטבע. תקופת החזקה של 10 ימי עסקים תחול כאשר מתבצע שערך יומי למחיר השוק, ותחולנה כל הדרישות הכלולות בסעיפים 151, 168 ו- 202 עד 205.

5. ערבויות ונגזרי אשראי

(i) דרישות תפעוליות

דרישות תפעוליות משותפות לערבויות ולנגזרי אשראי

189. ערבות או נגזר אשראי חייבים לייצג תביעה ישירה כלפי ספק ההגנה, וחייבים להיות משויכים במפורש לחשיפות מסוימות או למאגר חשיפות מסוים, כך שמידת הכיסוי מוגדרת בבירור ואינה נתונה לחילוקי דעות. הם חייבים להיות לא ניתנים לביטול, למעט במקרה של אי תשלום חוב מצד רוכש ההגנה, בשל סיבה הקשורה לחוזה הגנת אשראי; חובה שהחוזה לא יכלול סעיף המתיר לספק ההגנה לבטל באופן חד-צדדי את כיסוי האשראי, או להגדיל את עלות הכיסוי האפקטיבית כתוצאה מירידת איכות האשראי בחשיפה המוגנת⁵⁵. חובה שהערבות או נגזר האשראי יהיו גם בלתי מותנים; לא יכלול סעיף בחוזה ההגנה מחוץ לשליטתו הישירה של התאגיד הבנקאי, שיש בו כדי למנוע את המחויבות של ספק ההגנה לשלם במועד (in a timely manner) במקרה שהצד הנגדי המקורי נכשל מלשלם את החוב/חובותיו במועד.

דרישות תפעוליות נוספות לערבויות

190. בנוסף לדרישות הוודאות המשפטיות המפורטות בסעיפים 117 ו- 118 לעיל, כדי שערבות תוכר, התנאים הבאים חייבים להתקיים:
- (א) בעת כשל/אי-תשלום של הצד שכנגד, כפי שמוגדר בתנאי הערבות, רשאי תאגיד בנקאי לפנות במועד (in a timely manner) אל הערב לקבל את כספי החוב, בהתאם למסמכי

⁵⁵ יש לשים לב כי התנאי של בלתי ניתן לביטול אינו מחייב שהגנת האשראי והחשיפה תהיינה מתואמות מבחינת התקופה לפירעון, אלא שהתקופות לפירעון שהוסכמו מראש לא יקוצרו בדיעבד על ידי ספק ההגנה. סעיף 203 מפרט כיצד לטפל באופציית יציאה (option call) בקביעת יתרת התקופה לפירעון להגנת אשראי.

העסקה. הערב יכול לשלם לתאגיד הבנקאי את כל החוב בסכום אחד כולל, או ליטול על עצמו את התחייבויות התשלום העתידיות של הצד הנגדי המכוסות על ידי ערבות. לתאגיד בנקאי חייבת להיות זכות לקבל את כל התשלומים מהערב בלא שיידרש לנקוט תחילה בהליכים משפטיים נגד הצד הנגדי לגביית החוב.

(ב) הערבות הנה התחייבות מתועדת ומפורשות, שהערב נוטל על עצמו.

(ג) למעט האמור במשפט להלן, הערבות מכסה את כל סוגי התשלומים שהחייב המקורי (underlying obligor) מצופה לשלם על פי מסמכי העסקה, כגון סכום נקוב (notional amount), תשלומי מרווח (margin payments) וכדומה. כאשר ערבות מכסה את תשלום הקרן בלבד, ריביות ותשלומים בלתי מכוסים אחרים יטופלו כסכום בלתי מובטח בהתאם לסעיף 198.

דרישות תפעוליות נוספות לנגזרי אשראי

191. על מנת שחווה נגזר אשראי יוכר, חובה שיתמלאו התנאים הבאים :

- (א) אירועי האשראי המפורטים על ידי הצדדים לחווה חייבים לכסות לכל הפחות :
- כשלון לשלם (failure to pay) את סכומי החוב המגיעים לפי תנאי ההתחייבות הבסיסית (underlying obligation) התקפים בזמן אי תשלום כזה (עם תקופת גרייס הקרובה לתקופת הגרייס בהתחייבות הבסיסית) ;
 - פשיטת רגל (bankruptcy), חדלות פירעון (insolvency) או אי יכולת של החייב לשלם את חובותיו, או כישלונו או הודאתו בכתב בדבר אי יכולת כללית לשלם את חובותיו במועד, ואירועים דומים לכך ; וכן
 - ארגון מחדש (restructuring) של ההתחייבות הבסיסית הכרוך במחיקה או דחייה של קרן, ריבית או עמלות, המביא לידי אירוע של הפסד אשראי (דהיינו, מחיקת חוב, הפרשה ספציפית או חיוב דומה לחשבון רווח והפסד). במקרים שבהם ארגון מחדש לא הוגדר כאירוע אשראי, יש לפעול על פי סעיף 192.
- (ב) אם נגזר האשראי מכסה התחייבויות שאינן כוללות את ההתחייבות הבסיסית, סעיף (ז) להלן יקבע אם תותר אי ההתאמה בנכסים.
- (ג) נגזר האשראי לא יסתיים לפני פקיעת תקופת גרייס כלשהי הנדרשת להתרחשות כשל ההתחייבות הבסיסית כתוצאה מכישלון לשלם, בכפוף להוראות סעיף 203.
- (ד) נגזרי אשראי המאפשרים סילוק במזומן, מוכרים לצורכי הון בתנאי שקיים תהליך הערכה יציב ומהימן לאמידת ההפסד. חובה שיוגדר בבירור ובאופן ספציפי פרק הזמן לקבלת הערכות שווי של ההתחייבות הבסיסית לאחר אירוע אשראי (post-credit event valuations). אם התחייבות ההתייחסות (reference obligation) המצוינת בנגזר האשראי למטרות סילוק במזומן שונה מהתחייבות הבסיסית, סעיף (ז) להלן יקבע אם תותר אי ההתאמה בנכסים.
- (ה) אם הזכות/היכולת של רוכש ההגנה להעביר את ההתחייבות הבסיסית אל ספק ההגנה נדרשת לשם סילוק, תנאי ההתחייבות הבסיסית חייבים לקבוע כי כל הסכמה הנדרשת להעברה כזאת לא תישלל באופן לא סביר.
- (ו) זהותם של השותפים, האחראים לקבוע אם אירוע אשראי התרחש, חייבת להיות מוגדרת בבירור. קביעה זו לא תהיה באחריותו הבלעדית של מוכר ההגנה. לרוכש ההגנה חייבת להיות הזכות/היכולת להודיע לספק ההגנה על התרחשותו של אירוע אשראי.
- (ז) אי התאמה בין ההתחייבות הבסיסית ובין ההתחייבות אליה מתייחס נגזר האשראי (התחייבות ההתייחסות - the reference obligation) (דהיינו, ההתחייבות שבה נעשה שימוש למטרות קביעת ערך הסילוק במזומן או ההתחייבות שניתן להעבירה) מותרת אם (1) התחייבות ההתייחסות היא במעמד שווה (פארי פאסו) או במעמד נחות מההתחייבות הבסיסית, וכן (2) להתחייבות הבסיסית ולהתחייבות ההתייחסות יש אותו חייב (דהיינו, אותה ישות משפטית) והחווה כולל סעיפים ברי אכיפה על פי חוק המתייחסים לכשל צולב (cross-default) או להאצה צולבת (cross-acceleration).

(ח) אי התאמה בין ההתחייבות הבסיסית ובין התחייבות שבה עושים שימוש כדי לקבוע האם אירוע אשראי אכן התרחש, מותרת אם (1) ההתחייבות האחרונה היא במעמד שווה (פארי פאסו) או במעמד נחות מההתחייבות הבסיסית, וכן (2) לשתי ההתחייבויות יש אותו חייב (דהיינו, אותה ישות משפטית) והחזזה כולל סעיפים ברי אכיפה על פי חוק המתייחסים לכשל צולב (cross-default) או להאצה צולבת (cross-acceleration).

192. כאשר ארגון מחדש של ההתחייבות הבסיסית אינו מכוסה על ידי נגזר האשראי, אולם יתר הדרישות בסעיף 191 מתמלאות, תותר הכרה חלקית בנגזר האשראי. אם סכומו של נגזר האשראי נמוך או שווה לסכומה של ההתחייבות הבסיסית, ניתן להכיר עד 60% מסכום הגידור כמכוסה. אם סכום נגזר האשראי גבוה מסכומה של ההתחייבות הבסיסית, תקרת סכום הגידור הכשיר תוגבל ל- 60% מסכום ההתחייבות הבסיסית.⁵⁶

193. רק עסקאות CDS (Credit Default Swap) ו-TRS (Total Return Swap או Total Rate of Return Swap) המספקות הגנת אשראי שווה לערבויות תהיינה כשירות להכרה, בכפוף לסייג הבא - כאשר תאגיד בנקאי רוכש הגנת אשראי באמצעות עסקת TRS ורושם את התשלומים נטו שנתקבלו מהחלפה כהכנסה נטו, אך אינו רושם קיזוז של הרעה בערך הנכס המוגן (באמצעות הפחתת השווי ההוגן או בדרך של הגדלת הפרשות), הגנת האשראי לא תוכר. הטיפול בנגזרי אשראי מסוג first-to-default ו- Nth-to-default מפורט בנפרד בסעיפים 207 עד 210.

194. סוגים אחרים של נגזרי אשראי לא יהיו כשירים להכרה.⁵⁷

194א. לצרכי הקלת הון יוכרו אך ורק עסקאות בנגזרי אשראי המבוססות על הסכמים מקובלים בשוק, כגון ה- ISDA Master Agreement.

(ii) טווח ערבים (ערבים נגדיים)/ספקי הגנה כשירים

195. תוכר הגנת האשראי המוענקת על ידי הישויות הבאות :

- (א) ישויות ריבוניות⁵⁸, ישויות סקטור ציבורי (PSEs), בנקים⁵⁹ וחברות ניירות ערך בעלות משקל סיכון נמוך מזה של הצד הנגדי ;
- (ב) ישויות אחרות בעלות דירוג חיצוני, מלבד כאשר הגנת האשראי ניתנת לחשיפת איגוח, ולרבות הגנת האשראי המסופקת על ידי חברות אם, חברות בנות וחברות מסונפות, כל עוד יש להן משקל סיכון נמוך מזה של החייב.

⁵⁶ בטל.

⁵⁷ שטרות צמודי אשראי (CLN - Credit Linked Notes) שמומנו במזומנים, אשר הונפקו על ידי התאגיד הבנקאי כנגד חשיפות בתיק הבנקאי, הממלאים את הקריטריונים של נגזרי אשראי, יטופלו כעסקאות המובטחות על ידי מזומנים.

⁵⁸ כולל את הבנק להסדרים בינלאומיים, קרן המטבע הבינלאומית, הבנק המרכזי האירופי והקהילייה האירופית, כמו גם MDBs המזכרים בהערת שוליים 24.

⁵⁹ כולל MDBs אחרים.

(ג) כאשר הגנת האשראי ניתנת לחשיפת איגוח, ישויות אחרות המדורגות כעת בדירוג חיצוני BBB- או טוב יותר ושהיו מדורגות בדירוג חיצוני A- או טוב יותר במועד בו ניתנה הגנת האשראי. בסעיף זה נכללת גם הגנת אשראי המסופקת על ידי חברות אם, חברות בנות וחברות מסונפות, כל עוד יש להן משקל סיכון נמוך מזה של החייב.

(iii) משקלי סיכון

196. לחלק המוגן יקבע משקל הסיכון של ספק ההגנה. לחלק הבלתי מוגן של החשיפה יקבע משקל הסיכון של הצד הנגדי.

197. ספי מהותיות לתשלומים, שמתחתם לא מתבצע תשלום במקרה של הפסד, הם שווי ערך לפוזיציות נטילת ההפסד הראשון, ויש לנכותם במלוא סכומם מההון של התאגיד הבנקאי הרוכש את הגנת האשראי.

כיסוי יחסי (Proportional cover)

198. כאשר סכום הערבות, או סכום הגנת האשראי, נמוך מסכום החשיפה, והחלקים המובטחים והבלתי מובטחים הנם בעלי בכירות שווה, דהיינו התאגיד הבנקאי והערב חולקים הפסדים על בסיס יחסי (פרו רטה), תינתן הקלת הון על בסיס יחסי: דהיינו, החלק המוגן של החשיפה יקבל את הטיפול של ערבויות/נגזרי אשראי כשירים, ואילו יתרתה תטופל כבלתי מובטחת.

כיסוי מרובד (Tranched cover)

199. כאשר תאגיד בנקאי מעביר חלק מהסיכון של חשיפה ברובד (tranch) אחד או יותר אל מוכר או מוכרי הגנה ושומר על רמה מסוימת של סיכון של ההלוואה, והסיכון שהועבר והסיכון המוחזק הנם בעלי בכירות שונה, רשאי התאגיד הבנקאי להשיג הגנת אשראי לרבדים הבכירים (כגון חלק הפסד משני) או לרבדים המשניים (כגון חלק הפסד ראשון). במקרה זה, יחולו הכללים המפורטים בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205 (סיכון אשראי - איגוח).

(iv) אי התאמת מטבע

200. כאשר הגנת אשראי נקובה במטבע שונה מהמטבע שבו נקובה החשיפה, דהיינו קיימת אי התאמה במטבע, סכום החשיפה הנחשב מוגן יופחת על ידי יישום מקדם ביטחון H_{FX} , כלומר

$$G_A = G \cdot (1 - H_{FX})$$

כאשר:

$$G = \text{הסכום הנומינלי של הגנת האשראי}$$

$$H_{FX} = \text{מקדם ביטחון הולם עבור אי התאמה בין מטבע הגנת האשראי למטבע ההתחייבות הבסיסית.}$$

מקדם הביטחון ההולם מבוסס על תקופת החזקה של 10 ימי עסקים (בהנחה שמתבצע שערך יומי למחיר שוק). מקדם הביטחון הפיקוחי הוא 8%. חובה להגדיל את מקדם הביטחון תוך עשיית

שימוש בנוסחת השורש הריבועי של הזמן, בהתאם לתדירות ההערכה מחדש של הגנת האשראי כמתואר בסעיף 168.

(iv) *ערבויות של ריבונות*

201. (א) כאמור בסעיף 54, ניתן להחיל משקל סיכון 0%, על חשיפות של תאגיד בנקאי למדינת ישראל (או לבנק ישראל), כאשר התאגיד הבנקאי מאוגד בישראל והחשיפה נקובה וממומנת בש"ח.

(ב) טיפול זה מותר גם לחלקים של חשיפות, המובטחים בערבות של מדינת ישראל (או של בנק ישראל), במקרים שבהם הערבות נקובה וממומנת בש"ח. למען הסר ספק, ערבות מדינה, ככל ערבות אחרת, צריכה לעמוד בכל התנאים התפעוליים והמשפטיים שבסעיפים 189 ו-190, כדי להיחשב כשירה לצרכי הקלת הון.

201א. כאשר מפקח ממדינה החברה ב-OECD מחיל משקל סיכון מופחת על חלקים של חשיפות, המובטחים בערבות שנקובה וממומנת במטבע מקומי, שמנפיקה הריבונות באותה מדינה (או הבנק המרכזי שלה), רשאים התאגידים הבנקאיים המאוגדים בישראל לאמץ את אותה ההקלה, ובלבד שדירוג אותה מדינה הוא A- או גבוה ממנו.

(vi) *ביטוח הלוואה לדיור*

201ב. ביטוח הלוואה לדיור יוכר כהגנת אשראי כשירה, בהתקיים כל התנאים המשפטיים והתפעוליים החלים לגבי ערבות. הגנת אשראי כזו תיחשב כעומדת בקריטריון הזמן (timely manner) כאמור בסעיפים 189 ו-190(א) אם מקבל ההגנה זכאי לקבל את מלוא סכום הביטוח לא יאוחר מ-24 חודשים מיום התרחש אירוע האשראי.

6. אי-התאמת תקופות פירעון (Maturity mismatches)

202. למטרות חישוב נכסים משוקללי סיכון, אי התאמה בתקופות לפירעון מתרחשת כאשר יתרת תקופת הפירעון של הגידור קצרה מזו של החשיפה הבסיסית.

(i) *הגדרת תקופת פירעון*

203. התקופה לפירעון של החשיפה הבסיסית והתקופה לפירעון של הגידור יוגדרו שתיהן בצורה שמרנית. תקופת הפירעון האפקטיבית של החשיפה הבסיסית תימדד כיתרת התקופה הארוכה ביותר האפשרית לפי לוח הזמנים בו הצד הנגדי נדרש לכבד את התחייבותו, בהתחשב בכל תקופת גרייס רלוונטית כלשהי. באשר לגידור, יש להביא בחשבון אופציות גלומות שיכולות לקצר את תקופת הגידור, כך שתקופת הפירעון האפקטיבית תהיה התקופה הקצרה ביותר האפשרית. במקרים שבהם אופציית היציאה (call) נתונה לשיקול דעתו של מוכר ההגנה, התקופה לפירעון תסתיים תמיד בתאריך היציאה הראשון. אם אופציית היציאה נתונה לשיקול דעתו של התאגיד

הבנקאי הרוכש את ההגנה, אולם תנאי הגידור המקורי מכילים תמריץ חיובי לתאגיד הבנקאי לסיים את העסקה לפני תקופת הפירעון החוזית, יתרת הזמן שנותרה עד לתאריך היציאה הראשון תיחשב לתקופת הפירעון האפקטיבית. לדוגמה, כאשר החוזה כולל ייקור עלויות בין תנאי הרכישה, או כאשר העלות האפקטיבית של הכיסוי גדלה עם הזמן, אף אם איכות האשראי נותרת באותה רמה או גדלה, התקופה לפירעון האפקטיבית תהיה התקופה הנותרת עד לתאריך היציאה הראשון.

(ii) משקלי סיכון לאי התאמה של תקופות פירעון

204. כמתואר בסעיף 143, גידורים עם אי התאמות של תקופת פירעון יוכרו רק כאשר תקופות הפירעון המקוריות שלהם הן שנה או יותר. כתוצאה מכך, תקופת הפירעון של הגידורים של חשיפות עם תקופות פירעון מקוריות הקצרות משנה אחת, חייבות להתאים (לתקופת ההתחייבות הבסיסית) כדי שיוכרו. בכל מקרה, גידורים עם אי התאמה בתקופות הפירעון לא יוכרו כאשר יתרת התקופה לפירעון שלהם היא שלושה חודשים או פחות.

205. כאשר קיימת אי התאמת תקופות פירעון עם מפחית סיכון אשראי מוכר (ביטחון, קיזוז פריט מאזני, ערבויות ונגזרי אשראי), יש להחיל את ההתאמה הבאה.

$$Pa = P \cdot \frac{(t - 0.25)}{(T - 0.25)}$$

כאשר:

- Pa = ערך הגנת האשראי, מותאם לאי התאמת תקופת הפירעון.
- P = הגנת האשראי (כגון סכום ביטחון, סכום הערבות), מותאמת לכל סוג של מקדם ביטחון.
- t = T או יתרת תקופת הפירעון של הסדר הגנת האשראי - הנמוך מביניהם. מבוטא בשנים.
- T = 5 או יתרת תקופת הפירעון של החשיפה - הנמוך מביניהם. מבוטא בשנים.

7. פריטים אחרים הקשורים לטיפול בשיטות CRM

(i) טיפול בריבוי שיטות CRM

206. במקרה בו לתאגיד בנקאי יש מספר טכניקות של CRM, המכסות חשיפה בודדת (לדוגמה, לתאגיד בנקאי יש ביטחון וערבות המכסים שניהם חלקים של חשיפה), התאגיד הבנקאי יידרש לחלק את החשיפה לחלקי משנה המכוסים על ידי כל סוג של שיטת CRM (לדוגמה, חלק מכוסה על ידי ביטחון, חלק מכוסה על ידי ערבות), והנכסים המשוקללים לסיכון של כל חלק יחושבו בנפרד. כאשר הגנת אשראי המסופקת על ידי ספק הגנה יחיד היא בעלת תקופות פירעון שונות, חובה לחלק גם אותה להגנות נפרדות.

(ii) נגזר אשראי מסוג *first-to-default*

207. יש מקרים שבהם תאגיד בנקאי משיג הגנת אשראי לסל של חשיפות, כאשר המקרה הראשון של כשל מבין החשיפות מפעיל את הגנת האשראי ואירוע האשראי מביא לסיום החוזה. במקרה זה, התאגיד הבנקאי רשאי להכיר בהקלת הון פיקוחית בגין אותו נכס בסל בעל הסכום המשוקלל לסיכון הנמוך ביותר, אולם רק אם הסכום הנקוב נמוך או שווה לסכום הנקוב של נגזר האשראי.

208. בהתייחס לתאגיד בנקאי המספק הגנת אשראי באמצעות מכשיר כגון זה, אם נעשתה למוצר הערכת אשראי חיצונית על ידי ECAI כשירה, יש להחיל עליו את משקל הסיכון שבסעיף 567 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205, החל על רובדי איגוח (securitization tranches). אם המוצר לא דורג על ידי ECAI כשירה, יש לסכם את משקלי הסיכון של הנכסים הכלולים בסל עד לשיעור מרבי של 1,250% ולהכפילם בסכום הנומינלי של ההגנה המסופקת על ידי נגזר האשראי כדי לקבל את סכום הנכסים המשוקלל לסיכון.

(iii) נגזר אשראי מסוג *Nth-to-default*

209. במקרה שבו הכשל ה- N^{th} מבין הנכסים בסל מפעיל את מימוש הגנת האשראי, תאגיד בנקאי שהשיג הגנת אשראי באמצעות מוצר כזה יוכל להכיר בהקלת הון כלשהי רק אם הושגה גם הגנה לכשלים 1 עד $n-1$ או כאשר $n-1$ נכסים בסל כבר כשלו.

210. לתאגידים בנקאיים המספקים הגנת אשראי באמצעות מוצר כזה, יהיה הטיפול בדרישות ההון זהה למתואר בסעיף 208 עם הבדל אחד. ההבדל הוא, שבסיכום משקלי הסיכון, ניתן להוציא מן החישוב את הנכס בעל הסכום המשוקלל לסיכון (RWA) הנמוך ביותר.

נספח א'

יישום תהליך המיפוי

1. היות והמפקח על הבנקים יהיה אחראי לשייך את הערכות סיכון האשראי של "חברת דירוג אשראי חיצונית (להלן - ECAI)" כשירה למשקלי סיכון זמינים לפי הגישה הסטנדרטית, הוא יידרש לשקול מגוון של גורמים איכותיים וכמותיים על מנת להבדיל בין רמות הסיכון המבוטאות על ידי כל הערכה. גורמים איכותיים כאלו יכולים לכלול, בין השאר, את מאגר המנפיקים שמכסה כל ECAI, את טווח הדירוגים שקובעת ה-ECAI, את משמעותו של כל דירוג, ואת הגדרת הכשל של כל ECAI.
2. פרמטרים כמותיים עשויים לסייע בביצוע מיפוי עקבי יותר של הערכות הסיכון למשקלי הסיכון הזמינים לפי הגישה הסטנדרטית. נספח זה מסכם את ההצעות של ועדת באזל כדי לסייע למפקח בביצוע המיפוי. הפרמטרים המוצגים להלן נועדו לספק הדרכה, ולא לקבוע דרישות כשירות חדשות או משלימות בנוסף לדרישות קיימות מ-ECAI.

אמידת שיעורי הכשל המצטברים (CDRs): שני מדדים מוצעים

3. על מנת להבטיח שמשקל סיכון מסוים מתאים לדירוג מסוים של סיכון אשראי, חברות דירוג האשראי החיצוניות יציגו בפני הפיקוח על הבנקים את שיעור הכשל המצטבר (CDR - cumulative default rate) בכל ההנפקות שהוקצה להן אותו דירוג סיכון אשראי. חברות דירוג האשראי החיצוניות יציגו בפני הפיקוח על הבנקים שני מדדים נפרדים של שיעורי כשל מצטברים הקשורים לכל דירוג הכלול בגישה הסטנדרטית. בשני המקרים המדדים יחושבו כשיעור הכשל המצטבר שנמדד על פני תקופה של שלוש שנים.
- כדי שהמפקח על הבנקים ילמד על ניסיון הכשל לאורך זמן, על חברות דירוג האשראי החיצוניות להציג בפני הפיקוח על הבנקים את שיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי הממוצע לעשר שנים, כאשר עומק נתונים כזה זמין²³¹. חברות דירוג אשראי חיצוניות חדשות, או כאלה שאספו נתוני כשל במשך פחות מעשר שנים, עשויות להתבקש על ידי המפקח על הבנקים להעריך מה יהיה לפי דעתם שיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי הממוצע לעשר שנים לכל דירוג סיכון, ולשאת באחריות להערכה זו, למטרת שקלול הסיכון של החובות המדורגים על ידם.
- המדד השני שעל חברות דירוג האשראי החיצוניות להציג בפני הפיקוח על הבנקים הוא שיעורי הכשל המצטברים התלת-שנתי האחרונים, הקשורים לכל דירוג סיכון אשראי של אותה ECAI.

²³¹ בשנת 2002, לדוגמה, מפקח יחשב את הממוצע של שיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי למנפיקים ששוויו לכל דרגת דירוג (קבוצת האוכלוסייה, "the cohort") לכל שנה בעשר השנים שבין 1990 ל-1999.

4. שני המדדים יושוו לשיעורי כשל היסטוריים מצרפיים של הערכת סיכון אשראי אשר נאספו על ידי ועדת באזל ומוערכים כמייצגים רמת סיכון אשראי מקבילה.

5. היות ובאופן כללי, נתונים על שיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי אמורים להיות זמינים גם מ-ECAIs אחרות, המפקח על הבנקים ישווה את ניסיון הכשל המשתקף מהערכות של ECAI ספציפית לאלו שהתקבלו מ-ECAIs אחרות, בפרט ECAIs גדולות המדרגות אוכלוסייה דומה.

מיפוי דירוגי סיכון למשקלי סיכון באמצעות שיעור הכשל המצטבר

6. כדי לקבוע משקלי סיכון מתאימים לדירוגי סיכון של ECAI ניתן להשוות כל אחד ממדדי שיעור הכשל המצטבר שהוזכרו לעיל לערכי ההתייחסות ולבסיסי השוואה של שיעור הכשל המצטבר, כמתואר להלן:

- לכל דירוג של ECAI תיערך השוואה בין שיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי הממוצע לעשר שנים לשיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי ארוך הטווח המשמש כ"ערך ההתייחסות", המייצג תמונה כללית של ניסיון בינלאומי ארוך טווח של כשל בהערכות סיכון.
- באופן דומה, לכל דירוג של ECAI, שני שיעורי הכשל המצטברים התלת-שנתיים האחרונים, יושוו לשיעורי הכשל המצטברים המשמשים "בסיסי השוואה". השוואה זו נועדה לקבוע אם הערכות סיכון האשראי העדכניות ביותר שנרשמו על ידי ECAI, נשאות בטווח של שיעור הכשל המצטבר שבו משתמש הפיקוח כבסיס השוואה.

7. טבלה 1 להלן מציגה את מסגרת העבודה הכללית להשוואות כאלו.

טבלה 1

השוואות בין מדדי שיעור הכשל המצטבר²³²

חברת דירוג האשראי החיצונית לה נערך הליך המיפוי	מושווה ל-	ניסיון בינלאומי (נגזר מניסיון משותף של ECAIs גדולות)
נתוני כשל של יישויות שדירגה ה-ECAI		נתוני כשל שנקבעו על ידי ועדת באזל לצורך הנחיה כללית
שיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי הממוצע לעשר שנים		שיעור הכשל המצטבר ארוך טווח המשמש כ"ערך ההתייחסות"
שני שיעורי הכשל המצטברים התלת-שנתיים האחרונים		שיעורי הכשל המצטברים המשמשים כ"בסיסי השוואה"

²³² יש לציין שכל אחד ממוסדות הדירוג הגדולים יהיה כפוף גם הוא להשוואות אלה, שבמסגרתן תיערך השוואה בין ניסיונו הפרטני לניסיון הבינלאומי המצרפי.

1. השוואה בין שיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי ארוך הטווח של ECAI לבין שיעור הכשל המצטבר ארוך טווח המשמש כ"ערך ההתייחסות"

8. שיעור הכשל המצטבר ארוך הטווח ("ערך ההתייחסות" כמפורט בטבלה 2 להלן), המתייחס לכל אחת מקטגוריות דירוג האשראי שנעשה בהן שימוש בגישה הסטנדרטית, מבטא את שיעור היסטוריית הכשל הבינלאומית. אין לצפות שהממוצע של עשר שנים, המשתקף מהערכותיה של ECAI ספציפית יהיה תואם במדויק לשיעור הכשל המצטבר ארוך הטווח המשמש להתייחסות. שיעורי הכשל המצטברים התלת-שנתיים לטווח ארוך המשמשים כערך ההתייחסות, המומלצים על ידי ועדת באזל לכל אחת מקטגוריות הדירוג, המוצגים בטבלה 2 להלן, מבוססים על תצפיות של היסטוריית הכשל שתועדו על ידי הוועדה, כפי שדווח על ידי סוכנויות לדירוג סיכוני אשראי בעולם.

טבלה 2

שיעורי הכשל המצטברים התלת-שנתיים ארוכי-טווח, המוצעים כערכי התייחסות

B (B)	BB (Ba)	BBB (Baa)	A (A)	AAA-AA (Aaa-Aa)	דירוג S&P (Moody's)
20.00%	7.50%	1.00%	0.25%	0.10%	שיעור כשל מצטבר תלת-שנתי ממוצע על פני 20 שנה

2. השוואת שיעורי הכשל המצטברים התלת-שנתיים האחרונים של ה- ECAI לשיעורי הכשל המצטברים המשמשים כ"בסיס השוואה"

9. היות ששיעורי הכשל המצטבר של ECAI אינם אמורים להתאים במדויק לשיעורי הכשל המצטבר המשמשים כערך ההתייחסות, חשוב לספק תמונה ברורה יותר באשר לגבולות העליונים של שיעורי הכשל המצטבר שניתן לקבל לכל דירוג, ומכאן לכל משקל סיכון הנכלל בגישה הסטנדרטית.

10. חריגה מהגבול העליון של שיעור הכשל המצטבר לא תחייב את המפקח להגדיל את משקל הסיכון המיוחס לדירוג מסוים בכל המקרים, ובלבד שהמפקח השתכנע ששיעור הכשל המצטבר הגבוה נובע מסיבה זמנית כלשהי, ולא מחולשה בתהליך הערכת הסיכונים.

11. על מנת שהמפקח יוכל לקבוע אם שיעור כשל מצטבר מסוים מתאים לטווח המקובל בדירוג סיכון מסוים, כדי שאותו דירוג יהיה כשיר למשקל סיכון מסוים, יש לקבוע שני בסיסי השוואה לכל דירוג: בסיס השוואה ברמת "ניטור" ובסיס השוואה ברמת "סף לפעולה" ("trigger").

(א) בסיס השוואה ברמת "ניטור" ("monitoring" level benchmark)

12. חריגה מעבר לרמת שיעור הכשל המצטבר המשמשת בסיס השוואה ברמת ניטור, מרמזת כי נתוני הכשל הנוכחיים של ה- ECAI בדירוג סיכון מסוים משקפים שיעור כשל גבוה יחסית לניסיון הבינלאומי. אף שבדרך כלל הערכות ה- ECAI לאותו דירוג עדיין תיחשבה הולמות למשקלי הסיכון המקבילים, קרוב לוודאי שהמפקח יפנה ל- ECAI הרלוונטית על מנת להבין מדוע נתונה נראים גרועים משמעותית לעומת הניסיון הבינלאומי. אם קבע המפקח שהנתונים הגרועים נובעים מחולשות בתהליך הערכת סיכוני האשראי, יש לצפות כי ייחס משקל סיכון גבוה יותר לדירוג הרלוונטי של אותה ECAI.

(ב) רמת "סף לפעולה" ("trigger" level)

13. חריגה מעבר לבסיס ההשוואה ברמת סף לפעולה מרמזת כי היסטוריית הכשל של ה- ECAI גבוהה באופן ניכר מהניסיון ההיסטורי הבינלאומי ביחס לאותו דירוג ספציפי. לפיכך, ההנחה היא שאיכות הנהלים המשמשים את אותה ECAI בהערכותיה נמוכה מדי, או שהנהלים אינם מיושמים כראוי. אם שיעור הכשל המצטבר התלת-השנתי שהתקבל בפועל גבוה מרמת הסף לפעולה במשך שנתיים רצופות, יש לצפות כי המפקח ייחס לדירוג משקל סיכון גבוה יותר. ואולם, אם קבע המפקח כי אין לייחס את שיעור הכשל המצטבר הגבוה לאיכות נהלי הערכה נמוכה, יוכל על פי שיקול דעתו להשאיר את משקל הסיכון המקורי²³³.

14. בכל המקרים שבהם יחליט המפקח להשאיר את משקל הסיכון המיוחס לדירוג ללא שינוי, יוכל להסתמך על הוראה 211 (הערכת נאותות הלימות ההון) ולעודד את התאגידים הבנקאיים להחזיק יותר הון.

15. במקרים שבהם יבחר המפקח על הבנקים לייחס משקל סיכון גבוה יותר לדירוג מסוים, תינתן ל- ECAI ההזדמנות להוכיח למפקח ששיעור הכשל המצטבר התלת-שנתי שלה ירד, ורמתו נמוכה מרמת הניטור במשך שנתיים רצופות. במידה ויעלה בידה להוכיח זאת לשביעות רצונו של המפקח, משקל הסיכון המקורי יוחס שוב לאותו דירוג.

²³³ לדוגמה, אם קבע המפקח שניסיון הכשל הגבוה יותר הוא תופעה זמנית, למשל מכיוון שהוא משקף זעזוע זמני או חיצוני, כמו אסון טבע, כי אז ימשיכו ויחולו משקלי הסיכון המוצעים בגישה הסטנדרטית. בדומה, חריגה מרמת הסף לפעולה של מספר חברות דירוג אשראי חיצוניות (ECAIs) בו-זמנית עשויה להצביע על שינוי זמני בשוק או על זעזוע חיצוני, ולא על הידרדרות איכות נהלי ההערכה. בכל אחד מתרחישים אלה, יש לצפות כי המפקח ימשיך ויעקוב אחר ההערכות של חברות דירוג האשראי החיצוניות (ECAIs) על מנת לוודא שדירוגיהן, המשקפים רמות גבוהות יחסית של כשל, אינם תוצאה של הידרדרות איכות הנהלים להערכת סיכוני אשראי.

(ג) כיוול שיעורי הכשל המצטברים המשמשים בסיסי השוואה

16. לאחר שבחנה מגוון שיטות, החליטה ועדת באזל להשתמש בסימולצית מונטה קרלו (Monte Carlo simulation) לכיוול רמת הניטור ורמת הסף לפעולה של כל אחת מקטגוריות דירוג האשראי. בפרט, רמות הניטור המוצעות נגזרו מרווח בר-סמך של 99%, ובסיסי השוואת רמת הסף לפעולה נגזרו מרווח-בר סמך של 99.9%. הסימולציות התבססו על נתוני כשל זמינים לציבור מסוכנויות בינלאומיות גדולות להערכת סיכוני אשראי. רמות שיעורי הכשל שחושבו לכל אחת מקטגוריות הדירוג מוצגות בטבלה 3 להלן, מעוגלות לספרה הראשונה אחרי הנקודה העשרונית :

טבלה 3

שיעורי הכשל המצטברים התלת-שנתיים המוצעים כבסיסי השוואה

B (B)	BB (Ba)	BBB (Baa)	A (A)	AAA-AA (Aaa-Aa)	דירוג S&P (Moody's)
28.6%	11.0%	2.4%	1.0%	0.8%	רמת ניטור
35.0%	12.4%	3.0%	1.3%	1.2%	רמת סף לפעולה

נספח ב'

טיפול בדרישות הון לעסקאות שכשלו ועסקאות שאינן DvP (מסירה כנגד תשלום)**I. עקרונות כלליים**

1. על התאגידים הבנקאיים להמשיך ולפתח, ליישם ולשפר מערכות למעקב ולניטור חשיפות לסיכון אשראי שמקורן בעסקאות שלא סולקו וכשלו, הדרושים ליצירת בסיס מידע ניהולי שיאפשר נקיטת פעולה במועד, בהתאם לאמור בסעיפים 88 ו-89 להוראה.
2. עסקאות שסולקו באמצעות מערכת מסירה-כנגד-תשלום (DvP - Delivery-versus-Payment)²³⁴, שבה מתקיימים חליפין בו-זמניים של ניירות ערך תמורת מזומנים, חושפות תאגידים בנקאיים לסיכון של הפסד על ההפרש בין ערך העסקה לפי מחיר הסילוק המוסכם לבין ערך העסקה לפי מחיר שוק נוכחי (דהיינו, חשיפה חיובית נוכחית). עסקאות שבהן שולם מזומן מבלי שנתקבל מוצר מתאים (ניירות ערך, מטבע זר, זהב או סחורות) או, לחילופין, עסקאות שבהן נמסרו מוצרים מבלי שנתקבל תמורתם תשלום מזומן מתאים (שאינן DvP, או מסירה חופשית (free-delivery)) חושפות תאגידים בנקאיים לסיכון של הפסד מלוא סכום המזומן ששולם או מלוא המוצרים שסופקו. הכללים הנוכחיים קובעים דרישות הון ספציפיות המטפלות בשני סוגי חשיפות אלה.
3. הטיפול בהון המתואר להלן ישים לכל עסקאות ניירות ערך, מכשירי מט"ח וסחורות, שגלום בהן סיכון של עיכוב סילוק או עיכוב מסירה. בכך נכללות עסקאות המתבצעות באמצעות מסלקות מוכרות וצדדים נגדיים מרכזיים, והנתונות לשערוך יומי למחירי השוק ולהתאמת מרווח יומית ואשר במסחר בהן יש חוסר התאמה (and that involve a mismatched trade)²³⁴. הסכמי רכש חוזר ומכר חוזר, כמו גם השאלה ושאלה של ניירות ערך שסילוקן כשל, לא נכללים בטיפול הזה בהון²³⁵.
4. במקרים של כישלון מערכתי רחב של סילוק (settlement) של מערכת סליקה (clearing), או של צד נגדי מרכזי, רשאי המפקח במדינה להפעיל שיקול דעת ולוותר על דרישות ההון עד להחזרת המצב לקדמותו.
5. כשל של צד נגדי לסלק עסקה לא ייחשב כשלעצמו כשל למטרות סיכון אשראי על פי הוראה זו.
6. בהחלת משקל סיכון לחשיפות במסירה חופשית שכשלו, תאגידים בנקאיים העושים שימוש בגישת IRB לסיכון אשראי רשאים לשייך ערכי PDs לצדדים נגדיים שכלפיהם אין לתאגיד בנקאי חשיפה אחרת בתיק הבנקאי על בסיס הדירוג החיצוני של אותו צד נגדי. תאגידים בנקאיים המיישמים גישת

²³⁴ למטרות הוראה זו, עסקאות DvP כוללות עסקאות תשלום-כנגד-תשלום - PVP.

²³⁴ ניתן לייחס ערך חשיפה אפס לעסקאות תשלום (לדוגמה, עסקאות של העברת קרנות) ועסקאות ספוט אחרות שטרם נפרעו מול צד נגדי מרכזי (CCP) (למשל, מסלקה), כאשר חשיפות סיכון האשראי של הצד הנגדי המרכזי עם כל המשתתפים בהסדרים עימו מגובות במלואן בביטחונות על בסיס יומי.

²³⁵ כל הסכמי רכש חוזר ורכש חוזר הפוך, כמו גם השאלה ושאלה של ניירות ערך, כולל אלו שסילוקם כשל, מטופלים בהתאם לאמור בנספח ג' או בפרק ד, העוסק בהפחתת סיכון אשראי.

IRB מתקדמת רשאים להשתמש ב LGD בשיעור של 45% במקום לאמוד ערכי LGD, כל עוד הם מחילים שיעור אחיד זה על כל החשיפות לעסקאות שכשלו. לחילופין, תאגידים בנקאיים העושים שימוש בגישת IRB יכולים לבחור להחיל את משקלי הסיכון הקבועים בגישה הסטנדרטית או משקל סיכון של 100%.

II. דרישות ההון

7. בעסקאות DvP, אם התשלומים לא התבצעו חמישה ימי עסקים לאחר תאריך הסילוק, התאגידים הבנקאיים נדרשים לחשב דרישת הון על ידי הכפלת החשיפה החיובית הנוכחית של העסקה במקדם המתאים, על פי טבלה 1 להלן.

טבלה 1

מספר ימי עבודה לאחר תאריך הסילוק המוסכם	מכפיל סיכון מתאים
מ- 5 עד 15	8%
מ- 16 עד 30	50%
מ- 31 עד 45	75%
46 ומעלה	100%

יש להתיר לתאגידים בנקאיים תקופת מעבר סבירה כדי לשדרג את מערכות המידע שלהן על מנת שתוכלנה לעקוב אחר מספר הימים שחלפו מתאריך הסילוק המוסכם ולחשב את דרישת ההון המתאימה.

8. בעסקאות שאינן DvP (דהיינו, מסירה חופשית), לאחר שבוצעה הרגל החוזית הראשונה של התשלום/המסירה, התאגיד הבנקאי שביצע את התשלום יטפל בחשיפתו כהלוואה אם הרגל השנייה לא התקבלה עד סוף יום העסקים²³⁶. המשמעות היא שתאגיד בנקאי המיישם את גישת IRB יחיל את נוסחת IRB המתאימה הקבועה במסגרת עבודה זו לחשיפתו כלפי הצד הנגדי, באותו האופן שהוא עושה זאת לכל יתר חשיפותיו בתיק הבנקאי. באופן דומה, גם תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה הסטנדרטית ישתמשו במשקלי הסיכון הסטנדרטיות הקבועים בהוראה זו. אולם, כאשר החשיפות אינן מהותיות, יהיו התאגידים הבנקאיים רשאים לבחור להחיל משקל סיכון אחיד של 100% לחשיפות אלו, על מנת למנוע את הנטל של הערכת אשראי מלאה. אם כעבור חמישה ימי עסקים מתאריך התשלום/מסירה של הרגל השנייה, הרגל השנייה עדיין לא התבצעה בפועל, התאגיד הבנקאי שביצע את התשלום של הרגל הראשונה ישקלל בשיעור של 1,250% את מלוא הסכום של הערך שהועבר, בתוספת עלות שחלוף, אם קיימת. טיפול זה ימשיך עד אשר הרגל השנייה של התשלום/מסירה תתבצע בפועל.

אם תאריכי שתי רגלי התשלום זהים לפי אזורי הזמן שבו מתבצע כל תשלום, ייחשבו התשלומים כאילו התבצעו באותו היום. לדוגמה, אם בנק בטוקיו מעביר תשלום במטבע ין ביום X (לפי שעון טוקיו) ומקבל דולרים של ארה"ב דרך CHIPS ביום X (לפי שעון ניו-יורק), ייחשב הדבר כאילו התבצע פירעון העסקה באותו יום ערך.

נספח ג'

טיפול בסיכון אשראי של צד נגדי ובקיזוז בין מוצרים שונים

1. בטל.

חלקים I – VII : בטל.

VIII. הקצאת הון בגין סיכון CVA

97. בנוסף לדרישות הון בגין סיכון לכשל הנובעות מסיכון אשראי של צד נגדי, שנקבעו בהתבסס על הגישה הסטנדרטית או על גישת ה- IRB לסיכון אשראי, על התאגיד הבנקאי להוסיף הקצאת הון לכיסוי הסיכון להפסדי שערך לשווי שוק (mark-to-market losses) בגין סיכון צפוי של צד נגדי (הפסדים אלו ידועים כ- Credit Value Adjustments), לנגזרים מעבר לדלפק (OTC). הקצאת ההון בגין CVA תחושב כמפורט להלן, בכפוף לגישה שבה אושר לתאגיד הבנקאי להשתמש לחישוב הקצאות ההון בגין סיכון אשראי של צד נגדי וסיכון שיעור ריבית ספציפי. התאגיד הבנקאי לא נדרש לכלול בהקצאת הון זו (i) עסקאות עם צד נגדי מרכזי (CCP); ו- (ii) עסקאות מימון ניירות ערך (SFTs), אלא אם כן המפקח קובע שהחשיפות להפסדי CVA של התאגיד הבנקאי הנובעות מעסקאות SFTs הן מהותיות.

א. תאגידים בנקאיים שקיבלו אישור ליישם IMM ואישור ליישם מודל $\Delta 252 \text{ VaR}$ לסיכון שיעור ריבית ספציפי לאיגרות חוב: הקצאת הון מתקדמת לסיכון CVA

98. בטל.

99. בטל $\Delta 252$ ג.

100. בטל $\Delta 252$.

101. בטל.

102. בטל.

103. בטל.

ב. תאגידים בנקאיים אחרים: הקצאת הון סטנדרטית בגין סיכון CVA

104. על התאגיד הבנקאי לחשב הקצאת הון בגין התיק בהתאם לנוסחה הבאה:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i)^2}$$

$\Delta 252$ בטל.

$\Delta 252$ בטל.

$\Delta 252$ בטל.

$\Delta 252$ בטל.

כאשר:

- h הוא אופק הסיכון לשנה (ביחידות של שנה), $h = 1$.
- w_i הוא המשקל המיוחס לצד נגדי "i". צד נגדי "i" חייב להיות ממופה לאחד משבעת המשקלים w_i בהתבסס על הדירוג החיצוני שלו, כמפורט בלוח להלן. כאשר לצד נגדי אין דירוג חיצוני, המשקל w_i יעמוד על 1.5% לצד נגדי שהוא תאגיד, ועל 2% לצד נגדי אחר. כאשר הצד נגדי הוא בנק ישראלי המשקל w_i יעמוד על 1%, אלא אם דירוג הבנק מאפשר ייחוס משקל נמוך יותר. לעניין זה "בנק" - כהגדרתו בסעיף 60 להוראה זו וכן הגופים המנויים בסעיף 65א.
- EAD_i^{total} הוא החשיפה בעת כשל של צד נגדי "i" (מסוכמת לרוחב מערכי הקיזוז שלו), כולל השפעת ביטחונות בהתאם לכללים הקיימים של השיטה הסטנדרטית (SM) או שיטת החשיפה הנוכחית (CEM), בהתאם לגישה שבה משתמש התאגיד הבנקאי לחישוב דרישות ההון של צד נגדי בגין צד נגדי זה. החשיפה תהווה על ידי שימוש בגורם:

$$\frac{1 - \exp(-0.05 * M_i)}{0.05 * M_i}$$
- B_i הוא הערך הרעיוני (notional) של גידורי CDS מסוג single name ומכשירי גידור מקבילים (equivalent) אחרים שנרכשו - מסוכמים, אם יש יותר מפוזיציה אחת - המתייחסים ישירות לצד נגדי "i" ומשמשים לגידור סיכון CVA. ערך רעיוני זה יהווה על ידי שימוש בגורם:

$$\frac{1 - \exp(-0.05 * M_i^{hedge})}{0.05 * M_i^{hedge}}$$

רק גידורים המשמשים למטרת הפחתת סיכון CVA, ומנוהלים באופן זה, יהיו כשירים להיכלל בחישוב על-פי סעיף זה. לדוגמה, אם עסקת CDS המתייחסת למנפיק מסוים כלולה במלאי של תאגיד בנקאי, ואותו מנפיק הוא במקרה גם צד נגדי ל- OTC אך ה- CDS אינו מנוהל כגידור של CVA, אזי אותה עסקת CDS לא תהיה כשירה לקיזוז עם ה- CVA כחלק מהחישוב.

בחישוב הקצאת ההון ל- CVA אין לשקף סוגים נוספים של גידורי סיכון צד נגדי שאינם מוזכרים בתבליט זה. כך, CDSs מרובדים (tranching CDSs) או CDSs מסוג nth-to-default אינם כשירים להיחשב כגידורי CVA.

גידורים שאינם כשירים להיכלל בנוסחת ה- CVA יטופלו ככל מכשיר אחר במלאי התאגיד הבנקאי למטרות הון פיקוחי. גידורים כשירים הכלולים בהקצאת ההון ל- CVA לא ייכללו בחישוב הקצאת ההון לסיכון שוק של התאגיד הבנקאי.
- B_{ind} הוא הערך הרעיוני המלא של מדד CDS אחד או יותר שנרכש כהגנה, ומשמש לגידור סיכון CVA. ערך רעיוני זה יהווה על ידי שימוש בגורם:

$$\frac{1 - \exp(-0.05 * M_{ind})}{0.05 * M_{ind}}$$

- W_{ind} הוא המשקל החל על מדדי גידור. בשלב ראשון, על התאגיד הבנקאי לזהות את הדירוגים החיצוניים של מרכיבי האינדקס ולייחס לכל מרכיב את המשקל (w_i) המתאים לו כמפורט בלוח להלן. בשלב שני יש לקבוע את משקל המדד W_{ind} באמצעות חישוב ממוצע משוקלל של המשקלים שנתקבלו בשלב הראשון.
 - M_i הוא תקופת הפירעון האפקטיבית של העסקאות עם צד נגדי "i". רכיב זה הינו תקופת הפירעון הממוצעת, משוקללת בהתאם לערך הרעיוני של העסקאות, כאמור בתבליט השלישי בסעיף 320 להוראת ניהול בנקאי תקין 204. אולם למטרה זו, ה- M_i לא יוגבל לתקרה של 5 שנים. אם לתאגיד בנקאי יש יותר ממערך קיזוז אחד מול אותו צד נגדי, עליו לקבוע תקופת פירעון אפקטיבית עבור כל מערך קיזוז בנפרד.
 - M_i^{hedge} הוא תקופת הפירעון של מכשיר הגידור עם ערך רעיוני B_i (הכמויות $M_i^{hedge} * B_i$ יסוכמו אם קיימות מספר פוזיציות).
 - M_{ind} הוא תקופת הפירעון של מדד הגידור "ind". במקרה של יותר מפוזיציה אחת של מדד גידור, M_{ind} הוא תקופת הפירעון הממוצעת, משוקללת בהתאם לערך הרעיוני של הפוזיציות.
- על תאגיד בנקאי המעוניין להשתמש באפשרות של גידור, אם באמצעות CDS ספציפי ואם באמצעות מדד CDS, לפנות בכתב ומראש למפקח על הבנקים, ולהראות כיצד הוא עומד בכל דרישות הסף לשם הכרה בגידור.
- עבור כל צד נגדי המהווה מרכיב של מדד CDS המשמש לגידור סיכון אשראי של צד נגדי, הערך הרעיוני המיוחס לצד נגדי זה (לפי משקלו במדד), ניתן, באישור המפקח, להפחתה מהערך הרעיוני של מדד CDS ולהתייחס אליו כגידור ישות יחידה (B_i) של הצד הנגדי היחיד עם תקופת פירעון המבוססת על תקופת הפירעון של המדד.

המשקלים בלוח זה מבוססים על הדירוג החיצוני של הצד הנגדי:²⁵²

דירוג	משקל
AAA	0.7%
AA	0.7%
A	0.8%
BBB	1.0%
BB	2.0%
B	3.0%
CCC	10.0%

105. חישוב ההקצאות ההוניות בגין סיכון CCR ו-CVA.

סעיף זה עוסק בצירוף של הקצאת ההון בגין סיכון לכשל ושל הקצאת ההון בגין סיכון CVA עבור הפסדים פוטנציאליים משערך לשווי שוק. יש לשים לב לכך שיתרת EAD (outstanding EAD) הנזכרת בהקצאות ההון בגין סיכון כשל להלן היא הסכום נטו, כלומר בניכוי הפסדי CVA שנגרמו בהתאם לפסקה השנייה שבסעיף 9 לנספח זה, המשפיעים על כל פריטי "i" להלן. בסעיף זה, "הקצאת הון לפי שיטת החשיפה הנוכחית (CEM)" או "הקצאת הון לפי השיטה הסטנדרטית (SM)" מתייחסות להקצאות ההון בגין סיכון הכשל בשל סיכון אשראי צד נגדי (CCR), המבוססות על נכסי הסיכון המשוקללים (RWAs) המתקבלים כאשר מכפילים את יתרת ה-EAD של כל צד נגדי על פי גישות CEM או SM, בהתאמה, במשקל סיכון האשראי החל עליה (לפי הגישה הסטנדרטית או IRB), ומסכמים את הערכים של כל הצדדים הנגדיים.

סך הקצאת ההון בגין סיכון אשראי כלפי צד נגדי (CCR) עבור תאגידים בנקאיים אלה נקבע כסכום שני הרכיבים הבאים:

i. סך הקצאת ההון בגין כל הצדדים הנגדיים, בהתבסס על שיטת החשיפה הנוכחית (CEM) או על השיטה הסטנדרטית (SM) (בהתאם לגישה שמיישם התאגיד הבנקאי לסיכון אשראי כלפי צד נגדי), כאשר ה-EADs נקבעים בהתאם לסעיפים 91 או 69, בהתאמה.

ii. הקצאת ההון הסטנדרטית בגין סיכון CVA כפי שנקבעה בסעיף 104.

חלק IX : בטל.

²⁵² הסימונים נעשו לפי המתודולוגיה של Standard & Poor's. השימוש בדירוגי אשראי אלו הוא דוגמה בלבד; ניתן לעשות שימוש זהה גם בהערכות של תאגידים אחרים להערכות אשראי חיצוני שאושרו. לפיכך, הדירוגים במסמך זה אינם משקפים העדפה או קביעה של הוועדה בנוגע להערכות חיצוניות.

נספח ד'

דוגמאות לחישוב ההשפעה של הפחתת סיכון אשראי לפי נוסחת המפקח

להלן מספר דוגמאות לקביעת האופן שבו יוכרו ביטחונות וערבויות תחת נוסחת המפקח (Supervisory Formula).

דוגמה להמחשה הכוללת ביטחון - כיסוי פרופורציונלי
נניח כי תאגיד בנקאי רוכש חשיפת איגוח בסך 500 ש"ח עם רמת חיזוק אשראי מעבר ל- K_{IRB} שאין עבודה דירוג חיצוני או דירוג נגזר. בנוסף, נניח כי דרישת ההון לפי נוסחת הפיקוח (SF) בגין חשיפת האיגוח היא 8 ש"ח (בהכפלתה ב- 12.5 נקבל את הסכום המשוקלל לסיכון : 100 ש"ח). נניח עוד, כי התאגיד הבנקאי קיבל ביטחון של 400 ש"ח במזומן הנקוב באותו המטבע של חשיפת האיגוח. דרישת ההון בגין הפוזיציה נקבעת על ידי הכפלת דרישת ההון לפי SF ביחס שבין סכום החשיפה המותאם לסכום החשיפה המקורי, כמודגם להלן.

צעד 1:

סכום חשיפה מותאם $(E^*) = \max \{0, [E \times (1 + He) - C \times (1 - Hc - Hfx)]\}$

$$E^* = \max \{0, [500 \times (1 + 0) - 400 \times (1 - 0 - 0)]\} = 100 \text{ ש"ח}$$

כאשר (בהתבסס על המידע המסופק לעיל):

$$E^* = \text{ערך החשיפה לאחר הפחתת הסיכון (100 ש"ח)}$$

$$E = \text{הערך השוטף של החשיפה (500 ש"ח)}$$

$$He = \text{מקדם ביטחון (haircut) המתאים לחשיפה (מקדם ביטחון זה איננו רלוונטי מכיוון שהתאגיד הבנקאי אינו מלווה את חשיפת האיגוח בתמורה לביטחון)}$$

$$C = \text{הערך השוטף של הביטחון שהתקבל (400 ש"ח)}$$

$$Hc = \text{מקדם הביטחון המתאים לביטחון (0)}$$

$$Hfx = \text{מקדם ביטחון המתאים, בשל אי התאמה בין הביטחון לחשיפה (0)}$$

צעד 2:

$$\text{דרישת הון } SF \times \left(\frac{E^*}{E} \right) = \text{דרישת הון לפי}$$

כאשר (בהתבסס על המידע לעיל):

$$500 \text{ ש"ח} / 100 \text{ ש"ח} \times 8 \text{ ש"ח} = 1.6 \text{ ש"ח} = \text{דרישת הון}$$

דוגמה להמחשה הכוללת ערבות - כיסוי פרופורציונאלי

כל ההנחות בדוגמה לעיל, הכוללת ביטחון, חלות על דוגמה זו, למעט צורתה של הפחתת סיכון האשראי. נניח שתאגיד בנקאי קיבל ערבות כשירה שאינה מובטחת בסכום של 400 ש"ח מתאגיד בנקאי אחר. לפיכך, אין להחיל מקדם ביטחון בגין אי התאמה במטבע. דרישת ההון נקבעת באופן הבא:

- החלק המוגן של חשיפת האיגוח (400 ש"ח) יקבל את משקל הסיכון של ספק ההגנה. משקל הסיכון של ספק ההגנה שווה-ערך לזה של הלוואה בלתי מובטחת לתאגיד הבנקאי הערב, כפי שנקבע לפי גישת IRB. נניח כי משקל סיכון זה הוא 10%. אם כן, דרישת ההון עבור החלק המוגן תהיה:
- $3.2 \text{ ש"ח} = 400 \times 10\% \times 0.08$ ש"ח דרישת ההון של החלק הבלתי מוגן (100 ש"ח) נגזרת מהכפלת דרישת ההון עבור חשיפת האיגוח, בחלקו היחסי של החלק הבלתי מוגן לסכום החשיפה. חלקו היחסי של החלק הבלתי מוגן הוא: $20\% = 500 \text{ ש"ח} / 100 \text{ ש"ח}$. לפיכך, דרישת ההון תהיה: $1.6 \text{ ש"ח} = 8 \times 20\%$.

סך דרישת ההון בגין החלק המוגן והחלק הבלתי מוגן =

$$4.8 \text{ ש"ח} = (\text{חלק בלתי מוגן}) 1.6 \text{ ש"ח} + (\text{חלק מוגן}) 3.2 \text{ ש"ח}$$

דוגמה להמחשה - המקרה של מפחיתי סיכון אשראי המכסים את החלקים הבכירים ביותר

נניח שתאגיד בנקאי מאגח מאגר הלוואות בסך 5,000 ש"ח. ה- K_{IRB} של מאגר הלוואות המאוגחות הוא 5% (דרישת הון בסך 250 ש"ח). קיים רובד הפסד ראשון של 100 ש"ח. התאגיד הבנקאי שומר בידיו רק את הרובד השני הנחות ביותר: רובד שאינו מדורג, בסכום של 225 ש"ח. נוכל לסכם את המצב באופן הבא:

(א)	75 ש"ח	$K_{IRB} = 250 \text{ ש"ח}$	רובד בלתי מדורג הנשמר בידי התאגיד הבנקאי (225 ש"ח) הפסד ראשון
(ב)	150 ש"ח		
	100 ש"ח		

1. דרישת הון ללא ביטחון או ערבות

על פי דוגמה זו, דרישת ההון של הרובד הבלתי מדורג שנותר בידי התאגיד הבנקאי, הנע סביב קו ה- K_{IRB} , הוא הסכום של דרישות ההון של רבדים (א) ו- (ב) בתרשים לעיל:

(א) נניח שמשקל הסיכון לפי SF עבור תת-רובד זה הוא 820%. לפיכך, הסכום המשוקלל לסיכון הוא:

$$615 \text{ ש"ח} = 0.75 \times 820\% . \text{ דרישת ההון היא: } 49.2 \text{ ש"ח} = 615 \times 8\%$$

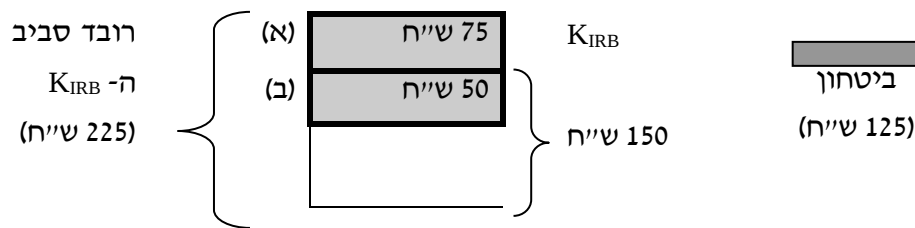
(ב) תת-הרובד מתחת ל- K_{IRB} ינוכה מבסיס ההון. הסכום המשוקלל לסיכון הוא:

$$1,875 \text{ ש"ח} = 150 \times 1,250\% . \text{ דרישת ההון היא: } 150 \text{ ש"ח} = 1,875 \times 8\%$$

סה"כ דרישת הון בגין רובד שאינו מדורג, סביב ה- $K_{IRB} = 199.2 \text{ ש"ח} = 150 \text{ ש"ח} + 49.2 \text{ ש"ח}$

2. דרישת הון עם ביטחון

נניח כעת שהתאגיד הבנקאי קיבל 125 ש"ח ביטחון במזומן, הנקוב באותו המטבע של חשיפת האיגוח. מכיוון שהרובד נע סביב רמת ה- K_{IRB} , עלינו להניח כי הביטחון מכסה את תת-הרובד הבכיר ביותר מעל ל- K_{IRB} (דהיינו, תת-הרובד (א) מכוסה על ידי ביטחון בסך 75 ש"ח), ורק אם נותר סכום ביטחון, יש להחיל את הכיסוי לתת-הרובד שמתחת ל- K_{IRB} , כאשר מתחילים בחלק הבכיר ביותר (כגון תת-רובד (ב) המכוסה על ידי ביטחון בסך 50 ש"ח). לפיכך, המצב נראה כך :

דרישת ההון בגין הפוזיציה נקבעת על ידי הכפלת דרישת ההון שחושבה לפי SF, ביחס שבין סכום החשיפה המותאם לסכום החשיפה המקורי, כמודגם להלן. יש להחיל חישוב זה על שני תתי-הרובדים :

(א) בתת-הרובד הראשון, החשיפה המקורית היא 75 ש"ח והביטחון הוא בסך 75 ש"ח, כך שבמקרה זה תת-הרובד מכוסה בשלמותו. במילים אחרות :

שלב 1: סכום חשיפה מותאם

$$E^* = \max \{0, [E \times (1 + He) - C \times (1 - Hc - Hfx)]\} = \max \{0, [75 - 75]\} = €0$$

כאשר :

E^*	=	ערך החשיפה לאחר הפחתת סיכון (0)
E	=	הערך השוטף של החשיפה (75 ש"ח)
C	=	הערך השוטף של הביטחון שהתקבל (75 ש"ח)
He	=	מקדם הביטחון המתאים לחשיפה (לא רלוונטי למקרה זה, ועל כן 0)
Hfx ו-Hc	=	מקדמי ביטחון המתאימים לביטחון ועבור אי התאמה בין הביטחון לחשיפה (לשם פשטות הדוגמה, 0)

שלב 2:

$$\text{דרישת הון} = \text{דרישת הון לפי } SF \times \left(\frac{E^*}{E} \right)$$

$$\text{דרישת הון} = 0 \times 49.2 = 0 \text{ ש"ח}$$

(ב) בתת-הרובד השני, החשיפה המקורית היא 150 ש"ח והביטחון בסך 50 ש"ח, וזהו הסכום שנותר אחרי כיסוי תת-הרובד מעל ל- K_{IRB} . לפיכך, הסכום של 50 ש"ח יוקצה לחלק הבכיר ביותר של תת-הרובד 150 ש"ח.

שלב 1: סכום החשיפה המותאם

$$E^* = \max\{0, [150 \times (1+0) - 50 \times (1-0-0)]\} = 100 \text{ ש"ח}$$

שלב 2:

$$\text{דרישת הון} = \text{דרישת הון לפי } SF \times \left(\frac{E^*}{E}\right)$$

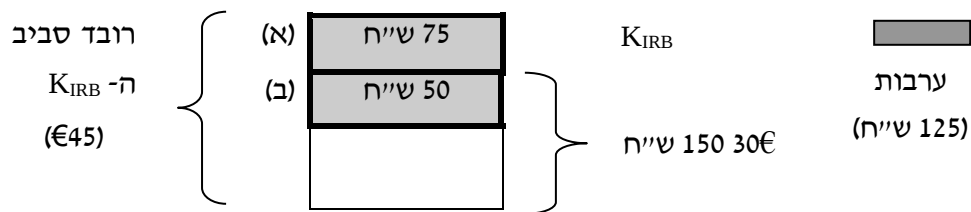
$$\text{דרישת הון} = 100 \text{ ש"ח} = 150 \text{ ש"ח} \times 150 \text{ ש"ח} / 100 \text{ ש"ח}$$

$$\text{לבסוף, סה"כ דרישת ההון לרובד שאינו מדורג שנע סביב ה- } K_{IRB} =$$

$$100 \text{ ש"ח} = 100 \text{ ש"ח} + 0 \text{ ש"ח}$$

3. ערבות

נניח שבמקום ביטחון, קיבל התאגיד הבנקאי ערבות כשירה שאינה מובטחת, בסכום של 125 ש"ח, מתאגיד בנקאי אחר. במקרה זה לא יחול אפוא מקדם ביטחון בגין אי התאמה במטבע. ניתן לסכם את המצב באופן הבא:

דרישת ההון עבור שני תתי-הרובדים נקבעת בדרך הבאה:

(א) בתת-הרובד הראשון, החשיפה הראשונית היא 75 ש"ח והערבות בסך 75 ש"ח, כך שבמקרה זה החשיפה מכוסה בשלמותה. הסכום של 75 ש"ח יקבל את משקל הסיכון של ספק ההגנה. משקל הסיכון של ספק ההגנה שווה-ערך לזה שמוקצה להלוואה בלתי מובטחת לתאגיד בנקאי ערב, כפי שחושבה לפי גישת IRB. נניח כי משקל סיכון זה הוא 20%. דרישת ההון בגין החלק המוגן היא:

$$1.2 \text{ ש"ח} = 75 \times 20\% \times 8\%$$

(ב) בתת-הרובד השני, החשיפה הראשונית היא 150 ש"ח ויש להחיל ערבות בסך 50 ש"ח על החלק הבכיר ביותר בתת-הרובד. בהתאם לכך, החלק המוגן הוא 50 ש"ח, ואילו החלק שאינו מוגן הוא 100 ש"ח.

• שוב, החלק המוגן של חשיפת האיגוח יקבל את משקל הסיכון של התאגיד הבנקאי הערב.

$$\text{דרישת ההון לחלק המוגן היא: } 0.8 \text{ ש"ח} = 50 \times 20\% \times 8\%$$

דרישת ההון לחלק שאינו מוגן (עבור פוזיציה ללא דירוג מתחת ל- K_{IRB}) היא:

$$100 \text{ ש"ח} = 100 \times 1,250\% \times 8\%$$

סה"כ דרישת הון לרובד שאינו מדורג הנע סביב ה- K_{IRB} =

1.2 ש"ח (חלק מוגן, מעל K_{IRB}) + 0.8 ש"ח (חלק מוגן, מתחת ל- K_{IRB}) + 100 ש"ח (חלק בלתי מוגן, מתחת ל- K_{IRB}) = **102 ש"ח**.

נספח ה'

סקירת השיטות לטיפול בהון במקרים של עסקאות המובטחות על ידי ביטחון פיננסי
לפי הגישה הסטנדרטית

1. הכללים שנקבעו בגישה הסטנדרטית, דהיינו הפחתת סיכון אשראי (CRM) לעסקאות מובטחות, קובעים באופן כללי את הטיפול בהתאם לגישה הסטנדרטית עבור חובות בתיק הבנקאי המובטחים על ידי ביטחון פיננסי בעל איכות מספקת.
2. חשיפות המובטחות בצורה של עסקאות מסוג רכש חוזר (דהיינו, רכש חוזר/מכר חוזר והשאלה/שאיילה של ניירות ערך) כפופות לשיקולים מיוחדים. עסקאות מסוג זה, המוחזקות בתיק למסחר, כפופות לדרישת הון בגין סיכון של הצד הנגדי כמתואר להלן. בנוסף, כל התאגידים הבנקאיים חייבים ליישם את השיטה המתוארת בנוגע ל-CRM, כמפורט להלן, על עסקאות מסוג רכש חוזר שנרשמו בתיק הבנקאי או בתיק למסחר ואשר כפופות להסכמי התחשבות נטו (Master Netting Agreements), אם ברצונם להכיר בהשפעות הקיזוז למטרות הון.

גישה סטנדרטית

3. תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה הסטנדרטית רשאים לעשות שימוש בגישה הפשוטה או בגישה המקיפה לצורך קביעת משקל הסיכון הנאות לעסקה המובטחת בביטחון פיננסי כשיר. בגישה הפשוטה, משקל הסיכון של הביטחון מחליף את משקל הסיכון של הצד הנגדי. משקל הסיכון כפוף לרצפה של 20%, למעט בסוגים אחדים של עסקאות המגלמות סיכון נמוך ביותר.
4. בגישה המקיפה, ביטחון פיננסי כשיר מקטין את סכום חשיפת התאגיד הבנקאי כלפי הצד הנגדי. על מנת להתחשב בשינויים אפשריים במחירי השוק של ניירות ערך ובשערי החליפין למשך תקופת ההחזקה, ערך הביטחון קטן וערך החשיפה גדל באמצעות השימוש במקדמי ביטחון. מכאן מתקבל סכום החשיפה המותאם, E^* . תאגיד בנקאי ישתמש במקדמי הביטחון הפיקוחיים שנקבעו על ידי וועדת באזל. לאחר חישוב E^* , תאגיד בנקאי המיישם את הגישה הסטנדרטית יקצה לסכום זה משקל סיכון המתאים לאותו צד נגדי.

שיקולים מיוחדים בנוגע לעסקאות מסוג רכש חוזר

5. עסקאות מסוג רכש חוזר הרשומות בתיק למסחר תהיינה כפופות לדרישת הון בגין סיכון אשראי של הצד הנגדי, בדומה לנגזרים מעבר לדלפק (OTC) המוחזקים בתיק למסחר. בעת חישוב דרישת הון זו, תאגיד בנקאי המיישם את הגישה הסטנדרטית חייב להשתמש בגישה המקיפה לביטחונות; הגישה הפשוטה לא תעמוד לרשות התאגיד הבנקאי במקרה זה.

6. דרישת ההון בגין עסקאות מסוג רכש חוזר שאינן כפופות להסכמי התחשבות נטו, זהה לדרישה החלה על עסקאות מובטחות. אולם, כאשר תאגידים בנקאיים מיישמים את הגישה המקיפה עבור עסקה המתבצעת מול משתתף מרכזי בשוק ואשר עומדת במספר קריטריונים נוספים, ניתן להחיל מקדם ביטחון בשיעור אפס. כאשר עסקאות מסוג רכש חוזר כפופות להסכמי התחשבות נטו, בין אם הן מוחזקות בתיק הבנקאי ובין אם בתיק למסחר, רשאי התאגיד הבנקאי לבחור שלא להכיר בהשפעות הקיזוז בחישוב דרישת ההון. במקרה זה, יש להחיל דרישת הון על כל עסקה כאילו הסכמי ההתחשבות נטו אינם קיימים.

7. במקרה בו תאגיד בנקאי מבקש להכיר בהשפעות הסכמי התחשבות נטו על עסקאות מסוג רכש חוזר למטרות הון, חובה עליו להחיל את הטיפול המפורט בחלק העוסק ב-CRM על כל צד נגדי, על בסיס כל מקרה לגופו. טיפול מעין זה יחול על כל העסקאות מסוג רכש חוזר הכפופות להסכמי התחשבות נטו, בין אם העסקאות מוחזקות בתיק הבנקאי או בתיק למסחר. בהתאם לטיפול זה, תאגיד בנקאי יחשב את E^* כסכום החשיפה הנוכחית נטו על החוזה, ועוד סכום תוספת (add-on) בגין שינויים אפשריים במחירי ניירות הערך ובשערי החליפין. סכום התוספת ייקבע על בסיס מקדמי הביטחון הפיקוחיים.

8. E^* משקף, למעשה, סכום שווה-ערך להלוואה שאינה מובטחת, שישמש כסכום החשיפה בגישה הסטנדרטית.

* * *

עדכונים

תאריך	פרטים	גרסה	חוזר 06 מס'
20/6/10	חוזר מקורי	1	2268
27/12/10	עדכון	2	2284
30/5/13	עדכון	3	2379
22/10/15	עדכון	4	2485
22/10/17	עדכון	5	2541
15/03/18	עדכון	6	2556
04/07/18	עדכון	7	2563
13/11/18	עדכון	8	2577
1/12/19	עדכון	9	2596
29/09/20	עדכון	10	2628
02/02/21	עדכון	11	2650
26/12/21	עדכון	12	2683
07/04/22	עדכון	13	2701
22/05/22	עדכון	14	2709
15/08/22	עדכון	15	2722
06/04/25	עדכון	16	2816
29/12/25	עדכון	17	2832

גישת הדירוגים הפנימיים לסיכון אשראי (IRB)

תוכן העניינים

<u>עמוד</u>	<u>נושא</u>
204-2	מבוא
204-2	מכניזם של גישת ה- IRB
204-15	כללים עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק
204-31	כללים לחשיפות קמעונאיות
204-34	כללי חשיפות למניות
204-39	כללים לטיפול בתיקי חייבים שנרכשו
204-43	טיפול בהפסדים צפויים והכרה בהפרשות
204-46	דרישות הסף לגישת ה- IRB
	נספחים :
204-88	א' דוגמה לחישוב משקלי סיכון לפי גישת ה- IRB
204-90	ב' קריטריוני שיבוץ פיקוחי להלוואות מיוחדות

א. מבוא

211. הוראה זו מתארת את גישת הדירוגים הפנימיים לסיכון אשראי (Internal ratings-based - IRB). בכפוף לתנאי סף מסוימים ולדרישות גילוי, תאגידים בנקאיים שקיבלו את אישור המפקח לשימוש בגישת ה-IRB, יכולים להסתמך על אומדנים פנימיים שלהם לרכיבי הסיכון בקביעת דרישת הון לחשיפה נתונה. רכיבי הסיכון כוללים אמידה של ההסתברות לכשל (PD), הפסד בעת כשל (LGD), חשיפה בעת כשל (EAD) ומועד פירעון אפקטיבי (M). במספר מקרים, יתכן שתאגידים בנקאיים יידרשו להשתמש בערך פיקוחי במקום באומדן פנימי עבור אחד או יותר מרכיבי הסיכון.

212. גישת ה-IRB מבוססת על מדידות של הפסדים בלתי צפויים (UL) והפסדים צפויים (EL). פונקציות משקל הסיכון מייצרות דרישות הון עבור החלק של ה-UL. הפסדים צפויים מטופלים בנפרד, כאמור בפרק ז' להלן.

213. בהוראה זו תוגדרנה תחילה קבוצות הנכסים. אופן אימוץ גישת ה-IRB על פני כל קבוצות הנכסים נדונים גם הם בשלב מוקדם בהוראה זו. רכיבי הסיכון, שכל אחד מהם יוגדר בשלב מאוחר יותר בהוראה זו, משמשים כתשומות בפונקציות משקל הסיכון, אשר פותחו עבור קבוצות הנכסים השונות. לדוגמה, קיימת פונקציות משקל סיכון עבור חשיפות לתאגיד ופונקציה אחרת עבור חשיפות קמעונאיות מתחדשות כשירות (QRRE). הטיפול בכל אחת מקבוצות הנכסים מתחיל בהצגת פונקציות (יות) משקל הסיכון המתאימה(ות), ולאחריה הצגת רכיבי הסיכון ונושאים רלוונטיים אחרים, כגון הפחתת סיכון אשראי. הכללים להכרה בתוקף המשפטי של CRM, כפי שנקבעו בפרק ד' של הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 (הגישה הסטנדרטית), חלים על גישת ה-IRB הבסיסית והמתקדמת. דרישות הסף, בהן תאגידים בנקאיים חייבים לעמוד על מנת להשתמש בגישת ה-IRB, מוצגות בהוראה, החל מסעיף 387 בפרק ח' להלן.

ב. מכניזם של גישת ה-IRB

214. בפרק ב.1 מוגדרים רכיבי הסיכון (למשל, PD ו-LGD) וקבוצות הנכסים (למשל, חשיפות לתאגיד וחשיפות קמעונאיות) בגישת ה-IRB. פרק ב.2 מתאר את רכיבי הסיכון, בהם ישתמשו התאגידים הבנקאיים, לפי קבוצות הנכסים. פרק ב.3 דן באימוץ גישת ה-IRB על ידי תאגיד בנקאי. במקרים, בהם לא מפורט אופן הטיפול על פי גישת IRB, משקל הסיכון עבור חשיפות אלה יהיה 100%, למעט כאשר משקל סיכון של 0% מיושם לפי הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 (הגישה הסטנדרטית), והנכסים משוקללי הסיכון הנובעים מאותן חשיפות נתפסים כמייצגים UL בלבד.

1. חלוקה לקבוצות של חשיפות

215. בהתאם לגישת ה- IRB, תאגידים בנקאיים חייבים למיין את החשיפות בתיק הבנקאי לקבוצות רחבות של נכסים בעלי מאפייני סיכון שונים, בכפוף להגדרות להלן. קבוצות הנכסים הן: (א) תאגיד, (ב) ריבונות, (ג) בנק, (ד) קמעונאות, ו- (ה) מניות. בקבוצת נכסי תאגיד, מוגדרות בנפרד חמש קבוצות משנה של הלוואות מיוחדות. בקבוצת נכסי קמעונאות מוגדרות בנפרד שלוש קבוצות משנה. בקבוצות נכסי תאגיד וקמעונאות ייתכן שיושם גם טיפול מיוחד לחייבים שנרכשו, בתנאי שמתקיימים תנאים מסוימים.

216. מיון החשיפות בדרך זו עקבי, באופן כללי, עם הפרקטיקה הקיימת בענף הבנקאות בעולם. עם זאת, ייתכן שתאגידים בנקאיים מסוימים ישתמשו בהגדרות שונות לניהול ומדידת סיכונים במערכות הפנימיות שלהם. למרות שאין בכוונת הפיקוח על הבנקים לדרוש מתאגידים בנקאיים לשנות את הדרך בה הם מנהלים את העסקים והסיכונים שלהם, תאגידים בנקאיים נדרשים ליישם את הטיפול המתאים לכל חשיפה, על מנת לחשב את דרישת ההון המזערי עבורה. תאגידים בנקאיים יהיו חייבים לשכנע את המפקח, שהמתודולוגיה שלהם לשיוך חשיפות לקבוצות הנכסים השונות, נאותה ועקבית לאורך זמן.

217. לדיון בטיפול גישת ה- IRB לחשיפות איגוח, ראה הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205.

(i) הגדרה של חשיפות לתאגיד (Definition of corporate exposures)

218. ככלל, חשיפה לתאגיד מוגדרת כחוב של חברה (corporation), שותפות או עסק (proprietorship). תאגידים בנקאיים רשאים לקטלג בנפרד חשיפות לישויות קטנות ובינוניות (SME), כמוגדר בסעיף 273.

219. בתוך הקבוצה של נכסי תאגיד, מוגדרות חמש קבוצות משנה של הלוואות מיוחדות (SL). הלוואות אלו הינן בעלות כל המאפיינים הבאים, בין אם באופן חוקי ובין אם כמהות כלכלית:

- החשיפה היא בדרך כלל כלפי ישות (לעיתים ישות למטרה מיוחדת - SPE), שנוצרה במיוחד כדי לממן ו/או להפעיל נכסים פיסיים;
- לישות הלווה קיימים מעט או אין כלל נכסים מוחשיים אחרים או פעילויות אחרות מעבר לאלו שמומנו, ולכן יכולתה לפרוע את התחייבותה שלא באמצעות הכנסה מנכס(ים) ומפעילויות אלו, הינה מועטה או שאינה קיימת כלל;
- תנאי החוב מעניקים למלווה מידה משמעותית של שליטה על הנכס(ים) ועל ההכנסה שהם מגיבים; וכן
- כתוצאה מהגורמים לעיל, המקור העיקרי להחזר החוב הוא ההכנסה שנוצרת על ידי הנכס(ים), ולא היכולת הבלתי תלויה של מיזם מסחרי רחב יותר.

220. חמש קבוצות המשנה של הלוואות מיוחדות הן: מימון פרוייקט, מימון אובייקט, מימון סחורות, נדל"ן מניב ונדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה. כל אחת מקבוצות משנה אלו מוגדרת להלן:

מימון פרוייקט (Project Finance)

221. מימון פרוייקטים (PF) הינה שיטת מימון, שבה הלווה מצפה להיפרע בעיקר מהתקבולים שמייצר הפרוייקט, אשר מהווים גם מקור החזר וגם ביטחון לחשיפה. סוג זה של מימון משמש בעיקר למתקנים גדולים, מורכבים ויקרים, כדוגמת: תחנות כוח, מפעלים כימיקליים, מכרות, תשתית תחבורה, סביבה ותקשורת. מימון פרוייקט יכול להיות מימון של פרוייקט חדש או מימון מחדש של פרוייקט קיים, עם או ללא שיפורים.

222. בעסקאות כאלו, מקור הפירעון למלווה נובע רק, או כמעט בלעדית, מתזרים הכנסות שנוצר מההסכמים המתייחסים לתפוקות הפרוייקט, כגון חשמל הנמכר על ידי תחנת כוח. הלווה מתאגד בדרך כלל כישות למטרה מיוחדת (SPE) שאיננה מורשית לבצע שום פעילות אחרת שאינה פיתוח, בעלות ותפעול המתקן. התוצאה היא שההחזר תלוי בעיקר בתזרים המזומנים של הפרוייקט ובערך הביטחון של נכסי הפרוייקט. לעומת זאת, במידה ופירעון החשיפה תלוי בעיקר במשתמש קצה מבוסס, מבוזר ובעל מוניטין בפירעון חובות (credit worthy), המחויב חוזית לפירעון האשראי, תחשב חשיפה זו לחשיפה מובטחת, כלפי אותו משתמש קצה.

מימון אובייקט (Object Finance)

223. מימון אובייקט (OF) מתייחס לשיטת מימון לרכישת נכסים פיסיים עתירי הון (למשל אוניות, מטוסים, לוויינים, קרונות רכבת וצי רכב), כאשר החזר החוב תלוי בתזרימי המזומנים הנוצרים מהנכסים הספציפיים שמומנו, שועבדו או יועדו למלווה. מקור עיקרי לתזרימי מזומנים אלו יכול להיות חוזי שכירות או חכירה עם צד שלישי אחד או יותר. להבדיל, אם החשיפה היא כלפי לווה, שמצבו הפיננסי ויכולתו לשרת את החוב מאפשרים לו לפרוע את החוב ללא הסתמכות מופרזת על הנכסים ששועבדו ספציפית, יש להתייחס לחשיפה כחשיפה מובטחת לתאגיד.

מימון סחורות (Commodities finance)

224. מימון סחורות (CF) מתייחס להלוואות שהוקמו לטווח קצר לצורך מימון הון שוטף, מלאים או חייבים בגין סחורות אשר ניתן לסחור בהן בבורסה (למשל נפט גולמי, מתכות או יבולים), כאשר האשראי יוחזר מתוך תקבולי מכירת הסחורה, וללווה אין יכולת לפרוע את האשראי ממקורות עצמאיים אחרים. הכוונה למקרה בו ללווה אין פעילויות אחרות ונכסים מהותיים אחרים במאזן. טיבו המובנה של הסכם המימון נועד לפצות על איכות האשראי הנמוכה של הלווה. דירוג החשיפה משקף את אופייה הנזיל של הסחורה הספציפית, ואת מיומנות המלווה בבניית עסקאות מסוג זה יותר מאשר את איכות האשראי של הלווה.

225. המפקח סבור כי הלוואה מסוג זה יכולה להיבדל מחשיפות לתאגידיים אחרים בעלי פעילות מגוונת יותר, שנוצרות כתוצאה ממימון הון שוטף, מלאים או חייבים. תאגידיים בנקאיים

מסוגלים לדרג את איכות האשראי של לווים מהסוג האחרון בהתבסס על פעילויותיהם הנמשכות והנרחבות יותר. במקרים אלו ערך הסחורה משמש כמפחית סיכון ולא כמקור תשלום עיקרי.

נדל"ן מניב הכנסה (Income-producing real estate)

226. נדל"ן מניב הכנסה (IPRA) מתייחס לשיטת מימון נדל"ן (כגון בנייני משרדים להשכרה, חלל קמעונאי, בניינים מרובי יחידות למגורים, שטחים לתעשייה או לאחסון ומלונות), כאשר הסיכויים להחזר או להתאוששות האשראי תלויים בעיקר בתזרימי המזומנים הנוצרים על ידי הנכס. המקור העיקרי לתזרימי מזומנים אלו יהיה בדרך כלל תשלומים מהחכרה, מהשכרה או ממכירה של הנכס. הלווה יכול להיות, אך לא בהכרח, ישות למטרה מיוחדת (SPE), תאגיד המתמקד בפעילות בתחום הקמה או החזקה של נדל"ן או תאגיד עם מקורות הכנסה אחרים שאינם נובעים מנדל"ן. המאפיין הייחודי של נדל"ן מניב הכנסה (IPRA) בהשוואה לחשיפות אחרות של תאגיד המובטחות בנדל"ן, הוא המתאם החיובי הגבוה בין סיכויי ההחזר של האשראי וסיכויי ההתאוששות במקרה של כשל, כאשר שניהם תלויים בעיקר בתזרימי המזומנים, שנוצרים מהנכס.

נדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה (High-volatility commercial real estate)

227. הלוואות נדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה (HVCRE), מתייחסות למימון של נדל"ן מסחרי המציג תנודתיות גבוהה יותר של שיעורי הפסד (כלומר, המתאם בין הנכסים גבוה יותר), בהשוואה לסוגים אחרים של הלוואות מיוחדות (SL). ה-HVCRE כולל הלוואות למימון רכישה, פיתוח ובניה (ADC) של נכס, כאשר מקור ההחזר הצפוי בעת יצירת החשיפה, הוא או ממכירה עתידית לא וודאית של הנכס או מתזרימי מזומנים, שמקורם איננו וודאי באופן ממשי (למשל, הנכס לא הוחכר עדיין בתפוסה המקובלת לאותו אזור גיאוגרפי עבור נדל"ן מסחרי מאותו סוג), אלא אם ללווה יש בנכס הון עצמי משמעותי הנמצא בסיכון. הלוואות מסחריות לרכישה, פיתוח ובניה (ADC), הפטורות מטיפול כנדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה (HVCRE) על בסיס הוודאות להחזר האשראי מתוך הון הלווה, אינן כשירות להפחתות נוספות של חשיפות להלוואות מיוחדות (SL) המתוארות בסעיף 277.

המפקח רשאי להרחיב את הגדרת "נדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה", כך שתכלול חשיפות המובטחות בנכסים, שלדעת המפקח שייכים לתיקים בעלי תנודתיות גבוהה של שיעורי כשל, והלוואות למימון בשלבים של אותם נכסים.

228. בטל.

(ii) הגדרה של חשיפות לריבונות (Definition of sovereign exposures)

229. קבוצת נכסים זו כוללת את כל החשיפות לצדדים נגדיים, המסווגים לפי הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) כריבונות. בכלל זה ריבונות (ובנקים מרכזיים שלהן), ישויות סקטור ציבורי (PSEs) מסוימות אשר מטופלות כריבונות בגישה הסטנדרטית, בנקים רב צדדים לפיתוח (MDBs) אשר לפי הגישה הסטנדרטית עומדים בתנאים לשקלול סיכון 0%, והישויות אליהן מתייחס סעיף 56 בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

(iii) הגדרה של חשיפות לבנק (Definition of bank exposures)

230. קבוצת נכסים זו כוללת חשיפות לבנקים (כהגדרתם בסעיף 60 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 - הגישה הסטנדרטית) ולחברות ניירות ערך, כאמור בסעיף 65 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203. חשיפות לבנק כוללות גם חובות של ישויות סקטור ציבורי (PSEs) מקומיות, אשר מתייחסים אליהן כאל חובות של בנקים לפי הגישה הסטנדרטית וכן, בנקים רב צדדים לפיתוח (MDBs) אשר לפי הגישה הסטנדרטית אינם עומדים בתנאים לשקלול סיכון 0%.

(iv) הגדרה של חשיפות קמעונאיות (Definition of retail exposures)

231. חשיפה מסווגת כחשיפה קמעונאית אם היא עומדת בכל הקריטריונים הבאים :

אופי הלווה או סף חשיפות ליחידים

- חשיפות ליחידים - כגון אשראי מתחדש וקווי אשראי (לדוגמה : כרטיסי אשראי, משיכות יתר והלוואות קמעונאיות המובטחות על ידי מכשירים פיננסיים), כמו גם הלוואות וחכירות ליחידים לתקופה קצובה (לדוגמה : הלוואות בתשלומים, הלוואות וחכירות רכב, הלוואות לחינוך ולסטודנטים, מימון אישי וחשיפות אחרות בעלות מאפיינים דומים) - כשירות לטיפול כחשיפות קמעונאיות, אם גודל החשיפה המצרפית של הלווה אינו עולה על 5 מיליון ש"ח. חשיפות גדולות מ- 5 מיליון ש"ח תוגדרנה כחשיפות לתאגיד.
- מובהר בזאת כי "חשיפה ליחידים" אינה כוללת אשראי בערבות עסק, או בביטחון עסק.
- הלוואות במשכון דירת מגורים (כולל שעבוד ראשוני ומשני, הלוואות לזמן קצוב וקווי אשראי מתחדשים בביטחון דירת מגורים (revolving home equity lines of credit)), בסכום שאינו עולה על 5 מיליון ש"ח, כשירות לטיפול קמעונאי, כל עוד האשראי מוקצה ליחיד שהינו בעל הנכס/בעל חזקה. ההגדרה כוללת בניינים המכילים מספר קטן של יחידות להשכרה, אחרת יש לטפל במקרים אלו כחשיפות לתאגיד. הלוואות, המובטחות על ידי דירה אחת או מספר קטן של דירות או יחידות למגורים בבעלות משותפת בבניין יחיד או קומפלקס, נכנסות גם הן לקטגוריה של הלוואות במשכון דירת מגורים.
- אשראי המממן פעילות בעלת אופי עסקי לא נכלל בקבוצה זו.
- חשיפה תיכלל בקטגוריית "הלוואות במשכון דירת מגורים" רק אם מאפייני החיתום שלה דומים למאפייני החיתום הסטנדרטיים של משכנתה לדירה, המועמדת על ידי התאגיד

הבנקאי ליחיד (לרבות יחס ה-LTV). בכל מקרה לא יעלה יחס ה-LTV על 100% במועד העמדת האשראי.

- הלוואות שהועמדו לעסקים קטנים ומנוהלות כחשיפות קמעונאיות, כשירות לטיפול קמעונאי, בתנאי שסך החשיפה של הקבוצה הבנקאית ללווה עסקי קטן (על בסיס מאוחד, במידת האפשר) נמוך מ- 5 מיליון ש"ח. הלוואות עסקיות קטנות, הניתנות ליחיד או מובטחות על ידי יחיד, כפופות לאותו סף חשיפה. חשבון פרטי של בעל שליטה בעסק (בין אם מאוגד, ובין אם לאו) ייבחן יחד עם חשבונות העסק, כמקשה אחת. החשיפה המצרפית תסווג כחשיפה קמעונאית (עסק קטן קמעונאי), רק אם גובהה אינו עולה על 5 מיליון ש"ח. בהתייחס לחשיפות המשלבות רכיב עסקי ורכיב פרטי, חשיפה זו תוגדר כ"חשיפה ליחיד", רק כאשר הרכיב העסקי אינו מהותי ביחס לפעילות הכוללת.

מספר גדול של חשיפות

232. החשיפה חייבת להיות שייכת למאגר חשיפות גדול, המנוהלות על ידי התאגיד הבנקאי על בסיס מאגר (pooled basis).

חשיפות עסקיות קטנות בהיקף נמוך מ- 5 מיליון ש"ח יכולות להיות מטופלות כחשיפות קמעונאיות, אם התאגיד הבנקאי מטפל בחשיפות אלו במערכות הפנימיות שלו לניהול הסיכונים בצורה עקבית ולאורך זמן, באופן דומה לחשיפות קמעונאיות אחרות. על מנת שחשיפה עסקית קטנה תטופל כחשיפה קמעונאית, עליה להיווצר באופן דומה לחשיפות קמעונאיות אחרות. יתר על כן, חשיפה זו איננה יכולה להתנהל בנפרד, כמו חשיפות לתאגיד, אלא כחלק מתיק או ממאגר חשיפות בעלי מאפייני סיכון דומים למטרות הערכת וכימות סיכון. עם זאת, אין בכך כדי למנוע מחשיפות קמעונאיות להיות מטופלות באופן נפרד בחלק משלבי תהליך ניהול הסיכונים. העובדה שחשיפה מדורגת (rated) בנפרד, אין בה כשלעצמה כדי לשלול את כשירותה כחשיפה קמעונאית.

233. בקבוצת הנכסים הקמעונאיים, תאגידים בנקאיים נדרשים לזהות שלש קבוצות משנה נפרדות של חשיפות: (א) חשיפות המובטחות על ידי נכסים למגורים, כמוגדר לעיל (ב) חשיפה קמעונאית כשירה מתחדשת, כמוגדר להלן ו- (ג) כל יתר החשיפות הקמעונאיות.

(v) הגדרת חשיפה קמעונאית כשירה מתחדשת (Qualifying revolving retail exposures)

234. על מנת לטפל בתיק משנה כחשיפה קמעונאית כשירה מתחדשת (QRRE), חייבים להתמלא כל התנאים הבאים. תנאים אלו חייבים להתקיים ברמה של תיק משנה, באופן עקבי עם החלוקה הכללית לתיקי משנה, שעורך התאגיד הבנקאי על סף הפעילות הקמעונאית שלו. פילוח לתיקי משנה ברמה הלאומית משמש כהנחיה כללית לחלוקה.

א. החשיפות הן מתחדשות (revolving), לא מובטחות (unsecured) והתאגיד הבנקאי אינו מחויב לשמור (uncommitted) (הן על פי חוזה והן באופן מהותי). בהקשר זה, חשיפות

- מתחדשות מוגדרות ככאלו שבהן יתרות הלקוחות יכולות להשתנות בהתבסס על ההחלטה שלהם ללוות ולפרוע, עד לגבול שנקבע על ידי התאגיד הבנקאי.
- ב. החשיפות הן ליחידים.
- ג. החשיפה המרבית ליחיד בתיק משנה היא 500,000 ש"ח או פחות.
- ד. מאחר שעבור ערכים נמוכים של PD, מקדמי המתאם בין הנכסים בפונקצית משקל הסיכון של QRRE נמוכים משמעותית מהמקדמים בפונקצית משקל הסיכון לחשיפות קמעונאיות אחרות, תאגידים בנקאיים חייבים להראות שהם משתמשים בפונקצית משקל הסיכון של QRRE רק בתיקים שהציגו תנודתיות נמוכה של שיעורי הפסד, ביחס לרמת שיעורי ההפסד הממוצעת שלהם, במיוחד בערכים הנמוכים של PD.
- ה. חובה לשמור מידע על שיעורי ההפסד בכל תיק משנה, על מנת לאפשר את ניתוח השונויות של שיעורי ההפסד בתיק זה.
- ו. הטיפול בחשיפה קמעונאית כשירה מתחדשת חייב להיות עקבי עם בסיס מאפייני הסיכון של תיק המשנה.

(vi) הגדרה של חשיפות למניות (Definition of equity exposures)

235. ככלל, חשיפות למניות מוגדרות על בסיס המהות הכלכלית של המכשיר. הן כוללות זכויות בעלות ישירה ועקיפה⁵⁹, בין אם בצירוף זכות הצבעה ובין אם לאו, בנכסי ובהכנסת תאגיד מסחרי או מוסד פיננסי, שאיננו מאוחד, ושלא הופחת מההון בהתאם לאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202⁶⁰. מכשיר נחשב כחשיפה למניות אם הוא עומד בכל הדרישות הבאות:
- הוא בלתי ניתן להשבה (irredeemable), במובן שהחזר ההשקעה יכול להתקבל רק על ידי מכירת ההשקעה או מכירת הזכויות להשקעה, או על ידי פירוק (liquidation) המנפיק;
 - הוא אינו כופה על המנפיק שום התחייבות; וכן
 - הוא מקנה זכות שיווית (residual claim) על נכסי או הכנסת המנפיק.
236. בנוסף, כל אחד מהמכשירים הבאים חייב להיות מסווג לקבוצה של חשיפה למניות:
- מכשיר בעל מבנה זהה למכשירים המוגדרים כהון רובד 1 בתאגידים בנקאיים.
 - מכשיר המסית התחייבות על הצד המנפיק, ועומד באחד מהתנאים הבאים:
 - (1) המנפיק עשוי לדחות לצמיתות את סילוק ההתחייבות;
 - (2) המכשיר מחייב (או מתיר, לפי שקול דעתו של המנפיק) סילוק של ההתחייבות באמצעות הנפקת מספר קבוע של מניות על ידי המנפיק;
 - (3) המכשיר מחייב (או מתיר, לפי שקול דעתו של המנפיק) סילוק של ההתחייבות באמצעות הנפקת מספר משתנה של מניות על ידי המנפיק, וכל שינוי בערך

⁵⁹ בעלות עקיפה כוללת החזקת מכשירים נגזרים על מניות (equity interests), החזקה בתאגידים, שותפויות, חברות בע"מ או סוגים אחרים של תאגידים המנפיקים זכויות בעלות, ועוסקים בעיקר בהשקעות במכשירי הון.

⁶⁰ בטל.

ההתחייבות (כשיתר התנאים קבועים) מיוחס, בר השוואה ונע באותו כיוון לשינוי בערך מספר קבוע של מניות המנפיק⁶¹; או,

(4) למחזיק ישנה אפשרות לדרוש שהמכשיר יסולק במניות, אלא אם (i) במקרה של מכשירים סחירים, המפקח השתכנע כי התאגיד הבנקאי הראה שהמכשירים נסחרים כמו חוב של המנפיק יותר מאשר כמו המניות שלו, או (ii) במקרה של מכשירים בלתי סחירים, המפקח השתכנע שהתאגיד הבנקאי הראה שיש להתייחס למכשיר כאל פוזיציה חוב. במקרים (i) ו-(ii) התאגיד הבנקאי יכול להפריד (decompose) בין הסיכונים למטרות פיקוחיות, באישור המפקח.

237. שטרי חוב וניירות ערך אחרים, שותפויות, נגזרים ומכשירים אחרים, שנבנו על מנת לשנות את המהות הכלכלית של הבעלות על המניות, יחשבו להחזקות מניות⁶². בכלל זה התחייבויות, שהתשואה מהן צמודה לתשואת מניות⁶³. באותו אופן, השקעות במניות, שנוצרו על מנת לשנות את המהות הכלכלית להחזקות חוב או חשיפות איגוח, לא יחשבו להחזקות מניות.

238. למפקח על הבנקים נתון שיקול הדעת לאפיין מחדש החזקות חוב (debt-holdings) כמניות למטרות פיקוחיות, ולהבטחת טיפול הולם בהחזקות, תחת הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 211 (תהליך הסקירה הפיקוחי).

(vii) הגדרת חייבים שנרכשו כשירים שנרכשו

239. חייבים כשירים שנרכשו הם חייבים שנרכשו על ידי התאגיד הבנקאי, על פי כללי חשבונאות מקובלים הם נרשמים במאזן כחייבים שלו, ועומדים בדרישות הכשירות המפורטות להלן. חייבים כשירים שנרכשו מחולקים לחייבים קמעונאים ותאגידיים, כמוגדר להלן:

חייבים קמעונאים

240. חייבים קמעונאים שנרכשו יהיו כשירים לטיפול על פי גישת ה- 'מעלה-מטה' (top-down approach), כמתואר בתקנים הקיימים לחשיפות קמעונאיות, בכפוף לעמידת התאגיד הבנקאי הרוכש בכללי גישת ה- IRB לחשיפות קמעונאיות. התאגיד הבנקאי חייב ליישם גם את דרישות הסף התפעוליות, כמתואר בפרקים ו' ו- ח' להלן.

⁶¹ עבור התחייבויות מסוימות הדורשות או מתירות התחשבנות (permit settlement) על ידי הנפקת מספר משתנה של מניות המנפיק, השינוי בערך הכספי של ההתחייבות שווה לשינוי בשווי ההון של מספר קבוע של מניות מוכפל בקבוע מסוים. התחייבויות אלו עומדות בתנאים של סעיף קטן (3) אם גם אותו קבוע וגם מספר המניות אינם משתנים. למשל, ניתן לדרוש ממנפיק לפרוע התחייבות על ידי הנפקת מניות שערכן שווה לשווי התוספת לשווי ההון של 1,000 מניות, כפול 3. התחייבות זו זהה להתחייבות שדורשת סילוק באמצעות הנפקת מניות שערכן שווה לתוספת לשווי ההון של 3,000 מניות.

⁶² מניות שנרשמו כהלוואה, אך נובעות מעסקת החלף (swap) של חוב/מניות, שהתבצעה במסגרת ארגון מחדש של החוב, כלולות בהגדרת החזקות מניות. אולם, מכשירים אלו לא יקבלו דרישת הון מופחתת מזו שהיו מקבלים לו היו נשארים בתיק החבות.

⁶³ בטל.

חייבים תאגידיים

241. ככלל, ביחס לחייבים תאגידיים שנרכשו, יש לצפות מתאגידים בנקאיים להעריך את הסיכון לכשל של החייבים הבודדים, כמצוין בפרק ג.1 להלן (החל מסעיף 271), באופן עקבי עם הטיפול בחשיפות אחרות של התאגיד. עם זאת, ניתן להשתמש בגישת ה- 'מעלה-מטה', בתנאי שהאופן בו התאגיד הבנקאי רוכש חייבים תאגידיים עונה על תנאי הכשירות לחייבים שנרכשו ועל דרישות הסף התפעוליות של גישה זו. השימוש בגישת ה- 'מעלה-מטה' בטיפול בחייבים תאגידיים שנרכשו, מוגבל למצבים בהם עמידה בדרישות הסף של גישת ה- IRB לחשיפות לתאגיד תהווה נטל מוגזם על התאגיד הבנקאי, אולם ללא נטל זה התאגיד הבנקאי יעמוד בדרישות הסף. הגישה מיועדת בעיקר עבור חייבים שנרכשו לצורך הכללתם במבני איגוח מגובי נכסים (asset backed securitisation structures), אבל תאגידים בנקאיים יכולים להשתמש בגישה זו, באישור המפקח, גם עבור חשיפות מאזניות מתאימות בעלות אותם מאפיינים.

242. השימוש בגישת ה- 'מעלה-מטה' עבור חייבים תאגידיים שנרכשו מותר, רק אם התאגיד הבנקאי עומד בדרישות הסף. בפרט, החייבים התאגידיים שנרכשו חייבים לעמוד בתנאים הבאים:

- החייבים נרכשים ממוכר שהוא צד שלישי בלתי תלוי, ולכן התאגיד הבנקאי לא יוצר את החייבים באופן ישיר או עקיף.
- יתרות החייבים נוצרות כתוצאה מעסקה בין מוכר מרצון לקונה מרצון (arm's-length basis) בין המוכר והחייב. (ככאלה, יתרות חובה בין-חברתיות ויתרות חובה הכפופות לחשבונות נגדיים בין תאגידים הרוכשים ומוכרים ביניהם, הן בלתי כשירות⁶⁴).
- לתאגיד הבנקאי הרוכש קיימת זכות על כלל התקבולים ממאגר החייבים או על חלקם היחסי (pro-rata)⁶⁵.
- מאגר החייבים מפוזר מספיק, בהתאם לקריטריונים מתועדים שקבע התאגיד הבנקאי.

243. קיומה של זכות חזרה (recourse) מלאה או חלקית למוכר, לא פוסלת באופן מיידי את האפשרות שהתאגיד הבנקאי יאמץ גישת ה- 'מעלה-מטה', כל עוד תזרימי המזומנים מהחייב התאגידי הנרכש מהווים מקור ההגנה העיקרי כנגד סיכון כשל, בהתאם לאמור בסעיפים 365 עד 368 עבור חייבים שנרכשו, והתאגיד הבנקאי עומד בתנאי הכשירות ובדרישות התפעוליות.

⁶⁴ חשבונות נגדיים עוסקים בלקוח שרוכש ומוכר לאותו תאגיד. הסיכון הוא שחובות יסולקו בחליפין (in-kind) ולא במזומן. חשבונות לתשלום בין חברות יכולות להתקזז אחת כנגד השנייה במקום להיפרע. נוהג זה יכול לגבור על זכויות בני"ע אם יובא להכרעת בימ"ש.

⁶⁵ זכויות על רבדי התקבולים (first loss position, second loss position וכו') יטופלו במסגרת הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205, בדבר איגוח.

2. הגישה הבסיסית והגישה המתקדמת

244. לכל אחת מקבוצות הנכסים המטופלות בגישת ה-IRB, קיימים שלשה יסודות עיקריים:
- רכיבי סיכון - אומדנים למאפייני הסיכון, המסופקים על ידי התאגידים הבנקאיים. חלקם אומדנים פיקוחיים.
 - פונקציות משקל הסיכון - האמצעי להפיכת רכיבי סיכון לנכסים משוקללי סיכון, ולפיכך לדרישות הון.
 - דרישות סף - התקנים המינימאליים בהם תאגידים בנקאיים חייבים לעמוד, על מנת ליישם את גישת ה-IRB עבור קבוצת נכסים נתונה.

245. עבור מרבית קבוצות הנכסים, מתאפשרות שתי גישות כלליות: בסיסית (FIRB) ומתקדמת (AIRB). תחת הגישה הבסיסית, ככלל, תאגידים בנקאיים מספקים את אומדניהם ל-PD, ומשתמשים באומדנים הפיקוחיים ליתר רכיבי הסיכון. תחת הגישה המתקדמת, תאגידים בנקאיים מספקים אומדים ל-PD, LGD ו-EAD, וכן את החישוב של M, בכפוף לעמידה בדרישות סף. עבור שתי הגישות, הבסיסית והמתקדמת, תאגידים בנקאיים חייבים להשתמש בפונקציות משקל הסיכון, המתוארות בהוראה זו על מנת לחשב את דרישות ההון. הפירוט המלא של השימוש בגישות מתואר להלן.

(i) חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

246. תחת הגישה הבסיסית, התאגידים הבנקאיים חייבים לספק אומדנים שלהם ל-PD, עבור כל אחד מקטגוריות דירוגי הלווים שלהם, אולם חובה עליהם להשתמש באומדנים הפיקוחיים עבור רכיבי סיכון אחרים. רכיבי הסיכון האחרים הם EAD, LGD ו-M⁶⁶.

247. תחת הגישה המתקדמת, תאגידים בנקאיים חייבים לחשב את מועד הפירעון האפקטיבי (M)⁶⁷, ולספק אומדנים שלהם ל-PD, LGD ו-EAD.

248. קיימת חריגה לכלל זה עבור חמש קבוצות המשנה של נכסים, המזוהות כהלוואות מיוחדות (SL).

קטגוריות הלוואות מיוחדות: PF, OF, CF, IPRE ו-HVCRE

249. תאגידים בנקאיים, שאינם עומדים בדרישות לאמידת PD עבור חשיפות לתאגיד תחת גישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית (FIRB) לנכסי ההלוואות המיוחדות (SL) שלהם, נדרשים למפות את דירוגי הסיכון הפנימי שלהם לחמש קטגוריות פיקוחיות, כשלכל אחת מהן ייוחס משקל

⁶⁶ בטל.

⁶⁷ בטל.

סיכון מסוים. גישה זו תקרא להלן גישת קריטריון השיבוץ הפיקוחי (supervisory slotting criteria approach).

250. תאגידים בנקאיים שעומדים בדרישות להערכת PD, יכולים להשתמש בגישת ה- FIRB לחשיפות לתאגיד לצורך יצירת משקלי סיכון לכל קבוצות החשיפות לנכסי הלוואות מיוחדות (SL), למעט HVCRE.

251. תאגידים בנקאיים העומדים בדרישות להערכת PD, LGD, ו- EAD, יכולים להשתמש בגישת ה- AIRB לחשיפות לתאגיד, לשם יצירת משקלי סיכון לכל קבוצות החשיפות להלוואות מיוחדות (SL) למעט HVCRE.

(ii) חשיפות קמעונאיות

252. עבור חשיפות קמעונאיות, תאגידים בנקאיים חייבים לספק את אומדניהם ל- PD, LGD ו- EAD. אין הבחנה בין הגישה הבסיסית והמתקדמת עבור קבוצה זו של נכסים.

(iii) חשיפות למניות

253. קימות שתי גישות כלליות לחישוב שקלול נכסי הסיכון עבור חשיפות למניות, שאינן מוחזקות בתיק למסחר: גישת השוק וגישת PD/LGD, שתוארנה במלואן בסעיפים 340 עד 361.

254. תאגידים בנקאיים רשאים ליישם את גישת ה- PD/LGD עבור חשיפות למניות, בתנאי שהם אימצו את הגישה המתקדמת לסוגי החשיפות האחרים.

(iv) חייבים כשירים שנרכשו

255. הטיפול בחייבים כשירים שנרכשו עשוי ליצור שתי קבוצות נכסים: עבור חייבים תאגידיים כשירים שנרכשו, אפשרית הן הגישה הבסיסית והן הגישה המתקדמת, בכפוף לעמידה במספר דרישות תפעוליות. עבור חייבים קמעונאיים כשירים שנרכשו, בדומה לקבוצת הנכסים הקמעונאיים, לא קיימת הבחנה בין הגישה הבסיסית והמתקדמת.

3. אימוץ גישת הדירוגים הפנימיים על קבוצות הנכסים השונות

256. כאשר תאגיד בנקאי מאמץ את גישת ה- IRB עבור חלק מהחזקותיו, קיימת ציפייה שהוא ירחיב את יישומה של הגישה על כלל הקבוצה הבנקאית, למעט חשיפות של הקבוצה הבנקאית לצדדים נגדיים מרכזיים (CCPs) המטופלות במסגרת חלק IX לנספח ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203. עם זאת, הפיקוח על הבנקים מכיר בכך שתאגידים בנקאיים רבים לא יוכלו, מסיבות שונות, ליישם את גישת ה- IRB על כל קבוצות הנכסים העיקריות והיחידות העסקיות בו זמנית. יתר על כן, גם לאחר שתאגיד בנקאי מאמץ את גישת ה- IRB, מגבלת נתונים עשויה

להוביל לכך שהתאגיד הבנקאי יוכל לעמוד בתקנים לשימוש באומדניו הפנימיים ל- LGD ו- EAD עבור חלק מקבוצות הנכסים/יחידות עסקיות, אך לא עבור כולן בו זמנית.

257. לפיכך, המפקח רשאי להתיר לתאגיד בנקאיים לאמץ בהדרגה את גישת הדירוגים הפנימיים על כלל הקבוצה הבנקאית. האימוץ המדורג כולל (i) אימוץ גישת ה- IRB על קבוצות נכסים (או במקרה של חשיפות קמעונאיות, על קבוצות משנה מסוימות) המשתייכים לאותה יחידה עסקית. (ii) אימוץ גישת ה- IRB על יחידות עסקיות המשתייכות לאותה קבוצה בנקאית. (iii) מעבר מגישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית לגישה המתקדמת עבור רכיבי סיכון מסוימים. עם זאת, כאשר תאגיד בנקאי מאמץ את גישת הדירוגים הפנימיים בקבוצת נכסים ביחידה עסקית מסוימת (ובמקרה של חשיפות קמעונאיות, לקבוצת משנה מסוימת), הוא חייב לאמץ את גישת הדירוגים הפנימיים על כל החשיפות השייכות לאותה קבוצת נכסים (או תת קבוצה) באותה יחידה. לעניין זה מובהר :

- למעט במקרים חריגים, לא תאושר תוכנית של תאגיד בנקאי, בה תקופת האימוץ נמשכת יותר מ- 3 שנים ואינה מכסה במועד היישום לראשונה, לכל הפחות, 60% מדרישת ההון בגין סיכוני אשראי, במונחים של נכסים משוקללי סיכון, כפי שהם מחושבים בגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203).

- המכנה בתחשיב כולל את כל הנכסים משוקללי הסיכון (כפי שהם מחושבים על פי הגישה הסטנדרטית), לרבות נכסים בגינם ניתן פטור זמני או קבוע מיישום גישת ה- IRB.

- גישת קריטריון השיבוץ הפיקוחי לחשיפות SL, הינה חלק בלתי נפרד מגישת ה- IRB. לפיכך, נכסים משוקללי סיכון להלוואות מיוחדות (SL) נכללים גם הם במכנה ובמונה (במכנה בכל מקרה, ובמונה במידה ובכוונת התאגיד הבנקאי לטפל בהם על פי גישת ה- IRB כבר במועד הרלוונטי לחישוב).

אופן החישוב האמור רלוונטי גם לעניין החרגה בשל מהותיות כאמור בסעיף 259.

- במהלך תקופת האימוץ המדורג יחושב ההון על קבוצת הנכסים שלא נכללת בגישת ה- IRB, על פי הגישה הסטנדרטית.

258. תאגיד בנקאי חייב להכין תכנית יישום, המתארת באיזה היקף ומתי, בכוונתו ליישם את גישת הדירוגים הפנימיים על קבוצות הנכסים העיקריות (או קבוצות המשנה, במקרה של חשיפות קמעונאיות) והיחידות העסקיות לאורך זמן. על התכנית להיות מפורטת אך מציאותית, וחייבת לקבל את אישור המפקח. עליה להיות מונעת מהיכולת המעשית ומאפשרות הביצוע של המעבר לגישות מתקדמות, ולא מהרצון לאמץ את הגישות בהוראות בדבר דרישת ההון המזערית כדי למזער את דרישות ההון. במהלך תקופת המעבר, המפקח יוודא שלא תינתן הקלה בדרישת ההון כתוצאה מעסקאות בתוך הקבוצה הבנקאית, שנועדו להפחית את דרישת ההון הכוללת של הקבוצה הבנקאית, באמצעות העברת סיכון אשראי בין ישויות שאימצו את הגישה

הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203), גישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית והמתקדמת. בכלל זאת, אך לא בלבד, מכירת נכסים וערבויות צולבת (cross guarantees).

259. חשיפות מסוימות ביחידות עסקיות לא מהותיות, כמו גם בקבוצות נכסים (או קבוצות משנה, במקרה של חשיפות קמעונאיות) אשר אינן מהותיות במונחים של גודל וסיכון התיק, עשויות להיות פטורות מהדרישות שבשתי הפסקאות האחרונות, בכפוף לאישור פרטני מראש מהמפקח. דרישות ההון לחשיפות אלו תיקבענה בהתאם לגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203), והמפקח יחליט אם על התאגיד הבנקאי להחזיק הון נוסף כנגד פוזיציות אלו, במסגרת הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 211 (תהליך הסקירה הפיקוחי). שיעור של 15% ומעלה מסך נכסי הסיכון של התאגיד הבנקאי, במונחי נכסים משוקללי סיכון על פי הגישה הסטנדרטית, נחשב מהותי. מובהר בזאת כי :

- המונה בחישוב סף 15% מתייחס לכל נכסי הסיכון, אשר הוחרגו מיישום גישת ה-IRB, כפי שהם מחושבים על פי הגישה הסטנדרטית.
- המכנה בחישוב סף 15% כולל את כל הנכסים משוקללי הסיכון על פי הגישה בה הם מחושבים. כלומר, נכסים אשר לא הוחרגו מיישום גישת ה-IRB, כפי שהם מחושבים על פי גישת ה-IRB, ונכסים שהוחרגו מיישום גישת ה-IRB, כפי שהם מחושבים על פי הגישה הסטנדרטית.
- לעניין ההתייחסות להלוואות מיוחדות (SL) - ראה סעיף 257.
- לגבי החרגה של חשיפה למניות, קיים סעיף פרטני של חוסר מהותיות, בנוסף לסעיף זה, המבוסס על היקף ההון הראשוני והמשני (סעיף 358). החשיפה למניות שהוחרגה על פי סעיף 358 מתווספת למונה ולמכנה לצורך בחינת סף 15%.

260. למרות האמור לעיל, כאשר תאגיד בנקאי מאמץ את גישת ה-IRB עבור כל אחת מקבוצות הנכסים : תאגיד ; בנק ; ריבונות ; או קמעונאות, או עבור חלקן, הוא יידרש לאמץ, בו זמנית, את גישת הדירוגים הפנימיים גם עבור חשיפותיו למניות, וזאת בכפוף למהותיות. המפקח רשאי לדרוש מתאגיד בנקאי לאמץ אחת מגישות ה-IRB עבור חשיפות למניות מסוימות, אם חשיפות אלה מהוות חלק מהותי מעסקיו של התאגיד הבנקאי, זאת גם במידה והתאגיד הבנקאי איננו מיישם את גישת ה-IRB בקווי העסקים האחרים שלו. יתר על כן, משאימץ תאגיד בנקאי את גישת ה-IRB עבור חשיפות לתאגיד, הוא יידרש לאמץ את גישת הדירוגים הפנימיים לקבוצות המשנה של ההלוואות המיוחדות (SL) בקבוצת החשיפה לתאגיד.

261. קיימת ציפייה מתאגיד בנקאי המאמץ את גישת הדירוגים הפנימיים (IRB), להמשיך וליישם גישה זו גם בעתיד. חזרה מרצון לגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) או לגישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית (FIRB) תותר רק בנסיבות יוצאות מהכלל כגון צמצום (Divestiture) חלק נרחב מעסקיו הקשורים לאשראי, והיא חייבת להיות מאושרת על ידי המפקח.

262. בהתחשב במגבלת הנתונים הקשורה לחשיפות להלוואות מיוחדות (SL), תאגיד בנקאי יכול להמשיך ולטפל באחת או יותר מקבוצות המשנה של הלוואות אלו PF, OF, CF, IPRE או HVCRE, באמצעות "גישת קריטריון השיבוץ הפיקוחי", ולעבור ליישום גישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית או המתקדמת עבור קבוצות המשנה האחרות השייכות לקבוצת הנכסים התאגידיים.

262(i). ללא קשר לרמת המהותיות, חשיפות לצדדים נגדיים מרכזיים הנובעות מנגזרי OTC, מעסקאות בנגזרים הנסחרים בבורסה ומעסקאות מימון ניירות ערך (SFTs), יקבלו טיפול יעודי בהתאם לאמור בחלק IX לנספח ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203. כאשר מעריכים את רמת המהותיות, לצורכי סעיף 259, אסור שמדידת הכיסוי של גישת ה- IRB תושפע מגודל החשיפות של התאגיד הבנקאי כלפי צדדים נגדיים מרכזיים המטופלות לפי חלק IX לנספח ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 - כלומר, אין לכלול חשיפות אלה במונה או במכנה של יחס כיסוי ה- IRB בו משתמשים.

4. הוראות מעבר

263-269. בטל⁶⁸ 69.

ג. כללים עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

270. פרק ג' מציג את השיטה לחישוב דרישות הון להפסד בלתי צפוי (UL) עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק. כנזכר בפרק ג.1, קיימת פונקציה משקל סיכון אחת לקביעת דרישות ההון עבור כל שלש קבוצות הנכסים, עם חריגה אחת. משקלי סיכון פיקוחיים נקבעו לכל אחת מקבוצות המשנה התאגידיות של הלוואות המיוחדות (SL). פרק ג.2 עוסק ברכיבי הסיכון. השיטה לחישוב ההפסדים הצפויים (EL) ולקביעת ההבדלים בין ערך זה להפרשות לחובות מסופקים, מתוארת בפרק ז' להלן.

1. נכסים משוקללים בסיכון עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

(i) נוסחת הנכסים משוקללי הסיכון

⁶⁸ בטל.

⁶⁹ בטל.

271. הנכסים המשוקללים בסיכון תלויים באומדנים ל- EAD , LGD , PD ובמקרים מסוימים, במועד הפירעון האפקטיבי (M), לחשיפה נתונה. סעיפים 318 עד 324 עוסקים באופן חישוב מועד הפירעון האפקטיבי.

272. בפרק זה, PD ו- LGD נמדדים באחוזים ו- EAD במונחי מטבע (לדוגמה, ש"ח), אלא אם צוין אחרת.

לחשיפות שאינן בכשל, הנוסחה לחישוב הנכסים המשוקללים בסיכון היא^{70,71}:

$$R = 0.12 * \frac{1 - \exp(-50 * PD)}{1 - \exp(-50)} + 0.24 * \left[1 - \frac{1 - \exp(-50 * PD)}{1 - \exp(-50)} \right]$$

$$b = [0.11852 - 0.05478 * \ln(PD)]^2$$

$$K = \left\{ LGD * N \left[\frac{1}{\sqrt{1-R}} * G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} * G(0.999) \right] - PD * LGD \right\} * \frac{1 + (M - 2.5) * b}{1 - 1.5 * b}$$

$$RWA = K * 12.5 * EAD$$

דרישת ההון (K) עבור חשיפה בכשל מקבלת את הערך הגדול מבין השניים: אפס; או ההפרש בין LGD של החשיפה (כמתואר בסעיף 468) לבין ההערכה המיטבית של התאגיד הבנקאי להפסד הצפוי (כמתואר בסעיף 471). סכום הנכסים משוקללים בסיכון לחשיפה בכשל הוא תוצר של K , 12.5, ו- EAD .

מכפיל בשיעור 1.25 מיושם למקדם המתאם של כל החשיפות לתאגידים פיננסיים העומדים בקריטריונים הבאים:

- תאגידים פיננסיים בפקוח שסך נכסיהם גבוה או שווה ל-100 מיליארד דולר ארה"ב. לקביעת ערך הנכס יש להשתמש בדוח הכספי המבוקר העדכני ביותר של החברה האם ושל החברות הבנות המאוחדות. למטרות סעיף זה, תאגיד פיננסי בפקוח (regulated financial institution) מוגדר כחברה אם וחברות הבנות שלה, כאשר כל ישות משפטית מהותית בקבוצה המאוחדת מפקחת על ידי רגולטור האוכף דרישות לשמירת יציבות מערכתית

⁷⁰ $\ln$ הוא הלוגריתם הטבעי.

⁷¹ $N(x)$ מציין את פונקציית ההתפלגות הנורמלית-סטנדרטית המצטברת של המשתנה האקראי (היינו, ההסתברות שמשתנה נורמלי-סטנדרטי אקראי, עם תוחלת אפס ושונות של אחד, יהיה שווה או קטן מ- X). $G(z)$ מציין את הפונקציה ההפוכה לפונקציית ההתפלגות המצטברת של משתנה נורמלי-סטנדרטי אקראי (היינו, ערך x כך ש- $N(x)=z$). ההתפלגות הנורמלית-סטנדרטית המצטברת והפונקציה ההפוכה לפונקציית ההתפלגות הנורמלית-סטנדרטית, לדוגמה, זמינים בתוכנת אקסל בפונקציות NORMSDIST ו-NORMSINV.

⁷² אם חישוב זה גורם לדרישת הון שלילית עבור חשיפה כלשהי לריבונות, על התאגיד הבנקאי להשתמש בדרישת הון של אפס לחשיפה זו.

בהתאם לנורמות בינלאומיות. אלה כוללים, בין היתר, גופים הנתונים לפיקוח כגון חברות ביטוח, ברוקרים/דילרים, בנקים, מוסדות חיסכון (Thrifts), וסוחרים בחוזים עתידיים (Futures Commission Merchants);

- תאגידים פיננסיים שאינם בפיקוח, ללא קשר לגודלם. תאגידים פיננסיים שאינם בפיקוח, למטרות סעיף זה, הם ישויות משפטיות שתחום פעילותן העיקרי כולל: ניהול נכסים פיננסיים, הלוואות, פקטורינג, החכרה (leasing), העמדת חיזוקי אשראי, איגוח, השקעות, נאמנות פיננסית, שירותים לצדדים נגדיים מרכזיים, מסחר בנוסטרו (proprietary trading), ופעילויות של מתן שירותים פיננסיים אחרים המוגדרים על ידי המפקחים.

מקדם המתאם (R_FI):

$$(R_{FI}) = 1.25 * \left\{ 0.12 * \frac{1 - \exp(-50 * PD)}{1 - \exp(-50)} + 0.24 * \left[1 - \frac{1 - \exp(-50 * PD)}{1 - \exp(-50)} \right] \right\}$$

דוגמאות למשקלי סיכון מובאות בנספח א'.

(ii) התאמות לגודל התאגיד עבור ישויות קטנות ובינוניות (Small-and Medium-sized Entities - SME)

273. לפי גישת ה- IRB לאשראי לתאגידים, יותר לתאגידים בנקאיים להבחין בין חשיפות ללווים שהם ישויות קטנות ובינוניות (SME) (חשיפות לתאגיד, כשמחזור המכירות השנתי המדווח של הקבוצה המאוחדת אליה שייך התאגיד, נמוך מ- 250 מיליון ש"ח) לבין אלו של תאגידים גדולים. ההתאמה לגודל תאגיד (כלומר, $0.04 * \left(1 - \frac{S - 25}{225}\right)$) תוכנס לנוסחת משקל הסיכון של חשיפות לתאגיד, כלפי הלווים הם ישויות קטנות ובינוניות (SME). S מבטא את מחזור המכירות השנתי במיליוני ש"ח, כאשר ערכי S נמצאים בטווח הנמוך או השווה ל- 250 מיליון ש"ח והגבוה או השווה ל- 25 מיליון ש"ח. כאשר מחזור המכירות השנתי המדווח נמוך מ- 25 מיליון ש"ח, יתייחסו אליו כאל מחזור מכירות בסך 25 מיליון ש"ח, לצורך התאמת גודל התאגיד עבור לוויים שהם ישויות קטנות ובינוניות (SME).

מקדם המתאם R יחושב כדלהלן:

$$(R) = 0.12 * \frac{1 - \exp(-50 * PD)}{1 - \exp(-50)} + 0.24 * \left[1 - \frac{1 - \exp(-50 * PD)}{1 - \exp(-50)} \right] - 0.04 * \left(1 - \frac{S - 25}{225}\right)$$

מובהר בזאת כי:

1. כאשר לא ניתן לקבוע ברמת סבירות גבוהה שמחזור המכירות השנתי של הקבוצה, אליה משתייך הלווה, נמוך מ- 250 מיליון ש"ח, אין לסווג את הלווה כ- SME. לדוגמה, כאשר לא ניתן להשיג דוחות כספים עדכניים של חלק מהתאגידים השייכים לקבוצה,

אשר על פי נתוני העבר מחזור המכירות שלהם בקבוצה מהותי, ולא קיימת אינדיקציה עדכנית ומבוססת אחרת על היקף המכירות של תאגידים אלו.

2. מרגע בו חצה לראשונה מחזור המכירות השנתי של הקבוצה את סף 250 מיליון ש"ח, יסווגו הלווים אשר שייכים לקבוצה זו כ- Corporate (שאינן SME). לווים אלו יסווגו כ- Corporate, גם אם לאחר מכן ירדו מכירות הקבוצה מתחת ל- 250 מיליון ש"ח, אלא אם הירידה בהיקף המכירות הינה מהותית ובעלת אופי קובע.

274. במקרים יוצאים מן הכלל, שבהם מחזור המכירות השנתי אינו מהווה אינדיקטור משמעותי לגודל הקבוצה, וסך הנכסים מהווה אינדיקטור משמעותי יותר, ובכפוף לאישור פרטני של המפקח, ניתן להחליף את הנתון בדבר מחזור המכירות השנתי, בסך הנכסים של הקבוצה המאוחדת, לצורך חישוב התאמת גודל התאגיד עבור ישויות קטנות ובינוניות (SME).

(iii) משקלי סיכון להלוואות מיוחדות

משקלי סיכון עבור CF , OF , PF ו- $IPRE$

275. תאגידים בנקאיים אשר אינם עומדים בדרישות לאמידת ההסתברות לכשל (PD) תחת גישת ה- IRB לתאגידים, יידרשו למפות את הדירוגים הפנימיים שלהם לחמש קטגוריות פיקוחיות, אשר לכל אחת מהן משקל סיכון מסוים. קריטריוני השיבוץ, עליהם יש להתבסס במיפוי, מפורטים בנספח ב'. משקלי הסיכון להפסדים בלתי צפויים לכל קטגוריה פיקוחית הם:

קטגוריות פיקוחיות ומשקלי סיכון בגין הפסדים בלתי צפויים עבור חשיפות להלוואות מיוחדות אחרות

חזק	טוב	משביע רצון	חלש	כשל
70%	90%	115%	250%	0%

276. למרות שקיימת ציפייה מהתאגידים הבנקאיים למפות את דירוגיהם הפנימיים לקטגוריות הפיקוחיות עבור חשיפות להלוואות מיוחדות, לפי קריטריוני השיבוץ שבנספח ב', ככלל, כל קטגוריה פיקוחית מתאימה לטווח של דירוגי אשראי חיצוניים, כמפורט להלן:

חזק	טוב	משביע רצון	חלש	כשל
לפחות BBB-	BB+ או BB	BB- או B+	B עד C-	לא רלוונטי

277. תאגידים בנקאיים רשאים להפחית את משקל הסיכון של הקטגוריות "חזק" ו- "טוב" ל- 50% ו- 70% בהתאמה, בתנאי שיתרת התקופה לפירעון קצרה משנתיים וחצי.

278. תאגידים בנקאיים העומדים בדרישות לאמידת PD, יוכלו להשתמש בגישה הבסיסית הרגילה עבור קבוצת נכסי התאגיד (FIRB), לחישוב משקלי הסיכון של קבוצות המשנה של ההלוואות המיוחדות (SL).

279. תאגידים בנקאיים שעומדים בדרישות לאמידת PD, LGD ו/או EAD יוכלו להשתמש בגישה המתקדמת הרגילה עבור קבוצת נכסי התאגיד (AIRB), לחישוב משקלי הסיכון של קבוצות המשנה של ההלוואות המיוחדות (SL).

משקלי סיכון ל- HVCRE (נדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה)

280. תאגידים בנקאיים חייבים למפות את הדירוגים הפנימיים שלהם לחמש קטגוריות פיקוחיות, כאשר לכל אחת מהן משקל סיכון מסוים. קריטריון השיבוץ, שעל בסיסו יתבצע המיפוי, זהה לקריטריון ל- IPRE, כמפורט בנספח ב'. משקלי הסיכון לכל קטגוריה הם :

קטגוריות פיקוחיות ומשקלי סיכון בגין הפסדים בלתי צפויים לנדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה

חזק	טוב	משביע רצון	חלש	כשל
95%	120%	140%	250%	0%

281. ככלל, כל קטגוריה פיקוחית מתאימה לטווח של דירוגי אשראי חיצוניים, כמובא בסעיף 276.

282. תאגידים בנקאיים רשאים להפחית את משקל הסיכון של הקטגוריות "חזק" ו- "טוב" ל- 70% ו- 95% בהתאמה, בתנאי שיתרת התקופה לפירעון קצרה משנתיים וחצי.

283-284. בטל.

(iv) מסגרת לחישוב נכסי סיכון לחשיפות הכפופות לכשל כפול (double default)

284(i). עבור חשיפות מגודרות שתטופלנה במסגרת כשל כפול, תחושב דרישת ההון כמתואר בסעיף 284(ii) ו- 284(iii).

284(ii). דרישות ההון לחשיפות מגודרות, הכפופות למסגרת הטיפול של הכשל הכפול (K_{DD}), מחושבות על ידי הכפלת K_0 , כמוגדר להלן, במכפיל, התלוי ב- PD של ספק ההגנה (PD_g):

$$K_{DD} = K_0 * (0.15 + 160 * PD_g)$$

K_0 מחושב בדומה לחישוב דרישת ההון עבור חשיפות לתאגיד שאינן מגודרות (כמוגדר בסעיפים 272 ו- 273), אך תוך שימוש בפרמטרים אחרים ל- LGD ולהתאמות למועד הפירעון.

$$K_0 = LGD_g * \left\{ N \left[\frac{G(PD_o) + \sqrt{\rho_{os}} * G(0.999)}{\sqrt{1 - \rho_{os}}} \right] - PD_o \right\} * \frac{1 + (M - 2.5) * b}{1 - 1.5 * b}$$

PD_g ו- PD_o אלו ההסתברויות לכשל של החייב ושל הערב, בהתאמה, ושתייהן כפופות לרצפת ה- PD שנקבעה בסעיף 285. מקדם המתאם ρ_{os} מחושב על פי נוסחת המתאם (R) שבסעיף 272 (או, במקרה המתאים, על פי סעיף 273), כאשר PD שווה ל- PD_o ו- LGD_g הינו ה- LGD של

חשיפה ישירה דומה כלפי הערב (דהינו, באופן עקבי עם סעיף 301, ה- LGD המשווה לעסקת אשראי (facility) בלתי מגודרת של הערב, או לעסקת אשראי (facility) בלתי מגודרת של החייב, תלוי בשאלה האם במקרה של כשל גם הערב וגם החייב לא יעמדו בהתחייבויותיהם במשך התקופה בה קימת ראייה להתממשות תנאי עסקת הגידור, ובמבנה הערבות, המצביע על כך שגודל ההחזר יהיה תלוי במצב הפיננסי של הערב או של החייב, בהתאמה; באמידת אחד מ-LGDs אלו, התאגיד הבנקאי רשאי להכיר בבטוחות שהוקצו במיוחד כנגד החשיפה ובהגנת אשראי, בהתאמה, באופן עקבי עם סעיפים 303 או 279 ו- 468 עד 473 לפי העניין). אין להביא בחשבון "התאוששות כפולה" באומדן ה- LGD. המקדם של התאמת מועד הפירעון, b, מחושב לפי הנוסחה להתאמת מועד הפירעון (b) שבסעיף 272, כאשר PD הוא הנמוך מבין PDo ו-PDg. M הוא מועד הפירעון האפקטיבי של הערב, אשר בשום מקרה לא יכול להיות נמוך מרצפה של שנה אחת, אם מיושמת מסגרת כשל כפול.

284(iii). סכום נכסי הסיכון מחושב באותו אופן כמו בחשיפות לא מגודרות, כלומר :

$$RWA_{DD} = K_{DD} * 12.5 * EAD_g$$

2. רכיבי סיכון

(i) הסתברות לכשל (PD)

285. עבור חשיפות לתאגיד או לבנק, PD הוא הגבוה מבין השניים : PD לשנה אחת המשווה לדירוג הפנימי של הלווה לו מיוחסת החשיפה; או 0.03%. עבור חשיפות לריבונות, ה- PD הוא PD לשנה אחת המשווה לדירוג הפנימי של הלווה לו מיוחסת החשיפה. PD של לוויים, אשר הוקצה להם דירוגים) כשל, באופן עקבי עם הגדרת הכשל המובאת להלן, הינו 100%. בסעיפים 461 עד 463 מפורטות דרישות הסף עבור הנתונים עליהם מבוססים אומדני ה- PD אשר יוקצו לכל אחד מהדירוגים הפנימיים של הלווה, ועבור שיטות האמידה שלהם.

(ii) הפסד בהתרחש כשל (LGD)

286. תאגיד בנקאי חייב לספק אומדן ל- LGD עבור כל חשיפה לתאגיד, לריבונות או לבנק. קיימות שתי גישות ליצירת האומדן : הגישה הבסיסית והגישה המתקדמת.

LGD תחת הגישה הבסיסית

טיפול בחובות לא מובטחים (unsecured claim) וביטחונות לא מוכרים (non-recognized)

287. תחת הגישה הבסיסית, לחובות בכירים (senior claims) של תאגידים, ריבונות ובנקים, שאינם מגובים על ידי ביטחונות מוכרים, יוקצה LGD בשיעור של 45%.

288. לכל החובות הנדחים של תאגידים, ריבונותיות ובנקים יוקצה LGD של 75%. חוב נדחה הוא כזה שחוב אחר קודם לו באופן ברור ומפורש. סעיף זה מתייחס ל"נדחות", במובן המשפטי.

ביטחונות תחת הגישה הבסיסית

289. בנוסף לביטחונות הכשירים אשר הוכרו בגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203), תחת גישת הדירוגים הפנימיים קיימים סוגי ביטחונות נוספים, הנקראים ביטחונות IRB כשירים, אשר יוכרו גם הם. בכלל זאת חייבים, נדל"ן מסחרי ונדל"ן לדור (CRE ו-RRE בהתאמה), וביטחונות אחרים, אשר עומדים בדרישות הסף שנקבעו בסעיפים 509 עד 73524. הדרישות עבור ביטחונות פיננסיים כשירים, זהות לדרישות הסף התפעוליות, כפי שנקבעו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203, החל מסעיף 111.

מתודולוגיה להכרה בביטחונות פיננסיים כשירים תחת הגישה הבסיסית

290. המתודולוגיה להכרה בביטחונות פיננסיים כשירים דומה לזו המוצעת תחת הגישה המקיפה (comprehensive approach) לביטחונות שהוצגה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 (הגישה הסטנדרטית), בסעיפים 147 עד 181(i). השימוש בגישה הפשוטה (simple approach) לביטחונות, שהוצגה בגישה הסטנדרטית, לא יתאפשר לתאגידים בנקאיים, המיישמים את גישת הדירוגים הפנימיים.

291. ביישום הגישה המקיפה, ניתן לבטא את ההפסד האפקטיבי בהינתן כשל (LGD^*) עבור עסקאות המובטחות בביטחונות (collateralized transaction) כדלהלן:

- LGD הוא של חשיפה בכירה בלתי מובטחת (unsecured) לפני ההכרה בביטחונות (45%);
- E הוא הערך השוטף של החשיפה (היינו, מזומן שניתן כהלואה או ניירות ערך שהוקצו (posted) או שניתנו כהלואה);
- E^* הוא ערך החשיפה לאחר הפחתת סיכון (risk mitigation), כמתואר בסעיפים 147 עד 150 של הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203:

$$LGD^* = LGD * \left(\frac{E^*}{E} \right)$$

תפישה זו משמשת לחישוב LGD^* בלבד. על תאגידים בנקאיים להמשיך ולחשב EAD ללא התחשבות בקיומם של ביטחונות, אלא אם צוין אחרת.

292. תאגידים בנקאיים, הכשירים ליישם את גישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית, יכולים לחשב את E^* תוך שימוש בכל אחת מהדרכים של הגישה המקיפה לעסקאות המובטחות בביטחונות תחת הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203).

293. כאשר עסקאות מסוג רכש חוזר (repo-style transactions) כפופות להסכם להתחשבנות נטו (master netting agreement), תאגיד בנקאי יכול לבחור שלא להכיר בהשפעות ההתחשבנות נטו (netting effect) בחישוב ההון. על תאגידים בנקאיים, המעוניינים להכיר בהשפעת הסכם להתחשבנות נטו על עסקאות כאלו למטרות הון, לעמוד בתנאים שנקבעו בסעיפים 173 ו-174 של הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203. על התאגיד הבנקאי לחשב את E^* בהתאם לסעיפים 176 ו-177 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203, ולהשוותו ל- EAD. השפעת הביטחונות על עסקאות אלו עלולה שלא להשתקף בהתאמות ל- LGD.

אימוץ הקלה מהגישה המקיפה

294. בעקביות עם האמור בסעיף 170 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203, כאשר הצד שכנגד הינו שחקן משמעותי בשוק (core market participant) כמוגדר בסעיף 171, תאגיד בנקאי רשאי להשתמש במקדם ביטחון אפס לעסקאות מסוג רכש חוזר בכפוף לעמידה בכל תנאי הסעיף. לגבי סעיף 171 נקבעה רשימת גופים שיוכרו כ"משתתפים מרכזיים בשוק". כל שינוי בסעיפים 170 ו-171 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203, לגבי הגישה הסטנדרטית, יחול במקביל גם לגבי גישת ה- IRB.

מתודולוגיה להכרה בביטחונות IRB כשירים

295. המתודולוגיה לקביעת LGD אפקטיבי תחת הגישה הבסיסית, במקרים בהם תאגידים בנקאיים קיבלו ביטחונות IRB כשירים להבטחת חשיפה לתאגיד, מפורטת להלן:
- חשיפות, העומדות בדרישות הסף, אך היחס בין ערך הביטחונות השוטף שהתקבל (C) לבין הערך השוטף של החשיפה (E) נמוך מהסף C^* (היינו, מהרמה המזערית הנדרשת לביטחונות עבור חשיפה נתונה), יקבלו את ה- LGD המתאים לחשיפות בלתי מובטחות או לחשיפות שמובטחות על ידי ביטחונות שאינם "ביטחונות פיננסים כשירים" או "ביטחונות IRB כשירים".
 - לחשיפות, עבורן היחס C/E עולה על סף שני, גבוה יותר, C^{**} (הרמה הנדרשת של ביטחונות-ביתר (over-collateralisation) עבור הכרה מלאה ב- LGD), ייוחס LGD לפי הטבלה שלהלן.

הטבלה שלהלן מציגה את ה- LGD המתאים ואת הרמה הנדרשת של הביטחונות-ביתר לחלקים המובטחים של חשיפות בכירות :

LGD מזערי עבור החלק המובטח של חשיפות בכירות

הרמה הנדרשת של סך ביטחונות-ביתר להכרה מלאה ב- LGD (C**) (C*)	רמת ביטחונות מזערית נדרשת לחשיפה (C*)	LGD מזערי	
0%	0%	0%	בטוחה פיננסית כשירה
125%	0%	35%	חייבים
140%	30%	35%	CRE/ RRE
140%	30%	40%	ביטחונות אחרים ⁷⁴

- חשיפות בכירות יחולקו לשניים : חלק מובטח במלואו וחלק שאינו מובטח.
- חלק החשיפה אשר יחשב כחלק המובטח במלואו, C/ C**, יקבל את ה- LGD הרלוונטי לסוג הביטחון.
- לחלק הנותר של החשיפה יש להתייחס כלא מובטח, ולייחס לו LGD של 45%.

מתודולוגיה לטיפול במאגרי ביטחונות

296. המתודולוגיה לקביעת ה- LGD האפקטיבי של עסקה תחת הגישה הבסיסית, כאשר תאגידים בנקאיים קיבלו ביטחונות פיננסיים וגם ביטחונות IRB כשירים אחרים, תואמת לטיפול בגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203), ומבוסס על ההנחיות הבאות :
- במקרה בו התאגיד הבנקאי השיג מגוון של ביטחונות להפחתת סיכוני אשראי (CRM), הוא יידרש לחלק את הערך המתואם של החשיפה (לאחר החלת מקדם ביטחון על ביטחונות פיננסיים כשירים), לחלקים שכל אחד מהם יוגדר לפי סוג ביטחון להפחתת סיכוני האשראי (CRM) אחד בלבד. לכן, על התאגיד הבנקאי לחלק את החשיפה לחלק המובטח בביטחונות פיננסיים כשירים, החלק המובטח על ידי חייבים, החלק המובטח בביטחונות CRE/RRE, חלק המובטח בביטחונות אחרים והחלק הבלתי מובטח, במקרה הרלוונטי.
 - כאשר יחס סכום ערכי CRE/RRE וביטחונות אחרים לחשיפה המופחתת (לאחר הכרה בהשפעת ביטחונות פיננסיים כשירים וביטחונות חייבים) הוא מתחת לסף המזערי הרלוונטי לביטחון (ז"א רמת הביטחונות המזערית לחשיפה), החשיפה תקבל את ערך ה- LGD הלא מובטח - 45%.
 - חישוב שקלול נכסי הסיכון לכל אחד מהחלקים המובטחים במלואם של חשיפה חייב להיעשות בנפרד.

⁷⁴ ביטחונות אחרים אינם כוללים נכסים פיסיים שנרכשו על ידי התאגיד הבנקאי כתוצאה מכשל של הלוואה.

LGD תחת הגישה המתקדמת

297. בכפוף לעמידה בדרישות סף נוספות, המפורטות להלן, ובהתאם לאישור פרטני מהמפקח, רשאים תאגידים בנקאיים להשתמש באומדנים פנימיים עצמיים של LGD עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק. LGD חייב להימדד כשיעור (באחוזים) ההפסד בהינתן כשל, מתוך ה-EAD. על תאגידים בנקאיים שקיבלו אישור להשתמש בגישת הדירוגים הפנימיים, ואינם מסוגלים לעמוד בדרישות סף נוספות אלו, להחיל את אומדני ה-LGD לפי הגישה הבסיסית, כמתואר לעיל.

298. דרישות הסף ליצירת אומדנים ל-LGD מפורטות בסעיפים 468 עד 473.

טיפול בעסקאות מסוג רכש חוזר (Repo-style transaction)

299. תאגידים בנקאיים, המעוניינים להכיר בהשפעת הסכם להתחשבנות נטו על עסקאות מסוג רכש חוזר למטרות הון, חייבים ליישם את המתודולוגיה שבסעיף 293 לקביעת E* אשר ישמש כ-EAD. לתאגידים בנקאיים, המשתמשים בגישה המתקדמת, יותר לבצע הערכות עצמיות של LGD עבור החלק האקוויוולנטי הבלתי מובטח (E*).

טיפול בערבויות ונגזרי אשראי

300. ישנן שתי דרכים להכרה ב-CRM הנובע מערבויות ומנגזרי אשראי, במסגרת גישת הדירוגים הפנימיים: הגישה הבסיסית, עבור תאגידים בנקאיים המשתמשים בערכי LGD פיקוחיים; והגישה המתקדמת, עבור תאגידים בנקאיים המשתמשים בהערכותיהם הפנימיות ל-LGD.

301. בשתי הגישות, ל-CRM של ערבויות או נגזרי אשראי, אסור לשקף את השפעת הכשל הכפול (double default) (ראו סעיף 482). ככזה, במידה שה-CRM מוכר על ידי התאגיד הבנקאי, משקל הסיכון המתואם לא יהיה נמוך ממשקל סיכון דומה של חשיפה ישירה לנוטן ההגנה. בעקביות עם הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203), התאגידים הבנקאיים יוכלו שלא להכיר בהגנת אשראי, אם הכרה בה תניב דרישת הון גבוהה יותר.

הכרה תחת הגישה הבסיסית

302. עבור תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה הבסיסית ל-LGD, הגישה לערבויות ונגזרי אשראי תהיה דומה לזו של הגישה הסטנדרטית כמפורט בסעיפים 189 עד 201 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203. טווח הערבים הכשירים זהה לאמור תחת הגישה הסטנדרטית, למעט העובדה כי תאגידים המדורגים בדירוג פנימי יכולים להיות מוכרים גם במסגרת הגישה הבסיסית. לקבלת הכרה, יש לעמוד בדרישות המפורטות בסעיפים 189 עד 194 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

303. ערבויות כשירות מערבים כשירים יוכרו כדלהלן:

- עבור החלק המכוסה של החשיפה, משקל סיכון נוצר על ידי שקלול הרכיבים הבאים:

– נוסחת שקלול הסיכון המתאימה לסוג הערב, וכן

- ה- PD המתאים לדירוג הערב או, אם התאגיד הבנקאי מחליט שלא להחיל טיפול תחליפי מלא, לדירוג כלשהו שבין דירוג החייב ודירוג הערב.
- באפשרות התאגיד הבנקאי להחליף את ה- LGD של העסקה ב- LGD המתאים לערבות, תוך התחשבות בבכירות ובביטחונות החוב הנערב (taking into account seniority and any collateralisation of a guaranteed commitment).

304. לחלק הבלתי מכוסה של החשיפה ייוחס משקל הסיכון הרלוונטי ללווה.

305. בהתקיים כיסוי חלקי, או אי התאמת מטבע בין ההתחייבות להגנת האשראי, יש לחלק את החשיפה לסכום מכוסה וסכום בלתי מכוסה. הטיפול לפי הגישה הבסיסית דומה לטיפול לפי הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 (הגישה הסטנדרטית) כמפורט בסעיפים 198 עד 200, ותלוי בשאלה אם הכיסוי הוא פרופורציונאלי או רובדי (tranching).

הכרה תחת הגישה המתקדמת

306. תאגידים בנקאיים, המשתמשים בגישה המתקדמת להערכת LGDs יכולים לשקף את השפעת הפחתת הסיכון של ערבויות או נגזרי אשראי באמצעות התאמת אומדני PD או LGD. בין אם התאמות מבוצעות באמצעות PD או באמצעות LGD, עליהן להתבצע באופן עקבי לכל סוג ערבות או נגזר אשראי. במסגרת התאמה זו אין לכלול את השפעת הכשל הכפול. לפיכך, משקל הסיכון המותאם חייב להיות לפחות בגובה חשיפה ישירה דומה לנותן ההגנה.

307. לתאגיד בנקאי, הנסמך על הערכות פנימיות ל- LGD, קיימת אפשרות לאמץ את הטיפול המיועד לתאגידים בנקאיים הפועלים תחת גישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית (סעיפים 302 עד 305 לעיל), או לבצע התאמה לאומדן ה- LGD של החשיפה, באופן שישקף את קיומם של ערבויות או נגזרי אשראי. במסגרת אפשרות זאת, אין מגבלות לטווח הערבים הכשירים, למרות שיש לעמוד בדרישות הסף כמפורט בסעיפים 483 ו- 484 בנוגע לסוג הערבות. לצורך הכרה בנגזרי אשראי, יש לעמוד בדרישות המפורטות בסעיפים 488 ו- 489.⁷⁵

דרישות תפעוליות להכרה בכשל כפול

(i) 307. לתאגיד בנקאי המיישם את גישת הדירוגים הפנימיים קיימת האפשרות להשתמש בגישה החלופית לקביעת דרישת ההון המתאימה לחשיפה. עם זאת, עבור חשיפות המגודרות על ידי אחד מהמכשירים הבאים, יכולה להיות מיושמת מסגרת הכשל הכפול, כאמור בפסקאות (i) 284 עד (iii) 284, בכפוף לדרישות תפעוליות נוספות הקבועות בסעיף (ii) 307. התאגיד הבנקאי יכול להחליט, עבור כל חשיפה כשירה בנפרד, אם להחיל את מסגרת הכשל הכפול או את הגישה החלופית.

⁷⁵ כאשר נגזרי האשראי אינם מכסים ארגון מחדש של ההתחייבות הבסיסית, תיושם ההכרה החלקית המפורטת בסעיף 192 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

- א. נגזר אשראי לא ממומן (unfunded) מול ישות יחידה (single name) (למשל, CDS - Credit Default Swaps) או ערבויות מסוג single name.
- ב. מוצרי סל "הראשון לכשל" (First-to-Default basket products) - הטיפול בכשל כפול יחול על הנכס בעל "שווי הסיכון" הנמוך ביותר בסל.
- ג. מוצרי סל "ה-n לכשל" (nth-to-default) - ההגנה כשירה רק תחת מסגרת הכשל הכפול אם הושגה הגנת כשל כשרה לנכסים ה-nth או כאשר (n-1) מהנכסים בסל המוצרים הגיעו לכשל.
- 307(ii). מסגרת הכשל הכפול תחול רק בהתקיים התנאים הבאים:
- א. משקל הסיכון הקשור לחשיפה, לפני החלת מסגרת זו להקצאת הון, אינו לוקח בחשבון היבט כלשהו של הגנת אשראי.
- ב. הישות, המוכרת הגנת אשראי הינה בנק⁷⁶, חברת השקעה או חברת ביטוח (אך רק אלו שעוסקות במתן הגנת אשראי, כולל חברות ביטוח מסוג Mono-Lines וביטוח מתחדש (re-insurance), וסוכנויות אשראי ליצוא שאינן ריבוניות⁷⁷), אליה מתייחסים כאל חברה פיננסית, אשר:
- מפוקחת באופן דומה לפיקוח לפי הוראות ניהול בנקאי תקין בדבר הלימות ההון (בהתקיים פיקוח ושקיפות או משמעת שוק) או בעלת דירוג חיצוני באיכות "השקעה" לכל הפחות אשר הוקצה על ידי חברת דירוג אשראי כשירה, כאמור בסעיף 90 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.
 - בעלת דירוג פנימי אשר הוקצה ל- PD זהה או נמוך מזה התואם לדירוג חיצוני באיכות של A-, החל מהזמן בו ניתנה הגנת האשראי לחשיפה ואילך; וכן
 - בעלת דירוג פנימי אשר הוקצה ל- PD זהה או נמוך מזה התואם לדירוג חיצוני באיכות "השקעה".
- ג. ההתחייבות הנדונה הינה:
- חשיפה לתאגיד כמוגדר בסעיפים 218 עד 228 (ללא חשיפות להלוואות מיוחדות (SL)), עבורן מיושמת גישת קריטריון השיבוץ הפיקוחי כמתואר בסעיפים 275 עד 282; או
 - חשיפה כלפי SPE שאינה מוגדרת כחשיפה לריבונות בסעיף 229; או
 - הלוואה שהוקצתה לעסק קטן וסווגה כחשיפה קמעונאית כמוגדר בסעיף 231.
- ד. החייב הנדון אינו:
- חברה פיננסית כמוגדר בסעיף קטן ב'; או
 - חבר באותה קבוצה, בה חבר ספק ההגנה.
- ה. הגנת האשראי עומדת בדרישות הסף התפעוליות למכשירים אלו כמפורט בסעיפים 189 עד 193 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

⁷⁶ לא כולל PSEs ו-MDBs, למרות שלפי סעיף 230 ניתן להתייחס לחובות שלהם כאל חובות של בנקים.

⁷⁷ "שאינן ריבוניות" משמעותו שהגנת האשראי הנדונה איננה נהנית משום ערבות נגדית מפורשת של ריבונות.

- ו. בהתאם לעמידה בתנאי סעיף 190 לערבויות, עבור כל מקרה של הכרה בהשפעות הכשל הכפול לערבויות ונגזרי אשראי, לתאגיד הבנקאי חייבת להיות הזכות והציפייה לקבל תשלום מספק הגנת אשראי מבלי להזדקק לנקיטת הליכים משפטיים לאכיפת התשלום על הצד שכנגד. במידת האפשר, על תאגיד בנקאי לנקוט צעדים על מנת לוודא שנותן ההגנה מוכן יהיה לשלם לאלתר בהתרחש אירוע אשראי.
- ז. הגנת האשראי שנרכשה, משפה על כל הפסדי האשראי בחלק המגודר של החשיפה, אשר נובעים מאירועי אשראי המצוינים בחוזה.
- ח. אם מבנה ההחזר מאפשר סילוק פיזי של ההתחייבות (physical settlement), חייבת להיות ודאות משפטית באשר ליכולת העבירות של ההלוואה, אגרת חוב או ההתחייבות התלויה. אם בכוונת תאגיד בנקאי להעביר התחייבות אחרת, שאינה החשיפה הנדונה, עליו להבטיח שההתחייבות המועברת נזילה דיה על מנת לאפשר לתאגיד הבנקאי לרכוש אותה לצורך העברה בהתאם לחוזה.
- ט. תנאי הסכמי הגנת האשראי חייבים להיות מאושרים משפטית בכתב הן על ידי ספק ההגנה והן על ידי התאגיד הבנקאי.
- י. במקרה של הגנה כנגד סיכונים דילול, למוכר החייבים שנרכשו אסור להיות חבר בקבוצה לה שייך ספק ההגנה.
- יא. אין מתאם גבוה בין איכות האשראי של ספק הגנה ובין איכות האשראי של בעל החוב של החשיפה הנדונה, בשל תלות ביצועיהם בגורמים משותפים, מעבר לגורם הסיכון השיטתי (Systematic Risk Factors). לתאגיד הבנקאי יש תהליך לזיהוי מתאמים גבוהים אלו. דוגמה למקרה בו יתקיים מתאם גבוה הינה כאשר ספק ההגנה ערב לחוב של ספק טובין או שירותים, וחלק ניכר מהכנסתו או רווחיו של ספק הטובין והשירותים מקורה בספק ההגנה.

(iii) חשיפה בכשל (EAD)

308. הסעיפים הבאים חלים על פוזיציות מאזניות וחוף מאזניות. כל החשיפות נמדדות כסכום ברוטו, ללא ניכוי הפרשות ספציפיות או מחיקות חלקיות. ה-EAD על סכומים שנמשכו לא יפחת מסך (i) הסכום שיופחת מההון הפיקוחי של התאגיד הבנקאי אילו היו החשיפות נמחקות במלואן, ו-(ii) כל ההפרשות הספציפיות והמחיקות החלקיות. כאשר ההפרש בין ה-EAD של המכשיר לבין הסך של (i) ו-(ii) הוא חיובי, סכום זה ייקרא ניכיון (discount). חישוב נכסי הסיכון בלתי תלוי בכל ניכיון שלא יהיה. בנסיבות המוגבלות המתוארות בסעיף 380, ניתן לכלול ניכיונות (discounts) במדידת סך ההפרשות הכשירות, למטרת חישוב ההפרשה להפסד צפוי (EL) כמפורט בפרק ז'.

מדידת חשיפה לפריטים מאזניים

309. קיזוז הלוואות ופיקדונות מאזניים יוכרו בכפוף לאותם תנאים שבגישה הסטנדרטית (סעיף 188 בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203). הטיפול בקיזוז הפריטים המאזניים, בהתקיים אי התאמת מטבע או אי התאמת תקופות פירעון, יהיה דומה לזה שבגישה הסטנדרטית, כמתואר בסעיפים 200 ו-202 עד 205 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

מדידת חשיפה לפרטים חוץ מאזניים (למעט נגזרי שע"ח, ריבית, ני"ע וסחורות)

310. עבור פריטים חוץ מאזניים, חשיפה מחושבת כמכפלת סכום ההתחייבות שטרם נמשכה במקדם המרה לאשראי (CCF - credit conversion factor). ישנן שתי גישות לאמידת מקדם ההמרה לאשראי: הגישה הבסיסית והגישה המתקדמת.

EAD תחת הגישה הבסיסית

311. סוגי המכשירים ומקדם ההמרה לאשראי המיוחס להם יהיו זהים לאלו שבגישה הסטנדרטית, כמצוין בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 סעיפים 82 עד 89, למעט מחויבויות (commitments), מכשירי הנפקת אג"ח (Note Issuance Facilities - NIFs) ומכשירי חיתום מתחדשים (Revolving Underwriting Facilities - RUFs).

312. מקדם המרה לאשראי של 75% יוחל על מחויבויות, NIFs ו-RUFs ללא התחשבות בתאריך הפירעון של עסקת האשראי (facility). מקדם המרה זה לא יחול על עסקאות אשראי (facilities) עליהן התאגיד הבנקאי לא התחייב, שניתנות לביטול ללא תנאי או שמעשית הן נתונות לביטול אוטומטי, למשל ביטול ההתחייבות כתוצאה מהתדרדרות באיכות האשראי של הלווה, בכל עת וללא הודעה מוקדמת. לעסקאות אשראי (facilities) אלו ייוחס מקדם המרה לאשראי של 0%.

313. הסכום לו מיוחס מקדם ההמרה לאשראי יהא הנמוך מבין ערך מסגרת האשראי הבלתי מנוצלת, והערך המשקף אילוצי זמינות אפשריים של עסקת האשראי (facility), כגון קיומה של תקרה לסכום ההלוואה הפוטנציאלי. במידה ועסקת האשראי (facility) כוללת אילוצים כאלו, חייבים להיות לתאגיד בנקאי נהלים לניטור וניהול התומכים בכך.

314. בטל.

315. במידה וההתחייבות מתייחסת לחשיפה חוץ מאזנית אחרת (למשל, ערבות למסגרת אשראי לא מנוצלת), יחילו התאגידים הבנקאיים, הפועלים תחת הגישה הבסיסית, את מקדם ההמרה לאשראי הנמוך יותר מבין המקדמים המיוחסים לחשיפות חוץ מאזניות אלו.

EAD תחת הגישה המתקדמת

316. תאגידים בנקאיים, העומדים בדרישות הסף לשימוש באומדניהם העצמיים ל-EAD (ראו סעיפים 474 עד 478), יורשו להשתמש באומדניהם הפנימיים לקביעת מקדמי המרה לאשראי (CCF) עבור סוגים שונים של מוצרים, בתנאי שהחשיפה אינה כפופה למקדם המרה לאשראי של 100% על פי הגישה הבסיסית (ראו סעיף 311).

מדידת חשיפה של עסקאות, החושפות את התאגידים הבנקאיים לסיכון אשראי של צד נגדי

317. מדידת חשיפה לעסקאות מימון ני"ע (SFTs) ונגזרים שנרכשו מעבר לדלפק (OTC), החושפים את התאגידים הבנקאיים לסיכון אשראי של צד נגדי, תחת גישת הדירוגים הפנימיים (IRB), תחושב על פי הכללים שבנספח ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

(iv) מועד פירעון אפקטיבי (M)

318. עבור תאגידים בנקאיים המשתמשים בגישה הבסיסית לטיפול בחשיפות לתאגיד, המועד לפירעון האפקטיבי (M) יהיה שנתיים וחצי, מלבד עסקאות מסוג רכש חוזר, עבורן יהא המועד לפירעון האפקטיבי שישה חודשים.

319. תאגידים בנקאיים המשתמשים באחד האלמנטים של גישת הדירוגים הפנימיים המתקדמת, נדרשים למדוד את המועד לפירעון האפקטיבי לכל עסקת אשראי (facility) כמוגדר להלן.

320. למעט המצוין בסעיף 321, M מוגדר כגובה מבין שנה אחת והזמן האפקטיבי בשנים הנותר לפירעון, כפי שמוגדר להלן. בכל המקרים, M לא יעלה על 5 שנים.

- עבור מכשיר הכפוף ללוח סילוקין הכולל תזרים מזומנים קבוע, M מוגדר כ:

$$M = \frac{\sum_t t * CF_t}{\sum_t CF_t}$$

כאשר CF_t הוא תזרימי המזומנים (קרן, ריבית ועמלות), המשולמים על ידי הלווה על פי החוזה בזמן t (נמדד ביחידות של שנים).

- כאשר התאגיד הבנקאי אינו יכול לחשב את המועד לפירעון האפקטיבי של התשלומים החוזיים באופן המוגדר לעיל, באפשרותו להשתמש באומדן שמרני יותר ל-M, למשל ש-M יהיה שווה לזמן המקסימאלי שנותר לפדיון (בשנים), לסילוק מלא של ההתחייבות החוזית (קרן, ריבית ועמלות) על פי תנאי הסכם ההלוואה. בדרך כלל, תהיה התאמה לזמן הנומינלי לפירעון של המכשיר.

- עבור נגזרים הכפופים להסכם להתחשבות נטו, יש להשתמש בממוצע משוקלל של פירעון העסקאות, כאשר אומדים את ההתאמה למועד הפירעון. יתר על כן, יש להשתמש בסכום הרעיוני של כל עסקה לשקלול מועד הפירעון.

321. רצפת השנה האחת אינה חלה על חשיפות קצרות טווח מסוימות, על עסקאות מונעות שוק הון (capital market-driven) המובטחות לחלוטין או כמעט לחלוטין⁷⁸ (כלומר, עסקאות נגזרים שנרכשו מעבר לדלפק OTC, והלוואות מרווח (margin lending)), ועל עסקאות מסוג רכש חוזר (כלומר: רכש חוזר, מכר חוזר או השאלת/שאלת ניירות ערך), שמועד פירעונם המקורי הוא פחות משנה אחת, כאשר מסמכי העסקה כוללים סעיפי התאמת מרווח יומית (daily

⁷⁸ הכוונה היא לכלול את שני הצדדים לעסקה המקיימת תנאים אלו כאשר לאף אחד מהצדדים אין חוסר-ביטחונות סיסטמטי.

(remargining). חובה שהמסמכים של כל העסקאות הכשירות יכללו דרישה לשערוך יומי, וכן שיכללו סעיפים המאפשרים הנזלה מיידית או חילוט הבטוחה במקרה של כשל או אי עמידה בהתאמת המרווח (remargining). תקופת הפירעון של עסקאות אלו תהיה הארוכה מבין יום אחד ומועד הפירעון האפקטיבי (M), בעקביות עם ההגדרה לעיל).

322. בנוסף לעסקאות בסעיף 321 לעיל, חשיפות קצרות טווח אחרות בעלות תקופת פירעון מקורית של פחות משנה אחת, שאינן חלק מפעילות המימון השוטף שהתאגיד הבנקאי מעניק לחייב, עשויות להיות כשירות לפטור מרצפת השנה האחת. סוגי החשיפות קצרות הטווח הכשירות לטיפול זה:

- עסקאות מסוימות מונעות שוק הון ועסקאות מסוג רכש חוזר, שאינן נכנסות לסעיף 321 ;
- עסקאות סחר לטווח קצר בעלות אופי נזיל (short term self liquidating trade) מסוימות. לגבי מכתבי אשראי (letters of credit) ליבוא ויצוא ועסקאות דומות, ניתן להתחשב בזמן שנותר לפדיון בפועל ;
- חשיפות מסוימות, הנובעות מסילוק רכישת ומכירת ניירות ערך. חשיפות אלו כוללות משיכות יתר שנגרמו כתוצאה מעסקאות ני"ע שכשלו, רק אם משיכות היתר נמשכו רק למספר קצר וקבוע של ימי עסקים ;
- חשיפות מסוימות שנוצרו מהסדר סילוק עתידי במזומן אשר אמור להתבצע על ידי העברה אלקטרונית, כולל משיכות יתר שנגרמו מהעברות מזומן שכשלו, רק במידה ומשיכות היתר ימשכו רק למספר קצר וקבוע של ימי עסקים ;
- חשיפות מסוימות לבנקים הנובעות מסילוקי שער חליפין ; יובהר כי :
- הרשימה מתייחסת רק לחשיפות לזמן קצר, לגביהן אין לתאגיד הבנקאי כוונה או חובה חוקית לגלגל אותה, והוא לא יגלגלה בפועל. כאשר התאגיד הבנקאי נוהג לעיתים קרובות (על בסיס סטטיסטי מצטבר) לגלגל סוג מסוים של עסקאות לפי אפיון העסקה/ענף/לקוח, למרות שאין לו כוונה או חובה חוקית לעשות זאת, אזי ה-M יהיה שווה ל-1 (שנה). בשלב זה לא מוצא המפקח לנכון לקבוע סף למבחן הסטטיסטי. קביעה כזו תישקל, אם ימצא כי שיקול הדעת מנוצל לרעה.
- הלוואות און-קול ופיקדונות בין בנקאיים, מעצם מהותם, מהווים מכשיר למימון שוטף, ולכן לא נכללים בסעיף זה.
- הימשכות הליך הסליקה נחשבת קצרה אם היא מסתיימת תוך 5 ימי עסקים ממועד היוצרות העסקה, לכל היותר.

323. עבור עסקאות שעומדות בתנאי סעיף 321 הכפופות להסכם להתחשבנות נטו, יש להשתמש בממוצע המשוקלל של התקופות לפירעון של העסקאות לצורך אמידת ההתאמה למועד הפירעון. עבור עסקאות שבסעיף 167 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 תחול על הממוצע רצפה בגובה תקופת החזקה (holding period), דהיינו 5, 10 או 20 ימים, בהתאם לסוג העסקה. כאשר הסכם ההתחשבנות נטו מכיל יותר מסוג אחד של עסקאות, תחול על הממוצע

רצפה של תקופת ההחזקה הגבוהה ביותר. יתר על כן, יש להשתמש בסכום הרעיוני של כל עסקה לצורך שקלול מועד הפירעון.

324. בהעדר התאמות מפורשות, מועד הפירעון האפקטיבי (M) שיש לייחס לכל החשיפות הוא 2.5 שנים, אלא אם מצוין אחרת בסעיף 318.

טיפול באי התאמת תקופות פירעון

325. הטיפול באי התאמת תקופות פירעון תחת גישת הדירוגים הפנימיים זהה לזה של הגישה הסטנדרטית - סעיפים 202 עד 205 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

ד. כללים לחשיפות קמעונאיות

326. פרק ד' מציג בפירוט את השיטה לחישוב דרישת ההון בגין UL לחשיפות קמעונאיות. פרק ד.1 מספק שלוש פונקציות של משקל סיכון: הראשונה, לחשיפות במשכון דירת מגורים (residential mortgage exposures); השנייה, לחשיפות קמעונאיות מתחדשות כשירות; ושלישית, לחשיפות קמעונאיות אחרות. פרק ד.2 מציג את רכיבי הסיכון, שימשו כתשומות בפונקציות משקל הסיכון. השיטה למדידת הפסדים צפויים, ולקביעת הפער בין מדידה זו לבין ההפרשה לחובות מסופקים (provisions) מתוארת בפרק ז'.

1. נכסים משוקללי סיכון לחשיפות קמעונאיות

327. קיימות שלוש פונקציות נפרדות של משקל סיכון לחשיפות קמעונאיות, כמוגדר בסעיפים 328 עד 330. משקלי הסיכון לחשיפות קמעונאיות מבוססים על הערכות נפרדות של PD ו-LGD, כתשומות לפונקציות משקל הסיכון. אף אחת משלוש הפונקציות הללו אינה כוללת התאמה למועד הפירעון. בפרק זה, PD ו-LGD, נמדדים באחוזים ו-EAD נמדד במונחי מטבע (כגון ש"ח).

(i) חשיפות במשכון דירת מגורים (residential mortgage exposures)

328. לחשיפות המוגדרות בסעיף 231, שאינן במצב של כשל והן מובטחות, באופן מלא או חלקי⁷⁹, באמצעות משכון דירת מגורים, יוקצו משקלי הסיכון על בסיס הנוסחה הבאה:

$$R = 0.15 \text{ מקדם המתאם}$$

$$K = LGD * N \left[\sqrt{\frac{1}{1-R}} * G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} * G(0.999) \right] - PD * LGD$$

$$RWA = K * 12.5 * EAD \text{ נכסים משוקללי סיכון}$$

⁷⁹ המשמעות היא שמשקלות הסיכון להלוואות במשכון דירת מגורים חלות גם על החלק הבלתי מובטח של אותן הלוואות במשכון דירת מגורים.

דרישת ההון (K) עבור חשיפה בכשל מקבלת את הערך הגבוה מבין השניים : אפס ; או ההפרש בין LGD של החשיפה (כמתואר בסעיף 468) לבין ההערכה המיטבית של התאגיד הבנקאי להפסד הצפוי (כמתואר בסעיף 471). סכום הנכסים משוקללי הסיכון לחשיפה בכשל הוא מכפלה של K, 12.5 וה- EAD.

(ii) חשיפות קמעונאיות מתחדשות כשירות (QRRE)

329. לחשיפות קמעונאיות מתחדשות כשירות (QRRE), כמוגדר בסעיף 234, אשר אינן מצויות במצב של כשל, יוקצו משקלי הסיכון על בסיס הנוסחה הבאה :

$$(R) = 0.04 \text{ מקדם המתאם}$$

$$(K) = LGD * N \left[\sqrt{\frac{1}{1-R}} * G(PD) + \sqrt{\frac{R}{(1-R)}} * G(0.999) \right] - PD * LGD$$

$$(RWA) = K * 12.5 * EAD \text{ נכסים משוקללי סיכון}$$

דרישת ההון (K) עבור חשיפה בכשל מקבלת את הערך הגבוה מבין השניים : אפס ; או ההפרש בין LGD של החשיפה (כמתואר בסעיף 468) לבין ההערכה המיטבית של התאגיד הבנקאי להפסד הצפוי (כמתואר בסעיף 471). סכום הנכסים משוקללי הסיכון לחשיפה בכשל הוא מכפלה של K, 12.5 וה- EAD.

(iii) חשיפות קמעונאיות אחרות

330. לכל יתר החשיפות הקמעונאיות שאינן במצב של כשל, יוקצו משקלי הסיכון על בסיס הנוסחה הבאה, שבה מקדם המתאם משתנה בהתאם לשיעור ה- PD :

$$(R) = 0.03 * \frac{1 - \exp(-35 * PD)}{1 - \exp(-35)} + 0.16 * \left[1 - \frac{1 - \exp(-35 * PD)}{1 - \exp(-35)} \right]$$

$$(K) = LGD * N \left[\sqrt{\frac{1}{1-R}} * G(PD) + \sqrt{\frac{R}{(1-R)}} * G(0.999) \right] - PD * LGD$$

$$(RWA) = K * 12.5 * EAD \text{ נכסים משוקללי סיכון}$$

דרישת ההון (K) עבור חשיפה בכשל מקבלת את הסכום הגבוה מבין השניים : אפס ; או ההפרש בין LGD של החשיפה (כמתואר בסעיף 468) לבין ההערכה המיטבית של התאגיד הבנקאי להפסד הצפוי (כמתואר בסעיף 471). סכום הנכסים משוקללי הסיכון לחשיפה בכשל הוא מכפלה של K, 12.5 וה- EAD.

דוגמאות למשקלי סיכון מובאות בנספח א'.

2. רכיבי סיכון

(i) הסתברות לכשל (PD - Probability of Default) והפסד בעת כשל (LGD - Loss Given Default)

331. לכל מאגר מזוהה של חשיפות קמעונאיות, קיימת ציפייה מהתאגידים הבנקאיים לספק אומדן ל- PD ו- LGD המיוחסים למאגר, בכפוף לדרישות הסף המופיעות בפרק ח'. בנוסף, ה- PD לחשיפות קמעונאיות מקבל את הערך הגבוה מבין השניים: PD לשנה אחת המיוחס למאגר החשיפות הקמעונאיות; או 0.03%.

(ii) הכרה בערבויות ובנגזרי אשראי

332. תאגידים בנקאיים רשאים לשקף את השפעות הפחתת הסיכון של ערבויות ונגזרי אשראי כתמיכה להתחייבות בודדת או למאגר חשיפות, באמצעות התאמה של אומדן ה- PD או ה- LGD, בכפוף לדרישות הסף, המופיעות בסעיפים 480 עד 489. בין אם ההתאמות מבוצעות באמצעות PD או LGD, הן חייבות להיעשות באופן עקבי עבור סוג נתון של ערבות או נגזר אשראי.

333. בעקביות עם הדרישות שצוינו לעיל בדבר חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק, תאגידים בנקאיים חייבים להימנע מהכללת ההשפעה של כשל כפול (double default) בהתאמות מעין אלו. משקל הסיכון המותאם חייב להיות גדול או שווה לזה של חשיפה ישירה ברת השוואה לספק ההגנה. בעקביות עם הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203), תאגידים בנקאיים יוכלו לבחור שלא להכיר בהגנת אשראי, אם הכרה בה תניב דרישת הון גבוהה יותר.

(iii) חשיפה בעת כשל (EAD - Exposure At Default)

334. חשיפות קמעונאיות מאזניות וחוף מאזניות נמדדות לפני ניכוי הפרשות ספציפיות או מחיקות חלקיות. ה- EAD על יתרות מאזניות לא יפחת מהסכום הכולל של שני הגורמים הבאים: (i) הסכום שבו היה מופחת ההון הפיקוחי של התאגיד הבנקאי אילו נמחקו החשיפות במלואן; וכן (ii) כל ההפרשות הספציפיות והמחיקות החלקיות. כאשר ההפרש בין EAD של המכשיר לבין הסכום הכולל של (i) ו- (ii) הוא חיובי, סכום זה ייקרא ניכיון (discount). חישוב נכסי הסיכון בלתי תלוי בניכיונות (discounts) כלשהן. בנסיבות המוגבלות המתוארות בסעיף 380, ניתן לכלול ניכיונות (discounts) במדידת סך ההפרשות הכשירות למטרת חישוב ההפרשה להפסד צפוי (EL) כמפורט בפרק ז'.

335. קיזוז הלוואות ללקוח קמעונאי ופיקדונות מאזניים שלו בתאגיד הבנקאי, יהיה מותר בכפוף לתנאים המופיעים בסעיף 188 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203. לפריטים קמעונאיים חוף מאזניים, תאגידים בנקאיים חייבים להשתמש באומדניהם ל- CCFs, ובלבד שדרישות הסף בסעיפים 474 עד 477, ו- 479 מולאו.

336. במקרה של חשיפות קמעונאיות עם משיכות (drawdown) עתידיות בלתי ודאיות כדוגמת כרטיסי אשראי, על התאגיד הבנקאי להתחשב בהיסטוריה של אותן חשיפות ו/או בצפי למשיכות נוספות הקודמות לכשל, לעניין הכיול הכולל של אומדני ההפסד. בפרט, במקרים בהם אומדני ה-EAD של התאגיד הבנקאי אינם משקפים את מקדמי ההמרה לקווי אשראי בלתי מנוצלים, עליו לשקף באומדני ה-LGD את הסבירות של משיכות נוספות לפני כשל. מנגד, אם התאגיד הבנקאי אינו כולל את האפשרות של משיכות נוספות באומדני ה-LGD שלו, עליו לעשות זאת באומדניו ל-EAD.

337. כאשר התאגיד הבנקאי מיישם את גישת ה-IRB לסיכון אשראי, במקרים בהם אוגחו רק היתרות המאזניות של עסקאות אשראי (facilities) קמעונאיות, על התאגידים הבנקאיים לוודא כי הם ממשיכים להחזיק את ההון הדרוש כנגד חלקם (דהיינו, "זכויות מוכר") ביתרות החוץ מאזניות הקשורות לחשיפות המאוגחות. המשמעות היא שעבור עסקאות אשראי (facilities) מעין אלו, תאגידים בנקאיים חייבים לשקף את השפעת ה-CCF באומדני ה-EAD שלהם ולא באומדני ה-LGD. על מנת לקבוע את ה-EAD של זכויות המוכר בקווי האשראי החוץ מאזניים, יש להקצות את היתרות החוץ מאזניות של חשיפות מאוגחות בין זכויות המוכר לזכויות המשקיעים על בסיס פרו-רטה (יחסי), בהתבסס על חלקם היחסי של המוכר ושל המשקיעים ביתרות המאוגחות המאזניות. חלקם של המשקיעים ביתרות החוץ מאזניות הקשורות לחשיפות המאוגחות, כפוף לטיפול בסעיף 643 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205.

338. במידה שקיימות התחייבויות צמודות לשער חליפין, או לשערי ריבית, בתיק הקמעונאי של התאגיד הבנקאי, לצרכי יישום גישת IRB, אין התאגידים הבנקאיים רשאים לספק את הערכותיהם הפנימיות לסכומים שווי ערך אשראי. תחת זאת, ימשיכו לחול כללי הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203).

ה. כללי חשיפות למניות

339. פרק ה' מציג את השיטה לחישוב דרישות ההון כנגד UL בגין חשיפה למניות. פרק ה.1. דן בנושאים הבאים: (א) גישה מבוססת שוק (market-based) (הנחלקת לגישה פשוטה לשקלול סיכון ולשיטות מודלים פנימיים), (ב) גישת PD/LGD. רכיבי הסיכון מפורטים בפרק ה.2. השיטה לחישוב הפסדים צפויים ולקביעת ההפרש בין מדידה זו להפרשות, מתוארת בפרק ז'.

1. נכסים משוקללי סיכון בשל חשיפות למניות

340. נכסים משוקללי סיכון בשל חשיפות למניות בתיק למסחר יהיו כפופים לכללי ההון בגין סיכון שוק.

341. קיימות שתי גישות אפשריות לחישוב נכסים משוקללי סיכון בשל חשיפות למניות שאינן מוחזקות בתיק למסחר: גישה מבוססת שוק וגישת PD/LGD. סעיף זה לא חל על החזקת מניות לא מהותית, כמוגדר בסעיף 358, הכפופים לדרישות ההוניות הנדרשות לפי הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203).

342. תאגידים בנקאיים חייבים לשמור על עקביות בבחירתם, ובפרט עליהם להימנע מבחירה על פי שיקולים של ארביטראז' פיקוחי.

(i) גישה מבוססת שוק

343. על פי הגישה מבוססת השוק, תאגידים בנקאיים רשאים לחשב את דרישות ההון המזעריות שלהם כנגד החזקת מניות בתיק הבנקאי באמצעות אחת משתי שיטות נפרדות ומובחנות או בשתייהן גם יחד: גישה פשוטה למשקל סיכון או שיטת מודלים פנימיים. השיטה שבה התאגיד הבנקאי ישתמש תתאים לגודל ולמורכבות של החזקת המניות שלו, ותתאים לגודלו ולמורכבות פעילותו הכוללת. המפקח עשוי לדרוש מתאגיד בנקאי להשתמש בשיטה מסוימת בהתבסס על נסיבותיו הפרטניות של אותו תאגיד בנקאי.

גישה פשוטה לשקלול סיכון

344. לפי הגישה הפשוטה למשקל סיכון, ייוחס משקל סיכון של 300% להחזקת מניות סחירות ומשקל סיכון של 400% לכל החזקה אחרת של מניות. החזקה סחירה מוגדרת כנייר ערך מנייתי הנסחר בבורסה מוכרת למסחר בניירות ערך, כמוגדר בסעיף 146א להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

345. מותר לקזז פוזיציות מזומנים בחסר (Short) ומכשירים פיננסיים נגזרים המוחזקים בתיק הבנקאי כנגד פוזיציות ביתר (Long) באותן מניות ספציפיות, כל עוד מכשירים אלה יועדו במפורש כגידורים/הגנות של החזקת מניות ספציפיות וכן, יתרת התקופה לפירעון שלהם היא לפחות שנה אחת. פוזיציות בחסר אחרות יטופלו כאילו הן פוזיציות ביתר, דהיינו משקל הסיכון המתאים יוחל על הערך המוחלט של כל פוזיציה. עבור פוזיציות בהן קיימת אי התאמת תקופות פירעון, יש להשתמש בשיטה הנהוגה בחשיפות לתאגיד.

שיטת מודלים פנימיים

346. תאגידים בנקאיים המיישמים את גישת ה-IRB רשאים, או עשויים להידרש על ידי המפקח, להשתמש במודלים פנימיים למדידת סיכון כדי לחשב את דרישת ההון המבוססת-סיכון. בהתאם לשיטה זו, תאגידים בנקאיים חייבים להחזיק ברשותם הון בערך השווה להפסד הפוטנציאלי בגין החזקת המניות שלהם, הנגזר ממודלים פנימיים של VaR, בכפוף לרווח בר-

סמך של 99% בהתפלגות חד-זנבית של ההפרש בין תשואות רבעוניות ובין שיעור ריבית חסר סיכון מתאים, המחושב למשך תקופת מדגם ארוכת טווח. דרישת ההון תשולב בתוך יחס ההון לסיכון של התאגיד הבנקאי, באמצעות החישוב של נכסים משוקללים בסיכון.

347. משקל הסיכון המשמש לשם המרת החזקות מניות לנכסים משוקללים בסיכון, יחושב על ידי הכפלת דרישת ההון שהתקבלה ב- 12.5 (דהיינו, ההופכי של דרישת ההון המזערית המבוססת-סיכון של 8%). דרישות ההון המחושבות לפי שיטת המודלים הפנימיים, לא תפחתנה מדרישות ההון שהיו מתקבלות על פי השיטה הפשוטה למשקל סיכון, תוך שימוש במשקל סיכון של 200% להחזקת מניות סחירות ובמשקל סיכון של 300% לכל החזקות המניות האחרות. הקצאות הוניות מזעריות אלו יחושבו בנפרד באמצעות השיטה של הגישה הפשוטה למשקל סיכון. יתרה מזאת, משקלי הסיכון המזעריים, כאמור לעיל, יחולו ברמת החשיפה הבודדת ולא ברמת התיק.

348. בנסיבות המצדיקות זאת, תאגיד בנקאי רשאי להשתמש בגישות שונות מבוססות שוק, המתאימות לתיקים שונים וזאת, בהתבסס על שיקולים ראויים ובמקרים בהם התאגיד הבנקאי עצמו משתמש בגישות השונות לצרכיו הפנימיים.

349. תאגידים בנקאיים רשאים להכיר בערבויות, אך לא בביטחוונות שהתקבלו בגין פוזיציות מניות שבהן דרישת ההון נקבעת באמצעות שימוש בגישה מבוססת שוק.

(ii) גישת PD/LGD

350. דרישות הסף והמתודולוגיה העומדת מאחורי גישת ה- PD/LGD עבור חשיפות למניות (לרבות מניות של תאגידים הנכללים בסיווג של נכסים קמעוניים) זהות לאלה של גישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית (FIRB) במקרה של חשיפות לתאגיד, בכפוף להנחיות הבאות⁸⁰:

- אמידת PD של תאגיד, במצב שבו התאגיד הבנקאי מחזיק בפוזיצית המניות שלו, חייבת למלא אחר אותן הדרישות החלות על אמידת PD של תאגיד, כאשר התאגיד הבנקאי מחזיק בחוב שלו⁸¹. אם התאגיד הבנקאי אינו מחזיק בחוב של התאגיד שבמניותיו הוא השקיע ואין ברשותו מידע מספק על מצב התאגיד לצורך שימוש בפועל בהגדרת הכשל שחלה במקרה זה, אולם הוא עומד ביתר התקנים, יש להחיל מקדם תקנון של 1.5 למשקלי הסיכון הנגזרים מפונקציית משקל הסיכון של התאגיד, בהינתן ה- PD שקבע התאגיד הבנקאי. לעומת זאת, אם החזקות המניות של תאגיד בנקאי מהותיות, והוא רשאי להשתמש בגישת PD/LGD למטרות פיקוחיות אך הוא טרם מילא אחר התקנים הרלוונטיים, תחול הגישה הפשוטה לשקלול סיכון לפי הגישה מבוססת השוק.
- לצורך שקלול סיכון בחשיפות למניות, ההנחה היא שה- LGD הוא 90%.

⁸⁰ לא קיימת גישה מתקדמת עבור חשיפות למניות, תחת ההנחה שה- LGD עומד על 90%.

⁸¹ למעשה, אם קיימת גם חשיפה למניות וגם חשיפה לאשראי לפי גישת ה- IRB לאותו צד נגדי, כשל של החשיפה לאשראי יגרום, בו זמנית, למצב של כשל בחשיפת המניות למטרות של הון פיקוחי.

- למטרות אלו, משקל הסיכון כפוף להתאמת מועד הפירעון של חמש שנים, בין אם התאגיד הבנקאי משתמש בגישה המפורשת לפירעון במקומות אחרים בתיק ה- IRB שלו ובין אם לאו.

351. לפי גישת PD/LGD, יחולו משקלי סיכון מזעריים כמפורט בסעיפים 352 ו- 353. כאשר הסכום של ההפסד הבלתי צפוי וההפסד הצפוי, הקשורים לחשיפה למניות, מביא לידי דרישת הון פחותה מזו שהיתה נדרשת ביישום אחד ממשקלי הסיכון המזעריים, חובה להשתמש במשקלי הסיכון המזעריים. כלומר, יש להחיל את משקלי הסיכון המזעריים במקרה שבו משקלי הסיכון (שחושבו על פי סעיף 350) בתוספת ההפסד הצפוי הקשור לחשיפה למניות מוכפל ב- 12.5, קטנים ממשקלי הסיכון המזעריים הרלוונטיים.

352. על סוגי המניות הבאים יחול משקל סיכון מזערי של 100%, כל עוד התיק מנוהל לפי המפורט להלן:

- כאשר ההשקעה במניות סחירות היא חלק מקשר ארוך טווח עם הלקוח, לא קיימת ציפייה למימוש רווחי הון בטווח הקצר, ובטווח הארוך לא קיימת ציפייה לרווחי הון (מעבר לקו המגמה). צפוי, כי כמעט בכל המקרים, יהיו לתאגיד הבנקאי יחסי מלווה ו/או יחסי בנקאות כללית עם התאגיד שהשקיע בו כך שתהיה לו הערכה זמינה של הסתברות לכשל שלו. לאור אופיין ארוך הטווח, קביעת תקופת החזקה הולמת להשקעות מסוג זה מחייבת עיון קפדני. ככלל, מצופה שהתאגיד הבנקאי יחזיק במניות אלו במשך תקופה ארוכה (חמש שנים לכל הפחות).
- מניות לא סחירות, שבהן תשואות ההשקעה מבוססות על תזרימי מזומנים רגילים ותקופתיים שאינם מרווחי הון, ואין ציפייה לרווחי הון עתידיים (מעבר לקו המגמה) או למימוש רווח קיים כלשהו.

353. לכל יתר הפוזיציות של המניות, לרבות פוזיציות בחסר נטו (כמוגדר בסעיף 345), דרישות ההון המחושבות לפי גישת PD/LGD לא תפחתנה מדרישות ההון שהיו מחושבות לפי הגישה הפשוטה למשקל סיכון, תוך שימוש במשקל סיכון של 200% להחזקת מניות סחירות ומשקל סיכון של 300% לכל ההחזקות של המניות האחרות.

354. משקל הסיכון המרבי בגישת PD/LGD עבור חשיפות למניות הוא 1,250%. ניתן להחיל את משקל הסיכון המרבי אם סכומם של משקלי הסיכון שחושבו על פי סעיף 350 בתוספת ההפסד הצפוי המשוך לחשיפה למניות, מוכפל ב- 12.5, גבוה ממשקל סיכון של 1,250%.

355. הגידור של חשיפות למניות לפי גישת PD/LGD, בדומה למקרה של חשיפות לתאגיד, כפוף לכך שה- LGD של החשיפה לספק הגידור הנו 90%. למטרות אלה, פוזיציות מניות תטופלנה כאילו מועד הפירעון שלהן הוא כעבור חמש שנים.

(iii) חריגים לגישה מבוססת השוק ולגישת ה- PD/LGD

356-357. בטל.

358. תאגיד בנקאי המיישם את גישת ה-IRB, רשאי שלא לכלול חשיפות למניות בטיפול על פי גישת IRB, בהתבסס על מהותיות. חשיפות למניות של התאגיד הבנקאי נחשבות מהותיות אם ערכן המצטבר, עלה בממוצע בשנה הקודמת על 10% מסך ההון הראשוני וההון המשני של התאגיד הבנקאי. סף מהותיות זה יורד ל- 5% מסך ההון הראשוני וההון המשני של התאגיד הבנקאי, אם תיק המניות כולל פחות מ- 10 החזקות בודדות.

2. רכיבי סיכון

359. ככלל, המדידה של חשיפה למניות, עליה מבוססת דרישת ההון, מתבצעת לפי הערך המוצג בדוחות הכספיים, אשר בהתאם לשיטות החשבונאיות והפיקוחיות המקובלות, עשוי לכלול רווחי שערוך שלא מומשו. לפיכך, לדוגמה, מדידות של חשיפה למניות תהיינה:

- עבור השקעות הנמדדות לפי שווי הון, כאשר השינויים בשווי ההון נזקפים ישירות לדוח רווח והפסד, החשיפה תהיה שווה לשווי ההון המוצג במאזן.
- לגבי השקעות הנמדדות לפי שווי הון, כאשר השינויים בשווי ההון אינם נזקפים לדוח רווח והפסד אלא נזקפים לאחר השפעת המס לקרן הון, החשיפה תהיה שווה לשווי ההון המוצג במאזן.
- לגבי השקעות הנמדדות לפי עלות, או לפי הנמוך מבין העלות או שווי השוק, החשיפה תהיה שווה לעלות או לשווי השוק המוצג במאזן⁸².

360. החזקות בקרנות הכוללות השקעות במניות והשקעות אחרות שאינן מניות תטופלנה באחד משני האופנים, בצורה עקבית: כהשקעה יחידה המבוססת על רוב החזקות הקרן, או במקרים שבהם הדבר אפשרי, כהשקעות נפרדות ומובחנות בהחזקות המרכיבות את הקרן בהתבסס על גישת הרמת המסך.

361. כאשר ידועה רק מדיניות ההשקעה של הקרן, עדיין ניתן לטפל בקרן כהשקעה יחידה. למטרה זו, מניחים כי הקרן משקיעה תחילה, עד למידה המרבית המותרת על פי מדיניותה, בסוגי נכסים להם מייחסים את דרישת ההון הגבוהה ביותר, ולאחר מכן ממשיכה להשקיע בסדר יורד של דרישות הון עד שמושגת רמת ההשקעה המרבית. אותה גישה יכולה לשמש גם לפי גישת הרמת המסך, אולם רק במקרים שבהם התאגיד הבנקאי דירג את כל מרכיביה הפוטנציאליים של קרן זו.

ו. כללים לטיפול בתיקי חייבים שנרכשו

⁸² הנחיה זו אינה משפיעה על גובה הניכוי, הקיים בשיעור 45% מהרווחים הבלתי ממומשים לרובד המשני, בהתאם להנחיות ועדת באזל מ-1988 (1988 Accord).

362. פרק זה מציג את השיטה לחישוב דרישות ההון כנגד הפסדים בלתי צפויים (UL) בתיקי חייבים שנרכשו. לנכסים מסוג זה, קיימות הקצאות הוניות לצורכי IRB הן בגין סיכון לכשל והן בגין סיכון לדילול (dilution risk). פרק 1.1 דן בחישוב שקלול הסיכונים לנכסים בגין הסיכון של כשל. פרק 2.1 דן בחישוב שקלול הסיכונים לנכסים בגין הסיכון לדילול. השיטה לחישוב הפסדים צפויים, ולקביעת ההפרש בינם לבין ההפרשה לחובות מסופקים, מתוארת בפרק ז'.

1. שקלול נכסי סיכון בגין הסיכון לכשל

363. עבור תיקי חייבים השייכים באופן חד משמעי לסוג נכסים אחד, יעשה שקלול הסיכונים לצורך ה IRB בגין הסיכון לכשל על פי פונקצית משקל הסיכון החלה על סוג החשיפה המסוים, כל עוד מסוגל התאגיד הבנקאי לעמוד בתקנים המכשירים אותו לפעול על פי אותה פונקציה מסוימת של משקל סיכון. לדוגמה, אם התאגיד הבנקאי אינו מסוגל לעמוד בתקנים החלים על חשיפות קמעונאיות מתחדשות כשירות (כמוגדר בסעיף 234), עליו להשתמש בנוסחת משקל הסיכון של חשיפות קמעונאיות אחרות. במקרה של מאגרים מעורבים (hybrid pool) המכילים צירוף של סוגי חשיפה שונים, אם התאגיד הבנקאי הרוכש אינו מסוגל להפריד בין החשיפות לפי סוגן, עליו להשתמש בפונקצית משקל סיכון שתניב את דרישת ההון הגבוהה ביותר לסוגי החשיפות שבמאגר תיקי החייבים.

(i) תיקי חייבים קמעונאיים שנרכשו

364. בהתייחס לתיקי חייבים קמעונאיים שנרכשו חייב התאגיד הבנקאי לעמוד בתקנים של כימות הסיכון החלים על חשיפות קמעונאיות, אולם הוא רשאי להשתמש בנתוני עזר חיצוניים או פנימיים על מנת לאמוד את ערכי ה-PD וה-LGD. אומדן ה-PD וה-LGD (או EL) עבור תיקי החייבים יחושב על בסיס עצמאי - בלא התחשבות בהנחת זכות חזרה או בערבויות מהמוכר או מצדדים אחרים.

(ii) תיקי חייבים תאגידיים שנרכשו

365. בהתייחס לתיקי חייבים תאגידיים שנרכשו, התאגיד הבנקאי הרוכש צריך לעמוד בתקנים הקיימים לכימות רכיבי הסיכון לצורכי IRB על פי גישת 'מטה-מעלה'. אולם, לגבי תיקי חייבים תאגידיים כשירים שנרכשו ובכפוף להיתר מהפיקוח על הבנקים, רשאי התאגיד הבנקאי להשתמש בנוהל הבא, מסוג 'מעלה-מטה', לחישוב משקלי הסיכון בגין הסיכון לכשל:

- התאגיד הבנקאי הרוכש יאמוד את ההפסד הצפוי של המאגר לשנה אחת בגין הסיכון לכשל, מבוסס כאחוז מסכום החשיפה (סכום ה-EAD הכולל שמגיע לתאגיד הבנקאי מכל בעלי החוב במאגר תיקי החייבים). הערכת ההפסד הצפוי תחושב עבור תיקי החייבים על בסיס עצמאי; דהיינו, ללא התחשבות בהנחת זכות חזרה או ערבויות מהמוכר או מצדדים אחרים. הטיפול במקרה של זכות חזרה או ערבויות המכסות סיכון לכשל (ו/או סיכון לדילול) נידון בנפרד בהמשך.

- בהיתן אמידת ההפסדים הצפויים של המאגר בגין כשל, משקל הסיכון עבור הסיכון לכשל ייקבע באמצעות פונקצית משקל הסיכון לחשיפות לתאגיד⁸³. כפי שמתואר להלן, החישוב המדויק של משקל הסיכון עבור סיכון לכשל תלוי ביכולתו של התאגיד הבנקאי לפרק את ההפסד הצפוי לרכיבי PD ו-LGD בצורה אמינה. תאגידים בנקאיים יורשו להשתמש בנתונים חיצוניים ופנימיים לאמידת ערכי PD ו-LGD. אולם, הגישה המתקדמת לא תעמוד לרשותם של תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה הבסיסית להערכת חשיפות לתאגיד.

טיפול לפי ה-FIRB

366. אם לתאגיד הבנקאי הרוכש אין אפשרות לפרק את ההפסד הצפוי לרכיבי ה-PD וה-LGD בצורה אמינה, ייקבע משקל הסיכון על ידי פונקצית משקל הסיכון לתאגיד בהתאם להוראות הבאות: אם התאגיד הבנקאי יוכיח כי החשיפות הן אך ורק חובות בכירים ללווים תאגידים, יותר לו להשתמש ב-LGD בשיעור 45%. ה-PD יחושב על ידי חלוקת ההפסד הצפוי תוך שימוש ב-LGD זה. ה-EAD יחושב כסכום יתרת החוב פחות ההקצאה ההונית בגין סיכון הדילול לפני הפחתת סיכון האשראי. אחרת, ה-PD יהיה אומדן התאגיד הבנקאי להפסד הצפוי; ה-LGD יהיה 100%; ו-EAD הוא סכום יתרת החוב, פחות ההקצאה ההונית בגין סיכון הדילול לפני הפחתת סיכון האשראי. EAD עבור רכישת עסקת אשראי (facility) מתחדשת הוא הסכום הנוכחי של החייבים שנרכשו ועוד 75% מכל התקשרויות הבלתי מנוצלות שנרכשו, פחות ההקצאה ההונית בגין סיכון הדילול לפני הפחתת סיכון האשראי. אם התאגיד הבנקאי הרוכש יכול לאמוד את ה-PD בצורה אמינה, ייקבע משקל הסיכון על ידי פונקצית משקל הסיכון לתאגיד בהתאם להוראות עבור M, LGD, והטיפול בערבויות תחת הגישה הבסיסית, כמפורט בסעיפים 287 עד 296, 299 עד 300 ו-318.

טיפול לפי גישת ה-AIRB

367. אם התאגיד הבנקאי הרוכש מסוגל לאמוד בצורה אמינה את הממוצע המשוקלל על פי כשל (default-weighted) של שיעורי ההפסד על פני מקרי כשל של המאגר (כמפורט בסעיף 468) או את ה-PD הממוצע, הוא רשאי לאמוד את המשתנה האחר בהתבסס על אומדן של שיעור ההפסד הצפוי בטווח הארוך. התאגיד הבנקאי יכול (i) להסיק מתוך אומדן נאות של ה-PD מהו הממוצע המשוקלל של שיעורי ההפסד על פני מקרי הכשל בטווח הארוך, או (ii) להשתמש בממוצע המשוקלל של שיעורי ההפסד על פני מקרי הכשל בטווח הארוך כדי להסיק מהו ה-PD הנאות. בכל אחד מהמקרים, חשוב להכיר בכך שה-LGD המשמש לחישוב דרישת ההון לפי גישת IRB לתיקי חייבים שנרכשו, אינו יכול להיות קטן מהממוצע המשוקלל של שיעורי ההפסד על פני מקרי הכשל בטווח הארוך והוא חייב גם להיות עקבי עם העקרונות המוגדרים בסעיף 468. משקל הסיכון לתיקי החייבים שנרכשו ייקבע תוך שימוש באומדני ה-PD וה-

⁸³ ההתאמה לגודל התאגיד לעסקים קטנים ובינוניים, כמוגדר בסעיף 273, תהיה הממוצע המשוקלל לחשיפה בודדת במאגר תיקי חייבים תאגידים שנרכשו. אם אין בידי התאגיד הבנקאי את המידע הדרוש לחישוב גודלו הממוצע של המאגר, ההתאמה לגודל התאגיד לא תחול.

LGD של התאגיד הבנקאי כתשומות בפונקציה משקל הסיכון לתאגיד. בדומה לטיפול לפי גישת הדירוגים הפנימיים הבסיסית (FIRB), EAD יהיה סכום יתרת החוב, פחות ההקצאה ההונית בגין סיכון הדילול ($K_{dilution}$) לפני הפחתת סיכון האשראי. ה-EAD עבור רכישת עסקת אשראי (facility) מתחדשת הוא הסכום הנוכחי של תיקי חייבים שנרכשו ועוד 75% מכל התקשרויות בלתי מנוצלות שנרכשו, פחות ההקצאה ההונית בגין סיכון הדילול ($K_{dilution}$) לפני הפחתת סיכון האשראי. תאגידים בנקאיים המיישמים גישת הדירוגים הפנימיים המתקדמת (AIRB) לא יורשו להשתמש באומדני EAD פנימיים להתקשרויות בלתי מנוצלות שנרכשו.

368. עבור יתרות מנוצלות, M יהיה שווה לממוצע משוקלל של מועד הפירעון האפקטיבי של החשיפות במאגר (כמוגדר בסעיפים 320 עד 324). אותו הערך של M ישמש גם ליתרות לא מנוצלות בעסקת האשראי (facility), כל עוד רכישת עסקת האשראי (facility) כוללת התניות אפקטיביות, שפי פירעון מוקדם (early amortisation triggers), או מאפיינים אחרים המגנים על התאגיד הבנקאי הרוכש מפני הידרדרות משמעותית באיכות תיקי החייבים העתידי שהוא נדרש לרכוש בהתאם לתנאי עסקת האשראי (facility). בהיעדר הגנות אפקטיביות כאלו, יחושב ה-M עבור יתרות חוץ מאזוניות כסכום של (א) תיק החייבים הפוטנציאלי בעל התאריך המרוחק ביותר לפי הסכם הרכישה, ושל (ב) יתרת התקופה לפירעון של עסקת האשראי (facility) שנרכשת.

2. שקלול נכסי סיכון בגין סיכון לדילול

369. דילול מתייחס לאפשרות שסכום החייבים יופחת בדרך של זיכויים במזומן או לא במזומן אל בעל חוב שלו⁸⁴. עבור חייבים תאגידיים או קמעונאיים יטופל הסיכון לדילול בדרך הבאה, אלא אם התאגיד הבנקאי הרוכש יוכיח למפקח שסיכון הדילול עבורו אינו מהותי: ברמת כלל המאגר (גישת מעלה-מטה) או ברמה של חייבים יחידים המרכיבים את המאגר (גישת מטה-מעלה), יאמוד התאגיד הבנקאי הרוכש את ההפסד הצפוי לשנה אחת בגין סיכון הדילול, המבוטא כאחוז מתוך סכום החייבים. לצורך אמידת ההפסד הצפוי, יותר לתאגיד הבנקאי להשתמש בנתונים פנימיים וחיצוניים. בדומה לטיפול בסיכון לכשל, יחושב אומדן זה על בסיס עצמאי; דהיינו, תחת ההנחה של היעדר זכות חזרה או תמיכה אחרת מהמוכר או מערבים מצד שלישי. למטרת חישוב משקל הסיכון עבור סיכון הדילול, יש להשתמש בפונקציה משקל הסיכון לתאגיד, לפי ההגדרות הבאות: ה-PD ייקבע כך שהוא שווה להפסד הצפוי הנאמד, וה-LGD יהיה 100%. בעת קביעת דרישת ההון בקשר לסיכון הדילול, יוחל טיפול נאות לגבי מועד הפירעון. אם התאגיד הבנקאי יוכיח למפקח שהסיכון לדילול מנוטר באופן נאות ומנוהל כך שהוא צפוי להיפתר בתוך שנה אחת, יתיר המפקח לתאגיד הבנקאי להחיל מועד פירעון של שנה אחת.

⁸⁴ בין הדוגמאות: קיזוזים או הפרשות שנובעים מהחזרת סחורות שנמכרו, מחלוקות בנוגע לאיכות המוצר, חובות אפשריים של הלווה לחייב, וכל תשלום או הנחות לעידוד הקנייה המוצעות על ידי הלווה (כגון אשראי על תשלום במזומן בתוך 30 יום).

370. התאגיד הבנקאי יישם טיפול זה בין אם החייבים האמורים משתייכים לחשיפות לתאגיד או לחשיפות קמעונאיות, ובין אם משקלי הסיכון עבור הסיכון לכשל מחושבים לפי טיפול הרגיל של גישת IRB, או במקרה של חייבים תאגידיים, לפי גישת מעלה-מטה המתוארת לעיל.

3. הטיפול בהנחות במחיר הרכישה לתיקי חייבים

371. מחיר הרכישה של תיקי חייבים משקף במקרים רבים ניכיון (שאיננו מושג הניכיון המוגדר בסעיפים 308 ו-334), המספק הגנה מפני הפסד ראשוני מסוג הפסדים בגין כשל, הפסדי דילול, או שניהם (ראו סעיף 629 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205). עד שחלק מהנחת מחיר הרכישה יוחזר למוכר, יטופל הסכום שהנו בר החזר כהגנת הפסד ראשון במסגרת האיגוח לפי גישת ה-IRB (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205).

372. כאשר ביטחונות או ערבויות חלקיות שנתקבלו כנגד תיקי החייבים מספקים הגנת הפסד ראשון (להלן בסעיף זה: "מפחיתי סיכון"), ומפחיתי סיכון אלו מכסים הפסדים בגין כשל, הפסדי דילול, או שניהם, ניתן לטפל גם בהם כהגנת הפסד ראשון בהתאם למסגרת האיגוח בגישת ה-IRB (ראו סעיף 629 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205). כאשר אותו מפחית סיכון מכסה הן את הסיכון לכשל והן את הסיכון לדילול, תאגידים בנקאיים המשתמשים בנוסחה הפיקוחית וקיימת ברשותם היכולת לחשב LGD משוקלל לחשיפות, הם מחויבים לעשות כן כמוגדר בסעיף 634 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205.

4. הכרה בהפחתות סיכון אשראי

373. לרוב, ההכרה בהפחתות סיכון אשראי תיעשה במסגרת שפורטה בסעיפים 300 עד 307⁸⁵. בפרט, ערבות שניתנה על ידי המוכר או על ידי צד שלישי תטופל בהתאם לכללי IRB הקיימים בנוגע לערבים, בין אם הערבות מכסה את הסיכון לכשל או את הסיכון לדילול, או את שניהם יחד.

- אם הערבות מכסה הן את הסיכון לכשל והן את הסיכון לדילול של המאגר, יעשה התאגיד הבנקאי שימוש במשקל הסיכון עבור חשיפה לערב במקום במשקל הסיכון הכולל של המאגר בגין סיכונים כשל ודילול.

- אם הערבות מכסה רק את הסיכון לכשל או את הסיכון לדילול, אך לא את שניהם, יעשה התאגיד הבנקאי שימוש במשקל הסיכון לחשיפה לערב במקום במשקל הסיכון של המאגר, עבור מרכיב הסיכון המתאים (כשל או דילול). לאחר מכן תתווסף דרישת ההון בגין המרכיב האחר.

- אם הערבות מכסה רק חלק מהסיכון לכשל ו/או מהסיכון לדילול, החלק בסיכון לכשל או בסיכון לדילול שאינו מכוסה יטופל בהתאם לכללי CRM המתייחסים לכיסוי חלקי או

רובדי (דהיינו, משקלי הסיכון של רכיבי הסיכון שאינם מכוסים יתווספו למשקלי הסיכון של רכיבי הסיכון המכוסים).

373(ii). אם נרכשה הגנה מפני סיכון לדילול, ונתמלאו תנאי הסעיפים 307(i) ו- 307(ii) רשאי התאגיד הבנקאי להשתמש במסגרת של כשל כפול לחישוב סכום שקלול הסיכונים לנכסים בגין סיכון לדילול. במקרה זה, יחולו סעיפים 284(i) עד 284(iii) כאשר ה- PDo יהיה שווה לאומדן ההפסד הצפוי, LGDg יהיה שווה ל- 100%, ומועד הפירעון האפקטיבי ייקבע בהתאם לאמור בסעיף 369.

ז. טיפול בהפסדים צפויים והכרה בהפרשות

374. פרק זה דן בשיטה שלפיה ניתן לכלול בהון הפיקוחי, או חובה לנכות ממנו, את ההפרש בין ההפרשות (כגון: הפרשות ספציפיות; הפרשות כלליות ספציפיות לתיק, כמו הפרשות לסיכון מדינה; או הפרשות כלליות) לבין ההפסדים הצפויים.

1. חישוב הפסדים צפויים

375. התאגיד הבנקאי יסכום את סכום ההפסדים הצפויים (EL), המוגדר כמכפלה של שיעור ההפסד הצפוי (ב- EAD) המיוחס לחשיפותיו (לא כולל את סכום ההפסד הצפוי המשוך לחשיפות למניות תחת גישת PD/LGD וחשיפות איגוח) כדי לקבל את הסכום הכולל של ההפסדים הצפויים. בזמן שסכום ההפסד הצפוי מחשיפה למניות בגישת PD/LGD אינו נכלל בסכום ההפסד הצפוי הכולל, על חשיפות אלו חלים סעיפים 376 ו- 386. הטיפול בהפסד הצפוי בגין חשיפות איגוח מתואר בסעיף 563 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205.

(i) הפסד צפוי בחשיפות שאינן הלוואות מיוחדות (SL) הכפופות לקריטריון שיבוץ פיקוחי

376. תאגידים בנקאיים נדרשים לחשב הפסד צפוי כמכפלה של PD ב- LGD עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות, לבנק ובגין חשיפות קמעונאיות, שאינן בכשל וגם אינן מטופלות כחשיפות מגודרות בהתאם לטיפול בכשל כפול. עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק ובגין חשיפות קמעונאיות, שהנן במצב של כשל, על התאגידים הבנקאיים להשתמש בהערכותיהם הטובות ביותר להפסד הצפוי כמוגדר בסעיף 471. תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה הבסיסית חייבים להשתמש ב- LGD הפיקוחי. באשר לחשיפות להלוואות מיוחדות (SL) הכפופות לקריטריון שיבוץ פיקוחי יחושב ההפסד הצפוי (EL) כפי שמתואר בסעיפים 377 ו- 378. באשר לחשיפה למניות הכפופות לגישת PD/LGD, יחושב ההפסד הצפוי (EL) כמכפלה של PD ב- LGD, אלא אם כן חלים הסעיפים 351 עד 354. חשיפות איגוח אינן תורמות לסכום ההפסדים הצפויים, כמתואר בסעיף 563 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205. לכל יתר החשיפות, ובכלל זה חשיפות מגודרות לפי טיפול כשל כפול, ההפסד הצפוי (EL) שווה לאפס.

(ii) הפסד צפוי לחשיפות להלוואות מיוחדות (SL) הכפופות לקריטריון שיבוץ פיקוחי

377. באשר לחשיפות ל-SL הכפופות לקריטריון שיבוץ פיקוחי, ייקבע סכום ההפסד הצפוי (EL) על ידי הכפלת 8% בנכסים משוקללים בסיכון שהתקבלו ממשקלי הסיכון המתאימים, כמפורט להלן, כפול EAD.

קטגוריות פיקוחיות ומשקלי סיכון של הפסד צפוי (EL) עבור חשיפות אחרות להלוואות מיוחדות (SL) 378. משקלי הסיכון עבור SL, שאינם נדלן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה (HVCRE), יהיו כדלקמן:

חזק	טוב	משביע רצון	חלש	כשל
5%	10%	35%	100%	625%

כאשר תאגידים בנקאיים מפחיתים את משקל הסיכון של הקטגוריות "חזק" ו-"טוב" ל-50% ו-70% בהתאמה, בהינתן שיתרת התקופה לפירעון קצרה משנתיים וחצי, בהתאם לאמור בסעיף 277, משקל הסיכון המתאים ל-EL יהיה 0% לחשיפות בקטגוריה "חזק", ו-5% לחשיפות בקטגוריה "טוב".

קטגוריות פיקוחיות ומשקלי סיכון של הפסד צפוי (EL) עבור נדלן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה (HVCRE) 379. משקלי הסיכון עבור HVCRE הן כדלקמן:

חזק	טוב	משביע רצון	חלש	כשל
5%	5%	35%	100%	625%

למרות שהותר לתאגידים בנקאיים להקצות משקלי סיכון מועדפים עבור חשיפות ל-HVCRE המתאימים לקטגוריות "חזק" ו-"טוב", כמפורט בסעיף 282, משקל הסיכון המתאים ל-EL יישאר 5% הן לחשיפות בקטגוריה "חזק" והן לחשיפות בקטגוריה "טוב".

2. חישוב הפרשות

(i) חשיפות הכפופות לגישת IRB

380. סך ההפרשות הכשירות מוגדר כסכום כל ההפרשות (כגון הפרשות ספציפיות, מחיקות חלקיות, הפרשות כלליות ספציפיות לתיק כמו הפרשות לסיכון בגין מדינה או הפרשות כלליות), המיוחסות לחשיפות המטופלות לפי גישת ה-IRB. בנוסף, סך ההפרשות הכשירות עשוי לכלול הפחתות ערך (discounts) כלשהן על נכסים הנמצאים בכשל. הפרשות ספציפיות שהוקצו כנגד חשיפה למניות וחשיפות איגוח, לא תכללנה בסך ההפרשות הכשירות.

(ii) חלקן של החשיפות הכפופות לגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) לסיכון אשראי

381. תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) לחלק מחשיפותיהם לסיכונים אשראי על בסיס זמני (כמוגדר בסעיפים 257 ו-258), או על בסיס קבוע במקרה שהחשיפות הכפופות לגישה הסטנדרטית אינן מהותיות (סעיף 259), חייבים לקבוע מהו החלק מתוך ההפרשות הכלליות המיוחס לגישה הסטנדרטית ומהו החלק המיוחס לגישת IRB, בהתאם לשיטות המפורטות בסעיפים 382 ו-383.

382. ככלל, על התאגידים הבנקאיים לייחס את סך ההפרשות הכלליות על בסיס יחסי (פרו רטה) בהתאם לחלוקה הפרופורציונאלית בין נכסי אשראי ששוקללו לסיכונים על פי הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) ובין אלה ששוקללו על פי גישת ה-IRB. אולם, כאשר ישות משתמשת באופן בלעדי רק באחת הגישות לשקלול סיכונים של נכסי אשראי (דהיינו, הגישה הסטנדרטית או IRB), ניתן לייחס את ההפרשות הכלליות שנרשמו בספרי הישות על פי הגישה הסטנדרטית כחלק מהטיפול המתחייב מגישה זו. בדומה לכך, הפרשות כלליות שנרשמו בספרי הישות לפי גישת IRB, יש לייחס לכלל ההפרשות הכשירות כמוגדר בסעיף 380.

383. תאגידים בנקאיים העושים שימוש בשתי הגישות, הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) וגישת ה-IRB, יכולים להסתמך על השיטות הפנימיות שלהם להקצאת הפרשות כלליות בין שתי הגישות לצורך הכרה בהון, הגישה הסטנדרטית וגישת IRB, בכפוף לתנאים הבאים. ככלל, תאגידים בנקאיים מחויבים לבצע את החלוקה היחסית שנקבעה בסעיף 382. עם זאת, המפקח שומר לעצמו את הזכות לבחון על בסיס פרטני, אם קיימות נסיבות ייחודיות המצדיקות שימוש בשיטות הפנימיות של תאגיד בנקאי להקצאת הפרשות כלליות לצורך הכרה בהון בין שתי הגישות.

3. טיפול בהפסדים צפויים (EL) ובהפרשות

384. תאגידים בנקאיים המיישמים את גישת IRB נדרשים להשוות את הסכום הכולל של סך ההפרשות הכשירות (כמוגדר בסעיף 380) לסכום הכולל של ההפסדים הצפויים (EL) כפי שחושב לפי גישת IRB (כמוגדר בסעיף 375). כאשר תאגיד בנקאי משתמש בשתי השיטות גם יחד, הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) ו-IRB, במסגרת הגישה הסטנדרטית לסיכון אשראי, הפרשות כלליות, כמוסבר בסעיפים 381 עד 383, יכולות להיכלל בהון רובד 2 עליון, כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202.

385. כאשר סכום ה-EL שחושב נמוך מסכום הפרשות התאגיד הבנקאי, המפקח יבחן אם ה-EL משקף באופן מלא את תנאי השוק שבו פועל התאגיד הבנקאי בטרם יתיר לכלול את ההפרש במסגרת ההון המשני. אם הפרשות ספציפיות חורגות מסכום ה-EL בגין נכסים הנמצאים במצב של כשל, תתבצע הערכה זו גם לפני שיותר לתאגיד הבנקאי להשתמש בהפרש לקיזוז סכום ה-EL על נכסים שאינם בכשל.

386. סכום ה-EL בגין חשיפה למניות על פי גישת PD/LGD, מנוכה בשיעור של 50% מהון רובד 1 ובשיעור של 50% מהון רובד 2. בחישוב ההפרשה ל-EL, לא יעשה שימוש בהפרשות או במחיקות בגין חשיפה למניות על פי גישת PD/LGD. הטיפול ב-EL ובהפרשות הקשורות לחשיפות איגוח מפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 205 בסעיף 563.

ח. דרישות הסף לגישת ה-IRB

387. פרק ח' מציג את דרישות הסף שבהן נדרש התאגיד הבנקאי לעמוד כדי להתחיל וליישם את גישה ה-IRB, ולאחר מכן ליישמה באופן שוטף. דרישות הסף מפורטות ב-12 חלקים העוסקים בנושאים הבאים: (א) הרכב דרישות הסף; (ב) הציות לדרישות הסף; (ג) תכנון מערכת הדירוג; (ד) תפעול מערכת דירוג הסיכונים; (ה) ממשל תאגידי ופיקוח; (ו) שימוש בדירוגים פנימיים; (ז) כימות סיכונים (risk quantification); (ח) תיקוף אומדנים פנימיים; (ט) אומדנים פיקוחיים של LGD ו-EAD; (י) דרישות לצורך הכרה בחכירה (שכירות); (יא) חישוב דרישת ההון לחשיפות למניות; וכן (יב) דרישות גילוי. ראוי לציין, כי דרישות הסף מתייחסות לכל קבוצות הנכסים. לפיכך, בהקשר של דרישת סף נתונה, עשוי הדיון להתייחס למספר קבוצות נכסים.

1. הרכב דרישות הסף

388. כדי שתאגיד בנקאי ימצא כשיר להשתמש בגישת ה-IRB, עליו להוכיח למפקח כי הוא עומד בדרישות סף מסוימות בתחילת יישום הגישה, ועל בסיס שוטף. רבות מן הדרישות הללו מנוסחות כמטרות שמערכות מאושרות לדירוג סיכונים של התאגיד הבנקאי חייבות למלא. ההתמקדות היא ביכולתו של התאגיד הבנקאי לדרג, לארגן ולכמת את הסיכונים באופן עקבי, אמין ותקף.

389. העיקרון העומד בבסיס דרישות אלו הוא שהמערכות והתהליכים לדירוג ולאמידת סיכונים יאפשרו: הערכה בעלת משמעות של מאפייני הלווה ושל מאפייני העסקה; הבחנה בעלת משמעות של הסיכון; ואומדנים כמותיים עקביים של הסיכון, בעלי רמת דיוק סבירה. יתרה מזאת, המערכות והתהליכים חייבים להיות עקביים עם השימוש הפנימי באומדנים הללו. המפקח מכיר בכך שההבדלים בשווקים, בשיטות הדירוג, במוצרים הבנקאיים ובניסיון המעשי, מחייבים את התאגידים הבנקאיים ואת המפקח להתאים את הנהלים התפעוליים לנסיבותיהם המיוחדות. אין בכוונתו של המפקח להכתיב את האופן או את הפרטים התפעוליים של המדיניות והנהלים לניהול סיכונים של התאגידים הבנקאיים.

390. דרישות הסף המפורטות בהוראה זו חלות על כל קבוצות הנכסים, אלא אם צוין אחרת. התקנים בנוגע להליך הקצאת חשיפות לקטגוריות דירוגי לווה, או לקטגוריות דירוגי עסקאות אשראי (facility grades), (והפיקוח, התיקוף וכד' הנלווים לכך) חלים באותה המידה גם על הליך הקצאת חשיפות קמעונאיות למאגרים של חשיפות הומוגניות, אלא אם צוין אחרת.

391. דרישות הסף המפורטות במסמך זה חלות הן על הגישה הבסיסית והן על הגישה המתקדמת, אלא אם צוין אחרת. ככלל, כל התאגידים הבנקאיים המיישמים את גישת ה- IRB חייבים להפיק אומדנים משלהם ל- PD⁸⁶ ולדבוק בדרישות הכלליות בנוגע לתכנון מערכת הדירוג, לתפעול, לבקורות, ולמשל התאגידי, וכן לדרישות המחייבות בנוגע להערכה ולתיקוף של מדידות ה- PD. תאגידים בנקאיים המבקשים להשתמש באומדנים עצמיים של LGD ו- EAD חייבים לעמוד גם בדרישות הסף הנוספות בנוגע לגורמי סיכון אלו, הכלולות בסעיפים 468 עד 489.

2. ציות לדרישות הסף

392. כדי שתאגיד בנקאי יהיה כשיר ליישם את גישת ה- IRB, עליו להוכיח למפקח כי הוא עומד בדרישות ה- IRB המופיעות במסמך זה, בתחילת יישום הגישה, ועל בסיס שוטף. בנוסף, הניהול הכולל של סיכוני אשראי בתאגיד הבנקאי צריך להיות עקבי עם הקווים המנחים שהמפקח מפרסם, המתפתחים לפרקטיקה סדורה.

393. תתכנה נסיבות בהן תאגיד בנקאי אינו מציית באופן מלא לכל דרישות הסף. במקרים אלה, על התאגיד הבנקאי להכין תכנית לחזרה מהירה לציות לדרישות ולפנות לקבלת אישור המפקח, או לחילופין, עליו להוכיח כי השפעת אי הציות אינה מהותית במונחי הסיכון לתאגיד. במקרה שהתאגיד הבנקאי לא יגיש תכנית שתתקבל על ידי המפקח, או לא יישם את התכנית באופן משביע רצון, או לא יוכיח חוסר מהותיות, ייאלץ המפקח לשקול מחדש את כשירותו של התאגיד הבנקאי ליישום גישת ה- IRB. בנוסף, לכל אורך התקופה בה התאגיד הבנקאי אינו מציית לדרישות הסף, ישקול המפקח להטיל על התאגיד הבנקאי דרישה להחזיק הון נוסף, בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 211 (תהליך הסקירה הפיקוחי), או ינקוט פעולה פיקוחית אחרת.

⁸⁶ התאגידים הבנקאיים אינם נדרשים להעריך אומדני PD עצמיים לחשיפות מסוימות למניות ולחשיפות מסוימות הכלולות בקבוצת המשנה של הלוואות מיוחדות (SL).

3. תכנון מערכת הדירוג

394. המונח "מערכת דירוג" (rating system) כולל את כל השיטות, התהליכים, הבקורות, איסוף הנתונים ומערכות המחשוב (IT systems), התומכים בהערכת סיכונים אשראי, בהקצאת דירוגי סיכון פנימיים ובכימות של אומדני כשל ואומדני הפסד.

395. לכל קבוצת נכסים, רשאי התאגיד הבנקאי להשתמש במתודולוגיות/מערכות דירוג מרובות. לדוגמה, תאגיד בנקאי יכול להשתמש במערכות דירוג המותאמות לתעשיות מסוימות או למגזרי שוק מסוימים (כגון "שוק בינוני" (middle market) או תאגידים "גדולים"). אם בחר התאגיד הבנקאי להשתמש במערכות דירוג מרובות, עליו לתעד את נימוקיו להקצאת לווה למערכת דירוג מסוימת, וליישם את הדירוג באופן שמשקף בצורה הטובה ביותר את רמת הסיכון של הלווה. תאגידים בנקאיים יימנעו מהקצאת לווים למערכות דירוג באופן בלתי נאות על מנת למזער את דרישות ההון הפיקוחי (דהיינו, "בחירה סלקטיבית" ("cherry-picking") באמצעות בחירת מערכת הדירוג). על התאגידים הבנקאיים להראות כי כל מערכת המשמשת ליישום גישת ה- IRB עומדת בדרישות הסף מראשית יישומה, ועל בסיס שוטף.

(i) ממדי הדירוג

תקנים לחשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

396. על פי גישת ה- IRB, מערכת דירוג כשירה חייבת להיות בעלת שני מימדים נפרדים ומובחנים : (i) הסיכון לכשל של הלווה, (ii) מאפיינים ספציפיים לעסקה.

397. המימד הראשון חייב לטפל בסיכון לכשל של הלווה. חשיפות נפרדות לאותו הלווה חייבות להיות מוקצות לאותה קטגוריית דירוג, ללא התחשבות בהבדלים כלשהם בטיבה של כל עסקה ספציפית. לכלל זה שני חריגים. הראשון, במקרה של סיכון העברה למדינה (country transfer risk), תאגיד בנקאי עשוי להקצות דירוגים שונים ללווה בהתאם לסוג המטבע בו נקובה עסקת האשראי (facility), מטבע מקומי או מטבע זר. החריגה השנייה היא המקרה שבו הטיפול בערבויות המשויות לעסקת האשראי (facility) ישתקף בהתאמת הדירוג של הלווה. בכל אחד מן המקרים הללו, חשיפות נפרדות עשויות להביא לידי ריבוי דירוגים לאותו הלווה. מדיניות האשראי של התאגיד הבנקאי צריכה לתת ביטוי לקשר המתקיים בין דירוגים שונים של הלווה במונחי רמת הסיכון המשתמעת מכל דירוג. כאשר איכות האשראי מדרדרת, והדבר מתבטא בירידת דירוג, התאגיד הבנקאי חייב להתייחס לסיכון, וחייב להיות לכך ביטוי במדידת הסיכון. על התאגיד הבנקאי לנסח במדיניותו את הסיכון של כל דירוג הן על ידי תיאור ההסתברות של הסיכון לכשל, המאפיינת לווים המוקצים לדירוג זה, והן במונחי הקריטריונים המייחדים רמה זו של סיכון אשראי.

398. המימד השני צריך לשקף גורמים ספציפיים לעסקה, כגון ביטחונות, בכירות (seniority), סוג המוצר וכד'. תאגידים בנקאיים המיישמים את גישת ה- FIRB יכולים למלא אחר דרישה זו

באמצעות קיומו של מימד עסקת האשראי (facility) אשר משקף גם מאפיינים של הלווה וגם של העסקה. לדוגמה, מימד דירוג המשקף את ההפסד הצפוי (EL) על ידי כך שהוא מאחד שיקולי איתנות פיננסית של הלווה (PD) ושיקולי חומרת הפסד (LGD). בדומה לכך, גם מערכת דירוג המשקפת את ה-LGD בלעדית תהיה כשירה לעניין זה. כאשר מימד דירוג משקף את ההפסד הצפוי ואינו מכמת את LGD בנפרד, יש להשתמש באומדנים הפיקוחיים של LGD.

399. עבור תאגידים בנקאיים המשתמשים בגישה המתקדמת (AIRB), דירוגי עסקאות אשראי (facilities) חייבים לשקף את ה-LGD באופן בלעדי. דירוגים אלו יכולים לשקף את כל הגורמים שיכולים להשפיע על ה-LGD, ובכלל זה, אך ללא הגבלה, את סוג הביטחונות, המוצר, הענף והמטרה. מאפייני הלווה יכולים להיכלל כקריטריונים לדירוג ה-LGD רק במידה שהם חוזים את ה-LGD. תאגידים בנקאיים רשאים לשנות את הגורמים המשפיעים על דירוגי עסקאות אשראי (facilities), לפי מגזרים שונים בתיק האשראי, כל עוד הם יכולים להניח דעתו של המפקח כי השינוי משפר את הרלוונטיות ואת הדיוק של אומדניהם.

400. תאגידים בנקאיים המשתמשים בקריטריון שיבוץ פיקוחי לקבוצת המשנה של הלוואות מיוחדות (SL), פטורים לגבי חשיפות אלו מדרישת הדירוג הדו-מימדית. לאור התלות ההדדית בין מאפייני הלווה למאפייני העסקה במקרה של הלוואות מיוחדות (SL), תאגידים בנקאיים יכולים למלא אחר הדרישות המפורטות תחת כותרת זו על ידי שימוש במימד דירוג יחיד אשר משקף את ההפסד הצפוי (EL) בכך שהוא יכול לשיקולים המתייחסים הן לאיתנות הפיננסית של הלווה (PD) והן לחומרת ההפסד (LGD). פטור זה אינו חל על תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה הכללית לחשיפות לתאגיד, הבסיסית או המתקדמת, לצורך דירוג חשיפות להלוואות מיוחדות.

תקנים לחשיפות קמעונאיות

401. מערכות דירוג לחשיפות קמעונאיות חייבות להיות מוכוונות (oriented) הן לסיכון של הלווה והן לסיכון של העסקה, וחייבות לכלול את כל המאפיינים הרלוונטיים של הלווה ושל העסקה. תאגידים בנקאיים חייבים להקצות כל חשיפה שמתאימה להגדרה של קמעונאות למאגר מסוים. תאגידים בנקאיים חייבים להוכיח כי תהליך זה מספק בידול משמעותי בין סיכונים, ממייך את החשיפות לקבוצות הומוגניות דיין, ומאפשר אמידה מדויקת ועקבית של מאפייני הפסד ברמת המאגר.

402. עבור כל מאגר, תאגידים בנקאיים חייבים לאמוד את PD, LGD ו-EAD. מספר מאגרים יכולים לחלוק אומדנים זהים של PD, LGD ו-EAD. בעת הקצאת חשיפות למאגר, תאגידים בנקאיים ישקלו, לכל הפחות, את גורמי הסיכון הבאים:

- מאפייני סיכון של לווה (כגון סוג הלווה, נתונים דמוגרפיים כמו גיל ותעסוקה);
- מאפייני סיכון של עסקה, לרבות סוג מוצר ו/או סוגי ביטחונות (כגון מדידות של היחס בין סכום ההלוואה לבין שווי הבטוחה (LTV - loan to value), עונתיות, ערבויות; ובכירות

החוב (שעבוד ראשוני מול משני)). תאגידים בנקאיים חייבים להתייחס מפורשות לביטחונות צולבים (cross-collateral provisions) במקרה שקיימים.

- חשיפה בהפרה (delinquency) : התאגידים הבנקאיים מצופים להפריד בין חשיפות בהפרה וכאלו שאינן בהפרה.

(ii) מבנה הדירוג

תקנים לחשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

403. התפלגות החשיפות של התאגיד הבנקאי בין דירוגים תהיה משמעותית, וללא ריכוז מופרז של חשיפות בסולמות הדירוג של לווים, ובסולמות הדירוג של עסקאות האשראי (facilities).

404. לצורך מטרה זו, יהיו לתאגיד הבנקאי לכל הפחות שבעה דירוגים ללוים שאינם במצב של כשל, ולכל הפחות דירוג אחד ללוים במצב של כשל. תאגידים בנקאיים עם פעילות הלוואות ממוקדת במגזר שוק ספציפי עשויים למלא דרישה זו על ידי מספר הדירוגים המינימאלי; המפקח עשוי לדרוש מתאגידים בנקאיים, המלווים ללוים בעלי מגוון איכויות אשראי, להגדיל את מספר דירוגי הלווה.

405. דירוג של לווה מוגדר כהערכת הסיכון של הלווה על בסיס אוסף מוגדר ומובחן של קריטריונים לדירוג, שממנה נגזרים אומדני PD. הגדרת הדירוג תכלול: הן תיאור של מידת הסיכון לכשל המאפיין את הלווים שהוקצו לדירוג, והן את הקריטריונים המשמשים לייחד רמה זו של סיכון אשראי. יתרה מזאת, הסימנים "+" או "-" לצד הדירוג האלפביתי או המספרי יהיו כשירים כדירוגים נפרדים רק אם התאגיד הבנקאי הגדיר אותם באופן מלא בעזרת קריטריונים ברורים להקצאת הלווים לדירוגים, וכימת עבורם בנפרד את ההסתברות לכשל (PD).

406. לתאגידים בנקאיים בעלי תיקי הלוואות המרוכזים במגזר שוק מסוים, וטווח של סיכוני כשל, חייבים להיות מספיק דירוגים בתוך טווח זה, על מנת להימנע מריכוזים בלתי נאותים של לווים בדירוגים מסוימים. ריכוזים משמעותיים בדירוג אחד או בכמה דירוגים חייבים להיתמך בהוכחות אמפיריות משכנעות לכך שהדירוג או הדירוגים מכסים טווח צר אך סביר של PD וכי הסיכון לכשל שמעמידים הלווים בדירוג נופל לתוך טווח זה.

407. תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה המתקדמת (AIRB) לאמידת LGD אינם כפופים למספר מינימאלי כלשהו של דירוגים לעסקאות אשראי (facilities). מספר הדירוגים לעסקאות אשראי (facilities) שיקבע התאגיד הבנקאי צריך להיות כזה שימנע ריכוז של עסקאות אשראי (facilities) בעלות LGD שונים מאוד בדירוג אחד. הקריטריונים להגדרת הדירוגים של עסקאות האשראי (facilities) ייתמכו בהוכחות אמפיריות.

408. לתאגידים בנקאיים המשתמשים בקריטריון השיבוץ הפיקוחי לקבוצות נכסי הלוואות מיוחדות (SL), יהיו לכל הפחות ארבעה דירוגים ללוים שאינם במצב של כשל, ודירוג אחד

ללוויים במצב של כשל. הדרישות לגבי חשיפות להלוואות מיוחדות הכשירות לצורכי הגישה הבסיסית והגישה המתקדמת, זהות לדרישות הכלליות החלות על חשיפות לתאגיד.

תקנים לחשיפות קמעונאיות

409. לכל מאגר שזוהה, התאגיד הבנקאי חייב להיות מסוגל לספק ערכים כמותיים של מאפייני הפסד (PD, LGD ו-EAD) עבור אותו המאגר. רמת ההבחנה למטרות IRB חייבת להבטיח כי מספר החשיפות במאגר נתון יהיה מספק, לצורך כימות ותיקוף משמעותיים של מאפייני ההפסד ברמת המאגר. חייבת להיות התפלגות בעלת משמעות של לווים וחשיפות על פני מאגרים שונים. מאגר יחיד חייב שלא לכלול ריכוז בלתי נאות של כל החשיפות הקמעונאיות של התאגיד הבנקאי.

(iii) קריטריונים לדירוג

410. לתאגיד הבנקאי יהיו הגדרות, הליכים וקריטריונים ספציפיים להקצאת חשיפות לדירוגים במסגרת מערכת הדירוג. הגדרות הדירוג והקריטריונים לדירוג יהיו סבירים ואינטואיטיביים, גם יחד, ויביאו לכך שתהיה הבחנה משמעותית של הסיכון.

- התיאור והקריטריונים של הדירוג יהיו מפורטים דיים על מנת לאפשר לאחרים על הדירוג להקצות באופן עקבי את אותו הדירוג ללוויים, או לעסקאות אשראי (facilities), בעלי סיכון דומה. עקביות זו צריכה להתקיים על פני כל קווי העסקים, המחלקות והמיקומים הגיאוגרפיים. אם הקריטריונים והליכי הדירוג שונים, עבור סוגים שונים של לווים או עסקאות אשראי (facilities), התאגיד הבנקאי חייב לנטר אי עקביות אפשרית, ולהתאים את הקריטריונים לדירוג כך שתשופר העקביות במידת הנדרש.
- הגדרות הדירוג הכתובות תהיינה ברורות ומפורטות דיין כדי לאפשר לצד שלישי להבין את אופן שיוך הדירוגים. זאת, על מנת שיוכל לשחזר אותן ולהעריך את נאותות הקצאות הדירוגים והמאגרים; צד שלישי כזה יכול להיות הביקורת הפנימית של התאגיד הבנקאי, פונקציה דומה לה בעצמאותה, או הפיקוח על הבנקים.
- הקריטריונים יעלו בקנה אחד עם נוהלי האשראי הפנימיים של התאגיד הבנקאי ועם מדיניותו לטיפול בלוויים ובעסקאות אשראי (facilities) השרויים בקשיים.

411. על מנת להבטיח שתהיה התחשבות עקבית במידע הזמין להם, על התאגידים הבנקאיים להשתמש בכל המידע הרלוונטי והמהותי בעת הקצאת דירוגים ללוויים ולעסקאות אשראי (facilities). המידע חייב להיות עדכני. ככל שברשות התאגיד הבנקאי מידע מועט יותר, כך תגדל שמרנותו בשיוך לווים ועסקאות אשראי (facilities) לדירוג ולמאגרים. דירוג חיצוני יכול להוות גורם עיקרי בקביעת הדרוג הפנימי; אולם, על התאגיד הבנקאי להקפיד ולכלול במסגרת שיקוליו כל מידע רלוונטי נוסף.

קווי מוצרים של הלוואות מיוחדות (SL) בקבוצת הנכסים התאגידיים

412. תאגידים בנקאיים המיישמים את קריטריון השיבוץ הפיקוחי עבור חשיפות להלוואות מיוחדות, חייבים להקצות חשיפות לדירוגים הפנימיים בהתבסס על קריטריונים, מערכות ותהליכים של התאגיד הבנקאי עצמו, וזאת בכפוף לציות לדרישות הסף ההכרחיות. לאחר מכן, נדרש התאגיד הבנקאי למפות דירוגים פנימיים אלו לחמש קטגוריות הדירוג הפיקוחיות. טבלאות 1 עד 4 בנספח ב' מתארות, עבור כל תת-קבוצה של חשיפות להלוואות מיוחדות, את גורמי ההערכה הכלליים ואת המאפיינים של חשיפות להלוואות מיוחדות המתאימים לכל אחת מהקטגוריות הפיקוחיות. לכל פעילות אשראי מוצגת טבלה ייחודית, המתארת את גורמי ההערכה ואת המאפיינים המיוחדים אותה.

413. המפקח מכיר בכך שהקריטריונים בהם משתמשים תאגידים בנקאיים כדי להקצות חשיפות לדירוגים פנימיים, לא מתאימים באופן מלא לקריטריונים המגדירים את הקטגוריות הפיקוחיות; אולם, תאגיד בנקאי חייב להראות שתהליך המיפוי שלו הניב מערך דירוגים, שהוא מתאים למאפיינים בקטגוריה הפיקוחית המקבילה. על התאגידים הבנקאיים לנהוג זהירות יתרה כדי לוודא שכל שינוי של הקריטריונים הפנימיים, לא ישללו מתהליך המיפוי הנ"ל את האפקטיביות שלו.

(iv) אופן הקצאת הדירוגים

414. אף על פי שאופק הזמן המשמש באמידת ההסתברות לכשל (PD) הוא שנה אחת (כאמור בסעיף 447), קיימת ציפייה מהתאגידים הבנקאיים להשתמש באופק זמן ארוך יותר בהקצאת הלווים לקטגוריות הדירוג.

415. דירוג של לווה חייב לייצג את הערכת התאגיד הבנקאי ליכולתו ולנכונותו של הלווה לפרוע את התחייבויותיו החוזיות למרות שינוי לרעה בתנאים הכלכליים או התרחשותם של אירועים בלתי צפויים. לדוגמה, תאגיד בנקאי יכול לבסס את הקצאת הדירוג שלו על תרחישי קיצון ספציפיים מתאימים. לחלופין, יכול התאגיד הבנקאי להתחשב במאפייני הלווה, המשקפים את פגיעותו לשינויים שליליים בתנאים הכלכליים או לאירועים בלתי צפויים, מבלי לפרט תרחישי קיצון ספציפיים. טווח המצבים הכלכליים שיש להביא בחשבון בהקצאת הדירוג יהיה עקבי למצב הנוכחי ולתנאים העשויים להיווצר באופן סביר לכל אורך מחזור העסקים בהתייחס לענף או לאזור הגיאוגרפי הספציפיים.

415(ii). הקצאה לקטגוריות דירוג וקביעת אומדני PD ללווים ממונפים מאד (highly leveraged) או ללווים שחלק ניכר מנכסיהם הם נכסים נסחרים, ישקפו את ביצועי נכסי הבסיס בהתבסס על תקופות של תנודתיות קיצונית.

בסעיף זה "לווים ממונפים מאד" - קרנות גידור (Hedge Funds) או כל צד נגדי ממונף-מאוד דומה (equivalent) אחר שהינו ישות פיננסית.

416. לאור הקושי בחיזוי אירועים עתידיים והשפעתם על מצבו הפיננסי של הלווה הספציפי, על התאגיד הבנקאי לנקוט גישה שמרנית בתחזיותיו. יתרה מזאת, כאשר הנתונים העומדים לרשותו מוגבלים, על התאגיד הבנקאי לאמץ גישה הנוטה לשמרנות בניתוחים שלו.

(ו) שימוש במודלים

417. הדרישות המופיעות בחלק זה חלות על מודלים סטטיסטיים ושיטות מיכוניות אחרות, המשמשות להקצאת דירוגי לווי או עסקאות אשראי (facilities) או לאמידת ערכי PD, LGD או EAD. מודלים סטטיסטיים לדירוג (credit scoring models) והליכי דירוג מיכוניים עשויים לעתים להימנע מנצלים על פי רוב רק חלק מהמידע הזמין. אף שהליכי דירוג מיכוניים עשויים לעתים להימנע מהשיגאות האופייניות למערכות דירוג המקנות תפקיד מרכזי לשיקול הדעת של המעריך, גם שימוש במידע מוגבל במערכות מיכוניות מהווה מקור לטעויות דירוג. השימוש במודלים סטטיסטיים לדירוג ובהליכים מיכוניים אחרים מותר לצורך הערכה ראשונית או חלקית בהקצאת הדירוג, ועשוי לשמש באמידת מאפייני ההפסד. נדרש שיקול דעת ופיקוח אנושי נאותים על מנת להבטיח שכל המידע הרלוונטי והמהותי, לרבות המידע שמחוץ לתחום ההתייחסות של המודל, יילקח גם הוא בחשבון ושהשימוש במודל ייעשה כראוי.

- על התאגיד הבנקאי מוטלת החובה להניח את דעתו של המפקח, כי למודל ולהליכים יש כוח חיזוי טוב, וכי לא יחול עיוות בדרישות ההון הפיקוחי בעקבות השימוש בהם. המשתתפים שיוכנסו למודל חייבים לשמש כאינדיקטורים סבירים לחיזוי. המודל חייב להיות מדויק בממוצע על פני מרחב הלווי או עסקאות האשראי (facilities) שלהם חשוף התאגיד הבנקאי, ואסור שתהיה בו הטיה מהותית כלשהי הידועה לתאגיד הבנקאי.
- לתאגיד בנקאי חייב להיות נוהל לבדיקת תשומות (inputs) הנתונים המוזרמים למודל הסטטיסטי לחיזוי כשל או הפסד. נוהל זה יכלול הערכה של הדיוק, השלמות וההתאמה של הנתונים בקביעת דירוג שאושר.
- התאגיד הבנקאי חייב להראות כי הנתונים ששימשו לבניית המודל מייצגים את אוכלוסיית הלווי ואת עסקאות האשראי (facilities) של התאגיד הבנקאי בפועל.
- כאשר משלבים את תוצאות המודל עם שיקול דעת אנושי, שיקול הדעת חייב להביא בחשבון את כל המידע הרלוונטי והמהותי שלא נכלל במודל. לתאגיד בנקאי תהיינה הנחיות כתובות המתארות כיצד לשלב את תוצאות המודל עם שיקול דעת אנושי.
- התאגיד הבנקאי חייב לקבוע נהלים לסקירה אנושית של הדירוגים שנוצרו על ידי המודל. נהלים אלו יתמקדו בגילוי והגבלה של טעויות הקשורות בחולשות מוכרות של המודל, וכן יכללו הליכים שוטפים ומהימנים לשיפור ביצועי המודל.
- לתאגיד בנקאי יהיה הליך תיקוף במחזוריות סדירה, שיכלול ניטור של ביצועי המודל ויציבותו, סקירת קשרי הגומלין במודל, ובחינת תוצאות המודל מול התוצאות בפועל.

(vi) תיעוד תכנון מערכת הדירוג

418. תאגידים בנקאיים חייבים לתעד בכתב את תכנון מערכות הדירוג ופרטי תפעולן. התיעוד חייב לכלול הוכחות לציות התאגיד הבנקאי לדרישות הסף, ועליו להתייחס לנושאים כגון: שוני בין תיקים (portfolio differentiation), קריטריונים לדירוג, אחריותם של מדרגי הלווים ועסקאות האשראי (facilities), הגדרה מהי חריגת דירוג, הגורמים המוסמכים לאשר חריגות, תדירות סקירת הדירוגים, ופיקוח ההנהלה על תהליך הדירוג. התאגיד הבנקאי חייב לתעד את הנימוק לבחירתו את הקריטריונים הפנימיים לדירוג, ולהיות מסוגל לספק ניתוח המראה שהקריטריונים והנהלים לדירוג יביאו, באופן סביר, לדירוגים המבחינים בין דרגות סיכון בצורה משמעותית. הקריטריונים והנהלים לדירוג ייסקרו תקופתית, על מנת לקבוע אם הם עדיין ישימים במלואם לתיק הנוכחי ולתנאים החיצוניים. בנוסף, התאגיד הבנקאי חייב לתעד היסטוריה של שינויים חשובים בתהליך דירוג הסיכונים, ולכלול בה זיהוי של שינויים שהוכנסו בעקבות סקירת הפיקוח האחרונה. ארגון הקצאת הדירוגים, לרבות מבנה הבקרה הפנימית, יתועד גם הוא.
419. תאגידים בנקאיים חייבים לתעד את ההגדרות הספציפיות של כשל והפסד, המשמשות אותם באופן פנימי, ויציגו עקביות מול ההגדרות המפורטות בסעיפים 452 עד 460.
420. אם תאגיד בנקאי משתמש במודלים סטטיסטיים בתהליך הדירוג, עליו לתעד את המתודולוגיות המשמשות אותו. התיעוד יענה על הדרישות הבאות:
- יספק תיאור מפורט של התיאוריה, ההנחות ו/או הבסיס המתמטי והאמפירי להקצאת אומדנים לדירוגים, לחייבים יחידים, לחשיפות או למאגרים, וכן את מקורות המידע המשמשים את המודל;
 - ייסד תהליך סטטיסטי קפדני (לרבות מבחני ביצועים out-of-time ו- out-of-sample) לתיקוף המודל; וכן
 - יציין באלו נסיבות יישום המודל אינו יעיל (אפקטיבי).
421. שימוש במודל שנרכש מגורם שלישי הטוען לבעלות טכנולוגית על המודל לא יהווה הצדקה לאי עמידת התאגיד הבנקאי בדרישת התיעוד, או בכל דרישה אחרת הנוגעת למערכות הדירוג הפנימיות. החובה מוטלת על ספק המודל ועל התאגיד הבנקאי לספק את דרישות המפקח לעניין זה.

4. תפעול מערכת דירוג הסיכונים

(i) כיסוי הדירוגים

422. עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק, חובה להקצות דירוג לכל לווה ולכל ערב מוכר, ולשייך כל חשיפה לדירוג של עסקת אשראי (facility rating), כחלק מהליך אישור ההלוואה. בדומה לכך, בבנקאות קמעונאית, חובה להקצות כל חשיפה למאגר כחלק מתהליך אישור ההלוואה.

423. כל ישות משפטית נפרדת שהתאגיד הבנקאי נחשף אליה תדורג בנפרד. התאגיד הבנקאי חייב לנסח מדיניות בנוגע לטיפול בישויות בודדות בקבוצה קשורה, ובכלל זה הנסיבות שבהן אותו דירוג הוקצה או לא הוקצה לחלק מהישויות הקשורות או לכולן. מדיניות זו חייבת להיות מקובלת על המפקח.

לעניין זה, "ישות משפטית" תוגדר כהגדרת "צד נגדי" בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

(ii) יושרת (integrity) הליך הדירוג

תקנים לחשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

424. תהליך הקצאות הדירוג ועדכונו התקופתי יושלם או יאושר על ידי גורם שלא יצא נשכר באופן ישיר מהעמדת האשראי. העצמאות של הקצאת הדירוג תושג על ידי שימוש במגוון שיטות, שייבחנו בזהירות על ידי המפקח. תהליכים תפעוליים אלה יתועדו בנוהלי התאגיד הבנקאי וישולבו במדיניותו. מדיניות האשראי ונוהלי החיתום חייבים לחזק ולעודד את עצמאותו של תהליך הדירוג.

425. הדירוג של לווים ושל עסקאות אשראי (facilities) ירוענן אחת לשנה לפחות. במקרים מסוימים של העמדת אשראי, ובפרט במקרים של לווים בסיכון גבוה במיוחד או חשיפות בקשיים - ייבחן הדירוג בתדירות גבוהה יותר. בנוסף לכך, על התאגיד הבנקאי ליזום דירוג חדש אם עלה מידע מהותי אודות לווה או עסקת אשראי (facility) מסוימים.

426. התאגיד הבנקאי חייב לקיים הליך אפקטיבי לקבלה ולעדכון של מידע רלוונטי ומהותי בנוגע למצבו הכספי של הלווה ובנוגע למאפייני עסקאות האשראי (facilities) שיש בהן כדי להשפיע על ערכי ה- LGD וה- EAD (כגון מצב הביטחונות). עם קבלת המידע, על התאגיד הבנקאי לקיים נוהל לעדכון הדירוג של הלווה בתוך פרק זמן סביר.

תקנים לחשיפות קמעונאיות

427. תאגיד בנקאי חייב לבחון את מאפייני ההפסד ואת מצב ההפרות (delinquency status) של כל מאגר סיכון מזוהה לפחות אחת לשנה. תאגיד בנקאי חייב גם לבחון את מצבם של לווים בודדים בכל מאגר על מנת להבטיח את המשך הקצאת החשיפות למאגר הנכון. ניתן לענות על דרישה זו באמצעות סקירה של מדגם מייצג של חשיפות במאגר.

(iii) התערבות לשינוי הדירוג (Overrides)

428. בהקצאות דירוג המבוססות על הערכת מומחה, תאגידים בנקאיים חייבים לתעד באופן ברור את המצבים בהם בעלי סמכות בתאגיד הבנקאי התערבו בתוצאות הליך הדירוג, לרבות אופן השימוש המותר בהליך ההתערבות, מידת ההתערבות והגורם המתערב. במקרה של מערכת המבוססת על מודל דירוג, על התאגיד הבנקאי לקבוע הנחיות והליכי ניטור אחר מקרים שבהם שיקול דעת אנושי גרם להתערבות בתוצאות המודל, להתעלמות ממשתנים מסוימים או לשינוי תשומות המודל. הנחיות אלו חייבות לכלול זיהוי של הגורם האחראי לאישור ההתערבות. התאגיד הבנקאי יזהה מקרים של התערבות ויקיים מעקב מיוחד אחר ביצועי (performance) האשראי הרלוונטי.

(iv) תחזוקת נתונים

429. תאגיד בנקאי חייב לאסוף ולשמור נתונים אודות מאפייניהם העיקריים של לוויים ושל עסקאות אשראי (facilities) במידה המספקת תמיכה אפקטיבית להליכי המדידה והניהול של סיכונים האשראי הפנימיים, במטרה לאפשר לתאגיד בנקאי לעמוד בדרישות האחרות במסמך זה, ולשמש בסיס לדיווח לפיקוח על הבנקים. נתונים אלו יהיו מפורטים דיים כדי לאפשר הקצאה מחדש של לוויים ושל עסקאות אשראי (facilities) לדירוגים, לדוגמה במקרה ששיפור מערכת הדירוג הפנימית מאפשר הפרדה עדינה (finer) יותר בין תיקים. מעבר לכך, על התאגידים הבנקאיים לאסוף ולשמור נתונים על היבטים מסוימים של הדירוג הפנימי כנדרש בהוראות הדיווח לציבור.

חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

430. תאגידים בנקאיים חייבים לשמור נתוני דירוג היסטוריים על לוויים ועל ערבים מוכרים, ובכלל זה מידע על הדירוג של הלווה או של הערב מאז הוקצה לקטגוריית דירוג פנימית; תאריכי שיוך הדירוגים; המתודולוגיה; ונתוני המפתח ששימשו להפקת הדירוג, והמודל/האדם האחראי. זהותם של לוויים ועסקאות אשראי (facilities) במצב של כשל, והעיתוי והנסיבות של הכשל בכל אחד מהמקרים - יישמרו על ידי התאגיד הבנקאי. בנוסף, נדרשים התאגידים הבנקאיים לשמור את נתוני ההסתברות לכשל (PD) ואת שיעורי הכשל בפועל המשוויכים לכל דירוג ומידע על מעבר בין דירוגים (ratings migration), במטרה לעקוב אחר כושר החיזוי של מערכת דירוג הלוויים.

431. תאגידים בנקאיים המיישמים את גישת ה-AIRB יאספו וישמרו, בנוסף, את היסטוריית הנתונים המלאה על אומדני ה-LGD וה-EAD המשוויכים לכל עסקת אשראי (facility), את הנתונים העיקריים ששימשו להערכת האומדנים ומידע על המודל/האדם האחראי. תאגידים בנקאיים יאספו נתונים גם על השיעורים הנאמדים ועל השיעורים בפועל של LGD ו-EAD בהתייחס לכל עסקת אשראי (facility) במצב של כשל. תאגידים בנקאיים המשקפים, באמצעות

LGD, את השפעתם של ערבויות או נגזרי אשראי על הפחתת סיכון האשראי, חייבים לשמור נתונים על ה-LGD של עסקת האשראי (facility) לפני ואחרי השפעת הערבות או נגזר האשראי. התאגיד הבנקאי ישמור מידע על מרכיבי ההפסד או ההשבה (recovery) של כל אחת מהחשיפות שהיו במצב של כשל, כגון הסכומים שהושבו, מקורות ההחזר (כגון ביטחונות, הכנסות מפירוק ומימוש ערבויות), תקופת הזמן שנדרשה להשבה, ועלויות מנהלה.

432. המפקח מעודד תאגידים בנקאיים, המיישמים את הגישה הבסיסית (FIRB) ומשתמשים באומדנים הפיקוחיים, לשמור את הנתונים הרלוונטיים (דהיינו, נתונים על הפסדים וגבייה בנוגע לחשיפות תאגידיות לפי הגישה הבסיסית, נתונים על הפסדים שנגרמו לתאגידים בנקאיים המשתמשים בקריטריון שיבוץ פיקוחי להלוואות מיוחדות).

חשיפות קמעונאיות

433. תאגידים בנקאיים חייבים לשמור נתונים ששימשו בהליך הקצאת החשיפות למאגרים, ובכלל זה נתונים על מאפייני הסיכון של לווים ושל עסקאות שנעשה בהם שימוש ישיר או באמצעות מודל, כמו גם נתונים על הפרות. תאגידים בנקאיים חייבים לשמור נתונים גם על אומדני PD, LGD ו-EAD המוקצים למאגרי חשיפות. לגבי חשיפות בכשל, תאגידים בנקאיים חייבים לשמור את נתוני המאגרים שאליהם הוקצתה החשיפה במהלך השנה שלפני הכשל ותוצאות ה-LGD וה-EAD שהוכרו.

(v) מבחני קיצון המשמשים בהערכת הלימות ההון

434. תאגיד בנקאי המתבסס על דירוג פנימי (IRB) חייב לקיים נהלים סדורים לביצוע מבחני קיצון מהימנים שישמשו להערכת הלימות ההון. מבחני הקיצון חייבים לכלול זיהוי אירועים אפשריים או שינויים עתידיים בתנאים הכלכליים שעשויים להשפיע לרעה על חשיפת התאגיד הבנקאי לסיכונים אשראי, וכן הערכה ליכולתו של התאגיד הבנקאי להתמודד עם שינויים אלה. דוגמאות לתרחישים אפשריים: (1) שפל כלכלי במשק או בענף מסוים; (2) אירועי סיכון שוק; (3) תנאי נזילות.

435. בנוסף למבחנים הכלליים יותר המתוארים לעיל, על התאגיד הבנקאי לערוך מבחן קיצון לסיכונים אשראי, כדי להעריך את השפעתם של תנאים ספציפיים מסוימים על דרישות ההון הפיקוחי המוטלות על התאגיד הבנקאי לפי גישת ה-IRB. המבחן שיופעל ייבחר על ידי התאגיד הבנקאי בכפוף לאישור המפקח. המבחן שייבחר חייב להיות משמעותי ושמרני במידה סבירה. תאגידים בנקאיים יכולים לפתח גישות שונות כדי לענות על הדרישה למבחן קיצון, כל תאגיד בנקאי בהתאם לנסיבותיו הוא. לצורך זה, אין כוונה לדרוש מהתאגידים הבנקאיים לשקול את התרחישים הגרועים ביותר. עם זאת, צריך מבחן הקיצון לשקול לכל הפחות מה תהיה השפעתם של תרחישי מיתון קל. התאגיד הבנקאי יכול, לדוגמה, להשתמש בשני רביעים עוקבים של צמיחה בשיעור אפס על מנת להעריך את השפעתה על ערכי ה-PD, ה-LGD וה-

EAD של התאגיד הבנקאי, תוך התחשבות - על בסיס עוקב - ברמת הפיזור הבין-לאומי של התאגיד הבנקאי.

435(i). תאגידים בנקאיים המיישמים את מסגרת הכשל הכפול, חייבים לשקול, כחלק ממתאר מבחני הקיצון, את השפעתה של הידרדרות באיכות האשראי של ספקי הגנה, ובפרט, לבחון מה תהיה השפעתו של מקרה בו ספק ההגנה אינו כשיר, לאחר ששונה דירוגו על ידי התאגיד הבנקאי. על התאגיד הבנקאי לתת את דעתו גם להשפעה שעשויה להיות לכשל של בעל החוב או של ספק ההגנה, אך לא שניהם, ולעלייה שתבוא בעקבות כך ברמת הסיכון, ובדרישות ההון בזמן כשל.

436. בין אם בחר התאגיד הבנקאי בשיטה זו או אחרת, עליו לכלול התייחסות למקורות המידע הבאים. ראשית, המידע העצמי של התאגיד הבנקאי צריך לאפשר להעריך אלו שינויי דירוג (ratings migration) עשויים להתרחש, לכל הפחות לגבי חלק מחשיפותיו. שנית, התאגידים הבנקאיים ייקחו בחשבון מידע אודות השפעתה של הרעה קלה בסביבת האשראי על דירוגיו של התאגיד הבנקאי, תוך התחשבות מסוימת בהשפעתן המשוערת של נסיבות חמורות יותר. שלישית, תאגידים בנקאיים יעריכו את ההוכחות במקרים של שינויי דירוג בדירוגים חיצוניים. בכלל זה, על התאגיד הבנקאי להתאים, במובן הרחב, את "סלי" האשראי (buckets) שלו לקטגוריות הדירוג החיצוניות.

437. המפקח עשוי לספק לתאגידים בנקאיים הנחיות לתכנון מבחני הקיצון, תוך התחשבות בסמכותו החוקית. תוצאות מבחן הקיצון עשויות להצביע על היעדר הבדל בהון המחושב לפי כללי IRB המתוארים בהוראה זו, במקרה שהתאגיד הבנקאי כבר משתמש בגישה זו למטרות דירוג פנימיות. במקרים שבהם התאגיד הבנקאי פועל במספר שווקים, אין הוא נדרש לערוך מבחני קיצון לתנאים אלו בכל השווקים, אולם עליו לערוך מבחן קיצון לתיקים המכילים את הרוב הגדול של חשיפותיו.

5 פיקוח ושלטון תאגידי

(i) שלטון תאגידי

438. כל ההיבטים המהותיים של תהליכי הדירוג וההערכה יאושרו על ידי דירקטוריון התאגיד הבנקאי, או על ידי ועדה ממונה מטעמו, ועל ידי ההנהלה הבכירה⁸⁷. גורמים אלה חייבים בהבנה כללית של המערכת לדירוג סיכונים ובהבנה מפורטת של דוחות ההנהלה הקשורים למערכת הדירוג. ההנהלה הבכירה תודיע לדירקטוריון או לוועדה הממונה מטעמו בדבר כל שינוי מהותי או חריגה מן המדיניות, שיש בהם כדי להשפיע על פעולות מערכת הדירוג של התאגיד הבנקאי.

⁸⁷ תקן זה מתייחס למבנה הנהלה המורכב מדירקטוריון ומהנהלה בכירה. המושגים דירקטוריון והנהלה בכירה משמשים בהוראה זו כשמותיהן של שתי פונקציות של קבלת החלטות בתאגיד בנקאי, ולא להגדרת מבנים חוקיים.

439. ההנהלה הבכירה חייבת כמו כן להבין היטב את מבנה מערכת הדירוג ואת אופן פעולתה, ועליה לתת את אישורה במקרה של הבדלים מהותיים בין הנהלים הכתובים ליישומם בפועל. ההנהלה חייבת גם לוודא באופן שוטף כי מערכת הדירוג פועלת באופן תקין. ההנהלה והצוות המקצועי לבקרת אשראי ייוועדו באופן קבוע כדי לדון בביצועים של הליך הדירוג, בנושאים הטעונים שיפור ובסטטוס המאמצים לשיפור ליקויים שאותרו בעבר.

440. דירוגים פנימיים חייבים להיות חלק הכרחי מהדיווח לגורמים אלה. הדיווח עשוי לכלול פרופילי סיכון לפי דירוג, מעבר בין דירוגים, הערכת הפרמטרים הרלוונטיים לכל דירוג, והשוואה בין התחזיות לשיעורי הכשל (וערכי LGD ו-EAD לתאגידים בנקאיים המיישמים גישות מתקדמות) ובין התוצאות בפועל. תדירות הדיווח עשויה להשתנות בהתאם לחשיבות המידע וסוגו, ולפי הדרג המקבל את הדיווח.

(ii) בקרת סיכון אשראי (credit risk control)

441. לתאגידים הבנקאיים תהיינה יחידות עצמאיות לבקרת סיכונים אשראי, האחראיות לתכנון או לבחירה, ליישום ולביצועים של מערכות הדירוג הפנימיות. על היחידה (או היחידות) לפעול באופן בלתי תלוי בעובדים ובמנהלים של הפונקציות האחראיות על יצירת החשיפות. תחומי האחריות חייבים לכלול:

- בדיקה וניטור של הדירוגים הפנימיים;
- הפקה וניתוח של דוחות סיכום ממערכת הדירוג של התאגיד הבנקאי, על מנת לכלול נתונים היסטוריים על הכשל של לקוחות, ממוינים לפי הדירוג בעת הכשל ובשנה הקודמת לכשל, ניתוח מעברי דירוג וניטור מגמות בקריטריונים העיקריים של הדירוג;
- יישום נהלים שמטרתם לוודא כי הגדרות הדירוג מיושמות בעקביות בכל המחלקות ובכל האזורים הגיאוגרפיים;
- סקירה ותיעוד של כל שינוי בתהליך הדירוג, לרבות הסיבות לשינויים; וכן
- סקירת הקריטריונים לדירוג במטרה להעריך אם עודם חוזים סיכון. שינויים בהליך הדירוג, בקריטריונים או בפרמטרים ספציפיים של הדירוג יתועדו וישמרו לסקירת הפיקוח על הבנקים.

442. יחידה לבקרת סיכונים אשראי חייבת לקחת חלק פעיל בפיתוח, בבחירה, בהטמעה ובתיקוף של מודל הדירוג. היא אחראית כלפי הפיקוח על הבנקים, וכלפי גורמי בקרה פנימיים, על כל המודלים המשמשים בתהליך הדירוג, ועליה מוטלת האחריות הסופית למעקב שוטף ולשינויים במודל הדירוג.

(iii) ביקורת פנימית וחיצונית

443. הביקורת הפנימית, או פונקציה דומה לה בעצמאותה, תבחן לפחות אחת לשנה את מערכת הדירוג של התאגיד הבנקאי ואת אופן יישומה, ובכלל זה את פעולות יחידות האשראי ואת אומדני התאגיד הבנקאי ל-PD, LGD ו-EAD. כחלק מתהליך הבחינה, תיבדק העמידה בכל

דרישות הסף הרלוונטיות. יחידת הביקורת הפנימית תתעד את ממצאיה. המפקח עשוי לדרוש ביקורת חיצונית להליך הדירוג ולהערכת מאפייני ההפסדים של התאגיד הבנקאי.

6. שימוש בדירוגים פנימיים

444. דירוגים פנימיים ואומדני כשל והפסדים חייבים למלא תפקיד מרכזי בהליך אישור האשראי, בניהול סיכונים, בהקצאות הון פנימיות ובפונקציות שלטון תאגידי (corporate governance functions) של תאגידים בנקאיים המיישמים את גישת ה- IRB. מערכות דירוג ואומדנים שפותחו ומיושמים אך ורק לצורכי כשירות לגישת ה- IRB ושימושם נועד רק להעניק תשומות IRB, לא יתקבלו. ישנה הכרה בכך שתאגידים בנקאיים לא בהכרח ישתמשו לכל צרכיהם הפנימיים באומדנים לצורכי IRB. לדוגמה, במודלים של תמחור, ייעשה קרוב לוודאי שימוש בערכי PD ו- LGD הרלוונטיים לחיי הנכס. כאשר קיימים הבדלים מסוג זה, תאגיד בנקאי חייב לתעד אותם ולהוכיח את סבירותם בפני המפקח.

445. התאגיד הבנקאי נדרש להראות תיעוד אמין לשימוש בדירוגים הפנימיים. על התאגיד הבנקאי להוכיח כי הוא השתמש במערכת דירוג התואמת במובן הרחב את דרישות הסף המפורטות במסמך זה, במשך שלוש שנים לפחות בטרם יחשב ככשיר. תאגיד בנקאי שבחר בגישת AIRB חייב להוכיח כי הוא אומד ערכי LGD ו- EAD והשתמש בהם באופן שעולה בקנה אחד עם דרישות הסף לשימוש באומדנים עצמיים של ערכי LGD ו- EAD, במשך שלוש שנים לפחות בטרם יחשב ככשיר. הכנסת שיפורים במערכת הדירוג של התאגיד הבנקאי לא תגרום לתאגיד הבנקאי להיחשב ככזה שלא עומד בדרישה לאמידה במשך שלוש שנים.

7. כימות רכיבי הסיכון

(i) דרישות אמידה כלליות

מבנה ותכלית

446. פרק זה עוסק בתקנים המקיפים לאמידה עצמית של PD, LGD ו- EAD. ככלל, כל התאגידים הבנקאיים המאמצים את גישת הדירוגים הפנימיים (IRB) חייבים לאמוד את ההסתברות לכשל (PD)⁸⁸ לכל אחת מקטגוריות הדירוג הפנימיות של לווים עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק, או לכל אחד מהמאגרים עבור חשיפות קמעונאיות.

447. אומדני PD חייבים להיות הממוצע לטווח ארוך של שיעורי כשל לשנה אחת עבור לווים מדירוג מסוים. הדרישות הייחודיות לאמידת PD מפורטות בסעיפים 461 עד 467. תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה המתקדמת יאמדו כיאות את ה- LGD (כמוגדר בסעיפים 468 עד 473)

⁸⁸ התאגידים הבנקאיים אינם נדרשים להעריך אומדני PD עצמיים לחשיפות מסוימות למניות ולחשיפות מסוימות השייכות לקבוצת המשנה של הלוואות מיוחדות (SL).

לכל אחת מעסקאות האשראי (facility) (או המאגרים הקמעונאיים) של התאגיד הבנקאי. תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה המתקדמת חייבים לאמוד, בנוסף, את הממוצע ארוך הטווח, המשוקלל בגודל החשיפה, של EAD לכל אחת מעסקאות האשראי (facility) שלהם, כמוגדר בסעיפים 474 ו-475. הדרישות הייחודיות לאמידת EAD מופיעות בסעיפים 474 עד 479. באשר לחשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק, תאגידים בנקאיים שלא יעמדו בדרישות לאמידה עצמית של EAD או LGD כמתואר לעיל, חייבים להשתמש באומדנים הפיקוחיים של רכיבי סיכון אלה. התקנים בנוגע לשימוש באומדנים אלה מפורטים בסעיפים 506 עד 524.

448. האומדנים הפנימיים של PD, LGD ו-EAD חייבים להתייחס לכל הנתונים, המידע והמתודולוגיות הרלוונטיים, המהותיים והנגישים לתאגיד הבנקאי. לצורך כך רשאי התאגיד הבנקאי לעשות שימוש בנתונים ממקורות פנימיים או חיצוניים (לרבות נתונים ממאגרי מידע משותפים). שימוש במקורות נתונים פנימיים או חיצוניים מחייב את התאגיד הבנקאי להוכיח כי אומדניו מייצגים תקופת ניסיון ארוכה.

449. האומדנים חייבים להיתמך בניסיון היסטורי ובעדויות אמפיריות ולא להתבסס על שיקול דעת או על הערכות סובייקטיביות בלבד. כל שינוי בשיטת ניהול האשראי, או בתהליכי הבראת אשראי בעייתית, במהלך תקופת המדידה צריך להילקח בחשבון. האומדנים הפנימיים של התאגיד הבנקאי צריכים לשקף מיידית השלכות של חידושים טכנולוגיים, של נתונים חדשים ושל כל מידע נוסף, ברגע שאלו נגישים לתאגיד הבנקאי. תאגידים בנקאיים צריכים לסקור את אומדניהם אחת לשנה או בתדירות גבוהה מזו.

450. אוכלוסיית החשיפות עליה התבססו הנתונים ששימשו לאמידה, והתקנים לניהול אשראי שהיו בשימוש בעת בה נוצרו הנתונים ומאפיינים רלוונטיים אחרים, צריכים להיות כמעט זהים או לכל הפחות ברי השוואה לאלה של החשיפות והתקנים הנוכחיים של התאגיד הבנקאי. על התאגיד הבנקאי להראות, בנוסף, כי תנאים כלכליים ותנאי שוק עליהם מושתתים הנתונים הנם רלוונטיים לתנאים השוררים בעת הנוכחית ובעתיד הנראה לעין. באשר לאמידת LGD ו-EAD, על התאגיד הבנקאי להתחשב בהוראות בסעיפים 468 עד 479. מספר החשיפות במדגם ותקופת הנתונים המשמשים בכימות צריכים להיות גדולים דיים כדי לספק לתאגיד הבנקאי ביטחון בדיוקם ובאיתנותם של האומדנים. שיטת האמידה חייבת להיות תקפה גם במבחנים שנעשים באוכלוסיית חשיפות שונה מאוכלוסיית המדגם.

451. ככלל, סביר להניח שתהיינה טעויות בלתי צפויות באומדני התאגיד הבנקאי ל-LGD ו-PD. EAD. כדי למנוע אופטימיות יתר, על התאגיד הבנקאי להוסיף לאומדניו מרווחי ביטחון אשר ייגזרו מטווח הטעויות האפשרי. כאשר השיטות והנתונים אינם מניחים את הדעת במידה הראויה וטווח השגיאות הסביר גדול יותר, יהיה גם מרווח הביטחון גדול יותר. המפקח עשוי להתיר מידה מסוימת של גמישות ביישום התקנות לגבי איסוף נתונים עבור נתונים שנאספו לפני תאריך יישום הוראה זו. אולם במקרים אלה, על התאגידים הבנקאיים להוכיח בפני המפקח כי נעשו ההתאמות המתאימות כדי להשיג נתונים שקולים במובן הרחב לנתונים שהיו

מושגים ללא גמישות זו. נתונים שנאספו לאחר תאריך יישום ההוראה חייבים לעמוד בדרישות הסף, אלא אם צוין אחרת.

על כל תאגיד בנקאי לבצע את ההתאמות הנדרשות ליצירת רצף הגיוני של הנתונים בכל מצב של "שבירת סדרה סטטיסטית". שבירת סדרה סטטיסטית מתרחשת כאשר משמעות הנתונים משתנה, למשל בשל שינויי חקיקה, תקינה וכן הלאה. כמו כן, במידה והתאגיד הבנקאי יידרש לכך, עליו לנמק את התייחסותו ופרשנותו לנתונים היסטוריים.

(ii) הגדרת כשל

452. מצב של כשל מתרחש ביחס ללווה ספציפי בקרות אחד מהאירועים הבאים או שניהם יחד.

- להערכת התאגיד הבנקאי, לא סביר שהלווה יפרע את מלוא התחייבויותיו לקבוצה הבנקאית אם לא ינקוט התאגיד הבנקאי צעדים כלשהם, כגון מימוש ביטחונות (במידה שמוחזקים על ידי התאגיד הבנקאי).
- הלווה נמצא בפיגור של למעלה מ- 90 יום ביחס להתחייבות מהותית כלפי הקבוצה הבנקאית⁸⁹. משיכות יתר יחשבו לחוב בפיגור מרגע שהלקוח חרג ממגבלת האשראי שניתנה לו, או מרגע שניתנה לו מגבלת אשראי נמוכה מן היתרה העומדת לחובתו כעת.
- "פיגור" - בהתאם להגדרת "חוב בפיגור" בסעיף ההגדרות (סעיף 1) בהוראת הדיווח לציבור בנושא "דוח כספי שנתי", למעט "פיגור במשיכת יתר", שיטופל כמפורט לעיל בסעיף זה.

453. סימנים לאי סבירות תשלום החוב כוללים :

- התאגיד הבנקאי מסווג את החוב כחוב שאינו צובר ריבית (non-accrued status).
- התאגיד הבנקאי מוחק חלק מהחוב, או מבצע הפרשה ספציפית לחובות מסופקים, כתוצאה מירידה מהותית באיכות האשראי לאחר שהתאגיד הבנקאי העמיד את האשראי⁹⁰.
- התאגיד הבנקאי מוכר את האשראי בהפסד כלכלי מהותי.
- התאגיד הבנקאי מסכים לבצע ארגון מחדש עם ויתור של חוב, כאשר סביר שהדבר יוביל להפחתת ההתחייבות הכספית של הלווה, עקב ויתור או דחייה מהותית של החזר הקרן, תשלומי הריבית או (במקרים הרלוונטיים) עמלות⁹¹.
- המונח "ארגון מחדש עם ויתור של חוב" שקול למונח "ארגון מחדש של חוב בעייתי" כהגדרתו בסעיף ההגדרות (סעיף 1) בהוראת הדיווח לציבור בנושא "דוח כספי שנתי". סיווג החוב בכשל מתחייב כבר בשלב ההסכמה על הארגון מחדש, גם אם טרם ביצעו.
- התאגיד הבנקאי הגיש בקשה לפשיטת רגל של בעל החוב או פנה לקבלת צו דומה ביחס לחוב של הלווה כלפי הקבוצה הבנקאית.
- בעל החוב פנה בבקשה להכרזה על פשיטת רגל, או הוכרז כפושט רגל, או הושם תחת הגנה אחרת בדומה לכך, כאשר מעמדו זה ימנע או יעכב תשלום חובותיו לקבוצה הבנקאית.

⁸⁹ בטל.

⁹⁰ בטל.

⁹¹ כולל, במקרה של החזקות מניות שהוערכו לפי גישת PD/LGD, ארגון מחדש של החזקות המניות עצמה עקב קשיים בתשלום חוב.

454. בטל.

455. בחשיפות קמעונאיות, הגדרת כשל יכולה להיות מיושמת ברמה של עסקת אשראי (facility) ספציפית במקום ברמת הלווה. במקרים אלו, כשל של לווה בהתחייבות אחת לא יחייב את התאגיד הבנקאי לטפל בכל יתר התחייבויותיו של הלווה כלפי הקבוצה הבנקאית כבכשל.

456. תאגיד בנקאי חייב לתעד את מקרי הכשל שאירעו בפועל לגבי חשיפות המטופלות על פי גישת ה- IRB לפי ההגדרה של כשל לעיל. על התאגיד הבנקאי להשתמש בהגדרה זו גם לצורך אמידת ערכי PD, וכן (במקרים הרלוונטיים) לאמידת ערכי LGD ו- EAD. לצורך חישוב אומדנים אלה רשאי התאגיד הבנקאי להשתמש בנתונים חיצוניים נגשים, אף אם אלה אינם עקביים עם הגדרת הכשל לעיל, ובלבד שיעמוד בדרישות המפורטות בסעיף 462. אולם במקרים אלה, על התאגיד הבנקאי להניח את דעתו של המפקח כי נעשו ההתאמות הנדרשות בנתונים על מנת שיתאימו באופן המרבי להגדרת הכשל. תנאי זה יחול על נתונים פנימיים כלשהם אשר ישמשו את התאגיד הבנקאי עד למועד יישומה של הוראה זו. נתונים פנימיים (לרבות נתונים ממאגרי מידע בנקאיים משותפים) אשר ישמשו לחישוב אומדנים אלו אחרי מועד היישום של מסמך זה, חייבים להיות עקביים עם הגדרת הכשל לעיל.

457. אם, לדעת התאגיד הבנקאי, בחשיפה שהוגדרה בעבר בסטאטוס כשל, לא נותר מאפיין בגינו ניתן ליחס לחשיפה סטאטוס של כשל, התאגיד הבנקאי חייב לדרג את הלווה ולאמוד את ה- LGD שלו בדרך שבה הוא פועל לגבי לוויים שאינם במצב של כשל. במקרים בהם קיים צורך לעשות שימוש חוזר בהגדרת הכשל במועד מאוחר יותר, ייחשב הדבר כאירוע כשל שני. מובהר כי מצב בו "לא נותר מאפיין בגינו ניתן ליחס לחשיפה סטאטוס של כשל" מתקיים כאשר אין בגין החשיפה רכיבי קרן או ריבית אשר הגיע מועדם וטרם שולמו (סכומים בפיגור), והתאגיד הבנקאי צופה פירעון של הקרן הנותרת והריבית בשלמותם לפי תנאי החוזה. חוב בעייתי שאורגן מחדש, כהגדרתו ב סעיף ההגדרות (סעיף 1) בהוראת הדיווח לציבור בנושא "דוח כספי שנתי", יוכל לחזור מכשל רק אם התמלאו התנאים המאפשרים את סיווגו כחוב צובר ריבית (סעיף 2.30. ה בהוראת הדיווח לציבור בנושא "דוח כספי שנתי").

(iii) גיול מחדש

458. לתאגיד הבנקאי תהיה מדיניות מתועדת וברורה (articulated) לספירת ימי הפיגור, ובפרט בנוגע לגיול מחדש של עסקת אשראי (facility) ולהענקת הארכה, דחייה וחידוש של החשבונות הקיימים. מדיניות הגיול מחדש צריכה לכלול, לכל הפחות, התייחסות לגורמים הבאים: (א) סמכויות אישור ודרישות דיווח; (ב) תקופת זמן מינימאלית של עסקת אשראי (facility) המאפשרת גיול מחדש; (ג) רמות ההפרות של עסקאות אשראי (facility) המאפשרות גיול מחדש; (ד) מספר הפעמים המרבי שניתן לבצע גיול מחדש לעסקת אשראי (facility); (ה) הערכה מחדש לגבי יכולת הלווה לפרוע את החוב. יש ליישם מרכיבים אלה במדיניות באופן עקבי לאורך זמן, ועליהם לעמוד במבחן השימוש ("use test") (דהיינו, אם התאגיד הבנקאי מטפל

בחשיפות שגוילו מחדש באופן דומה לטיפולו בחשיפות אחרות להן פיגור של משך זמן גדול מהמותר, תירשמנה החשיפות שגוילו מחדש כחשיפות בכשל למטרות (IRB). בנוסף לתנאים המפורטים לעיל, גיוול מחדש ייעשה רק במקרה בו נפרע הפיגור במלואו כולל ריבית נצברת וקנסות, או שהיתרה בחשבון יורדת עד מסגרת האשראי המאושרת, או נמוך ממנה. הנושא ידון פעם נוספת אם יתגלו בעתיד סימנים המעידים על שימוש לא הולם בנושא הגיוול מחדש.

(iv) טיפול במשיכות יתר

459. משיכות יתר מאושרות תהיינה כפופות למסגרת אשראי שקבע התאגיד הבנקאי ואשר הובאה לידיעת הלקוח. התאגיד הבנקאי יעקוב אחר כל חריגה ממסגרת אשראי זו; כל חריגה ממסגרת האשראי מעבר ל- 90 יום תחשב כמצב של כשל. משיכות יתר ללא מסגרת אשראי מאושרת יחשבו למטרות IRB כמסגרת אשראי בגובה אפס. לפיכך, ספירת הימים לצורך קביעת הפיגור ללקוח ללא מסגרת אשראי מאושרת מתחילה מרגע שהאשראי הוענק (כלומר מהיום הראשון שהלקוח בחריגה). אם החוב לא ישולם בתוך 90 יום, תחשב החשיפה במצב של כשל. לתאגידים הבנקאיים צריכה להיות מדיניות פנימית קפדנית להערכת מסגרת האשראי המתאימה (creditworthiness) ללקוחות שמציעים להם חשבונות עם מסגרת מאושרת למשיכת יתר.

(v) הגדרת הפסד לכל סוגי הנכסים

460. הגדרת ההפסד המיושמת באמידת ה-LGD הינה הפסד כלכלי. כאשר מודדים הפסד כלכלי, יש להביא בחשבון את כל רכיבי ההפסד הרלוונטיים. מדידה זו צריכה לכלול את הסכום שצפוי שלא ייגבה (discount), ואת כל העלויות המהותיות, הישירות והעקיפות, הקשורות לגביית החוב. תאגידים בנקאיים לא יסתפקו רק במדידה פשוטה של ההפסד המדווח בדיווח חשבונאי, אלא עליהם להיות מסוגלים להשוות בין ההפסד הכלכלי להפסד החשבונאי. ניסיונו של התאגיד הבנקאי ומומחיותו בגבייה משפיעים במידה ניכרת על שיעורי הכיסוי, וצריכים להשתקף באומדני ה-LGD של התאגיד הבנקאי. עם זאת, התאמות באומדנים בגין מומחיות זו צריכות להיעשות בצורה שמרנית, עד שיהיו לתאגיד הבנקאי די עדויות אמפיריות פנימיות להשפעתה של מומחיות זו.

(vi) דרישות ספציפיות לאמידת ההסתברות לכשל (PD)

חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

461. לצורך אמידת ה-PD הממוצע לכל אחת מקטגוריות הדירוג, חייב התאגיד הבנקאי לעשות שימוש במידע ובטכניקה המתחשבים בצורה נאותה בניסיון ארוך טווח. לדוגמה, תאגידים בנקאיים יכולים להשתמש באחת או יותר משלוש הטכניקות המפורטות להלן: ניסיון פנימי של מקרי כשל, מיפוי נתונים חיצוניים, ומודלים סטטיסטיים לאמידת כשל.

462. לתאגיד בנקאי יכולה להיות טכניקה עיקרית לאמידת PD, אך הוא רשאי להשתמש בטכניקות נוספות לצורכי השוואה ולהתאמה אפשרית. המפקח לא יאפשר יישום של שיטה כלשהי ללא ניתוח תומך. תאגידים בנקאיים חייבים להכיר בחשיבות של שיקול דעת כאשר משלבים בין תוצאותיהן של טכניקות שונות, ומבצעים התאמות בנתונים בגין מגבלות של השיטות ומגבלות במידע.

- תאגיד בנקאי יכול לנצל ניסיון פנימי של מקרי כשל לצורך אמידת PD. התאגיד הבנקאי יצטרך להראות בניתוחיו כי אומדנים אלו מתאימים לתקנים הנוכחיים של התאגיד הבנקאי לאישור וניהול אשראי, משקפים כל שינוי במערכת הדירוג שעל בסיסה נאספו הנתונים לאמידת ה-PD ומתאימים למערכת הדירוג הנוכחית. במקרים שלתאגיד בנקאי נגישות מוגבלות לנתונים, או במקרים שבהם חל שינוי בתקנים לאישור וניהול האשראי או במערכות הדירוג, חייב התאגיד הבנקאי להוסיף מרווחי ביטחון שמרניים יותר לאומדני ה-PD שלו. שימוש במאגרי מידע בין-בנקאיים עשוי להתקבל, כל עוד יוודא התאגיד הבנקאי כי מערכות הדירוג הפנימיות והקריטריונים של הבנקים האחרים המשתתפים במאגר הינם ברי השוואה לשלו.

- תאגיד בנקאי יכול לשייך או למפות את הדירוגים הפנימיים שלו לסולמות הדירוג של חברות דירוג חיצוניות, או תאגידים דומים, ואז לקשר בין שיעור הכשל שניתן על ידי חברות הדירוג החיצוניות לסולמות הדירוג של התאגיד הבנקאי. מיפוי זה חייב להתבסס על השוואה בין הקריטריונים לדירוג של התאגיד הבנקאי לבין הקריטריונים של חברת הדירוג החיצונית וכן על השוואה של תוצאות דירוג של לווים משותפים, שדורגו הן על ידי התאגיד הבנקאי והן על ידי חברות הדירוג החיצוניות. יש להימנע מהטיות ומחוסר עקביות בשיטות המיפוי או בנתונים העומדים בבסיס הדירוג. הקריטריונים של חברת הדירוג החיצונית לנתוני הכימות של רכיבי הסיכון צריכים להתייחס לסיכון הלווה ולא לשקף מאפיינים של עסקאות אשראי ספציפיות. ניתוחי התאגיד הבנקאי צריכים לכלול השוואה בין הגדרות הכשל, בכפוף לדרישות המפורטות בסעיפים 452 עד 457. על התאגיד הבנקאי לתעד את עקרונות המיפוי.

- תאגיד בנקאי רשאי להשתמש בממוצע פשוט של אומדני PD ללווים בודדים בקטגוריית דירוג מסוימת, כאשר אומדנים אלו מתקבלים כתוצאה משימוש במודל סטטיסטי לחיזוי ה-PD. תאגיד בנקאי שמשמש במודלים סטטיסטיים לאמידת PD צריך לעמוד בדרישות מינימום המפורטות בסעיף 417.

463. ללא קשר למקורות המידע של התאגיד הבנקאי, בין אם אלה נתונים פנימיים, נתונים חיצוניים, מאגרי מידע בין-בנקאיים או שילוב של השלושה, לצורך אמידת PD יתבסס התאגיד הבנקאי על מדגם נתונים היסטוריים של חמש שנים לפחות, ממקור מידע אחד לפחות. אם הנתונים ההיסטוריים הנגשים לתאגיד הבנקאי, ממקור מידע כלשהו, מכסים תקופה ארוכה יותר, ונתונים אלו הינם רלוונטיים ומהותיים, על התאגיד הבנקאי מוטלת החובה להשתמש בנתונים המתייחסים לתקופה ארוכה יותר.

חשיפות קמעונאיות

464. בהינתן הבסיס הייחודי של כל תאגיד בנקאי לחלוקת החשיפות למאגרים, תאגידים בנקאיים חייבים להתייחס לנתונים פנימיים כמקור המידע העיקרי לאמידת מאפייני הפסד. תאגידים בנקאיים רשאים להשתמש בנתונים חיצוניים או במודלים סטטיסטיים לכימות כל עוד ניתן להוכיח קשר חזק בין (א) התהליך להקצאת החשיפות למאגר שבו השתמש התאגיד הבנקאי לבין התהליך בו השתמש מקור המידע החיצוני, ו- (ב) בין פרופיל הסיכון הפנימי של התאגיד הבנקאי לבין הרכב החשיפות של מקור המידע החיצוני. בכל המקרים, תאגידים בנקאיים חייבים להשתמש בכל מקורות המידע הרלוונטיים והמהותיים לצורכי השוואה.

465. אחת השיטות לגזירת אומדנים ממוצעים ארוכי טווח של PD וממוצע משוקלל של שיעורי הפסד בהינתן כשל (כמוגדר בסעיף 468) לחשיפות קמעונאיות, תבוסס על אומדן של שיעור ההפסד הצפוי בטווח הארוך. תאגיד בנקאי יכול (i) להשתמש באומדן הולם של PD כדי להגיע לממוצע משוקלל ארוך טווח של שיעור ההפסד בהינתן כשל, או (ii) להשתמש בממוצע משוקלל ארוך טווח של שיעור ההפסד בהינתן כשל, כדי להגיע ל- PD ההולם. בכל המקרים, חשוב להכיר בכך שה- LGD המשמש בחישוב ההון לצורכי IRB אינו יכול להיות נמוך מן הממוצע המשוקלל ארוך הטווח של שיעור ההפסד בהינתן כשל, וחייב להיות עקבי עם המושגים המוגדרים בסעיף 468.

466. ללא קשר אם תאגידים בנקאיים משתמשים במקורות נתונים חיצוניים, פנימיים, מאגרי נתונים משותפים או שילוב של שלושה, לצורך אמידת מאפייני הפסד, תקופת התצפיות ההיסטוריות חייבת להיות חמש שנים לפחות. אם תקופת התצפיות הזמינה לתאגיד הבנקאי, ממקור מידע כלשהו, מכסה תקופה ארוכה יותר, ונתונים אלו רלוונטיים, התאגיד הבנקאי חייב להשתמש בתקופה ארוכה זו. תאגיד בנקאי לא ידרש לייחס חשיבות שווה לנתונים היסטוריים אם יוכל לשכנע את המפקח כי הנתונים העדכניים עדיפים לחיזוי שיעורי ההפסד.

467. לתקופה שחלפה מהיווצרות החשיפה ועד ליום המדידה (seasoning) עשויה להיות השפעה מהותית על איכות חשיפות קמעונאיות ארוכות טווח. ההשפעה עשויה להגיע לשיאה מספר שנים לאחר היווצרות החשיפה. תאגידים בנקאיים צריכים לצפות ולהבין את ההשלכות של גידול מהיר בחשיפות, ולנקוט בצעדים שיבטיחו את הדיוק של שיטות האמידה שלהם ושרמת ההון, הרווחים הצפויים והפיקדונות הצפויים הולמים לכיסוי צורכי הון עתידיים. על מנת למנוע תנודתיות בדרישת ההון, הנגזרת מאופק PD קצר טווח, כאשר להערכת התאגיד הבנקאי קיים אפקט עונתיות, עליו להתאים את אומדני ה- PD כלפי מעלה. התאמות אלו ייושמו בעקביות לאורך זמן.

במידה והתאגיד הבנקאי יידרש, יהיה עליו לשכנע את המפקח כי אפקט העונתיות אינו רלוונטי לגבי תת קטגוריה מסוימת בתיק. לצורך כך יהיה עליו להתבסס על נתונים אמפיריים. המפקח עשוי לדרוש מהתאגיד הבנקאי להשתמש בערכים גבוהים יותר של PD לצורך חישוב ההון, במידה ולהערכתו אומדני ה- PD מוטים כלפי מטה כתוצאה מאפקט העונתיות.

(vii) דרישות ייחודיות לאומדנים עצמיים של LGD

תקנים לכל קבוצות הנכסים

468. התאגיד הבנקאי חייב לאמוד LGD לכל עסקת אשראי (facility) בנפרד. ה- LGD צריך לשקף תקופה של שפל כלכלי על מנת לכלול את הסיכונים הרלוונטיים. LGD זה לא יהיה נמוך מהממוצע לטווח ארוך של שיעור ההפסד בהינתן כשל, המשוקלל על פי כשל (default-weighted), המחושב על בסיס ממוצע ההפסד הכלכלי של כל תצפיות הכשלים המצויות בבסיס הנתונים לסוג זה של עסקת אשראי (facility). בנוסף, על התאגיד הבנקאי לקחת בחשבון את האפשרות שה- LGD של עסקת האשראי (facility) יהיה גבוה מן הממוצע המשוקלל על פי כשל במהלך תקופה שבה הפסדי האשראי יהיו גבוהים באופן ניכר מממוצע זה. קיימות חשיפות מסוימות שבהן הפסדים חמורים אינם מתאפיינים בתנודתיות מחזורית, ובמקרים אלה אומדן ה- LGD אינו שונה מהותית (אם בכלל) מהממוצע המשוקלל לטווח ארוך על פי כשל. אולם לגבי חשיפות אחרות, עשויה התנודתיות המחזורית של ההפסדים החמורים להיות מהותית, והתאגיד הבנקאי יצטרך להתייחס לתנודתיות זו באמידת ה- LGD. לצורך זה, יוכל התאגיד הבנקאי להשתמש בממוצעי הפסדים חמורים שנצפו בתקופות של הפסדי אשראי גבוהים, בתחזיות המבוססות על ההנחות השמרניות המתאימות, או במתודולוגיה דומה אחרת. התאגיד הבנקאי עשוי להשתמש במסדי נתונים פנימיים ו/או חיצוניים לצורך אמידה נאותה של ה- LGD לתקופות של הפסדי אשראי גבוהים.

469. תאגיד בנקאי ייקח בחשבון בניתוחיו את מידת התלות בין סיכון הלווה לבין סיכון הביטחונות, או סיכון נותן הביטחונות. מקרים בהם קיימת תלות משמעותית, חייבים להיות מטופלים בצורה שמרנית. כל מקרה של אי התאמת מטבע בין החוב המגובה ובין הביטחון יובא גם בחשבון, ויטופל בצורה שמרנית באומדן ה- LGD של התאגיד הבנקאי.

470. אומדני ה- LGD יתבססו על שיעורי גבייה (recovery rates) היסטוריים, ובמקרים שהדבר ישים, לא יתבססו על הערכות שווי השוק של הביטחונות בלבד. דרישה זו מכירה באפשרות שהתאגידים הבנקאיים יתקשו לתפוס במהירות את הביטחונות ולממש אותם. כל עוד כימות אומדן ה- LGD לוקח בחשבון קיומם של ביטחונות, התאגיד הבנקאי חייב שיהיו לו נהלים פנימיים לניהול הביטחונות, נהלים תפעוליים, ודאות משפטית והליך של ניהול סיכונים העולים בקנה אחד עם דרישות הגישה הסטנדרטית (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203).

471. מתוך הכרה בעיקרון שההפסד בפועל עשוי להיות גבוה מן ההפסד הצפוי באופן שיטתי, צריך אומדן ה- LGD לנכס הנמצא במצב של כשל לשקף את האפשרות שבנוסף להפסדים הצפויים יצטרך התאגיד הבנקאי להכיר בפועל גם בהפסדים בלתי צפויים, במהלך תקופת ההתאוששות. על התאגיד הבנקאי לאמוד בצורה הטובה ביותר את ההפסדים הצפויים על כל אחד מהנכסים הנמצאים במצב של כשל, בהתבסס על הנסיבות הכלכליות במועד ההערכה ועל סטטוס עסקת האשראי (facility). השיעור הנוסף, אם בכלל, שבו עולה ה- LGD של הנכס בכשל על האומדן של התאגיד הבנקאי להפסדים הצפויים מהנכס, מייצג את דרישת ההון בגין נכס זה, והתאגיד

הבנקאי יקבע את השיעור הנוסף תוך התחשבות בסיכון בהתאם לסעיפים 272 ו- 328 עד 330. כל מקרה שבו האומדן להפסדים הצפויים על נכס הנמצא בכשל נמוך מסכום ההפרשות והמחיקות החלקיות על נכס זה עשוי לגרור התערבות של המפקח ודרישה מהתאגיד הבנקאי להצדיק את פעולותיו.

תקנים נוספים לחשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

472. אמידה אידיאלית של ה-LGD צריכה להתבסס על מדגם נתונים המכסה לכל הפחות מחזור עסקים שלם אחד. אולם בכל מקרה, לא תתבסס אמידת ה-LGD על מדגם נתונים היסטוריים המכסה תקופה הקצרה משבע שנים, לפחות לגבי אחד ממקורות המידע. אם מדגם הנתונים ההיסטוריים הזמין, ממקור מידע כלשהו, ארוך יותר, והנתונים האמורים רלוונטיים, חובה על התאגיד הבנקאי להשתמש במדגם נתונים זה.

תקנים נוספים לחשיפות קמעונאיות

473. תקופת תצפיות הנתונים המינימאלית לאומדני LGD לחשיפות קמעונאיות היא חמש שנים. ככל שיש לתאגיד בנקאי פחות נתונים, כך עליו להגדיל את שמרנותו באומדניו. תאגיד בנקאי לא נדרש לייחס חשיבות שווה לנתונים היסטוריים, כל עוד יוכל לשכנע את המפקח כי הנתונים העדכניים מהווים חיזוי טוב יותר לשיעורי ההפסד.

(viii) דרישות ייחודיות לאומדנים עצמיים של EAD

תקנים לכל קבוצות הנכסים

474. EAD עבור פריטים מאזניים או חוץ מאזניים מוגדרת כחשיפה הגולמית (ברוטו) הצפויה לכל סוג של עסקת אשראי (facility) בעת מצב כשל של הלווה. עבור חשיפות מאזניות, יאמוד התאגיד הבנקאי את ה-EAD בלא פחות מסכום ההתחייבות בפועל, בכפוף להכרה בקיזוזים מאזניים, כפי שמפרטת הגישה הבסיסית. דרישות הסף להכרה בקיזוזים זהות לאלו של הגישה הבסיסית. לכן, דרישות הסף הנוספות לאמידה פנימית של EAD לפי הגישה המתקדמת מתמקדות באמידת EAD לפריטים חוץ מאזניים (לא כולל עסקאות החושפות את התאגיד הבנקאי לסיכון אשראי של הצד הנגדי כמפורט בנספח ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203). לתאגידים הבנקאיים המיישמים את הגישה המתקדמת יהיו נהלים לאמידת EAD עבור פריטים חוץ מאזניים. נהלים אלה יפרטו את ההערכות לגבי ה-EAD שבהן ישתמש התאגיד הבנקאי לכל סוג של עסקת אשראי (facility). הערכת התאגיד הבנקאי ל-EAD חייבת לשקף את האפשרות שתהיינה משיכות נוספות על ידי הלווה, עד ואחרי הסף שבו ייכנס הלווה למצב של כשל. במקרה שבו אומדים את ה-EAD באופן שונה על פני סוגים שונים של עסקאות אשראי (facility), תיאור המכשירים יהיה ברור וחד משמעי.

475. תאגידים בנקאיים המיישמים את הגישה המתקדמת חייבים להקצות אומדן EAD לכל עסקת אשראי (facility). האומדן יהיה ממוצע משוקלל על פני מקרי כשל (default-weighted average) לטווח ארוך של EAD לעסקאות אשראי (facility) וללווים דומים, לאורך תקופה ארוכה די

הצורך, בתוספת מרווח ביטחון המשקף שמרנות על מנת לחפות על טעויות אפשריות באמידה. במקרה שיש לצפות באופן סביר למתאם חיובי בין שכיחות הכשל ובין גובה ה-EAD, אומדן ה-EAD חייב לכלול מרווח ביטחון גבוה יותר. יתרה מזאת, לחשיפות שבהן אומדן ה-EAD תנודתי על פני מחזור העסקים, התאגיד הבנקאי חייב להשתמש באומדן EAD המתאים לתקופות של מיתון כלכלי, אם אומדן זה שמרני יותר מהממוצע ארוך הטווח. תאגידי בנקאיים שיצליחו לפתח מודלים משלהם לאמידת EAD יוכלו להשיג תוצאה זו על ידי בחינת השתנות הפרמטרים של המודל על פני מחזורי העסקים (אם קיים שינוי כזה). ייתכן שבתאגידי בנקאיים אחרים יהיו נתונים פנימיים מספיקים כדי לבחון את ההשפעה של המיתון (או המיתונות) האחרונים. אולם ייתכן, כי האפשרות היחידה שתעמוד לרשות התאגיד הבנקאי תהיה שימוש שמרני בנתונים חיצוניים.

476. הקריטריונים שלפיהם ייקבע אומדן ה-EAD חייבים להיות סבירים ואינטואיטיביים, ולייצג את מה שהתאגיד הבנקאי מאמין שהם הפרמטרים המהותיים ביותר המשפיעים על ה-EAD. בחירת הפרמטרים המשפיעים על ה-EAD חייבת להתבסס על ניתוח פנימי אמין שבוצע על ידי התאגיד הבנקאי. התאגיד הבנקאי צריך להיות מסוגל לספק פירוט של כל הגורמים שהוא רואה בהם פרמטרים הקובעים את אומדן ה-EAD. על התאגיד הבנקאי להשתמש בכל מידע רלוונטי ומהותי בקביעת אומדן ה-EAD. התאגיד הבנקאי חייב לסקור את אומדן ה-EAD שלו, לפי עסקאות האשראי (facility) השונות, בכל מקרה שהגיע לידיו מידע מהותי חדש, ולכל הפחות על בסיס שנתי.

477. על התאגיד הבנקאי להתחשב כיאות במדיניות ובאסטרטגיה הספציפית שלו בנוגע למעקב ופיקוח אחר חשבונות והליכי תשלום. על התאגיד הבנקאי להתחשב כמו כן ביכולתו וברצונו למנוע משיכות נוספות במקרים קרובים לכשל, כגון הפרת התניות פיננסיות (covenants) או אירועי כשל טכניים אחרים. בתאגיד הבנקאי חייבת להיות מערכת מתאימה והליכים ישימים לניהול מעקב אחר היקף עסקאות האשראי (facility), היקף האשראי המנוצל מול מסגרת האשראי והשינוי בהיקף האשראי המנוצל לפי לווה ולפי דירוג. לתאגיד הבנקאי חייבת להיות היכולת לעקוב אחר יתרות אשראי מנוצלות על בסיס יומי.

477(ii). אומדני EAD לעסקאות החושפות את התאגיד הבנקאי לסיכון אשראי של צד נגדי חייבים למלא אחר הדרישות המפורטות בנספח ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

תקנים נוספים לחשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק

478. אמידה אידיאלית של ה-EAD צריכה להתבסס על מדגם נתונים המכסה לכל הפחות מחזור עסקים שלם אחד. אולם בכל מקרה, לא תתבסס אמידת ה-EAD על מדגם נתונים היסטוריים המכסה תקופה הקצרה משבע שנים לפחות לגבי אחד ממקורות המידע. אם מדגם הנתונים ההיסטוריים הזמין, ממקור מידע כלשהו, ארוך יותר, והנתונים האמורים רלוונטיים, חובה על התאגיד הבנקאי להשתמש במדגם נתונים זה. בחישובי אמידת ה-EAD יש להשתמש בממוצע משוקלל על פני מקרי כשל ולא בממוצע משוקלל על פני זמן.

תקנים נוספים לחשיפות קמעונאיות

479. תקופת תצפיות הנתונים המינימאלית לאומדני EAD לחשיפות קמעונאיות היא חמש שנים. ככל שיש לתאגיד הבנקאי פחות נתונים, עליו להיות יותר שמרני באומדניו. תאגיד בנקאי לא נדרש לייחס חשיבות שווה לנתונים היסטוריים כל עוד יוכל לשכנע את המפקח כי הנתונים העדכניים מהווים חיזוי טוב יותר לסכום המשיכות (drawdowns).

(ix) דרישות סף להערכת השפעתם של ערבויות ונגזרי אשראי

תקנים לחשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק במקרים שבהם התאגיד הבנקאי משתמש באומדנים עצמיים של LGD ותקנים לחשיפות קמעונאיות ערביות

480. במקרים שבהם תאגיד בנקאי משתמש באומדנים עצמיים של LGD, יוכל התאגיד הבנקאי לבטא את השפעת הפחתת הסיכון של ערבויות באמצעות התאמת אומדן ה-PD או אומדן ה-LGD. האפשרות של התאמת ערכי ה-LGD עומדת אך ורק לרשותם של תאגידים בנקאיים שאושרו ליישם אומדנים פנימיים של LGD. בחשיפות קמעונאיות, כאשר קיימות ערבויות, התומכות בחוב בודד או במאגר חשיפות, יוכל התאגיד הבנקאי לבטא את השפעת הפחתת הסיכון באמצעות אומדן ה-PD או באמצעות אומדן ה-LGD שלו, ובלבד שישמור על עקביות. בין אם יאמץ גישה זו או אחרת, חייב התאגיד הבנקאי לאמץ גישה עקבית הן על פני סוגי הערבויות והן על פני זמן.

481. בכל המקרים, יקצה התאגיד הבנקאי דירוג לכל לווה ולכל ערב מוכר הן במועד העמדת האשראי והן על בסיס שוטף. על התאגיד הבנקאי לקיים את כל דרישות הסף המפורטות במסמך זה לדירוג הלווה, לרבות ניטור מצבו של נותן הערבות ויכולתו ורצונו לכבד את התחייבויותיו. בהתאם לדרישות בסעיפים 430 ו-431, התאגיד הבנקאי יחזיק ברשותו את כל המידע הרלוונטי על הלווה, מבלי להתחשב בערבות, ועל הערב. במקרה של ערבים לחשיפות קמעונאיות, יחולו דרישות אלו גם על הקצאת חשיפה למאגר ועל אמידת PD.

482. בשום מקרה לא יוכל התאגיד הבנקאי להתאים את ה-PD או ה-LGD עבור חשיפה המובטחת בערבות באופן כזה שמשקל הסיכון (RW) המותאם יהיה קטן מזו של חשיפה ישירה ברת השוואה לערב. לא יורשו להילקח בחשבון הן קריטריונים והן תהליכי דירוג, שלהם השפעות חיוביות אפשריות כתוצאה ממתאם צפוי בין אירוע הכשל של הלווה לבין זה של הערב, על מנת לקבוע את דרישות ההון המזעריות לצרכים פיקוחיים. משקל הסיכון המותאם כשלעצמו, אינו יכול לשקף את הפחתת הסיכון הנגזרת מ"כשל כפול".

ערבים וערבויות כשירים

483. אין הגבלות על סוגי הערבים הכשירים. עם זאת, התאגיד הבנקאי חייב שיהיו לו קריטריונים מפורטים לסוגי הערבים שיוכרו לצורכי הון פיקוחי.

484. הערבות חייבת להיות מתועדת בכתב, ללא אפשרות ביטול על ידי הערב, בתוקף עד לפירעון מלוא החוב (עד לסכום הערבות ותקופת הערבות) וברת אכיפה מבחינה משפטית כנגד הערב בתחום שיפוט שבו יש לערב נכסים הניתנים לעיקול, או שניתן לבצע בו הוצאה לפועל של פסק דין. אולם, בניגוד לגישה הבסיסית לחשיפות לתאגיד, לבנק ולריבונות, יכול התאגיד הבנקאי בנסיבות מסוימות להכיר בערבויות הכוללות תנאי ערבות רשומים שבהם הערב לא יחויב לעמוד בהתחייבויותיו (ערבויות מותנות). בפרט, על התאגיד הבנקאי מוטלת החובה להוכיח כי הקריטריונים להקצאת הדירוג מתייחסים כיאות לכל הקטנה אפשרית בהשפעת הפחתת הסיכון.

קריטריונים להתאמה

485. לתאגיד בנקאי יהיו קריטריונים מפורשים להתאמת דירוגים של לווה או אומדני LGD (או במקרה של תיקי חייבים קמעונאיים וחייבים כשירים שנרכשו, תהליך הקצאת החשיפות למאגרים) על מנת לשקף את השפעתן של ערבויות למטרות הון פיקוחי. קריטריונים אלו יהיו מפורטים ברמת הפירוט הנדרשת מהקריטריונים להקצאת חשיפות לדירוגים, בהתאם לסעיפים 410 ו-411, ועליהם למלא אחר כל דרישות הסף להקצאת דירוגים ללווה או לעסקת אשראי (facility) כמפורט בהוראה זו.

486. על הקריטריונים להיות סבירים ואינטואיטיביים וחובה עליהם לשקף את יכולתו ונכונותו של הערב לכבד את התחייבויות הערבות. הקריטריונים צריכים להתייחס גם לעיתוי הסביר של תשלומים ולרמת המתאם בין יכולתו של הערב לעמוד בהתחייבויותיו לפי תנאי הערבות לבין יכולתו של הלווה לפרוע את חובו. על הקריטריונים של התאגיד הבנקאי לקחת בחשבון גם את שיעור הסיכון השיורי ללווה, כגון עקב אי התאמת מטבע בין הערבות לחשיפה.

487. התאגיד הבנקאי חייב להתחשב בכל המידע הרלוונטי העומד לרשותו כאשר הוא מבצע התאמה של דירוג הלווה או של אומדני LGD (או במקרה של תיקי חייבים קמעונאיים וחייבים כשירים שנרכשו, התאמת תהליך הקצאת החשיפות למאגרים).

נגזרי אשראי

488. דרישות הסף החלות על ערבויות, רלוונטיות גם לנגזרי אשראי single-name. במקרה של נגזרי אשראי, ישנם שיקולים נוספים המתייחסים לחוסר התאמה בין נכסים. כאשר חשיפות מגודרות באמצעות נגזרי אשראי, הקריטריונים המשמשים להתאמת דירוג ללווה או לאמידת ה-LGD (או חלוקה למאגרים) חייבים לכלול את הדרישה, שהנכס שעליו מתבססת ההגנה (reference asset) לא יהיה שונה מנכס הבסיס (underlying asset), אלא אם נתמלאו התנאים שנקבעו בגישה הבסיסית.

489. בנוסף, חייבת להיות בקריטריונים התייחסות למבנה התשלומים של נגזר האשראי והערכה שמרנית להשפעתו של מבנה התשלומים על רמת ההחזרים ועל העיתוי שלהם. על התאגיד הבנקאי לקחת בחשבון גם את מידת ההשפעה של סיכונים שיוויים.

לתאגידים בנקאיים המשתמשים באומדני LGD לפי הגישה הבסיסית

490. דרישות הסף המפורטות בסעיפים 480 עד 489 חלות על תאגידים בנקאיים המיישמים את

הגישה הבסיסית לאמידת LGD, עם החריגות הבאות :

(1) אין לתאגיד הבנקאי אפשרות להשתמש באופציה של "התאמת ה-LGD"; וכן

(2) טווח הערבויות והערבים הכשירים מוגבל לאלה העונים על דרישות סעיף 302.

(א) דרישות ייחודיות לאמידת PD ו-LGD (או EL) לתיקי חייבים כשירים שנרכשו

491. לגבי כל תיק חייבים שנרכש (תאגידי או קמעונאי), חובה על כל תאגיד בנקאי, שנוקט בגישת

מעלה-מטה (top-down) לסיכון לכשל ו/או לסיכון לדילול, לעמוד בדרישות הסף הבאות לכימות רכיבי הסיכון.

492. התאגיד הבנקאי הרוכש יידרש לקבץ (לאחד) את תיקי החייבים למאגרים הומוגניים דיים כדי

שיוכלו להיקבע אומדנים מדויקים ועקביים של PD ו-LGD (או EL) עבור הפסדים בגין כשל ואומדנים של EL עבור הפסדים בגין דילול. ככלל, תהליך מיון הסיכונים לסלי סיכון (bucketing) ישקף את הנהלים של המוכר להעמדת וניהול אשראי ואת ההטרוגניות של לקוחותיו. בנוסף, המתודולוגיות והנתונים המשמשים לאמידת PD, LGD ו-EL חייבים לציית לתקנים הקיימים לכימות רכיבי הסיכון לחשיפות קמעונאיות. בפרט, צריך הכימות לשקף את כל המידע הנגיש לתאגיד הבנקאי הרוכש בנוגע לאיכות תיקי החייבים שבבסיס העסקה, ובכלל זה מידע אודות מאגרים דומים שהושגו מהמוכר, מהתאגיד הבנקאי הרוכש או ממקורות חיצוניים. התאגיד הבנקאי הרוכש חייב לקבוע אם הנתונים שסופקו על ידי המוכר תואמים את הציפיות שעליהן הסכימו שני הצדדים ביחס, לדוגמה, לסוג תיקי החייבים שנרכשו, להיקפם ולאיכותם השוטפת. במקרה שאין התאמה בציפיות, מצופה התאגיד הבנקאי הרוכש להשיג ולהסתמך על מידע רלוונטי יותר.

דרישות סף תפעוליות

493. תאגיד בנקאי הרוכש תיקי חייבים נדרש להצדיק את ביטחונו ביכולתו לגבות את התשלום בגין

מקדמות נוכחיות ועתידיות באמצעות מימוש החוב ממאגר תיקי החייבים (או גבייה כנגדו). כדי להיות כשיר לגישת מעלה-מטה (top-down) לסיכון של כשל, צריך התאגיד הבנקאי לעקוב ולנהל מקרוב את מאגר תיקי החייבים ואת יחסי האשראי הכלליים. בפרט, יצטרך התאגיד הבנקאי להראות :

ודאות משפטית

494. מבנה עסקת האשראי (facility) חייב להבטיח שבכל הנסיבות הנראות לעין, תהיה בידי התאגיד

הבנקאי הבעלות והשליטה בפועל על תזרים מזומנים מתוך תיקי החייבים, לרבות במקרים של מצוקה ופשיטת רגל של המוכר, או נותן שירות (servicer). כאשר בעל החוב מעביר תשלומים

שירותים למוכר או לנותן שירות, על התאגיד הבנקאי לבדוק באופן סדיר כי התשלומים הועברו במלואם ובהתאם לתנאים המוסכמים בחוזה. כמו כן, הבעלות על תיקי החייבים ועל תקבולי מזומנים תהיה מוגנת מפני עיכובים בהקשר של פשיטת רגל (bankruptcy stays) או אתגרים משפטיים אחרים שעשויים לעכב מהותית את יכולתו של המלווה לממש את החוב מתיקי החייבים, או לשים את ידו על תקבולי מזומנים.

אפקטיביות מערכות הניטור

495. תאגיד בנקאי חייב שתהיה לו היכולת לעקוב אחר איכות תיקי החייבים ואחר מצבם הכספי של המוכר ושל נותן השירות. בפרט:

- התאגיד הבנקאי חייב (א) להעריך את המתאם בין איכות תיקי החייבים ובין מצבם הכספי של המוכר ושל נותן השירות, וכן (ב) לקבוע מדיניות ונהלים פנימיים אשר יקנו לתאגיד הבנקאי אמצעי הגנה הולמים מפני מקרים בלתי צפויים, לרבות הקצאת דירוג סיכון פנימי לכל מוכר ולכל נותן שירות.
- לתאגיד הבנקאי יהיו מדיניות ונהלים ברורים ואפקטיביים לקביעת כשירותם של המוכר ושל נותן השירות. התאגיד הבנקאי, או גוף הפועל מטעמו, יערכו סקירות תקופתיות למוכרים ולנותני שירות על מנת לוודא את נכונות הדוחות מהמוכרים/נותני השירות, לגלות הונאות או נקודות תורפה תפעוליות, ולבחון את איכות מדיניות האשראי של המוכר ואת איכות המדיניות ונהלי הגבייה של נותן השירות. ממצאי סקירות אלו יתועדו כראוי.
- התאגיד הבנקאי צריך להיות מסוגל להעריך את המאפיינים של מאגר תיקי חייבים, לרבות (א) משיכות יתר; (ב) היסטוריה של המוכר מבחינת פיגורי תשלומים, חובות אבודים, והפרשות לחובות מסופקים; (ג) תנאי תשלום, וכן (ד) חשבונות נגדיים (contra accounts) פוטנציאליים.
- לתאגיד הבנקאי יהיו מדיניות ונהלים אפקטיביים לניטור ריכוזים של בעל חוב אחד על בסיס מצטבר הן בתוך מאגר בודד והן על פני מאגרים שונים של תיקי חייבים.
- התאגיד הבנקאי חייב לדאוג לקבל באופן תקופתי דוחות על גיול מחדש של חובות ועל דילול, במועד הנדרש, וברמת פירוט מספקת על מנת (א) להבטיח ציות לקריטריונים ולמדיניות המקדמות של התאגיד הבנקאי לגבי תיקי חייבים שנרכשו, וכן (ב) לספק אמצעי אפקטיבי למעקב ולאימות תנאי המכירה של המוכר (כגון גיול תאריכי חשבונות) ודילול.

אפקטיביות מערכות הגבייה (work-out)

496. תכנית אפקטיבית מחייבת קיומם של מערכות ונהלים לא רק לגילוי הידרדרות במצבו הכספי של המוכר והידרדרות באיכות תיקי החייבים בשלב מוקדם, אלא גם למניעה אפקטיבית של בעיות המתעוררות. ובפרט:

- התאגיד הבנקאי יקבע מדיניות, נהלים ומערכות מידע ברורים ואפקטיביים לצורך ניטור הציות לכללים הבאים: (א) כל התנאים החוזיים של עסקת האשראי (facility) (לרבות אמות מידה פיננסיות (covenants), נוסחאות להעברת מקדמות, מגבלות ריכוז, ספים לפירעון מוקדם וכד') וכן (ב) המדיניות הפנימית של התאגיד הבנקאי בנוגע לשיעורי

המקדמות וכשירותם של תיקי חייבים. מערכות התאגיד הבנקאי צריכות לגלות הפרות של אמות מידה פיננסיות וויתורים (waivers) כמו גם חריגות מהמדיניות והנהלים שנקבעו.

- כדי להגביל משיכות בלתי נאותות, על התאגיד הבנקאי לקבוע מדיניות ונהלים אפקטיביים לאיתור, אישור, מעקב ותיקון של משיכות יתר.
- לתאגיד הבנקאי יהיו מדיניות ונהלים אפקטיביים להתמודדות עם מצבים של פגיעה כלכלית במוכרים או בנותני שירות ו/או הידרדרות באיכות מאגר תיקי החייבים. אלה כוללים, בין היתר, ספים לסיום מוקדם של עסקאות אשראי (facility) מתחדשות והגנות אחרות של אמות מידה פיננסיות, גישה מובנית ומסודרת להתמודדות עם הפרת אמות מידה פיננסיות, ומדיניות ונהלים ברורים ואפקטיביים לנקיטת הליכים משפטיים ולהתמודדות עם תיקי חייבים בקשיים.

אפקטיביות מערכות הבקרה לביטחונות, לזמינות האשראי ולמזומנים

497. לתאגיד הבנקאי יהיו מדיניות ונהלים אפקטיביים לבקרה על תיקי חייבים, אשראי ומזומנים. ובפרט:

- המדיניות הכתובה חייבת לפרט את כל המרכיבים המהותיים בתכנית הרכישה של תיקי חייבים, לרבות שיעורי המקדמות, ביטחונות כשירים, התיעוד הנדרש, מגבלות ריכוז ואופן הטיפול בתקבולי מזומנים. מרכיבים אלו יתחשבו כיאות בכל הגורמים הרלוונטיים והמהותיים, לרבות מצבם הכספי של המוכר/נותן השירות, ריכוזי סיכונים, ומגמות באיכות תיקי החייבים ובבסיס הלקוחות של המוכר.
- המערכות הפנימיות יבטיחו שכספים יועברו כמקדמות אך ורק כנגד ביטחון תומך ספציפי, המלווה בתיעוד (כגון הצהרות נותן השירות, חשבוניות, תעודות משלוח וכד').

ציות למדיניות ולנהלים הפנימיים של התאגיד הבנקאי

498. לאור ההסתמכות על מערכות הניטור והבקרה של התאגיד הבנקאי למטרת הגבלת סיכון האשראי, יצטרך התאגיד הבנקאי ליישם נוהל פנימי אפקטיבי כדי להעריך את עמידתו בכל קווי המדיניות והנהלים הקריטיים לעניין זה, ובכללם:

- ביקורות פנימיות ו/או חיצוניות סדירות לכל השלבים הקריטיים בתכנית רכישת תיקי החייבים של התאגיד הבנקאי.
- הבטחת הפרדת תפקידים (i) בין הערכת המוכר/נותן השירות ובין הערכת בעל החוב, וכן (ii) בין הערכת המוכר/נותן השירות ובין ביקורת השטח של המוכר/נותן השירות.

499. הליך פנימי אפקטיבי של התאגיד הבנקאי להערכת עמידתו בכל קווי המדיניות והנהלים הקריטיים צריך לכלול גם הערכות לתפעול המשרד האחורי (back office), תוך התמקדות מיוחדת בכישורים, בניסיון, ברמת האיוש ובמערכות התומכות.

8. תיקוף אומדנים פנימיים

500. לתאגיד הבנקאי תהיה מערכת איתנה לתיקוף הדיוק והעקביות של מערכת הדירוגים, של התהליכים, ושל אמידת כל רכיבי הסיכון הרלוונטיים. על התאגיד הבנקאי להראות למפקח כי הליך התיקוף הפנימי של התאגיד הבנקאי מאפשר לו להעריך, באופן עקבי ובעל משמעות, את ביצועיהן של מערכת הדירוג הפנימית ומערכת אמידת הסיכונים.
501. תאגיד בנקאי ישווה באופן קבוע את שיעורי הכשל בפועל עם אומדני ה- PD לכל קטגוריית דירוג, ויוכל להראות כי שיעורי הכשל בפועל הנם בטווח המצופה לכל אחד מהדירוגים. תאגידים בנקאיים המיישמים את גישת ה- IRB המתקדמת חייבים להשלים את הניתוח האמור גם עבור אומדני LGD ו- EAD. בהשוואות אלו ישתמש התאגיד הבנקאי בנתונים היסטוריים המכסים תקופה ארוכה ככל האפשר. השיטות והנתונים שבהם משתמש התאגיד הבנקאי לצורך ההשוואות חייבים להיות מתועדים כראוי. התאגיד הבנקאי ידאג לעדכן את הניתוחים ואת התיעוד לפחות אחת לשנה.
502. בנוסף לאמור לעיל, ישתמש התאגיד הבנקאי בכלים כמותיים אחרים לתיקוף ובהשוואות עם מקורות מידע חיצוניים רלוונטיים. הניתוחים צריכים להיעשות בהתבסס על מדגם נתונים שתואם את התיק, מעודכן תקופתית, ומכסה תקופת תצפיות רלוונטית. הערכות התאגיד הבנקאי לביצועי מערכת הדירוג שלו חייבות להתבסס על מדגם נתונים היסטוריים ארוך טווח, אשר מכסה מגוון תנאים כלכליים, ובאופן אידיאלי יתייחס למחזור עסקים שלם אחד או יותר.
503. תאגיד בנקאי חייב להראות כי שיטות הבדיקה הכמותיות, ושיטות תיקוף אחרות בהן הוא משתמש אינן משתנות באופן שיטתי עם המחזור הכלכלי. שינויים בשיטות ובנתונים (הן לגבי מקורות הנתונים והן לגבי תקופת המדגם) יהיו ברורים ומתועדים ביסודיות.
504. לתאגידים בנקאיים יהיו תקנים פנימיים מנוסחים היטב למצבים שבהם הסטיות מהציפיות לגבי PD, LGD ו- EAD שהתממשו, מהותיות דיין כדי לעורר שאלות בנוגע לתקפות האומדנים. תקנים אלו צריכים להביא בחשבון מחזוריות כלכלית, וכל גורם אחר המשפיע באופן שיטתי על שונות במקרי הכשל. כאשר הערכים שהתממשו ממשיכים להיות גבוהים מתחזיות התאגיד הבנקאי, יתאים התאגיד הבנקאי את אומדניו כלפי מעלה, כדי שישקפו בצורה נאותה את מקרי הכשל, ואת חומרת ההפסדים של התאגיד הבנקאי.
505. במקרים שבהם התאגיד הבנקאי סומך על האומדנים הפיקוחיים של רכיבי הסיכון, ולא על אומדנים פנימיים משלו, נעודד את התאגיד בנקאי להשוות את ערכי ה- LGD וה- EAD בפועל עם האומדנים הפיקוחיים. נתוני ה- LGD וה- EAD בפועל צריכים להיות חלק מהערכת ההון הכלכלי שמבצע התאגיד הבנקאי.

9. אומדנים פיקוחיים של LGD ו-EAD

506. תאגידים בנקאיים הפועלים תחת גישת IRB בסיסית, שאינם עומדים בדרישות לצורך הפקת אומדנים עצמיים של LGD ו-EAD, חייבים לעמוד בדרישות הסף המתוארות בגישה הסטנדרטית כדי לקבל הכרה לביטחונות פיננסיים כשירים (כמפורט בפרק ד' בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203, בנושא הפחתת סיכון אשראי). כדי לקבל הכרה לסוגי ביטחונות נוספים, יהיה על התאגידים הבנקאיים לעמוד בדרישות סף נוספות.

(i) הגדרת כשירות להכרה ב-CRE ו-RRE כביטחונות

507. ביטחונות כשירים של נדל"ן מסחרי (CRE) או נדל"ן לדיור (RRE) עבור חשיפות לתאגיד, לריבונות ולבנק, מוגדרים באופן הבא:

- ביטחונות שבהם הסיכון של הלווה אינו תלוי באופן מהותי בביצועיו של הנכס או המיזם העומד בבסיסו, אלא ביכולת הבסיסית של הלווה לפרוע את החוב ממקורות אחרים. לפיכך, פירעון עסקת אשראי (facility) אינו תלוי באופן מהותי בתזרימי מזומנים שמניב נכס הנדל"ן (CRE או RRE) המשמש כביטחון⁹²; וכן
- בנוסף, שוויו של ביטחון מובטח לא יהיה תלוי באופן מהותי בביצועיו של הלווה. אין בדרישה זו כדי להוציא מן הכלל מצבים שבהם גורמים מקרו-כלכליים טהורים משפיעים הן על שוויו של הביטחון והן על ביצועי הלווה.

508. לאור התיאור הכללי לעיל ולאור ההגדרה של חשיפה לתאגיד, נדל"ן מניב הכנסה העונה על ההגדרה של סוג נכס בקבוצת ההלוואות המיוחדות (SL), לא יוכר כביטחון עבור חשיפות לתאגיד⁹³.

(ii) דרישות תפעוליות ל-CRE/RRE כשירים

509. בכפוף לעמידה בהגדרה לעיל, יהיו CRE ו-RRE כשירים להכרה כביטחון לצורך דרישות כלפי תאגידים אך ורק לאחר שנתמלאו כל הדרישות התפעוליות הבאות.

- אכיפות משפטיות: כל תביעה למימוש ביטחון חייבת להיות אכיפה מבחינה משפטית בכל שטחי השיפוט הרלוונטיים, וכל תביעה למימוש ביטחון חייבת להיות מוגשת כיאות במועדה. הזכויות בביטחון חייבות לשקף "שעבוד מושלם" (דהיינו, נתמלאו כל הדרישות החוקיות לביסוס התביעה). יתרה מזאת, החוזה המפרט את תנאי הביטחון, וההליך המשפטי העומד בבסיסו, חייבים להיות כאלה שיאפשרו לתאגיד בנקאי לקבל את ערך הביטחון בתוך פרק זמן סביר.

⁹² בטל.

⁹³ בטל.

- שווי השוק האובייקטיבי של הביטחון: שווי הביטחון הנאמד צריך להיות שווה או נמוך מהשווי ההוגן הנוכחי שניתן לקבל תמורת מכירתו של הנכס במסגרת חוזה פרטי בין מוכר מרצון ובין קונה מרצון (arm's-length buyer) בתאריך הערכת השווי.
- הערכה מחודשת תדירה: התאגיד הבנקאי מצופה לערוך מעקב שוטף אחר ערך הביטחון בתדירות גבוהה, ולכל הפחות פעם בשנה. מומלץ להגביר את תכיפות המעקב השוטף במקרים שבהם תנאי השוק נתונים לשינויים משמעותיים. שיטות הערכה סטטיסטיות (כגון התייחסות למדדים של מחירי הדיר, דגימה) עשויות לשמש לצורך עדכון אומדנים או לזיהוי ביטחון שיתכן שערכו ירד ועשוי שיידרש לאומדו מחדש. הערכה מחודשת של הנכס, על ידי איש מקצוע מוסמך, חייבת להתבצע במקרים שבהם קיים מידע המצביע על ירידה אפשרית מהותית בערך הביטחון יחסית למחירי השוק או במקרה של אירוע אשראי, כגון כשל.
- שעבוד משני (Junior liens): התאגיד הבנקאי יכול להתחשב בשעבוד שני רק במקרים שבהם: (1) אין ספק כי התביעה למימוש הביטחון הנה אכיפה מבחינה חוקית; ו- (2) השעבוד מהווה הפחתה אפקטיבית של סיכון האשראי. במקרים שבהם התאגיד הבנקאי מכיר בשעבוד נחות, עליו לטפל בו תוך שימוש בסף C^*/C^{**} , החל על שעבוד מדרגה ראשונה. במקרים אלה, יחושבו ה- C^* וה- C^{**} תוך התחשבות בסכום השעבוד השני ובכל השעבודים הראשונים הנוספים⁹⁴.

510. דרישות נוספות בנוגע לניהול ביטחונות, כדלקמן:

- הביטחונות מסוג CRE ו- RRE שיתקבלו על ידי התאגיד הבנקאי, ומדיניות האשראי (שיעור ההתבססות; advance rates), בהינתן ביטחונות אלה, חייבים להיות מתועדים בבהירות.
- התאגיד הבנקאי ינקוט צעדים כדי לוודא שהנכס הנלקח כביטחון מבוטח כיאות מפני נזק או הרעה במצבו.
- התאגיד הבנקאי יעקוב בקביעות (monitor) אחר היקפן של מי מהתביעות המותרות בדיון קדימה (כגון תביעות מס) לגבי הנכס.
- התאגיד הבנקאי ינהל מעקב נאות (monitor) אחר סיכון לחבות מהטעמים של איכות הסביבה בשל הנכס המשמש לביטחון, כגון נוכחותו של חומר רעיל בשטחי הנכס.

(iii) דרישות להכרה בחיובים פיננסיים

הגדרת חיובים כשירים

511. חיובים פיננסיים כשירים הנם תביעות בעלות תקופת פירעון מקורית שאינה עולה על שנה, אשר ההחזר בגיןן מתבצע באמצעות תזרימים מסחריים או פיננסיים הקשורים לנכסי הבסיס של הלווה. בכך נכללים הן חוב הנפרע מעצמו הנגזר ממכירת סחורות או שירותים הקשורים

לעסקה מסחרית, והן סכומים כלליים המגיעים מקונים, מספקים, משוכרים, מרשויות לאומיות או מקומיות או מגורמים אחרים שאין להם קשרי עסקים עם הלווה, שאינם קשורים למכירת סחורות או שירותים הקשורים לעסקה מסחרית. תיקי חייבים כשירים אינם כוללים את אלה הקשורים לאיגוח, להשתתפויות משניות (sub-participation) או לנגזרי אשראי.

דרישות תפעוליות

ודאות משפטית

512. המנגנון המשפטי שבאמצעותו ניתן הביטחון חייב להיות איתן, ולהבטיח כי המלווה הנו בעל זכויות ברורות על התקבולים הנובעים מהביטחון.

513. תאגיד בנקאי חייב לנקוט בכל הצעדים הדרושים כדי למלא אחר הדרישות המקומיות בנוגע לאכיפת זכויותיו בשעבוד, כגון על ידי רישום זכויות השעבוד אצל הרשם. צריכה להיות מסגרת שתאפשר למלווה פוטנציאלי להיות בעל זכות קדימה ראשונה ומושלמת (perfected) בתביעה למימוש הביטחון.

514. כל המסמכים הנלווים לעסקאות המגובות בביטחונות יחייבו את כל הצדדים, ויהיו ברי אכיפה חוקית, בכל תחומי השיפוט הרלוונטיים. התאגיד הבנקאי יערוך סקירה משפטית מספקת כדי לוודא זאת, יעמיד מסקנה זו על בסיס משפטי איתן, ויבצע בדיקות נוספות, ככל שיידרש, כדי להבטיח את המשך יכולת האכיפה.

515. הסדרי הביטחונות חייבים להיות מתועדים בצורה נאותה, לרבות נוהל ברור ואיתן לגביית הכנסות שמניב הביטחון, במועדן. נוהלי התאגיד הבנקאי יבטיחו שיקוימו כל התנאים המשפטיים הנדרשים להכרזת הלקוח כמצוי בכשל ולמימוש הביטחון במועד. במקרה שייקלע הלווה למצוקה או ייכנס למצב של כשל, צריכה להיות לתאגיד הבנקאי יכולת חוקית למכור או להמחות את תיקי החייבים לצדדים אחרים בלא הסכמת החייב.

ניהול סיכונים

516. לתאגיד בנקאי יהיה הליך תקף לקביעת סיכון האשראי בתיקי חייבים. הליך זה יכלול, בין היתר, ניתוחים של העסק והענף של הלווה (לדוגמה, השפעות מחזור העסקים), וניתוח סוגי הלקוחות שעמם הוא עושה עסקים. כאשר התאגיד הבנקאי מסתמך על הלווה לקביעת סיכוני האשראי של לקוחות הלווה, יבחן התאגיד הבנקאי את מדיניות האשראי של הלווה על מנת לקבוע את תקפותה ואת אמינותה.

517. המרווח בין סכום החשיפה ובין ערך תיקי החייבים חייב לשקף את כל הגורמים ההולמים, לרבות; עלות הגבייה, ריכוז במאגר תיקי חייבים של לווה יחיד, וסיכון הריכוזיות האפשרי בסך החשיפות של התאגיד הבנקאי.

518. התאגיד הבנקאי חייב לקיים תהליך ניטור רציף בהתאם לחשיפה הספציפית (מיידית או תלויה) הניתנת לייחוס לביטחון בו נעשה שימוש לצורך הפחתת סיכון. תהליך זה עשוי לכלול, בהתאמה וככל שיהיה רלוונטי, דוחות גיול, בקרה על מסמכי סחר, מסמכי בסיס ההלוואה, ביקורות תכופות לבדיקת הביטחון, בדיקות אישור סכומי החשבוניות, בקרה על הליכי תשלום חשבוניות, ניתוחים של דילול (זיכויים שהועברו מהלווה למנפיקים), וניתוח כספי קבוע הן של הלווה והן של מנפיקי החייבים, במיוחד במקרה שבו מספר קטן של תיקי חייבים גדולים נלקחים כביטחון. התאגיד הבנקאי יעקוב באופן שוטף אחר מידת הקפדתו על העמידה במגבלות הריכוז הכלליות. בנוסף לכך, יבחן התאגיד הבנקאי את הציות להתניות ההלוואה, למגבלות סביבתיות ולדרישות חוקיות אחרות, על בסיס קבוע.

519. תיקי החייבים אשר שועבדו על ידי לווה יהיו מגוונים, ולא יהיו בעלי מתאם גבוה מדי ללווה. כאשר המתאם גבוה, כגון במקרה שחלק מהמנפיקים של תיקי החייבים תלויים בלווה לקיומם, או שהלווה והמנפיקים משתייכים לתעשייה משותפת, על התאגיד הבנקאי להביא בחשבון את הסיכונים המשתמעים מכך בבואו לקבוע את המרווחים עבור מאגר הביטחונות בכללותו. תיקי חייבים מפעילות של הלווה מול צדדים קשורים, או קרובים ללווה (לרבות חברות בנות ועובדים), לא יוכרו כמפחיתי סיכון.

520. לתאגיד בנקאי יהיה הליך מתועד לגביית תשלומי החייבים במצבי מצוקה. לתאגיד בנקאי יהיו האמצעים הנדרשים לאכיפת הגבייה, גם אם התאגיד הבנקאי נוהג בדרך כלל לפנות אל הלווה לצורך גבייה.

דרישות להכרה בביטחונות אחרים

521. ביטחון פיזי עשוי לכלול כלי רכב. המפקח עשוי להתיר בעתיד הכרה בהשפעה של ביטחונות פיזיים אחרים על הפחתת סיכון האשראי. ההחלטה תתבצע בהתאם לעמידה בשני התקנים הבאים:

- קיומם של שווקים נזילים שבהם ניתן לממש את הביטחון בזריזות וביעילות כלכלית.
- קיומם של מחירי שוק מבוססים היטב ונגישים לציבור עבור הביטחון, וקיומו של יסוד סביר להניח כי הסכום שיקבל התאגיד הבנקאי בעת מימוש הביטחון לא יסטה במידה משמעותית ממחירי שוק אלה.

522. כדי שתאגיד בנקאי יוכל להכיר בסוגים הנוספים של ביטחונות פיזיים המפורטים בסעיף 521 לעיל, עליו לעמוד בכל התקנים המפורטים בסעיפים 509 ו-510, בכפוף לשינויים הבאים.

- זכות קדימה: התאגיד הבנקאי רשאי להכיר אך ורק בביטחון שלתאגיד הבנקאי תהיה בו זכות שיעבוד ראשונה או זכות תביעה. במקרה כזה, מחויב כי התאגיד הבנקאי יהיה קודם למלווים אחרים בהליכי מימוש הביטחון.
- הסכם ההלוואה חייב לכלול תיאורים מפורטים של הביטחון, ובנוסף פירוט לגבי אופן ביצוע ותדירות שערך הנכס.
- סוגי הביטחונות הפיזיים שיתקבלו על ידי התאגיד הבנקאי, והמדיניות והנהלים ביחס לסכום ההולם של כל סוג ביטחון יחסית לסכום החשיפה, חייבים להיות מתועדים בבירור

במדיניות ובנוהלי האשראי הפנימיים של התאגיד הבנקאי, וזמינים לביקורת (examination) ו/או סקירה (review) של מבקר.

- מדיניות האשראי של התאגיד הבנקאי בנוגע למבנה העסקה חייבת להתייחס לדרישות החלות על הביטחון ביחס לסכום החשיפה, ליכולת לממש את הביטחון באופן מיידי, ליכולת לקבוע מחיר או שווי שוק באובייקטיביות, לתדירות שבה ניתן להשיג הערכת שווי באופן מיידי (לרבות הערכה או אמידה מקצועית), ולתנודתיות בשווי הביטחון. בתהליך השערוך התקופתי יושם דגש מיוחד על ביטחון "רגיש לאופנה" ("fashion sensitive") כדי להבטיח שההערכות הותאמו כראוי מטה בגין שינוי באופנה, שנת הדגם, התיישנות, כמו גם יציאה מכלל שימוש, או הרעה במצבו הפיזי של הביטחון.
- במקרים של העמדת מלאי (כגון חומרי גלם, עבודה בתהליך, מוצרים מוגמרים, מלאי רכב של סוכני רכב) וצידוד כביטחונות, חייב תהליך השערוך התקופתי לכלול בדיקה פיזית של הביטחון.

10. דרישות להכרה בחכירה (leasing)

523. חכירות, למעט חכירות החושפות את התאגיד הבנקאי לסיכון ערך שיורי (ראו סעיף 524), יטופלו כחשיפות המובטחות על ידי אותו סוג של ביטחון. חובה על התאגיד הבנקאי לעמוד בדרישות הסף החלות על סוגי הביטחונות השונים (CRE/RRE או ביטחון אחר). בנוסף על כך, נדרש התאגיד הבנקאי לעמוד בתקנים הבאים:
- ניהול סיכונים איתן מצדו של המחכיר ביחס למיקום הנכס, לשימוש שנעשה בו, לגילו, ולמועד המתוכנן של יציאתו מכלל שימוש;
 - מסגרת משפטית איתנה הקובעת את בעלותו החוקית של המחכיר על הנכס ואת זכותו לממש את זכויותיו כבעלי הנכס במועד המתאים; וכן
 - ההפרש בין שיעור הפחת של הנכס הפיזי ובין שיעור הסילוקין של תשלומי החכירה לא יהיה גדול עד כדי כך שהוא יביא לידי הערכת יתר של הפחתת סיכון האשראי (CRM) המיוחסת לנכסים המוכרים.

524. חכירות החושפות את התאגיד הבנקאי לסיכון ערך שיורי יטופלו בדרך הבאה. סיכון ערך שיורי הנו חשיפת התאגיד הבנקאי להפסד פוטנציאלי, הנובע מירידת השווי ההוגן של הצידוד מתחת לאומדן ערך הגרט, שחושב בעת החכירה.

- התאגיד הבנקאי ייחס לזרם תשלומי החכירה המהוונים משקל סיכון בהתאם לחוסנו הכלכלי של החוכר (PD), ובהתאם לאומדן מתאים ל-LGD, פיקוחי או פנימי של התאגיד הבנקאי.
- משקל הסיכון של ערך הגרט יהיה 100%.

11. חישוב דרישות הון עבור חשיפות למניות

(i) גישה מבוססת שוק למודלים פנימיים

525. כדי שתאגיד בנקאי ייחשב כשיר להשתמש בגישה מבוססת שוק למודלים פנימיים, עליו להראות למפקח כי הוא עומד בדרישות סף איכותיות וכמותיות מסוימות, בטרם יתחיל ליישם את הגישה, ולאחר מכן באופן שוטף. תאגיד בנקאי שאינו מצליח להוכיח ציות מתמשך לדרישות הסף חייב לפתח תכנית לחזרה מהירה למצב של ציות לדרישות, לקבל את אישור המפקח לתכנית, וליישם את התכנית בהתאם ללוחות הזמנים שתוכננו. בתקופת הביניים, מצופה התאגיד הבנקאי לחשב את דרישות ההון באמצעות הגישה הפשוטה לשקלול סיכונים.

526. המפקח מכיר בכך שהבדלים בין השווקים, מתודולוגיות המדידה, השקעות הון וגישות הניהול בפועל מחייבים את התאגידים הבנקאיים להתאים את הנהלים התפעוליים לנסיבותיהם המיוחדות. אין בכוונת המפקח להכתיב את הצורה או את הפרטים התפעוליים של מדיניות ניהול הסיכונים ונוהלי המדידה של התאגידים הבנקאיים להחזקות המניות בתיק הבנקאי. יחד עם זאת, חלק מדרישות הסף הינן ספציפיות.

(ii) דרישות הון וכימות הסיכון

527. תקני הסף הכמותיים להלן חלים למטרת חישוב דרישות הון מזעריות לפי גישת המודלים הפנימיים.

א. דרישת ההון שוות ערך להפסד הפוטנציאלי מתיק המניות של התאגיד הבנקאי, הנגזר מההנחה שאירע זעזוע מידי שווה ערך לרווח בר-סמך של 99% בהתפלגות חד-זנבית של ההפרש בין התשואות הרבעוניות ובין שיעור הריבית חסרת הסיכון המתאימה, שחושב על בסיס תקופת מדגם ארוכת טווח.

ב. ההפסדים הנאמדים צריכים להיות חסינים בפני תנועות שוק שליליות הרלוונטיות לפרופיל הסיכון ארוך הטווח של ההחזקות הספציפיות של התאגיד הבנקאי. על הנתונים המשמשים לייצוג התפלגות התשואות לשקף את תקופת המדגם הארוכה ביותר, לגביה קיימים נתונים, אשר יהיו בעלי משמעות בייצוג פרופיל הסיכונים של החזקות המניות הספציפיות של התאגיד הבנקאי. התאגיד הבנקאי צריך להשתמש בנתונים שבעזרתם ניתן להפיק אומדני הפסד שמרניים, בעלי אמינות סטטיסטית ויציבים, שאינם מבוססים באופן בלעדי על הערכות סובייקטיביות או על שיקול דעת. התאגידים הבנקאיים חייבים להראות למפקח שהזעזוע שבו השתמשו בהערכותיהם מספק אומדן שמרני להפסדים הפוטנציאליים על פני מחזור השוק או מחזור העסקים הרלוונטי בטווח הארוך. ההנחה היא כי מודלים שמתבססים על נתונים שאינם משקפים מגוון מציאותי של ניסיון ארוך טווח, הכולל במידה סבירה תקופה של ירידות חדות בערכי שוק ההון הרלוונטי להחזקות התאגיד הבנקאי, יפיקו תוצאות אופטימיות, אלא אם ישנן עדויות אמינות לכך שהתאמות נאותות בוצעו בבניית המודל. בהיעדר התאמות מובנות במודל, על התאגיד הבנקאי לשלב ניתוח אמפירי של נתונים זמינים

עם התאמות המבוססות על מגוון של גורמים כדי לקבל תוצאות המשקפות מידה ראויה של מציאותיות ושמרנות. כאשר תאגיד בנקאי בונה מודלים של "ערך בסיכון" (VaR - Value at Risk) להערכת הפסדים רבעוניים פוטנציאליים, הוא יכול להשתמש בנתונים רבעוניים, או להמיר נתונים של תקופת אופק קצר יותר לשווי ערך רבעוניים באמצעות שיטה אנליטית מתאימה הנתמכת בעדויות אמפיריות. ניתן ליישם התאמות אלו באמצעות הליך חשיבה וניתוח שפותחו ותועדו כראוי. ככלל, התאמות ייושמו בצורה שמרנית ועקבית לאורך זמן. יתרה מזאת, כאשר לתאגיד הבנקאי נגישים נתונים מוגבלים בלבד, או במקרים שבהם, עקב מגבלות טכניות, אומדנים שיופקו משיטה יחידה כלשהי יהיו בעלי איכות בלתי ודאית, חייב התאגיד הבנקאי להוסיף מרווחי ביטחון המשקפים את מידת השמרנות הראויה כדי להימנע מאופטימיות יתר.

ג. אין הנחיה להשתמש בסוג מסוים של מודל VaR (כגון שונות-שונות משותפת (variance-covariance), הדמיה היסטורית או הדמית מונטה קרלו). אולם, המודל שישמש את התאגיד הבנקאי חייב לשקף בצורה נאותה את כל הסיכונים המהותיים הגלומים בתשואה על ההשקעה, לרבות סיכון שוק כללי וחשיפת סיכון ספציפית של תיק המניות של התאגיד הבנקאי. מודלים פנימיים חייבים להסביר כיאות שונות מחירים היסטורית, לשקף הן את הגודל והן את השינויים בהרכב הריכוזים הפוטנציאליים, ולהיות חסינים מפני סביבות שוק שליליות. הרכב חשיפות הסיכון, המיוצג בנתונים המשמשים לאמידה, חייב להיות דומה במידה רבה, או לפחות בר השוואה, לזה של חשיפות למניות של התאגיד הבנקאי.

ד. תאגידים בנקאיים יכולים להשתמש גם בטכניקות מידול, כדוגמת ניתוח תרחישים היסטוריים, כדי לקבוע את דרישות ההון המזעריות כנגד החזקות המניות בתיק הבנקאי. השימוש במודלים כאלה מותנה בכך שהתאגיד הבנקאי יוכל להוכיח למפקח שהמתודולוגיה ותוצאותיה ניתנים לכימות במונחים של אחוזי הפסד, כמפורט בסעיף קטן (א) לעיל.

ה. תאגידים בנקאיים חייבים להשתמש במודל פנימי שהולם את פרופיל הסיכון ואת מורכבות תיק ההשקעות במניות של התאגיד הבנקאי. תאגיד בעל החזקות מהותיות בעלות ערך לא ליניארי באופיין (כגון נגזרי מניות וני"ע המירים) חייב להשתמש במודל פנימי שתכנונו נועד לשקף כראוי את הסיכונים הנלווים למכשירים אלו.

ו. בכפוף לאישור המפקח, מתאמים של תיק המניות יכולים להשתלב במדדי הסיכון הפנימיים של התאגיד הבנקאי. השימוש במתאמים מפורשים (כגון שימוש במודל VaR של שונות/שונות משותפת) חייב להיות מתועד במלואו ולהיתמך בניתוח אמפירי. נאותותן של ההנחות המשתמעות מהמתאמים תוערך על ידי המפקח במסגרת סקירת תיעוד המודל וטכניקות האמידה.

ז. מיפוי פוזיציות בודדות לקירובים (proxies), למדדי שווקים ולגורמי סיכון, צריך להיות סביר, אינטואיטיבי ובעל תקפות מושגית. התאגיד הבנקאי יתעד את הטכניקות ואת הליכי המיפוי בצורה מלאה ויראה בעזרת עדויות תיאורטיות ואמפיריות כי הם הולמים את ההחזקות הספציפיות. כאשר מאחדים חוות דעת מקצועית עם טכניקות כמותיות לצורך הערכת תגודתיות התשואות של החזקה כלשהי, חייבת חוות הדעת להביא

בחשבון את המידע הרלוונטי והמהותי שלא נלקח בחשבון על ידי הטכניקות האחרות שבהן השתמש התאגיד הבנקאי.

ח. מותר להשתמש במודל שמתבסס על גורם יחיד או על גורמים רבים, בהתאם לאופיין של החזקות התאגיד הבנקאי. התאגיד הבנקאי מצופה להבטיח כי הגורמים יהיו מספיקים כדי לשקף את הסיכונים הטבועים בתיק המניות. גורמי הסיכון צריכים להקביל למאפייני שוק ההון המתאים (לדוגמה, ציבורי, פרטי, שווי שוק במגזרים ותתי-מגזרים בתעשייה, מאפיינים תפעוליים) שבו התאגיד הבנקאי מחזיק פוזיציות משמעותיות. לתאגידים בנקאיים יהיה אמנם שיקול דעת בבחירת הגורמים, אך עליהם להוכיח באמצעות ניתוחים אמפיריים את התאמתם של גורמים אלה, ובכלל זה להוכיח את יכולתם לכסות סיכונים כלליים וספציפיים גם יחד.

ט. אומדנים של תנודתיות התשואות של השקעות במניות חייבים לשלב נתונים, מידע ושיטות רלוונטיים ומהותיים הנגישים לתאגיד הבנקאי. תאגיד בנקאי יכול להשתמש בנתונים פנימיים שעברו סקירה עצמאית או בנתונים ממקורות חיצוניים (לרבות מאגרי מידע בין-בנקאיים). מספר חשיפות הסיכון במדגם ותקופת הנתונים ששימשה לכימות חייבים להיות מספיקים כדי לספק לתאגיד הבנקאי את הביטחון בדיוקם וביציבותם של אומדניו. תאגידים בנקאיים ינקטו בצעדים ההולמים כדי להגביל את הפוטנציאל של הטיה במדגם והטיית שרידות (survivorship bias) בהערכת תנודתיות התשואות.

י. תאגיד בנקאי נדרש להכין תכנית קפדנית ומקיפה של מבחני קיצון. הציפייה היא שהתאגיד הבנקאי יבחן את המודל הפנימי ואת הליכי האמידה, כולל חישובי תנודתיות, לתרחישים היפותטיים או היסטוריים המשקפים הפסדים במקרה הגרוע ביותר, בהתחשב בפוזיציות המוחזקות על ידי התאגיד הבנקאי במניות ציבוריות ופרטיות גם יחד. לכל הפחות, צריכים מבחני הקיצון לספק מידע על השפעתם של אירועי קיצון (tail events), מעבר לרמת רווח בר-הסמך שמניחה גישת המודלים הפנימיים.

(iii) הליך ובקורות לניהול סיכונים

528. פעילותו הכוללת של התאגיד הבנקאי לניהול סיכונים לצורכי ניהול השקעות בתיק הבנקאי צריכה לעלות בקנה אחד עם הנחיות המפקח. ביחס לפיתוחו ויישומו של מודל פנימי לצורכי ההון, יהיו לתאגיד הבנקאי מדיניות, נהלים ובקורות מבוססים כדי להבטיח את הגינותו של המודל ושל תהליך יישומו לחישוב דרישות ההון. מדיניות, נהלים ובקורות אלו צריכים לכלול את המרכיבים הבאים:

א. אינטגרציה מלאה של המודל הפנימי במערכות המידע הניהוליות הכלליות של התאגיד הבנקאי וניהול ההשקעות בתיק הבנקאי. המודלים הפנימיים צריכים להיטמע במלואם בתשתית ניהול הסיכונים של התאגיד הבנקאי, לרבות השימוש ב: (i) קביעת מחסומי השקעה והערכת השקעות חלופיות; (ii) מדידה והערכה של ביצועי תיק המניות (לרבות ביצועים מותאמים לסיכונים); וכן (iii) הקצאת הון כלכלי כנגד החזקות מניות והערכת הלימות ההון הכוללת לפי הנדרש, או ינקוט פעולה במסגרת תהליך הסקירה הפיקוחי (הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 211). התאגיד הבנקאי צריך להיות מסוגל

- להראות כי תוצאות המודל ממלאות תפקיד מרכזי בתהליך ניהול ההשקעות, לדוגמה באמצעות פרוטוקולים של ועדת ההשקעות.
- ב. מערכות ניהול, נהלים ופונקציות בקרה מבוססות, כדי להבטיח סקירה תקופתית ועצמאית של כל מרכיבי התהליך במודל הפנימי, לרבות אישור שינויים במודל, בדיקת תשומות המודל וסקירת תוצאותיו, כגון אימות ישיר של תחשיבי הסיכונים. התאגיד הבנקאי יקדיש תשומת לב מיוחדת לטכניקות הקירוב (proxy) והמיפוי ולרכיבים קריטיים נוספים של המודל. סקירות אלו יעריכו את הדיוק, השלמות והנאותות של תשומות המודל ותוצאותיו ויתמקדו בגילוי והגבלה של טעויות הקשורות בחולשות מוכרות של המודל, וכן בזיהוי חולשות בלתי מוכרות שלו. בדיקות אלו יכולות להתבצע כחלק מתכניות עבודה של ביקורת פנימית או חיצונית, על ידי יחידת בקרת סיכונים עצמאית או על ידי צד שלישי חיצוני.
- ג. מערכות ונהלים הולמים למעקב אחר מגבלות השקעה ואחר החשיפות לסיכונים הנובעים מההשקעות במניות.
- ד. היחידות האחראיות לתכנון המודל וליישומו חייבות להיות בלתי תלויות מבחינה פונקציונלית ביחידות האחראיות לניהול השקעות בודדות.
- ה. הגורמים האחראים לכל היבט של תהליכי המודל חייבים להיות מוסמכים כראוי. ההנהלה תקצה די משאבים מיומנים וכשירים לפונקציה העוסקת במודל.

(iv) תיקוף ותיעוד

529. תאגידים בנקאיים המשתמשים במודלים פנימיים למטרות הון פיקוחי מצופים לנהל מערכת יציבה לתיקוף הדיוק והעקביות של המודל ושל תשומותיו. כמו כן, עליהם לתעד בצורה מלאה את כל המרכיבים המהותיים של המודלים הפנימיים ואת תהליך המידול. תהליך המידול והמערכות המשמשות לתיקוף מודלים פנימיים, לרבות כל התיעוד הנלווה, תוצאות התיקוף והממצאים של בדיקות פנימיות וחיצוניות, כפופים לביקורת וסקירה של המפקח.

תיקוף

530. בתאגיד בנקאי צריך שתהיה מערכת יציבה לתיקוף הדיוק והעקביות של המודלים הפנימיים ושל תהליכי המודל. על התאגיד הבנקאי להראות למפקח כי הליך התיקוף הפנימי של התאגיד הבנקאי מאפשר לו להעריך באופן עקבי ובעל משמעות את ביצועיו של המודל הפנימי ושל הליכי המודל.
531. תאגיד בנקאי ישווה בקביעות את ביצועי התשואות בפועל (אשר יחושבו בעזרת נתונים על רווח והפסד ממומשים ובלתי ממומשים) עם אומדני המודל, ויוכל להראות כי התשואות בפועל הן בטווח המצופה לתיק ההשקעות ולהחזקות הנפרדות. בהשוואות אלו ישתמש התאגיד הבנקאי בנתונים היסטוריים המכסים תקופה ארוכה ככל האפשר. השיטות והנתונים שבהם השתמש

התאגיד הבנקאי לצורך השוואות אלו חייבים להיות מתועדים כראוי. התאגיד הבנקאי ידאג לעדכן את הניתוחים ואת התיעוד לכל הפחות אחת לשנה.

532. בנוסף לאמור לעיל, ישתמש התאגיד הבנקאי בכלים כמותיים אחרים לתיקוף ובהשוואות עם מקורות מידע חיצוניים. הניתוחים צריכים להיעשות על בסיס מדגם נתונים תואם את תיק ההשקעות של התאגיד הבנקאי, מעודכן תקופתית ומכסה תקופה רלוונטית. הערכות התאגיד הבנקאי לביצועי המודל שלו חייבות להתבסס על מדגם נתונים היסטוריים ארוך טווח, אשר מכסה מגוון של תנאים כלכליים, ובאופן אידיאלי, מתייחס למחזור עסקים שלם אחד לכל הפחות.

533. תאגיד בנקאי חייב להראות כי שיטות התיקוף הכמותיות והנתונים עקביים לאורך זמן. שינויים בשיטות האמידה ובנתונים (הן לגבי מקורות הנתונים והן לגבי תקופת המדגם) יהיו ברורים ומתועדים ביסודיות.

534. מאחר שהערכת הביצועים בפועל מול התחזיות לאורך זמן מספקים את הבסיס לשכלול והתאמה של המודלים הפנימיים של התאגיד הבנקאי באופן שוטף, התאגיד הבנקאי מצופה לקבוע תקנים פנימיים מנוסחים היטב לסקירת המודל שלו. תקנים אלה חשובים במיוחד במצבים שבהם הסטיות של התוצאות בפועל מהציפיות הן מהותיות וכאשר מתעורר ספק בנוגע לתקפות המודל הפנימי. תקנים אלו צריכים להביא בחשבון מחזוריות כלכלית וכל גורם אחר המשפיע באופן שיטתי על שונות בתשואות המניות. כל ההתאמות שיתבצעו במודל הפנימי בתגובה לבדיקות המודל חייבות להיות מתועדות היטב ועקביות עם תקני התאגיד הבנקאי לסקירת המודל.

535. כדי לאפשר תיקוף של המודל באמצעות בחינה בדיעבד (backtesting) על בסיס שוטף, תאגידים בנקאיים המיישמים את גישת המודלים הפנימיים חייבים לבנות ולתחזק מסדי נתונים לגבי הביצועים הרבעוניים של השקעותיהם במניות בפועל, כמו גם מסדי נתונים של אומדנים שגזרו ממודלים פנימיים. התאגידים הבנקאיים יבצעו בחינה בדיעבד גם לאומדני התנודתיות ששימשו במודלים הפנימיים ולנאותות הקירובים ששימשו במודל. המפקח עשוי לבקש מהתאגידים הבנקאיים להתאים את תחזיותיהם הרבעוניות לאופק זמן שונה, במיוחד לאופק קצר יותר, לאחסן את נתוני הביצועים עבור אופק זמן זה ולבצע בחינות בדיעבד על בסיס זה.

תיעוד

536. על התאגיד הבנקאי מוטלת החובה לשכנע את המפקח, כי למודל יש כושר חיזוי טוב וכי לא יחול עיוות בדרישות ההון הפיקוחי בעקבות השימוש בהם. בהתאם לכך, יתעד התאגיד הבנקאי באופן מלא והולם את כל המרכיבים המהותיים של מודל פנימי ואת תהליך בניית המודל. תאגיד בנקאי חייב לתעד בכתב את מבנה המודל הפנימי ואת פרטי תפעולו. התיעוד יוכיח את ציות התאגיד הבנקאי לתקנים כמותיים ואיכותיים מינימאליים וצריך להתייחס לנושאים כגון יישום המודל לפלחים שונים בתיק ההשקעות, שיטות אמידה, אחריות הגורמים

המעורבים בתהליכי המודל, אישור המודל ותהליכי סקירת המודל. בפרט, על התיעוד להתייחס לנקודות הבאות :

א. תאגיד בנקאי יתעד את הנימוקים לבחירתו במתודולוגיה הספציפית למודל הפנימי ויספק ניתוחים המראים כי המודל והליכי השימוש במודל יובילו בסבירות גבוהה לאומדנים אשר מזהים בצורה משמעותית את הסיכונים הנגזרים מהחזקות המניות של התאגיד הבנקאי. המודלים הפנימיים והנהלים המתייחסים אליהם יעברו סקירה תקופתית על מנת לקבוע אם הם עדיין מתאימים באופן מלא לתיק ההשקעות הנוכחי ולתנאים החיצוניים. בנוסף, על התאגיד הבנקאי לתעד היסטוריה של שינויים חשובים במודל לאורך זמן ושינויים שהוכנסו במודל במועד מאוחר מסקירת הפיקוח האחרונה. אם נערכו שינויים במסגרת נוהלי הסקירה הפנימיים של התאגיד הבנקאי, חייב התאגיד הבנקאי לתעד שינויים אלה ולהראות התאמה עקבית ביניהם ובין נהלי הפנימיים לסקירת המודל.

ב. במסגרת התיעוד של מודלים פנימיים, על התאגיד הבנקאי :

- לספק תיאור מפורט של התיאוריה, ההנחות ו/או הבסיס המתמטי והאמפירי של הפרמטרים, של המשתנים ושל מקור (או מקורות) הנתונים ששימשו לפיתוח המודל ;
- להציג תהליך סטטיסטי קפדני (לרבות מבחני ביצועים out-of-time ו-out-of-sample) לתיקוף הבחירה במשתנים המסבירים ; וכן
- לציין באלו נסיבות יישום המודל אינו אפקטיבי.

ג. כאשר משתמשים בקירובים ובמפויים, התאגיד הבנקאי חייב לערוך ולתעד ניתוח קפדני המראה כי כל הקירובים והמפויים מייצגים במידה מספקת את הסיכונים הנגזרים מהחזקות המניות שאליהן מתייחסים הקירובים והמפויים הללו. התיעוד צריך להראות, לדוגמה, את הגורמים הרלוונטיים והמהותיים (כגון קווי עסקים, מאפיינים מאזניים, מיקום גיאוגרפי, ותק התאגיד, ענף ותת-ענף התעשייה, מאפיינים תפעוליים) ששימשו למיפוי השקעות בודדות לקירובים. בסיכום הדברים, התאגיד הבנקאי יראה שהקירובים והמפויים :

- הנם ברי השוואה לבסיס ההחזקה או לתיק ההשקעות ;
- חושבו באמצעות נתוני תנאים כלכליים או תנאי שוק היסטוריים שהנם רלוונטיים ומהותיים לבסיסי ההחזקות, ובמקרים שאין הדבר כך, נעשתה התאמה הולמת ; וכן
- הנם אומדנים יציבים של הסיכון הפוטנציאלי הנגזר מבסיס ההחזקה.

12. דרישות גילוי

537. על מנת שתאגיד בנקאי ייחשב כשיר ליישם את גישת IRB, עליו לעמוד בדרישות הגילוי המפורטות בהוראות הדיווח לציבור. אלו הן דרישות הסף לשימוש ב-IRB. אי עמידה בדרישות אלו תגרום לשלילת כשירותו של התאגיד הבנקאי ליישם את גישת IRB הרלוונטית.

נספח א'

דוגמה לחישוב משקלי סיכון לפי גישת ה-IRB

1. הטבלאות הבאות מדגימות את תוצאת החישוב של משקלי סיכון עבור ארבעה סוגי נכסים, לפי הגישה המבוססת על דירוגים פנימיים (IRB) לסיכון אשראי. כל אחד ממשקלי הסיכון, שנקבע עבור דרישת ההון בגין ההפסדים הלא צפויים (UL), חושב על ידי שימוש בפונקצית משקל הסיכון המתאימה מתוך פונקציות משקל הסיכון המוצגות בהוראה זו. נתוני הקלט ששימשו לחישוב הדוגמאות של משקלי הסיכון, כוללים ערכים של PD, LGD ותקופה לפירעון אפקטיבית (M) של 2.5 שנים.
2. התאמה לגודל החברה מוחלת על חשיפות לישויות קטנות ובינוניות (SME) (המוגדרות כחשיפות לתאגיד שמחזור המכירות השנתי המדווח של הקבוצה המאוחדת אליה הוא שייך, נמוך מ- 250 מיליון ש"ח). בהתאם לכך, הוחלה התאמה לגודל החברה בקביעת קבוצה נוספת של משקלי סיכון המוצגת בעמודה השנייה בטבלה שלהלן, בהינתן שמחזור המכירות השנתי המדווח של הקבוצה המאוחדת אליה הוא שייך הוא 25 מיליון ש"ח.

דוגמה לחישוב משקלי סיכון לפי גישת ה-IRB בגין הפסדים בלתי צפויים

חשיפה קמעונאית כשירה מתחדשת		חשיפות קמעונאיות אחרות		חשיפות במשכון דירת מגורים		חשיפות לתאגיד		סוג הנכס
85%	45%	85%	45%	25%	45%	45%	45%	LGD
2.5 שנים								מועד לפירעון
						25	250	מחזור (במיליוני ש"ח)
								PD:
1.85%	0.98%	8.41%	4.45%	2.30%	4.15%	11.30%	14.44%	0.03%
2.86%	1.51%	12.52%	6.63%	3.46%	6.23%	15.39%	19.65%	0.05%
5.12%	2.71%	21.08%	11.16%	5.94%	10.69%	23.30%	29.65%	0.10%
10.88%	5.76%	39.96%	21.15%	11.83%	21.30%	39.01%	49.47%	0.25%
15.88%	8.41%	53.69%	28.42%	16.64%	29.94%	49.49%	62.72%	0.40%
18.97%	10.04%	61.13%	32.36%	19.49%	35.08%	54.91%	69.61%	0.50%
26.06%	13.80%	75.74%	40.10%	25.81%	46.46%	65.14%	82.78%	0.75%
32.53%	17.22%	86.46%	45.77%	31.33%	56.40%	72.40%	92.32%	1.00%
39.70%	21.02%	95.95%	50.80%	37.22%	67.00%	78.77%	100.95%	1.30%
44.19%	23.40%	100.81%	53.37%	40.80%	73.45%	82.11%	105.59%	1.50%
54.63%	28.92%	109.53%	57.99%	48.85%	87.94%	88.55%	114.86%	2.00%
64.18%	33.98%	115.03%	60.90%	55.91%	100.64%	93.43%	122.16%	2.50%
73.03%	38.66%	118.61%	62.79%	62.22%	111.99%	97.58%	128.44%	3.00%
89.08%	47.16%	122.80%	65.01%	73.13%	131.63%	105.04%	139.58%	4.00%
103.41%	54.75%	125.45%	66.42%	82.35%	148.22%	112.27%	149.86%	5.00%
116.37%	61.61%	127.94%	67.73%	90.29%	162.52%	119.48%	159.61%	6.00%
158.47%	83.89%	142.69%	75.54%	113.56%	204.41%	146.51%	193.09%	10.00%
196.23%	103.89%	167.36%	88.60%	130.96%	235.72%	171.91%	221.54%	15.00%
222.86%	117.99%	189.41%	100.28%	140.62%	253.12%	188.42%	238.23%	20.00%

* * *

נספח ב'

קריטריוני שיבוץ פיקוחי להלוואות מיוחדות

טבלה 1 - סולמות דירוג פיקוחיים עבור חשיפות למימון פרויקט

חוסן פיננסי	חזק	טוב	משביע רצון	חלש
תנאי השוק	מספר קטן של ספקים מתחרים, או שלפרויקט יש יתרון משמעותי ומתמשך מבחינת מיקום, עלות או טכנולוגיה. הביקוש גבוה ונמצא במגמת עלייה.	מספק קטן של ספקים מתחרים, או שהפרויקט מצוי ברמה גבוהה מהממוצע מבחינת מיקום, עלות או טכנולוגיה, אם כי מצב זה עלול שלא להמשך לאורך זמן. הביקוש גבוה ויציב.	לפרויקט אין יתרון מבחינת מיקום, עלות או טכנולוגיה. הביקוש הולם ויציב.	הפרויקט מצוי ברמה נמוכה מהממוצע מבחינת מיקום, עלות או טכנולוגיה. הביקוש נמוך ונמצא במגמת ירידה.
יחסים פיננסיים (כגון יחס כיסוי לשירות החוב (DSCR), יחס כיסוי חיי ההלוואה (LLCR), יחס כיסוי חיי הפרויקט (PLCR) ויחס חוב להון העצמי)	יחסים פיננסיים המצביעים על מצב איתן, בהתחשב ברמת הסיכון של הפרויקט; הנחות כלכליות יציבות ביותר.	יחסים פיננסיים המצביעים על מצב איתן עד משביע רצון, בהתחשב ברמת הסיכון של הפרויקט; הנחות כלכליות יציבות.	יחסים פיננסיים המצביעים על מצב סטנדרטי, בהתחשב ברמת הסיכון של הפרויקט.	יחסים פיננסיים המצביעים על מצב גרוע, בהתחשב ברמת הסיכון של הפרויקט.

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	
צפוי שהפרויקט יקלע למצב של כשל, אלא אם כן יחול שיפור בנסיבות בזמן הקרוב.	לפרויקט קיימת רגישות למצבי קיצון שכיחים לאורך המחזור הכלכלי, והוא עשוי להיקלע למצב של כשל במצב של שפל רגיל על פני המחזור הכלכלי.	הפרויקט מסוגל לפרוע את התחייבויותיו הפיננסיות במצבי קיצון רגילים, כלכליים או מגזריים. הסבירות שהפרויקט יקלע למצב של כשל היא אך ורק בנסיבות כלכליות חמורות.	הפרויקט מסוגל לפרוע את התחייבויותיו הפיננסיות במצבי קיצון חמורים ומתמשכים, כלכליים או מגזריים.	ניתוח מצבי קיצון
משך חיי הפרויקט עשוי שלא להיות ארוך מתקופת ההלוואה.	משך חיי הפרויקט ארוך מתקופת ההלוואה.	משך חיי הפרויקט ארוך מתקופת ההלוואה.	משך חיי הפרויקט ארוך במידה ניכרת ביחס לתקופת ההלוואה.	מבנה פיננסי משך החיים של האשראי בהשוואה למשך החיים של הפרויקט
הלוואת "בלון", או לוח סילוקין הכולל הפחתת קרן הדרגתית בשילוב מרכיב תשלום "בלון" גבוה.	לוח סילוקין הכולל הפחתת קרן הדרגתית, עם תשלום "בלון" מוגבל.	לוח סילוקין הכולל הפחתת קרן הדרגתית (Amortising Debt).	לוח סילוקין הכולל הפחתת קרן הדרגתית (Amortising Debt).	לוח סילוקין של החוב (אמורטיזציה)
				סביבה פוליטית וחוקית
חשיפה גבוהה; מכשירי הפחתת סיכון בעלי השפעה מועטה, או העדר מכשירי הפחתה.	חשיפה מתונה; מכשירי הפחתת סיכון בעלי השפעה סבירה.	חשיפה נמוכה; מכשירי הפחתת סיכון בעלי השפעה משביעת רצון, במידת הצורך.	חשיפה נמוכה ביותר; מכשירי הפחתת סיכון חזקים, במידת הצורך.	סיכון פוליטי, כולל סיכון העברה, בהתחשב בסוג הפרויקט ובמפחיתי הסיכון

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	
סיכון משמעותי, ללא הפחתת סיכון מלאה.	הגנה סטנדרטית.	חשיפה מתקבלת על הדעת.	חשיפה נמוכה.	סיכון של כוח עליון (מלחמה, אי שקט אזרחי וכד')
הפרויקט אינו חיוני עבור המדינה. אין תמיכה ממשלתית, או שקיימת תמיכה מועטה בלבד.	הפרויקט אינו בהכרח בעל חשיבות אסטרטגית, אולם יש בו כדי להצמיח תועלת ודאית למדינה. תמיכת הממשלה אינה בהכרח מפורשת.	הפרויקט נחשב כבעל חשיבות למדינה. קיימת תמיכה ממשלתית ברמה טובה.	חשיבות אסטרטגית למדינה (עדיפות לייצוא). קיימת תמיכה ממשלתית רחבה.	תמיכה ממשלתית, וחשיבות הפרויקט למדינה בטווח הארוך
סוגיות פיקוחיות, נוכחיות או עתידיות, עלולות להשפיע על הפרויקט.	ניתן לצפות לשינויים בסביבה הפיקוחית במידה סבירה של ודאות.	סביבה פיקוחית אוהדת ויציבה בטווח הבינוני.	סביבה פיקוחית אוהדת ויציבה בטווח הארוך.	יציבות הסביבה החוקית והפיקוחית (סיכון של שינוי בדין)
חלשה.	סבירה.	משביעת רצון.	חזקה.	קבלת כל התמיכה והאישורים הנדרשים לקבלת הקלות ביחס לחוקים מקומיים
קיימות בעיות מרכזיות ובלתי פתורות, בנוגע ליכולת האכיפה בפועל של החוזים, הבטוחות והערבויות.	החוזים, הבטוחות והערבויות נחשבים לברי אכיפה, אף שעשויות להתגלות מספר בעיות שאינן מרכזיות.	החוזים, הבטוחות והערבויות ניתנים לאכיפה.	החוזים, הבטוחות והערבויות ניתנים לאכיפה.	אכיפות החוזים, הבטוחות והערבויות.

מאפייני העסקה	חזק	טוב	משביע רצון	חלש
סיכון תוכן (design) וטכנולוגיה	טכנולוגיה ותוכן מוכחים לחלוטין.	טכנולוגיה ותוכן מוכחים לחלוטין.	טכנולוגיה ותוכן מוכחים - בעיות בשלבים הראשונים מקבלות מענה באמצעות תכניות לשלבי הסיום של הפרויקט.	הטכנולוגיה והתוכן אינם מוכחים; קיימות בעיות בטכנולוגיה ו/או בתוכן מורכב.
סיכון בנייה היתרים והאתר	הושגו כל ההיתרים.	חלק מההיתרים טרם התקבלו, אולם קבלתם נחשבת סבירה ביותר.	חלק מההיתרים טרם התקבלו, אולם תהליך אישורם מוגדר היטב ונחשב שגרתי.	היתרים מרכזיים לפרויקט טרם התקבלו, והם אינם נחשבים שגרתיים. קבלתם עשויה להיות כפופה לתנאים משמעותיים.
סוג חוזה הבנייה	חוזה תכנון וביצוע (EPC) "עד מפתח", במחיר קבוע מראש ותאריך ודאי.	חוזה תכנון וביצוע (EPC) "עד מפתח", במחיר קבוע מראש ותאריך ודאי.	חוזה "עד מפתח" במחיר קבוע מראש ותאריך ודאי, עם קבלן אחד או יותר.	חוזה חלקי, או ללא תנאי "עד מפתח" במחיר קבוע ו/או קיומן של בעיות התנהלות מול מספר קבלנים.
ערבויות ביצוע	פיצויים קצובים מהותיים (substantial) נתמכים היטב פיננסית ו/או ערבות ביצוע מאוד.	פיצויים קצובים משמעותיים (significant) נתמכים היטב פיננסית ו/או ערבות ביצוע מגורמי מימון במצב פיננסי טוב.	פיצויים קצובים הולמים (adequate) נתמכים היטב פיננסית ו/או ערבות ביצוע מגורמי מימון במצב פיננסי טוב.	פיצויים קצובים בלתי הולמים (inadequate), או שאינם נתמכים היטב פיננסית ו/או ערבות ביצוע חלשה.
ביצועי עבר וחוסן פיננסי של הקבלן בבניית פרויקטים דומים	חזקים.	טובים.	משביעי רצון.	חלשים.

העדר חוזה תפעול ותחזוקה: סיכון לעלויות תפעוליות גבוהות אינו מכוסה על ידי מפחיתי סיכון. מוגבלים/חלשים, או שהמפעיל תלוי ברשויות המקומיות.	חוזה תפעול ותחזוקה מצומצם או חשבון עתודה מצומצם לתפעול ותחזוקה. משביעי רצון.	חוזה תפעול ותחזוקה לטווח ארוך ו/או חשבונות עתודה לתפעול ותחזוקה. חזקים.	חוזה טוב לתפעול ותחזוקה לטווח הארוך, בעדיפות לחוזה שיכלול תמריצי ביצוע, ו/או חשבונות עתודה לתפעול ותחזוקה. חזקים מאוד, או שהתקבלה התחייבות מגורמי המימון למתן סיוע טכני.	סיכון תפעולי היקף ומהות חוזי התפעול והתחזוקה מומחיות, ביצועי עבר וחוסן כלכלי של המפעיל
הקונה לטווח ארוך חלש; סעיפי סיום חלשים; החוזה אינו מתמשך מעבר לתאריך פירעון החוב.	מצב כלכלי סביר של הקונה לטווח ארוך; סעיפי סיום רגילים; משך החוזה תואם, באופן כללי, את התקופה שנותרה לפירעון החוב.	כושר אשראי טוב של הקונה לטווח ארוך; סעיפי סיום חזקים; החוזה מתמשך מעבר לתאריך פירעון החוב.	כושר אשראי מצוין של הקונה לטווח ארוך (off-taker); סעיפי סיום מצוינים; החוזה מתמשך לאורך תקופה מספקת מעבר למועד פירעון החוב.	סיכון במכירה קבועה לטווח ארוך (off-take) (א) אם קיים חוזה "קח או שלם" (take-or-pay) או חוזה מכירה קבוע לטווח ארוך (off-take) במחיר קבוע מראש

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	
תוצרת הפרויקט מבוקשת על ידי קונה אחד או מספר קטן של קונים או אינה נמכרת בדרך כלל בשוק מאורגן.	הסחורה נמכרת בשוק מצומצם אשר ייתכן כי יקלוט אותה רק במחירים נמוכים מן המחירים החזויים.	הפרויקט מניב שירותים חיוניים או סחורה הנמכרת באופן נרחב בשוק אזורי, שיקלוט אותה במחירים החזויים בנסיבות של שיעורי צמיחה היסטוריים.	הפרויקט מניב שירותים חיוניים או סחורה הנמכרת באופן נרחב בשוק בינלאומי; התוצר יכול להיקלט בשוק בנקל במחירים החזויים גם בנסיבות של שיעורי צמיחה נמוכים מהשיעורים ההיסטוריים.	(ב) אם לא קיים חוזה "קח או שלם" (take or pay) או חוזה מכירה קבוע לטווח ארוך (off-take) במחיר קבוע מראש
חוזה אספקה לטווח קצר או חוזה אספקה לטווח ארוך עם ספק במצב פיננסי חלש - נותרת בהחלט מידה מסוימת של סיכון מחיר.	חוזה אספקה ארוך טווח עם ספק במצב פיננסי טוב - עלולה להיות מידה מסוימת של סיכון מחיר.	חוזה אספקה ארוך טווח עם ספק במצב פיננסי טוב.	חוזה אספקה ארוך טווח עם ספק במצב פיננסי טוב מאוד.	סיכון אספקה סיכון מחיר, כמות והובלה של חומרי גלם; ביצועי העבר והחוסן הכלכלי של הספק
הפרויקט נשען במידה מסוימת על עתודות פוטנציאליות שטרם פותחו.	עתודות מוכחות יכולות לספק את צורכי הפרויקט באופן הולם עד למועד פירעון החוב.	עתודות מפותחות, מוכחות, ומבוקרות באופן בלתי תלוי, עומדות לרשות הפרויקט מעבר לדרישותיו ולכל משך חייו.	עתודות מפותחות, מוכחות, ומבוקרות באופן בלתי תלוי, עומדות לרשות הפרויקט הרבה מעבר לדרישותיו ולכל משך חייו.	סיכונים עתודה (כגון פיתוח משאבי טבע)

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	חוסן הגורם המממן
הגורם המממן חלש, ללא ביצועי עבר בתחום או שביצועי הקודמים מוטלים בספק ו/או הוא ידוע בחולשה פיננסית.	הגורם המממן משביע רצון, בעל ביצועי עבר הולמים ויציבות פיננסית טובה.	הגורם המממן טוב, בעל ביצועי עבר משביעי רצון, ויציבות פיננסית טובה.	הגורם המממן חזק וידוע בביצועי עבר מצוינים, וביציבות פיננסית גבוהה.	ביצועי העבר, חוסן פיננסי וניסיון במדינה/במגזר של הגורם המממן
מצומצמת. הפרויקט אינו מרכזי לאסטרטגיה ארוכת-הטווח של הגורם המממן או שאינו חלק מעסק הליבה שלו.	מניחה את הדעת. הפרויקט בעל חשיבות לגורם המממן (חלק מעסק הליבה).	טובה. הפרויקט אסטרטגי עבור הגורם המממן (עסק ליבה - חלק מאסטרטגיה ארוכת-טווח).	חזקה. הפרויקט אסטרטגי ביותר עבור הגורם המממן (עסק ליבה - חלק מאסטרטגיה ארוכת טווח).	תמיכת הגורם המממן, כפי שבאה לידי ביטוי בהון העצמי, בסעיפי הבעלות, ובתמריצים להזרמת מזומנים לפרויקט במידה שיידרש
חלשה.	מניחה את הדעת.	מקיפה.	מקיפה ומלאה.	חבילת ביטחונות
בטחון או עירבונות מועטים למלווים; תנאי סף חלשים למניעת שיעבוד הנכסים (לגורמים אחרים).	שיעבוד מניח את הדעת של כל נכסי הפרויקט, החוזים, ההיתרים והחשבונות הדרושים לניהול הפרויקט.	שיעבוד מלא שלכל נכסי הפרויקט, החוזים, ההיתרים והחשבונות הדרושים לניהול הפרויקט.	שיעבוד (security interest) מלא וראשון של כל נכסי הפרויקט, החוזים, ההיתרים, והחשבונות הדרושים לניהול הפרויקט.	הקצאת חוזים וחשבונות נכסים לביטחון, בהתחשב באיכות, בערך ובנזילות של הנכסים

בקרת המלווה על תזרים המזומנים (כגון סריקת המזומנים (cash sweeps), וחשבונות נאמנות בלתי תלויים)	חזקה.	משביעת רצון.	סבירה.	חלשה.
יציבות חבילת התנאים (תשלומים מחייבים, דחיות תשלום, ירידת ערך התשלומים, מגבלות על דיבידנדים...)	חבילת התנאים חזקה לפרויקט מסוג זה. הפרויקט לא יצור חוב נוסף.	חבילת התנאים משביעת רצון לפרויקט מסוג זה. הפרויקט עשוי ליצור חוב נוסף באופן מוגבל ביותר.	חבילת התנאים הוגנת לפרויקט מסוג זה. הפרויקט עשוי ליצור חוב נוסף באופן מוגבל.	חבילת התנאים אינה מספקת לפרויקט מסוג זה. הפרויקט עשוי ליצור חוב נוסף בלתי מוגבל.
רזרבות כספיות (שירות חוב, תפעול ותחזוקה, חידוש והחלפה, אירועים בלתי צפויים וכד')	תקופת כיסוי ממושכת מן הממוצע; כל כספי העתודה ממומנים במלואם במזומן או בכתבי אשראי (LC) מתאגיד בנקאי מדורג גבוה.	תקופת כיסוי ממוצעת; כל כספי העתודה ממומנים במלואם.	תקופת כיסוי ממוצעת; כל כספי העתודה ממומנים במלואם.	תקופת כיסוי קצרה מן הממוצע; כספי העתודה ממומנים מהפעלת הפרויקט.

טבלה 2 - סולמות דירוג פיקוחיים עבור חשיפות לנדל"ן מניב הכנסה ועבור חשיפות לנדל"ן מסחרי בעל תנודתיות גבוהה

חוסן פיננסי	חזק	טוב	משביע רצון	חלש
תנאי השוק	ההיצע והביקוש, לסוג הפרויקט ומיקומו, מצויים כעת בשיווי משקל. מספר הנכסים המתחרים הנכנסים לשוק שווה או נמוך מן הביקוש החזוי.	ההיצע והביקוש, לסוג הפרויקט ומיקומו, מצויים כעת בשיווי משקל. מספר הנכסים המתחרים הנכנסים לשוק שווה בקירוב לביקוש החזוי.	תנאי השוק הם כאלה שהוא נמצא בקירוב בשיווי משקל (או פשוט: השוק נמצא בקירוב בשיווי משקל). נכסים מתחרים נכנסים לשוק ואחרים נמצאים בשלבי תכנון. תכנון הפרויקט ויכולותיו אינם בהכרח המתקדמים ביותר בהשוואה לפרויקטים חדשים.	תנאי השוק חלשים. קיימת אי-ודאות בנוגע למועד שיפור התנאים והחזרה לשיווי משקל. הפרויקט יאבד דיירים בפקיעת חוזה השכירות. תנאי השכירות החדשים טובים פחות בהשוואה לאלו שפוקעים.
יחסים פיננסיים וה-advance rate (שיעור הנכס הפנוי להבטחת ההלוואה)	יחס כיסוי לשירות החוב (debt service coverage ratio - DSCR) נחשב חזק (DSCR אינו רלוונטי לשלב הבנייה) ויחס ההלוואה לשווי הנכס (Loan to Value - LTV) נחשב נמוך לאור סוג הנכס. במקרים שקיים שוק משני, תנאי העסקה מתאימים לתנאי החיתום בשוק.	ה-DSCR (לא רלוונטי לפיתוח נדל"ן) וה-LTV משביעי רצון. במקרים שקיים שוק משני, תנאי העסקה מתאימים לתנאי החיתום בשוק.	חלה הרעה ב-DSCR של הנכס וערכו ירד, הגורם להעלאת ה-LTV.	חלה הרעה משמעותית ב-DSCR של הנכס וה-LTV שלו גבוה משמעותית מתנאי החיתום בהלוואות חדשות.

המצב הפיננסי של הנכס דחוק וקיימת הסתברות גבוהה (is likely) שהוא יכנס למצב של כשל, אלא אם כן התנאים ישתפרו בזמן הקרוב.	בתקופת שפל כלכלי, הנכס יסבול מירידה בהכנסות, שתגביל את יכולתו לממן הוצאות הוניות, ותגביר במידה משמעותית את הסיכון לכשל.	הנכס מסוגל לעמוד בהתחייבויות הכספיות המוטלות עליו בתקופה ממושכת של מצבי דחק פיננסיים (כגון במונחי שיעורי ריבית, צמיחה כלכלית). סביר שהפריקט יקלע למצב של כשל אך ורק במקרה של תנאים כלכליים קשים (חמורים).	המשאבים, התלויות ומבנה החבות של הנכס מאפשרים לו לעמוד בהתחייבויות הכספיות המוטלות עליו בתקופה של מצבי דחק פיננסיים (כגון במונחי שיעורי ריבית, צמיחה כלכלית).	ניתוח מצבי קיצון
חוזי השכירות של הנכס הם לטווחי זמן שונים, עם דיירים בעלי איכות אשראי משתנה. מנסיון העבר, תחלופת הדיירים, עם פקיעת החוזים, גבוהה מאוד. אחוז הנכס הפנוי גבוה. הוצאות משמעותיות נגרמות מהצורך להכין את הנכס לכניסת דיירים חדשים.	רוב חוזי השכירות של הנכס הם לטווח הזמן הבינוני ולא ארוכי טווח, עם דיירים בעלי איכות אשראי משתנה. מנסיון העבר, רמת התחלופה של הדיירים, עם פקיעת החוזים, בינונית. שיעור התפוסה בינוני. ההוצאות צפויות יחסית, אולם הן משתנות ביחס להכנסות.	רוב חוזי השכירות של הנכס הם ארוכי טווח, עם דיירים בעלי איכות אשראי משתנה. מביצועי העבר עולה שתחלופת הדיירים בנכס, עם פקיעת החוזים רגילה.. שיעור התפוסה גבוה. ההוצאות צפויות.	חוזי השכירות של הנכס הם ארוכי טווח, עם דיירים בעלי איכות אשראי טובה, ותאריכי פירעון מפוזרים. מביצועי העבר עולה שהדיירים נשארים לאחר פקיעת חוזי השכירות. שיעור התפוסה גבוה. ההוצאות [תחזוקה, ביטוח, אבטחה ומסי רכוש (property taxes) צפויות.	תחזית לתזרים מזומנים (א) בהינתן נכס שהושלם (או שבנייתו הושלמה) ומניב הכנסה יציבה

חזק	טוב	משביע רצון	חלש
(ב) בהינתן נכס שהושלם אך ללא הכנסה יציבה (ג) בשלב הבנייה	הפעילות בתחום השכירות תואמת את התחזיות או עולה עליהן. הפרויקט צפוי להתייצב בעתיד הקרוב. הנכס הושכר כולו מראש למשך כל תקופת ההלוואה או נמכר מראש לדייר או קונה, המדורגים בדירוג להשקעה, או שבידי התאגיד הבנקאי קיימת התחייבות כובלת למימון קבוע לטווח ארוך (מסוג take-out) ממלווה בדירוג השקעה.	רוב הפעילות בתחום השכירות היא בטווח החזוי; אולם אין לצפות להתייצבות בתקופה הקרובה. הפעילות בתחום השכירות בתוך התחזיות אולם המבנה לא הושכר בהכרח מראש, וייתכן שלא קיים מימון קבוע לטווח ארוך (מסוג take-out). ייתכן שהתאגיד הבנקאי הוא המלווה הקבוע (permanent lender).	השכירות בשוק אינה עומדת בציפיות. למרות השגת שיעור התפוסה הרצוי, הכיסוי באמצעות תזרים המזומנים דחוק עקב "הכנסות מאכזבות". ערך הנכס יורד בשל חריגות עלות, היחלשות השוק, ביטולים של דיירים או גורמים אחרים. ייתכן שקיים סכסוך עם הצד המספק את המימון הקבוע.
מאפייני הנכס			
מיקום הנכס ממוקם באזור מבוקש ביותר במרחק נוח משירותים המבוקשים על ידי הדיירים.	הנכס ממוקם באזור מבוקש במרחק נוח משירותים המבוקשים על ידי הדיירים.	מיקום הנכס אינו מספק יתרון תחרותי.	מיקום הנכס, הארגון הפנימי, התצורה והתחזוקה תורמים לקשיי הנכס.

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	
קיימות חולשות בארגון הפנימי, בתצורה או בתחזוקה של הנכס.	הנכס ברמה מספיקה במונחי תצורה, תכנון ותחזוקה.	הנכס ראוי במונחי תכנון, תצורה ותחזוקה. התכנון והיכולות של הנכס מתחרים בהצלחה עם נכסים חדשים.	הנכס מועדף הודות לתכנון, תצורה ולתחזוקה שלו, ומתחרה בהצלחה עם נכסים חדשים.	תכנון הנכס ומצבו
הפרויקט חורג מהתקציב או שאינו מעשי נוכח הסכנות הטכניות. הקבלנים לא בהכרח בעלי הסמכה מתאימה.	תקציב הבנייה מתאים והקבלנים בעלי הסמכה רגילה.	תקציב הבנייה שמרני והסכנות הטכניות מצומצמות (מוגבלות). הקבלנים בעלי הסמכה טובה מאוד.	תקציב הבנייה שמרני והסכנות הטכניות מצומצמות (מוגבלות). הקבלנים בעלי הסמכה טובה מאוד.	נכס בבנייה
				חוסן המממן/הקבלן
גורם המימון/הקבלן חסרים יכולת או נכונות לתמוך בנכס.	השקעתו של גורם המימון/הקבלן הייתה לא מהותית או לא במזומן. משאביו הכלכליים של גורם המימון/הקבלן הם ברמה ממוצעת או נמוכים מן הממוצע.	גורם המימון/הקבלן העביר סכומי מזומנים מהותיים (material) לבניית הנכס או לרכישתו. מצבו הכספי של גורם המימון/הקבלן מאפשר לו לתמוך בנכס במקרה בו תזרים המזומנים נמוך מהרצוי. נכסיו של גורם המימון/הקבלן ממוקמים במספר אזורים שונים.	גורם המימון/הקבלן העביר סכומי מזומנים ניכרים (substantial) לבניית הנכס או לרכישתו. גורם המימון/הקבלן הנו בעל משאבים משמעותיים, ורמה נמוכה של חבויית ישירות ותלויות. נכסיו של גורם המימון/הקבלן מפוזרים גיאוגרפית ומגוונים מבחינת סוגי הנכסים.	יכולת פיננסית ונכונות לתמוך בנכס

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	
הנהלה לא יעילה ואיכות מממן מתחת לתקני. קשיי ההנהלה והמממן תרמו לקשיים בניהול נכסים בעבר.	איכות בינונית של הנהלה ומממן. ביצועי העבר של ההנהלה או המממן אינם מעלים חששות רציניים.	איכות הולמת של הנהלה ומממן. המממן או ההנהלה בעלי ניסיון מוצלח עם נכסים דומים.	הנהלה מנוסה ואיכות גבוהה של מממן. מוניטין רב וניסיון ארוך ומוצלח עם נכסים דומים.	מוניטין וביצועי העבר עם נכסים דומים
יחסים דלים (לא מספקים) עם סוכנים להשכרת נדל"ן ו/או עם גורמים אחרים המספקים שירותים חשובים בתחום הנדל"ן.	יחסים נאותים עם סוכנים להשכרת נדל"ן ועם גורמים אחרים המספקים שירותים חשובים בתחום הנדל"ן.	יחסים מוכחים עם גורמים מובילים כמו סוכנים להשכרת נדל"ן (leasing agents).	יחסים הדוקים עם גורמים מובילים כמו סוכנים להשכרת נדל"ן (leasing agents).	יחסים עם גורמים רלוונטיים בתחום הנדל"ן
				חבילת ביטחונות
יכולת המלווה לממש את השעבוד מוגבלת.	שעבוד ראשון מלא ²⁵³ .	שעבוד ראשון מלא ²⁵³ .	שעבוד ראשון מלא ²⁵³ .	טיב השעבוד

²⁵³ מלווים בשווקים מסוימים משתמשים באופן נרחב במבנה הלוואה הכולל שעבוד נחות (junior liens). שעבוד נחות עשוי להצביע על רמת סיכון זו אם סך ה-LTV, כולל כל הפוזיציות הבכירות (senior), אינו עולה על

LTV טיפוסי של הלוואה ראשונה.

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	
המלווה אינו זכאי להמחאת דמי השכירות או שלא שומר את המידע הדרוש כדי להמציא הודעות לדיירי הבניין.	המלווה זכאי להמחאת דמי השכירות. המלווה שומר מידע שוטף על הדיירים, כגון רשימת שוכרים ועותקים של חוזי השכירות, כדי להקל על המצאת הודעות לשוכרים להעביר את דמי השכירות ישירות למלווה.	המלווה זכאי להמחאת דמי השכירות. המלווה שומר מידע שוטף על הדיירים, כגון רשימת שוכרים ועותקים של חוזי השכירות, כדי להקל על המצאת הודעות לשוכרים להעביר את דמי השכירות ישירות למלווה.	המלווה זכאי להמחאת דמי השכירות. המלווה שומר מידע שוטף על הדיירים, כגון רשימת שוכרים ועותקים של חוזי השכירות, כדי להקל על המצאת הודעות לשוכרים להעביר את דמי השכירות ישירות למלווה.	המחאת דמי השכירות למלווה (בפרויקטים שהושכרו לדיירים לטווח ארוך)
נמוכה מהתקנית.	נאותה.	נאותה.	נאותה.	איכות הכיסוי הביטוחי

טבלה 3 - סולמות דירוג פיקוחיים עבור חשיפות למימון אובייקט

חוסן פיננסי	חזק	טוב	משביע רצון	חלש
תנאי השוק	הביקוש חזק ובמגמת עלייה, חסמי כניסה משמעותיים, רגישות נמוכה לשינויים בטכנולוגיה ובתחזית הכלכלית.	הביקוש חזק ויציב. ישנם חסמי כניסה מסוימים, רגישות מסוימת לשינויים בטכנולוגיה ובתחזית הכלכלית.	הביקוש הולם ויציב, חסמי כניסה מצומצמים, רגישות משמעותית לשינויים בטכנולוגיה ובתחזית הכלכלית.	הביקוש חלש ובמגמת ירידה, קיימת רגישות לשינויים בטכנולוגיה ובתחזית הכלכלית, סביבה מאוד לא ודאית.
יחסים פיננסיים (יחס כיסוי לשירות החוב (DSCR) ויחס הלוואה לשווי הנכס (LTV))	יחסים פיננסיים חזקים בהתחשב בסוג הנכס. הנחות כלכליות איתנות ביותר.	יחסים פיננסיים חזקים/מניחים את הדעת בהתחשב בסוג הנכס. הנחות כלכליות איתנות לגבי הפרויקט.	יחסים פיננסיים תקינים (סטנדרטיים) בהתחשב בסוג הנכס.	יחסים פיננסיים גרועים (המבטאים סיכון גבוה) בהתחשב בסוג הנכס.
ניתוח מצבי קיצון	הכנסות יציבות בטווח הארוך, יכולת לעמוד במצבי קיצון חמורים במשך המחזור הכלכלי.	הכנסות משביעות רצון בטווח הקצר. ההלוואה יכולה לעמוד בהרעת התנאים הפיננסיים. כשל צפוי אך ורק במקרה של הרעה חריפה בתנאים הכלכליים.	הכנסות בלתי ודאיות בטווח הקצר. תזרימי המזומנים רגישים למצבי קיצון שכיחים במשך המחזור הכלכלי. ההלוואה עלולה להיקלע למצב של כשל במורד נורמאלי (רגיל) במחזור הכלכלי.	ההכנסה נתונה לחוסר ודאות חריף; אפילו בתנאים כלכליים רגילים, הנכס עשוי להיקלע למצב של כשל, אלא אם יחול שיפור בתנאים.

נזילות השוק	השוק בנוי על בסיס כלל-עולמי; הנכסים נזילים במידה מרובה.	השוק הוא כלל-עולמי או אזורי; הנכסים נזילים באופן יחסי.	השוק אזורי עם פוטנציאל לקוחות מוגבל בטווח הקצר, ומשמעו נזילות נמוכה יותר.	השוק מקומי ו/או עם שקיפות דלה. נזילות נמוכה או בלתי קיימת, בעיקר בשוקי נישא.
סביבה פוליטית וחוקית				
סיכון פוליטי, כולל סיכון העברה	נמוך ביותר; קיימים מכשירי הפחתה חזקים, במידת הצורך.	נמוך; קיימים מכשירי הפחתה משביעי רצון, אם נדרש.	בינוני; קיימים מכשירים סבירים להפחתת הסיכון.	גבוה; מכשירי ההפחתה חלשים או בלתי קיימים.
סיכונים חוקיים ופיקוחיים	תחום השיפוט מספק תנאים טובים להשבה ולאכיפת חוזים.	תחום השיפוט מספק תנאים טובים להשבה ולאכיפת חוזים.	תחום השיפוט מספק תנאים טובים בדרך כלל להשבה ולאכיפת חוזים, גם אם ההשבה עשויה להיות ארוכה ו/או קשה.	סביבה חוקית ופיקוחית גרועה או בלתי יציבה. תחום השיפוט עשוי להפוך השבה או אכיפת חוזים לתהליך ממושך או בלתי אפשרי כלל.
מאפייני העסקה				
תקופת המימון בהשוואה לאורך חייו הכלכליים של הנכס	פרופיל תשלום מלא/בלון מינימאלי. אין תקופת חסד/ארכה (grace).	מרכיב בלון משמעותי יותר, אך עדיין ברמות משביעות רצון.	בלון חשוב (משמעותי) עם תקופת חסד / ארכה (grace) אפשריות.	תשלום בבלון טהור (fine) או גבוה.
סיכון תפעולי				
היתרים/רישיונות	הושגו כל ההיתרים; הנכס ממלא אחר הרגולציה הנוכחית והעתידיה ככל שניתן לחזות.	כל ההיתרים הושגו או מצויים בתהליך אישור; הנכס ממלא אחר הרגולציה הנוכחית והעתידיה ככל שניתן לחזות.	רוב ההיתרים הושגו או מצויים בתהליך אישור. העיקריים שבהם נחשבים שגורתיים. הנכס ממלא אחר הרגולציה הנוכחית.	נתגלו בעיות בהשגת כל ההיתרים הנדרשים. ייתכן שיתחייבו שינויים בחלק מתצורת הנכס המתוכננת ו/או הפעולות המתוכננות.

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	
לא קיים חוזה תפעול ותחזוקה; סיכון להוצאות תפעוליות גבוהות יותר מהפחתות הסיכון.	חוזה תפעול ותחזוקה מוגבל או חשבון עתודה מוגבל לצורך החוזה (אם נדרש).	חוזה תפעול ותחזוקה לטווח ארוך ו/או חשבונות עתודה לצורך החוזה (אם נדרש).	חוזה תפעול ותחזוקה טוב לטווח ארוך, רצוי עם תמריצי ביצוע הקבועים בחוזה, ו/או חשבונות עתודה לצורך החוזה (אם נדרש).	היקף ומהות חוזי התפעול והתחזוקה
אין ביצועי עבר או שלא ידוע מה הם, ואין יכולת לשווק מחדש את הנכס.	ביצועי עבר לא מרשימים או קצרי מועד, ואי ודאות בנוגע ליכולת השיווק.	ביצועי עבר ויכולת שיווק משביעי רצון.	ביצועי עבר מצוינים ויכולת שיווק חזקה.	חוסן פיננסי של המפעיל, ביצועי עבר בניהול נכסים מאותו סוג, ויכולת לשווק מחדש את הנכס לאחר סיום השכירות
				מאפייני הנכס
תכנון ותחזוקה נמוכים מן הממוצע. הנכס מצוי לקראת סוף חייו הכלכליים. התצורה ספציפית מאוד; השוק לנכס צר מאוד.	תכנון ותחזוקה ממוצעים. תצורה ספציפית במידה מסוימת, ועל כן השוק עבור הנכס עשוי להיות צר יותר.	תכנון ותחזוקה מעל הממוצע. תצורה תקינה, ייתכן עם מספר מצומצם של חריגות - כך שהנכס נסחר ב"שוק נזיל".	יתרון משמעותי בתכנון ותחזוקה. תצורה תקינה כך שהנכס נסחר ב"שוק נזיל" (liquid market).	תצורת הנכס, גודל, תכנון ותחזוקה (דהיינו, גיל, גודל למשטח (size for a plane) בהשוואה לנכסים אחרים באותו שוק
השווי במכירה חוזרת נמוך מערך החוב.	השווי במכירה חוזרת גבוה במקצת מערך החוב.	השווי במכירה חוזרת גבוה במידה מתונה מערך החוב.	השווי הנוכחי במכירה חוזרת גבוה במידה ניכרת מערך החוב.	שווי במכירה חוזרת
ערך ונזילות הנכס יחסית רגישים ביותר למחזורים כלכליים.	ערך ונזילות הנכס יחסית רגישים למדי למחזורים כלכליים.	ערך ונזילות הנכס רגישים יחסית למחזורים כלכליים.	ערך ונזילות הנכס אינם רגישים יחסית למחזורים כלכליים.	רגישות שווי ונזילות הנכס למחזורים כלכליים

חוסן גורם המימון	חזק	טוב	משביע רצון	חלש
חוסן פיננסי של המפעיל, ביצועי העבר בניהול נכסים מאותו סוג, ויכולת לשווק מחדש את הנכס לאחר סיום חוזי השכירות ביצועי עבר וחוסן פיננסי של גורמי המימון	ביצועי עבר מצוינים ויכולת שיווק מרשימה. גורמי מימון עם ביצועי עבר מצוינים ויציבות פיננסית גבוהה.	ביצועי עבר ויכולת שיווק משביעי רצון. גורמי מימון עם ביצועי עבר טובים ויציבות פיננסית טובה.	ביצועי עבר חלשים או קצרי מועד ואי ודאות לגבי יכולת שיווק מחדש. גורמי מימון עם ביצועי עבר נאותים ויציבות פיננסית טובה.	אין ביצועי עבר או שלא ידוע מה הם, ואין יכולת לשווק מחדש את הנכס. גורמי מימון ללא ביצועי עבר או שביצועיהם בעבר מוטלים בספק ו/או חלשים פיננסית.
חבילת הביטחונות שליטה בנכס	המסמכים המשפטיים מספקים למלווה שליטה בפועל על הנכס או על החברה שהנכס בבעלותה (כגון שעבוד מלא וראשון, או תנאי חכירה הכוללים בטוחה כאמור). המלווה מסוגל לעקוב אחר מיקום הנכס ומצבו, בכל זמן ומקום (דוחות סדירים, אפשרות לבצע ביקורות). כיסוי ביטוחי איתן, לרבות נזק משני, בחברת ביטוח מהשורה הראשונה.	המסמכים המשפטיים מספקים למלווה שליטה בפועל על הנכס או על החברה שהנכס בבעלותה (כגון שעבוד ראשון מלא או תנאי חכירה הכוללים בטוחה כאמור). המלווה מסוגל לעקוב אחר מיקום הנכס ומצבו, כמעט בכל זמן ובכל מקום. כיסוי ביטוחי מניח את הדעת (לא כולל נזק משני) בחברת ביטוח טובה.	המסמכים המשפטיים מספקים למלווה שליטה בפועל על הנכס או על החברה שהנכס בבעלותה (כגון שעבוד ראשון מלא או תנאי חכירה הכוללים בטוחה כאמור). המלווה מסוגל לעקוב אחר מיקום הנכס ומצבו, כמעט בכל זמן ובכל מקום. כיסוי ביטוחי סביר (לא כולל נזק משני) בחברת ביטוח מקובלת.	החוזה מקנה זכויות מועטות למלווה, ומותיר מקום לסיכון מסוים של אובדן שליטה על הנכס. למלווה יכולת מוגבלת לעקוב אחר מיקום הנכס ומצבו. כיסוי ביטוחי חלש (לא כולל נזק משני) או ביטוח בחברה חלשה.

טבלה 4 - סולמות דירוג פיקוחיים עבור חשיפות למימון סחורות

חוסן פיננסי	חזק	טוב	משביע רצון	חלש
רמת ערבויות יתר למסחר	חזקה.	טובה.	משביעת רצון.	חלשה.
סביבה פוליטית וחוקית				
סיכון מדינה	אין סיכון מדינה.	חשיפה מצומצמת לסיכון מדינה (בפרט, הרזרבות ממוקמות מחוץ למדינה (offshore) במדינה מתפתחת).	חשיפה לסיכון מדינה (בפרט, הרזרבות ממוקמות מחוץ למדינה (offshore) במדינה מתפתחת).	חשיפה חזקה לסיכון מדינה (בפרט, הרזרבות ממוקמות (inland) במדינה מתפתחת).
הפחתת סיכוני מדינה	הפחתה חזקה מאוד : מנגנוני הוצאת רזרבות מחוץ למדינה (offshore) חזקים ; סחורה אסטרטגית ; קונה מהשורה הראשונה.	הפחתה חזקה : מנגנוני הוצאת רזרבות מחוץ למדינה (offshore) ; סחורה אסטרטגית ; קונה חזק.	הפחתה מניחה את הדעת : מנגנוני הוצאת רזרבות מחוץ למדינה (offshore) ; סחורה פחות אסטרטגית ; קונה מניח את הדעת.	הפחתה חלקית בלבד : אין מנגנוני הוצאת רזרבות מחוץ למדינה (offshore) ; סחורה בלתי אסטרטגית ; קונה חלש.
מאפייני הנכס				
נזילות ופגיעות לנזקים	הסחורה נסחרת וניתן לגדרה באמצעות מכשירים עתידיים או מעבר לדלפק (OTC). הסחורה אינה רגישה לנזקים.	הסחורה נסחרת וניתן לגדרה באמצעות עסקאות מעבר לדלפק (OTC). הסחורה אינה רגישה לנזקים.	הסחורה אינה נסחרת אולם היא נזילה. קיים חוסר ודאות באשר לאפשרות הגידור. הסחורה אינה רגישה לנזקים.	הסחורה אינה נסחרת. הנזילות מוגבלת לאור גודל השוק ועומקו. אין מכשירי גידור נאותים. הסחורה רגישה לנזקים.

חלש	משביע רצון	טוב	חזק	חוסן המממן
חלש.	נאות.	חזק.	חזק ביותר, יחסית ל"פילוסופיית" המסחר והסיכונים.	חוסן פיננסי של הסוחר
ביצועי עבר מצומצמים או לא ודאיים, באופן כללי. עלויות ורווחים בלתי יציבים.	ניסיון מוגבל עם סוג העסקה שעל הפרק. ביצועי עבר ממוצעים של הצלחה תפעולית וחסכון בעלויות.	ניסיון מספק בסוג העסקה שעל הפרק. ביצועי עבר טובים מהממוצע של הצלחה תפעולית, וחסכון בעלויות.	ניסיון נרחב בסוג העסקה שעל הפרק. ביצועי עבר טובים של הצלחה תפעולית, וחסכון בעלויות.	ביצועי העבר, לרבות יכולת לנהל את התהליך הלוגיסטי
הסוחר חווה הפסדים משמעותיים בעסקאות קודמות.	עסקאות קודמות בוצעו ללא בעיות או עם בעיות מועטות.	תקנים נאותים לבחירת צדדים נגדיים, גידור וניטור.	תקנים חזקים לבחירת צדדים נגדיים, גידור וניטור.	בקורות סחר ומדיניות גידור
הגילוי הפיננסי מכיל אי ודאויות מסוימות, או שהנו בלתי מספק.	משביעת רצון.	טובה.	מצוינת.	איכות הגילוי הפיננסי
				תיק הביטחונות
החוזה מותיר מקום לסיכון מסוים לאובדן השליטה על הנכסים. קיימת סכנה באשר לאפשרות להשבה.	בשלב מסוים בתהליך, השליטה בנכסים מנותקת מידי המלווה. ניתוק זה מלווה בהפחתת הסיכון בשל ידיעת תהליך המסחר או התחייבות של צד שלישי, לפי המקרה.	שעבוד ראשון מלא המספק למלווה שליטה חוקית בנכסים בכל זמן, לפי הצורך.	שעבוד ראשון מלא המספק למלווה שליטה חוקית בנכסים בכל זמן, לפי הצורך.	שליטה בנכסים

המפקח על הבנקים : ניהול בנקאי תקין [4] (12/25)	מדידה והלימות הון - הגישות המתקדמות - סיכון אשראי	עמ' 110 - 204
---	--	----------------------

ביטוח כנגד נזקים	כיסוי ביטוחי איתן, לרבות נזק משני, בחברת ביטוח מן השורה הראשונה.	כיסוי ביטוחי מניח את הדעת (לא כולל נזק משני) בחברת ביטוח טובה.	כיסוי ביטוחי סביר (לא כולל נזק משני) בחברת ביטוח מקובלת.	כיסוי ביטוחי חלש (לא כולל נזק משני) או ביטוח בחברה חלשה.
------------------	--	--	--	--

עדכונים			
חוזר מס' 06	גרסה	פרטים	תאריך
2268	1	חוזר מקורי	20/6/10
2380	2	עדכון	30/5/13
2485	3	עדכון	22/10/15
2832	4	עדכון	29/12/25

עמ' 1 - 211	המפקח על הבנקים : ניהול בנקאי תקין [3] (12/25) מדידה והלימות הון - הערכת נאותות הלימות ההון
-------------	---

הערכת נאותות הלימות ההון

תוכן העניינים

<u>עמוד</u>	<u>נושא</u>
211-2	מבוא
211-2	חשיבות הערכת נאותות הלימות ההון
211-3	ארבעה עקרונות מרכזיים להערכת נאותות הלימות ההון
211-10	סוגיות ספציפיות המחייבות טיפול במסגרת תהליך הערכת הלימות ההון
211-10	סיכון שיעורי ריבית בתיק הבנקאי
211-11	סיכון אשראי
211-16	סיכון תפעולי
211-16	סיכון שוק
211-17	תהליך הערכת הלימות ההון על עסקאות איגוח

מבוא

719. הוראה זו עוסקת בעקרונות המרכזיים של הערכת נאותות הלימות ההון, בהנחיות לניהול סיכונים ובשקיפות ובאחריות הדיווחית, אשר אומצו על ידי המפקח על הבנקים בישראל, ביחס לסיכוני בנקאות, ובכלל אלו, הנחיות בנוגע לטיפול בסיכון שיעורי ריבית בתיק הבנקאי, בסיכון אשראי (מבחני קיצון, הגדרה של חדלות פירעון, סיכון שיורי וסיכון ריכוזיות אשראי), סיכון תפעולי, הגברת תקשורת ושיתופי פעולה חוצי גבולות, ובאיגוח.

חשיבות הערכת נאותות הלימות ההון

720. תאגידים בנקאיים יקצו הון הולם על מנת לתמוך בכל הסיכונים הגלומים בעסקיהם, וכמו כן יפתחו וישתמשו בטכניקות משופרות לניהול סיכונים לצורך ניטור וניהול סיכוניהם.

721. הנהלת התאגיד הבנקאי אחראית לפיתוח תהליך פנימי להערכת ההון ולקביעת יעדי הון העולים בקנה אחד עם פרופיל הסיכונים של התאגיד הבנקאי ועם סביבת הבקרה שלו. הנהלת התאגיד הבנקאי נושאת באחריות להבטחת הלימות ההון של התאגיד הבנקאי כך שיתמוך בסיכוניו וזאת מעבר לדרישות המינימום העיקריות.

722. בטל.

723. תאגיד בנקאי נדרש לקשור בין סך ההון המוחזק כנגד החשיפה לסיכון ובין חוסנם ויעילותם של תהליכי ניהול הסיכונים והבקורות הפנימיות בו. ואולם, הגדלת סך ההון לא תיחשב לאופציה היחידה לטיפול בסיכונים מוגברים שבפניהם ניצב התאגיד הבנקאי. יש לשקול גם אמצעים אחרים לטיפול בסיכון, כגון חיזוק ניהול הסיכונים, הטלת מגבלות פנימיות, הגדלת ההפרשות והרזרבות, ושיפור הבקורות הפנימיות. יתרה מכך, אין לראות בהון תחליף לטיפול בתהליכי בקרה או ניהול סיכונים בלתי הולמים מיסודם.

724. שלושה תחומים עיקריים מתאימים במיוחד לטיפול במסגרת נאותות הלימות ההון : סיכונים שנידונו במסגרת הדרישות להון מזערי אך לא טופלו במלואם במסגרת זו (כגון סיכון ריכוזיות אשראי) ; גורמים שלא נלקחו בחשבון על ידי התהליך שנקבע בדרישות להון מזערי (כגון סיכון שיעורי ריבית בתיק הבנקאי, סיכון עסקי ואסטרטגי) ; וגורמים חיצוניים לתאגיד הבנקאי (כגון השפעות מחזור העסקים). היבט חשוב נוסף של הערכת נאותות הלימות ההון הוא הערכת מידת הציות לתקני המינימום ולדרישות הגילוי שנקבעו במתודולוגיות המתקדמות יותר בדרישות ההון המזערי, ביחוד בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204. תאגידים בנקאיים יודאו כי דרישות אלו יתמלאו, הן כקריטריונים לכשירות והן על בסיס שוטף.

ארבעה עקרונות מרכזיים להערכת נאותות הלימות ההון

725. המפקח אימץ ארבעה עקרונות מרכזיים במסגרת הערכת נאותות הלימות ההון:

עיקרון 1: לתאגיד הבנקאי יהיה תהליך להערכת הלימות הונו הכוללת ביחס לפרופיל הסיכונים שלו ואסטרטגיה לשמירה על רמות ההון.

726. לתאגיד בנקאי תהיה היכולת להוכיח כי היעדים הפנימיים של ההון שקבע מבוססים היטב, וכי יעדים אלה תואמים את פרופיל הסיכונים הכולל שלו ואת סביבת פעילותו הנוכחית. בעת הערכת הלימות ההון, תתחשב הנהלת התאגיד הבנקאי בשלב הספציפי במחזור העסקים שבו פועל התאגיד הבנקאי. יש לבצע מבחני קיצון קפדניים (rigorous) צופים-פני-עתיד, לזיהוי אירועים או שינויים אפשריים בתנאי השוק שעלולים להשפיע לרעה על התאגיד הבנקאי. הנהלת התאגיד הבנקאי נושאת באחריות העיקרית להבטיח שלתאגיד הבנקאי הון הולם לתמיכה בסיכונים.

727. חמשת הרכיבים העיקריים של תהליך קפדני הינם:

- פיקוח של הדירקטוריון וההנהלה הבכירה;
- הערכת הון סדורה;
- הערכת סיכונים מקיפה;
- ניטור ודיווח; וכן
- סקירת הבקרה הפנימית.

1. פיקוח של הדירקטוריון וההנהלה הבכירה¹⁷³

728. תהליך סדור של ניהול סיכונים מהווה תשתית להערכה אפקטיבית של הלימות הונו של תאגיד בנקאי. הנהלת התאגיד הבנקאי נושאת באחריות להבנת מהותו ורמתו של הסיכון הנלקח על ידי התאגיד הבנקאי ושל האופן שבו מתקשר סיכון זה לרמות הון הולמות. הנהלת התאגיד גם אחראית להבטיח שהנהלים הפורמאליים ורמת תחכום תהליכי ניהול הסיכונים הם נאותים ביחס לפרופיל הסיכונים ולתכנית העסקית.

729. ניתוח דרישות ההון הנוכחיות והעתידיות של תאגיד בנקאי ביחס למטרותיו האסטרטגיות הינו מרכיב חיוני בתהליך התכנון האסטרטגי. התכנית האסטרטגית צריכה לתאר בבהירות את צורכי ההון, הוצאות ההון הצפויות (capital expenditure), רמת ההון הרצויה ומקורות ההון החיצוניים. על ההנהלה הבכירה והדירקטוריון להתייחס לתכנון ההון כאל מרכיב חיוני ביכולת להגשים את מטרותיו האסטרטגיות של התאגיד הבנקאי.

730. הדירקטוריון אחראי לקבוע את סובלנות (tolerance) התאגיד הבנקאי לסיכונים. כמו כן, עליו להבטיח שההנהלה תקבע מסגרת עבודה להערכת הסיכונים השונים, תפתח מערכת לייחוס סיכון לרמות ההון של התאגיד הבנקאי ותקבע שיטה לבקרה שוטפת אחר ציות לקווי המדיניות

שנקבעו. בנוסף לכך על הדירקטוריון לאמץ ולתמוך בבקורות פנימיות חזקות במדיניות ובנהלים כתובים, ולוודא שההנהלה תפיץ את אלה בכל רחבי הארגון בצורה יעילה.

2. הערכת הון סדורה

731. מרכיבי היסוד של הערכת הון סדורה הינם:

- מדיניות ונהלים שתכליתם להבטיח כי התאגיד הבנקאי מזהה מודד ומדווח על כל הסיכונים המהותיים;
- תהליך שמייחס הון לרמת סיכון;
- תהליך המגדיר יעדי הלימות הון ביחס לסיכון, תוך התחשבות במיקוד האסטרטגי של התאגיד הבנקאי ובתכניתו העסקית; וכן
- תהליכים של בקורות, סקירות וביקורות פנימיות, שתכליתן לוודא את תקינות (integrity) תהליך הניהול הכולל.

3. הערכת סיכונים מקיפה

732. תהליך הערכת הלימות ההון יתייחס לכל הסיכונים המהותיים שבפניהם ניצב התאגיד הבנקאי. אף כי המפקח מכיר בכך שלא ניתן לאמוד באופן מדויק את כל הסיכונים, יש לפתח תהליך של אמידת סיכונים. לפיכך, יש לבחון את החשיפות לסיכון המפורטות להלן, אשר בשום פנים אינן מהוות רשימה מקיפה של כל הסיכונים.

733. **סיכון אשראי:** לתאגיד בנקאי יהיו מתודולוגיות שיאפשרו לו להעריך את סיכון האשראי הגלום בחשיפות ללווים או לצדדים נגדיים יחידים, כמו גם ברמת התיק. תאגידי בנקאיים יעריכו חשיפות, ללא קשר אם הן מדורגות או לא מדורגות, ויקבעו אם משקלי הסיכון המיוחסים לחשיפות אלו, בגישה הסטנדרטית, הולמים לסיכון המובנה בהן. במקרים שבהם תאגיד בנקאי קובע שהסיכון המובנה של החשיפה, בעיקר אם היא לא מדורגת, גבוה משמעותית ממה שנובע ממשקל הסיכון שהוקצה לה, התאגיד הבנקאי צריך להתחשב ברמה הגבוהה יותר של סיכון האשראי בהערכה הכללית של הלימות ההון. בתאגיד בנקאי המאופיין ברמת תחכום גבוהה יותר, הערכת הלימות ההון המוחזק כנגד סיכונים האשראי תכלול לכל הפחות ארבעה תחומים: מערכות דירוג אשראי, ניתוח ברמת התיק, איגוח/נגזרי אשראי מורכבים, חשיפות גדולות וריכוזי סיכון.

734. דירוגי סיכון פנימיים הם אמצעי חשוב לבקרה שוטפת אחר סיכון אשראי. דירוגי סיכון פנימיים צריכים לתמוך בזיהוי ובמדידה של סיכונים הנובעים מכל סוגי חשיפות האשראי, ועליהם להיות משולבים בניתוח הכולל של סיכון האשראי והלימות ההון של התאגיד. מערכת הדירוג צריכה לספק דירוגים מפורטים לכל הנכסים, ולא רק לנכסים בקשיים או בעייתיים. רזרבות להפסדי אשראי (loan loss reserves) צריכות להיכלל בהערכת הלימות ההון המוחזק כנגד סיכון האשראי.

735. ניתוח סיכוני האשראי צריך לזהות באופן נאות כל חולשה ברמת התיק, לרבות כל ריכוזי סיכון. הניתוח יביא לידי ביטוי באופן נאות את הסיכונים המתלווים לניהול ריכוזי אשראי ולסוגיות אחרות של ניהול תיק באמצעות מנגנונים כדוגמת תכניות איגוח ונגזרי אשראי מורכבים.

736. **סיכון תפעולי**: יש ליישם קפדנות דומה בטיפול בניהול הסיכון התפעולי, כשם שהדבר נעשה בסיכונים בנקאיים משמעותיים אחרים. ניהול בלתי נאות של הסיכון התפעולי עלול להוביל למצג שגוי של פרופיל הסיכון/תשואה של התאגיד ולחשוף אותו להפסדים משמעותיים.

737. תאגיד בנקאי יגבש מסגרת עבודה לניהול הסיכון התפעולי כמפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 350, ויעריך את הלימות ההון בהתאם להוראה זו ולהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 206. המסגרת תשקף את תיאבון (appetite) וסובלנות (tolerance) התאגיד הבנקאי לסיכון תפעולי, כפי שהללו באים לידי ביטוי במדיניות לניהול אותו סיכון, לרבות מידת העברת הסיכון התפעולי אל מחוץ לתאגיד הבנקאי והדרכים שבהן הדבר נעשה. מסגרת זו תכלול, בנוסף, קווי מדיניות המתארים את גישת הבנק לזיהוי, הערכה, ניטור ושליטה/הפחתה של הסיכון.

738. **סיכון שוק**: לתאגידים הבנקאיים תהיינה מתודולוגיות שיאפשרו להם להעריך ולנהל באופן פעיל את כל סיכוני השוק המהותיים, בכל מקום שבו הם עשויים להתהוות, ברמת הפוזיציה, ברמת המחלקה (ה"דסק"), ברמת הקו העסקי וברמת התאגיד (firm-wide level). בבנקים בעלי רמת תחכום גבוהה יותר, ההערכה של הלימות ההון הפנימי כנגד סיכוני שוק תתבסס, לכל הפחות, גם על מודלים מסוג VaR וכן על מבחני קיצון, לרבות הערכת סיכון הריכוזיות והערכה של חוסר הניזילות בתרחישי שוק בעייתיים, למרות שההערכות של כל התאגידים צריכות לכלול מבחני קיצון ההולמים את לפעילות המסחר שלהם.

738(i). VaR הוא כלי חשוב למעקב שוטף אחר חשיפות מצרפיות לסיכוני שוק והוא מספק מדד משותף להשוואה בין הסיכון הנלקח על ידי דסקים שונים וקווי עסקים שונים. מודל VaR של תאגיד בנקאי צריך לאפשר זיהוי ומדידה של סיכונים הנובעים מכל פעילויות המסחר שלו, ולהשתלב בהערכת ההון הפנימית הכוללת ולעמוד בהליכי תיקוף קפדניים על בסיס שוטף (on-going basis). אומדני מודל ה-VaR צריכים להיות רגישים לשינויים בפרופיל הסיכונים של התיק למסחר.

738(ii). התאגידים הבנקאיים חייבים להשלים את מודל ה-VaR שלהם במבחני קיצון (זעזועים של גורמי סיכון או תרחישים משולבים-בין אם היסטוריים ובין אם היפותטיים), וכן, בטכניקות נוספות לניהול סיכונים. במסגרת ההערכה הפנימית של ההון על התאגיד הבנקאי להוכיח כי בידיו הון המספיק לא רק כדי לעמוד בדרישות ההון המזערי אלא גם כדי לעמוד במגוון זעזועי שוק חמורים שהתרחשותם מתקבלת על הדעת (severe but plausible). במיוחד, חובה עליו להביא בחשבון, בהתאם לנסיבות:

- חוסר נזילות/פערי מחירים (gapping of prices);
- ריכוזיות בפוזיציות (ביחס למחזור בשוק);
- שווקים חד-כיווניים;
- מוצרים בלתי לינאריים/פוזיציות המצויות "עמוק מחוץ לכסף";
- אירועים ו"קפיצות למצבי כשל";
- שינויים משמעותיים במתאמים;
- סיכונים אחרים שעשויים שלא להשתקף כראוי ב-VaR (כגון: חוסר ודאות לגבי שיעור ההתאוששות (recovery rate), מתאמים גלומים, או סיכון אי-סימטריה (skew risk)).

מבחינת הקיצון המיושמים על ידי התאגיד הבנקאי, ובמיוחד כיוול מבחנים אלה (למשל, הפרמטרים של הזעזועים או האירועים המובאים בחשבון), יגובשו חזרה לידי הצהרה ברורה הקובעת את הנחת היסוד שעליה מבוססת הערכת ההון הפנימית של הבנק (לדוגמה, להבטיח כי קיים הון הולם לניהול תיקי המסחר תחת מגבלות שנקבעו עבור אירוע פוטנציאלי המאופיין בתקופה ממושכת של קשיים וחוסר נזילות בשוק, או שקיים הון הולם על מנת להבטיח עבור אופק זמן נתון ורמת הסתמכות ספציפית, כי ניתן להנזיל או לגדר את כל הפוזיציות בצורה מסודרת). זעזועי השוק שייבדקו במבחנים צריכים לשקף את אופי התיקים ואת הזמן שייקח לגדר או לנהל את הסיכונים בתנאי שוק קשים (severe market conditions).

738(iii). סיכון הריכוזיות ינוהל ויוערך ע"י התאגידים באופן מניעתי (pro-actively), ופוזיציות ריכוזיות ידווחו באופן שוטף להנהלה הבכירה.

738(iv). התאגידים הבנקאיים יתכננו את מערכות ניהול הסיכונים שלהם, לרבות את מתודולוגיית ה-VaR ומבחינת הקיצון, באופן שימדוד כראוי את הסיכונים המהותיים הגלומים במכשירים בהם הם סוחרים, כמו גם את אסטרטגיות המסחר שהם מבקשים ליישם. כאשר חלים שינויים במכשירים ובאסטרטגיות המסחר שלהם, התאגידים הבנקאיים יפתחו את מתודולוגיות ה-VaR ומבחינת הקיצון כדי שהללו ישקפו את השינויים.

738(v). תאגידים בנקאיים יציגו את האופן שבו הם משלבים את גישות המדידה השונות שלהם על מנת להגיע להון הפנימי הכולל בגין סיכון שוק.

739. **סיכון שיעורי ריבית בתיק הבנקאי**: תהליך המדידה יכלול את כל הפוזיציות המהותיות של סיכון שיעורי ריבית של הבנק ויביא בחשבון את כל הנתונים הרלוונטיים של התמחור מחדש והתקופות לפירעון. נתונים אלו יכללו, על פי רוב, יתרה נוכחית ושיעור ריבית חוזי הקשור למכשירים ותיקים, תשלומי קרן, תאריכי עדכון מחדש של ריבית, מועדי פירעון, מדד הריבית המשמש לתמחור מחדש, ותקרות או רצפות לריבית החוזית עבור פריטים בריבית משתנה. המערכת תכלול גם תיעוד נאות של ההנחות והטכניקות.

740. ללא קשר לסוג ורמת המורכבות של מערכת המדידה שבשימוש, הנהלת התאגיד הבנקאי תבטיח את נאותות מערכת המדידה ואת שלמותה. הואיל ואיכות מערכת המדידה ואמינותה תלויות במידה מרובה באיכות הנתונים ובהנחות השונות המשמשות במודל, תיתן ההנהלה את דעתה לפריטים אלה באופן מיוחד.

741. **סיכון נזילות:** נזילות הכרחית לפעילותו הרציפה והשוטפת של כל תאגיד בנקאי. לפוזיציות ההון של תאגידים בנקאיים עשויות להיות השפעות על יכולתם להשיג נזילות, בפרט בעתות משבר. לכל תאגיד בנקאי יהיו מערכות הולמות למדידה, לניטור ולשליטה בסיכון הנזילות. תאגידים בנקאיים יעריכו את הלימות ההון לאור פרופיל הנזילות שלהם ולאור נזילות השווקים בהם הם פועלים.

742. **סיכונים אחרים:** למרות שסיכונים 'אחרים', כגון סיכון תדמיתי וסיכון אסטרטגי, אינם ניתנים למדידה בקלות, המערכת הבנקאית תמשיך בפיתוחם של טכניקות נוספות לניהול מכלול ההיבטים של סיכונים אלה.

4. ניטור ודיווח (monitoring & reporting)

743. התאגיד הבנקאי יקים מערכת נאותה לניטור (monitoring) ולדיווח על חשיפותיו לסיכון ולהערכת השפעות של שינויים בפרופיל הסיכונים על צורכי ההון. ההנהלה הבכירה או דירקטוריון התאגיד הבנקאי יקבלו בקביעות דוחות על פרופיל הסיכונים של התאגיד ועל צורכי ההון שלו. דוחות אלה יאפשרו להנהלה הבכירה:

- להעריך את רמתם ומגמתם של הסיכונים המהותיים ואת השפעתם על רמות ההון;
- להעריך את רגישותן וסבירותן של ההנחות המרכזיות המשמשות לאמידת הלימות ההון;
- לקבוע האם לתאגיד הבנקאי הון הולם ביחס לסיכונים השונים ואת עמידתו ביעדי הלימות ההון שנקבעו; ו-
- להעריך את דרישות ההון העתידיות בהתבסס על פרופיל הסיכונים המדווח של התאגיד הבנקאי ולבצע, בהתאם לכך, התאמות בתכנית האסטרטגית שלו.

5. סקירת הבקורות הפנימיות (internal controls review)

744. למבנה הבקורות הפנימיות של התאגיד הבנקאי חשיבות מכרעת בתהליך הערכת הלימות ההון. בקרה אפקטיבית על תהליך הערכת ההון כוללת סקירה בלתי תלויה, וכאשר נדרש, גם מעורבות של ביקורת פנימית או חיצונית. דירקטוריון התאגיד הבנקאי נושא באחריות להבטיח שההנהלה תקים מערכת להערכת הסיכונים השונים, תפתח שיטה ליחוס סיכון לרמת ההון של התאגיד הבנקאי, ותקבע שיטה לניטור הציות לקווי המדיניות הפנימית. הדירקטוריון יוודא באופן סדיר כי מערכת הבקורות הפנימית שלו הולמת לצורך הבטחת ניהול מסודר וזהיר של עסקיו.

745. התאגיד הבנקאי יערוך סקירות תקופתיות של תהליך ניהול הסיכונים על מנת לוודא שלמות, דיוק וסבירות. התחומים שייכללו בסקירה הינם:

- נאותות תהליך הערכת ההון של התאגיד הבנקאי לאור טיבן, היקפן ומורכבותן של פעילויותיו;
- זיהוי חשיפות גדולות וריכוזי סיכון;
- דיוק ושלמות נתוני הקלט הנכללים בתהליך הערכת ההון של התאגיד הבנקאי;
- סבירות ותקפות התרחישים המשמשים בתהליך ההערכה; ו-
- מבחני קיצון וניתוח ההנחות והקלט (inputs).

עיקרון 2: המפקח יסקור ויעריך את הערכות הלימות ההון הפנימיות והאסטרטגיות של התאגידים הבנקאיים וכן, את יכולתם לבצע ניטור על יחסי ההון הפיקוחים ולהבטיח עמידה בהם. המפקח ינקוט בפעולות הפיקוחיות הנדרשות במקרה שלא תנוח זעתו מתוצאת תהליך זה.

746-747. בטל.

נאותות הערכת סיכון

748. על היעדים והתהליכים הפנימיים לכסות את מלוא טווח הסיכונים המהותיים שבפניהם ניצב התאגיד הבנקאי. על מדדי הסיכון המשמשים להערכת הלימות ההון לשמש גם ברמה התפעולית בקביעת מגבלות, הערכת ביצועי קווי עסקים ולהערכת סיכונים ובקרתם באופן כללי יותר.

הערכת הלימות ההון

749. על התאגיד הבנקאי להראות כי:

- יעדי רמות ההון שנבחרו הינם מקיפים ורלוונטיים לסביבת הפעולה הנוכחית;
- רמות הון אלו מנוטרות ונסקרות היטב על ידי ההנהלה הבכירה; ו-
- תמהיל ההון הולם את אופי והיקף עסקי התאגיד הבנקאי.

750. על התאגיד הבנקאי להיערך לאירועים בלתי צפויים בעת קביעת רמות ההון. על ניתוח זה לכסות מגוון רחב של תנאים חיצוניים ותרחישים ובנוסף, רמת התחכום של הטכניקות ושל מבחני הקיצון בהם נעשה שימוש צריכה לעלות בקנה אחד עם פעילויות התאגיד הבנקאי.

הערכת סביבת הבקרה

751. בטל.

752. בכל המצבים, רמת ההון של תאגיד בנקאי יחיד תיקבע בהתאם לפרופיל הסיכונים שלו, לנאותות תהליך ניהול הסיכונים ולנאותות הבקורת הפנימיות. גורמים חיצוניים, כמו השפעות מחזור העסקים והשפעות הסביבה המקרו-כלכלית, יובאו גם הם בחשבון.

סקירת הפיקוח לציות לתקני מינימום

753. על מנת שמתודולוגיות פנימיות, טכניקות להפחתת סיכון אשראי ואיגוח נכסים יוכרו למטרות הון פיקוחי, על תאגידים בנקאיים לעמוד במספר דרישות, לרבות סטנדרטים לניהול סיכונים ודרישות גילוי. באופן ספציפי, על תאגידים בנקאיים לתת גילוי למאפיינים של המתודולוגיות הפנימיות המשמשות אותם בחישוב דרישות הון מזעריות.

754. יש לראות בתקני המינימום והקריטריונים לכשירות בסיסי השוואה העולים בקנה אחד עם ציפיות הנהלת התאגיד הבנקאי לגבי ניהול סיכון יעיל והקצאת הון אפקטיביים.

755. שימוש במכשירים מגוונים שיש בהם כדי להקטין את דרישות ההון המזערי יבוצע ויפורש על ידי התאגיד הבנקאי כחלק מתהליך ניהול סיכונים סדור, בדוק ומתועד כראוי.

756. בטל.

עיקרון 3: המפקח מצפה מתאגידים בנקאיים לפעול מעל ליחסי ההון הפיקוחיים המזעריים ויכול לדרוש מהם להחזיק הון מעבר לרמה המזערית הנדרשת.

757. דרישות ההון המזערי יכללו מרווחי הגנה (buffer) בגין גורמי חוסר ודאות הסובבים את המסגרת לקביעת ההון המזערי והמשפיעים על מערכת הבנקאות בכללותה. גורמי חוסר ודאות הנוגעים לתאגיד בנקאי ספציפי יטופלו במסגרת הוראה זו. הציפייה היא שמרווחי הגנה, כאמור, יקבעו על מנת לספק בטחון סביר שתאגיד בנקאי בעל מערכות ובקורות פנימיות טובות, פרופיל סיכונים בעל פיזור רחב ופרופיל עסקי המטופל היטב במסגרת דרישות ההון המזערי, ואשר פועל עם כמות הון בהתאם לדרישות שנקבעו בהוראות ניהול בנקאי תקין מספר 203-208, יעמוד ביעדי הנאותות המינימאליים. יחד עם זאת, המפקח ישקול האם המאפיינים הספציפיים של השווקים מטופלים באופן נאות. תאגידים בנקאיים נדרשים לפעול עם מרווח הגנה, מעל ומעבר לתקן שנקבע בדרישות ההון המזערי. התאגידים הבנקאיים ישמרו על מרווח הגנה כזה כדי להיערך בפני שילוב של המצבים הבאים:

- (א) רוב התאגידים הבנקאיים שואפים, מסיבותיהם שלהם, להשיג דירוג והערכה בשווקים (creditworthiness), הגבוהים יותר מתקני המינימום של דרישות ההון המזערי. לדוגמה, נראה כי רוב התאגידים הבנקאיים הבינלאומיים מעדיפים לזכות בדירוג גבוה על ידי סוכנויות דירוג אשראי בינלאומיות לפיכך, סביר שאותם תאגידים בנקאיים יבחרו לפעול ברמה גבוהה מספי המינימום שנקבעו בהוראות ניהול בנקאי תקין מספר 203-208, מסיבות של תחרותיות.
- (ב) במהלך העסקים הרגיל, סוגי הפעילויות והיקפן ישתנו וכך גם החשיפות לסיכונים שונים, כך שייגרמו תנודות ביחס ההון הכולל.

- (ג) גיוס הון נוסף עלול להיות כרוך בעלויות גבוהות לתאגידים בנקאיים, במיוחד אם עליהם לעשות זאת במהירות או בתקופה בה תנאי השוק פועלים לרעתם.
- (ד) ירידת תאגידים בנקאיים מתחת לדרישת ההון הפיקוחית שנקבעה כדרישה מזערית היא עניין חמור. מצב כזה עשוי להוות הפרת חוק על ידי תאגידים בנקאיים ו/או יחייב נקיטת פעולה מתקנת מהירה מצד המפקח.
- (ה) עלולים להיות סיכונים ספציפיים לתאגידים בנקאיים מסוימים או כלליים יותר ברמת המשק בכללותו אשר אינם מובאים בחשבון במסגרת דרישות ההון המזעריות.

758. לרשות המפקח עומדים מספר אמצעים על מנת להבטיח שתאגידים בנקאיים פועלים ברמת הון הולמת. בין שאר השיטות, המפקח רשאי לקבוע יחסי הון המהווים סף לפעולה או יעדים, או להגדיר קטגוריות של יחסי הון מעל יחסי המינימום (לדוגמה, הלימות הון טובה, הלימות הון נאותה) לזיהוי רמת הלימות ההון של התאגיד הבנקאי.

עיקרון 4: המפקח יתערב בשלב מוקדם כדי למנוע ירידה ברמת ההון מתחת לרמה המזערית הנדרשת לתמיכה במאפייני הסיכון של תאגיד בנקאי מסוים, וידרוש פעולה מתקנת מהירה במקרה בו רמת ההון אינה נשמרת או חוזרת לרמתה הנדרשת.

759. המפקח ישקול שורה של צעדים אם עלה החשש כי תאגיד בנקאי מסוים אינו עומד בדרישות המגולמות בעקרונות הפיקוחיים המנוסחים לעיל. צעדים אלה עשויים לכלול הגברת פעולות הניטור אחר התאגיד הבנקאי, הגבלה של חלוקת דיבידנדים, דרישה מהתאגיד הבנקאי לגבש וליישם תכנית הולמת להשבת הלימות הון, ודרישה מהתאגיד הבנקאי לגייס הון נוסף לאלתר. למפקח שיקול הדעת לשימוש בכלים המתאימים ביותר לנסיבות התאגיד הבנקאי ולסביבת פעילותו.

760. בטל.

III. סוגיות ספציפיות המחייבות טיפול במסגרת תהליך הערכת הלימות ההון

761. ניתן להצביע על מספר סוגיות חשובות שעל התאגידים הבנקאיים להתמקד בהן באופן מיוחד בעת ביצועו של תהליך הערכת הלימות ההון. סוגיות אלה כוללות מספר סיכונים מרכזיים שאינם מטופלים בצורה ישירה בהוראות ניהול בנקאי תקין מספר 203-208.

א. סיכון שיעורי ריבית בתיק הבנקאי (banking book)

762. סיכון שיעורי הריבית בתיק הבנקאי הוא סיכון פוטנציאלי משמעותי המצדיק תמיכה באמצעות הון.

763. ההנחיות המעודכנות בנוגע לסיכון שיעורי הריבית מכירות בכך שהמערכות הפנימיות של התאגידים הבנקאיים הינם הכלי המרכזי למדידת סיכון ריבית בתיק הבנקאי. כדי להקל על

מעקב המפקח אחר חשיפות לסיכון שיעורי ריבית בתאגידים שונים, תאגידים בנקאיים ימציאו למפקח את תוצאות מערכות המדידה הפנימיות שלהם במונחי ערך כלכלי ביחס להון, תוך שימוש בזעזוע ריבית סטנדרטי.

764. בטל.

ב. סיכון אשראי

1. מבחני קיצון לפי גישות IRB

765. תאגיד בנקאי יוודא כי בידיו הון ברמה מספקת כדי לעמוד בדרישות ההון המזערי ובתוצאות (אם יש אינדיקציה לחוסר) מבחן הקיצון לסיכון אשראי שנערך כחלק מדרישות ההון המנויות בדרישות ההון המזערי בקשר עם גישות מבוססות מודל פנימי (סעיפים 434 עד 437 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204). תוצאות מבחני הקיצון ישפיעו אפוא באופן ישיר על הציפייה מהתאגיד הבנקאי להחזיק יחסי הון פיקוחיים הגבוהים מהשיעורים המזעריים שנקבעו בדרישות ההון המזערי.

2. הגדרה של כשל

766. תאגיד בנקאי ישתמש בהגדרה הבסיסית של כשל (default) עבור אומדניו הפנימיים להסתברות לכשל (PD) ו/או להפסד בהינתן כשל (LGD) ולחשיפה בעת כשל (EAD).

3. סיכון שיווי

767. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 מאפשרות לתאגידים בנקאיים לקזז סיכון אשראי או סיכון של צד נגדי עם ביטחונות, ערבויות או נגזרות אשראי, קיזוז המוביל להקטנת דרישות ההון. בעוד שתאגידים בנקאיים משתמשים בטכניקות של הפחתת סיכון אשראי (CRM) להקטנת סיכון האשראי, טכניקות אלו עשויות ליצור סיכונים שייגרעו מיעילותה של הפחתת הסיכון הכוללת. סיכונים אלה (כגון סיכון משפטי, סיכון תיעוד במסמכים או סיכון נזילות) מעוררים חשש אצל המפקח. כאשר סיכונים כאלה מתעוררים, ובלא קשר למילוי דרישות המינימום שנקבעו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203, תאגיד בנקאי עשוי למצוא את עצמו בחשיפה גבוהה יותר לסיכון אשראי כלפי צד נגדי מכפי שציפה. דוגמאות לסיכונים כאלה כוללות:

- אי יכולת לתפוס או לממש במועדם ביטחונות ששועבדו (במקרה כשל של צד נגדי);
- סירוב או עיכוב תשלום על ידי ערב; וכן-
- חוסר אפקטיביות של מסמכים שלא נבדקו.

768. תאגידים בנקאיים יקבעו בכתב מדיניות ונהלים בנוגע להפחתת סיכון אשראי (CRM) לצורך שליטה בסיכונים שיוויים אלה. תאגיד בנקאי עשוי להידרש להגיש מדיניות ונהלים אלה למפקח ועליו לבחון באופן סדיר את נאותותם, יעילותם ותפעולם.

769. במסגרת המדיניות והנהלים להפחתת סיכון אשראי, התאגיד הבנקאי חייב לשקול האם לצורך חישוב דרישות ההון ראוי לתת הכרה לערך המלא של מפחית סיכון האשראי (credit riskmitigant) כפי שהותר בדרישות ההון המזערי, וחובה עליו להראות כי קווי המדיניות והנהלים שקבע להפחתת סיכון אשראי נאותים בהתחשב בהטבת ההון המוכרת.

4. סיכון ריכוזיות אשראי

770. ריכוז של סיכון הוא כל חשיפה יחידה או קבוצת חשיפות בעלות פוטנציאל לגרום להפסדים גדולים מספיק (יחסית להון התאגיד הבנקאי, לסך נכסיו, או לרמת הסיכון הכוללת) עד כדי איום על "בריאות" התאגיד הבנקאי או על יכולתו להמשיך בפעולות הליבה שלו. אין חולק כי הבעיות החמורות ביותר שנגרמו לתאגידים בנקאיים כתוצאה מגורם יחיד, נבעו מריכוזי סיכון.

771. ריכוזי סיכון יכולים להיווצר בנכסי התאגיד הבנקאי, בהתחייבויותיו, או בפריטים חוץ-מאזניים, בביצוע או עיבוד של עסקאות (מוצר או שירות), או עקב שילוב בין חשיפות מקטגוריות רחבות אלה. הואיל ומתן הלוואות הינה הפעילות העיקרית ברוב התאגידים הבנקאיים, ריכוזי סיכון אשראי הם בדרך כלל ריכוזי הסיכון המהותיים ביותר בתאגיד בנקאי.

772. ריכוזי סיכון אשראי מבוססים מטיבם על גורמי סיכון משותפים או מתואמים, אשר בעתות מצוקה משפיעים לרעה על איכות האשראי של כל אחד מהצדדים הנגדיים היוצרים את הריכוז. סיכון ריכוזיות אשראי נוצר הן כתוצאה מחשיפות ישירות כלפי לווים והן כתוצאה מחשיפות כלפי ספקי הגנה. ריכוזים מסוג זה אינם מטופלים בדרישות ההון בגין סיכון אשראי הקבועות בדרישות ההון המזערי.

773. לתאגידים בנקאיים יהיו קווי מדיניות, מערכות ובקורות פנימיות יעילות כדי לזהות, למדוד, לנטר ולשלוט בריכוזי סיכון אשראי. התאגיד הבנקאי יכול התייחסות מפורשת להיקף ריכוזי סיכון האשראי בתהליך ההערכה הפנימי של הלימות ההון המבוצע על ידו כאמור בהוראה זו. קווי מדיניות אלה צריכים לכסות צורות שונות של ריכוזי סיכון אשראי להן תאגיד בנקאי עשוי להיחשף. ריכוזים כאלה כוללים:

- חשיפות משמעותיות לצד נגדי יחיד או לקבוצה של צדדים נגדיים בעלי זיקה ביניהם. המפקח קבע מגבלות על חשיפות מסוג זה, המפורטות בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)". תאגידים בנקאיים יכולים לקבוע גם מגבלה מצטברת ביחס לחשיפות הגדולות כמכלול, זאת לצורכי ניהול ושליטה בסיכון;
- חשיפות אשראי לצדדים נגדיים הפועלים באותו מגזר כלכלי או אזור גיאוגרפי;
- חשיפות אשראי לצדדים נגדיים שביצועיהם הפיננסיים תלויים באותה פעילות או באותה סחורה; ו-

- חשיפות אשראי עקיפות הנוצרות עקב פעילויות הפחתת סיכון אשראי (CRM) של התאגיד הבנקאי (כגון חשיפה לסוג ביטחון יחיד או להגנת אשראי המסופקת על ידי צד נגדי יחיד).

774. מסגרת התאגיד הבנקאי לניהול ריכוזי סיכון אשראי תתועד בבירור ותכלול הגדרה של ריכוזי סיכון אשראי הרלוונטית לאותו תאגיד בנקאי ופירוט לאופן חישוב ריכוזי סיכון אלה ומגבלות אשר מוטלות עליהם. המגבלות יוגדרו ביחס להון התאגיד הבנקאי, לסך נכסיו, או, כאשר קיימים מדדים נאותים, ביחס לרמת הסיכון הכוללת שלו.

775. הנהלת התאגיד הבנקאי תערוך מבחני קיצון תקופתיים לריכוזי סיכון האשראי המשמעותיים, ותסקור את תוצאותיהם, במטרה לזהות ולהגיב לשינויים פוטנציאליים בתנאי השוק שיש בהם כדי להשפיע לרעה על ביצועי התאגיד הבנקאי.

776. התאגיד הבנקאי יפעל באופן שיבטיח כי, בהתייחס לריכוזי סיכון אשראי, הוא עומד בהנחיות הפיקוח, לרבות הנחיות המפורטות במסמך בנושא "עקרונות לניהול סיכון אשראי" (Principles for the Management of Credit Risk) (ספטמבר 2000) ובהנחיות הקבועות בנספח 10 באותו מסמך.

777. בטל.

5. סיכון אשראי כלפי צד נגדי

777(i). הואיל וסיכון אשראי כלפי צד נגדי (Counterparty Credit Risk - CCR) מייצג צורה של סיכון אשראי, הטיפול בסיכון זה יתבצע בהתאם לכללים שנקבעו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בהתייחס למבחני קיצון, ל"סיכונים שזרימים" המתקשרים לטכניקות של הפחתת סיכון אשראי ולריכוזי סיכון, כמפורט בסעיפים לעיל.

777(ii). לתאגיד בנקאי יהיו מדיניות, תהליכים ומערכות לניהול סיכון אשראי כלפי צד נגדי שיושתו על עקרונות סדורים (conceptually sound) ויושמו באופן המתאים לרמת התחכום והמורכבות של החשיפות היוצרות סיכון אשראי כלפי צד נגדי. מסגרת סדורה לניהולו של סיכון האשראי כלפי צד נגדי תכלול זיהוי, מדידה, ניהול, אישור ודיווח פנימי על חשיפות כלפי צד נגדי.

777(iii). מדיניות ניהול הסיכונים של התאגיד הבנקאי תביא בחשבון את סיכוני השוק, הנזילות, הסיכון המשפטי וסיכונים התפעוליים שניתן לייחסם לסיכון אשראי כלפי צד נגדי, ובמידת האפשר, את הקשרים הפנימיים שבין סיכונים אלה. התאגיד הבנקאי לא יפעל עם צד נגדי בטרם העריך את יכולת הפירעון (creditworthiness) של אותו צד, ועליו להתחשב בסיכון האשראי טרם הסליקה (pre-settlement) ובסיכון האשראי לאחר הסליקה. סיכונים אלה ינוהלו באופן המקיף ביותר שניתן ליישום ברמת הצד הנגדי (צירוף חשיפות של צד נגדי לחשיפות אשראי אחרות) וברמת התאגיד (firm-wide-level).

777(iv). הדירקטוריון וההנהלה הבכירה יהיו מעורבים באופן פעיל בתהליך הבקרה של סיכוני אשראי כלפי צד נגדי ויראו בתהליך בקרה זה רכיב חיוני בפעילות העסקית, המחייב הקצאת משאבים משמעותיים. במקרים שבהם התאגיד הבנקאי משתמש במודל פנימי לחישוב סיכון האשראי כלפי צד נגדי, תהא ההנהלה הבכירה מודעת למגבלות המודל, להנחות המודל המיושם ולהשפעה שעשויה להיות להם על מהימנות התוצאה. חברי ההנהלה הבכירה ייקחו בחשבון גם את חוסר הוודאות בסביבת השוק (כגון עיתוי מימוש הביטחונות) ועניינים תפעוליים (כגון אי סדירות בעדכון נתוני התמחור) ויהיו מודעים לאופן שבו אלה משתקפים במודל.

777(v). לעניין זה, הדוחות היומיים על חשיפות התאגיד לסיכון אשראי כלפי צד נגדי, ייסקרו על ידי דרג ניהולי בכיר ומוסמך דיו הן כדי להורות על הקטנת פוזיציות שנלקחו על ידי מנהלי אשראי או סחרנים יחידים, והן כדי להורות על צמצום החשיפה הכוללת של התאגיד לסיכון אשראי כלפי צד נגדי.

777(vi). המערכת לניהול סיכוני אשראי כלפי צד נגדי תיושם ע"י התאגיד הבנקאי בשילוב עם מגבלות פנימיות על האשראי והמסחר. לעניין זה, מגבלות האשראי והמסחר יקושרו למודל מדידת הסיכונים של התאגיד באופן שיהיה עקבי על פני זמן, וינוסחו באופן ברור שיהיה מובן כראוי למנהלים, לסחרנים ולהנהלה הבכירה.

777(vii). מדידת סיכון אשראי כלפי צד נגדי חייבת לכלול מעקב שוטף אחר השימוש היומי והתוך-יומי בקווי אשראי. התאגיד הבנקאי ימדוד את חשיפתו הנוכחית ברוטו ונטו לאחר בטחונות מוחזקים במקרים שמדידה זו מתאימה ובעלת משמעות (לדוגמה, נגזרים מעבר לדלפק, והלוואות מרווח (margin lending) וכד'). מדידה וניטור של חשיפת שיא (peak exposure) או חשיפה עתידית פוטנציאלית (PFE) ברמת הסתמכות שנבחרה על ידי התאגיד הבנקאי וזאת הן ברמת התיק והן ברמת הצד הנגדי, הם רק אחד המרכיבים של מערכת מהימנה לניהול מגבלות. על התאגיד הבנקאי להביא בחשבון פוזיציות גדולות או ריכוזיות, לרבות ריכוזים לפי קבוצות של צדדים נגדיים בעלי זיקה הדדית, לפי מגזר ענפי, לפי שווקים, לפי אסטרטגיות השקעה של לקוחות וכו'.

777(viii). לתאגיד הבנקאי תהיה תכנית קפדנית של מבחני קיצון שתיושם באופן שוטף כהשלמה לניתוח סיכון האשראי כלפי צד נגדי ותתבסס על תוצאות יומיות של מודל מדידת הסיכונים. תוצאות מבחני הקיצון הללו ייבחנו על ידי ההנהלה הבכירה על בסיס תקופתי, ויבואו לידי ביטוי במדיניות ובמגבלות המותווים על ידי ההנהלה והדירקטוריון בנוגע לסיכון האשראי כלפי צד נגדי. כאשר מבחני הקיצון חושפים פגיעות ספציפיות למערך נסיבות נתון כלשהו, ההנהלה תדון באופן ספציפי באסטרטגיות נאותות לניהול הסיכון (לדוגמה, על ידי גידור כנגד התוצאה או הקטנת רמת החשיפה של התאגיד הבנקאי).

777(ix). התאגיד הבנקאי יקיים שיגרת עבודה שתבטיח ציות למדיניות הכתובה, בקורות ונהלים פנימיים לתפעול המערכת לניהול סיכונים אשראי כלפי צד נגדי. על התאגיד לתעד כראוי את המערכת לניהול סיכון האשראי כלפי צד נגדי, לדוגמה, באמצעות מדריך לניהול סיכונים המתאר את העקרונות הבסיסיים של המערכת לניהול סיכונים אלו אשר גם יספק הסבר לטכניקות האמפיריות המשמשות למדידת סיכון האשראי כלפי צד נגדי.

777(x). התאגיד הבנקאי יבצע באופן סדיר סקירה בלתי תלויה של מערכת ניהול סיכון אשראי כלפי צד נגדי באמצעות הליכי הביקורת הפנימית שלו. סקירה זו תכלול הן את פעילויות יחידות האשראי העסקי והמסחר והן את פעילויות היחידה הבלתי תלויה לבקרת סיכון אשראי כלפי צד נגדי (CCR control unit). סקירת מכלול תהליך ניהול סיכון האשראי כלפי צד נגדי תבצע במרווחי זמן קבועים (באופן אידיאלי, לא פחות מאחת לשנה), ובאופן ספציפי תתייחס לכל הפחות לנושאים שלהלן:

- נאותות התייעוד של המערכת והתהליך לניהול סיכון אשראי כלפי צד נגדי;
- המבנה הארגוני של היחידה לניהול ביטחונות;
- המבנה הארגוני של היחידה לבקרת סיכונים אשראי כלפי צד נגדי;
- השתלבות מדדי סיכון האשראי כלפי צד נגדי בתהליכים היומיומיים לניהול סיכונים;
- תהליך אישור המודלים לתמחור סיכונים ומערכות האמידה המשמשות את צוותי המשרד הקדמי והאחורי;
- התיקוף של כל שינוי מהותי שהוכנס בתהליך מדידת סיכון אשראי כלפי צד נגדי;
- ההיקף של סיכון האשראי כלפי צד נגדי המכוסה על ידי המודל למדידת סיכונים;
- השלמות ומהימנות מערכת המידע הניהולי;
- הדיוק והשלמות של נתוני סיכון האשראי כלפי צד נגדי;
- ההשתקפות המדויקת של התנאים המשפטיים בהסכמי הביטחונות והקיזוז במדידות החשיפה;
- האימות של העקביות, העדכניות והמהימנות של מקורות הנתונים המשמשים בהפעלת המודלים הפנימיים, לרבות אי תלותם של מקורות נתונים אלה;
- הדיוק והנאותות של ההנחות לגבי תנודתיות ומתאמים;
- הדיוק של חישובי האומדנים והמרת סיכונים (risk transformation);
- האימות של דיוק המודל באמצעות בחינה בדיעבד (back-testing) בתדירות גבוהה.

777(xi). תאגיד בנקאי שקיבל אישור להשתמש במודל פנימי לאמידת היקף חשיפתו או חשיפתו בעת כשל (EAD) לסיכון אשראי כלפי צד נגדי, חייב לנטר את הסיכונים המתאימים ולקיים הליכים להתאמת אומדני החשיפה החיובית הצפויה (EPE) כאשר סיכונים אלה הופכים למשמעותיים. בכך נכללים ההליכים הבאים:

- תאגידים בנקאיים יזהו וינהלו את חשיפותיהם לסיכון "כיוון שגוי ספציפי" (wrong-way specific).
- עבור חשיפות המאופיינות בפרופיל סיכונים העולה כעבור שנה, התאגידים הבנקאיים יבצעו על בסיס קבוע, השוואה של אומדן החשיפה החיובית הצפויה (EPE) לשנה אחת עם החשיפה החיובית הצפויה על פני חיי החשיפה.
- עבור חשיפות עם תקופת פירעון קצרת-טווח (קצרה משנה), התאגידים הבנקאיים ישוו על בסיס קבוע את עלות השחלוף (חשיפה נוכחית) ואת פרופיל החשיפה בפועל, ו/או ישמרו נתונים שיאפשרו השוואות כאלה.

(xii) 777. בטל.

(xiii) 777. בטל.

(xiv) 777. בטל.

ג. סיכון תפעולי

778. הכנסה גולמית, המשמשת בגישת האינדיקטור הבסיסי ובגישה הסטנדרטית לחישוב סיכון תפעולי, היא רק אומדן מקורב להיקף חשיפת התאגיד הבנקאי לסיכון תפעולי, ובמקרים אחדים (למשל, בבנקים עם מרווחים נמוכים או רווחיות נמוכה) היא עשויה להעריך בחסר את הצורך של התאגיד הבנקאי באחזקת הון כנגד הסיכון התפעולי. בהתייחס להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 350 (ניהול סיכונים תפעוליים), המפקח ישקול אם דרישת ההון שנבעה מחישובי הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 206 מספקת תמונה עקבית על חשיפתו של התאגיד הבנקאי הספציפי לסיכון תפעולי, לדוגמה, בהשוואה לתאגידים בנקאיים אחרים בגודל דומה ובתחומי פעילות דומים.

ד. סיכון שוק

1. מדיניות ונהלים לכשירות התיק למסחר (trading book)

(i) 778. מדיניות ונהלים ברורים שבאמצעותם ייקבע התאגיד אילו חשיפות ייכללו בתיק למסחר לצורך חישוב ההון הפיקוחי ואילו חשיפות לא ייכללו בתיק, הם קריטיים (critical) להבטחת העקביות והשלמות של תיק המסחר של התאגיד. קווי המדיניות כאמור צריכים להתאים להנחיות שבסעיף 687(i) להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 208.

2. אמידה

(ii) 778. מדיניות ונהלי אמידה זהירים יוצרים את התשתית שעליה יש לבנות כל הערכה מבוססת (robust) של הלימות הון בגין סיכונים שוק. עבור תיקים מפוזרים-היטב המורכבים ממכשירי מזומן נזילים ביותר וללא ריכוזיות שוק, אמידת התיק, תוך עמידה בתקני המינימום הכמותיים הקבועים בסעיף 718(Lxxvi) להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 208 וכפי שעודכנו בהוראה זו,

צפויה להביא לידי החזקת הון ברמה מספקת המאפשרת לתאגיד הבנקאי, בתנאי שוק גרועים, לסגור (close out) או לגדר פוזיציות בצורה מסודרת בתוך 10 ימים. אולם, כאשר מדובר בתיקים פחות מפוזרים, בתיקים המכילים מכשירים פחות נזילים, בתיקים עם ריכוזיות גבוהה ביחס למחזור השוק, ו/או בתיקים המכילים מספר גדול של פוזיציות המשוערכות לפי מודל (marked to model), הסבירות לכך נמוכה. בנסיבות כאלה, המפקח יבחן אם התאגיד הבנקאי מחזיק רמת הון מספקת. במידה שקיים חוסר המפקח יגיב בהתאם. על פי רוב, התאגיד הבנקאי יתבקש להקטין את סיכוניו ו/או להחזיק כמות הון נוספת.

3. מבחני קיצון לפי גישת המודלים הפנימיים

778(iii). טרם אומץ.

4. מודלים לחישוב סיכון ספציפי לפי גישת המודלים הפנימיים

778(iv). טרם אומץ.

IV. היבטים אחרים

783-779. בטל.

V. תהליך הערכת הלימות ההון על עסקאות איגוח

785-784. בטל.

א. משמעותיות העברת הסיכון

786. עסקאות איגוח יכולות להתבצע למטרות שאינן העברת סיכון אשראי (כגון מימון). במקרים אלה, עדיין עשויה להתבצע העברה מסוימת של סיכון אשראי. ואולם, על מנת שהתאגיד הבנקאי היזם יוכל לבצע הפחתות בדרישות ההון, העברת הסיכון הנגזרת מעסקת האיגוח צריכה להיחשב משמעותית. הקלת ההון שתאגיד בנקאי יוכל לקבל תהיה תואמת לסכום סיכון האשראי שהועבר בפועל. להלן מספר דוגמאות למקרים שבהם עשוי להתעורר חשש באשר לרמת העברת הסיכון, כמו לדוגמה שמירת סכומי סיכון משמעותיים או רכישתם מחדש, או בחירה סלקטיבית ("cherry picking") של החשיפות שיועברו דרך עסקת איגוח.

787. שמירה או רכישה מחדש של חשיפות איגוח בהיקף משמעותי, תלוי בחלק היחסי של הסיכון המוחזק על ידי היזם, עשויים לערער את מטרות עסקת איגוח, שהנה העברת סיכון האשראי. בפרט, הפיקוח מצפה לכך שחלק משמעותי מסיכון האשראי ומתוך הערך הנומינלי של המאגר יועבר לצד שלישי בלתי תלוי אחד לפחות בתחילת התקופה ועל בסיס שוטף. במקרים שבהם תאגידים בנקאיים רוכשים מחדש סיכון לצורכי עשיית שוק, קניית חלק מאותה עסקה על ידי היזם תיחשב בעיני הפיקוח כצעד הולם, אך לא כן, אם לדוגמה היזם ירכוש מחדש רובד שלם. הפיקוח מצפה שבאותם מקרים שפוזיציות נרכשו למטרות עשיית שוק, פוזיציות אלו ימכרו מחדש בתוך פרק זמן סביר, ובדרך זו תישאר הכוונה המקורית שהיא העברת הסיכון.

788. השלכה נוספת של העברת סיכון לא משמעותית, קשורה בחשיפות איכותיות שלא דורגו, והיא שסביר כי גם הנכסים הלא מדורגים באיכות נמוכה יישארו אצל היזם וגם רוב סיכון האשראי הגלום בחשיפות הבסיס של עסקאות האיגוח. בהתאם לכך, ובכפוף לתהליך הבחינה של הפיקוח, עשוי המפקח להגדיל את ההון הנדרש עבור חשיפות מסוימות או אפילו להגדיל את רמת ההון הכוללת שהתאגיד הבנקאי יידרש להחזיק.

ב. מכשירים חדשניים בשוק

789. היות שהדרישות להון מזערי לאיגוח לא תמיד נותנות מענה לכל הסוגיות האפשריות, הפיקוח מצפה מתאגידים בנקאיים לבחון מאפיינים חדשים של עסקאות איגוח כאשר אלה מופיעים. הערכות אלה יכללו בחינה של השפעת המאפיינים החדשים על העברת סיכון האשראי, ובמקרים המתאימים, הפיקוח ינקוט בצעדים הולמים בהתאם להוראה זו. ניתן לגבש תגובה בהתאם לדרישות ההון המזערי שתיקח בחשבון מכשירים חדשניים בשוק. תגובה כזאת יכולה להיות בצורה של דרישות תפעוליות ו/או הוראה לגבי דרישת הון ספציפית.

ג. מתן תמיכה סמויה

790. תמיכה בעסקה, בין אם חוזית (לדוגמה, חיזוקי אשראי המסופקים בתחילת עיסקת האיגוח) ובין אם אינה חוזית (תמיכה סמויה), יכולה להופיע במספר צורות. לדוגמה, תמיכה חוזית יכולה לכלול ביטחונות-יתר (over collateralisation), נגזרי אשראי, חשבונות מרווח, התחייבויות חוזיות עם זכות חזרה (contractual recourse obligations), שטרות נדחים (subordinated notes), מפחיתי סיכון אשראי המסופקים לרובד ספציפי, נדחות הכנסה מעמלה או מריבית או דחיית הכנסה ממרווח, ואופציות רכש מנקה העולות על 10 אחוז מן ההנפקה הראשונית. דוגמאות לתמיכה סמויה כוללות רכישת חשיפות לסיכון אשראי ממאגר הבסיס לאחר שחלה הרעה באיכותן, מכירת חשיפות לסיכון אשראי בנכיון (discounted) למאגר חשיפות סיכון האשראי שאוגחו, רכישת חשיפות בסיס במחיר גבוה ממחיר השוק, או הגדלת פוזיצית הפסד ראשון בהתאם להרעה באיכות חשיפות הבסיס.

791. מתן תמיכה סמויה (או בלתי חוזית), בניגוד לתמיכת אשראי חוזית (כלומר, חיזוקי אשראי) מעלה חששות משמעותיים. במבני איגוח מסורתי, מתן תמיכה סמויה מערער את קריטריון "הניתוק המלא" (clean break), שכאשר הוא מתקיים, תאגידים בנקאיים רשאים להוציא מחישובי ההון הפיקוחי את הנכסים שאוגחו. במקרה של מבני איגוח סינתטי, הוא שולל את המשמעותיות של העברת הסיכון. על ידי מתן תמיכה סמויה, תאגידים בנקאיים מאותתים לשוק שהסיכון עדיין נמצא בתאגיד הבנקאי ולמעשה לא הועבר. חישוב ההון של התאגיד הבנקאי נותן אפוא הערכת-חסר של הסיכון האמיתי. בהתאם לכך, כאשר תאגיד בנקאי מספק תמיכה סמויה, הפיקוח ינקוט בצעדים המתבקשים.

792. כאשר מתברר כי תאגיד בנקאי סיפק תמיכה סמויה לעסקת איגוח, הוא יידרש להחזיק הון כנגד כל חשיפות הבסיס המיוחסות לאותו מבנה כאילו לא אוגחו. כן יידרש התאגיד הבנקאי לתת גילוי לציבור לכך שהתגלה שהוא סיפק תמיכה בלתי חוזית, כמו גם את הגידול הנדרש בהחזקת ההון (כפי שצוין לעיל). המטרה היא לדרוש מהתאגידים הבנקאיים להחזיק הון כנגד חשיפות שבגינן הם נוטלים סיכון אשראי, ולהרתיע אותם מפני מתן תמיכה בלתי חוזית.

793. אם נתברר כי תאגיד בנקאי כלשהו סיפק תמיכה סמויה ביותר ממקרה אחד, אותו תאגיד בנקאי יידרש לתת גילוי בציבור להפרה, והפיקוח ינקוט בצעדים המתאימים.

794. בטל.

ד. סיכונים שרידיים (residual)

795. ככלל, ובדומה לטיפול בטכניקות להפחתת סיכונים אשראי, התאגיד הבנקאי יעריך את נאותות גישותיו להכרה בהגנות אשראי. בפרט, ביחס לעסקאות איגוח, התאגיד הבנקאי יבחן את נאותות ההגנה כנגד חיזוקי אשראי להפסד ראשון. בפוזיציות אלה, פחות סביר שההפסד הצפוי הוא מרכיב משמעותי מן הסיכון, וסביר שיוחזק על ידי קונה ההגנה באמצעות התמחור. אי לכך, הפיקוח מצפה כי מדיניות התאגידים הבנקאיים תתחשב בכך בקביעת ההון הכלכלי. במקרים שבהם המפקח סבור כי התאגיד הבנקאי אינו נוקט בגישה נאותה להכרה בהגנות אשראי, ינקטו על ידו האמצעים המתבקשים. אמצעים אלה יכולים לכלול הגדלת דרישות ההון כנגד עסקה ספציפית או כנגד סוג של עסקאות.

ה. סעיפי קריאה (call)

796. תאגיד בנקאי לא ישתמש בסעיפים המקנים לו את הזכות לקרוא לפירעון עסקת האיגוח או שנותנים כיסוי באמצעות הגנת האשראי מוקדם מידי, אם הדבר יגדיל את חשיפת התאגיד הבנקאי להפסדים או להרעה באיכות האשראי של חשיפות הבסיס.

797. מעבר לעיקרון הכללי המנוסח לעיל, תאגידים בנקאיים יממשו אופציות רכש מנקה אך ורק למטרות עסקיות כלכליות, כגון במקרה שבו עלות השירות (servicing) של חשיפות האשראי שטרם נפרעו עולה על התועלת שבשירות חשיפות האשראי בבסיס.

798-800. בטל.

ו. פירעון מוקדם

801. תאגידים בנקאיים ימדדו, יעקבו/ינטרו וינהלו באופן פנימי את הסיכונים המיוחסים לעסקאות איגוח של מכשירי אשראי מתחדשים, לרבות הערכת הסיכון והסבירות של פירעון מוקדם באותן עסקאות. התאגידים הבנקאיים יישמו שיטות סבירות להקצאת הון כלכלי כנגד המהות הכלכלית של סיכון האשראי העולה מעסקאות איגוח מתחדשות, ויהיו להם תוכניות נאותות להמשכיות

להון ולנזילות, הכוללות הסתברויות לפירעון מוקדם ומתייחסות להשלכות של פירעון מתוכנן ופירעון מוקדם גם יחד. בנוסף, תוכנית ההמשכיות להון צריכה לתת מענה לאפשרות שהתאגיד הבנקאי יצטרך להתמודד עם רמה גבוהה יותר של הון על פי דרישת ההון לפירעון מוקדם בדרישות ההון המזערי.

802. מכיוון שרוב ספי הפעולה לפירעון מוקדם קשורים לרמות של מרווח עודף (excess spread), חשוב שהתאגיד הבנקאי היזם יבין, ינטר וינהל בצורה טובה עד כמה שאפשר את הגורמים המשפיעים על רמות אלה (ראה סעיפים 790 עד 794 אודות תמיכה סמויה). לדוגמה, רצוי לשקול באופן כללי את הגורמים הבאים המשפיעים על המרווח העודף:

- תשלומי ריבית ששולמו על ידי לווים על יתרות חייבים המשמשות כנכסי בסיס;
- עמלות וחייבים אחרים האמורים להתקבל על ידי חייבים המשמשים כבסיס (לדוגמה, עמלות בגין תשלום בפיגור, עמלות על מקדמות במזומנים, עמלות על חריגה ממגבלה);
- מחיקות ברוטו (gross charge-offs);
- תשלומי קרן;
- השבות על הלוואות שנמחקו;
- הכנסה מעסקאות חליפין (Interchange income);
- ריבית המשולמת על תעודות משקיעים (investor certificate);
- גורמים מקרו-כלכליים כמו שיעורי פשיטת רגל, שינויים בשיעורי הריבית, שיעורי האבטלה וכד'.

803. על התאגידים הבנקאיים לשקול את ההשפעות שעשויות להיות לשינויים בניהול תיקים או באסטרטגיות עסקיות על רמות המרווח העודף ועל הסבירות שיתרחש מאורע של פירעון מוקדם. לדוגמה, אסטרטגיות שיווק או שינויים בחיתום המביאים לירידת חיובים מימוניים או למחיקות גבוהות יותר, יכולים גם הם להקטין את רמות המרווח העודף ולהגביר את הסיכויים שיתרחש פירעון מוקדם.

804. על התאגידים הבנקאיים להשתמש בטכניקות כמו ניתוחי גביית מזומנים במאגר קבוע (static pool cash collections analyses) ומבחני קיצון כדי להבין בצורה טובה יותר את ביצועי המאגר. טכניקות אלו יכולות לשפוך אור על מגמות שליליות או על השפעות אפשריות לרעה. לתאגידים הבנקאיים צריכה להיות מדיניות שתתייחס למתן תגובה מיידית לשינויים שליליים או בלתי צפויים.

805. אף שדרישת ההון בגין פירעון מוקדם המתוארת בדרישות ההון המזערי נועדה לטפל בחששות אפשריים בקשר למאורע של פירעון מוקדם, כגון אי יכולת של המרווח העודף לכסות על הפסדים פוטנציאליים, המדיניות והבקרה שתוארו בפרק זה מכירות בכך שרמה נתונה של מרווח עודף אינה, כשלעצמה, מנבא מושלם לביצועי האשראי של מאגר חשיפות הבסיס. בנסיבות מסוימות,

לדוגמה, רמות המרווח העודף עשויות לרדת במהירות כה רבה עד שהן אינן מספקות אינדיקציה במועד להרעה באשראי הבסיס. יתרה מזאת, רמות המרווח העודף עשויות להיות גבוהות בהרבה מרמות סף הפעולה (trigger) אולם עדיין להפגין רמה גבוהה של תנודתיות שעשויה לחייב תשומת לב פיקוחית. בנוסף, רמות המרווח העודף עשויות להיות תנודתיות מסיבות שאינן קשורות לסיכון האשראי המשמש כבסיס, כגון אי התאמה בין השיעור (rate) שבו מתומחרים מחדש החיובים המימוניים לשיעורי תעודות המשקיעים. תנודות שגרתיות של המרווח העודף לא בהכרח יעוררו חששות בפיקוח, אפילו כאשר הן גורמות לדרישות הון שונות. בפרט כאשר תאגיד בנקאי נכנס או יוצא מן השלב הראשון של מקדמי ההמרה לאשראי עבור פירעון מוקדם. מאידך, ניתן להמשיך ולקיים את הרמות הקיימות של המרווח העודף על ידי הוספה (או הקצאה) של מספר גדל של חשבונות חדשים לנאמנות הראשית (master trust), פעולה שטיטה להסוות הרעה פוטנציאלית בתיק. מכל הסיבות הללו, הפיקוח ישקול לשים דגש מיוחד על פעולות פנימיות של ניהול, בקורות וניטור סיכונים ביחס לעסקאות איגוח בעלות מאפיינים של פירעון מוקדם.

806. רמת התחכום של מערכת התאגיד הבנקאי לניטור ההסתברות והסיכונים של אירוע פירעון מוקדם תתאים לגודלן ומורכבותן של פעילויות האיגוח של תאגיד בנקאי הכוללות סעיפי פירעון מוקדם.

807. בטל.

* * *

עדכונים

חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
2268	1	חוזר מקורי	20/6/10
2383	2	עדכון	30/5/13
2832	3	עדכון	29/12/25

דירקטוריון

תוכן העניינים

פרק א'	כללי	
	1. מבוא	301-3
	2. תחולה	301-3
	3. הגדרות	301-3
	4. אישור נושאי משרה	301-4
פרק ב'	תפקידיו של הדירקטוריון וסמכויותיו	301-5
	5. תפקידי הדירקטוריון	301-5
	6. נושאים שהדירקטוריון חייב לדון בהם ולהחליט	301-5
	7. בטל	301-7
	8. מצבו העסקי של התאגיד הבנקאי	301-7
	9. אירועים חריגים	301-8
	10. מנגנוני פיקוח ובקרה על תאגידים נשלטים	301-8
	11. פונקציות ביקורת ובקרה	301-9
	12. מנהל כללי	301-9
	13. הדרג הבכיר	301-9
	14. בטל	301-9
	15. קוד אתי	301-10
	16. ניגודי עניינים	301-10
	17. פעילויות נעדרות שקיפות	301-10
	18. תכיפות הדיונים	301-11
	19. אישור אמצעים ומעקב אחר ביצוע החלטות	301-11
	20. ישיבות ללא נוכחות ההנהלה	301-12
	21. האצלת סמכויות לוועדות הדירקטוריון	301-12
פרק ג'	הרכב הדירקטוריון	301-13
	21א. כללי	301-13
	21ב. ייצוג הולם לשני המינים	301-13
	22. מספר דירקטורים	301-13
	23. עובדי התאגיד הבנקאי כדירקטורים	301-13
	24. דירקטורים חיצוניים	301-13
	25. כשירות הדירקטוריון	301-14
	26. ידיעת השפה העברית	301-15
	27. בטל	301-15
פרק ד'	יושב ראש הדירקטוריון	301-16
	28. יושב ראש הדירקטוריון	301-16
	29. בטל	301-16
פרק ה'	כשירות לכהן כדירקטור	301-17
	30. כשירות דירקטור	301-17
	31. ניגוד עניינים דרך קבע	301-17
	32. עיסוקים אחרים	301-19

301-20	ועדות הדירקטוריון	פרק ו'
301-20	33. ועדות חובה	
301-20	34. הרכב ועדות דירקטוריון ודרכי עבודתן	
301-20	35. ועדת הביקורת - הרכב ודרכי עבודה	
301-21	36. ועדת הביקורת - תפקידים	
301-23	37. ועדת עסקאות עם אנשים קשורים	
301-23	38. ועדת תגמול - הרכב ודרכי עבודה	
301-24	38א. ועדת תגמול - תפקידים	
301-25	39. ועדת ניהול סיכונים	
301-25	39א. ועדה לענייני טכנולוגיית מידע וחדשנות טכנולוגית	
301-26	ישיבות הדירקטוריון	פרק ז'
301-26	40. תכיפות ישיבות	
301-26	41. נוכחות בישיבות הדירקטוריון	
301-27	42. הודעות וחומר רקע לישיבות	
301-27	43. מניין חוקי והצבעה	
301-27	44. סדר היום	
301-27	45. פרוטוקול	
301-28	46. השתתפות המבקר הפנימי בישיבות	
301-28	47. בטל	
301-28	48. חליף ומשקיף	
301-28	49. קיום ישיבות בתקשורת	
301-29	50. קבלת החלטות ללא התכנסות	
301-30	נוהגים לתפקוד יעיל של הדירקטוריון	פרק ח'
301-30	50א. נוהלי עבודה	
301-30	51. דרישות מדירקטור	
301-30	52. זכות דירקטור לקבל מידע	
301-30	53. סיוע מקצועי לדירקטוריון	
301-31	54. זכות חתימה	
301-31	55. ניגוד עניינים ענפי	
301-32	56. עניין אישי	
301-32	57. הקשר עם עובדי התאגיד הבנקאי מחוץ לישיבות	
301-33	58. הדרכות ומומחיות מקצועית	
301-33	59. הערכת אפקטיביות עבודת הדירקטוריון	
301-34	דיווח למפקח על הבנקים	פרק ט'
301-34	60. תכיפות הדיווח	
301-34	61. דיווח שנתי	
301-34	62. דיווח על אירוע שלא בשגרה	
301-35	63. אופן הדיווח	
301-36	שונות	פרק י'
301-37	64. מסמכי ההתאגדות	
301-37	שאלון למועמד לתפקיד נושא משרה בתאגיד בנקאי	נספח א'
301-52	הצהרת נושא משרה בעת עדכון פרטים	נספח ב'
301-53	תאגידי שוק הון	נספח ג'

דירקטוריון

פרק א': כללי

מבוא

1. (א) ממשל תאגידי אפקטיבי הינו רכיב חיוני לתפקוד הבטוח והנאות של תאגיד בנקאי ובכך להשגה ולשמירה על אמון הציבור במערכת הבנקאית. לאור חשיבות תפקידם של התאגידים הבנקאיים במערכת הכלכלית ורגישותם לקשיים הנובעים מממשל תאגידי בלתי יעיל, ולאור הצורך להגן על בעלי הפיקדונות, גוברת החשיבות של תפקוד תקין וברמה גבוהה של הדירקטוריון כחלק מממשל תאגידי נאות ומניהולו התקין של תאגיד בנקאי. לשם כך נקבעו הוראות לעניין תפקידיו, הרכבו ודרכי פעולתו של הדירקטוריון. הוראות אלו מהוות כללים מינימליים הנדרשים לניהול תקין של התאגיד הבנקאי בכל הקשור לפעולת הדירקטוריון.
- (ב) למען הסר ספק, מובהר בזאת כי ככלל, הוראות אלו באות להוסיף על חוק החברות.

תחולה

2. (א) הוראות אלו יחולו על כל התאגידים הבאים (להלן בהוראה זו – "תאגיד בנקאי"):
- (1) תאגיד בנקאי;
- (2) בטל;
- (3) מי שבדו רישיון נותן שירותי תשלום בעל חשיבות יציבותית כהגדרתו בסעיף 36ט לחוק הבנקאות (רישוי); ואולם על גוף המנוי בפסקה (1) בהגדרה האמורה שלא מתקיימים בו התנאים המנויים בסעיף 36(ב) לחוק הבנקאות (רישוי), יחול רק סעיף 4 להוראה זו.
- (ב) המפקח רשאי לקבוע הוראות מסוימות שונות מאלו המפורטות להלן, שיחולו על תאגיד בנקאי מסוים או על דירקטור מסוים, או לפטור, במקרים חריגים, תאגיד בנקאי או דירקטור מהוראה מסוימת, והכל אם שוכנע כי הנסיבות מצדיקות זאת.

הגדרות

3. "הפקודה" פקודת הבנקאות, 1941.
- "חוק הבנקאות (רישוי)" חוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א - 1981.
- "חוק החברות" חוק החברות, התשנ"ט – 1999.
- "מבקר פנימי" המבקר הפנימי של התאגיד הבנקאי, כאמור בסעיף 14 לפקודה.
- "מנהל כללי" יחיד בעל התפקיד הניהולי הבכיר בתאגיד הבנקאי, יהא כינויו אשר יהא.
- "נושא משרה" כהגדרתו בחוק החברות, אלא אם נאמר אחרת בהוראה זו.
- "עניין אישי" כמשמעותו בחוק החברות.

- "פונקציות ביקורת ובקרה" לרבות ביקורת פנימית, ניהול סיכונים או פונקציית הציות - הפונקציה או העומד בראשה, לפי העניין.
- "רואה החשבון המבקר" רואה החשבון המבקר כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 302 - "רואה החשבון המבקר של תאגיד בנקאי".
- "שלוחות" תאגידים נשלטים, סניפים, נציגויות ונציגים ניידים מחוץ לישראל.
- "תאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה" כמשמעותו בסעיף 11ב(ג) לפקודה ולעניין תאגיד כאמור, האמור בהוראה יחול על תאגיד כאמור בסעיף 2(א)(1) בלבד.
- "תאגיד נשלט" תאגיד שבשליטת התאגיד הבנקאי.

אישור נושאי משרה

4. (א) בהתאם לאמור בסעיפים 11א ו-15ג(ב) לפקודה, לא יוכל אדם לכהן כנושא משרה בתאגיד בנקאי אלא אם כן נמסרה הודעה למפקח שישים יום לפחות לפני תחילת הכהונה. להודעה יצרף התאגיד הבנקאי שאלון שימולא על ידי המועמד; נוסח השאלון ונספחיו מצורפים בנספח א' (להלן – "השאלון"). המפקח רשאי לשנות ולעדכן את השאלון מעת לעת. השאלון הוא חלק בלתי נפרד מההודעה על מינוי נושא משרה ותחילת הליך הבדיקה בפיקוח על הבנקים.
- (ב) למען הסר ספק, מובהר בזאת כי מקרה מהמקרים שלהלן יחשב גם הוא למינוי אדם כנושא משרה כאמור בסעיף קטן (א), המחייב הודעה מראש למפקח כנדרש בפקודה בצירוף השאלון:
- (1) הארכת כהונה או מינוי מחדש לאותו תפקיד;
- (2) מינוי לתפקיד אחר כנושא משרה;
- (3) מינוי דירקטור כיו"ר הדירקטוריון.
- (ב1) על אף האמור בסעיף קטן (א), להודעה על מינוי נושא משרה לתקופה מוגבלת שאינה עולה על 4 חודשים, במקום השאלון יצורף הסבר התאגיד הבנקאי על הנסיבות המיוחדות של המינוי והצפי לאורך הכהונה.
- (ב2) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם בתוך 12 חודשים ממועד מינוי נושא משרה (להלן – "התקופה") התאגיד הבנקאי מבקש למנות את נושא המשרה באותה קבוצה בנקאית, כהגדרתה בסעיף 31ג, לנושא משרה אחר או לנושא משרה נוסף – לא נדרש לצרף שאלון. אם במהלך התקופה לא חלו אירועים או שינויים בפרטים הנזכרים בשאלון, תצורף הצהרה בנוסח המפורט בנספח ב'1; אם חלו אירועים או שינויים כאמור, תצורף הצהרה בנוסח המפורט בנספח ב'2.
- (ג) על נושא משרה להודיע באמצעות התאגיד הבנקאי על אירועים או שינויים מהותיים בפרטים הנזכרים בשאלון; המפקח ישקול ויחליט האם בשל השינויים יש להורות על הפסקת כהונתו של נושא המשרה בהתאם לסעיף 11א(ה) לפקודה. על נושא המשרה ועל התאגיד הבנקאי לצרף להודעה כאמור הצהרה בנוסח המפורט בנספח ב'2.

- (ג) לצורך בחינת רשימת נושאי המשרה החייבים באישור המינוי בהתאם לסעיף 11א(ח)(1) לפקודה, על התאגיד הבנקאי להודיע למפקח על כל שינוי מהותי במבנה הארגוני שלו לרבות שינוי מהותי בהיקף תחומי האחריות והמשימות של נושא המשרה.
- (ד) בסעיף זה (סעיף 4), "נושא משרה" כהגדרתו בסעיף 11א לפקודה.

פרק ב': תפקידיו של הדירקטוריון וסמכויותיו

תפקידי הדירקטוריון

5. הדירקטוריון נושא באחריות לעסקי התאגיד הבנקאי ולאיתנותו הפיננסית. הדירקטוריון ינקוט באמצעים הסבירים הדרושים לצורך מילוי תפקידיו בהתאם לדין ובהתאם לאמור בהוראה זאת.
- (א) הדירקטוריון יתווה את האסטרטגיה של התאגיד הבנקאי לרבות אסטרטגית הסיכון ותיאבון הסיכון, ויאשר את מדיניות התאגיד הבנקאי אשר תנחה את התאגיד הבנקאי בפעילותו השוטפת.
- (ב) הדירקטוריון יפקח על פעולות ההנהלה ועל עקביותן עם מדיניות הדירקטוריון.
- (ג) הדירקטוריון יוודא קיומם של תחומי אחריות ודיווחיות (Accountability) ברורים בתאגיד הבנקאי.
- (ד) הדירקטוריון יתווה בתאגיד הבנקאי תרבות ארגונית, הדורשת ישום סטנדרטים גבוהים של התנהגות מקצועית ויושרה.
- (ה) הדירקטוריון יוודא שהתאגיד הבנקאי יפעל תוך ציות לחוק ולרגולציה.

נושאים שהדירקטוריון חייב לדון בהם ולהחליט

6. הדירקטוריון ידון, יחליט, יאשר ויקבע הנחיות, לפי העניין, בנושאים המפורטים להלן:

אסטרטגיה כוללת ומדיניות

- (א) יעדי האסטרטגיה הכוללת של התאגיד הבנקאי, של תאגידי נשלטים ושל שלוחותיו, לרבות הקווים העקרוניים לפעולה, המודל העסקי ומקורות הרווח, היעילות התפעולית, אסטרטגית הסיכון הכוללת ותיאבון הסיכון כמפורט בהוראה 310.
- הדיון ביעדי האסטרטגיה יערך על רקע הסביבה המקרו כלכלית, עסקית ורגולטורית שבה פועל התאגיד הבנקאי.
- על הדירקטוריון של תאגיד נשלט להתחשב ביעדי האסטרטגיה הכוללת של הקבוצה, שנקבעו על ידי דירקטוריון התאגיד הבנקאי השולט, ככל שהם מתיישבים עם טובתו של התאגיד הנשלט ועם הוראת סעיף 11 לחוק החברות;
- (א1) המבנה הארגוני של התאגיד הבנקאי ומבנה הקבוצה. הדירקטוריון יבחן כי מבנה התאגיד הבנקאי והקבוצה תואמים את האסטרטגיה העסקית שלו, בהתייחס, בין היתר, לסוגי התאגידיים בקבוצה ואופן ההחזקה והשליטה בהם, וליכולתו של התאגיד הבנקאי השולט לזהות, לבקר ולנהל את הסיכונים ברמת הקבוצה לרבות סיכונים עודפים הנובעים ממבנים מורכבים. לצורך כך, יוודא הדירקטוריון כי מבנה התאגיד הבנקאי ומבנה הקבוצה כוללים ערוצי תקשורת ודיווח נאותים.
- לעניין סעיף קטן זה – "קבוצה" – תאגיד בנקאי ותאגידיים הנשלטים על ידו.
- (ב) מסגרת ניהול הסיכון, לרבות אישור מדיניות ואופן ניהול הסיכון עבור כל אחד מהסיכונים השונים של התאגיד הבנקאי, לרבות כל התאגידיים הנשלטים על ידו ושלוחותיו (סיכוני אשראי, סיכוני שוק, סיכונים תפעוליים וטכנולוגיים, סיכוני נזילות, סיכוני ציות, סיכונים משפטיים וכו'), כמפורט בסעיף 15 להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 310.

- על הדירקטוריון של תאגיד נשלט להתחשב במסגרת ניהול הסיכון הכוללת של הקבוצה, שנקבעה על ידי דירקטוריון התאגיד הבנקאי השולט, ככל שהם מתיישבים עם טובתו של התאגיד הנשלט ועם הוראת סעיף 11 לחוק החברות;
- (ב) אישור מדיניות מוצר חדש ובחינה ואישור מראש של מוצרים חדשים מהותיים טרם הפעלתם כמפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 310;
- (ג) מדיניות האשראי של התאגיד הבנקאי ויעדים כמפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 311;
- (ד) אסטרטגיה ומדיניות טכנולוגיית המידע ובנקאות בתקשורת של התאגיד הבנקאי;
- (ה) תהליך הערכת הלימות ההון כנגד רמת החשיפה לסיכונים שנקבעה, מדיניות הון, מבנה ההון והשינויים בו;
- (ו) יעדים לביצוע בשנה הקרובה ומידת התאמתם למדיניות התאגיד הבנקאי, ואישור תכנית עבודה בהתאם ליעדים אלו;
- (ז) התקציב הכולל של התאגיד הבנקאי (הכנסות, הוצאות והשקעות) ומעקב אחר ביצועו בפועל;

פיקוח ובקרה

- (ח) דיווחים על מצבו העסקי של התאגיד הבנקאי כמפורט בסעיף 8;
- (ט) חריגה מהותית, כפי שיגדיר הדירקטוריון, מהמגבלות שנקבעו במסגרת מדיניות שאושרה על ידו;
- (י) סוגי האירועים החריגים שיש לדון בהם בדירקטוריון ודיון באירועים חריגים מהותיים, בהתאם לנסיבות כמפורט בסעיף 9;
- (יא) מנגנוני פיקוח ובקרה על תאגידים נשלטים כמפורט בסעיף 10;
- (יב) עבודת פונקציות הביקורת והבקרה כמפורט בסעיף 11;
- (יג) דוחות ביקורת כאמור בסעיף 36(א)(2);
- (יד) אישור הדוחות השנתיים והרבעוניים לציבור של התאגיד הבנקאי;
- (טו) הודעות של רואה החשבון המבקר:
- (1) הודעה בדבר אי תיקון ליקויים על פי סעיף 3(ב) להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 304;
- (2) הודעה על קיום ספקות בדבר המשך קיומו של התאגיד הבנקאי כעסק חי לפי סעיף 6(ג) להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 302;

מדיניות כוח אדם ותגמולים

- (טז) מינוי המנהל הכללי כמפורט בסעיף 12, פיטוריו והערכת הביצועים שלו;
- (יז) מדיניות מינוי והערכת ביצועים של הדרג הבכיר כמפורט בסעיף 13;
- (יח) מדיניות ניווד בעלי תפקידים מסוימים בתאגיד הבנקאי, מידי תקופה (רוטציה) כמפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 360;
- (יט) מדיניות התגמול (כהגדרתה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A), לאחר ששקל את המלצות וועדת התגמול;

- (כ) התקשרות של התאגיד הבנקאי עם נושאי משרה בכירה באשר לתגמולם (כהגדרת מונחים אלה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A), לאחר אישורה של וועדת התגמול ולפני אישור האסיפה הכללית כאשר נדרש; ולגבי המבקר הפנימי, אישור הדירקטוריון יהיה גם לפי המלצת ועדת הביקורת;
- (כא) עקרונות הסכמי התגמול של עובדי התאגיד הבנקאי שאינם נושאי משרה בכירה.

שונות

- (כב) הנפקת מניות (לרבות אופציות וניירות ערך המירים) על-ידי תאגיד נשלט, הן בישראל והן מחוץ לישראל, והנפקה אחרת של תאגיד נשלט בערבות התאגיד הבנקאי והכל, למעט הנפקה של תאגיד שכל אמצעי השליטה בו מוחזקים על ידי תאגיד האם וההנפקה היא לתאגיד הבנקאי עצמו או לתאגיד הנשלט על ידי התאגיד הבנקאי;
- (כג) ביצוע שינויים במבנה השליטה של התאגיד הבנקאי בתאגיד נשלט שפעילותו מהותית לפעילות התאגיד הבנקאי;
- (כד) ביצוע ומימוש השקעות קבועות, לרבות השקעה בתאגיד נשלט, בין אם מושבו בארץ או בחוץ לארץ, לפי קריטריונים כפי שיקבע הדירקטוריון כאשר סכום ההשקעה יהיה אחד הקריטריונים; הקריטריונים ייקבעו באופן שימנע מעורבות של הדירקטוריון בניהול השוטף של התאגיד הבנקאי;
- (כה) קוד אתי לתאגיד הבנקאי כמפורט בסעיף 15;
- (כו) מדיניות למניעת ניגודי עניינים והבקורות בגינם כמפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 312 ובסעיף 16;
- (כז) מדיניות "פעילויות נעדרות שקיפות" כמפורט בסעיף 17;
- (כח) כל עניין אחר בעל חשיבות מהותית לפעילות התאגיד הבנקאי או לפיקוח ולבקרה על ניהולו.

אשראי

7. בטל;

מצבו העסקי של התאגיד הבנקאי

8. בדיון על מצבו העסקי של התאגיד הבנקאי על פי סעיף 6(ח), יתייחס הדירקטוריון לדיווחים שיוגשו בכתב ושמנתונם תיקבע על ידי הדירקטוריון. הדיווחים יכללו לכל הפחות את סעיפי הפירוט האלו:
- (א) דוח חודשי:
- (1) תמצית מאזן ודוח רווח והפסד, תוך התייחסות לרווחים פיננסיים, הכנסות מעמלות והוצאות תפעוליות;
 - (2) מידת החשיפה של התאגיד הבנקאי לסיכונים לסוגיהם;
 - (3) הטיפול בחובות קשי גבייה שסכומם מהותי;
 - (4) שינויים עיקריים במצבם של תאגידים נשלטים והשקעות מהותיות בנכסים קבועים;

- (5) עסקאות שהן מהותיות או חריגות לעסקי התאגיד הבנקאי לפי שיקול דעת המנהל הכללי, וזאת בנוסף לכללים שקבע הדירקטוריון בעניין זה;
- (6) פעילות התאגיד הבנקאי בשוק ההון, על חשבון עצמו ("נוסטרו").
- (ב) מסמך הסיכונים הרבעוני כמפורט בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310.

אירועים חריגים

9. בדיון על אירועים חריגים על פי סעיף 6(י) הדירקטוריון:
- (א) ידון בכל אירוע הכלול ברשימה של סוגי אירועים חריגים כפי שתיקבע מראש על ידו, לרבות עבירה או עבירה לכאורה על החוק, פגיעה בנוהל בנקאי תקין ופגיעה בטוהר המידות, ובלבד שכל אירוע חריג שיש בו משום חשד לעבירה פלילית יועבר מיידית לבדיקת המבקר הפנימי, או לפי מהות העניין – למשטרה, ושכל אירוע חריג שיש בו משום חשד סביר למעילה כאמור בסעיף 1d8 לפקודה ידווח למבקר הפנימי ולמפקח בהתאם לקבוע בסעיף 1d8 לפקודה ובהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 351.
- (ב) ידון באופן מיידי בכל אירוע החורג מהשגרה בפעילות התאגיד הבנקאי, שעשויה להיות לו השפעה מהותית על עסקי התאגיד הבנקאי (גם אם אינו כלול ברשימה האמורה בסעיף קטן (א)).

מנגנוני פיקוח ובקרה על תאגידים נשלטים

10. בדיון על מנגנוני הפיקוח והבקרה על תאגידים נשלטים על פי סעיף 6(יא), הדירקטוריון יקבע הנחיות כלליות לגבי מבנה הממשל התאגידי בתאגידים נשלטים כך שיתרום לפיקוח יעיל על הקבוצה, וכן יקבע מנגנוני פיקוח ובקרה על תאגידים נשלטים שיכללו, לכל הפחות, את המפורט להלן:
- (א) הנחיות שיבטיחו כי תאגידים נשלטים יעבירו לתאגיד הבנקאי את המידע הדרוש לו על מנת לקיים ברמה הקבוצתית מעקב שוטף, פיקוח ובקרה על עסקי הקבוצה ועל היקף הסיכונים, הכל בכפוף לכל דין;
- (ב) הנחיות להקמת יחידת מטה שתרכז ותנתח את המידע האמור על שלוחות ותדווח להנהלת התאגיד הבנקאי על תמצית המידע ועל המלצותיה, על פי מתכונת דיווח שיאשר;
- (ג) הנחיות ונהלים שיבטיחו כי המבקר הפנימי יקבל את כל המידע והמסמכים הדרושים לו, לפי שיקול דעתו, לשם קיום הביקורת הפנימית ולשם וידוא קיום ביקורת פנימית נאותה באותם תאגידים נשלטים בהם הוא אינו משמש כמבקר פנימי, לרבות: תכניות עבודה של המבקרים הפנימיים בתאגידים נשלטים, דיווחים על אירועים חריגים בתאגידים אלה וכל מידע וחומר הדרוש מדירקטורים של גופים אלה או מחברי הנהלותיהם ומכל עובד מעובדיהם, הכל כפוף לכל דין.
- על הדירקטוריון של תאגיד נשלט להתחשב בהנחיות הכוללות של הקבוצה, שנקבעו על ידי דירקטוריון התאגיד הבנקאי השולט, ככל שהם מתיישבים עם טובתו של התאגיד הנשלט ועם הוראת סעיף 11 לחוק החברות.

פונקציות ביקורת ובקרה

11. בדיון על עבודת פונקציות הביקורת והבקרה על פי סעיף 6(יב), יודא הדירקטוריון שימוש יעיל של התאגיד הבנקאי בעבודת פונקציות הביקורת והבקרה המספקות בדיקה וביטחון בלתי תלויים באשר לפעולות התאגיד הבנקאי וביצועיו, ובפרט:
- (א) יודא עצמאות, אובייקטיביות ואפקטיביות עבודת פונקציות הביקורת והבקרה;
 - (ב) יבטיח את כשירות פונקציות הביקורת והבקרה והקצאת משאבים נאותים לעבודתן;
 - (ג) יודא טיפול יעיל של ההנהלה בממצאי פונקציות הביקורת והבקרה.

מנהל כללי

12. בדיון על מינוי, הערכת ביצועים ופיטורים של מנהל כללי על פי סעיף 6(טז) הדירקטוריון:
- (א) ימנה לתאגיד הבנקאי מנהל כללי אחד בלבד;
 - (ב) יקבע את תהליך המינוי של המנהל הכללי;
 - (ג) יגדיר בצורה מפורטת את אופן העבודה וחובותיו של המנהל הכללי כלפי הדירקטוריון;
 - (ד) יטיל על המנהל הכללי חובה לדווח לדירקטוריון באופן שוטף על פעולותיו, ויגדיר את הדיווחים שעליו לדווח לרבות הדיווחים המפורטים בסעיף 8.

הדרג הבכיר

13. בדיון על מדיניות מינוי והערכת ביצועים של הדרג הבכיר על פי סעיף 6(יז), הדירקטוריון, בין היתר:
- (א) יאשר מינוי חברי הנהלה על ידי המנהל הכללי. הדירקטוריון רשאי לקבוע שמינויים לתפקידים בכירים נוספים מחייבים את אישורו;
 - (ב) יקיים דיון בנסיבות הפסקת עבודה של פונקציות ביקורת ובקרה מרכזיות.
 - (ג) יקבע קריטריונים ותנאי סף המבטיחים כי המועמדים לתפקידים בכירים מחזיקים בכישורים הולמים וראויים לניהול ענייני התאגיד הבנקאי;
 - (ד) יודא שקיימת תכנית נאותה לקיום עתודה ניהולית ראויה בתאגיד הבנקאי.
14. בטל.

קוד אתי

15. בדיון על הקוד האתי על פי סעיף 6(כה) הדירקטוריון, בין היתר:
- (א) יקבע קוד אתי שיגדיר ערכים וסטנדרטים גבוהים של התנהגות מקצועית ואחראית אשר ינחו את התאגיד הבנקאי בפעילותו השוטפת ויטיחו לנשאים כגון: שחיתות, עסקים פרטיים, התנהגות לא אתית וחוסר הוגנות כלפי לקוחות;
 - (ב) יודא נקיטת צעדים שיבטיחו כי הסטנדרטים האמורים בסעיף קטן (א) יופצו ויישמו ברחבי התאגיד הבנקאי;
 - (ג) יודא קיום מנגנונים המעודדים דיווח על מעשים בלתי חוקיים או בלתי אתיים, תוך מתן הגנה נאותה לעובדים המתלוננים מפני השלכות שליליות.

ניגודי עניינים

16. בדיון על מדיניות למניעת ניגודי עניינים והבקורות בגינם על פי סעיף 6(כז), הדירקטוריון, בין היתר:

- (א) יקבע הנחיות לגבי עסקאות עם אנשים קשורים כנדרש בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 312.
- (ב) יקבע מנגנוני הפרדה בין הפעילויות של התאגיד הבנקאי במגזרים שונים, בין הפעילויות של התאגיד הבנקאי לפעילויות של תאגידים נשלטים או בין הפעילויות של התאגיד הבנקאי והפעילויות של הקבוצה אליה הוא קשור, אם עלולים להיות ניגודי עניינים.

פעילויות נעדרות שקיפות

17. בדיון על "פעילויות נעדרות שקיפות" על פי סעיף 6(כז), על הדירקטוריון להבטיח שיש לתאגיד הבנקאי מדיניות ונהלים נאותים שלפיהם ניתן:

- (א) לוודא שאכן נדרשת הפעילות במבנה היוצר שקיפות מוגבלת, ואם לא, לסגור אותה או לשנות את המבנה;
- (ב) להגדיר ולהבין את מטרת הפעילות ולהבטיח שביצועה בפועל תואם את המטרה שלשמה יועדה;
- (ג) לזהות, למדוד ולנהל את כל הסיכונים המהותיים העולים מפעילות כאמור, כולל סיכונים משפטיים (לרבות איסור הלבנת הון ומימון טרור) וסיכונים מוניטין;
- (ד) לפקח על הערכות סדירות הבוחנות את הציות לכל הדינים הרלוונטיים, כמו גם את הציות למדיניות הפנימית של התאגיד הבנקאי;

בסעיף זה - "פעילויות נעדרות שקיפות" הן פעילויות באמצעות גופים בעלי מבנה בעלות מורכב (כגון: גופי נאמנות וגופים למטרה מיוחדת) ופעילויות של תאגיד בעבור עצמו או בעבור אחרים בתחומי שיפוט בהם מנגנוני האכיפה והשקיפות חלשים או במדינות אותן קבע התאגיד הבנקאי כ-"Offshore".

תכיפות הדיונים

18. הדירקטוריון ידון בנושאים המפורטים בסעיף 6 בתדירות המפורטת להלן:

- (א) בנושא הנידון בסעיף קטן (א), לפחות אחת לשלוש שנים; בנושאים הנידונים בסעיפים קטנים (ב), (ג), (ה) (ו) (ז-יז), (יט) - לעניין הערכת הביצועים בלבד, לפחות אחת לשנה;
- (ב) בנושאים הנידונים בסעיפים קטנים (ט), (י) - לעניין אירועים חריגים מהותיים, (יג), (טו(1)), (טז) - לעניין מינוי ופיטורים, (כב), (כג), (כד), ו - (כז), בסמוך לאירוע, לקבלת הדוחות, להחלטות, להודעות או לדרישה, בהתאם לנסיבות העניין;
- (ג) בסעיף קטן (ז) - תקציב:
- (1) התקציב יוגש לא יאוחר מסוף חודש דצמבר של השנה הקודמת לשנת התקציב הנדונה; עם זאת, ניתן לאשר תקציב כולל כאמור, לא יאוחר מסוף חודש ינואר של

- שנת התקציב הנדונה ובלבד שעד סוף דצמבר של השנה הקודמת, אושר תקציב זמני לשנת התקציב הנדונה או לחודש ינואר עצמו ;
- (2) הדירקטוריון יבצע מעקב שוטף, לפחות אחת לרבעון, אחר ביצועו בפועל של התקציב ;
- (ד) בסעיף קטן (ח) - מצבו העסקי של התאגיד הבנקאי :
- (1) הדירקטוריון יעודכן לפחות אחת ל- 6 שבועות וידון לפי הצורך במצבו העסקי של התאגיד הבנקאי על פי הדו"ח החודשי המפורט בסעיף 8(א) ;
- (2) הדירקטוריון ידון אחת לשלושה חודשים במצבו העסקי של התאגיד הבנקאי, בין היתר, על בסיס מסמך החשיפות לסיכונים המפורט בסעיף 8(ב).
- (ה) בסעיף קטן (יד) - דוחות לציבור - יש לדון בדוחות לפני אישורם : אחת לרבעון בדוחות הרבעוניים ואחת לשנה בדוחות השנתיים.
- (ו) בסעיף קטן (טו(2)) - הודעת רואה חשבון המבקר על קיום ספקות בדבר המשך קיומו של תאגיד כעסק חי - הדיון יתקיים לא יאוחר משלושה ימים ממועד קבלת ההודעה, זאת לפני שיאושרו הדוחות הכספיים ;
- (ז) ביתר הסעיפים הקטנים, הדירקטוריון יקבע מראש את תדירות הדיון בהם, ובלבד שיקיים דיון בהקדם עם היווצרותם של תנאים המחייבים זאת.

אישור אמצעים ומעקב אחר ביצוע החלטות

19. (א) הדירקטוריון יוודא קיומם של אמצעים מספקים ליישום החלטותיו ויעקוב אחר יישומן.
- (ב) במקרים שהדירקטוריון נדרש לקבוע הנחיות, ייקבעו נהלים כתובים לטיפול בנושאים המפורטים. בנהלים ייקבע ויוגדר מיהו הגוף המוסמך לטפל בנושאים אלה וכן תיקבע דרך הטיפול בהם, וחובת הדיווח לדירקטוריון בנושא שהטיפול בו הועבר לאדם או לגוף אחר בתאגיד הבנקאי.

ישיבות ללא נוכחות ההנהלה

20. (א) לפחות אחת לשנה יקיים הדירקטוריון דיון ללא נוכחות חברים מההנהלה, במסגרתו ידון בנושאים הבאים :
- (1) הערכת ביצועי המנהל הכללי ותפקוד ההנהלה ;
- (2) הערכת איכות המידע המתקבל מההנהלה בישיבות הדירקטוריון ולרבות : היקף, סוג המידע ותדירותו ;
- (3) שכר ותגמולים לדרג הבכיר ;
- (4) הערכת פונקציות הביקורת והבקרה ואפקטיביות הבקורות בתאגיד הבנקאי ;
- (5) נושאים נוספים הקשורים במערכת היחסים בין ההנהלה והדירקטוריון.
- (ב) אחת לשנתיים יקיים הדירקטוריון דיון בהערכת אפקטיביות עבודת הדירקטוריון כאמור בסעיף 59 ;

האצלת סמכויות לוועדות הדירקטוריון

21. הדירקטוריון רשאי להיעזר בוועדות המתמחות בעניינים ספציפיים שיפעלו כמפורט בפרק ו' להוראה זו:

- (א) הדירקטוריון ידון ויחליט באלו מהנושאים יאציל מסמכותו לוועדה מטעמו; הדירקטוריון לא יאצול באופן בלתי מוגדר או באופן שיורי סמכויות לוועדה מוועדותיו, אלא אם כן בחן את משמעות ריכוז הסמכויות כאמור.
- (ב) החלטה על הקמת ועדה תיקבע במליאת הדירקטוריון. כאשר הדירקטוריון מקים ועדה, יקבע את הרכבה, את סמכויותיה ואת תפקידיה ויאשר את נהליה.
- (ג) החלטות המתקבלות בוועדות בנושאים המפורטים בסעיף 6, ידווחו בכתב למליאת הדירקטוריון הקרובה בצירוף חומר הרקע שהוגש לוועדה. בכל מקרה המליאה תקיים דיון נוסף בהחלטה, אם אחד הדירקטורים או יותר דרש זאת בתוך פרק זמן שיקבע על ידי הדירקטוריון.
- (ד) למרות האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), הדירקטוריון אינו רשאי להאציל מסמכויותיו לוועדת דירקטוריון בנושאים המפורטים בסעיפים הבאים: 6(א), 6(ב) למעט סיכונים שאינם מהותיים או מרכיבים שאינם מרכזיים במסגרת ניהול הסיכון, 6(ה), 6(ז) למעט מעקב שוטף אחר ביצוע התקציב בפועל, 6(ח), 6(ט), 6(יג), 6(יד), 6(טו), 6(טז), 6(יט), 6(כ).
- (ה) האמור בסעיף (ד) אינו חל בנושאים בהם קבלת החלטה במסגרת ועדה מתחייבת על פי כל דין או בנושאים לגביהם ניתן לדירקטוריון אישור מראש ובכתב של המפקח.

פרק ג': הרכב הדירקטוריון

כללי

21. ביצוע תפקידי הדירקטוריון בצורה נאותה דורש קיום דיונים אפקטיביים בנושאים השונים העולים לסדר היום. דיון אפקטיבי מתקיים, בין היתר, כאשר הדירקטורים מייצגים מגוון תחומים ומבטאים דעות שונות המונעות "חשיבה קבוצתית".

ייצוג הולם לשני המינים

21. מבלי לגרוע מדרישות אחרות בהוראה זו, בדירקטוריון תאגיד בנקאי יינתן ייצוג הולם לשני המינים. לשם כך יקבע הדירקטוריון מדיניות לשיעור הגיוון המגדרי בו, לרבות טווח הזמן ואבני הדרך להשגת היעד.

מספר הדירקטורים

22. (א) הדירקטוריון יורכב ממספר חברים אשר יעודד יעילות ודיון אסטרטגי מהותי, ובלבד שהדירקטוריון יכלול לא פחות מ-7 דירקטורים ולא יותר מ-10.
- (ב) הפך תאגיד בנקאי לתאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה, ומספר החברים בדירקטוריון שלו ערב הפיכתו לתאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה היה נמוך מ-10, רשאי המפקח לקבוע לתאגיד הבנקאי כאמור הוראות בדבר עלייה הדרגתית במספר החברים בדירקטוריון עד להשלמת המספר ל-10 חברים, ולשם כך הוא רשאי לקבוע לאותו תאגיד בנקאי מספר מירבי של חברים כאמור לשנה או לשנים מסוימות, שיתחשב, בין השאר, בצרכי התאגיד הבנקאי בתקופה שלאחר הפיכתו לתאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה, לרבות הצורך באיזון בתמהיל החברים הוותיקים ביחס לחברים החדשים.
- (ג) תאגיד בנקאי שאינו בנק ושמהות עסקיו והיקפם אינם מצדיקים מינוי 7 חברים לדירקטוריון רשאי, באישור המפקח, למנות מספר קטן יותר של חברי דירקטוריון.
- (ד) תאגיד בנקאי הסבור כי לצורך תפקודו התקין של הדירקטוריון נדרש לו מספר גבוה יותר של דירקטורים, רשאי, באישור המפקח, למנות מספר גדול יותר של חברי דירקטוריון.

עובדי התאגיד הבנקאי כדירקטורים

23. עובדי התאגיד הבנקאי לא ימונו כדירקטורים.

דירקטורים חיצוניים

24. (א) לפחות שליש מהדירקטורים יהיו דירקטורים חיצוניים.
- התאגיד הבנקאי רשאי למנות בין הדירקטורים החיצוניים כאמור את הדירקטורים החיצוניים ואת הדירקטורים הבלתי תלויים שמונו לפי חוק החברות; אלא אם נאמר במפורש אחרת, יחולו על הדירקטורים כאמור, נוסף על ההוראות הרלוונטיות בחוק החברות, כל הוראות המתייחסות לדירקטורים חיצוניים בהוראה זו.

- (ב) לצורך הוראה זו, "דירקטור חיצוני" – מי שמתקיימים לגביו התנאים להלן:
- (1) הדרישות המפורטות בסעיף 240 לחוק החברות, אולם לעניין פסקה זו:
- (i) "שליטה" – כהגדרתה בחוק הבנקאות (רישוי).
- (ii) "כשירות מקצועית" – תואר אקדמאי כנדרש באחד התנאים האמורים בפסקאות (1) או (2) לסעיף 2(א) לתקנות החברות (תנאים ומבחנים לדירקטור בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית ולדירקטור בעל כשירות מקצועית) התשס"ו-2005, וכן בעל ניסיון כנדרש בפסקה (3) בו.
- (iii) "זיקה" – בנוסף לקבוע בסעיף 240 (ב) לחוק החברות, יראו זיקה המונעת מינוי גם כאשר מתקיימת זיקה למחזיק מעל 5% מסוג מסוים של אמצעי השליטה בתאגיד הבנקאי.
- (2) הוא או קרובו אינו מחזיק במניות התאגיד הבנקאי, במניות תאגיד נשלט, במניות תאגיד השולט בתאגיד הבנקאי, או במניות תאגיד בנקאי הנשלט בידי מי מהם; לעניין פסקה זו:
- (i) "שליטה" – כהגדרתה בחוק הבנקאות (רישוי).
- (ii) "מחזיק" – כהגדרת "החזקה" בחוק הבנקאות (רישוי), למעט החזקה בשיעור שאינו עולה על 1% מההון הנפרע של תאגיד שמניותיו נסחרות בבורסה;
- (iii) "קרוב" – בן זוג, הורה או צאצא.
- (ג) הוראות סעיפים 239(ד), 241, 244, 245(א), 245(א3), 245(ב), 246, 247, ו-249 לחוק החברות יחולו על דירקטור חיצוני לפי הוראה זו.
- על אף האמור, סעיף 244(א) לחוק החברות לא יחול על דירקטור חיצוני לפי הוראה זו המכהן כיושב ראש דירקטוריון בתאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה, והתאגיד הבנקאי יהיה רשאי לשלם לו תגמול בהתאם לקבוע בסעיף 13א להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A.
- (ד) על אף הקבוע בסעיף 245(ב) לחוק החברות, המפקח רשאי להפסיק כהונה של דירקטור חיצוני, שאינו דירקטור חיצוני שמונה לפי חוק החברות, בהתאם לסעיף 11א(ה) לפקודה, וכן לאשר לתאגיד בנקאי להעלות לסדר היום של האסיפה הכללית את הצעתו של בעל מניות להפסקת כהונתו של דירקטור חיצוני כאמור, אם בעל המניות רשאי לעשות כן על פי חוק החברות ותקנון התאגיד הבנקאי.
- (ה) המפקח רשאי, במקרים חריגים, לאשר מועמד לתפקיד "דירקטור חיצוני" אף אם לא התקיימו כל התנאים המפורטים בסעיף קטן (ב), ובלבד שאם מדובר בדירקטור חיצוני שמונה לפי חוק החברות או בדירקטור בלתי תלוי שמונה לפי חוק החברות, התקיימו כל התנאים הקבועים לעניין זה בחוק החברות.

כשירות הדירקטוריון

25. בנוסף לתנאי הכשירות החלים על כל אחד מהדירקטורים כמפורט בסעיף 30, הדירקטוריון יהיה בעל ידע וכישורים, מיומנויות וניסיון נאותים באופן קולקטיבי, התואמים את האסטרטגיה ומאפייני הפעילות של התאגיד הבנקאי, ובלבד שיתקיימו התנאים האלו:

- (א) לפחות שליש מכלל הדירקטורים יהיו בעלי "ניסיון בנקאי".
לעניין זה, "בעל ניסיון בנקאי" ייחשב אחד מאלה:
- (i) מי שכהן לפחות שלוש שנים במשרה בכירה בבנק או בבנק בחו"ל, ואשר עסק בניהול או בבקרה של תחום ליבה או של סיכון מהותי לתאגיד הבנקאי בו הוא מכהן כדירקטור;
- "משרה בכירה" לעניין סעיף זה - מנהל המדווח ישירות למנכ"ל וכן מי שמדווח ישירות אל מנהל כאמור ברישא, ולרבות מבקר פנימי.
- (ii) שימש כשותף, האחראי על ניהול ביקורת בתאגיד בנקאי, לרבות ידע בבניית תהליכי SOX במשך תקופה מצטברת של לפחות 5 שנים, במשרד רו"ח מבקר (מותנה בקיום כללי אי התלות שנקבעו בהוראות ניהול בנקאי תקין של המפקח על הבנקים, ובהוראות כל דין).
- (iii) כיהן כדירקטור בתאגיד בנקאי במשך תקופה מצטברת של לפחות 9 שנים או כיו"ר דירקטוריון במשך תקופה מצטברת של לפחות שלוש שנים.
- (iv) מי שאישר המפקח כבעל ניסיון מקביל.
- עבור תאגידים בנקאיים שאינם בנקים או תאגידים בנקאיים שהם חברות בת של בנק, לפחות חמישית מכלל הדירקטורים יהיו בעלי ניסיון בנקאי.
- (ב) לפחות חמישית מכלל הדירקטורים יהיו בעלי "מומחיות חשבונאית ופיננסית" כמשמעותה לפי סעיף 240 לחוק החברות.
- (ג) לפחות מחצית מכלל הדירקטורים יהיו בעלי כשירות מקצועית כאמור בסעיף 24(ב)(1)(ii).
- (ד) לפחות דירקטור אחד יהיה בעל ידע וניסיון מוכח בתחומי טכנולוגית המידע.
- סעיף קטן זה לא יחול על תאגיד בנקאי שהוא תאגיד נשלט ומקבל שירותי טכנולוגיית מידע מן התאגיד הבנקאי השולט בו.
- (ה) למען הסר ספק, דירקטור העומד במספר כשירויות, כנדרש בסעיף זה, יכול להימנות במסגרת השיעור הנדרש על פי אותם הסעיפים.

ידיעת השפה העברית

26. (א) הדירקטורים יהיו בקיאים בשפה העברית, לפחות ברמת הקריאה והדיבור, באופן המאפשר קריאת חומר הרקע לישיבות והשתתפות פעילה בדיונים.
- (ב) המפקח רשאי, במקרים חריגים, לפטור דירקטור מהדרישה כאמור בסעיף (א).

חידוש אישור מינוי כדירקטור

27. בטל.

פרק ד': יושב ראש הדירקטוריון

יושב ראש הדירקטוריון

28. בראש הדירקטוריון יכהן יושב ראש.

יושב ראש הדירקטוריון הינו הגורם האחראי לתפקודו התקין של הדירקטוריון ולקיום החובות המוטלים עליו. ליו"ר תרומה משמעותית לשמירה על האיזונים והבלמים בממשל התאגידי בתאגיד הבנקאי בין הדירקטוריון, ההנהלה הבכירה, בעלי השליטה ובעלי עניין אחרים. יושב ראש הדירקטוריון נדרש להיות בעל ניסיון מתאים, יכולות ואיכויות אישיות על מנת למלא את תפקידו.

- (א) על יושב ראש הדירקטוריון יחולו כל החובות המוטלות על דירקטור.
- (ב) יושב הראש צריך לעודד קיום דיונים חופשיים המאפשרים הבעת דעות שונות ולדאוג שהחלטות מתקבלות על בסיס מידע הולם.
- (ג) בהיעדרו של יושב ראש הדירקטוריון, ימלא את מקומו אחד מהדירקטורים.
- (ד) בעל שליטה או קרובו לא יכהנו כיושב ראש דירקטוריון.
- (ה) דירקטור חיצוני לא יכהן כיושב ראש הדירקטוריון בתאגיד בנקאי עם גרעין שליטה.
- (ו) לא יכהן אדם כיושב ראש הדירקטוריון אלא אם הוא משתתף באופן קבוע בישיבות דירקטוריון.

- (ז) הדירקטוריון יקבע מדיניות למשך כהונה מקסימלית של יושב ראש הדירקטוריון.
- (ח) הדירקטוריון יגדיר את תפקידיו וסמכויותיו של יושב ראש הדירקטוריון באופן שלא יחרגו מהתפקידים והסמכויות המוקנים לו לפי הוראות החוק, שלא ייווצר עירוב בין תפקידיו ואופן ביצועם לבין תפקידי ההנהלה, שלא תיפגע אי תלותו בתאגיד הבנקאי ובאופן שלא יגרע או יחליף את תפקידי הדירקטוריון או יפחית מהחובות והאחריות של יתר הדירקטורים, ובתאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה – שלא תיווצר זיקה בינו לבין התאגיד הבנקאי.

מבלי לגרוע מכלליות האמור, בהגדרת תפקידיו וסמכויותיו של יושב ראש הדירקטוריון, יקפיד הדירקטוריון על קיום הקבוע בסעיף 95(ב) לחוק החברות ובסעיפים 57(ג) ו-57(ד). ככלל, ככל שפעילותו של יושב ראש הדירקטוריון משולבת ומעורבת יותר בפעילות התאגיד הבנקאי וככל שהיקף קשריו עם הנהלת התאגיד הבנקאי גבוה יותר, יש חשש לפגיעה באי תלותו.

- (ט) בנוסף לקבוע בסעיף קטן (ח), רשאי הדירקטוריון להטיל על יושב ראש הדירקטוריון לבצע כל תפקיד שהדירקטוריון רשאי להסמיך אחד מחבריו לבצע הקשור לעבודת הדירקטוריון, ובכלל זה -

- (1) לכהן כיושב ראש ועדה לאיתור מועמדים לתפקיד מנכ"ל התאגיד הבנקאי;
- (2) לייצג את הדירקטוריון בפני גורמי חוץ בנושאים הקשורים לעבודת הדירקטוריון ולתפקידיו.
- (י) הדירקטוריון יגדיר את היקף הזמן שעל יושב ראש הדירקטוריון להקדיש לשם ביצוע תפקידיו כפי שקבע בהתאם לאמור בסעיפים קטנים (ח) ו- (ט).

יושב ראש הדירקטוריון תושב חוץ

29. בטל.

פרק ה': כשירות לכהן כדירקטור

כשירות דירקטור

30. (א) דירקטור בתאגיד בנקאי יהיה יחיד.
(ב) לכל אחד מהדירקטורים יהיו כישורים הולמים למשרתו ובפרט: השכלה, ידע, ניסיון או מומחיות באחד או יותר מהתחומים הבאים: בנקאות, כספים, פעילות כלכלית או עסקית, משפט, מימון, חשבונאות, ניהול סיכונים, ציות רגולטורי (Regulatory Compliance), טכנולוגיית מידע, אבטחת מידע (לרבות סייבר) או תחום אחר שאישר המפקח.

ניגוד עניינים דרך קבע

31. (א) לא יכהן כדירקטור אדם שעסקיו או עיסוקיו השוטפים, יוצרים ניגוד של עניינים בדרך של קבע בינו לבין התאגיד הבנקאי או שקיים חשש כי הם עלולים ליצור ניגוד עניינים בדרך של קבע בינו לבין התאגיד הבנקאי.
(ב) מבלי לגרוע מהאמור לעיל, לא ימונה ולא יכהן כדירקטור בתאגיד בנקאי, מי שהוא דירקטור, חבר בוועדת השקעות, חבר בוועדת אשראי או עובד (כל אלה בסעיף זה – **נושא משרה**) בגופים הבאים:

(1) בתאגיד בנקאי אחר או בתאגיד אחר הנשלט על ידי תאגיד בנקאי אחר או בתאגיד השולט בתאגיד בנקאי אחר, אם אלה אינם נמנים על אותה קבוצה בנקאית או על השולטים בה.

יובהר, כי אין באמור לעיל משום היתר לכהונה האסורה לפי סעיף (ב)(2) להלן.

(2) בתאגיד נשלט בידי התאגיד הבנקאי (בין אם הוא תאגיד בנקאי ובין אם לאו); למען הסר ספק, האמור בפסקה זו אינו חל על כהונה מקבילה בחברות אחיות באותה הקבוצה הבנקאית, ובלבד שאין ביניהן ניגוד עניינים דרך קבע.

(3) בגוף פיננסי או בתאגיד השולט בגוף פיננסי, במקרה בו התאגיד הבנקאי גדול, או שהגוף הפיננסי גדול.

למרות האמור לעיל, תותר כהונה או מינוי של דירקטור בתאגיד בנקאי גדול במקביל לכהונתו כנושא משרה בגוף פיננסי קטן או בתאגיד השולט בגוף פיננסי קטן, ולהפך.

לעניין פסקה זו, במקרה שבו המועמד מכהן בתאגיד בנקאי גדול במקביל למועמדותו או כהונתו במספר גופים פיננסיים קטנים באותה קבוצה, כהונה מקבילה כאמור לא תתאפשר אם סך נכסי אותם גופים פיננסיים באותה קבוצה, בהם נושא המשרה מכהן או מועמד לכהן, עולה על 2 מיליארד ש"ח.

במקרה שבמהלך כהונה מותרת לפי פסקה זו, החל להתקיים אחד מהתנאים המנויים לעיל האוסרים את הכהונה במקביל (להלן בסעיף זה – **מועד השינוי**), יהא הדירקטור

רשאי להמשיך לכהן במקביל עד תום 6 חודשים ממועד השינוי או עד האסיפה השנתית הקרובה, לפי המאוחר ולגבי דירקטור חיצוני עד להשלמת שלוש שנות הכהונה.

(ב) לא יכהנו יותר משני דירקטורים בקבוצה בנקאית כלשהי, במקביל לכהונתם כנושאי משרה במי מהגופים המנויים בנספח ג', המשתייכים לאותה קבוצה.

יובהר, כי אין באמור לעיל משום היתר לכהונה האסורה לפי סעיפים (ב)(1) ו(ב)(3) לעיל.

לעניין סעיף זה :

"גוף פיננסי" – כל אחד מאלה :

(1) גוף מוסדי כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 ;

(2) מנהל קרן להשקעות משותפות בנאמנות כמשמעותו בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994.

"גוף פיננסי קטן" – גוף פיננסי שסך נכסיו אינו עולה על 2 מיליארד ש"ח.

"גוף פיננסי גדול" – גוף פיננסי שסך נכסיו עולה על 10 מיליארד ש"ח.

"סך נכסיו" – על פי הדוח הכספי השנתי האחרון, לרבות נכסים המנוהלים על ידו עבור אחרים ולרבות נכסים של גופים פיננסיים בשליטתו.

"עובד" – לרבות מי שמתקיימים בינו לבין הגוף קשרים מקצועיים דרך קבע.

"קבוצה" או "קבוצה בנקאית" – תאגידים בנקאיים או גופים המנויים בנספח ג', הנשלטים, במישרין או בעקיפין, על ידי אותו בעל שליטה.

"תאגיד בנקאי קטן" – תאגיד בנקאי שסך נכסיו המאזניים, על בסיס מאוחד, אינו עולה על 2 מיליארד ש"ח.

"תאגיד בנקאי גדול" – תאגיד בנקאי שסך נכסיו המאזניים, על בסיס מאוחד, עולה על 10 מיליארד ש"ח.

(ג) לא ימונה לדירקטור אדם שכהן כדירקטור בתאגיד בנקאי אחר ולא חלפה שנה מיום שחדל לכהן כדירקטור כאמור, אלא בהסכמת הדירקטוריון שהיה חבר בו ובלבד שחלפה לפחות חצי שנה מתום כהונתו כדירקטור בתאגיד הבנקאי האחר.

(ד) הדירקטוריון יקבע קווים מנחים למקרים שיש בהם פוטנציאל לניגוד עניינים דרך קבע, אשר יתייחסו, בין היתר, לאלה :

(1) היקף העסקים שמתקיים בהם ניגוד העניינים ;

(2) מהותיות העסקים שמתקיים בהם ניגוד עניינים לעסקי התאגיד הבנקאי ולדירקטור;

עיסוקים אחרים

32. לא יכהן אדם כדירקטור אם עיסוקיו האחרים אינם מותירים זמן מספיק בידו למילוי תפקידיו ככזה.

פרק ו': ועדות הדירקטוריון

ועדות חובה

33. בהמשך לאמור בסעיף 21, הדירקטוריון ימנה את הוועדות האלו:
- (א) ועדת ביקורת כמפורט בסעיפים 35 ו- 36;
 - (ב) ועדת תגמול כמפורט בסעיף 38;
 - (ג) ועדה לניהול סיכונים כמפורט בסעיף 39.
 - (ד) ועדה לענייני טכנולוגיית מידע וחדשנות טכנולוגית כמפורט בסעיף 39א. להלן.
- סעיף קטן זה לא יחול על תאגיד בנקאי שהוא תאגיד נשלט ומקבל שירותי טכנולוגיית מידע מן התאגיד הבנקאי השולט בו.

הרכב ועדות דירקטוריון ודרכי עבודתן

34. (א) בנוסף לוועדות החובה, כאמור בסעיף 33, ועדות הדירקטוריון ותחומי אחריותן יקבעו בהתבסס על מאפייני הבנק, לרבות גודלו, גודל הדירקטוריון, יעדי האסטרטגיים, סביבת הפעילות ופרופיל הסיכון.
- (ב) ועדות הדירקטוריון תורכבנה מדירקטורים בלבד ומספר החברים בוועדה לא יפחת מ- 3 ולא יעלה על 7 דירקטורים.
- הרכב הוועדות יהיה על פי היחס הקבוע בסעיף 24(א), וכן יחול האמור בסעיף 28(ד) לעניין כהונה כיו"ר ועדה.
- (ג) למרות האמור בסעיף קטן (ב), בוועדות הבאות יהיה רוב של דירקטורים חיצוניים:
- (1) ועדת ביקורת;
 - (2) ועדת עסקאות עם אנשים קשורים (אם הוקמה).
 - (3) ועדת תגמול, למעט כאמור בסעיף 38(ו).
- (ד) בעת שיבוץ הדירקטורים לוועדות השונות, יתחשב הדירקטוריון בכישורי הדירקטורים ובניסיונם וייתחם לנושא שמתמחה בו הוועדה;
- (ה) הדירקטוריון יקבע מדיניות למשך כהונה מרבי של יושבי הראש של הוועדות, ויבחן את הצורך ברוטציה בין חברי הוועדות;
- (ו) הוראות פרק ז' לעניין ישיבות הדירקטוריון יחולו על ועדות הדירקטוריון, אלא אם נאמר במפורש שההוראה חלה רק על מליאת הדירקטוריון.

ועדת הביקורת – הרכב ודרכי עבודה

35. (א) הדירקטוריון ימנה "ועדת ביקורת", ויחולו עליה הוראות סעיף 115 לחוק החברות והוראות סימן ח' לפרק השלישי בחלק השלישי של החוק האמור, בשינויים המחוייבים, וכן הקבוע בהוראה זו, ואולם בתאגיד בנקאי שהוא חברה פרטית, רשאי לכהן בוועדת ביקורת דירקטור המועסק בידי תאגיד בנקאי השולט לבדו בתאגיד הבנקאי האמור או המועסק בתאגיד אחר שבשליטת התאגיד הבנקאי השולט כאמור.
- (ב) בנוסף לאמור בסעיף 34(ג)(1) יושב ראש ועדת הביקורת יהיה דירקטור חיצוני, ולפחות שני דירקטורים יהיו בעלי מומחיות חשבונאית ופיננסית.

- (ג) המניין החוקי לישיבות ועדת הביקורת ולהחלטותיה הוא מרבית חבריה, ובלבד שמרביתם דירקטורים חיצוניים.
- (ד) יושב ראש ועדת ביקורת אשר על אף בקשת המבקר הפנימי, לא כינס את הוועדה לדיון בנושא שפירט המבקר הפנימי בדרישתו, תוך זמן סביר ממועד הבקשה, כאמור בסעיף 116(ב) לחוק החברות, ישמור תיעוד מפורט שיובא לידיעת הדירקטורים בנוגע לנימוקים לאי-כינוס ישיבה כאמור.
- (ה) לפחות אחת לשנה, תקיים ועדת הביקורת ישיבה עם כל אחד מבעלי התפקידים הבאים, בנוכחות חברי הוועדה ובעל התפקיד הרלוונטי בלבד:
- (1) המבקר הפנימי;
 - (2) רואה החשבון המבקר;
 - (3) קצין הציות, כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 308;
 - (4) היועץ המשפטי;
 - (5) החשבונאי הראשי, כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 305;
 - (6) האחראי על איסור הלבנת הון שמונה לפי סעיף 8 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000;
 - (7) מנהל הסיכונים הראשי, כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 310.
- (ו) קבלת ההחלטות בישיבות ועדת ביקורת והוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים תיעשה בנוכחות חברי הוועדה בלבד ובעלי תפקידים שנוכחותם מתאפשרת על פי חוק החברות, בתנאים שנקבעו שם.
- (ז) ועדת הביקורת תקיים לפחות שש ישיבות בשנה.
- (ח) ועדת הביקורת תקבע את התקציב הנדרש לה להעסקת יועצים חיצוניים בלתי תלויים, ככל שלדעתה נדרש על מנת למלא את חובותיה.

ועדת הביקורת – תפקידים

36. (א) ועדת הביקורת אחראית לטפל בדוחות ביקורת פנימיים וחיצוניים כמפורט להלן:
- (1) ועדת הביקורת תדון ותחליט בממצאי דוחות ביקורת פנימיים וחיצוניים שיובאו בפניה. על הוועדה לוודא שהדיון בממצאים יתקיים תוך תקופה סבירה ממועד הגשתם על ידי המבקרים:
 - (i) דוחות ביקורת פנימיים - יושב ראש ועדת הביקורת בהתייעצות עם המבקר הפנימי, יקבע מהם דוחות הביקורת הפנימית המהותיים שיובאו בשלמותם בפני ועדת הביקורת. הוועדה רשאית לקבוע כי תובא בפניה תמצית מדוחות הביקורת האחרים של המבקר הפנימי או הדוחות המלאים, כפי שתמצא לנכון.
 - (ii) דוחות ביקורת חיצוניים – הוועדה תדון בדוחות הביקורת של המפקח, של רשויות פיקוח אחרות ושל רואה החשבון המבקר.
- לגבי דוחות ביקורת של המפקח, הדיון ייערך תוך תקופה שלא תעלה על 45 יום מיום קבלת הדו"ח על ידי התאגיד הבנקאי;

לגבי הדוח המפורט והדוח המשלים של רואה החשבון המבקר יחול הקבוע בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 303.

- (2) ועדת הביקורת, בהתייעצות עם יושב ראש הדירקטוריון, תעביר דוחות ביקורת מהותיים לדיון במליאת הדירקטוריון.
- (3) ועדת הביקורת תוודא כי ההנהלה נקטה פעולות ראויות בעיתוי הנדרש לשם תיקון הליקויים שצוינו בדוחות הביקורת.
- (4) ועדת הביקורת תדון אחת לחצי שנה בדיווח של המבקר הפנימי, שיכלול את הדרישות העולות מדוחות ביקורת חיצוניים שהטיפול בהן טרם הושלם ואת מצב הטיפול בהן. במקרים של עיכוב בטיפול, תדון הוועדה בסיבות לעיכוב ובלוחות הזמנים להשלמת הטיפול.

(ב) ועדת הביקורת אחראית לפקח על המבקר הפנימי של התאגיד הבנקאי ובכלל זה:

- (1) פונקציית הביקורת הפנימית תהיה כפופה ליושב ראש הדירקטוריון ותדווח לדירקטוריון באמצעות ועדת הביקורת.
- (2) ועדת הביקורת תמליץ לוועדת התגמול על שכרו ותגמוליו של המבקר הפנימי ועל קידומו.
- (3) ועדת הביקורת תדון ותמליץ בפני הדירקטוריון על אישור תכנית העבודה של המבקר הפנימי לרבות היקף הביקורות ותדירותן. לעניין זה, על ועדת הביקורת להתייחס, בין היתר, למסגרת הרצויה של הביקורת הפנימית בתאגידים נשלטים בישראל ומחוץ לישראל.

(4) ועדת הביקורת תערוך מעקב אחר ביצוע תכנית העבודה של המבקר הפנימי.

(ג) ועדת הביקורת תהיה רשאית להטיל על פונקציית הביקורת הפנימית בהתראה סבירה, ביצוע של בדיקות מיוחדות, בנוסף לבדיקות שנקבעו בתוכנית העבודה של הפונקציה.

(ד) ועדת הביקורת אחראית לפקח על עבודת רואה החשבון המבקר של התאגיד הבנקאי ובכלל זה:

- (1) תקיים דיון על אפשרות החלפת רואה החשבון המבקר של התאגיד הבנקאי כמפורט בסעיף 4 בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 302 ;
- (2) תביא את עמדתה בפני האסיפה הכללית של התאגיד הבנקאי שעל סדר יומה סיום כהונתו של רואה החשבון המבקר או אי-חידוש הכהונה ;
- (3) תמליץ לאסיפה הכללית של התאגיד הבנקאי או לדירקטוריון לגבי תגמול לרואה החשבון המבקר ;

(א3) תיישם את ההנחיות של ועדת באזל בדבר ביקורת חיצונית בתאגידים בנקאיים לעניין ועדת הביקורת ויחסיה עם רואה החשבון המבקר, כפי שמפורטים ב- BCBS: External audit of banks, part 1, section A, March 2014¹, בהתאמות הנדרשות לפי כל דין.

¹ ביישום ההנחיות של ועדת באזל, במקום ההפניות לתקני ביקורת בינלאומיים מקובלים יחולו תקני ביקורת מקובלים בישראל, לרבות תקנים שנקבעו בתקנות רואי חשבון (דרך פעולתו של רואה חשבון), התשל"ג – 1973 ותקני ביקורת מסוימים שיישומם בביקורת נקבע לפי הוראות המפקח על הבנקים והנחיותיו.

(4) הוראות נוספות לעניין הפיקוח של ועדת הביקורת על רואה החשבון המבקר, דיווחיו וההתקשרות עמו, יהיו כמפורט בהוראות ניהול בנקאי תקין אחרות (כגון: הוראות מס' 302, 303 ו-A304).

(ה) ועדת הביקורת תבחן את הדוחות השנתיים והרבעוניים לציבור של התאגיד הבנקאי, תדון ותמליץ לדירקטוריון על אישורם.

(ו) ועדת הביקורת תעשה שימוש בעבודת פונקצית הביקורת על מנת לבחון את אפקטיביות הבקורות הפנימיות המרכזיות בתאגיד הבנקאי.

לצורך הערכת אפקטיביות הבקורות פנימיות לדיווח הכספי או לביקורת, תקבע ועדת הביקורת נהלים, שיסדירו, בין היתר:

(1) את אופן הקבלה והטיפול על ידי התאגיד הבנקאי בתלונות בנוגע לנושאים הקשורים לדיווח הכספי והבקורות הפנימיות עליו או לביקורת.

(2) העברה אנונימית וסודית, לרבות על ידי עובדים של התאגיד הבנקאי, של חששות הקשורים לדיווח הכספי או לביקורת השנתיים במחלוקת.

(ז) ועדת הביקורת תדון בעסקאות כאמור בסעיף 7 להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 312, במידה וועדת העסקאות עם אנשים קשורים לא דנה בעסקאות אלו.

ועדת עסקאות עם אנשים קשורים

37. (א) הדירקטוריון רשאי למנות ועדת עסקאות עם אנשים קשורים, שתדון בנושאים המפורטים בסעיף 7 להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 312, שלא נדונו בוועדת הביקורת.

(ב) ההוראות והמגבלות החלות על ועדת ביקורת יחולו בהתאמה גם על ועדת עסקאות עם אנשים קשורים.

ועדת תגמול – הרכב ודרכי עבודה

38. (א) בתאגיד בנקאי שסעיף 118א לחוק החברות חל עליו, תמונה ועדת תגמול כמשמעותה בסעיף האמור בחוק החברות, ולפחות אחד מחברי הוועדה יהיה בעל מומחיות וניסיון בפעילויות ניהול סיכונים ובקרה.

(ב) בתאגיד בנקאי שסעיף 118א לחוק החברות אינו חל עליו, תמונה ועדת תגמול שרוב חבריה יהיו דירקטורים חיצוניים, יושב ראש הוועדה יהיה דירקטור חיצוני, ולפחות אחד מחברי הוועדה יהיה בעל מומחיות וניסיון בפעילויות ניהול סיכונים ובקרה.

(ג) ועדת הביקורת שמתקיימים בה התנאים האמורים בסעיף קטן (א) או (ב) לעניין הרכב ועדת תגמול, לפי העניין, למעט הדרישה כי לפחות אחד מחברי הוועדה יהיה בעל מומחיות וניסיון בפעילויות ניהול סיכונים ובקרה, יכולה לשמש גם כוועדת תגמול.

(ד) המניין החוקי לישיבות ועדת תגמול ולהחלטותיה הוא מרבית חבריה, ובלבד שמרביתם דירקטורים חיצוניים.

(ה) קבלת ההחלטות בישיבות ועדת תגמול תיעשה בנוכחות חברי הוועדה בלבד ובעלי תפקידים שנוכחותם מתאפשרת על פי חוק החברות, בתנאים שנקבעו שם.

(ו) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לעיל, תאגיד בנקאי רשאי לצרף לוועדת התגמול, בעת דיוניה במדיניות התגמול ובהסכמי התגמול של כלל העובדים, למעט עובדים מרכזיים, דירקטורים נוספים כחברי הוועדה. ועדת התגמול בהרכבה המורחב לא תחויב ברוב דירקטורים חיצוניים.

ועדת התגמול – תפקידים

- 38א. (א) ועדת התגמול תדון ותמליץ לדירקטוריון על מדיניות תגמול (כהגדרתה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A), העקבית עם התרבות הארגונית של התאגיד הבנקאי, עם המטרות והאסטרטגיה של התאגיד הבנקאי לטווח הארוך ועם סביבת הבקרה שלו. תמריצי התגמול לא יעודדו לקיחת סיכונים מעבר לתיאבון הסיכון של התאגיד הבנקאי.
- (ב) הוועדה תאשר, לפני אישור הדירקטוריון והאסיפה הכללית אם נדרש, את תנאי ההתקשרות של התאגיד הבנקאי עם נושאי משרה בכירה בו לעניין תגמולם כהגדרת מונחים אלה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A), תוך התייחסות גם לעניינים המפורטים בחלק א' ובחלק ב' לתוספת ראשונה א' בחוק החברות; וכן תמליץ הוועדה לדירקטוריון על עקרונות הסכמי התגמול של עובדי התאגיד הבנקאי (שאינם נושאי משרה בכירה) או תאשרם, כפי שיוחלט, על מנת להבטיח כי ההסכמים מאוזנים ואינם מסכנים את איתנותו ויציבותו של התאגיד הבנקאי.
- (ג) הוועדה תהיה אחראית על תכנון מדיניות התגמול ותגיש לדירקטוריון את הערכתה לגבי אפקטיביות מדיניות ומנגנוני התגמול והעמידה בדרישות הפיקוחיות. הוועדה תקדיש תשומת לב מיוחדת להערכת המנגנונים המיושמים, בין היתר, על מנת לוודא שהם מביאים לידי ביטוי את כל סוגי הסיכונים, ואת רמות ההון והנזילות. בנוסף, בכל הקשור לשיפוי וביטוח, תבחן הוועדה נתונים עדכניים על כלל ההתחייבויות לשיפוי וסכומי הביטוח של נושאי המשרה הקיימים בתאגיד הבנקאי, וכן אומדנים לעלות האלטרנטיבית להתחייבות מראש לשיפוי (כגון עלות פרמיות שדורשות חברות הביטוח בגין פוליסה מקבילה לתנאי השיפוי).
- (ד) הוועדה תבחן, באופן פורמאלי, כיצד מנגנון התגמולים יגיב לאירועים עתידיים, חיצוניים או פנימיים, באמצעות ניתוח מגוון תרחישים.
- (ה) הוועדה תגדיר אילו דיווחים תקופתיים יוגשו לה, תוכנם ותדירותם. בנוסף, תגדיר הוועדה את המידע הפרטני שיוגש לה לקראת דיון בהתקשרות עם עובד בודד או קבוצת עובדים לגבי תגמול (כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A). בין היתר, יוגדר, שלפני מתן המלצה או אישור כאמור בסעיף קטן (ב), יש להמציא לוועדה, זמן סביר לפני מועד הישיבה בה עניינים אלה נדונים, את עיקרי ההתקשרות וההסכמים הקודמים ואת עיקרי ההתקשרות וההסכמים המוצעים.
- (ו) הוועדה תוודא שלפחות אחת לשנה תיערך בדיקה של מנגנון התגמול ותפעולו. בבדיקה ייבחנו, בין היתר:

(1) עמידת מנגנון התגמול במדיניות שנקבעה על ידי הדירקטוריון.

- (2) עמידת מנגנון התגמול בדרישות שנקבעו בהוראה זו ובהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 301A ובדרישות כל דין, והאם תואם לנוהגים מקובלים.
- (3) שלמות מנגנון התגמול.
- (4) מידת השפעת מנגנון התגמול על פרופיל הסיכון ועל התנהגות העובדים, ומידת התאמתו למטרות הארגוניות ולתיאבון הסיכון של התאגיד הבנקאי.
- (ז) הוועדה תעבוד בשיתוף פעולה הדוק עם ועדת הדירקטוריון לניהול סיכונים וועדת הביקורת.
- (ח) לוועדה תהיה גישה בלתי מוגבלת למידע ולניתוחים של פונקציות הביקורת והבקרה ומשאבי אנוש והיא תיעזר בפונקציות אלו בדיוניה.
- (ט) הוועדה תוכל להסתייע בייעוץ חיצוני. היועצים ימונו באופן שמבטיח שהייעוץ שניתן על ידם הינו בלתי תלוי בייעוץ שקיבלה ההנהלה הבכירה, ולא ייצור ניגודי עניינים מכל סיבה שהיא.

ועדת ניהול סיכונים

39. ועדת ניהול סיכונים תפעל כנדרש בהוראה 310, ובנוסף:
- (א) תדון ותגבש המלצות לדירקטוריון בנוגע לתהליך הערכת נאותות הלימות ההון (ICAAP) כאמור בסעיף 6 (ה);
- (ב) תקיים קשר שוטף עם מנהל הסיכונים הראשי ועם פונקציות ביקורת ובקרה אחרות על מנת להתעדכן בפרופיל הסיכון העדכני, תיאבון הסיכון, מגבלות וחריגה מהן ותוכניות לצמצום סיכונים;
- (ג) תקיים ממשק עבודה עם וועדת הביקורת של הדירקטוריון בנושאים מהותיים רלוונטיים לתחומי אחריותה;
- (ד) תוודא כי סיכונים חדשים או מתפתחים מנוהלים כנדרש ושהנהלת התאגיד הבנקאי הקצתה להם משאבים נאותים.

ועדה לענייני טכנולוגיית מידע וחדשנות טכנולוגית

- 39א. (א) הדירקטוריון ימנה "ועדה לענייני טכנולוגיית מידע וחדשנות טכנולוגית", ולפחות אחד מחברי הוועדה יהיה בעל ידע וניסיון מוכח בתחום טכנולוגיית המידע.
- (ב) הוועדה תקיים קשר עם מנהל טכנולוגיית המידע ומנהל אבטחת המידע כהגדרתם בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 357, עם מנהל הגנת הסייבר כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 361, ועם הגורם האחראי על תחום החדשנות.

(ג) הועדה תדון ותמליץ לדירקטוריון בנוגע לאישור הנושאים הבאים :

(1) אסטרטגיה ומדיניות טכנולוגיית המידע וניהולה, לרבות אבטחת מידע וסייבר, התשתיות הטכנולוגיות של התאגיד הבנקאי, ניהול ושימוש במאגרי נתונים, חדשנות טכנולוגית לתמיכה בחדשנות עסקית, והתאמתן לאסטרטגיה ולמדיניות הכוללת של התאגיד הבנקאי.

(2) אופן היערכות התאגיד הבנקאי לבנקאות העתיד ולהתמודדות עסקית עם אתגרי חדשנות טכנולוגית בכלל וחדשנות משבשת (Disruptive innovation) בפרט.

(3) מסגרת לניהול סיכונים טכנולוגיים, לרבות סיכוני אבטחת מידע וסייבר וסיכוני חדשנות (Innovation Risk).

(4) תוכנית התאוששות מאסון ומידת התאמתה לעקרונות מסגרת העבודה לניהול ההמשכיות העסקית.

(5) יעדים ותכנית עבודה שנתית.

(6) הקצאת משאבים נאותה למימוש הפעילות המתוכננת של התאגיד הבנקאי בתחום טכנולוגיית המידע, ניהול המידע והחדשנות.

(ד) הועדה תתאם ותקיים ממשק עבודה עם ועדות הדירקטוריון האחרות, בהתאם לעניין, כך שנושא שנדון בועדה אחת אין חובה שידון גם באחרת.

(ה) ככל שנדרש בהוראות ניהול בנקאי תקין השונות לקיים דיון במליאת הדירקטוריון בנושאים הקשורים לתחום טכנולוגיית המידע, תקיים הועדה דיון מקדמי בהתאם לדרישה כאמור ותגיש את המלצותיה למליאת הדירקטוריון.

פרק ז': ישיבות הדירקטוריון

תכיפות ישיבות

40. (א) ככלל, מליאת דירקטוריון של תאגיד בנקאי תקיים ישיבה לפחות אחת לחודש. דירקטוריון של תאגיד בנקאי שמהות עסקיו והיקפם אינם מצדיקים זאת, רשאי לקבוע לעצמו, באישור המפקח, מספר ישיבות נמוך מהקבוע בסעיף קטן זה, אך לא פחות משיבת דירקטוריון אחת לרבעון.
- (ב) תאגיד בנקאי יכנס ישיבה של מליאת דירקטוריון במקרים המפורטים בסעיף 98(ב)-(ד) לחוק החברות תוך 14 יום מהמועד הרלוונטי, לפי העניין.

נוכחות בישיבות הדירקטוריון

41. (א) דירקטור יהיה נוכח פיזית לפחות בשני שלישים משיבות מליאת הדירקטוריון במשך שנה קלנדארית, ולא ייעדר מכל ישיבות המליאה המתקיימות במהלך תקופה של 3 חודשים רצופים.
- (ב) נעדר דירקטור משיבות מעבר לקבוע בסעיף קטן (א), יתפטר הדירקטור מתפקידו, והתפטרותו תיכנס לתוקף לא יאוחר ממועד ישיבת הדירקטוריון הראשונה לאחר שחרג מרמת ההיעדרות המותרת (להלן - **מועד הפסקת הכהונה**). לא יתפטר דירקטור כאמור עד מועד הפסקת הכהונה, תפקע כהונתו במועד הפסקת הכהונה.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), יראו השתתפות בישיבה באמצעות שימוש באמצעי תקשורת מתקדמים כנוכחות פיזית לצורך עמידה בחובת ההשתתפות הקבועה בסעיף זה, ובלבד ששיעור הישיבות שבהן קויימה השתתפות כאמור לא יעלה על 25% ממספר הישיבות בשנה קלאנדארית.
- לעניין סעיף קטן זה, "אמצעי תקשורת מתקדמים" - אמצעים המאפשרים לכל המשתתפים בישיבה לראות ולשמוע זה את זה בזמן.

הודעות וחומר רקע לישיבות

42. (א) הודעה על ישיבת דירקטוריון תימסר לכל הדירקטורים זמן סביר לפני מועד הישיבה. בהודעה יצוינו מועד הישיבה והמקום שבו תתכנס, וכן פירוט סביר של כל הנושאים שעל סדר היום.
- (ב) להודעה כאמור בסעיף קטן (א) יצורף חומר רקע בכתב הכולל, בין היתר, משמעויות והשלכות, לרבות השלכה כספית, והמאפשר התייחסות משמעותית לעניינים הנדונים במסגרת הישיבה. חומר רקע זה יישמר במשרדי התאגיד הבנקאי ביחד עם פרוטוקול הישיבה בה נדונו העניינים אליהם מתייחס חומר הרקע.
- (ג) במקרים חריגים בלבד יהיה רשאי הדירקטוריון, בהסכמת כל הדירקטורים, להתכנס לישיבה ללא הודעה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו (ב) ובלבד שבפרוטוקול הישיבה יפורטו הנסיבות החריגות לכינוס הדירקטוריון ללא הודעה כאמור.

מניין חוקי והצבעה

43. (א) המניין החוקי בישיבות הדירקטוריון ובהחלטותיו הוא מרבית הדירקטורים, ובלבד שמתקיים היחס בין הדירקטורים כקבוע בסעיף 24(א). במקרה של ועדה המורכבת משלושה דירקטורים בלבד המניין החוקי יהיה כל חבריה.
- (ב) בהצבעה בדירקטוריון יהיה לכל דירקטור קול אחד בלבד. אין באמור בסעיף קטן זה למנוע מתן קול נוסף ליושב ראש הדירקטוריון כאשר הקולות שקולים, כאמור בסעיף 107 לחוק החברות.
- (ג) דירקטור שלא נוכח בדיון עקב עניין אישי כאמור בסעיף 56, לא יימנה לצורך קביעת המניין החוקי הנדרש לאותו דיון.

סדר היום

44. סדר היום של ישיבות הדירקטוריון יכלול, בין היתר, כל נושא שדירקטור או שהמנהל הכללי ביקש מיושב ראש הדירקטוריון, זמן סביר בטרם כינוס ישיבת הדירקטוריון, לכלול בסדר היום.

פרוטוקול

45. (א) יושב ראש הישיבה יהיה אחראי לרישום פרוטוקול הדיונים בישיבה. לצורך עריכת הפרוטוקול יוודא יושב הראש כי ישיבות הדירקטוריון, מוקלטות ומתומללות.
- (ב) הפרוטוקול ישקף את הדברים שנדונו בישיבה, יפורטו בו עיקרי הדברים בשם אומנם, כפי שבאו לידי ביטוי בישיבה, נוסחן של ההחלטות שנתקבלו בישיבה וכן שלב כניסתו ויציאתו של כל משתתף במהלך הישיבה.
- (ג) הדירקטוריון יקבע הנחיות לאישור הפרוטוקול ובלבד שיתקיים האמור להלן:
- (1) הפרוטוקול יובא לאישור הדירקטורים בישיבתו הבאה או 60 יום מתאריך הישיבה אליה מתייחס הפרוטוקול, לפי המאוחר.
- (2) 3 ימי עסקים לאחר קיום הישיבה יושב ראש הישיבה יפיץ לדירקטורים ולגורמים הרלוונטיים טיוטת מסמך, המפרט את ההחלטות שהתקבלו בישיבה.
- (ד) לפרוטוקול יצורפו המסמכים ששימשו כחומר רקע לקבלת ההחלטות של הדירקטוריון.

השתתפות המבקר הפנימי בישיבות

46. על מליאת הדירקטוריון להזמין את המבקר הפנימי לישיבה שבה נדון עניין בתחום הביקורת הפנימית, לישיבה בה מתקיים דיון בדוחות ביקורת של רואה החשבון המבקר ולישיבה בה מתקיים דיון בדוחות ביקורת של רשויות פיקוח.

קביעת נוהלי עבודה נוספים

47. בטל.

חליף ומשקיף

48. אין למנות דירקטור חליף או משקיף בדירקטוריון התאגיד הבנקאי. יחד עם זאת, דירקטור רשאי להשתתף בישיבת ועדת הדירקטוריון שאינו חבר בה, ובלבד שהשתתפותו לא תהא דרך קבע.

קיום ישיבות בתקשורת

49. הדירקטוריון יקבע נהלים לעניין קיום ישיבות באמצעות שימוש באמצעי תקשורת מתקדמים, כהגדרתם בסעיף 41(ג), אשר יכללו גם את העניינים הבאים :

(א) רק במקרים מיוחדים, ניתן לקיים ישיבות דירקטוריון שלא על ידי כינוס ישיבה פרונטאלית, אלא באמצעי תקשורת מתקדמים (להלן - ישיבה בתקשורת).

(ב) דירקטוריון התאגיד הבנקאי יגדיר בנוהל מפורט, את סדרי הביצוע של הישיבה בתקשורת, כגון: ייזומה, קוורום, חומר הרקע, קבלת החלטות (לרבות כאשר חברים מסתייגים מההצעה המוצעת או באשר לעצם דחיפות הנושא), התייעוד, לרבות פרוטוקול, וכל עניין אחר שיקבע בדירקטוריון. בנוהל ייקבעו הדרכים לשיתוף כל הדירקטורים בישיבה בתקשורת;

(ג) יש להביא את החלטות הישיבה בתקשורת לידיעת הפורום הרלוונטי, בישיבה (פרונטלית) הראשונה שלאחר ההחלטה וכן את פרוטוקול הדיון מייד לאחר השלמתו.

(ד) בטל.

קבלת החלטות ללא התכנסות

50. דירקטוריון, שעל פי תקנונו רשאי לקבל החלטות ללא התכנסות בפועל אם כל הדירקטורים הזכאים להשתתף בדיון ולהצביע בעניין שהובא להחלטה הסכימו לכך, לא יהיה רשאי לקבל החלטות כאמור, אלא במקרים מיוחדים, ותוך פירוט הנסיבות המיוחדות בפרוטוקול ההחלטה.

פרק ח': נוהגים לתפקוד יעיל של הדירקטוריון

נוהלי עבודה

50א. הדירקטוריון ידאג לעגן את תחומי אחריותו ותפקידיו, הנגזרים מהוראה זו ומכל חוק או הוראה רלוונטית אחרת, בנהלי עבודה ברורים. נהלים אלו יכללו, בין היתר, את מבנה הדירקטוריון וועדותיו, תהליכי עבודת הדירקטוריון ואמצעים שנקטים על מנת לוודא כיסוי הולם והקצאת זמן מספקת לנושאים המהותיים.

דרישות מדירקטור

51. כל אחד מהדירקטורים:

- (א) יבין ויבצע את תפקידיו, לרבות תפקידו הפיקוחי בהבנת פרופיל הסיכונים של התאגיד הבנקאי.
- (ב) יפעיל שיקול דעת ראוי בענייני התאגיד הבנקאי.
- (ג) יקדיש די מזמנו וממרכו למילוי אחריותו.
- (ד) יעלה שאלות ויעמוד על כך שיינתנו הסברים מקיפים וישירים מהנהלה, באופן שיאפשר לו להעריך כראוי את ביצועי התאגיד הבנקאי ותפקוד הנהלתו.
- (ה) יבין את הסביבה הרגולטורית ואת תפקידו בממשל תאגידי.

זכות דירקטור לקבל מידע

52. דירקטור המבקש להשתמש בזכותו לקבלת מידע על פי סעיף 265 לחוק החברות, יפנה בכתב בבקשה למידע, אשר תובא לדיון בדירקטוריון.

סיוע מקצועי לדירקטוריון

53. הדירקטוריון רשאי במקרים המצדיקים זאת להסתייע ביועצים חיצוניים כמפורט להלן:
- (א) סיוע לדירקטור - דירקטור המבקש להשתמש בזכותו להעסיק יועצים לשם קבלת ייעוץ מקצועי על פי סעיף 266 לחוק החברות, יפנה תחילה לדירקטוריון בבקשה מנומקת לאישור כיסוי ההוצאות. לא אישר הדירקטוריון את בקשתו, יעביר את הפנייה למפקח 21 יום לפחות לפני שיפנה לבית המשפט בבקשה לאישור העסקת המומחה.
 - (ב) סיוע לדירקטוריון - הדירקטוריון יקבע נהלים להתקשרות עם יועצים חיצוניים לצורך סיוע מקצועי לדירקטוריון וועדותיו, ובלבד שהנהלים יתייחסו לכל הפחות לנושאים הבאים:
 - (1) אישור הייעוץ (כגון: דיון בצורך בייעוץ והגדרת מטרת הייעוץ ותכולת העבודה);
 - (2) בחירת היועץ (כגון: בחינת חלופות, מקצועיות, העדר ניגודי עניינים);
 - (3) ההתקשרות ופרקטיקת העבודה מול היועץ (כגון: תקציב, שכר טירחה, משך ההתקשרות, אחריות מקצועית וסודיות).

במקרים בהם מדובר בייעוץ ארוך טווח או בייעוץ חוזר, יש לבחון אחת לתקופה את הצורך בחידוש ההתקשרות וברוטציה.

זכות חתימה

54. (א) דירקטור לא יהיה מורשה לחתום בשם התאגיד הבנקאי בעניינים שהם במהלך העסקים הרגיל.
- (ב) היה ומליאת הדירקטוריון סבורה כי לעניין מסוים, יש מקום להעניק זכות חתימה לדירקטור, יוסמך אותו דירקטור במיוחד לעניין זה; במקרה זה, יהיה נושא משרה בכיר בתאגיד הבנקאי בעל זכות חתימה שניה.
- (ג) האמור בסעיף זה אינו חל במקרה שחתימתו של דירקטור מתחייבת מהוראות דין (כגון חתימה על דוח כספי, תשקיף וכד').

ניגוד עניינים ענפי

55. (א) מבלי לגרוע מהדין הכללי בנושא של ניגוד עניינים, דירקטור בזיקה לתאגיד בענף משנה, לא יהיה נוכח בדיוני הדירקטוריון או ועדותיו, המתייחסים לקוח התאגיד הבנקאי, שאף הוא תאגיד באותו ענף משנה, ולא יקבל מהתאגיד הבנקאי מידע ודוחות ביחס לאותו לקוח.
- (ב) במקרה בו קיים ספק לעניין התגבשות המבחנים הכמותיים שצוינו בסעיף קטן (ד), הדירקטור יהיה פטור מהוראת סעיף קטן (א), וזאת אם ועדה שהורכבה משלושה דירקטורים חיצוניים דנה במקרה והחליטה פה אחד כי באותו מקרה אין לסווג את הזיקה של הדירקטור לתאגיד בענף משנה.
- כמו כן, הוועדה האמורה תשקול במקרים בהם לא מתקיימים המבחנים הכמותיים, האם בנסיבות העניין, יש לנקוט בעמדה שמרנית ולראות בדירקטור כבעל זיקה לתאגיד בענף משנה.
- (ג) תאגיד בנקאי יערוך רשימה, שתעודכן אחת לחצי שנה, ובה יפורטו שמות הדירקטורים בזיקה לתאגיד בענף משנה.
- (ד) לעניין סעיף זה:
- "ענף משנה" - כל אחד מענפי המשנה של ענפי המשק, על פי הסיווג האחד של ענפי הכלכלה (למ"ס).
- "תאגיד בענף משנה" - תאגיד שהיקף פעילותו (בין במישרין ובין באמצעות חברות בת) בענף משנה מסוים, מהווה 5% או יותר מההיקף הכולל של הפעילות באותו ענף משנה (מדידת ההיקף הכולל של הפעילות בענף משנה תיערך בהתאם למדד המקובל באותו ענף, כגון על פי היקף המאזן או סך ההכנסות).
- "דירקטור בזיקה לתאגיד בענף משנה" - דירקטור אשר מתקיים לגביו אחד מהמבחנים הבאים:

- (1) מחזיק ב- 5% לפחות באחד או יותר מאמצעי שליטה של תאגיד בענף משנה.
- (2) נושא משרה בתאגיד בענף משנה.

עניין אישי

56. (א) דירקטור שיש לו, במישרין או בעקיפין, עניין אישי בעסקה קיימת או מוצעת של התאגיד הבנקאי המובאת לדיון בדירקטוריון, או בהחלטה העומדת להתקבל בדירקטוריון, יצהיר על עניינו האישי כאמור בלא דיחוי, ולא יאוחר משיבת הדירקטוריון שבה נדונה העסקה לראשונה.
- (ב) דירקטור בעל עניין אישי כאמור בסעיף קטן (א), לא יקבל מהתאגיד הבנקאי מידע ביחס לאותו עניין ממועד הצהרתו, לא יהיה נוכח בדיון הנוגע לעניינו וכן לא יצביע בהחלטה בעניין זה.
- (ג) הדירקטוריון יקבע קווים מנחים למקרים בהם יש לדירקטור עניין אישי, תוך פירוט דוגמאות (כגון: סוג הקרבה, הזיקה לעסקה ומהותה), וכן יקבע נהלי התנהגות בכל אחד מהמקרים.
- (ד) האמור בסעיף זה יחול גם על נושא משרה בתאגיד הבנקאי שאינו דירקטור בשינויים המחוייבים.

הקשר עם עובדי התאגיד הבנקאי מחוץ לישיבות

57. (א) דירקטור לא יפנה לעובד של התאגיד הבנקאי בנושא הקשור לעסקי התאגיד הבנקאי שלא במסגרת ישיבות הדירקטוריון או וועדותיו ובפרט בנושאים הבאים;
- (1) ביוזמות עסקיות לתאגיד הבנקאי.
 - (2) בעניינים עסקיים של לקוחות ספציפיים.
 - (3) בעניין השקעות מסוימות של התאגיד הבנקאי.
- (ב) האמור בסעיף קטן (א) לא יחול במקרים הבאים:
- (1) יוזמה עסקית שלדירקטור אין בה עניין אישי, ובלבד שהפנייה תתבצע למנהל הכללי ותתועד.
 - (2) פניות כאמור בפסקאות (2) ו-(3) בסעיף קטן (א), ובלבד שהפנייה תתבצע למנהל הכללי ותתועד. פנייה של יושב ראש הדירקטוריון למנהל הכללי, פטורה מתיעוד כאמור.
 - (3) הפניית לקוחות פוטנציאליים לתאגיד הבנקאי, ובלבד שהפנייה תתבצע למנהל הכללי ושהדירקטור לא ידון עם לקוחות פוטנציאליים כאמור על פרטי העסקאות ולא ישתתף בדיון כאמור.
 - (4) פנייה לגורם המתאים בדרכים המקובלות, לבירור חשבון אישי המתנהל באותו תאגיד בנקאי והוא חשבון של הדירקטור או בן זוגו או של תאגיד בשליטתם.
 - (5) פנייה להבהרה שנעשתה דרך יושב ראש הדירקטוריון או יושב ראש ועדה של הדירקטוריון בנושא הקשור במישרין לדיון במליאת הדירקטוריון או בוועדה מוועדותיו. הפנייה תתועד ועותק מן התיעוד יועבר מיידית ליושב ראש הדירקטוריון ולמנהל הכללי. יושב ראש הדירקטוריון יחליט האם להפיץ את התיעוד האמור לידיעת הדירקטורים או חברי הוועדה הרלוונטית
 - (6) פנייה של יושב ראש הדירקטוריון או יושב ראש ועדה בקשר לאופן עריכת המסמכים המוגשים לדירקטוריון או לוועדה מוועדותיו לקראת הישיבה וכן בכל

נושא הנגזר מתוקף תפקידו כיושב ראש הדירקטוריון או יושב ראש ועדה, כגון:
קביעת סדר היום של הישיבות.

(7) פנייה בנושאים עסקיים כלליים וכן בקבלת הסברים מקצועיים, לרבות בתחום
ניהול סיכונים ובקרה, ובלבד שפניות כאמור, ידווחו למזכיר הבנק ויתועדו על ידו.
פניה של יושב ראש הדירקטוריון פטורה מדיווח ותייעוד כאמור.

לעניין סעיף זה, "תיעוד" - תיעוד בכתב שנערך על ידי עובד התאגיד הבנקאי בסמוך למועד
הפנייה, ואשר יכלול את שמות הפונה והעובד ותפקידם, מועד הפנייה ומהותה וככל שניתן גם את
מהות הטיפול שנעשה בעקבות הפנייה.

(ג) דירקטור לא יהיה בעל תפקיד ביצועי בתאגיד הבנקאי וימנע מהשתתפות בניהול השוטף
של התאגיד הבנקאי.

(ד) דירקטור לא יהיה נוכח בדיונים של ההנהלה וועדותיה, למעט נוכחות בדיון העוסק
באסטרטגיה הכוללת של התאגיד הבנקאי.

הדרכות ומומחיות מקצועית

58. (א) הדירקטוריון יקבע ויישם תכנית שנתית להכשרה מקצועית מתמשכת לדירקטורים,
המותאמת להתפתחות התאגיד הבנקאי, לאסטרטגיה שלו ולמורכבותו.

(ב) תכנית ההכשרה תתייחס לנושאים מקצועיים ולנושאים הקשורים לתפקידי הדירקטוריון
והממשל התאגידי.

(ג) תכנית ההכשרה תתחשב בצרכים של כלל הדירקטורים ובצרכים הפרטניים של כל אחד
מהדירקטורים, לרבות צרכיהם של דירקטורים חדשים.

(ד) הדירקטוריון יעדכן את תכנית ההכשרה בהתאם לצרכים המשתנים.

הערכת אפקטיביות עבודת הדירקטוריון

59. (א) אחת לשנתיים יבצע הדירקטוריון לצרכיו הפנימיים תהליך הערכה עצמית, שיבדוק את
אפקטיביות עבודת הדירקטוריון ויעילותו, לרבות מבנה הדירקטוריון, הרכב הוועדות
ותהליכי עבודה, ויאתר חולשות בעבודתו.

(ב) הדירקטוריון ימנה גורם מטעמו שירכז את התהליך ואת ניתוח הממצאים (גורם חיצוני,
מזכיר הבנק, ועדה דירקטוריונית וכד').

(ג) הדירקטוריון ידון בממצאים העולים מתהליך ההערכה ויבצע שינויים בהתאם לצורך.

פרק ט': דיווח למפקח על הבנקים

תכיפות הדיווח

60. מזכיר התאגיד הבנקאי, או מי שיקבע הדירקטוריון, ימסור למפקח :
- (א) דיווח שנתי כאמור בסעיף 61, שיוגש בכל שנה עד סוף חודש ינואר בגין השנה המסתיימת ב- 31 בדצמבר שקדם לו.
- (ב) דיווח על אירוע שלא בשגרה כאמור בסעיף 62, שיש למסרו סמוך ככל הניתן לאירוע.

דיווח שנתי

61. הדיווח יכלול פרטים אלה :
- (א) שמות הדירקטורים ומקום מושבם ;
- (ב) שמות חברי הוועדות השונות של הדירקטוריון ;
- (ג) תכיפות ישיבות הדירקטוריון והוועדות, כדלקמן :
- (1) מספר ישיבות מליאת הדירקטוריון ותאריכיהן במשך השנה החולפת ;
- (2) דיווח על כל הישיבות של כל ועדה מוועדות הדירקטוריון ;
- (ד) תיאור עיסוקו העיקרי של כל דירקטור ושמות התאגידים האחרים בהם הוא משמש כדירקטור או כמנהל כללי ;
- (ה) פרטים נוספים, כפי שיקבע המפקח מעת לעת.

דיווח על אירוע שלא בשגרה

62. הדיווח יימסר בקרות אחד או יותר מהמקרים הבאים, ויכלול את הפרטים הרלוונטיים כמפורט להלן :
- (א) שינוי בהרכב הדירקטוריון או בוועדותיו לרבות שינוי בהרכב בעקבות פטירה, התפטרות או פיטורין של דירקטור ; לרבות דיווח למפקח על ידי יושב ראש הדירקטוריון בדבר הנימוקים לפיטוריו או להתפטרות של דירקטור וכן דיווח למפקח על ידי דירקטור בדבר הנימוקים להתפטרותו או פיטוריו ;
- (א1) חריגה ממדיניות שיעור הגיוון המגדרי שקבע הדירקטוריון לפי סעיף 21ב.
- (ב) מינוי מנהל כללי, חברי הנהלה, מבקר פנימי ורואה חשבון מבקר וכן הפסקת עבודתם מכל סיבה שהיא ;
- (ג) אירועים חריגים שדווחו לדירקטוריון שיש בהם משום חריגה מניהול בנקאי תקין או סטייה מהוראות כל דין או שיש בהם פגיעה מהותית בנושים, בלקוחות או בבעלי המניות בתאגיד הבנקאי ;
- (ד) הודעת המבקר הפנימי על אי נקיטת צעדים מתאימים לתיקון פגמים, לפי סעיף 46(ב) להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 307 בנושא "פונקציית הביקורת הפנימית" ;
- (ה) הודעה על הפסקת כהונתו של המבקר הפנימי או השעייתו, לפי סעיף 53 להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 307 בנושא "פונקציית הביקורת הפנימית" וכן על הפסקת כהונה של קצין ציות ראשי וחשבונאי ראשי ;

- (ו) דיווח על קבלת הודעה מרואה החשבון המבקר על פי סעיף 3(ב) להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 304 ;
- (ז) דיווח על אישור פעולה לפי סעיף 255 לחוק החברות ;
- (ח) דיווח על אישור עסקה של תאגיד בנקאי שמתקיים בה האמור בסעיף 270(1) לחוק החברות והיא עסקה חריגה, כאמור בסעיף 272 לחוק החברות ;
- (ט) דיווח על עסקה לפי סעיפים 274 - 275 לחוק החברות ;
- (י) זימון של ישיבת דירקטוריון על-פי דרישת דירקטור, כאמור בסעיף 257 לחוק החברות ;
- (יא) דיווח על כל אחד מהאירועים הבאים : לענין סעיף זה, "הון" – הון פיקוחי, כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 202 בנושא "ההון הפיקוחי".
- (1) הפסד בסכום העולה על 5% מהונו של התאגיד הבנקאי שהצטבר מסוף הרבעון האחרון לגבי פורסם דוח כספי ;
 - (2) הפסד העולה על 1% מההון, הנובע מפעולה או עסקה בודדת ;
 - (3) הפסד תאגיד נשלט בחוץ לארץ בסכום העולה על 3% מהונו, או בסניף בחוץ לארץ בסכום העולה על 3% מהונו הרעיוני, הנובע מפעולה או עסקה בודדת והפסד בתאגיד נשלט או בסניף כאמור בשיעור העולה על 5% מהונו של התאגיד הנשלט או הונו הרעיוני של הסניף, שהצטבר מסוף הרבעון האחרון לגבי פורסם דוח כספי, והכל אם עלה ההפסד על סכום בשווי של מליון דולר ארה"ב ;
 - (4) סיווג של חוב כחוב מסופק בחלקו או במלואו, כאשר ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203 בנושא : "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי") בסכום העולה על 5% מהון התאגיד הבנקאי ;
 - (5) הודעת רואה החשבון המבקר לפי סעיף 6(ג) להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 302 (רואה החשבון המבקר של תאגיד בנקאי).
 - (6) הפעלת סמכות מסמכויות הדירקטוריון על-ידי האסיפה הכללית של התאגיד הבנקאי לפי סעיף 52(א) לחוק החברות.
 - (7) הפעלת סמכויות המנהל הכללי על-ידי הדירקטוריון לפי סעיף 52(ב) לחוק החברות.
 - (8) ביטול החלטה של ועדת ביקורת ו/או הוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים על-ידי הדירקטוריון, לפי סעיף 113 לחוק החברות ;
- (יב) כל אירוע מהותי אחר, לרבות אירוע המחייב דיווח מיידי על אירוע חריג לפי דרישות כל רשות פיקוח בארץ ובחו"ל.

אופן הדיווח

63. הדיווחים לפי פרק זה יהיו בכתב ויועמדו לעיונם של כל הדירקטורים.

פרק י': שונות

מסמכי ההתאגדות

64. (א) מסמכי ההתאגדות של התאגיד הבנקאי ושל תאגידיים נשלטים יתוקנו במידת הצורך כדי להתאימם להוראות אלה ולהוראות החוק.
- (ב) על אף האמור בסעיפים 50(א) ו-58(ב) לחוק החברות, בתאגיד בנקאי:
- (1) לא תינטלנה סמכויות הנתונות לאורגן אחר, על-ידי האסיפה הכללית.
 - (2) לא תועברנה סמכויות מהמנהל הכללי לדירקטוריון.

* * *

נספח א'שאלון למועמד לתפקיד נושא משרה בתאגיד בנקאי(דירקטור, מנכ"ל, מבקר פנימי, יועץ משפטי, אחר)**דף הנחיות למועמד**

- (1) יש להשיב על כל השאלות המופיעות בשאלון ולצרף את כל המסמכים הנדרשים. מילוי השאלון יתבצע על ידי המועמד באופן מקוון כשהוא יכול להסתייע בתאגיד הבנקאי. שליחת השאלון והנספחים יכולה להיעשות על ידי התאגיד הבנקאי.
- כאשר התשובה לשאלה מסוימת היא שלילית או שאין מידע שנדרש פירוט לגביו, יש לציין זאת במפורש.
- (2) למונחים בשאלון זה המוגדרים בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981 (להלן – חוק בנקאות (רישוי)) או בפקודת הבנקאות, 1941 (להלן – הפקודה) תהיה המשמעות הנודעת להם באותם חוקים, למעט אם נאמר במפורש אחרת.
- (3) יש לצרף לשאלון את המסמכים הבאים בפורמט PDF בלבד:
 - קורות חיים מפורטים ומעודכנים ליום מילוי השאלון. יש לוודא התאמה בין המידע שנמסר בשאלון ובין קורות החיים.
 - צילום תעודת זהות משני הצדדים לרבות ספח, ואם המועמד אינו אזרח ישראלי – צילום דרכון.
 - צילום תעודות ממוסדות אקדמיים.
 - עבור מועמד שהתגורר בחו"ל בעשר השנים האחרונות נבקש לקבל אישור עדכני בדבר היעדר רישום פלילי מגורם אכיפת החוק הרלוונטי במקום מגוריו של המועמד. במדינה שבה לא מתקיים רישום פלילי על-ידי מוסדות המדינה, ימציא המועמד אישור של עורך דין על כך שלא קיים במדינה רישום כאמור.
 - תצהיר המועמד חתום בפני עו"ד, התצהיר ייחתם בישראל למעט במקרים חריגים ובהתאם להנחיות הפיקוח על הבנקים.
 - הסכמה למסירת מידע מהמרשם הפלילי, על פי הנוסח בסוף השאלון. יש להעביר את ההסכמה החתומה במקור לידי הפיקוח על הבנקים.
- (4) הפיקוח על הבנקים עשוי להיעזר לפי שיקול דעתו במידע נוסף לזה שמסר המועמד במסגרת השאלון, ככל שימצא לנכון.
- (5) שאלון שלא ימולא בהתאם לנדרש, או שלא יצורפו אליו האסמכתאות הנדרשות, עשוי שלא להיבחן על ידי הפיקוח על הבנקים.
- (6) בהתאם לנסיבות, עשוי המועמד להידרש לספק פרטים נוספים לפיקוח על הבנקים. כמו כן ייתכן שהפיקוח על הבנקים יפנה לקבלת מידע מגורמים נוספים לפי שיקול דעתו. לפיכך, התקופה ממועד הפניה כאמור ועד לקבלת הפרטים הנוספים לא תחושב במניין הימים האמורים בסעיף 11א לפקודה.

- (7) במידה ויחול שינוי ביחס לפרטים שנמסרו בשאלון לאחר המינוי, יש להודיע לפיקוח על הבנקים על השינוי על פי הקבוע בסעיף 4(ג) להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301 בנושא דירקטוריון (להלן – הוראה 301) ובהתאם לנוסח המופיע בנספח.
- (8) **על המועמד לציין ולפרט כל מידע שעשוי להיות רלוונטי לצורך בחינת מועמדותו, גם אם הוא סבור שאין בו כדי למנוע את כהונתו.**
- (9) השאלון מנוסח בלשון זכר אך מופנה לשני המינים.

1. כללי

1.1. תאריך מילוי השאלון _____.

1.2. פרטי התאגיד הבנקאי

1.2.1. שם התאגיד הבנקאי אליו מוגשת המועמדות: _____.

1.2.2. קוד התאגיד הבנקאי: _____.

1.2.3. סוג התאגיד הבנקאי (תאגיד בנקאי עם גרעין שליטה, תאגיד בנקאי ללא גרעין שליטה, נותן שירותי תשלום יציבות): _____.

1.2.4. האם מועמד לכהונות נוספות בחברות הבת של התאגיד הבנקאי?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

1.2.5. פרטי איש הקשר בתאגיד הבנקאי:

שם: _____ תפקיד: _____

טלפון: _____ דוא"ל: _____

1.3. פרטים אישיים של המועמד

1.3.1. מגדר: זכר / נקבה / אחר.

1.3.2. שם פרטי – בעברית: _____ באנגלית: _____.

1.3.3. שם משפחה – בעברית: _____ באנגלית: _____.

1.3.4. שם פרטי קודם – בעברית: _____ באנגלית: _____.

1.3.5. שם משפחה קודם – בעברית: _____ באנגלית: _____.

1.3.6. שם האב – בעברית: _____ באנגלית: _____.

1.3.7. אזרחות (ככל שיש לך מספר אזרחויות, ציין את כולן): _____.

1.3.8. תושבות: _____.

1.3.9. האם התגוררת מחוץ לישראל בעשר השנים האחרונות: כן / לא; אם כן פרט היכן ומשך התקופה (חודשים ושנים): _____.

1.3.10. מספר תעודת זהות (כולל ספרת ביקורת)/ עבור אזרח זר – מספר דרכון :

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1.3.11. תאריך לידה : _____

1.3.12. מקום לידה : _____

1.3.13. כתובת מגורים :

ישוב רחוב מס' בית כניסה דירה מיקוד

1.3.14. מספר טלפון : _____

1.3.15. מספר טלפון נייד : _____

1.3.16. כתובת דואר אלקטרוני : _____

1.3.17. האם אתה עובד או נושא משרה בקבוצה הבנקאית?

כן / לא ; אם כן פרט : _____

1.3.18. האם אתה בעל היתר להחזקת אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי או בתאגיד החזקה

בנקאית, כמשמעותם בחוק הבנקאות (רישוי)?

כן / לא ; אם כן פרט : _____

1.4. המשרה שלגביה מוגשת המועמדות

1.4.1. תואר התפקיד (מנכ"ל, יו"ר דירקטוריון, דירקטור, דירקטור חיצוני על פי חוק

החברות, דירקטור חיצוני על פי הוראה 301, מבקר פנימי, יועץ משפטי, מנהל

סיכונים, קצין ציות, נושא משרה אחר), פרט : _____

1.4.2. תיאור תמציתי של התפקיד ותחומי אחריות (נדרש למלא כאשר מדובר בתפקיד

שנושא שם שאינו שם גנרי בתאגידים הבנקאיים כמו מנכ"ל, יו"ר דירקטוריון,

דירקטור, יועץ משפטי ומנהל סיכונים) : _____

1.4.3. סוג הבקשה (מינוי חדש, תקופת כהונה נוספת, ממלא מקום, אחר) :

1.4.4. תאריך המינוי המיועד : _____

1.5. השכלה

בסעיף זה יש להתייחס לכל סוגי ההשכלה. ביחס לכל אחד מהם נא ציין (בצירוף תעודות):

	תואר/תעודה אקדמית/אחר ¹	מקצוע עיקרי	התמחות	שם המוסד האקדמי ומענו	מספר שנות הלימוד	שנת קבלת התואר
א.						
ב.						
ג.						

1.6. פרטי תעסוקה

פרט את כל התפקידים² שאותם מילאת במהלך 5 השנים האחרונות, לרבות תפקידי מנכ"ל, סמנכ"ל, יו"ר דירקטוריון, דירקטור, דירקטור חיצוני, שירותי ייעוץ, תפקידים ללא שכר, שותפויות, מיזמים ותפקידים בעמותות ובאקדמיה. ביחס לכל אחד מהם נא ציין:

	תאריך התחלה (חודש ושנה)	תאריך סיום (חודש ושנה)	התפקיד	שם המעסיק	מספר חברה ³	אופי העסק	עבור מועמד לדח"צ - אומדן להיקף הנכסים של העסק (במהלך תקופת הכהונה)	האם המעסיק היה נתון לפיקוח של רשות רגולטורית כלשהי, ואם כן מהי	תחומי אחריותך	קשרים נוספים עם המעסיק או עם בעל השליטה בו ⁴	סיבת העזיבה ⁵
א.											
ב.											
ג.											
ד.											

¹ אם אין תואר, נא לציין במפורש.

² אם כיהנת במספר תפקידים על פני זמן אצל מעסיק אחד, יש לפרט את כל התפקידים בהם כיהנת לרבות תאריך התחלה וסיום (חודש ושנה).

³ בחברה ישראלית – כפי שמופיע ברשם החברות או רישום רלוונטי אחר; בחברה זרה – יש לציין לצד המספר גם את מדינת ההתאגדות.

⁴ אחזקת מניות, שותפות בשליטה וכיו"ב.

⁵ התפטרות, פיטורין, פרישה, סיום חוזה, אחר.

1.7. החזקות

פרט את הגופים שהיית או שאתה בעל שליטה בהם או מחזיק בשיעור של חמישה אחוזים או יותר מהון המניות המונפק שלהם או מכוח ההצבעה בהם, או שאתה רשאי למנות בהם דירקטור אחד או יותר או את המנהל הכללי, בחמש השנים האחרונות.

שם הגוף	מספר הגוף ³	צורת ההתאגדות ⁶	תחום הפעילות ⁷	סוג החזקה ⁸	אחוז המניות המוחזקות	תאריך תחילת הקשר	תאריך הפסקת הקשר

1.8. פרטים נוספים

1.8.1. מהי מידת היכרותך עם הוראות המפקח על הבנקים והדרישות הנובעות מהוראות החוקים הרלוונטיים, או הוראות רגולטוריות ומקצועיות אחרות, אשר יחולו עליך מכח תפקידך כדירקטור/ מבקר פנימי/ נושא משרה אחר?

נדרש לעבור הדרכה/ מכיר במידה בינונית/ מכיר במידה רבה; פרט:

1.8.2. האם ידוע לך על מניעה כלשהי אשר עלולה להגביל את יכולתך מלעמוד בכללים המחייבים בהתאם לסעיף 1.8.1 לעיל?

כן / לא; אם כן פרט: _____

1.8.3. האם עיסוקיך האחרים מותירים בידך זמן מספק למלא את תפקידך בתאגיד הבנקאי? כן / לא; אם כן פרט כיצד אתה מתכוון לחלק את הזמן בין מילוי תפקידך בתאגיד הבנקאי לבין עיסוקיך האחרים:

1.8.4. נא פרט כיצד ניסיוןך והידע שצברת יכולים לסייע לך למלא את התפקיד ולתרום להתנהלות התאגיד הבנקאי: _____

1.8.5. ככל שאתה מועמד לתפקיד מבקר פנימי, האם אתה עומד בסעיף 14ה(ג) לפקודה לעניין מבקר פנימי?

כן / לא; אם כן פרט: _____

⁶ חברה ציבורית, חברה פרטית, שותפות, עוסק מורשה וכד'.

⁷ בנקאות, סליקה, ביטוח, השקעות, אשראי, פיננסים, טכנולוגיה, תקשורת, מזון, תשתיות, נדל"ן וכד'.

⁸ על פי האפשרויות הבאות: בעל שליטה, בעל עניין, אחר.

1.8.6. פרט כל מידע רלוונטי אחר לבקשה – עליך לציין ולפרט כל מידע שעשוי להיות רלוונטי לצורך בחינת מועמדותך, גם אם אתה סבור שאין בו כדי למנוע את כהונתך (כגון תביעות וקשרים אישיים או מקצועיים): _____.

2. יושרה אישית ועסקית

בהיקף שהפיקוח על הבנקים זכאי לקבל על פי חוק המידע הפלילי ותקנת השבים⁹ והתקנות שהותקנו מכוחו, האם אירע בעבר אירוע מהמפורטים להלן? במקרה של תשובה חיובית – פרט וצרף צילום של הכרעת הדין, גזר הדין או החלטת ביהמ"ש במקרים הרלוונטיים. בהתאם לסעיף 4 לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים⁹ כל אדם זכאי לעיין במידע הפלילי¹⁰ על עצמו. באפשרותך לצרף מידע על שיקום או נסיבות אישיות או אחרות כדי שיילקח בחשבון בעת בחינת מועמדותך.

2.1. האם הורשעת בעבירה בבית משפט בישראל, זולת אם חלפה תקופת המחיקה לפי חוק המידע הפלילי ותקנת השבים⁹, או בבית משפט מחוץ לישראל?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

2.2. האם הוגש נגדך כתב אישום שהוא תלוי ועומד?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

2.3. האם מתנהלות נגדך חקירות פליליות תלויות ועומדות לגבי עבירות מסוג פשע ועוון?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

2.4. האם הושת עליך כופר?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

2.5. האם הושת עליך עיצום כספי או סנקציה אחרת לרבות בהליך מינהלי¹¹?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

2.6. האם הוגשה נגדך תביעה נגזרת או תובענה ייצוגית?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

2.7. האם היית או אתה שולט או בעל תפקיד בכיר (דירקטור, מנכ"ל או עובד בדרג אחד מתחתיו) בחברה שהוגש נגדה כתב אישום שהוא תלוי ועומד (בהתייחס לאירוע שהתרחש במהלך תקופת כהונתך)?

כן / לא; אם כן פרט וציין האם היו ממצאים בעלי נגיעה אישית כלפיך או לגבי תפקידך:

_____.

⁹ חוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019.

¹⁰ מידע מהמרשם הפלילי ומהמרשם המשטירתי.

¹¹ לרבות, הטלת אמצעי אכיפה על ידי ועדת האכיפה המנהלית.

2.8. האם היית או אתה שולט או בעל תפקיד בכיר (דירקטור, מנכ"ל או עובד בדרג אחד מתחתיו) בחברה שהושת עליה כופר או עיצום כספי או סנקציה אחרת לרבות בהליך מנהלי (בהתייחס לאירוע שהתרחש במהלך תקופת כהונתך)?

כן / לא ; אם כן פרט וציין האם היו ממצאים בעלי נגיעה אישית כלפיך או לגבי תפקידך :

2.9. האם הורשעת בידי גוף משמעותי?

כן/ לא ; אם כן פרט : _____

2.10. האם מתנהלות כנגדך, חקירות פליליות לגבי עבירות מסוג פשע ועוון, בהתייחס לתקופת כהונתך?

כן / לא ; אם כן פרט : _____

2.11. האם מתנהלות כנגד עסק שבו היית או אתה שולט או בעל תפקיד בכיר (דירקטור, מנכ"ל או עובד בדרג אחד מתחתיו), חקירות פליליות לגבי עבירות מסוג פשע ועוון, בהתייחס לתקופת כהונתך?

כן/ לא ; אם כן פרט וציין אם יש ממצאים בעלי נגיעה אישית כלפיך או לגבי תפקידך :

2.12. האם מתנהלות או התנהלו כנגדך חקירות שאינן פליליות או הליכים משמעותיים כלשהם, כולם על ידי רשויות פיקוח כלשהן, בישראל או בחו"ל, או שנמסרה הודעה בדבר שקילת הליכים כאמור בקשר עם הפרת דרישות או סטנדרטים של מערכת רגולטורית בישראל או בחו"ל?

כן/ לא ; אם כן פרט : _____

2.13. האם מתנהלות או התנהלו כנגד עסק שבו היית או אתה שולט או בעל תפקיד בכיר (דירקטור, מנכ"ל או עובד בדרג אחד מתחתיו), חקירות שאינן פליליות או הליכים משמעותיים כלשהם, כולם על ידי רשויות פיקוח כלשהן, בישראל או בחו"ל, או שנמסרה הודעה בדבר שקילת הליכים כאמור בקשר עם הפרת דרישות או סטנדרטים של מערכת רגולטורית בישראל או בחו"ל, בהתייחס לתקופת כהונתך?

כן/ לא ; אם כן פרט וציין אם היו ממצאים בעלי נגיעה אישית כלפיך או לגבי תפקידך :

2.14. האם עבדת או החזקת מניות בתאגיד שבוטל או הותלה רישומו, אישורו, חברותו או רישונו על ידי גוף רגולטורי? האם כתוצאה משלילת הרישיון הרלוונטי של התאגיד, אם נשלל, נשללה או הוגבלה יכולתך לעסוק בתחום הטעון רישיון?

כן / לא ; אם כן פרט : _____

2.15. האם הופסקה בעבר כהונתך כמנהל או כדירקטור בגוף שבו כיהנת או האם נפסלת מלשמש כדירקטור או בכל תפקיד ניהולי אחר? ככל שהרקע לכך הוא עבירה פלילית, השב בפירוט רק בגין עבירות שהדין מתיר להביא בחשבון לצורך בחינת מועמדותך.

כן / לא ; אם כן פרט : _____

- 2.16. האם ביהמ"ש נתן לך צו הגבלה כהגדרתו בסעיף 7 לחוק החברות?
כן / לא; אם כן פרט: _____.
- 2.17. האם פורסם דו"ח מבקר המדינה הכולל ממצאים בעלי נגיעה אישית כלפיך, לרבות כאלה ביחס לתפקודך?
כן / לא; אם כן פרט וציין את פרטי דו"ח מבקר המדינה: _____.
- 2.18. האם הוגשה נגדך תביעה אזרחית על ידי רשות מרשויות המדינה בשל כהונה או תפקיד שמלאת?
כן / לא; אם כן פרט וציין את פרטי ההליך: _____.
- 2.19. האם קיים כנגדך פסק דין, בישראל או בחו"ל, שבגינו, נכון למועד ההצהרה, אתה חב חבות כספית כלפי צד שלישי?
כן / לא; אם כן פרט: _____.
- 2.20. האם ערכת, בישראל או בחו"ל, הסדרים עם נושים, הגשת בקשות לפשיטת רגל, הוכרזת כפושט רגל, נכסיד חולטו, הוטל עיקול על נכסיד, או האם אתה נמצא בהליכים הקשורים לנושאים אלו?
כן / לא; אם כן פרט: _____.
- 2.21. האם היית או אתה שולט או בעל תפקיד בכיר (דירקטור, מנכ"ל או עובד בדרג אחד מתחתיו) בתאגיד שפורק או שהיה או הינו בהליכי פירוק, למעט פירוק מרצון, בכינוס נכסים, או שעשה הסדר עם נושים?
כן / לא; אם כן פרט: _____.

3. ניגודי עניינים

- 3.1. האם עיסוקיך או עסקיך יוצרים (או שקיים חשש כי הם עלולים ליצור) ניגוד עניינים בדרך של קבע בינד לבין התאגיד הבנקאי?
כן / לא; אם כן פרט: _____.
מה אופיו של ניגוד העניינים? ומהי תכיפותו של ניגוד העניינים?
פרט: _____.
- 3.2. האם יש לך קשרים עסקיים או מקצועיים עם גופים פיננסיים?
כן / לא; אם כן, פרט את שם הגוף ומהות הקשר: _____.
- 3.3. האם ישנם קשרים (עסקיים, מקצועיים, תעסוקתיים או משפחתיים) כלשהם בינך, ו/או בין קרובך²⁵, לבין בעלי השליטה בבנק, בין אם מקורם בבעלות משותפת ו/או בניהול עסקים/ מיזמים משותפים, ובין אם בכל דרך אחרת?
כן / לא; אם כן פרט: _____.

3.4. האם יש חשיפה¹² של מי מהתאגידים המפורטים בסעיפים 3.4.1-3.4.3, לך, לבן זוגך או לתאגיד, בו אחד מכם הוא בעל השליטה, יו"ר הדירקטוריון, מנכ"ל או נושא משרה אחר הכפוף ישירות למנכ"ל (להלן - צד נגדי):

3.4.1. לתאגיד הבנקאי

כן / לא; אם כן פרט עבור כל צד נגדי: _____.

3.4.2. לתאגיד בשליטת התאגיד הבנקאי

כן / לא; אם כן פרט עבור כל צד נגדי: _____.

3.4.3. לתאגיד השולט בתאגיד הבנקאי

כן / לא; אם כן פרט עבור כל צד נגדי: _____.

3.5. האם אתה בעל החזקות במניות התאגיד הבנקאי, במניות תאגיד בשליטת התאגיד הבנקאי או במניות חברת האם של התאגיד הבנקאי? אם כן, פרט את שם החברה, מספרה³ ואחוז המניות המוחזקות על ידך: _____.

4. מועמד לתפקיד דירקטור

4.1. האם אתה בקיא בשפה העברית, לפחות ברמת הקריאה והדיבור, באופן המאפשר קריאת חומר הרקע לשיבות והשתתפות פעילה בדיונים?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

4.2. האם הנך בעל כישורים הולמים לכהונה כדירקטור בתאגיד בנקאי כנדרש בסעיף 30 להוראה 301, בין היתר, מבחינת השכלה, ידע, ניסיון או מומחיות באחד או יותר מהתחומים הבאים: בנקאות, כספים, פעילות כלכלית או עסקית, משפט, מימון, חשבונאות, ניהול סיכונים, ציות רגולטורי, טכנולוגיית מידע או אבטחת מידע (לרבות סייבר)?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

4.3. האם אתה בעל ניסיון כנדרש בסעיף 2(א)(3) לתקנות החברות (תנאים ומבחנים לדירקטור בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית ולדירקטור בעל כשירות מקצועית), התשס"ו 2005¹³?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

4.4. האם אתה בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית כמשמעותו של המושג בסעיף 1 לתקנות החברות (תנאים ומבחנים לדירקטור בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית ולדירקטור בעל כשירות מקצועית), התשס"ו 2005¹⁴?

¹² כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)".

¹³ ניסיון של חמש שנים לפחות באחד מאלה, או ניסיון מצטבר של חמש שנים לפחות בשניים או יותר מאלה:

(א) תפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

(ב) כהונה ציבורית בכירה או בתפקיד בכיר בשירות הציבורי;

(ג) תפקיד בכיר בתחום עיסוקיה העיקריים של החברה.

כן / לא ; אם כן פרט : _____.

4.5. האם אתה בעל ניסיון בנקאי כאמור בסעיף 25(א) להוראה 301?

כן / לא ; אם כן פרט : _____.

4.5.1. האם כיהנת לפחות שלוש שנים במשרה בכירה, כהגדרתה בסעיף 25(א)(i) להוראה

301, בבנק או בבנק בחו"ל, ועסקת בניהול או בבקרה של תחום ליבה או של סיכון

מהותי לתאגיד הבנקאי אליו אתה מיועד לכהן כדירקטור?

כן/לא ; אם כן פרט את התפקיד : _____.

4.5.2. האם דיווחת ישירות למנכ"ל או למנהל שדיווח ישירות למנכ"ל?

כן / לא ; אם כן פרט את תקופת הכהונה שלך בתפקיד : _____.

4.5.3. האם כיהנת כדירקטור בתאגיד בנקאי?

כן/לא ; אם כן, פרט את תקופת הכהונה : _____.

4.5.4. האם כיהנת כיו"ר דירקטוריון בתאגיד בנקאי?

כן/לא ; אם כן פרט את שם התאגיד ואת תקופת הכהונה (מועד תחילה ומועד

סיום ; חודש ושנה) : _____.

4.5.5. האם שימשת כשותף האחראי על ניהול ביקורת בתאגיד בנקאי במשרד רו"ח

מבקר?

כן/לא ; אם כן פרט את התפקיד, שם המשרד ואת תקופת הכהונה (מועד תחילה

ומועד סיום ; חודש ושנה) : _____.

4.6. האם אתה בעל ידע וניסיון מוכח בתחומי טכנולוגית המידע (בהתאם לסעיף 25(ד) להוראה

301)?

כלל לא / במידה מועטה / במידה בינונית / במידה רבה ; פרט : _____.

4.7. האם אתה בעל ידע וניסיון בתחומי ניהול סיכונים, ביקורת ובקרה?

כלל לא / במידה מועטה / במידה בינונית / במידה רבה ; פרט : _____.

¹⁴ דירקטור בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית הוא מי שבשל השכלתו, ניסיונו וכישוריו הוא בעל מיומנות גבוהה והבנה בנושאים עסקיים חשבונאיים ודוחות כספיים באופן המאפשר לו להבין לעומק את הדוחות הכספיים של החברה ולעורר דיון בקשר לאופן הצגתם של הנתונים הכספיים; הערכת מיומנותו החשבונאית והפיננסית של דירקטור תיעשה בידי הדירקטוריון, ויובאו במכלול השיקולים, בין השאר, השכלתו, ניסיונו, וידיעותיו בנושאים אלה:

(1) סוגיות חשבונאיות וסוגיות בקרה חשבונאיות האופייניות לענף שבו פועלת החברה ולחברות בסדר הגודל והמורכבות של החברה;

(2) תפקידיו של רואה החשבון המבקר והחובות המוטלות עליו;

(3) הכנת דוחות כספיים ואישורם לפי החוק ולפי חוק ניירות ערך.

4.8. האם אתה נדרש לתקופת צינון בהתאם לסעיף 31(ג) להוראה 301¹⁵?

כן / לא; אם כן, מתי מסתיימת תקופת הצינון: _____.

4.9. האם אתה מקיים את אחד מאלה:

(1) שולט¹⁶ בתאגיד ריאלי משמעותי¹⁷? כן/ לא; פרט: _____.

(2) אדם הקשור לשולט¹⁸ בתאגיד ריאלי משמעותי? כן/ לא; פרט: _____.

(3) נושא משרה¹⁹ בתאגיד ריאלי משמעותי? כן/ לא; פרט: _____.

4.10. ניגוד עניינים דרך קבע

4.10.1. האם אתה מכהן כדירקטור, כחבר ועדת השקעות, כחבר ועדת אשראי או עובד²⁰

באחד או יותר מהגופים הבאים: קרן להשקעות משותפות בנאמנות או חברה

לניהול קרן כאמור, קופת גמל או חברה מנהלת, מבטח, מנהל תיקים, יועץ

השקעות, חבר בורסה, חתם או תאגיד מסוג אחר שעיסוקו העיקרי בתחום שוק

ההון או תאגיד השולט בתאגיד כאמור?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

4.10.2. האם אתה מכהן כדירקטור, כחבר ועדת השקעות, כחבר ועדת אשראי או עובד²⁰

בתאגיד בנקאי אחר, בתאגיד אחר הנשלט על ידי תאגיד בנקאי אחר או בתאגיד

השולט בתאגיד בנקאי אחר?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

4.10.3. האם אתה מכהן כדירקטור, כחבר ועדת השקעות, כחבר ועדת אשראי או עובד²⁰

בתאגיד נשלט בידי התאגיד הבנקאי (בין אם הוא תאגיד בנקאי ובין אם לא)?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

¹⁵ לא ימונה כדירקטור אדם שכהן כדירקטור בתאגיד בנקאי אחר ולא חלפה שנה מיום שחדל לכהן כדירקטור כאמור, אלא בהסכמת הדירקטוריון שהיה חבר בו ובלבד שחלפה לפחות חצי שנה מתום כהונתו כדירקטור בתאגיד הבנקאי האחר.

¹⁶ שולט, לרבות מחזיק בדבוקת שליטה כהגדרתה בחוק החברות, בתאגיד ריאלי שבו אין בעל שליטה אחר.

¹⁷ "תאגיד ריאלי משמעותי" – תאגיד המנוי ברשימת התאגידים הריאליים המשמעותיים, בהתאם לסעיף 30 לחוק לקידום התחרות לצמצום הריכוזיות, התשע"ד-2013.

¹⁸ "אדם הקשור לשולט" – קרובו (בן זוג, אח, הורה, צאצא, בן הזוג ובן זוגו של כל אחד מאלה), שותפו של שולט, או מי שבינו לבין השולט מתקיימים יחסי עבודה, קשרים עסקיים או מקצועיים דרך כלל או שליטה, וכן מי שמכהן בנושא משרה בשולט.

¹⁹ "נושא משרה" – מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, כל ממלא תפקיד כאמור בחברה אף אם תוארו שונה, וכן דירקטור, או מנהל הכפוף במישרין למנהל הכללי, וכל עובד אחר הכפוף לכל אלה במישרין.

²⁰ "עובד" – כהגדרתו בסעיף 31 בהוראה 301: "לרבות מי שמתקיימים בינו לבין הגוף קשרים מקצועיים דרך קבע".

4.10.4. האם אתה מכהן כדירקטור, כחבר ועדת השקעות, כחבר ועדת אשראי או עובד²⁰

בגוף פיננסי²¹ או בתאגיד השולט בגוף פיננסי?

כן / לא; אם כן, פרט האם הגוף הפיננסי קטן (סך נכסיו אינו עולה על 2 מיליארד

ש"ח) / בינוני (סך נכסיו גבוה מ-2 מיליארד ש"ח ונמוך או שווה מ-10 מיליארד

ש"ח) / גדול (סך נכסיו עולה על 10 מיליארד ש"ח): _____.

4.10.5. עבור מועמד לתפקיד דירקטור – פרט את התאגידים בענף משנה אשר יש לך זיקה

אליהם כאמור בסעיף 55 להוראה 301: _____.

5. מועמד לתפקיד דירקטור חיצוני

5.1. האם אתה עומד בתנאי סעיף 240 לחוק החברות?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.2. האם אתה עובד של רשות ניירות ערך או עובד הבורסה?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.3. האם אתה מכהן כדירקטור בחברה אחרת בה משמש מי מחברי דירקטוריון התאגיד

הבנקאי כדירקטור חיצוני?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.4. האם אתה קרוב²² של בעל השליטה בתאגיד הבנקאי?

כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.5. האם כיום או בשנתיים האחרונות יש או היתה לך, לקרובך²², לשותף, למעבידך או למי

שאתה כפוף לו במישרין או בעקיפין, או לתאגיד שאתה בעל השליטה בו, זיקה²³ לאחד

מהגופים הבאים:

5.5.1. התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.5.2. בעל השליטה בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.5.3. לקרוב²² של בעל השליטה: כן / לא אם כן פרט: _____.

5.5.4. לתאגיד שנמצא בשליטת התאגיד הבנקאי כיום או במהלך השנתיים האחרונות:

כן / לא; אם כן פרט: _____.

²¹ "גוף פיננסי" – כהגדרתו בסעיף 31 בהוראה 301: "כל אחד מאלה:

(1) גוף מוסדי כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981;

(2) מנהל קרן להשקעות משותפות בנאמנות כמשמעותו בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994."

²² "קרוב" כהגדרתו בחוק החברות: "בן זוג, אח או אחות, הורה, הורי הורה, צאצא וכן צאצא, אח, אחות או הורה של בן

הזוג או בן זוג של כל אחד מאלה".

²³ "זיקה" כהגדרתה בחוק החברות: "קיום יחסי עבודה, קיום קשרים עסקיים או מקצועיים דרך כלל או שליטה, וכן

כהונה כנושא משרה..."

5.5.5. לתאגיד שנמצא בשליטת בעל השליטה של התאגיד הבנקאי כיום או במהלך השנתיים האחרונות: כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.6. מועמד לתפקיד דירקטור חיצוני כהגדרתו בסעיף 24 להוראה 301, נדרש להשיב גם על השאלות המפורטות להלן:

5.6.1. האם הנך עומד בתנאי סעיף 24(ב) להוראה 301? כן / לא פרט: _____.

5.6.2. האם כיום או בשנתיים האחרונות יש או היתה לך, לקרובך²², לשותף, למעבידך או למי שאתה כפוף לו במישרין או בעקיפין, או לתאגיד שאתה בעל השליטה בו, זיקה²³ למחזיק מעל 5% מסוג מסוים של אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

5.6.3. האם אתה, בן זוגך, מי מהוריך או מצאצאיך מחזיקים יותר מ-1% ממניות הנסחרות של מי מהגופים הבאים:

- (1) התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.
- (2) תאגיד נשלט על ידי התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.
- (3) תאגיד השולט בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.
- (4) תאגיד בנקאי הנשלט בידי מי מהגופים המפורטים לעיל: כן / לא פרט: _____.

5.6.4. האם אתה, בן זוגך, מי מהוריך או מצאצאיך מחזיקים מניות שאינן נסחרות של מי מהגופים הבאים:

- (1) התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.
- (2) תאגיד נשלט על ידי התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.
- (3) תאגיד השולט בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- (4) תאגיד בנקאי הנשלט בידי מי מהגופים המפורטים לעיל: כן / לא; אם כן פרט: _____.

6. מועמד לתפקיד דירקטור בתאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה שחל עליו סעיף 11 לפקודה

6.1. מיהו הגורם שהציע את מועמדותך לכהונת דירקטור לאסיפה הכללית (סמן את התשובה המתאימה):

6.1.1. הוועדה למינוי דירקטורים בתאגידים בנקאיים שמונתה לפי סעיף 36 לחוק הבנקאות (רישוי) (להלן – הוועדה): _____.

6.1.2. המחזיק יותר משני אחוזים וחצי מסוג מסוים של אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי – פרט שם ושיעור החזקה: _____.

6.1.3. חבר מחזיקים²⁴ כמשמעותו בסעיף 11ד(א)(3)(ב) לפקודה – פרט שמות ושיעורי החזקה: _____.

6.2. האם אתה או קרובך²⁵, ככל הידוע לך, מחזיקים יותר מרבע אחוז במניות סחירות באחד או יותר מהבאים (במידת הצורך, ציין את שיעור ההחזקה, שם התאגיד או המחזיק ואת קרבת המשפחה):

6.2.1. בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

6.2.2. בתאגיד הנשלט בידי התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

6.2.3. במחזיק מהותי²⁶ כהגדרתו בסעיף 11ה(ה) לפקודה: כן / לא; אם כן פרט: _____.

6.3. האם אתה או קרובך²⁵, ככל הידוע לך, מחזיקים באמצעי שליטה מכל סוג שהוא (למעט מניות סחירות), באחד או יותר מהבאים (במידת הצורך, ציין את שיעור ההחזקה ואת סוג אמצעי השליטה, שם התאגיד או המחזיק ואת קרבת המשפחה):

6.3.1. בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

6.3.2. בתאגיד הנשלט בידי התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

6.3.3. במחזיק מהותי²⁶ כהגדרתו בסעיף 11ה(ה) לפקודה: כן / לא; אם כן פרט: _____.

6.4, 6.5 ו-6.6 – כהונה כדירקטור בתאגיד בנקאי בלא גרעין שליטה לא תיחשב "זיקה" ביחס למי שמועמד לכהונה נוספת.

6.4. האם כיום או בשנתיים האחרונות, יש לך או למי שבקשר קרוב עימך²⁷ זיקה²⁸ לאחד או יותר מהבאים (במידת הצורך, ציין את סוג הזיקה, שם התאגיד או האדם ופירוט הקשר של הקרוב אליך):

6.4.1. לתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן פרט: _____.

²⁴ "חבר מחזיקים" – שניים או שלושה מחזיקים באמצעי שליטה בתאגיד בנקאי, שכל אחד מהם מחזיק יותר מאחוז אחד ולא יותר משני אחוזים וחצי מסוג מסוים של אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי, המחזיקים יחד לא פחות משני אחוזים וחצי ולא יותר מחמישה אחוזים, מסוג מסוים של אמצעי שליטה כאמור.

²⁵ "קרוב" – כהגדרתו בחוק הבנקאות (רישוי): "בן זוג, אח, הורה, צאצא, צאצא בן הזוג, ובן זוגו של כל אחד מאלה".
²⁶ "מחזיק מהותי" כהגדרתו בסעיף 11ה(ה) לפקודה: "מי שמחזיק יותר משני אחוזים וחצי מסוג מסוים של אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי, מי ששולט במחזיק כאמור, מי שנשלטו בידי מי מהם, חבר בחבר- מחזיקים כמשמעותו בסעיף 11ד(א)(3)(ב), מי ששולט בחבר בחבר- מחזיקים כאמור, ומי שנשלט בידי מי מהם". ראה רשימה של המחזיקים מעל 2.5% באתר האינטרנט של התאגיד הבנקאי. לתשומת ליבך, יש להתייחס הן לרשימת בעלי העניין והן לרשימת המחזיקים לפי סעיף 11 לפקודה, וכן לשולטים בהם והנשלט בידי מי מהם.

²⁷ "קשר קרוב" כהגדרתו בסעיף 36ב(א) לחוק הבנקאות (רישוי): "יחסים שבין אדם לקרובו, לשותפו, למעבידו, למי שהוא כפוף לו במישרין או בעקיפין, וכן לתאגיד שהוא בעל השליטה בו".

²⁸ "זיקה" כהגדרתו בסעיף 11ה(ה) לפקודה: "קיום יחסי עבודה, קיום קשרים עסקיים או מקצועיים דרך כלל, למעט קשרים זניחים, וכן כהונה כנושא משרה, ואולם קשרים עסקיים קמעונאיים שבין תאגיד ללקוח לא ייחשבו כזיקה".

- 6.4.2. לתאגיד בשליטתו של התאגיד הבנקאי²⁹: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.4.3. לנושא משרה בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.4.4. למחזיק מהותי²⁶: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.5. האם ממועד המינוי ואילך, יש לך זיקה²⁸ לאחד או יותר מהבאים (במידת הצורך, ציין את הקרבה):
- 6.5.1. לקרוב²⁵ של נושא משרה בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.5.2. לקרוב²⁵ של מחזיק מהותי²⁶: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.5.3. לשותף של מחזיק מהותי²⁶: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- ככל שהתשובה חיובית, האם אתה מתחייב להפסיק את הנסיבות שיוצרות את הזיקה עד לתחילת כהונתך?
- 6.6. האם כיום יש לך או למי שאתה בקשר קרוב עימו²⁷ קשרים עסקיים או מקצועיים, גם אם קשרים אלה אינם דרך כלל, עם אחד או יותר מהבאים (במידת הצורך, ציין את פרטי התאגיד או האדם והקשרים עימו):
- 6.6.1. עם התאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.6.2. עם תאגיד בשליטתו של התאגיד הבנקאי²⁹: כן / לא, אם כן, פרט: _____.
- 6.6.3. עם נושא משרה בתאגיד הבנקאי: כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.6.4. עם מחזיק מהותי²⁶ שהציע את מועמדותך לכהונת דירקטור בתאגיד הבנקאי: _____.
- כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.7. במקרה שאתה מועמד שהוצע לתפקיד על ידי הוועדה עליך להשיב גם על השאלות הבאות:
- 6.7.1. האם יש לך זיקה²⁸ לחבר הוועדה במועד המינוי³⁰: _____.
- כן / לא; אם כן, פרט: _____.
- 6.7.2. האם אתה שר, סגן שר או חבר הכנסת, או בעל זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר או לסגן שר, או אתה עובד מדינה או עובד של תאגיד שהוקם בחוק? _____.
- כן / לא; אם כן, פרט: _____.

* * *

²⁹ לרבות תאגיד שהיה בשליטתו של התאגיד הבנקאי במועד כלשהו בשנתיים האחרונות.³⁰ רשימת חברי הוועדה מפורסמת באתר האינטרנט של בנק ישראל.

תצהיר המועמד

אני החתום מטה _____, נושא תעודת זהות¹ מס' _____, לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. ידוע לי כי אני מועמד/ת לתפקיד מנכ"ל/ יו"ר דירקטוריון/ דירקטור/ דירקטור חיצוני/ מבקר פנימי/ יועץ משפטי/ אחר (פירוט: _____) (מחק את המיותר) בתאגיד בנקאי/ בחברה _____ (להלן – התאגיד הבנקאי).

כל המידע והפרטים בשאלון זה מולאו על ידי והם מלאים, נכונים ואמיתיים. ידוע לי כי מידע זה ישמש את בנק ישראל לצורך בחינת מועמדותי וכהונתי כנושא משרה כאמור, וימשיך לשמש במהלך כל תקופת כהונתי בתפקיד האמור.

2. אני מתחייב להודיע על כל שינוי כנדרש בהוראות ניהול בנקאי תקין 301 במהלך כהונתי בסמוך להתרחשותו.

3. ידוע לי שהמידע כאמור, ככל שיהא רלוונטי, עשוי לעבור לנגיד בנק ישראל וכן למספר מצומצם של עובדים בפיקוח על הבנקים או לעובדי בנק ישראל אחרים וזאת ככל שהדבר יידרש לצורך בחינת מועמדותי או במהלך כל תקופת כהונתי בתפקיד האמור.

4. אני מסכים להסרת כל זכות לחיסיון או לסודיות לגבי כל מידע אודותיי או אודות עסקי המצוי בידי גופים משטורתיים, חקירתיים או ממלכתיים אחרים בארץ ובחו"ל, כולל האינטרפול, בידי רשות פיקוח או אסדרה, בארץ ובחו"ל (כגון הפיקוח על הבנקים, רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון, רשות התחרות והרשות לני"ע), שלטונות המס בארץ ובחו"ל, וכן בידי תאגידים בנקאיים או בנקים בחו"ל ומסכים כי אלה ימסרו את המידע או המסמכים שבידם לפיקוח על הבנקים בהיקף שהוא זכאי לקבל על פי דין, ובישראל על פי חוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019. ידוע לי כי הסכמתי כאמור בסעיף זה, פוטרת את הגופים המנויים בסעיף זה מחובת הסודיות או החיסיון כלפי, ואני מוותר בזאת על כל טענה בקשר להפרת חובת הסודיות או החיסיון של גופים אלו כלפי ומסירת המידע אודותי לבנק ישראל. כן ידוע לי כי הסכמתי כאמור לעיל פוטרת את הגופים המנויים בסעיף זה ואת מקבל המידע ממשלוח הודעה אלי בדבר מסירת המידע אודותיי.

הסכמה זו תהיה רק לצורך בחינת מועמדותי וכהונתי כנושא משרה בתאגיד בנקאי, ותמשיך להיות תקפה במהלך כל תקופת כהונתי בתפקיד האמור.

5. ידוע לי שלא חלה עלי חובה חוקית למסור את המידע והפרטים שמסרתי בשאלון. יחד עם זאת אני מודע לכך שמידע זה נדרש לצורך אישורי כנושא משרה כאמור.

6. ידוע לי שהמידע אודותי יישמר במאגר מידע המנוהל בבנק ישראל² וקיימת לי הזכות לעיין בו לפי סעיף 13 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות), וכן הזכות לבקש לתקן את המידע האישי לפי סעיף 14 לחוק הגנת הפרטיות.

7. עיסוקי האחרים מותירים בידי את הזמן הדרוש לצורך מילוי התפקיד.

¹ במקרה של אזרח שאינו ישראלי – מספר זיהוי אחר כגון דרכון של מדינה (יש לפרט מספר דרכון ומדינת הוצאתו).

² למנהל המאגר ניתן לפנות באמצעות דוא"ל: privacy.protection@boi.org.il.

8. לא קיים ניגוד עניינים דרך קבע או חשש לקיומו של ניגוד עניינים דרך קבע בין התפקיד שאליו אני מועמד ובין כל תפקיד או עיסוק אחר שאותו אני ממלא או לבין השקעותיי הפרטיות ואני מתחייב לגלות לתאגיד הבנקאי באופן מידי כל ניגוד עניינים כאמור אם יתגלה בעתיד.

אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימה

תאריך

אישור עו"ד

הנני מאשר בזה כי ביום _____ הופיע/ה בפני עורך-דין _____
 במשרדי ברחוב _____ מר/גב' _____
 שזיהה/זיהתה עצמו/עצמה על ידי ת"ז/דרכון מס' _____ / המוכר/ת לי באופן אישי
 ולאחר שהזהרתיו/יה כי עליו/עליה להצהיר את האמת וכי יהיה/תהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק
 אם לא יעשה/תעשה כן, אישר/ה את נכונות התצהיר וחתם/מה עליו.

 חתימת עורך/כת דין

 חותמת

 תאריך

**הסכמה למסירת מידע מהמרשם הפלילי ומידע על תיקים תלויים ועומדים לפי
סעיפים 11 או 12 לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019**

אני הח"מ _____ מס' זהות _____ נותן/ת בזה את הסכמתי לכך שמשטרת ישראל תמסור מידע עליי מהמרשם הפלילי, וכן מידע על תיקים תלויים ועומדים, בהתאם להוראות חוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019 (להלן - החוק) לנגיד בנק ישראל, המפקח על הבנקים ועובד בנק ישראל שהוסמך לכך לשם מינוי לפי סעיפים 11א ו-15ג(ב) לפקודת הבנקאות, 1941.

יובהר כי הסכמתי זו חלה גם על מסירת מידע פלילי לגורם הנ"ל מזמן לזמן לשם מעקב תקופתי אחר שינויים שחלו במידע הפלילי עליי.

הובא לידיעתי כי אני זכאי לפי החוק לעיין בתחנת משטרה ברישומים המנוהלים על שמי במרשם הפלילי ובמרשם המשטרה.

הובהר לי בזה כי ככל שיש לחובתי רישום כאמור, אין בכך בהכרח כדי לשלול את קבלת הזכות או התפקיד ואני רשאי/ת לצרף מידע על שיקומי או נסיבותי האישיות כדי שיילקח בחשבון בעת בחינת בקשתי, בהתאם לאמות המידה שנקבעו בחוק.

ידוע לי כי בהסכמתי זו, אני מוותר/ת על קבלת הודעה על מסירת המידע, וכל זאת בכפוף להוראות החוק.

חתימה: _____ תאריך: _____

מועמד/ת לתפקיד:	
בתאגיד בנקאי/ בחברה:	

הצהרת התאגיד הבנקאי

שם התאגיד הבנקאי/ החברה: _____ (להלן – התאגיד הבנקאי);
 קוד התאגיד בנקאי: _____; שם המועמד: _____;
 מספר ת"ז: _____ (להלן – המועמד); תואר התפקיד: _____.

למיטב ידיעתנו ועל פי המידע והפרטים שנמסרו על ידי המועמד והבדיקות שבצענו, ולאחר שמצאנו שהתפקיד נמצא ברשימת נושאי המשרה החייבים בהודעה למפקח בהתאם לסעיף 11א או סעיפים 15ג(ב) ו-11א, לפקודה, לפי העניין, אנו סבורים שהמועמד הוא בעל כשירות מתאימה לכהן בתפקיד אליו הוא מוצע, ואין מינויו עומד בניגוד להוראות חוק כלשהן או הוראות ניהול בנקאי תקין של המפקח על הבנקים.

אנו מתחייבים להודיע למפקח על הבנקים על שינויים בהתאם לסעיף 4ג) (להוראת ניהול בנקאי תקין 301).

אנו מאשרים שקיבלנו לידינו את התצהיר של המועמד חתום במקור, והוא שמור במשרדי התאגיד הבנקאי, וככל שיידרש נמסור אותו לפיקוח על הבנקים סמוך למועד שנידרש.

במינוי המועמד נבחנו ניגודי עניינים וזיקות על פי כל דין, וככל הנדרש נקבעו הסדרים ראויים.

להצהרה זו מצורף חומר הרקע ותמצית ההחלטות של הדיון בוועדת הביקורת העוסקים בבחינת הזיקות וניגודי העניינים של המועמד, ככל שרלוונטי.

_____	_____	_____	_____
תאריך	שם מורשה החתימה	תפקיד	חתימה וחותמת

הצהרת המבקר הפנימי

נדרש למלא חלק זה במקרה שהמועמד היה או הינו עובד של התאגיד הבנקאי:

בבדיקה שערכתי לגבי דוחות ביקורות פנימיים שנעשו על ידי התאגיד הבנקאי בתחומי אחריותו של מר/גב' _____; ת"ז: _____ (להלן – המועמד):

☐ לא התגלו ממצאים מהותיים כלשהם שהם בעלי נגיעה אישית למועמד, לרבות כאלה הנוגעים לתפקודו.

☐ התגלו ממצאים מהותיים כלשהם שהם בעלי נגיעה אישית למועמד, לרבות כאלה הנוגעים לתפקודו (במידה והיו, נא לפרט).

חתימה וחותמת

שם המבקר הפנימי

תאריך

נספח ב'1תצהיר נושא משרה בתאגיד בנקאי³

אני _____ החתום מטה נושא תעודת זהות⁴ מס' _____
 תפקיד נוכחי _____ בתאגיד הבנקאי/ בחברה (להלן – התאגיד בנקאי)
 _____ תפקיד מבוקש _____ בתאגיד הבנקאי _____,
 לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה
 כן, מצהיר בזאת, כי **לא חלו** שינויים בתשובתי לשאלון למועמד לתפקיד נושא משרה בתאגיד
 בנקאי מיום _____ (להלן – השאלון) עליו חתמתי לפני המינוי שלי כנושא
 משרה בתאגיד הבנקאי _____ בתאריך _____ וכי כל
 המידע והפרטים שמסרתי בתצהיר זה הם מלאים, נכונים ואמיניים, ואני מתחייב להודיע על כל
 שינוי כנדרש בהוראת ניהול בנקאי תקין 301 במהלך כהונתי בסמוך להתרחשותם.
 כמו כן, למיטב ידיעתי, כהונתי בתפקיד המבוקש אינו עומד בניגוד להוראות חוק כלשהן או
 הוראות ניהול בנקאי תקין של המפקח על הבנקים.
 הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

 חתימה

 תאריך

³ על התצהיר להיחתם בישראל למעט במקרים חריגים ובהתאם להנחיות הפיקוח על הבנקים.
⁴ במקרה של אזרח שאינו ישראלי – מספר זיהוי אחר כגון דרכון של מדינה (יש לפרט מס' דרכון ומדינת הוצאתו).

אישור עו"ד

הנני מאשר בזה כי ביום _____ הופיע בפני עורך-דין _____
 במשרדי ברחוב _____ מר/גב' _____,
 שזיהה/זיהתה עצמו/עצמה על ידי תעודת זהות/דרכון מס' _____ /
 המוכר/ת לי באופן אישי ולאחר שהזהרתיו/יה כי עליו/עליה להצהיר את האמת וכי יהיה/תהיה
 צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה/תעשה כן, אישר/ה את נכונות התצהיר וחתם/מה
 עליו.

 חתימת עורך/ת דין

 חותמת

 תאריך

הצהרת התאגיד הבנקאי

שם התאגיד הבנקאי/החברה (להלן – התאגיד הבנקאי) _____
 קוד התאגיד בנקאי _____ .
 למיטב ידיעתנו ועל פי המידע והפרטים שמסר נושא המשרה, אנו סבורים, כי נושא המשרה הינו בעל כשירות מתאימה לכהן בתפקיד המבוקש וכחונתו אינה עומדת בניגוד להוראות חוק כלשהן ו/או הוראות ניהול בנקאי תקין של המפקח על הבנקים.

_____	_____	_____	_____
תאריך	שם מורשה החתימה	תפקיד	חתימה

נספח ב'2תצהיר נושא משרה בעת עדכון פרטים⁵

אני החתום מטה _____ נושא תעודת זהות⁶ מס' _____
 מכהן בתפקיד _____ בתאגיד הבנקאי/ בחברה _____
 מעדכן כי:

לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כי כל המידע והפרטים שמסרתי בהודעת עדכון זו הם מלאים, נכונים ואמיתיים ואני מתחייב להודיע על כל שינוי כנדרש בהוראת ניהול בנקאי תקין 301 במהלך כהונתי בסמוך להתרחשותם.

כמו כן, למיטב ידיעתי, המשך כהונתי בתפקיד אינו עומד בניגוד להוראות חוק כלשהן ו/או הוראות ניהול בנקאי תקין של המפקח על הבנקים.

הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

 חתימה

 תאריך

⁵ על התצהיר להיחתם בישראל למעט במקרים חריגים ובהתאם להנחיות הפיקוח על הבנקים.

⁶ במקרה של אזרח שאינו ישראלי – מספר זיהוי אחר כגון דרכון של מדינה (יש לפרט מס' דרכון ומדינת הוצאתו).

אישור עו"ד

הנני מאשר בזה כי ביום _____ הופיעה בפני עורך-דין _____
 במשרדי ברחוב _____ מר/גב' _____
 שזיהה/זיהתה עצמו/עצמה על ידי ת"ז/דרכון מס' _____ / המוכר/ת לי באופן
 אישי ולאחר שהזהרתיו/יה כי עליו/עליה להצהיר את האמת וכי יהיה/תהיה צפוי/ה לעונשים
 הקבועים בחוק אם לא יעשה/תעשה כן, אישר/ה את נכונות התצהיר וחתם/מה עליו.

 חתימת עורך/ת דין

 חותמת

 תאריך

הצהרת התאגיד הבנקאי

שם התאגיד הבנקאי/החברה (להלן – התאגיד הבנקאי) _____
קוד התאגיד בנקאי _____ למיטב ידיעתנו ועל פי המידע והפרטים שמסר נושא
המשרה בהודעת עדכון זו והבדיקות שביצענו, אנו סבורים, כי נושא המשרה הינו בעל כשירות
מתאימה להמשיך ולכהן בתפקידו, ואין המשך כהונתו עומד בניגוד להוראות חוק כלשהן ו/או
הוראות ניהול בנקאי תקין של המפקח על הבנקים.

חתימה_____
תפקיד_____
שם מורשה החתימה_____
תאריך

נספח ג'

תאגידי שוק הון

1. קרן להשקעות משותפות בנאמנות, כמשמעותה בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994, או חברה לניהול קרן כאמור ;
2. קופת גמל או חברה מנהלת כהגדרתן בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005 ;
3. מבטח כמשמעותו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 ;
4. מנהל תיקים כמשמעותו בסעיף 8(ב) בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 ;
5. יועץ השקעות או משווק השקעות כמשמעותם בסעיף 7(ג) בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 ;
6. חבר בורסה ;
7. חתם שמתקיימים בו תנאי הכשירות לפי תקנות ניירות ערך (חיתום), התשס"ז-2007 ;
8. תאגיד שעיסוקו העיקרי בתחום שוק ההון.

עדכונים

חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
1210		חוזר מקורי	13/9/85
1394		עדכון	11/1/95
1412		עדכון	19/6/89
1473		עדכון	13/8/90
-----	1	שיבוץ בהוראות ניהול בנקאי תקין	8/91
1582	2	עדכון	21/7/92
1606,1609	3	עדכון	8/11/92
1615,1616	4	עדכון	3/1/93
1715	5	עדכון	11/7/94
1739	6	עדכון	2/1/95
-----	7	גרסה מחודשת של קובץ ניהול בנקאי תקין	12/95
1928	8	עדכון	21/6/98
2021	9	עדכון	10/1/01
2038	10	עדכון	22/8/01
2122	11	עדכון	30/11/03
2161	12	עדכון	28/2/05
2287	13	עדכון	29/12/10
2313	14	עדכון	6/11/11
2320	15	עדכון	25/12/11
2332	16	עדכון	30/4/12
2355	17	עדכון	31/12/12
2403	18	עדכון	19/11/13
2405	19	עדכון	25/12/13
2421	20	עדכון	26/5/14
2425	21	עדכון	10/7/14
2476	22	עדכון	29/6/15
2535	23	עדכון	05/07/17
2581	24	עדכון	13/11/18
2669	25	עדכון	30/09/21
2681	26	עדכון	26/12/21
2690	27	עדכון	27/12/21
2691	28	עדכון	18/01/22

עדכונים - המשך

תאריך	פרטים	גרסה	חוזר 06 מספר
10/04/22	עדכון	29	2703
23/02/23	עדכון	30	2742
14/07/25	עדכון	31	2822
29/12/25	עדכון	32	2832

ניהול סיכון אשראי

עקרונות לניהול סיכון אשראי :

1. דירקטוריון של תאגיד בנקאי יתווה את אסטרטגיית ניהול האשראי ומסגרת ניהול הסיכון ויאשר ויסקור תקופתית את מסמך מדיניות האשראי של התאגיד הבנקאי. האסטרטגיה צריכה לשקף את תיאבון הסיכון, כאמור בפרק ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310, בנושא "ניהול סיכונים", ואת רמת הרווחיות המצופה כנגד חשיפה לרמות שונות של סיכון אשראי.
2. ההנהלה הבכירה אחראית ליישום אסטרטגיית ניהול האשראי שהתווה הדירקטוריון, ולפיתוח מסגרת לניהול סיכון האשראי, שתעגן במסמך מדיניות ובנהלים לזיהוי, מדידה, מעקב, פיקוח ובקרה אחר סיכון האשראי. מדיניות ונהלים אלו צריכים להתייחס לסיכונים האשראי בכל הפעילויות בתאגיד הבנקאי, ולחול הן על האשראי הבודד והן על התיק בכללותו.
3. תאגיד בנקאי יזהה וינהל את סיכוני האשראי הגלומים בכל המוצרים והפעילויות שלו. על התאגיד הבנקאי לוודא כי הסיכונים במוצרים חדשים ובפעילויות חדשות כפופים לנהלים ולבקורות נאותים, קודם להשקתם או להיווצרותם. כמו כן, יש לוודא כי מוצרים ופעילויות חדשים מאושרים מראש על ידי הדירקטוריון, או על ידי ועדה מתאימה מטעמו, כמפורט בסעיף 16 להוראה מספר 310.
4. תאגיד בנקאי חייב לפעול על פי קריטריונים נאותים ומוגדרים היטב לאישורי אשראי. קריטריונים אלו צריכים לכלול הנחיות ברורות לגבי שוק היעד, והבנה יסודית של הלווה או של הצד הנגדי לעסקה, כמו גם של מטרת האשראי, מבנה האשראי ומקורות ההחזר שלו.
5. תאגיד בנקאי יקבע מגבלות אשראי כוללות ברמת הלווים, ברמת צד נגדי וברמת מספר לוויים שקיים ביניהם קשר. המגבלות יתייחסו לסוגים שונים של חשיפות מאזניות וחוף מאזניות, בתיק הבנקאי ובתיק למסחר. המגבלות ביחס לסוגי חשיפה שונים ייקבעו כך שיהיה להן ערך מוסף, והן תהיינה ברורות השוואה.
6. תאגיד בנקאי יקיים תהליך ברור ומבוסס לאישור אשראי חדש, כמו גם לשינוי, לאישור מחדש, ולמיחזור אשראי קיים (לעניין הוראה זו – אישור אשראי).
7. כל אשראי שמעמיד תאגיד בנקאי חייב להתבצע בתנאי שוק, ובהתאם למדיניות ולתהליכים המקובלים. בפרט, על מנת למנוע ניצול לרעה ולטפל בניגודי עניינים, אשראי לאנשים קשורים חייב באישור מיוחד, ויהיה נתון למעקב בתשומת לב מיוחדת, על מנת לשלוט או להפחית את הסיכון של העמדת הלוואות כאמור.
8. תאגיד בנקאי יקיים מערכת לתפעול השוטף של סיכוני האשראי במגוון התיקים.
9. תאגיד בנקאי חייב לקיים מערכת למעקב אחר מצבו של אשראי ספציפי, ובכלל זה קביעת נאותות הסיווג וההפרשות להפסדי אשראי.
10. תאגיד בנקאי יפתח מערכת פנימית לדירוג אשראי, ישתמש בה לצורך ניהול סיכון האשראי וייתקף אותה. מערכת הדירוג צריכה להתאים לאופי, לגודל ולמורכבות הפעילות של התאגיד הבנקאי (ראה גם הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 314, בנושא "הערכה נאותה של סיכוני אשראי ומדידה נאותה של חובות" (להלן – הוראה 314)).
11. לתאגיד בנקאי יהיו מערכות מידע ושיטות ניתוח המאפשרות להנהלה למדוד את סיכון האשראי הגלום בכל הפעילויות המאזניות והחוף-מאזניות שלו. מערכות המידע הניהוליות יספקו מידע הולם לגבי הרכב תיק האשראי, כולל זיהוי של ריכוזי סיכון מכל סוג שהוא.

12. לתאגיד בנקאי תהיה מערכת לבקרה אחר הרכב ואיכות תיק האשראי בכללותו.
13. בעת הערכת אשראי ספציפי והערכת תיקי האשראי בכללותם, תאגיד בנקאי ייקח בחשבון שינויים אפשריים עתידיים בתנאים הכלכליים, ויעריך את החשיפה לסיכון אשראי תחת תרחישים שליליים, לרבות תרחישי קיצון.
14. תאגיד בנקאי ייסד מנגנון להערכה בלתי תלויה ומתמשכת של תהליכי ניהול סיכון האשראי, ותוצאות סקירות אלו ידווחו ישירות לדירקטוריון ולהנהלה הבכירה (ראה גם הוראה מספר 310).
15. תאגיד בנקאי יוודא שהיחידות העסקיות, העוסקות בניהול אשראי, מנוהלות היטב, ושרמת חשיפות האשראי שלו תואמת את מדיניות האשראי שנקבעה, ובכלל זה את המגבלות הפנימיות. תאגיד בנקאי יקיים בקורות פנימיות ואמצעים אחרים שיבטיחו דיווח מיידי לדרג המתאים (לרבות הדירקטוריון) על חריגות ממדיניות, מנהלים וממגבלות, לצורך טיפול באותן חריגות.
16. לתאגיד בנקאי יהיו מבנה ארגוני מתאים, מערכות ותהליכים לנקיטת פעולות מתקנות בשלב מוקדם של הידרדרות אשראי, לניהול חובות בעייתיים, להסדרת חובות בקשיים ולפעולות דומות (ראה גם הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 314A, בנושא "ניהול הסדרי חוב ותהליכי גביה של חובות מהותיים בקשיים" (להלן - הוראה 314A).

מבוא

1. בנקים ברחבי העולם נחשפו במהלך השנים לקשיים שנגרמו ממספר רב של סיבות. עם זאת, הסיבה העיקרית לבעיות מהותיות של בנקים ממשיכה להיות קשורה ישירות לנהלים לא נאותים בנוגע לאשראי ללווים ולצדדים נגדיים, לחולשות בניהול סיכוני האשראי ברמת התיק או לחוסר תשומת לב לשינויים בכלכלה, או לנסיבות אחרות, שעלולים להוביל להידרדרות באיכות האשראי של הצדדים הנגדיים, להם חשוף הבנק. מסקנה זו מתבססת על ניסיון שנצבר בבנקים הן ממדינות מפותחות יותר, והן ממדינות מפותחות פחות.
2. סיכון אשראי בהגדרתו הפשוטה הוא הסיכון שלוה, או צד נגדי, של התאגיד הבנקאי לא יעמוד בהתחייבויותיו כלפי התאגיד הבנקאי, כפי שסוכמו. מטרת ניהול סיכוני האשראי היא להשיא את התשואה המותאמת לסיכון של התאגיד הבנקאי, באמצעות שמירה על החשיפה לסיכון אשראי בגבולות מקובלים. תאגיד בנקאי צריך לנהל את סיכון האשראי הגלום בתיק האשראי בכללותו, כמו גם את סיכון האשראי הנובע מאשראי ספציפי, או מעסקה ספציפית. תאגיד בנקאי צריך גם להתחשב ביחס בין סיכון האשראי לבין סיכונים אחרים. ניהול אפקטיבי של סיכון אשראי מהווה רכיב קריטי בניהול הסיכונים הכולל, וחיוני להצלחה ארוכת טווח של כל מוסד בנקאי.
3. הלוואות מהוות את המקור הגדול והעיקרי לסיכון האשראי בתאגיד בנקאי. יחד עם זאת, מקורות אחרים לסיכוני אשראי משולבים בפעילויות נוספות רבות של התאגיד הבנקאי, ובכלל זה בתיק הבנקאי ובתיק למסחר, וכן בפעילות מאזנית וחוף-מאזנית. תאגיד בנקאי נחשף באופן הולך וגובר לסיכון אשראי (ולסיכון אשראי של צד נגדי) אשר גלום במכשירים פיננסיים שונים שאינם הלוואות. בכלל זה מכשירים הנוצרים בעסקאות בין-בנקאיות, במסחר פיננסי, בעסקאות במטבע חוץ, בעסקאות עתידיות, בעסקאות החלף (swaps), בעסקאות באג"ח, מניות ואופציות, וכן בהרחבת התחייבויות וערבויות וסליקת עסקאות.
4. מכיוון שחשיפה לסיכון אשראי ממשיכה להיות המקור העיקרי לבעיות בבנקים ברחבי העולם, על התאגיד הבנקאי להפיק לקחים שימושיים מניסיון העבר. תאגיד בנקאי צריך להיות בעל מודעות מוגברת לצורך בזהירות, מדידה, מעקב, פיקוח ובקרה של סיכון האשראי. בנוסף, עליו לוודא שיש לו הון הולם כנגד סיכונים אלה, ושהוא מפוצה בצורה נאותה בגין הסיכונים להם הוא חשוף. הוראה זו נערכה במטרה לקדם קביעת שיטות עבודה נאותות לניהול סיכון אשראי. אף על פי שהעקרונות המפורטים בהוראה זו מתייחסים בעיקר לפעילות בתחום מתן הלוואות, יש ליישם אותם בכל פעילות בה קיים סיכון אשראי.
5. דוגמה ספציפית לסיכון אשראי קשורה לתהליך סליקת עסקאות פיננסיות. אם צד אחד לעסקה קיים את חלקו, אך הצד השני כשל, יכול להתרחש הפסד בגובה סכום הקרן של העסקה. אפילו אם צד אחד רק מאחר בסליקה, לצד השני יכול להיגרם הפסד הנובע מהחמצת הזדמנויות השקעה. לכן סיכון סליקה (הסיכון שעסקה פיננסית לא תושלם או לא תתבצע כמצופה) כולל אלמנטים של סיכון נזילות, סיכון שוק, סיכון תפעולי וסיכון מוניטין, בנוסף על סיכון אשראי. רמת הסיכון נקבעת על ידי ההסדרים הספציפיים של הסליקה. גורמים בהסדרים כאלו שיש להם השפעה על סיכון האשראי כוללים: עיתוי החלפת הערכים; סופיות התשלום או הסליקה; ותפקידי המתווך והמסלקה.
6. שיטות העבודה לניהול סיכון אשראי, המוצגות בהוראה זו, מתייחסות במיוחד לתחומים הבאים: (i) יצירת סביבת סיכון אשראי נאותה; (ii) התנהלות במסגרת תהליך אישור אשראי

הולם; (iii) קביעת תהליכים נאותים ועדכניים לתפעול אשראי, מדידה מעקב ופיקוח; (iv) הבטחת בקורות הולמות על סיכון האשראי; וכן (v) תהליכים לניהול חובות בעייתיים והסדרת חובות בקשיים (ראה גם הוראה 314A). למרות ששיטות עבודה ספציפיות לניהול סיכון האשראי יכולות להשתנות בין תאגיד בנקאי אחד לשני, בהתאם לאופי ולמורכבות פעילות האשראי שלהם, תוכנית כוללת לניהול סיכון האשראי צריכה להתייחס לארבעת התחומים האלו. יש ליישם שיטות עבודה אלו בשילוב עם שיטות עבודה נאותות להערכה של איכות הנכסים, לנאותות ההפרשות ולגילוי על סיכון האשראי.

7. העקרונות שנקבעו בהוראה זו ישמשו את הפיקוח על הבנקים בבואו להעריך את מערכות ניהול סיכון האשראי של התאגיד הבנקאי. גישת ניהול סיכון האשראי, אותה מיישם תאגיד בנקאי, צריכה להלוו את היקף הפעילות שלו, ואת רמת התחכום שלה.

חלק א' - יצירת סביבת סיכון אשראי נאותה:

עיקרון מספר 1: דירקטוריון של תאגיד בנקאי יתווה את אסטרטגית ניהול האשראי ומסגרת ניהול הסיכון ויאשר ויסקור תקופתית את מסמך מדיניות האשראי של התאגיד הבנקאי. האסטרטגיה צריכה לשקף את תיאבון הסיכון, כאמור בפרק ג' להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310, בנושא "ניהול סיכונים", ואת רמת הרווחיות המצופה כנגד חשיפה לרמות שונות של סיכון אשראי.

8. לדירקטוריון של תאגיד בנקאי תפקיד קריטי בפיקוח על הגורמים המאשרים אשראי בתאגיד הבנקאי, ועל הגורמים המנהלים את סיכוני האשראי שלו. כל תאגיד בנקאי צריך לפתח אסטרטגית ניהול אשראי, בה ייקבעו יעדים ועקרונות יסוד אשר ינחו את פעילויות אישורי האשראי בתאגיד הבנקאי. בהתאם, תאגיד בנקאי צריך לקבוע את מסגרת ניהול סיכוני האשראי, הכוללת מדיניות ונהלים לפעילויות אלו, אשר יעוגנו במסמך מדיניות אשראי, ויאפשרו את המשך קידום יעדי התאגיד הבנקאי, גם במצבים של שינויים בהנהלה. לפירוט התוכן הנדרש במסמך מדיניות האשראי, ראה סעיף 15 להלן.

א. אסטרטגית ניהול האשראי, כמו גם מסמכי מדיניות האשראי, צריכים להיות מאושרים ולהיסקר תקופתית על ידי הדירקטוריון (בהתאם לאמור בסעיף 18 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301, בנושא "דירקטוריון" (להלן - "הוראה מספר 301"), כלומר לפחות אחת לשנה).

ב. בנוסף, יאשר הדירקטוריון שינויים במדיניות האשראי שהתבצעו במהלך השנה, ויבחן את הצורך בביצוע שינויים במהלך השנה בתגובה לשינויים חיצוניים שיחייבו זאת. הדירקטוריון צריך לוודא שהאסטרטגיה והמדיניות מכסים את כל הפעילויות של התאגיד הבנקאי, בהם חשיפת האשראי מהווה סיכון משמעותי.

ג. דירקטוריון תאגיד נשלט יתחשב ביעדי האסטרטגיה הכוללת של הקבוצה, ובמדיניות סיכון האשראי הכוללת של הקבוצה, ככל שהם מתיישבים עם טובתו של התאגיד הנשלט. ד. במטרה לאפשר לדירקטוריון לבצע בחינה מעמיקה של הסיכון ושל מנגנוני הבקרה המיושמים על ידי ההנהלה, יוצג לו באופן בהיר מידע איכותי, שלם, רלוונטי ועדכני. המידע יכלול, בין היתר:

1. סקירת מצב הסביבה העסקית;
2. תיאור התפתחויות מרכזיות בסיכון האשראי והשפעתן על הלימות ההון, בעיקר בהתייחס למרכיבים הבאים:
 - (1) עמידה במגבלות וביעדים שנקבעו במדיניות האשראי;
 - (2) תמהיל תיק האשראי על פי מדדים של סיכון וריכוזיות (פיזור) אשראי (ענפי, גיאוגרפי, לוויים גדולים וקבוצות לוויים, ועוד);
 - (3) התפתחויות ביתרות החובות הבעייתיים וביתרות ההפרשה להפסדי אשראי, כשלי אשראי מהותיים וכיוצא באלה.
3. תיאור בעיות מרכזיות עימן התמודדה ההנהלה, בין היתר - לוויים ספציפיים מהותיים;
4. נתונים בדבר אישורי אשראי שחרגו מהמדיניות;
5. מבחני קיצון, תוצאותיהם וההנחות העומדות בבסיסם;

6. מידע הכלול בדיווחים התקופתיים המוצגים לדירקטוריון במסגרת דיונים בנושא

"מצבו העסקי של התאגיד הבנקאי", כאמור בסעיף 8 להוראה מספר 301.

9. אסטרטגיית ניהול האשראי:

א. האסטרטגיה צריכה לקבוע יעדים של אישורי אשראי, בהתבסס על סוג חשיפה (למשל, מסחרי, צרכני, נדל"ן), ענפי משק, מיקום גיאוגרפי, מטבע, תקופה לפירעון ורווחיות צפויה. האסטרטגיה צריכה לכלול גם זיהוי של שווקי יעד ושל מאפיינים כלליים שהתאגיד הבנקאי מעוניין להשיג בתיק האשראי שלו (כולל יעדים ומגבלות לרמת הריכוזיות).

ב. האסטרטגיה צריכה להתייחס ליעדים של איכות האשראי, רווחיות וצמיחה. כל תאגיד בנקאי, ללא קשר לגודלו, פועל למטרת רווח, ולכן עליו לקבוע את היחס המקובל בפעילותו בין תשואה לסיכון, כשהוא לוקח בחשבון תשואה על ההון. הדירקטוריון צריך להתוות את האסטרטגיה של התאגיד הבנקאי לבחירת סיכונים ולהשאת רווחים. הדירקטוריון צריך לסקור תקופתית את התוצאות הכספיות של התאגיד הבנקאי, ובהתבסס על תוצאות אלו, לקבוע אם נדרש שינוי באסטרטגיה. על הדירקטוריון לוודא גם שרמת ההון של התאגיד הבנקאי הולמת את הסיכונים להם הוא חשוף.

ג. אסטרטגיית ניהול האשראי של תאגיד בנקאי צריכה להיות עקבית. לכן, האסטרטגיה צריכה לקחת בחשבון אספקטים של מחזוריות בכלכלה, ושל התזוזות הנובעות מממנה - בהרכב תיק האשראי, ובאיכותו. על אף שיש להעריך תקופתית את האסטרטגיה, ולעדכן אותה מעת לעת על פי הצורך, עיקריה צריכים להיות תקפים לאורך זמן, ובהינתן שינויים במחזור הכלכלי.

ד. תאגיד בנקאי צריך להטמיע את האסטרטגיה ואת מדיניות האשראי שלו בכל הרבדים של הארגון. כל העובדים הרלוונטיים צריכים להבין בבהירות את גישתו של התאגיד הבנקאי ביחס לאישור אשראי ולניהולו, וצריכים לשאת באחריות לציות לנהלים ולמדיניות.

10. על הדירקטוריון לוודא שההנהלה הבכירה כשירה מכל הבחינות לנהל את פעילות האשראי המבוצעת על ידי התאגיד הבנקאי, וכן שפעילות זו מבוצעת במסגרת האסטרטגיה, המדיניות והסיבולת לסיכון שאושרו על ידו.

א. על הדירקטוריון לאשר את המבנה הארגוני של הגורמים העוסקים באישור אשראי, ואת הסמכויות והאחריות ברמות הניהול השונות הנובעות ממבנה ארגוני זה, ובכלל זה את גורמי הבקרה, בפרט אלו העוסקים בסקירה בלתי תלויה של אישורי האשראי, של תפקוד ההנהלה ושל ניהול תיק האשראי בכללותו.

ב. הדירקטוריון יקבע מתכונת ותדירות לדיווח סדיר על ביצועי התאגיד, ועל רמת חשיפתו לסיכון אשראי, ויפקח על נאותות האיתור במועד של חובות בעייתיים, נאותות סיווגם ונאותות ההפרשות להפסדי אשראי בגינם.

ג. הדירקטוריון יקבע מתכונת ותדירות לדיווח בנושא בקרת אשראי, ובפרט: היקף ועומק הסקירות, סקירת ממצאים, תפוצה ומעקב וכן כשירות ואי תלות של עובדי יחידת בקרת האשראי.

11. אשראי ללקוחות שיש להם קשר לנושאי משרה בתאגיד הבנקאי ינוהל ככל אשראי אחר. על מנת למנוע ניגודי עניינים במקרים כאלו, אותם נושאי משרה שעשויים להיחשב מעורבים

בעסקה לא יהיו מעורבים בתהליך קבלת ההחלטות של התאגיד הבנקאי. בהקשר זה ראה גם סעיפים 56-57 להוראה מספר 301.

12. הדירקטוריון צריך לוודא שמדיניות התגמול של התאגיד הבנקאי אינה סותרת את אסטרטגית ניהול האשראי שלו. מדיניות המתגמלת התנהגות שאינה מקובלת, כגון יצירת רווחים לזמן קצר תוך סטייה ממדיניות האשראי או חריגה מהמגבלות, מחלישה את תהליכי האשראי בתאגיד הבנקאי.

עיקרון מספר 2: ההנהלה הבכירה אחראית ליישום אסטרטגית ניהול האשראי שהתווה הדירקטוריון, ולפיתוח מסגרת לניהול סיכון האשראי, שתעוגן במסמך מדיניות ובנהלים לזיהוי, מדידה, מעקב, פיקוח ובקרה אחר סיכון האשראי. מדיניות ונהלים אלו צריכים להתייחס לסיכוני האשראי בכל הפעילויות בתאגיד הבנקאי, ולחול הן על האשראי הבודד והן על התיק בכללותו.

13. ההנהלה הבכירה של תאגיד בנקאי אחראית ליישום מסגרת ניהול סיכון האשראי בהתאם לאסטרטגיה שהתווה הדירקטוריון.

א. עליה לוודא שפעילות אישור האשראי של התאגיד הבנקאי תואמת את האסטרטגיה שנקבעה, ושפותחו נהלים כתובים ברורים, מחייבים ומאושרים על ידי הגורם המתאים בתאגיד הבנקאי.

ב. עליה לוודא כי הנהלים מיושמים בפועל, ולוודא שהאחריות לאישור אשראי, ולבקרה עליו, ברורה ומוטלת כיאות על הגורמים הרלוונטיים.

ג. ההנהלה הבכירה תוודא גם שמתקיימת מידי תקופה הערכה פנימית בלתי תלויה של פעילות אישור האשראי וניהולו.

מדיניות אשראי:

14. תנאי הכרחי לניהול בנקאי תקין הוא יישום של מדיניות, המעוגנת במסמך מדיניות, ונוהלי אשראי כתובים בנושאים הבאים: זיהוי, מדידה, מעקב, פיקוח ובקרה אחר סיכון האשראי. מדיניות האשראי קובעת את המסגרת למתן הלוואות, וכוללת הנחיות לתהליך אישור האשראי של התאגיד הבנקאי.

מנהל הסיכונים הראשי של התאגיד הבנקאי אחראי לסייע למנכ"ל בגיבוש מסמך מדיניות האשראי, תוך שיתוף כל הגורמים הרלוונטיים בתאגיד הבנקאי, ובפרט עובדי ומנהלי הקווים העסקיים.

15. מסמך מדיניות האשראי יכלול, בין היתר:

א. הגדרה אחידה של המונח "סיכון", להבטחת עקביות בזיהוי, בדירוג ובמטרות ניהול הסיכון;

ב. תיאור מבנה ממשל ניהול הסיכונים, כולל קווי דיווח ואחריות, והפרדה ברורה בין שלושת קווי ההגנה, כמפורט בסעיף 4 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310, בנושא "ניהול סיכונים" (להלן - "הוראה מספר 310");

ג. תיאור שיטות העבודה והכלים לזיהוי, מדידה, הערכה, מעקב, פיקוח ובקרה אחר מוקדי הסיכון, ובכלל זה, בחינת ההשפעה האפשרית של התפתחויות מאקרו כלכליות על תיק האשראי, וביצוע מבחני קיצון (ראה גם פרק ד' להוראה מספר 310);

- ד. פרופיל סיכון רצוי של תיק האשראי, ובכלל זה: פירוט של סוגי ההלוואות שמעמיד התאגיד הבנקאי, יעדים עסקיים ושווקי יעד, הרכב תיק האשראי - יעדים כמותיים ברמת התיק וברמת המוצר (ביחס למוצרים מהותיים), בהתייחס למדדי היקף, פיזור וסיכון;
- ה. קביעת סיבולת לסיכון ומגבלות רצויות ברמת התיק וברמת המוצר, לרבות מגבלות ענפיות, מגבלות על ערך החשיפה לצד נגדי ולקבוצת צדדים נגדיים קשורים, מגבלות על הלוואות ממונפות (כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 327 בנושא "ניהול הלוואות ממונפות", להלן - "**הוראה מספר 327**"), חשיפה לפי דירוג אשראי, חשיפה לשוקי יעד, מגבלות גיאוגרפיות, חשיפה למטבעות, חשיפה למועדי פירעון ולריכוזיות ביטחונות, יחס רצוי בין סך האשראי לציבור לבין סך נכסי התאגיד הבנקאי והונו, שיעור ההלוואות הבעייתיות וההפסדים שהבנק מוכן לספוג וכן מגבלות אחרות, בהתאם למבנה תיק האשראי ומאפייניו ולגורמי הסיכון אליהם חשוף התאגיד הבנקאי (ראה גם סעיף 18 להלן). במסגרת זו תתואר גישת התאגיד הבנקאי לקביעה ולמעקב ובקרה אחר מוקדי הסיכון ואחר מגבלות החשיפה לסיכון;
- ה1. מגבלות פנימיות על מתן אשראי ללווים בעלי רמות מינוף גבוהות באופן משמעותי מהמקובל בענף. התאגיד הבנקאי יקבע סף מהותיות, כך שכל אשראי בסכום גבוה ממנו יהיה כפוף למגבלות אלה. התאגיד הבנקאי יגדיר את דרך חישוב רמת המינוף של הלווים.
- ו. מדיניות הפחתת סיכון אשראי (למשל באמצעות: ביטוחי אשראי, מכירת חובות, סינדיקציה) והפעלת מנגנונים נוספים להפחתת ריכוזיות התיק;
- ז. תוכנית למעקב אחר התפתחויות בתיק האשראי. בכלל זה: מדדים לדיווח, תדירות הדיווח ותכניות פעולה כאשר סיכון האשראי גדל, או כאשר ישנן חריגות ממגבלות, ותיאור של מערכת המידע הניהולי (ראה גם פרק ה' להוראה מספר 310);
- ח. מאפיינים נדרשים מלווה לצורך אישור אשראי (שיכללו תנאים והתניות כלליים), ובכלל זה: הערכת כושר החזר; דירוג אשראי; ניסיון עסקי; נתונים כספיים מעודכנים, המאפשרים לנתח באופן מהימן את מצבו הפיננסי הכולל העדכני של הלווה, את עוצמת מקורות ההחזר הראשוניים והמשניים ואת יציבותם; תנאים שעל בסיסם התאגיד הבנקאי יסכים להעמיד אשראי (כגון: שיעור מימון, סכום מרבי לחשיפה וביטחונות מקובלים).
- בפרט, תתייחס המדיניות להלוואות ממונפות בהתאם לדרישות המפורטות בהוראה מספר 327;
- ט. מדרג סמכויות האשראי, כולל הגדרת סמכויות לאישורים חריגים, בניגוד לכללים הרגילים ולמדיניות המחירים הרגילה. המדרג ייקבע באופן שיצמצם מעורבות של הדירקטוריון, לאישור אשראי תוך חריגה ממדיניות האשראי שנקבעה. במדרג ייקבע גם סף, בערכים מוחלטים או יחסיים להון העצמי של התאגיד הבנקאי, שמעליו הסמכות לאישור האשראי תוטל על ההנהלה הבכירה;
- י. תמחור הלוואות - המתאם הנדרש בין תשואה לסיכון, תנאי הריבית ותנאים אחרים;
- יא. תקופת פירעון מרבית, בהתייחס למקור התשלום הצפוי, למטרת ההלוואה, ולאורך החיים של הביטחון. לוחות סילוקין ייקבעו בהתאמה לכושר ההחזר של הלקוח;
- יב. מדיניות ביטחונות - בפרט, פירוט הביטחונות שהתאגיד הבנקאי מסכים לקבל, ומרווחי הביטחון המיוחסים להם, וקביעת יחס מרבי בין גודל החשיפה לשווי הביטחון (LTV);

- יג. מדיניות העמדת אשראי לעובדים ולאנשים קשורים ;
- יד. מדיניות ניהול חובות בעייתיים, לרבות השיטה לזיהוי וסיווג חובות ולביצוע הפרשה להפסדי אשראי, ומדיניות גבייה, הסדרי חוב ומחיקה של חובות, בין היתר כמפורט בהוראה 314A ;
- טו. פירוט השימושים השונים בתוצרי מערכת הדירוג, כמתואר בעיקרון מספר 10 להלן ;
- טז. תכנית התאגיד הבנקאי למניעת התקשרות עם יחידים המעורבים בפעילות הונאה, או בעבירות אחרות, בכפוף להוראות כל דין ;
- יז. התייחסות להלוואות לדיר, שתכלול :
1. הגבלה על סכום ההלוואה, באופן שסך כל ההלוואות מכל המקורות, לרבות מפיקדונות ממשלה ומפיקדונות אחרים, שאינם באחריות המפקיד, לא יעלה על שיעור מסוים משווי הדירה, כפי שתקבע הנהלת התאגיד הבנקאי ;
 2. אם מדובר בהלוואה לרכישת דירה מפיקדונות מיועדים על אחריות מפקיד, קריטריונים לגבי הביטחונות שיש לקבל מהלווה.
- יח. התייחסות לעסקאות בצנרת¹ של מארגן סינדיקציה :
- משברים בשוק עלולים לעכב משמעותית את יכולתו של תאגיד בנקאי מארגן להשלים סינדיקציות או למכור חשיפות, והדבר עלול גרום להפסדים מהותיים. אי לכך, תאגידים בנקאיים נדרשים לניהול סיכונים ולבקורות סיכון לעסקאות שנמצאות בצנרת (pipeline), הן לסכומים המיועדים להחזקה והן לאלה המיועדים לחלוקה. על מדיניות האשראי של תאגיד בנקאי המארגן עסקאות סינדיקציה לכלול, לכל הפחות, התייחסות לנושאים הבאים :
1. תיאבון לסיכון חיתום המנוסח ומתועד בבירור, המביא בחשבון את ההשפעות האפשריות על רווחים, הון, נזילות, וסיכונים אחרים הנובעים מחשיפות בצנרת ;
 2. מדיניות ונהלים כתובים להגדרה ולניהול כשלים בחלוקה ועסקאות "תלויות" ("hung deals"), המאופיינות באי יכולת למכור את החשיפה בתוך פרק זמן סביר (בדרך כלל 90 יום מסגירת העסקה). הדירקטוריון וההנהלה של תאגיד בנקאי צריכים לקבוע ציפיות ברורות כיצד להיפטר מעסקאות שנמצאות בצנרת, אשר לא נמכרו בהתאם לתכנית החלוקה המקורית שלהן. עסקאות כאלה, המסווגות מחדש במועד מאוחר יותר כהחזקה לפדיון (hold-to-maturity), מחייבות דיווח להנהלה ולדירקטוריון ;
 3. מגבלות על התחייבויות מצרפיות של העסקאות בצנרת ;
 4. מגבלות על סכומי ההלוואות שהתאגיד הבנקאי מוכן להחזיק בספריו (כלומר, החזקה ברמת הלווה, הצד הנגדי, והחזקה מצרפית), ומגבלות על סיכון החיתום שיילקח בגין הסכומים המיועדים לחלוקה ;
 5. תכניות והוראות הנוגעות לנזילות בשעת חירום, כאשר חוסר נזילות בשוק או תנאי האשראי משתנים משבשים את ערוצי ההפצה הרגילים ;
16. המדיניות צריכה להיות מוגדרת היטב, תואמת פעילות בנקאית זהירה ודרישות פיקוחיות רלוונטיות, ומתאימה להיקף פעילותו של התאגיד הבנקאי, ולרמת המורכבות שלו. המדיניות תיקבע ותיושם תוך התייחסות לגורמים פנימיים וחיצוניים, כגון : מעמדו של התאגיד הבנקאי

¹ "עסקאות בצנרת" הן עסקאות סינדיקציה בהן הבנק המארגן טרם השלים את הליך המכירה/חלוקה של האשראי למוסדות הפיננסיים הנוספים המשתתפים בסינדיקציה.

- בשוק, אזורי המסחר שלו, יכולות הון אנושי וטכנולוגיה. מדיניות ונהלים, אשר מפותחים ומיושמים כיאות, מאפשרים לתאגיד הבנקאי: (i) לשמר תהליך אישור אשראי נאות; (ii) לקיים מעקב ופיקוח אחר סיכון האשראי, ולבקר אותו; (iii) להעריך כיאות הזדמנויות עסקיות חדשות; ו- (iv) לזהות ולנהל אשראי בעייתי; ו- (v) להפיק לקחים מאירועי כשל קודמים.
17. מדיניות האשראי תבטיח את המשך ההערכה הקפדנית של סיכון האשראי גם בתנאי כלכלה "טובים", ובכלל זה תקבע כללים שימנעו את התממשות הסכנות הבאות:
- א. הסתמכות מוגזמת על תחזיות אופטימיות של לווים, ותחזית הצופה הימשכות של התנאים החיוביים - תקופות ארוכות ומתמשכות של רווחה כלכלית עלולות להוביל תאגיד בנקאי לבסס את החלטותיו על הערכות אופטימיות של הלווה ולהניח שללווה תמשיך להיות גישה חופשית לשוק, לצורך קבלת מימון בתנאים טובים בעתיד. אופטימיות כזו יכולה לבוא לידי ביטוי בהנחה שצמיחה גבוהה היא התסריט הצפוי ההגיוני; בהסתמכות על הערכות חיוביות של ביטחונות שלא מתאימות לצפי לטווח הארוך; בנכונות להעניק הלוואות ללא לוח תשלומים מסודר; בנכונות לוותר על התחייבויות של הלווה, לשחרר ביטחונות, לוותר על ערבויות או לשנות את מבנה ההלוואה, תחת ההנחה שבמצב הכלכלי החיובי, הלווה יתאושש במהירות;
- ב. הסתמכות לא מספקת על מבחני קיצון - מדיניות האשראי צריכה להגדיר מבחני קיצון משמעותיים על יכולתו הצפויה של לווה לעמוד בהתחייבויותיו.
18. כמפורט בהמשך, בסעיפים 28 ו- 35 עד 39 להלן, תאגיד בנקאי צריך לפתח וליישם מדיניות ונהלים על מנת להבטיח שתיק האשראי שלו מפורז כיאות, בהתאם לשוקי היעד שלו ולאסטרטגיית האשראי הכוללת. בפרט, מדיניות כזו תכלול יעדים לתמהיל התיק וכן תכלול מגבלות על ערך החשיפה לצד נגדי ולצדדים נגדיים קשורים, ענפי משק, אזורים גיאוגרפים ומוצרים מסוימים; מגבלות אלו יהיו בהלימה להוראות המפקח על הבנקים, ובפרט הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40) (להלן - הוראה 313) והוראת ניהול בנקאי תקין מספר 315 - "מגבלת חשיפה ענפית".
- 18א. תאגיד בנקאי יוודא שמגבלות החשיפה הפנימיות שהוא קובע לא סותרות מגבלות או הגבלות שנקבעו על ידי הפיקוח על הבנקים. המגבלות הפיקוחיות מהוות כללים מינימאליים.
19. כדי שמדיניות האשראי תהיה אפקטיבית, חובה להטמיע אותה בכל הרבדים של הארגון, ליישם אותה באמצעות נהלים מתאימים, וכן לקיים פיקוח ומעקב נאותים אחריה ולעדכן אותה תקופתית, בהתחשב בנסיבות פנימיות וחיזוניות. את המדיניות יש ליישם על הקבוצה הבנקאית בכללותה, בכפוף להוראות כל דין, כמו גם בכל תאגיד בנקאי בפני עצמו - ריכוזי סיכון ינותחו ברמת הישות החוקית של התאגיד הבנקאי וברמה המאוחדת, שכן ריכוז לא מבוקר בתאגיד בנקאי, שהינו חברה בת, עשוי להיתפס כבלתי מהותי ברמה המאוחדת, אך עלול בכל זאת לאיים על יציבות חברת הבת. בנוסף, המדיניות צריכה לטפל בגורמי הבקרה החשובים ביחס לסקירת האשראי הפרטנית, וביחס לפיזור נאות של התיק בכללותו.
20. **"סיכון מדינה" ו"סיכון העברה":**
- א. כאשר תאגיד בנקאי עוסק במתן אשראי בינלאומי, הוא נוטל על עצמו, בנוסף על סיכון האשראי הרגיל, גם סיכון הקשור לתנאים המתקיימים במדינתו של הלווה, או של הצד הנגדי לעסקה. "סיכון מדינה" כולל מגוון סיכונים הקשורים לסביבה הכלכלית,

הפוליטית והחברתית של אותה מדינה, אשר יש אפשרות שהם ישפיעו על חובות של גורמים מקומיים במדינה זו לתאגיד הבנקאי, ועל השקעות שנעשו בה. "סיכון העברה" מתמקד ביכולתו של הלווה להשיג מטבע חוץ בכמות הנדרשת לפירעון חובותיו למלווים זרים, ולעמידה בהתחייבויות חוזיות נוספות שנלקח על עצמו. בביצוע כל עסקאותיו הבינלאומיות, תאגיד בנקאי חייב להבין את השווקים הפיננסיים הבינלאומיים, ואת האפשרות של גלישת השפעות ממדינה אחת לאחרת או של התפשטות של השפעות שליליות ממדינה אחת לכל האזור לו היא שייכת.

ב. תאגיד בנקאי אשר עוסק במתן אשראי בינלאומי, יפעל לפי מדיניות ונהלים נאותים לזיהוי, מדידה, מעקב, פיקוח ובקרה אחר סיכון מדינה וסיכון העברה, בפעילויותיו הבינלאומיות כמלווה וכמשקיע. בהקשר זה, יתחשב התאגיד הבנקאי, בין היתר, בגורמים הבאים:

1. יכולתו לנהל את סיכוניו על בסיס מאוחד ;
 2. המשאבים והכלים התומכים ביכולת זו ;
 3. מנגנוני השליטה והפיקוח שהוא מפעיל ביחס לפעילותו מחוץ לישראל, והלימותם ביחס להיקף, למורכבות ולרמת הסיכון של הפעילות ;
 4. רמת הנגישות למידע, וסוגי הדיווחים המועברים לתאגיד הבנקאי ממשרדיו, או משרדי חברות בנות שלו, מחוץ לישראל, ובכלל זה דיווחים לדירקטוריון ;
 5. ניסיון העבר שיש לתאגיד הבנקאי בפעילות מחוץ לישראל.
- ג. מדיניות האשראי תכלול התייחסות לפעילות התאגיד הבנקאי מחוץ לישראל (באמצעות חברות בנות ו/או סניפים) ברמת הנציגות הבודדת, בהתאם לחוזקות ולחולשות שלה, לרבות בהיבטי משאבי הניהול ותשתיות התפעול, הבקרה והביקורת בה, סוגי הפעילות שהיא מבצעת, והמדינה בה היא פועלת. בפרט, תתייחס המדיניות לפעילות התאגיד הבנקאי בארצות המסווגות על ידי הבנק העולמי בקבוצת הכנסה נמוכה (Low income) או בינונית (Upper/Lower middle income). התאגיד הבנקאי נדרש לקבוע מגבלות פנימיות ביחס לפעילותו במדינות בקבוצת הכנסה אלה.
- ד. מדיניות האשראי של תאגיד בנקאי תכלול התייחסות נפרדת ללווים אשר עיקר פעילותם במדינות בעלות מאפייני סיכון מיוחדים ו/או לחובות אשר מקור ההחזר שלהם מבוסס על נכסים הממוקמים באותן מדינות. ההתייחסות תכלול, בין היתר: (i) פירוט של אותן מדינות ו/או אזורים גיאוגרפיים, ושל מאפייניהם (פוליטיים, מקרו כלכליים וכיוצא בזה); (ii) מגבלות כמותיות בדבר החשיפה לאשראי כאמור; וכן (iii) פירוט מקדמי הביטחון (או טווחים של מקדמי ביטחון) אשר ישמשו לקבלת החלטות אשראי - על מקדמים אלו לייצג גישה שמרנית במיוחד.
- ה. מעקב ופיקוח אחר גורמי סיכון מדינה צריכים לכלול (i) אפשרות לכשל של צד נגדי לעסקה, השייך למגזר הפרטי באותה מדינה, הנובע מגורמי כלכלה ספציפיים לאותה מדינה ו- (ii) הערכת יכולת האכיפה של הסכמי הלוואה, והערכת העיתוי והיכולת לממש בטוחות, תחת המסגרת המשפטית באותה מדינה. הגורם האחראי על תחום זה, כולל אנשי מקצוע המתמחים בנושאים הייחודיים האלו.

עיקרון מספר 3: תאגיד בנקאי יזהה וינהל את סיכוני האשראי הגלומים בכל המוצרים והפעילויות שלו. על התאגיד הבנקאי לוודא כי הסיכונים במוצרים חדשים ובפעילויות חדשות כפופים לנהלים ולבקורות נאותים, קודם להשקתם או להיווצרותם. כמו כן, יש לוודא כי מוצרים ופעילויות חדשים מאושרים מראש על ידי הדירקטוריון, או על ידי ועדה מתאימה מטעמו, כמפורט בסעיף 16 להוראה מספר 310.

21. תהליך ניהול סיכוני אשראי אפקטיבי מתבסס על זיהוי וניתוח סיכונים קיימים ואפשריים, הגלומים בכל מוצר או פעילות. לפיכך, חשוב שתאגיד בנקאי יזהה את כל סיכוני האשראי הגלומים במוצרים שהוא מציע, ובפעילויות בהן הוא מעורב. זיהוי כזה הוא תוצאה של סקירה זהירה של מאפייני סיכוני האשראי הקיימים והאפשריים במוצרים או בפעילויות.
22. תאגיד בנקאי נדרש להבין היטב את סיכוני האשראי הגלומים בפעילויות אשראי מורכבות (לדוגמה: הלוואות למגזרים עסקיים מסוימים, איגוח נכסים, פעילות באופציות שכותב הלקוח, נגזרי אשראי ו- CLN (שטרות צמודי אשראי - credit-linked notes)). הבנה זו חשובה במיוחד, היות שסיכוני האשראי המעורבים, על אף שאינם חדשים למערכת הבנקאות, עלולים להיות פחות מובנים מאליהם, ולכן דורשים ניתוחים מעמיקים יותר ביחס לניתוח הסיכון של רוב פעילויות האשראי המסורתיות. למרות שפעילויות אשראי מורכבות עשויות לדרוש גם נהלים ובקורות ייחודיים המותאמים להם, יש להחיל עליהן את העקרונות הבסיסיים של ניהול סיכון האשראי.
23. יוזמות חדשות דורשות תכנון מפורט והשגחה קפדנית על מנת להבטיח שהסיכונים מזוהים ומנוהלים כהלכה. תאגיד בנקאי צריך לוודא כי הסיכונים הגלומים במוצרים ובפעילויות חדשים כפופים לנהלים ולבקורות הולמים, לפני השקתם של אותם מוצרים, או תחילתן של אותן הפעילויות. כל פעילות מהותית חדשה תאושר מראש על ידי הדירקטוריון, או על ידי ועדה מתאימה מטעמו.
24. ההנהלה הבכירה אחראית לכך שהעובדים המעורבים בכל פעילות שיש בה סיכון אשראי של צד נגדי לעסקה, בין אם קיימת או חדשה, בסיסית או מורכבת, יהיו בעלי כשירות מלאה לביצוע הפעילות ברמה הגבוהה ביותר, ובהתאם למדיניות ולנהלים של התאגיד הבנקאי.

חלק ב' - התנהלות במסגרת תהליך אישור אשראי נאות:

עיקרון מספר 4: תאגיד בנקאי חייב לפעול על פי קריטריונים נאותים ומוגדרים היטב לאישור אשראי. קריטריונים אלו צריכים לכלול הנחיות ברורות לגבי שוק היעד, והבנה יסודית של הלווה או של הצד הנגדי לעסקה, כמו גם של מטרת האשראי, מבנה האשראי ומקורות ההחזר שלו.

25. קביעת קריטריונים נאותים ומוגדרים היטב לאישור אשראי חיונית להבטחת פעילות אשראי תקינה. הקריטריונים צריכים לקבוע למי ראוי להעמיד אשראי, באיזה היקף, אלו מכשירי אשראי זמינים, ותחת אלו תנאים יאושר האשראי. מרגע שקבע התאגיד הבנקאי קריטריונים לאישור אשראי, עליו לקבל את כל המידע הנדרש לקבלת החלטות אשראי, בהתאם לאותם קריטריונים. מידע זה ישמש גם לדירוג האשראי הפנימי של התאגיד הבנקאי.

26. תאגיד בנקאי יאסוף מספיק מידע, שיאפשר לו לבצע הערכה מקיפה של הסיכון האמיתי של הלווה, או של הצד הנגדי לעסקה. בין היתר, על תאגיד בנקאי לבסס את הערכת הסיכון על נתונים כספיים מעודכנים (כמפורט בסעיף 27א. להלן) של הלווה, לרבות, היכן שרלוונטי, של חברות קשורות, בעל השליטה, ערבים מהותיים וכדומה. בהתאם לסוג חשיפת האשראי ולניסיון שנצבר עם אותו לווה, או צד נגדי, להלן הגורמים בהם יש להתחשב באישור האשראי, תוך תיעוד מתאים:

- א. מטרת האשראי ומקורות הפירעון;
- ב. הסיכון הנוכחי של הלווה, או של הצד הנגדי לעסקה, ושל ביטחונות (כאשר רלוונטי), והרגישות שלהם להתפתחויות כלכליות ולהתפתחויות בשווקים רלוונטיים;
- ג. ההיסטוריה של הלווה בקשר לפירעון אשראי, והערכת כושר ההחזר הנוכחי שלו, בין היתר, בהתבסס על תחזית תזרים מזומנים, תחת תרחישים שונים. במקרה הצורך, תאגיד בנקאי יבצע מבחני רגישות לפרמטרים שונים בעת העמדת האשראי, לצורך בחינת רגישות הלווה ו/או הביטחונות להתפתחויות כלכליות;
- ד. באשראי לעסקים - המומחיות העסקית של הלווה, מצב ענף המשק לו שייך הלווה, ומעמדו של הלווה בתוך אותו ענף משק;
- ה. תנאי האשראי המוצעים, כולל התניות פיננסיות שנועדו למנוע הידרדרות ברמת הסיכון של הלווה; וכן

ו. כאשר רלוונטי, הכשירות והאפשרות לממש ביטחונות או לחלט ערבויות תחת תרחישים שונים, ובכלל זה התייחסות ליכולת האכיפה של ההסדרים הקבועים בהקשר זה.

בנוסף, באישור אשראי ללווים, או לצדדים נגדיים לעסקה יש להתייחס גם ליושרה ולמוניטין של הלווה, או של הצד הנגדי לעסקה, וכן ליכולתו המשפטית לעמוד בהתחייבויותיו.

27. תאגיד בנקאי נדרש להבין למי הוא מעמיד אשראי. לכן, לפני אישור אשראי, התאגיד הבנקאי חייב להכיר את הלווה, או את הצד הנגדי לעסקה, ולהיות בטוח שהוא מתקשר עם יחיד, או עם ארגון, בעל מוניטין מבוסס ובעל יכולת פירעון אשראי נאותה. בפרט, יש לקבוע מדיניות ברורה למניעת התקשרות עם יחידים המעורבים בפעילות הונאה או בעבירות אחרות. ניתן לבצע זאת במגוון דרכים, כולל: בקשת המלצות, שימוש במאגרי מידע שהוקמו על פי דין, ובחינה של מנהלי הארגונים ובקשת המלצות לגבי אישיותם ומצבם הכספי. תאגיד בנקאי לא יאשר אשראי רק משום שהלווה, או הצד הנגדי לעסקה, מוכר לו, או ניתפס כבעל מוניטין מבוסס.

27א. בעת אישור אשראי לתאגיד, יידרש התאגיד הבנקאי להתבסס, בין היתר, על נתונים כספיים מעודכנים. נתונים אלו יכללו דוחות כספיים מעודכנים ונתונים כספיים נוספים ממקורות אחרים, ככל שנדרש. הסכם האשראי יכלול דרישה לפיה הלווה ימסור לתאגיד הבנקאי את הדוח הכספי שלו מיד לאחר יום חתימתו.

לעניין זה, "דוח כספי" – דוח כספי הנערך במתכונת שנקבעה על פי דין או על פי כללי חשבונאות מקובלים. הדוח יחשב כמעודכן אם עומד במועד שנקבע לגביו על פי הדין החל על הלווה, ולעניין לווה בישראל שהוא תאגיד שאינו מדווח, הדוח יחשב כמעודכן אם הוגש עד תשעה חודשים ממועד הדוח הכספי.

האמור בסעיף זה חל גם על סניף של תאגיד בנקאי מחוץ לישראל.
27ב. למרות האמור לעיל, תאגיד בנקאי יהיה רשאי לאשר אשראי לתאגיד, גם אם אין בידיו דוח כספי, במקרים אלה, ובכפוף לבקורות מפצות לפי מהותיות העניין:

א. כאשר סך ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא: "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי" (להלן - הוראה 203), נמוך מסך של מיליון ש"ח.

ב. כאשר סך כל ערך החשיפה שווה לאפס (לאחר ניכוי ביטחונות מהסוגים המוכרים להפחתה על פי הטכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהוראה 203);

ג. כאשר החשיפה הינה השקעה באגרות חוב, ניירות ערך מסחריים (commercial paper), או השתתפויות בסינדיקטים בינלאומיים של חברות ענק (הלוואה מעל 100 מיליון \$), וההחלטה על ההשקעה מבוססת על דירוג הלווה על ידי אחת מחברות הדירוג (rating) שכשירותן לצורך מדידה והלימות הון הוכרה על ידי המפקח;

ד. בעת חידוש אשראי, לרבות מתן אשראי נוסף שאינו עולה על 25% מיתרת ערך החשיפה של הלווה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203), רשאי התאגיד הבנקאי לאשר אשראי גם בהיעדר דוח כספי, בנסיבות הבאות ותוך תיעודן:

1. כאשר סיבה סבירה מונעת מלווה להגיש דוח כספי, לרבות בגין הסדרי אורכות עם רשויות המס, לתקופה של עד שישה חודשים והתקיימו תנאים אלה:

(1) התאגיד הבנקאי קיבל אישור מרואה החשבון המבקר של הלווה שלא סיים את

ביקורת הדוח הכספי תוך ציון המועד המשוער לסיום הביקורת;

(2) במקום דוח כספי מעודכן, התאגיד הבנקאי קיבל דוח כספי לא מבוקר וכן מידע

אחר, לרבות דוח מע"מ;

2. כאשר ערך החשיפה של הלווה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות

להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203), עולה על 200 מיליון ש"ח לא ניתן

ליישם את האמור בסעיף קטן 1 לעיל אלא בהתקיים נסיבות חריגות כגון: כאשר

התאגיד הבנקאי סבור כי אי אישור האשראי צפוי לגרום לפגיעה מהותית בעסקי

התאגיד הלווה. יישום האמור ייעשה בכפוף ל:

(1) הצהרת הלווה כי לא חל שינוי מהותי לרעה בנתוני הרווח השנתי וההון העצמי

למועד הדוח הכספי שטרם הוגש, וזאת בהשוואה לדוח הכספי המבוקר האחרון.

להצהרה תצורף חוות דעת רואה החשבון המבקר על דרך השלילה (Negative)

(Assurance).

(2) אישור מנהל הסיכונים ;

(3) דיווח האמור במסמך הסיכונים של התאגיד הבנקאי.

ה. ערכי החשיפות של חייבים שנרכשו בעסקאות של ניכיון חייבים (Factoring) ואשר מתקיימים לגביהן כל התנאים הבאים :

1. סך ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון

אשראי בהתאם להוראה 203) אינו עולה על 10 מיליון ש"ח ;

2. העסקה מתאימה לטיפול חשבונאי של רכישת/מכירת חוב ;

3. החוב של החייב נוצר כתוצאה מעסקת מכירה או אגב שירות שאינו פיננסי ונרכש על

ידי התאגיד הבנקאי במסגרת עסקת ניכיון חייבים, כאשר חברת ביטוח התחייבה

לשאת בסיכון האשראי בגין החוב, ובתנאי : (1) חברת הביטוח כפופה להוראות

הממונה על שוק ההון, הביטוח והחיסכון או כפופה להוראות רשות מפקחת במדינה

זרה, ובלבד שהמדינה חברה ב-OECD ומדורגת בדירוג A- או בדירוג עדיף מזה. (2)

לחברת הביטוח דירוג מקומי AA- לפחות (או Aa3 מחברת Moody's), שיעודכן לפחות

אחת לשנה.

4. אין לתאגיד הבנקאי קשר ישיר עם החייב או אין ביכולתו להשיג דוח כספי מעודכן

שלו ; על התאגיד הבנקאי לתעד בתיק הלווה את הסיבות להעדר דוח כספי מעודכן,

המבססות את האמור לעיל ;

ג. זאת ועוד, בעת אישור אשראי לתאגיד בסכום מהותי יידרש התאגיד הבנקאי להתבסס גם על

נתונים כספיים חצי שנתיים לתקופה המסתיימת ביום 30 לחודש יוני, בתוך שלושה חודשים

מתום התקופה, כמפורט להלן :

א. כאשר סך ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון

אשראי בהתאם להוראה 203) גבוה מ- 50 מיליון ש"ח ידרוש התאגיד הבנקאי נתונים

כספיים חצי שנתיים בחתימת הנהלת התאגיד ובמתכונת שיקבע התאגיד הבנקאי בהתאם

למדיניות הסיכונים שלו ;

ב. כאשר סך ערך החשיפה (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון

אשראי בהתאם להוראה 203) גבוה מ- 200 מיליון ש"ח ידרוש התאגיד הבנקאי נתונים

כספיים חצי שנתיים בחתימת הנהלת התאגיד ובמתכונת דוח כספי חצי שנתי ;

סעיף זה לא יחול בעת אישור אשראי לתאגיד שהוא חלק מקבוצה בנקאית בחו"ל, שאינו נדרש

לפרסם דוחות כספיים חצי שנתיים על פי הדין החל עליו ;

ד. בעת אישור אשראי לתאגיד בסכום העולה על 50 מיליון ש"ח, תאגיד בנקאי יביא בחשבון, בין

היתר, את המידע הבא :

א. מידע על אשראי שנטל בעל השליטה בתאגיד הלווה למימון רכישת מניות השליטה

בתאגיד, או על אשראי שכנגדו שועבדו 5% או יותר ממניות אלה (בפרט : זהות המממן,

מועדי הפירעון, תכניות לחלוקת דיבידנד והתניות הקשורות לתאגיד הלווה או לשווי

ניירות הערך).

ב. מידע על התנהלות בעל השליטה במצבים בהם הוא או תאגיד בשליטתו נקלעו להליך חדלות פירעון, כגון פשיטת רגל, פירוק או הסדר נושים, וכן מידע על הליכים שבמסגרתם הוטלה על בעל השליטה אחריות אישית בידי בית משפט או גוף רגולטורי בקשר עם אירוע עסקי של תאגיד (לרבות קביעה בדבר הפרת חובות אמונים או זהירות של בעל השליטה, לרבות בהליכים שנסייתו בפשרה).

27. על אף האמור בסעיף זה, רשאי התאגיד הבנקאי במקרים חריגים להימנע מנקיטת צעדים ככל שנדרש על פי נהליו בשל היעדר נתונים כספיים מעודכנים ובלבד שהאמור יהיה לתקופה קצובה, בכפוף לאישור מנהל הסיכונים ולדיווח האמור במסמך הסיכונים.

28. תאגיד בנקאי יקבע נהלים לזיהוי מצבים בהם, בהתייחסות לאשראי, צריך לסווג קבוצה של חייבים כקבוצת צדדים נגדיים קשורים שקיים קשר ביניהם, או אפילו כצד נגדי. המגבלות וההגדרות הקיימות בהוראה 313 אינן ממצות את הנושא, ותאגיד בנקאי ירחיב אותן בהתאם לאופי פעילותו והרכב תיק האשראי שלו. בכלל זה, קשר בין חשיפות אשראי שקיימת תלות כלכלית הדדית ביניהם, כולל תאגידים ויחידים, בין אם מדובר בגופים בבעלות משותפת, או בשליטה או בקשר חזק אחר (למשל, ניהול משותף, קשרים משפחתיים). תאגיד בנקאי ימדוד גם את חשיפתו הכוללת ללווה, או לצד נגדי, בפעילויות שונות לרוחב התאגיד הבנקאי.

29. לעיתים תאגיד בנקאי משתתף בהלוואות עם נותני אשראי אחרים (הלוואות סינדיקציה, הלוואות קונסורציום, המחאות (assignments) או סידור דומה אחר). לעיתים, יש בעסקאות אלו הסתמכות מופרזת על ניתוח סיכון האשראי שעורך החתם המוביל, או שנערך על ידי גוף חיצוני במסגרת דירוג אשראי מסחרי. כל משתתף בהלוואות מסוג זה נדרש לערוך בעצמו הערכה יסודית בלתי תלויה של העסקה ושל הסיכונים הכרוכים בה טרם מתן התחייבות להעמיד כספים כלשהם. עליו ליישם אותם סטנדרטים זהירים, הערכות אשראי, קריטריונים לאישור ומגבלות פנימיות שהיו מיושמים אילו התאגיד הבנקאי הרוכש היה יוזם בעצמו את ההלוואה, וכן יקבע את התשואה הנדרשת בהתאם, באופן דומה לניתוח של הלוואות שהוא מעמיד באופן ישיר.

לשם ביצוע האמור, הנהלים של התאגיד הבנקאי יבטיחו, לכל הפחות, דרישות בדבר :

א. השגת מידע רלוונטי מלא לצורך ניתוח אשראי, הן לפני רכישת ההשתתפות והן לאחר מכן, וניתוחו באופן בלתי תלוי ועל בסיס תקופתי ;

ב. קבלת עותקים מהמלווה הראשי/המארגן של כל המסמכים של הלוואות שהוצעו והוענקו, חוות דעת משפטיות, פוליסות ביטוח (title insurance policies), ומסמכים רלוונטיים אחרים ;

ג. ניטור קפדני אחר ביצועי הלווה לכל אורך חיי ההלוואה.

30. פעילות אשראי כרוכה בנטילת סיכונים ובהפקת רווחים. תאגיד בנקאי צריך להגדיר את הקשר הנדרש בין סיכון לתשואה בכל אשראי, וכן את יעד התשואה הכוללת לתיק האשראי. במסגרת השיקולים לאישור אשראי, ולקביעת תנאיו, תאגיד בנקאי צריך לייחס חשיבות עליונה לסיכונים אל מול התשואות הצפויות, בהתחשב במחיר האשראי (ריבית) ובגורמים נוספים (בטוחות, התניות פיננסיות וכדומה). הערכת הסיכון תתבצע גם בהתחשב בהשפעות של תרחישים שליליים אפשריים, ואף תרחישי קיצון, על הלווה, או הצד הנגדי לעסקה. בעיה מוכרת

בעולם הבנקאות היא הנטייה לתמחר בחסר אשראי, או מכלול יחסים עם לווה, וכתוצאה מכך לא לקבל תגמול נאות על הסיכון שנלקח.

31. במסגרת השיקולים אם להעמיד אשראי, תאגיד בנקאי יתחשב בהפרשות להפסדי אשראי שיבצע כנגד הפסדים צפויים מאותו אשראי, ובהון שירתק לצורך ספיגת הפסדים לא צפויים מאותו אשראי. תאגיד בנקאי יתחשב בגורמים אלו גם בתהליך ניהול הסיכונים של התיק בכללותו.

32. תאגיד בנקאי יכול להפחית סיכוני אשראי (בין אם זוהו ובין אם לא) באמצעות ביטחונות וערבויות, וכן באמצעות קביעת מבנה עסקה מתאים. יחד עם זאת, אישור העסקאות צריך להתבסס בראש ובראשונה על כושר ההחזר של הלווה. ביטחונות אינם מהווים תחליף לבחינה מקיפה של הלווה או הצד הנגדי לעסקה, והם אינם יכולים לפצות על מחסור במידע. תאגיד בנקאי צריך לקחת בחשבון שפעולות גביה (כגון כינוס נכסים) עלולות למחוק את הרווח מהעסקה. בנוסף, תאגיד בנקאי צריך לזכור שערך הביטחון עלול להיפגע משמעותית מאותם גורמים שפגעו בכושר ההחזר של האשראי. תאגיד בנקאי יגבש מדיניות בנוגע להסתמכות על סוגים שונים של ביטחונות, יקבע נהלים למדידת אותם ביטחונות באופן שוטף, ויקיים תהליך המבטיח כי ניתן יהיה לממש את הביטחון במידת הצורך, מבחינה משפטית ותפעולית. תאגיד בנקאי יעריך את מידת כיסוי הסיכון הנובע מערבויות שהועמדו לטובתו, בהתחשב ביכולת ההחזר של הערב, ובמצבו המשפטי. תאגיד בנקאי ינקוט גישה זהירה בנוגע להסתמכות על תמיכה מרומזת של צד שלישי, כדוגמת המדינה.

32.א. במסגרת השיקולים המפורטים בסעיף 32 לעיל, תאגיד בנקאי המחזיק בשעבוד ראשון על נכס ייקח בחשבון את ההשלכות הנובעות מזכותו של הלווה לשעבד את הנכס בשעבוד נוסף נחות בדרגתו לטובת נושה אחר, אלא אם כן לתאגיד הבנקאי נימוקים סבירים לסרב לשעבוד נוסף; זאת, בהתאם לסעיף 7ח(א) לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981 (להלן - חוק הבנקאות (שירות ללקוח)). זאת ועוד, על התאגיד הבנקאי לקחת בחשבון את ההשלכות הנובעות מאפשרות מימוש השעבוד בידי הנושה האחר, שכן בהתאם לסעיף 7ח(ב) לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), במקרה בו שעבד הלווה נכס בשעבוד נוסף לטובת נושה אחר, חל על התאגיד הבנקאי איסור לסרב לבקשת נושה אחר לממש את השעבוד הנוסף, אלא מטעמים סבירים;

33. "הסכמי קיזוז" (Netting Agreement) הם אמצעי חשוב להפחתת סיכוני אשראי, במיוחד בעסקאות בין בנקאיות. על מנת שמנגנון מסוג זה יהיה יעיל, ההסכמים צריכים להיות מבוססים וניתנים לאכיפה משפטית.

34. כאשר מתקיים, או עשוי להתקיים פוטנציאל לניגוד עניינים בתוך התאגיד הבנקאי, על הדירקטוריון לקבוע מנגנוני הפרדה בין הפעילויות של התאגיד הבנקאי, כאמור בסעיף 16(ב) להוראה מספר 301, ועל ההנהלה לקבוע נהלים להעברת מידע, ולהימנעות מהעברת מידע בתוך התאגיד הבנקאי. נהלים אלו יבטיחו, בין היתר, שתאגיד בנקאי לא ימנע מלקבל את כל המידע הרלוונטי מהלווה.

עיקרון מספר 5: תאגיד בנקאי יקבע מגבלות אשראי כוללות ברמת הלווים, ברמת צד נגדי וברמת מספר לווים שקיים ביניהם קשר. המגבלות יתייחסו לסוגים שונים של חשיפות מאזניות וחץ

מאזניות, בתיק הבנקאי ובתיק למסחר המגבלות ביחס לסוגי חשיפה שונים ייקבעו כך שיהיה להן ערך מוסף, והן תהיינה ברות השוואה.

35. חלק חשוב בניהול סיכון האשראי הוא קביעת מגבלות לחשיפה לצד נגדי בודד ולקבוצה של צדדים נגדיים שקיים קשר ביניהם. לעיתים קרובות, מגבלות אלה מבוססות בחלקן על דירוג אשראי פנימי שמוקצה ללווה או לצד נגדי לעסקה, כך שלגבי צד נגדי לעסקה, שנקבע לו דירוג טוב יותר, נקבעת מגבלת חשיפה אפשרית גבוהה יותר. תאגיד בנקאי נדרש לקבוע מגבלות גם לגבי ענפי משק, אזורים גיאוגרפיים, מוצרים ספציפיים וגורמי סיכון משותפים אחרים. בין גורמי הסיכון המשותפים, יתייחס התאגיד הבנקאי לפעילותו בחו"ל, ויקבע לגביה מגבלה, או מערכת מגבלות.

36. תאגיד בנקאי יקבע מגבלות חשיפה לגבי כל הפעילויות שלו, הכרוכות בסיכון אשראי. מגבלות אלה מסייעות לתאגיד הבנקאי לגוון בצורה נאותה את פעילות מתן האשראי. כאמור לעיל, חלק ניכר מחשיפות האשראי של תאגידים בנקאיים מסוימים נובעות מפעילויות או מכשירים בתיק למסחר ומפעולות חוץ מאזניות. מגבלות על עסקאות אלה אפקטיביות במיוחד לצורך ניהול פרופיל סיכון האשראי הכולל של התאגיד הבנקאי וניהול סיכון אשראי של צד נגדי. על מנת להיות אפקטיביות, המגבלות יהיו מחייבות (למעט, אולי, חריגים יוצאי דופן) ולא מושפעות מבקשות ספציפיות של לקוחות.

37. לצורך קביעה של מגבלות בעלות משמעות, הגבלת הפעילות הכוללת עם צד נגדי, והגבלת החשיפה כלפיו, נדרשת מדידה אפקטיבית של החשיפות האפשריות העתידיות. מגבלות אלו צריכות להתבסס על מדידות ברות השוואה של חשיפות הנובעות מכל סוגי הפעילויות השונים של התאגיד הבנקאי (מאזניות וחוץ מאזניות).

38. בקביעת מגבלות ובתהליכי מעקב ופיקוח אחר סיכון האשראי, תאגיד בנקאי יתייחס גם לתוצאות מבחני קיצון. מבחני קיצון אלו צריכים לשקלל את מחזוריות העסקים, שינויים טכנולוגיים, שינויים בבעלות, תנודות בשיעור הריבית ובפרמטרים נוספים ומצבי נזילות אפשריים.

39. תאגיד בנקאי יקבע את מגבלות האשראי שלו, בין היתר, בהתאם לסיכונים הקשורים ביכולת לסגור פוזיציות תוך זמן קצר, במצב בו הצד הנגדי נקלע לכשל. כאשר תאגיד בנקאי חשוף לצד נגדי באמצעות מספר עסקאות, סביר שהחשיפה האפשרית שלו לאותו צד נגדי תשתנה משמעותית לאורך הזמן, ובאופן לא רציף, בהתאם לתקופות לפירעון של אותן עסקאות. לכן, תאגיד בנקאי יחשב חשיפות עתידיות אפשריות על פני מספר טווחי זמן. המגבלות צריכות לקחת בחשבון גם תרחיש של פשיטת רגל, הקפאת הליכים וכדומה של הצד הנגדי, בעיקר לגבי חשיפות לא מובטחות.

עיקרון מספר 6: תאגיד בנקאי יקיים תהליך ברור ומבוסס לאישור אשראי חדש, כמו גם לשינוי, לאישור מחדש, ולמיחזור אשראי קיים.

40. עובדים רבים של התאגיד הבנקאי מעורבים בתהליך העמדת האשראי. בכלל זה עובדים ביחידה העסקית, עובדים העוסקים בניתוח האשראי, ועובדים האחראים לאישור האשראי. בנוסף, צד נגדי מסוים יכול לפעול מול גורמים שונים בתאגיד הבנקאי, לקבלת מכשירי אשראי שונים.

תאגיד בנקאי רשאי לקבוע את תחומי האחריות של העובדים בתהליך מתן האשראי בדרכים שונות. עם זאת, על מנת להבטיח קבלת החלטות אשראי נאותות, על תהליך העמדת האשראי להתבסס על תיאום בין כל העובדים העוסקים בו.

41. במטרה לשמר תיק אשראי איכותי, תאגיד בנקאי יקיים תהליך רשמי מחייב להערכת הסיכון הגלום בעסקה ולאישורה, לצורך העמדת האשראי. אישור האשראי צריך להתבצע בהתאם להנחיות כתובות, ולפי מדרג הסמכויות שנקבע. נדרש נתיב ביקורת ברור המתעד את תהליך האישור ומוכיח ציות להנחיות, מפרט את השיקולים העיקריים שהוצגו (בעד ונגד), ומזהה באופן אישי את העובדים שהיו מעורבים בתהליך, ואת העובד/ים ו/או הוועדה/ות שקיבלו את החלטות האשראי. התאגיד הבנקאי ישקול הקמת צוותי מומחים, לניתוח ואישור אשראי הקשור לקווי מוצרים משמעותיים, לסוגים של מכשירי אשראי ולמגזרים תעשייתיים או גיאוגרפיים. תאגיד בנקאי ישקיע את המשאבים הנדרשים בתהליך קבלת החלטות אשראי, על מנת שיוכל לבסס החלטות אשראי בהתאם לאסטרטגיה שלו, תוך עמידה בלחצים תחרותיים בנוגע לעיתוי, לתמחור, ולמבנה העסקה.

42. כל בקשת אשראי צריכה להתבסס על ניתוח מעמיק, שנערך על ידי גורם בעל מומחיות הולמת לגודל ולמורכבות העסקה. כאשר רלוונטי, ניתוח בקשת האשראי יכלול בדיקה של השפעת אישור הבקשה על איתנותו הפיננסית של הלווה, ועל תיק האשראי של התאגיד הבנקאי בכללותו. תהליך הערכה אפקטיבי כולל דרישות מינימום לגבי המידע עליו מתבסס הניתוח. תאגיד בנקאי יפעל על פי מדיניות כתובה וברורה בדבר המידע והמסמכים הדרושים לצורך אישור אשראי חדש, חידוש אשראי קיים, ו/או שינוי תנאים של אשראי שאושר בעבר. המידע שמתקבל מהווה בסיס לכל דירוג אשר נקבע לאשראי, או הערכה פנימית אחרת. לכן, לצורך הפעלת שיקול דעת הולם בתהליך קבלת החלטות אשראי, התאגיד הבנקאי נדרש לוודא שהמידע שלם ומדויק.

43. תאגיד בנקאי חייב לפתח צוות אנשי אשראי בעלי ניסיון, ידע ורקע מתאימים, על מנת שיוכלו להפעיל שיקול דעת בהתאם לאסטרטגיה ולמדיניות שנקבעו לצורך הערכה, אישור וניהול של סיכונים אשראי. תהליך אישור האשראי של תאגיד בנקאי כולל הגדרת אחריות לגבי החלטות אשראי שמתקבלות, וקובע מדרג סמכויות ברור ומוחלט לאישור אשראי ולשינוי בתנאי האשראי. תאגיד בנקאי יכול לשלב בין סמכויות אשראי אישיות או משותפות (למשל, "חתימה כפולה"), לבין סמכויות אשראי הניתנות לוועדה, הכל תלוי באופי ובהיקף האשראי. מדרג הסמכויות ייקבע בהתאם למומחיות של הגורמים המעורבים בתהליך.

לעניין זה – "סמכות אשראי אישית" תתאפשר בהתקיים אחד מאלה: (א) מתבססת, בין היתר, על ניתוח אשראי שנערך על ידי גורם בעל מומחיות שאינו בעל הסמכות, ובאישור חשיפות אשראי מהותיות תתבסס גם על חוות דעת כתובה של מנהל הסיכונים כאמור בסעיף 44 להלן; (ב) היקף האשראי שהועמד בסמכות אישית אינו עולה על 1 מיליון ש"ח. מובהר בזאת כי העמדת אשראי על בסיס מודל חיתום אוטומטי לא תיחשב כהפעלה של "סמכות אשראי אישית".

44. על מנת להבטיח שהחלטות אשראי מתקבלות בהתאם למדיניות שקבע התאגיד הבנקאי, ועל בסיס הערכות סיכון מתוקפות, על מנהל הסיכונים הראשי להיות מעורב בהליך אישור חשיפות אשראי שהן מהותיות לתאגיד הבנקאי. בהתאם לכך, על בעל הסמכות לאישור האשראי להתייחס, במסגרת תהליך אישור חשיפת אשראי מהותית, לחוות דעת כתובה, שתיערך על ידי

פונקציית ניהול הסיכונים של התאגיד הבנקאי. חוות דעת זו תתייחס לבקשת האשראי ולדירוג האשראי, תוך ביצוע ניתוח עצמאי של העסקה, ותאגר לפי העניין את שיקול הדעת שמפעיל הגורם העסקי.

לתאגיד בנקאי יהיה נוהל לטיפול במקרים של אי הסכמה בין הגורם העסקי ופונקציית ניהול הסיכונים לגבי אישור חשיפת אשראי מהותית.

לעניין סעיף זה, "חשיפת אשראי מהותית" היא חשיפה בהיקף של 50 מיליון ש"ח, או יותר, או 1% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי - לפי הנמוך ביניהם, וכן חשיפות אחרות שקבע דירקטוריון התאגיד הבנקאי, בהתאם להיקף תיק האשראי ומורכבותו. על אף האמור לעיל, רשאי התאגיד הבנקאי לקבוע כי סף המהותיות יעמוד על 25 מיליון ש"ח גם אם סף זה גבוה מ-1% מהון רובד 1.

עיקרון מספר 7: כל אשראי שמעמיד תאגיד בנקאי חייב להתבצע בתנאי שוק, ובהתאם למדיניות ולתהליכים המקובלים. בפרט, על מנת למנוע ניצול לרעה ולטפל בניגודי עניינים, אשראי לאנשים קשורים חייב באישור מיוחד, ויהיה נתון למעקב בתשומת לב מיוחדת, על מנת לשלוט או להפחית את הסיכון של העמדת הלוואות כאמור.

45. אשראי שמעמיד תאגיד בנקאי צריך לעמוד בקריטריונים, ולהתבצע בהתאם לתהליכים, כמתואר לעיל. הקריטריונים והתהליכים האלו מייצרים מערכת של איזונים ובלמים, המקדמת קבלת החלטות אשראי מבוססות. לכן, חברי הדירקטוריון, חברי ההנהלה הבכירה וגורמים אחרים בעלי השפעה (כגון בעלי מניות) לא ינסו לעקוף את תהליכי אישור האשראי והבקרה עליהם, שנקבעו בתאגיד הבנקאי (בהקשר זה ראה גם סעיף 31 וסעיפים 55-57 בהוראה מספר 301, אשר עוסקים בניגוד עניינים).

46. שימוש אפשרי לרעה קיים בפעילות אשראי שלא בתנאי שוק (למשל, ביחס לתקופה, לשיעורי ריבית, לדרישת בטוחות, וכדומה), שניתן לאנשים קשורים (כהגדרתם בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 312 בנושא "עסקי תאגיד בנקאי עם אנשים קשורים", להלן - "הוראה מספר 312"), בין אם הם תאגידים ובין אם הם אנשים פרטיים². לכן, האשראי שמאשר תאגיד בנקאי לגורמים אלה יתבצע בתנאי שוק, ויהיה כפוף לבקרה נאותה. האחריות על קביעת הנחיות בנושא זה מוטלת על הדירקטוריון, כאמור בסעיף 16(א) להוראה מספר 301. תאגיד בנקאי יישם בקרות אלו, בין היתר, באמצעות דרישה שתנאי האשראי לא יהיו עדיפים על אשראי שניתן בנסיבות דומות ללווים שאינם אנשים קשורים. שיטות בקרה אפשריות נוספות יכולות להיות קביעת מגבלות ברורות ומוחלטות לאשראי מסוג זה, מעבר למגבלות הקבועות בהוראה מספר 312, וגילוי לציבור על תנאי האשראי שאושרו לאנשים קשורים. הקריטריונים למתן אשראי בתאגיד בנקאי לא יהיו שונים ביחס ליחידים או לחברות קשורים.

² עסקה שנעשתה במהלך העסקים הרגיל, ובשיעור שאינו עולה על השיעור שנקבע לעניין זה בהסכם עבודה קיבוצי או בהסדר קיבוצי החל על עובדי התאגיד הבנקאי, בין התאגיד הבנקאי לבין איש קשור שהוא עובד התאגיד הבנקאי, לא תיחשב "שימוש לרעה".

47. תאגיד בנקאי ימנע מאנשים קשורים וממקורביהם השפעה על יצירת החשיפה וניהולה. עסקאות מהותיות עם אנשים קשורים (כולל מחילה על חוב), לכל הפחות בהתאם לאמור בסעיף 7(א) להוראה מספר 312, מחייבות אישור של ועדת הביקורת או של הוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים של הדירקטוריון, מעבר לאישור האשראי הרגיל. עסקאות עם אנשים קשורים ידווחו לפיקוח על הבנקים, בהתאם להוראה מספר 312. חריגות מכללי המדיניות, התהליכים והמגבלות ידווחו לגורם המתאים בהנהלה הבכירה ולועדת הביקורת או לוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים של הדירקטוריון, לצורך ביצוע פעולות בעיתוי המתאים.

חלק ג' - שימור תהליכים נאותים לתפעול אשראי, מדידה, מעקב ופיקוח:

עיקרון מספר 8: תאגיד בנקאי יקיים מערכת לתפעול השוטף של סיכוני האשראי במגוון התיקים.

48. תפעול איכותי של אשראי הוא יסוד הכרחי לשמירת יציבותו של תאגיד בנקאי. לאחר שאושר האשראי, האחריות לכך שהוא מטופל כיאיות מוטלת על היחידה העסקית, לעיתים בשילוב עם יחידת תמיכה לתפעול האשראי. במסגרת זו, נדרש עדכון תיק הלווה, קבלת נתונים כספיים מעודכנים (ראה גם עיקרון מספר 4 להוראה זו), שליחת הודעות בנוגע לחידושי אשראי, הכנת מסמכים שונים, כגון הסכם הלוואה וכדומה.
49. בשל מגוון המטלות הכרוכות בתפעול האשראי, יכול תאגיד בנקאי לתכנן את המבנה הארגוני במספר דרכים, בהתאם לגודלו ולרמת התחכום של פעילותו. בתאגיד בנקאי גדול, האחריות על רכיבים שונים של תפעול האשראי מוטלת בדרך כלל על מחלקות שונות. בתאגיד בנקאי קטן, ניתן להסתפק במספר עובדים אשר יטפלו בתחומי תפעול אשראי שונים. כאשר עובדים מבצעים פעולות רגישות במסגרת תפעול האשראי, למשל שמירת מסמכים חשובים, ביצוע תשלומים, או הזנת מסגרות למערכות המחשב (פעילות back office), הם יהיו כפופים למנהלים, אשר אינם מעורבים בפעילות העסקית ובתהליך אישור האשראי.
50. תאגיד בנקאי יקבע, באישור המפקח, את רמת ההפרדה הארגונית, לצורך עמידה בדרישה זו. בפיתוח מנגנוני תפעול האשראי, יקפיד תאגיד בנקאי על:
 - א. קיומו של מנגנון אפקטיבי המשרת בצורה מלאה את צרכי תפעול האשראי. בכלל זה: מעקב ופיקוח אחר מסמכים, תיעוד מפורט, מעקב אחר קיום הדרישות החוזיות ועמידה בהתניות פיננסיות, תפעול הבטוחות ועוד;
 - ב. דיוק ועדכניות המידע המוזן למערכות המידע הניהוליות;
 - ג. מדיניות לתיקוף מודלים;
 - ד. הפרדת תפקידים נאותה;
 - ה. נאותות הבקורות על כל הפעילויות במשרד אחורי; וכן
 - ו. ציות למדיניות ולנהלים שנקבעו, ולהוראות כל דין.
51. ההנהלה הבכירה של תאגיד בנקאי חייבת להכיר בחשיבות תהליכי מעקב, פיקוח ובקרה על סיכון האשראי, הכלולים בפעילות תפעול האשראי, ולשדר זאת לגורמים השונים בארגון, על מנת שהרכיבים השונים של תפעול האשראי יתפקדו כראוי.
52. תיק לווה עדכני צריך לספק לאיש האשראי, לוועדת האשראי, ולמבקרים הפנימיים והחיצוניים (ובכלל זה לפונקציית בקרת האשראי) את כל המידע הנחוץ על הלווה, או על הצד הנגדי, לצורך ניתוח האשראי לפני שהוא ניתן, ולמעקב והערכה שלו לאורך חייו. הדרישות לתיעוד המסמכים ישתנו בהתאם לסוג ההלוואה, סוג הלווה וסוג הביטחון.
 - א. תיק לווה יכול, בין היתר:
 - א. זיהוי של הלווה העסקי, או מקצועו במקרה של לווה שאינו עסקי;
 - ב. תיעוד של מצבו הכלכלי הנוכחי ומצבו בעבר, ומצבן של חברות קשורות, בעל השליטה, ערבים מהותיים וכדומה כאשר רלוונטי;
 - ג. פירוט המטרות של ההלוואות שניתנו ללווה, מקור ההחזר, ותוכנית התשלומים;
 - ד. פירוט הביטחונות, ערכם ומקור ההערכה;

ה. כאשר רלוונטי, גורמים המפחיתים, או עשויים להפחית, את סיכון האשראי הנובע מחשיפת הלווה לשינויים בשער חליפין.

בנוסף, יכולו תיקי הלווים תיעוד מספק להחלטות שהתקבלו ולהיסטוריה של האשראי. בכלל זה, תיקי הלווים צריכים להכיל נתונים כספיים מעודכנים (כמפורט בסעיף 27א. לעיל), ניתוחים כספיים ותיעוד המבסס את הדירוג הפנימי שנקבע, מזכרים פנימיים, תכתובות, הערכות שווי ומסמכים הקשורים לביטחונות. גורמי הבקרה של התאגיד הבנקאי יפקחו על יישום האמור לעיל, ובפרט על שלמות תוכנם של תיקי הלווים ועל קיומם של כל מסמכי אישור האשראי ומסמכים חיוניים אחרים.

עיקרון מספר 9: תאגיד בנקאי חייב לקיים מערכת למעקב אחר מצבו של אשראי ספציפי, ובכלל זה קביעת נאותות הסיווג וההפרשות להפסדי אשראי.

53. תאגיד בנקאי יפתח ויישם תהליך מקיף ומערכות מידע, למעקב אחר מצבן של יתרות אשראי ספציפיות ושל לוויים, על פני מגוון התיקים שלו. תהליך זה צריך לכלול הגדרה של קריטריונים לזיהוי של אשראי ועסקאות אחרות שעלולים להתפתח לאשראי בעייתי, ולדיווח עליהם. זאת על מנת שיהיו כפופים למעקב ופיקוח תכוף יותר, ובמידת הצורך שיתבצעו לגביהם פעולות לחיזוק האשראי (למשל חיזוק ביטחונות), סיווג ו/או הפרשות להפסדי אשראי.

היחידות העסקיות בתאגיד הבנקאי אחראיות לאיתור ולהצפת מידע בדבר הידרדרות במצב חוב, לעריכתו ולגיבוש המלצות על בסיסו. יחד עם זאת, האחראיות לסיווג אשראי ולקביעת הפרשות להפסדי אשראי תוטל על גורם בהנהלת התאגיד הבנקאי, שאינו אחראי לפעילות עסקית. הגורם האמור ינקוט, בין היתר, בהליכים עצמאיים משלימים לאיתור חובות שמצבם מידרדר, כהשלמה להליכי האיתור ביחידות העסקיות.

54. מערכת אפקטיבית למעקב ופיקוח אחר אשראי כוללת אמצעים שמטרתם :

- א. להבטיח הבנה של מצבו הכספי העדכני של הלווה, או הצד הנגדי לעסקה ;
- ב. מעקב אחר העמידה בהתניות הפיננסיות הקיימות ;
- ג. הערכה, היכן שניתן, של יחס כיסוי הביטחונות, בהתחשב במצב הנוכחי של הלווה ותהליכים לעדכון הערכות שווי ולהבטחת קיום ושלמות של מסמכים חיוניים ;
- ד. זיהוי של פיגורים בתשלומים חוזיים שהגיע מועד פירעונם וסיווג בזמן של אשראי שעשוי להתפתח לבעייתי ; וכן-

ה. ניתוב ישיר ומהיר של בעיות לטיפול גורם ניהולי.

55. האחריות למעקב ופיקוח אחר איכות האשראי תוטל על עובדים ספציפיים, ובכלל זה עליהם לוודא שמידע רלוונטי מועבר לגורמים האחראים על דירוג האשראי הפנימי. בנוסף, האחריות על ביצוע מעקב שוטף אחר ביטחונות וערבויות, המהווים בטוחות לעסקה, תוטל על עובדים ספציפיים. מעקב ופיקוח זה מסייע לתאגיד הבנקאי בביצוע שינויים הכרחיים בהסכמים החוזיים, בשימור הפרשה הולמת להפסדי אשראי, וכן בבחינת הלימות ההון. במינוי אותם האחראים, תתחשב הנהלת התאגיד הבנקאי בניגודי עניינים אפשריים, במיוחד לגבי עובדים שנמדדים ומתוגמלים בהתאם להיקף האשראי, לאיכות התיק, לנתוני רווחיות לזמן קצר, וכדומה.

56. תאגיד בנקאי ינהל ויתעד רשימות מעקב (Watch Lists) של לוויים ושל חובות עם תסמינים שליליים.

א. ייקבעו קריטריונים ברורים לאותם תסמינים שליליים, ולגריעת לוויים מרשימות המעקב, כגון: דירוג אשראי נמוך, פיגור בתשלום, חריגה ממסגרת אשראי, בקשה לפריסת חוב, בקשה לדחיית תשלומים, הרעה ביחסים הפיננסיים, גירעון בהון העצמי, חריגה מהתניה פיננסית, תזרים מזומנים שלילי מפעילות שוטפת, הפסד תפעולי וכיוצא בזה. מעבר לאותם קריטריונים, יכללו לוויים ברשימות המעקב לפי שיקול הדעת של הגורם העסקי המטפל, ושל הגורם האחראי לסיווג חובות (כאמור בסעיף 53 לעיל), לרבות שיקולים הנוגעים להיעדר שיתוף פעולה מצד הלווה.

ב. ברשימות המעקב יפורטו, בין היתר, חשיפת האשראי לאותם הלוויים, מועד הכללתם ברשימה לראשונה, סיווג החוב, גורם מטפל, דירוג האשראי והתסמינים השליליים בגינם נכללו ברשימות המעקב.

ג. הדיון ברשימות המעקב יתבצע לפחות אחת לרביע, לפני פרסום הדוחות הכספיים של הבנק. בכל רביע תתועד בדיקת רשימות המעקב, לצורך ביצוע הפרשה להפסדי אשראי וסיווג חובות בעייתיים, כולל הנימוקים להחלטות שהתקבלו, לרבות החלטות בדבר אי סיווג והחלטות על הסרה מרשימות המעקב.

עיקרון מספר 10: תאגיד בנקאי יפתח מערכת פנימית לדירוג אשראי, ישתמש בה לצורך ניהול סיכון האשראי וייתקף אותה. מערכת הדירוג צריכה להתאים לאופי, לגודל ולמורכבות הפעילות של התאגיד הבנקאי (ראה גם הוראה 314).

57. דירוג אשראי הוא צעד הכרחי לניהול יעיל של סיכון אשראי, שכן מערכת הדירוג מאפשרת לתאגיד הבנקאי לקבל החלטות אשראי טובות.

א. המערכת הפנימית לדירוג אשראי של תאגיד בנקאי מאפשרת לו להבחין בין רמות סיכון האשראי הגלומות בחשיפות אשראי שונות של התאגיד הבנקאי, לצורך מעקב אחר איכות של אשראי ספציפי, כמו גם של התיק בכללותו.

ב. מערכת הדירוג הפנימי מאפשרת להגדיר בצורה מדויקת יותר את מכלול המאפיינים של תיק האשראי, למדוד ריכוזיות בתיק האשראי, לזהות אשראי בעייתי ולבחון את נאותותן של ההפרשות להפסד אשראי.

ג. מערכות דירוג פנימיות מפורטות ומתוחכמות יותר, בהן נעשה שימוש בעיקר בבנקים גדולים ברחבי העולם, יכולות לסייע גם בהקצאת ההון הפנימית, בתמחור האשראי, ובחישוב רווחיות מעסקאות ספציפיות, או ממכלול היחסים עם לוויים.

ד. שימוש בדירוג פנימי מבטא בצורה רשמית את התייחסות התאגיד הבנקאי להערכת הסיכון בדיון הרלוונטי. דירוג האשראי מייצג את רמת הסיכון שקובע תאגיד בנקאי במקרה הנדון. רמת סיכון זו צריכה לקבל התייחסות בכל הפעולות הרלוונטיות של התאגיד הבנקאי: ניהול הסיכון, הצגה חשבונאית והלימות ההון.

58. ככלל, תאגיד בנקאי צריך לדרג את כל חשיפות האשראי שלו. במקרים חריגים, יכול תאגיד בנקאי לחרוג מכלל זה, ובתנאי שסך חשיפות האשראי שלא דורגו זניח.

59. על מנת לקבוע תהליך מוסדר של ניהול סיכון, גם בהתקיים לחצים תחרותיים, שיווקיים, אישיים וכדומה, תאגיד בנקאי :
- א. ישקיע את המשאבים הנדרשים לפיתוח ולתחזוקת מערכת דירוג איכותית, אשר משפיעה על האשראי בכל ההיבטים הרלוונטיים ;
- ב. יכלול התייחסות משמעותית לדירוג בכל החלטת אשראי - בכלל זה : קביעת מדיניות אשראי ויעדי אשראי, הגדרת תיאבון סיכון וסיבולת סיכון (בין היתר, באמצעות קביעת מגבלות), אישורי אשראי פרטניים, תמחור אשראי, בחינת נאותות הסיווג וההפרשות להפסדי אשראי, הערכת נאותות הלימות ההון, דיונים אסטרטגיים, מדידת ביצועים, וכדומה.
- בהקשר זה, יודגש כי חובה שיתקיים קשר חזק (מתאם חיובי גבוה) בין דירוגי האשראי לבין הסיווגים המיוחסים לחובות - יש לשמור תיעוד המקשר בין מערכת הדירוג הפנימי לסיווגים שנקבעו בהוראות הדיווח לציבור.
60. מערכת דירוג פנימית מסווגת אשראי לקטגוריות דירוג שונות, המייצגות רמות שונות של סיכון אשראי. מערכת הדירוג הפנימי של תאגיד בנקאי תכלול עשר קטגוריות דירוג. בפיתוח מערכות הדירוג, תאגיד בנקאי חייב להחליט אם לדרג את סיכון הלווה או הצד הנגדי לעסקה, את הסיכון הגלום בעסקה הספציפית, או את שניהם.
61. דירוג פנימי מהווה כלי חשוב למעקב אחר סיכון האשראי, ולבקרה עליו. על מנת לסייע בזיהוי מוקדם של שינויים בפרופיל הסיכון, מערכת הדירוג הפנימית צריכה להגיב לסימנים המעידים על החמרה בסיכון האשראי, או על אפשרות סבירה להחמרה שכזו. אשראי שדירוגו מתדרדר יהיה כפוף לפיקוח ומעקב קפדניים יותר, למשל, באמצעות ביקורים תכופים של גורמי האשראי אצל הלווה, ובאמצעות הכללתו ברשימת מעקב (Watch List) הנסקרת בקביעות על ידי ההנהלה הבכירה. הדירוג הפנימי ישמש את שדרת הניהול במחלקות השונות במעקב אחר המאפיינים העדכניים של תיק האשראי ובהחלטות לגבי שינויים הכרחיים באסטרטגיית האשראי של התאגיד הבנקאי. לפיכך, הדירקטוריון וההנהלה הבכירה יקבלו דיווח תקופתי על מצב תיק האשראי, בין היתר בהתבסס על דירוגי האשראי (ראה לעניין זה - מסמך מדיניות האשראי בסעיף 15 להוראה מספר 310).
62. דירוג האשראי הראשוני שנקבע ללווה ספציפי, או לצד נגדי ספציפי לעסקה, במועד אישור האשראי ייסקר על בסיס תקופתי (לפחות אחת לשנה). דירוגי האשראי של חובות המוערכים באופן פרטני, שהם : גדולים, מורכבים, מסוכנים, "חובות בסיווג שלילי", או "הלוואות ממונפות" כאמור בהוראה מספר 327, ייסקרו בתדירות גבוהה יותר. בנוסף, כאשר מזהה התאגיד הבנקאי שינוי, לטובה או לרעה, במצבו של אשראי ספציפי, עליו לקבוע לו דירוג מחדש. תיק האשראי של הלווה יכלול תיעוד המבסס את הדירוג הפנימי שנקבע.
63. בשל החשיבות של עקביות הדירוג הפנימי והצורך שישקף במדויק את איכותו של אשראי ספציפי, האחריות לקביעת הדירוגים, או לאישורם, תוטל על פונקציית ניהול הסיכונים.
64. העקביות והדיוק של הדירוגים יבחנו תקופתית על ידי גוף בלתי תלוי (ראה סעיפים 77-78 להלן). יובהר כי פעילות פונקציית בקרת אשראי מהווה בקרה נוספת לאמור לעיל, ואינה מחליפה את הסקירה התקופתית השוטפת.

עיקרון מספר 11: לתאגיד בנקאי יהיו מערכות מידע ושיטות ניתוח המאפשרות להנהלה למדוד את סיכון האשראי הגלום בכל הפעילויות המאזניות והחוץ-מאזניות שלו. מערכות המידע הניהוליות יספקו מידע הולם לגבי הרכב תיק האשראי, כולל זיהוי של ריכוזי סיכון מכל סוג שהוא.

65. תאגיד בנקאי ימדוד במונחים כמותיים את הסיכון הגלום בחשיפות ללווים או צדדים נגדיים ספציפיים. בנוסף, תאגיד בנקאי ינתח את סיכון האשראי ברמת המוצר, וברמת התיק, לצורך זיהוי רגישויות מיוחדות, או מוקדי ריכוזיות מכל סוג. מדידת סיכון האשראי תתחשב בגורמים הבאים: (i) מוצר האשראי (הלוואה, נגזרים, וכן הלאה) ותנאי ההסכם (תקופה לפירעון, שיעור הריבית וכן הלאה); (ii) רגישות האשראי לשינויים אפשריים בשוק עד למועד הפירעון; (iii) קיומם של ביטחונות ו/או ערבויות; וכן (iv) סיכון הלווה, בין היתר בהתבסס על הדירוג הפנימי. ניתוח נתוני סיכון האשראי יתבצע בתדירות מתאימה לרמת הסיכון שהתאגיד הבנקאי מזהה, ותוך בחינת רמת החשיפה אל מול המגבלות שנקבעו. תאגיד בנקאי ישתמש בשיטות מדידה נאותות ביחס לרמת הסיכונים הכלולים בפעילותו, ומורכבותם, תוך שימוש בנתונים אמינים. תהליך המדידה יהיה נתון לתיקוף תקופתי.

בהקשר זה ראה גם סעיף 8 להוראה מספר 301.

66. האפקטיביות של תהליך מדידת סיכון האשראי של תאגיד בנקאי תלויה במידה רבה באיכות מערכות המידע הניהוליות. המידע שמופק ממערכות אלה מאפשר לדירקטוריון ולכל רמות הניהול למלא את תפקידם, ובכלל זה לקבוע את רמת ההון שראוי שהתאגיד הבנקאי יחזיק כנגד הסיכונים להם הוא חשוף. לכן, האיכות, רמת הפירוט והעדכניות של המידע חשובים מאד. בפרט, מידע אודות הרכב התיקים השונים ואיכותם, גם ביחס לקבוצה הבנקאית בכללותה, צריך לאפשר להנהלה להעריך במהירות ובצורה מדויקת את רמת סיכון האשראי שהתאגיד הבנקאי חשוף אליו בגין פעילותיו השונות, ולאפשר לקבוע אם פעילות התאגיד הבנקאי תואמת את אסטרטגיית ניהול האשראי שנקבעה לו.

67. תאגיד בנקאי יוודא שחשיפותיו בפועל עומדות במגבלות שנקבעו, ובכלל זה מסגרות אשראי. מערכות מידע ניהוליות יתרעו על חשיפות המתקרבות למגבלות, ויביאו מידע זה, כאשר הוא מהותי, לידיעת ההנהלה הבכירה. המערכות המשמשות את התאגיד הבנקאי לניהול המגבלות ימדדו את כל החשיפות של התאגיד הבנקאי. מערכות המידע יסכמו חשיפות אשראי מכל הסוגים ללווה ספציפי, או לצד נגדי, וידווחו על חריגות מהמגבלות כך שיהיה להן ערך מוסף ובזמן סביר.

67א. על התאגיד הבנקאי המארגן עסקאות סינדיקציה לקיים בקרות לניטור ביצועים של עסקאות בצנרת לעומת הציפיות המקוריות, ולדווח באופן סדיר על הפערים להנהלה, לרבות הסכומים והעיתוי של הבדלים בסינדיקציה ובחלוקה, וכן לדווח על מכירות עם זכות חזרה שנועדו להשיג את החלוקה (recourse sales to achieve distribution); יש להגיש להנהלה דוחות הכוללים מידע ברמת העסקה הבודדת וברמה מצרפית, דירוג של רמת סיכון האשראי ותיאור הסיכון והריכוזיות של עסקאות בצנרת;

68. מערכות מידע של תאגיד בנקאי יאפשרו להנהלתו לזהות ריכוזיות, מכל סוג, בתיק האשראי. נאותות היקף המידע המנוהל באותן מערכות תיבחן תקופתית על ידי מנהלים בכל הדרגים, ועל ידי ההנהלה הבכירה, על מנת לוודא שהמידע מתאים למורכבות הפעילות. בנוסף, תאגיד בנקאי יפתח מערכות מידע שיאפשרו ניתוחים נוספים של תיק האשראי, ובכלל זה מבחני קיצון.

עיקרון מספר 12: לתאגיד בנקאי תהיה מערכת לבקרה אחר הרכב ואיכות תיק האשראי בכללותו.

69. ניהול אשראי ספציפי חשוב, אך תאגיד בנקאי נדרש גם להפעיל בקרה על הרכב תיק האשראי, ועל איכות האשראי ברמת התיק, וברמת תיקי האשראי השונים, ולהשתמש במערכות מתאימות לצורך כך. מערכות אלו צריכות להתאים לאופי, לגודל ולמורכבות של תיק האשראי של התאגיד הבנקאי.

ריכוזיות אשראי:

70. מקור מתמשך לבעיות אשראי של בנקים ברחבי העולם הוא ריכוזיות בתיק האשראי. ריכוזיות של סיכון יכולה להתקיים באופנים שונים, ונוצרת כאשר למספר גדול באופן יחסי של יתרות אשראי יש מאפייני סיכון דומים. ריכוזיות מתרחשת, בין היתר, כאשר תיק האשראי של התאגיד הבנקאי מכיל חשיפת אשראי גדולה, ישירה או עקיפה, לאחד, או יותר, מהגורמים הבאים: (i) צד נגדי מסוים; (ii) קבוצה של צדדים נגדיים שקיים קשר ביניהם (למשל "קבוצות לוויים"); (iii) ענף משק או מגזר כלכלי מסוים; (iv) אזור גיאוגרפי; (v) מדינה זרה מסוימת, או קבוצת מדינות אשר כלכלותיהן קשורות באופן הדוק; (vi) סוג מסוים של מכשיר אשראי; (vii) סוג של בטוחה; או (viii) מטבע מסוים. ריכוזיות מתקיימת גם ביתרות אשראי עם תקופה לפירעון דומה. ריכוזיות יכולה לנבוע מקשרים מורכבים יותר, או מעודנים יותר, הקיימים בין יתרות אשראי שונות בתיק. סיכון ריכוזיות אינו ייחודי לאישורי אשראי, אלא קיים בכל טווח הפעילויות הבנקאיות שבאופיין קשורות לסיכון של צד נגדי. רמה גבוהה של ריכוזיות חושפת את התאגיד הבנקאי לשינויים שליליים בתחום שבו האשראי מרוכז.

71. הימנעות מריכוזיות, או הפחתתה, עשויות להיות קשות במיוחד בתנאים מסוימים, למשל בשל תלות באזור המסחר של התאגיד הבנקאי, במיקומו הגיאוגרפי או בהעדר גישה ללוויים, או צדדים נגדיים, מגוונים כלכלית. בנוסף, ייתכן שתאגיד בנקאי ישאף לנצל את התמחותו במגזר כלכלי מסוים, או בתעשייה ספציפית. תאגיד בנקאי יכול גם לבחור לעמוד ברמת ריכוזיות גבוהה יחסית, תוך קבלת פיצוי נאות על נטילת סיכון הריכוזיות (למשל במחיר). מכאן שתאגיד בנקאי אינו נדרש בהכרח לוותר על אשראי "טוב", רק משיקולי ריכוזיות - באפשרותו להשתמש בטכניקות חלופיות להפחתה, או להקלה, של ריכוזיות. אמצעים אלה יכולים לכלול תמחור גבוה, ריתוק הון נוסף, וכן שותפות באשראי עם גופים נוספים (למשל קונסורציום). יחד עם זאת, תאגיד בנקאי ייזהר שלא לבצע עסקאות עם לוויים, או צדדים נגדיים, שאינם מוכרים לו, או לעסוק בפעילויות אשראי שאינן מובנות לו, רק לצורך הפחתת ריכוזיות.

72. ברחבי העולם קיימת חדשנות רבה בשיטות לניהול ריכוזיות אשראי. בכלל זה, ניתן לציין מכירת הלוואות, נגזרי אשראי, תוכניות איגוח ופעולות נוספות בשוק האשראי המשני. יחד עם זאת, יש לזכור כי הפעלת מנגנונים להפחתת ריכוזיות התיק כרוכה בסיכונים, שהתאגיד הבנקאי חייב לזהות ולנהל. לכן, לפני שתאגיד בנקאי יוכל להשתמש במנגנונים אלה, עליו לקבוע מדיניות ונהלים ולייסד בקרות נאותות.

עיקרון מספר 13: בעת הערכת אשראי ספציפי והערכת תיקי האשראי בכללותם, תאגיד בנקאי ייקח בחשבון שינויים אפשריים עתידיים בתנאים הכלכליים, ויעריך את החשיפה לסיכון אשראי תחת תרחישים שליליים, לרבות תרחישי קיצון.

73. ניהול סיכוני אשראי תקין, הן לגבי אשראי ספציפי והן לגבי תיקי האשראי השונים בכללותם, מחייב דיון בשאלה מה עלול להשתבש, וסקול המסקנות בקבלת החלטות לגבי נאותות הלימות ההון ונאותות ההפרשות להפסדי אשראי. ניתוח השפעות השיבוש האפשרי עשוי לסייע בגילוי תחומים שלא זוהו בעבר של חשיפה אפשרית של התאגיד הבנקאי לסיכון אשראי. קשר בין מוקדי סיכון שונים, שסביר שיתגלה בעת משבר, צריך להיות מובן במלואו. בעיתות משבר עשוי להתקיים מתאם גבוה בין סיכונים שונים, במיוחד בין סיכוני אשראי וסיכוני שוק. ניתוח תרחישים ומבחני קיצון מהווים דרכים יעילות להערכת בעיות אפשריות.

74. ניתוחי תרחישים שליליים כוללים זיהוי אירועים אפשריים, או שינויים עתידיים בתנאים הכלכליים, העשויים להשפיע לרעה על חשיפת האשראי של התאגיד הבנקאי, והערכה של יכולת הבנק לעמוד בהם. שלושה תחומים שתאגיד בנקאי יכול לבדוק ביעילות הם: (i) הרעה במצב הכלכלי או הענפי; (ii) אירועי סיכוני שוק; ו- (iii) תנאי נזילות. ניתוחי תרחישים שליליים יכולים להיערך בטווח שבין ניתוח רגישות פשוט יחסית לאחד או יותר מהמשתנים הכלכליים, המבניים והעסקיים, ועד לשימוש במודלים מתוחכמים ביותר. בדרך כלל, שימוש במודלים מתוחכמים ייעשה, בארץ ובעולם, על ידי בנקים גדולים בעלי פעילות בשוק הבינלאומי.

75. ללא קשר לרמת התחכום של התרחישים השליליים, תוצאותיהם יסקרו תקופתית על ידי ההנהלה הבכירה, והיא תנקוט בכל הפעולות הנדרשות, במקרים בהם התוצאות מצביעות על חריגות מסיבולת הסיכון שהוגדרה. תאגיד בנקאי יתחשב בתוצאות ניתוח התרחישים גם בתהליך הקביעה והעדכון של מדיניות האשראי שלו, ושל המגבלות שהוא קובע לפעילויותיו השונות.

76. תאגיד בנקאי יפעל לזיהוי סוגי המצבים בהם הוא עלול לספוג הפסדים משמעותיים, או לסבול מבעיות נזילות. מצבים אלה כוללים, בין היתר: הרעה במצב הכלכלי בכלל או במגזר ספציפי, רמה גבוהה מהצפוי של פיגורים בפירעון אשראי ושל כשלים, ושילוב של התממשות סיכוני שוק וסיכוני אשראי. ניתוח שכזה ייעשה על בסיס מאוחד. ניתוח התרחישים ותוצאות מבחני הקיצון יכללו גם תוכניות התאוששות - פעולות שעל ההנהלה לבצע בהינתן תרחישים מסוימים, כגון גידור או הקטנת חשיפות.

חלק ד' - הבטחת קיומן של בקורות הולמות על סיכון האשראי:

עיקרון מספר 14: תאגיד בנקאי ייסד מנגנון להערכה בלתי תלויה ומתמשכת של תהליכי ניהול סיכון האשראי, ותוצאות סקירות אלו ידווחו ישירות לדירקטוריון ולהנהלה הבכירה (ראה גם הוראה מספר 310).

77. לצורך ניהול יעיל של מגוון תיקי האשראי בתאגיד בנקאי, ומכיוון שהסמכות לאשר אשראי, ולתפעל אותו, נתונה בידי מספר גדול של עובדים, יפעיל התאגיד הבנקאי סקירה פנימית אפקטיבית ומנגנון דיווח. מנגנון זה יספק לדירקטוריון ולהנהלה הבכירה מידע מספק, שיאפשר להעריך את הביצועים של הצוות העוסק במתן האשראי, ואת מצב תיק האשראי בכללותו.
78. בהינתן החשיבות והאופי הסובייקטיבי של סיווג אשראי ודירוג אשראי, ושל זיהוי במועד של סיכונים אשראי באופן כללי, תאגידים בנקאיים צריכים להבטיח שסיווג החובות ודירוגי האשראי שנקבעו נסקרים גם על ידי יחידים שאין להם שליטה על האשראי שהם סוקרים ושאינם מושפעים על ידי גורם המאשר אשראי. כאמור בסעיף 44 לעיל, נדרש לבצע סקירה מסוג זה בזמן אמת בעת קבלת החלטות האשראי. בנוסף לכך, נדרש לבצע סקירה בדיעבד על ידי יחידה ייעודית לכך בתאגיד הבנקאי - להלן "בקרת אשראי". בקרת האשראי מסייעת לפיקוח ולמעקב אחר מוקדי הסיכון העיקריים בקווי הפעילות השונים בתאגיד הבנקאי. לצורך כך עליה לבחון את מהימנות הדירוג, ואת נאותות הסיווג וההפרשות.

תכנית עבודה ויישומה

78א. בקרת האשראי תפעל על פי תוכנית עבודה, שנתית ורב שנתית. התוכנית תשקף את ההנחיות הבאות:

א. היקף הסקירות:

1. תכניות העבודה יתבססו על בחינת אשראי, על פי מדגם מבוסס סיכון;
2. המדגם שייבחר יבטיח שהחלק מהתיק שנבחר לסקירה מספיק להערכת איכות האשראי, ולזיהוי מגמות בהתפתחות הסיכון הגלום בתיק האשראי בכללותו;
3. תכניות העבודה והמדגם ייקבעו תוך התחשבות בגודל ובמורכבות של תיק האשראי של התאגיד הבנקאי, ובפעילות מתן האשראי שלו;
4. עבודת בקרת האשראי, ובפרט בחירת המדגם, תתועד, ותכלול בין היתר את רשימת כל ההלוואות שנסקרו ותמצית הניתוח שמבסס את הדירוגים או הסיווגים שנקבעו לחובות שנסקרו.

ב. סקירות האשראי יכללו:

1. אשראי מהותי מאוד - מעל גודל שנקבע מראש;
2. מדגם מספק של אשראי אחר (שאינו כלול בפסקה (א) לעיל);
3. מדגם מתוך אשראי בעייתי על סוגיו השונים (בהשגחה מיוחדת, נחות, פגום);
4. מדגם מתוך אשראי שתנאיו שונו, אולם הוא אינו מסווג כבעייתי;
5. מדגם מתוך אשראי שבעבר סווג כבעייתי;
6. מדגם מתוך אשראי שנקבע, על ידי התאגיד הבנקאי או על ידי הפיקוח על הבנקים, כמחייב תשומת לב מיוחדת של ההנהלה;
7. מדגם מתוך אשראי לאנשים קשורים;

8. מדגם מתוך אשראי היוצר מוקדי ריכוזיות של סיכון אשראי.
- ג. עומק הסקירות - סקירות בקרת האשראי צריכות לנתח מספר היבטים חשובים באשראי שנבחר, לרבות :
 1. איכות האשראי, כולל ביצועי הלווה ;
 2. ציות למדיניות הדירוג ולמדיניות הסיווג, לרבות בחינת נאותות הסיווג או ההפרשה להפסדי אשראי ביחס לסיכון הגלום באשראי. כל בדיקה של בקרת האשראי תכלול דירוג עצמאי של הלווה, על פי סולם הדירוג הקיים בתאגיד הבנקאי ;
 3. עמידה בהתניות שנקבעו בהסכם האשראי ;
 4. תאגיד בנקאי יחליט אם להטיל את האחריות לביצוע בדיקות "טכניות במהותן" (תיעוד מספק של אשראי וביטחונות, שלמות ותקינות השעבודים, וכדומה) על בקרת האשראי, או על גורמי בקרה אחרים. אם החליט תאגיד בנקאי להטיל את האחריות לאותן בדיקות על גורם אחר, האחריות תוגדר היטב.

טיפול בדוחות בקרת אשראי ותפוצתם

78. א. אחת לשנה לפחות תוצג למנכ"ל ולדירקטוריון סקירה על פעילות בקרת האשראי בשנה החולפת, שתכלול בין היתר את הפרטים הבאים :
 1. היקף הבדיקה (מספר לוויים והיקף האשראי) ;
 2. ניתוח הממצאים שעלו בבקרת האשראי, והטיפול בהם, וכן ההשלכות על איכות תיק האשראי של התאגיד הבנקאי ;
 3. חוות דעת על נאותות הסיווג וההפרשה להפסדי אשראי ודירוג הלוויים.
- ב. בנוסף, יוצגו בפני הנהלת התאגיד הבנקאי דוחות בקרת אשראי מהותיים, ודוחות בקרת אשראי הכוללים ממצאים מהותיים, שנערכו בתקפות הדיווח.
- ג. התאגיד הבנקאי יגדיר מראש את המסגרת לקביעת הדירוג, הסיווג ו/או ההפרשה להפסדי אשראי, במקרים בהם סבורה בקרת האשראי שהדירוג, הסיווג ו/או ההפרשה אינם נאותים.

פיקוח על בסיס מאוחד

78. ג. בקרת האשראי תוודא, שבחברות בנות בנקאיות (כולל חברות כרטיסי אשראי) של התאגיד הבנקאי, בישראל ומחוץ לישראל, פועלת יחידת בקרת אשראי ברמה מקצועית נאותה. בקרת האשראי בסניף מחוץ לישראל תהיה כפופה מנהלית ומקצועית לבקרת האשראי בישראל (ולא למנהל הסניף בחו"ל).

כפיפות

78. ד. בקרת האשראי תהיה כפופה למנהל הסיכונים הראשי, למבקר הפנימי או ישירות לדירקטוריון.

עיקרון מספר 15: תאגיד בנקאי יוודא שהיחידות העסקיות, העוסקות בניהול אשראי, מנוהלות היטב, ושרמת חשיפות האשראי שלו תואמת את מדיניות האשראי שנקבעה, ובכלל זה את המגבלות הפנימיות. תאגיד בנקאי יקיים בקורות פנימיות ואמצעים אחרים שיבטיחו דיווח מיידי לדרג המתאים (לרבות הדירקטוריון) על חריגות ממדיניות, מנהלים ומגבלות, לצורך טיפול באותן חריגות.

79. מטרת ניהול סיכון האשראי היא לשמר את חשיפת האשראי של תאגיד בנקאי בתוך הגבולות שנקבעו על ידי הדירקטוריון וההנהלה הבכירה. קביעת בקורות פנימיות, מגבלות תפעוליות ואמצעים אחרים, ואכיפה של כל אלה, מסייעים לשמירת חשיפת האשראי במסגרת הרמות שקובע תאגיד בנקאי לעצמו. מערך שכזה, מאפשר להנהלת התאגיד הבנקאי פיקוח ובקרה על מידת העמידה ביעדי סיכון האשראי שנקבעו.

80. מערכות התאגיד הבנקאי יבטיחו שמתן אשראי תוך חריגה מקריטריונים שנקבעו מראש, יקבל תשומת לב מיידי של ההנהלה. במערכת המיכונית יסומן אשראי שאושר בחריגה מהקריטריונים, באופן שיאפשר בחינה של היקפו ושל מאפייניו הרלוונטיים. מערכות טובות מסייעות להנהלה לשלוט בחשיפות האשראי, לקיים דיון פורה לגבי הזדמנויות וסיכונים, ולקיים מעקב ופיקוח אחר סיכונים שניטלו בפועל אל מול סיבולת סיכון האשראי שנקבעה מראש.

81. ביקורות פנימיות על תהליכי סיכון האשראי יערכו על בסיס תקופתי, על מנת לוודא שפעילות האשראי מבוצעת תוך ציות למדיניות ולנוהלי האשראי של התאגיד הבנקאי, שהאשראי מאושר בהתאם להנחיות שנקבעו על ידי הדירקטוריון, ושקיומו, איכותו וערכו של אשראי ספציפי מדווחים באופן מדויק להנהלה הבכירה. ביקורות אלה ישמשו גם לזיהוי חולשות בתהליך ניהול סיכון האשראי, במדיניות ובנהלים וכן לזיהוי כל חריגה מהמדיניות, מהנהלים ומהמגבלות.

עיקרון מספר 16: לתאגיד בנקאי יהיו מערכות ותהליכים לנקיטת פעולות מתקנות בשלב מוקדם של הידרדרות אשראי, לניהול חובות בעייתיים, להסדרת חובות בקשיים ולפעולות דומות.

82. אחת המטרות של תהליך שיטתי לסקירת אשראי, היא זיהוי היחלשות של אשראי, ובפרט, זיהוי אשראי בעייתי. יש לזהות הידרדרות באיכות האשראי בשלב מוקדם, בו ישנן יותר אפשרויות לשיפור האשראי. תאגיד בנקאי יקיים תהליך ניהולי שיטתי ונמרץ לשיפור אשראי בקשיים, המופעל כתוצאה מאירועים ספציפיים, אשר נקבעים על ידי מערכות לתפעול אשראי ומערכות לזיהוי וסיווג אשראי בעייתי.

83. מדיניות האשראי של תאגיד בנקאי תקבע בבהירות כיצד התאגיד הבנקאי מנהל אשראי בעייתי. תאגיד בנקאי רשאי ליישם מגוון שיטות ומבנים ארגוניים, לניהול אשראי בעייתי. האחריות על אשראי זה, יכול שתוטל על היחידה העסקית שהעמידה את אותו אשראי, על גוף ייעודי שמתמחה בהסדרת חובות בקשיים, או על שילוב של השניים, בהתאם להיקף או לאופי האשראי, ולסיבה שגרמה לסיווגו כבעייתי.

84. תוכניות אפקטיביות להסדרת חובות בקשיים חיוניות לניהול סיכונים בתיק האשראי. כאשר תאגיד בנקאי מתמודד עם בעיות אשראי משמעותיות, תופרד היחידה להסדרת חובות בקשיים מהפונקציה העסקית שמטפלת באשראי באופן שוטף. זאת מכיוון שהמשאבים הנוספים,

ההתמחות וההתמקדות של הגוף המתמחה בהסדרת חובות בקשיים, עשויים לשפר את תוצאות הגבייה. גוף המתמחה בהסדרת חובות בקשיים עשוי לסייע בפיתוח אסטרטגיה אפקטיבית לשיקום אשראי בעייתי, או להגדלת סכום הגביה. גורם מנוסה בהסדרת חובות בקשיים יכול גם לספק מידע בעל ערך בתהליך הסדרת חוב, המבוצע על ידי היחידה העסקית.

עדכונים

תאריך	פרטים	גרסה	חוזר 06 מס'
27/12/12	חוזר מקורי	1	2357
23/11/14	עדכון	2	2441
28/04/15	עדכון	3	2461
10/07/17	עדכון	4	2533
22/10/17	עדכון	5	2542
27/10/19	עדכון	6	2594
30/09/21	עדכון	7	2672
30/09/21	עדכון	8	2669
31/10/22	עדכון	9	2728
07/11/23	עדכון	10	2762
29/12/25	עדכון	11	2832

עסקי תאגיד בנקאי עם אנשים קשורים

מבוא

1. לשם מזעור סיכונים הנובעים מעסקאות שעושה התאגיד הבנקאי עם אנשים קשורים, יפעלו התאגידים הבנקאיים כאמור בהוראה זו.

מטרת ההוראה היא להגביל את היקף חשיפותיהם של אנשים קשורים לתאגיד הבנקאי ולגרום לכך שעסקאות בין תאגיד בנקאי לבין אנשים קשורים ייעשו בכפוף לכללי ממשל תאגידי מחמירים ועל פי שיקולים עסקיים ובתנאים שאינם חורגים מתנאים המקובלים לגבי עסקאות דומות עם מי שאינם אנשים קשורים.

א1. למען הסר ספק מובהר בזאת כי הוראות אלו באות להוסיף על חוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן - "חוק החברות").

תחולה

2. (א) הוראה זו תחול על התאגידים הבאים (להלן - תאגיד בנקאי) :

(1) תאגיד בנקאי, למעט חברת שירותים משותפת, ואולם לעניין בנק חוץ, ובלבד שאינו מקיים את התנאים הקבועים בנספח א ;

(2) תאגיד כאמור בסעיפים 11(א)(א3) ו-11(ב) ו-11(ב) לחוק הבנקאות (רישוי), שהתאגד בישראל ונשלט בידי תאגיד בנקאי ;

(3) סולק ;

(ב) הוראה זו לא תחול על התקשרות התאגיד הבנקאי באשר לתנאי כהונה או העסקה אשר נקבעו כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A.

הגדרות

3.

"איש קשור" לתאגיד (א) בעל שליטה בתאגיד הבנקאי ומועמד ;

בנקאי :

(ב) תאגיד בו המנויים בפסקה (א), שולטים או מחזיקים ביותר מ-10% מסוג כלשהו של אמצעי השליטה, ותאגיד בו מחזיק התאגיד המצוין ברישא ביותר מ-50% מסוג כלשהו של אמצעי שליטה, למעט תאגיד המצוין ברישה, שאינו נחשב כ"איש קשור" של בעל השליטה בתאגיד הבנקאי, מכוח הסיפה של סעיף קטן (ו) ;

(ג) מי שמחזיק יותר מ-5% מסוג כלשהו של אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי או בתאגיד בנקאי השולט בתאגיד הבנקאי. לעניין תת סעיף זה בלבד - למעט מי שקיבל היתר החזקה בכפוף לתנאים שנקבעו במסמך המדיניות המעודכן של הפיקוח על הבנקים שמפורסם באתר בנק ישראל בנושא "היתרי החזקה בתאגידים בנקאיים, בסולקים ובתאגידי החזקה בהם לגופים המנהלים כספי לקוחות - עדכון מדיניות".

(ג1) מי שהציע (לבדו או כחבר בחבר-מחזיקים) מועמד לכהונת דירקטור בתאגיד בנקאי ללא גרעין שליטה. סיווגו כאיש קשור יחול ממועד תחילת כהונתו של המועמד כדירקטור בפועל ויהיה תקף כל עוד הדירקטור שהוצע על ידו מכהן בתפקידו ;

(ד) נושא משרה בתאגיד הבנקאי או בתאגיד השולט בתאגיד הבנקאי, לרבות בתאגידים באמצעותם מוחזקים אמצעי השליטה של קבוצת השליטה, בתאגיד הבנקאי ;

(ד1) מנכ"ל ויושב ראש דירקטוריון בחברה בת המוגדרת חברה מוחזקת עיקרית של התאגיד הבנקאי ; לעניין זה, "חברה מוחזקת עיקרית" – כהגדרתה בסעיף 32(ט) להוראות הדיווח לציבור של המפקח על הבנקים מספר 45-632, ואולם התאגיד הבנקאי רשאי שלא לכלול בהגדרה זו את התאגידים העומדים בתנאי סעיף 4(ב) ;

(ה) תאגיד אשר המנויים בפסקאות (ג) עד (ד1) שולטים בו ;

(ו) תאגיד, שהתאגיד הבנקאי שולט בו או מחזיק בו יותר מ-10% מסוג כלשהו של אמצעי שליטה, ותאגיד בו שולט התאגיד המצוין ברישה ; ואולם, החזקה של יותר מ-10% מסוג כלשהו של אמצעי שליטה בתאגיד, ללא שליטה, תחשב כ"איש קשור" רק אם שווי ההחזקה בספרי התאגיד הבנקאי עולה על 0.5% מהון התאגיד הבנקאי.

(ז) מי שמחזיק 20% ויותר מסוג כלשהו של אמצעי שליטה בתאגיד שהתאגיד הבנקאי שולט בו ;

(ח) כל מי שהמפקח על הבנקים קבע אותו כאיש קשור, באופן כללי או לעניין מסוים ;

לעניין "איש קשור" שהוא יחיד - לרבות קרובו.

"אשראי" - כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), למעט, ערבות, אשראי תעודות והתחייבות לשלם כסף על חשבון לקוח ;

"גרעין שליטה"- השיעור המזערי של אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי שעל קבוצת השליטה להחזיק כפי שצוין בהיתר השליטה לחברי הקבוצה ואם לא צוין, שיעור כאמור כפי שיקבע על ידי המפקח ;

"הון" - הון רובד 1 לאחר התאמות פיקוחיות וניכויים כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 ;

"ערך החשיפה" - כמשמעותה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)";

"חבר-מחזיקים"- כמשמעותו בסעיף 11ד לפקודת הבנקאות, 1941 ;

"מועמד" - אדם שהגיש בקשה לקבלת היתר מהנגיד לשליטה בתאגיד בנקאי, בין לבדו ובין ביחד עם אחרים, והמפקח הודיע על כך לאותו תאגיד בנקאי ;

"נושא משרה" - כמשמעותו בחוק החברות ;

"עסקה" - כמשמעותה בסעיף 1 לחוק החברות ;

"קבוצת שליטה" - קבוצת האנשים בעלת ההיתר לשליטה ולהחזקת אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי ;

"קרוב" - בן זוג, צאצא ומי שסמוך על שולחנו ; ואולם, לעניין סעיף 3(א) - כמשמעו בחוק הבנקאות (רישוי).

3א. מדיניות ונהלים

(א) הוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים, ואם לא מונתה ועדה זו בהתאם להוראה 301 - ועדת הביקורת, תמליץ לדירקטוריון בטרם יקבע מדיניות ותהליכים לאישור עסקאות עם אנשים קשורים ובין השאר תתייחס לקביעת סכום החשיפה של איש קשור החייב באישור ועדת הביקורת, וקביעת קריטריונים להחלת מגבלות החלות על איש קשור גם על מי שאינו מוגדר ככזה, אם סברה כי יש בכך צורך, וכן נוהלי ניטור, בקרה, דיווח ומעקב שוטפים אחר עסקות מהותיות עם אנשים קשורים ; מבלי לפגוע באמור לעיל, מתן אשראי לאיש קשור בסכום העולה על 0.5% מהונו של התאגיד הבנקאי, או עסקה מסוג אחר בסכום שיקבע הדירקטוריון, ידווחו למליאת הדירקטוריון בישיבתו הקרובה.

(1א) ועדת הביקורת או הוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים, לפי העניין, תקבע נוהלי ניטור, בקרה ודיווח אחר עסקאות עם אנשים קשורים אשר אינן טעונות אישור מתועד של ועדת הביקורת או של הוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים בהתאם להוראות סעיף 7(א). זאת, לרבות דיווח על עסקאות עם אנשים קשורים הפטורות מהוראות סעיף 4(א), לפי הוראות סעיף 4(ב).

(ב) בוטל.

עסקאות עם אנשים קשורים

4. (א) תאגיד בנקאי לא יעשה עסקה עם איש קשור בתנאים מועדפים למקובל בעסקאות דומות שהוא עושה עם אחרים.

(1א) תאגיד בנקאי לא יקבל כבטוחות לחשיפת של איש קשור, ניירות ערך שהנפיק התאגיד הבנקאי, ואם אותו איש קשור הוא בעל שליטה בתאגיד הבנקאי - גם ניירות ערך שהנפיק אותו בעל שליטה או שהנפיק התאגיד שבשליטתו.

(ב) סעיף קטן (א) וסעיף 7(א) לא יחולו על עסקאות של תאגידים בקבוצה הבנקאית עם תאגיד שהתאגיד הבנקאי מחזיק בו לפחות 95% מאמצעי השליטה, המקיים אחד משני התנאים הבאים :

(1) אינו נותן אשראי או שירות אחר לאדם מחוץ לקבוצה הבנקאית ;

(2) כל עיסוקו הוא הנפקת איגרות חוב עבור התאגידים בקבוצה הבנקאית.

לעניין זה, "קבוצה בנקאית" - התאגיד הבנקאי, התאגיד הבנקאי השולט בו ותאגידים בנקאיים הנשלטים בידי מי מהם ;

מגבלה על חשיפות של אנשים קשורים

5. (א) סך ערכי החשיפות לתאגיד הבנקאי של כלל האנשים הקשורים לא יעלה בכל עת על 10% מהון התאגיד הבנקאי.

(ב) סך ערך החשיפה של איש קשור לרבות קרובו ותאגידים הנשלטים על ידי מי מהם, לא יעלה בכל עת על הסכומים הבאים :

(1) איש קשור שהוא מרכיב בקבוצת שליטה - סכום המתקבל ממכפלה של חלקו היחסי בגרעין השליטה ב- 10% מהון התאגיד הבנקאי ;

(2) איש קשור שהוא מחזיק (שאינו מהווה מרכיב בקבוצת שליטה) של 5% ויותר מסוג כלשהו של אמצעי שליטה בתאגיד הבנקאי או בתאגיד בנקאי השולט בתאגיד הבנקאי, ובתאגידים בנקאיים ללא גרעין שליטה גם חשיפה של מי שהציע (לבדו או כחבר בחבר-מחזיקים) מועמד לכהונת דירקטור והדירקטור שהוצע על ידו מכהן בתפקידו - סכום השווה ל-5% מההון ;

(3) איש קשור המחזיק 20% ויותר מסוג כלשהו של אמצעי שליטה בתאגיד שהתאגיד הבנקאי שולט בו - סכום השווה ל-5% מההון ;

(4) איש קשור שהוא נושא משרה בתאגיד הבנקאי , למעט בעל שליטה המכהן כדירקטור בתאגיד הבנקאי - 3 מיליון ₪, למעט הלוואה לדיוור ;
לעניין סעיף זה :

"הלוואה לדיוור" - כמשמעותה בסעיף 1 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 329 ולמעט דירה להשקעה כהגדרתה שם ;

(ג) בחישוב סך החשיפות של אנשים קשורים לתאגיד הבנקאי לא ייכללו חשיפות של :

(1) המדינה וריבונות שניתן לייחס לה משקל סיכון אפס, בהתאם לסעיפים 55-56 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 ;

(2) מועמד ;

(3) תאגיד בנקאי ;

(4) תאגיד השייך לאותה קבוצת צדדים נגדיים בנקאית לה שייך התאגיד הבנקאי כמשמעותה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)";

(5) בוטל.

ניכויים

6. בוטל.

אישור עסקאות עם אנשים קשורים בדירקטוריון

7. (א) עסקאות עם איש קשור כמפורט להלן טעונות אישור מתועד של ועדת הביקורת או של הוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים, אשר מונתה בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301, לפי העניין :

(1) כל עסקה, המתבצעת עם איש קשור שאינו יחיד המקיימת אחד מהתנאים הבאים :

(א) סך ערך החשיפה של האיש הקשור עולה על 1,000,000 ₪ או 0.1% מהונו של התאגיד הבנקאי הגבוה מביניהם (להלן - "הסכום המזערי") ;

(ב) סך ערך החשיפה של האיש הקשור, אם תאושר העסקה, יעלה על הסכום המזערי ;

(ג) המגבלות הקבועות בפסקה זו לא יחולו על חידוש הסכם עם תאגיד נשלט, בהיקף ובתנאים שאינם שונים באופן מהותי מאלו שאושרו לו בעבר, אלא אם כן החליטה הוועדה אחרת.

(2) כל עסקה המתבצעת עם איש קשור יחיד שסך ערך החשיפה עולה על 500,000 ש"ח ;

(3) כל עסקה אחרת עם איש קשור יחיד בסכום העולה על 500,000 ש"ח, או עם איש קשור שאינו יחיד שסכומה עולה על הסכום המזערי ;

(4) כל עסקה עם איש קשור, אם לא נקבע סכום לגביה, או אם סכום העסקה עלה על סכום שייקבע על ידי הדירקטוריון, ובלבד שהסכום שייקבע לא יעלה על הסכום המזערי ; לעניין פיקדונות ותנאי ניהול חשבון, לא נדרש אישור ספציפי, אם התנאים נקבעו על פי הסכם מסגרת ארוך טווח ;

(5) הפרשה, ארגון חוב מחדש או מחיקת חוב של איש קשור.

(ב) הוועדה לעסקאות עם אנשים קשורים או ועדת הביקורת, תדון בעסקאות כמפורט בסעיף קטן (א) שעשה איש קשור עם התאגיד הבנקאי, קודם שהפך לאיש קשור בו.

מצאה הוועדה כי תנאיה של עסקה כאמור חורגים מתנאי השוק ואין אפשרות בשל מחויבות משפטית לבטלה או לשנות תנאיה - יודיע על כך יושב ראש הוועדה למפקח על הבנקים באמצעות מזכיר התאגיד הבנקאי.

(ג) האישור על פי סעיף קטן (א) יכלול גם אישור שהעסקה אינה סותרת את תנאי סעיף 4 להוראה זו. בפרוטוקול הדיון יצוינו ההסברים שקיבלה הועדה על מנת לוודא את האמור לעיל.

7א. בוטל.

איש קשור שהוא עובד

8. הוראות אלו, למעט סעיף 5(ב)(4), לא יחולו על :

(א) עסקה שעשה התאגיד הבנקאי עם איש קשור, אם אותו איש קשור הוא עובד התאגיד הבנקאי והעסקה נעשתה במהלך העסקים הרגיל ובתנאים שנקבעו לעניין זה בהסכם עבודה קיבוצי או בהסדר קיבוצי החל על עובדי התאגיד הבנקאי ; או

(ב) על כל הסדר אחר אשר נחתם מול ועד עובדים מאורגן או בחוזה העסקה אישי אשר תנאיו דומים להסכם עבודה קיבוצי או הסדר אחר כאמור לעיל באותו תאגיד בנקאי או בתנאי כהונה או העסקה אשר נקבעו כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301A.

דיווח לפיקוח על הבנקים

9. (א) תאגיד הבנקאי ידאג לקיום רשימה של כל האנשים הקשורים לו וציון ערך החשיפה של כל איש קשור במשרדיו, כשהיא מעודכנת בכל עת.

(ב) תאגיד בנקאי יגיש לפיקוח על הבנקים דיווח מידי על חריגה מאחד מסעיפי ההוראה, כשנוצרה.

כללי

10. המפקח על הבנקים רשאי, כאשר קיימים טעמים מיוחדים שבהם ראה כי נכון לעשות כן :

(א) לאשר החרגה של "איש קשור" מההגדרה או מקיום סעיפים מסוימים בהוראה, לתקופה או בתנאים שיקבעו על ידו.

(ב) לקבוע כי עסקה עם איש קשור נעשתה בתנאים החורגים מתנאי שוק ולהורות על ניכוי ערך החשיפה בגינה מההון.

חריגה בשל סיווג איש קשור

11. ערך החשיפה של איש קשור, קודם שהפך לאיש קשור, אשר עולה על מגבלת הסכומים בסעיף 5(ב) תוסדר בהדרגה תוך שנתיים ימים. האמור יחול גם בשל נסיבות שאינן תלויות בבנק כגון : מיזוגים, רכישת חברות וכד'.

נספח א

(סעיף 2(א)(1))

עסקי בנק חוץ עם אנשים קשורים בסניפו בישראל

תנאים לפטור מדרישות ההוראה לגבי בנק חוץ

בנק חוץ לעניין פעילותו בסניפו בישראל יהיה פטור מהוראה זו בהתקיים כל התנאים הבאים :

(א) אישור מהנהלת בנק החוץ לפיו הבנק מיישם דרישות רגולטוריות החלות עליו בנושא עסקי בנק עם אנשים קשורים וחל עליו פיקוח בנושא בידי הרגולטור במדינת האם, לרבות ביחס לסניף של בנק חוץ בישראל.

(ב) אישור מהנהלת בנק החוץ כי מבוצע ניהול וניטור שוטף של העסקאות שמבוצעות בין הסניף בישראל לבין נושאי המשרה שלו ונעשה דיווח על עסקאות אלו, אחת לשנה, למבקר הפנימי של הסניף בישראל.

* * *

עדכונים

חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
1508		חוזר מקורי	10/3/91
-----	1	שיבוץ בהוראות ניהול בנקאי תקין	8/91
1528	2	עדכון	4/11/91
1616	3	עדכון	3/1/93
1701	4	עדכון	4/4/94
-----	5	גרסה מחודשת של קובץ ניהול בנקאי תקין	12/95
1868	6	עדכון	30/4/97
1882	7	עדכון	3/8/97
1933	8	עדכון	30/6/98
2277	9	עדכון	19/10/10
2425	10	עדכון	10/7/14
2516	11	עדכון	29/9/16
2688	12	עדכון	31/01/22
2753	13	עדכון	29/06/23
2832	14	עדכון	29/12/25

מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)

10. מטרות, תחולה והגדרות

מטרת ההוראה

10.1 במרוצת השנים נרשמו בעולם מקרי כשל של בנקים שנבעו מריכוזיות חשיפה לצד נגדי או לקבוצות צדדים נגדיים קשורים, כהגדרתם להלן. ההסדרה בנושא חשיפות גדולות פותחה ככלי להגבלת ההפסד המרבי שעשוי להיגרם לבנק במקרה של כשל פתאומי של הצד הנגדי, לרמה שאינה מסכנת את יכולת הפירעון של הבנק.

10.2 הוראה זו משלימה את ההוראות למדידה והלימות הון, מכיוון שאלו לא נכתבו במטרה להגן על תאגיד בנקאי מפני הפסדים גדולים הנובעים מכשל פתאומי של צד נגדי או של קבוצה של צדדים נגדיים. בפרט, דרישות ההון המזערי (נדבך 1) במסגרת ההוראות למדידה והלימות הון, מניחות באופן מרומז כי תאגיד בנקאי מחזיק בתיקים ברמת גרעיניות אינסופית (infinitely granular portfolios), ואינן לוקחות בחשבון במסגרת חישוב דרישות ההון סיכון ריכוזיות מכל צורה שהיא. בניגוד להנחה זו, סיכון ייחודי בשל חשיפות גדולות לצדדים נגדים ספציפיים או לקבוצות של צדדים נגדיים קשורים עשוי להימצא בתיקי האשראי הבנקאיים. אף על-פי שההתאמות המבוצעות במסגרת תהליך הסקירה הפיקוחית (נדבך 2), בשל סיכון הריכוזיות, עשויות לסייע בצמצום סיכון זה¹, התאמות אלה לא נועדו להגן על תאגיד בנקאי מפני הפסדים גדולים מאוד עקב כשל של צד נגדי או קבוצה של צדדים נגדיים קשורים. מסיבה זו, ההוראות למדידה והלימות הון אינן מספיקות להפחתת מלאה של הסיכון המיקרו יציבותי מחשיפות גדולות ביחס למשאבי ההון של התאגיד הבנקאי ויש להוסיף עליהן עוד מסגרת פשוטה עבור חשיפות גדולות המגנה על תאגיד בנקאי מפני הפסדים מערערי יציבות כתוצאה מכשל פתאומי של צד נגדי או קבוצה של צדדים נגדיים קשורים. כדי שתשמש כגיבוי לדרישות ההון מבוסס סיכון, יש לתכנן את מסגרת החשיפות הגדולות כך שההפסד המרבי האפשרי, שעלול להיגרם לתאגיד בנקאי בשל כשל פתאומי של צד נגדי או קבוצה של צדדים נגדיים קשורים, לא יסכן את המשך קיומו של התאגיד הבנקאי כעסק חי.

10.3 הטיפול בחשיפות גדולות עשוי לתרום ליציבות המערכת הפיננסית גם במספר דרכים אחרות. לדוגמה, הפסדים מהותיים במוסד פיננסי בעל חשיבות מערכתית (להלן - SIFI) אחד עלולים לעורר חשש לגבי כושר הפירעון של מוסדות פיננסיים אחרים מסוגו, וההשלכות ליציבות הפיננסית עלולות להיות הרות אסון. יש לפחות שני ערוצים עיקריים להדבקה זו. ראשית, משקיעים עלולים לחשוש כי למוסדות פיננסיים אחרים בעלי חשיבות מערכתית יש חשיפות דומות לאלה של המוסד הפיננסי שכשל. שנית, ובאופן ישיר יותר, משקיעים עשויים להיות מודאגים מכך של-SIFIs אחרים יש חשיפות ישירות גדולות ל-SIFI שכשל, כמו הלוואות או ערבויות לאשראי.

¹ תקן סיכוני שוק (MAR) מחייב מפורשות כי המודלים לניהול סיכון ספציפי בתיק למסחר יכללו סיכון ריכוזיות.

תחולה ורמת היישום

10.4 הוראה זו תוכננה כגיבוי וכהשלמה להוראות למדידה והלימות הון. על כן, יש להחילה וליישמה באותו אופן שבו נדרש להחיל את דרישות ההון מבוססות הסיכון כאמור בסעיף 20 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 201 בנושא "מבוא תחולה וחישוב דרישות", קרי על בסיס מאוחד ועל התאגידים המנויים בסעיף האמור ולרבות בנק חוץ.

10.5 לא אומץ².

10.6 יישום ההוראה על בסיס מאוחד משמעותו כי התאגיד הבנקאי נדרש לקחת בחשבון את כלל החשיפות לצדדים שלישיים בכלל הקבוצה המאוחדת, ולהשוות את סכומן להון רובד 1 של הקבוצה; בבנק חוץ, הון רובד 1 כמשמעות "הון עצמי" ברישיון בנק חוץ.

צדדים נגדיים ופטורים

10.7 על תאגיד בנקאי לקחת בחשבון חשיפות לכל צד נגדי כהגדרתו בסעיפים 10.8-א-10.18. הצדדים הנגדיים היחידים הפטורים מהוראה זו הם ישויות מסוג ריבונות בהתאם להוראות סעיף 30.32. סעיפים 30.32 עד 30.60 מפרטים את סוגי הצדדים הנגדיים הפטורים ממגבלת חשיפות גדולות או שעבורם נדרש טיפול ספציפי אחר. כל סוג חשיפה שאינו כלול בסעיפים 30.32 עד 30.60 כפוף מכל הבחינות למגבלת חשיפות גדולות.

10.7א על אף האמור בסעיף 10.7, חשיפה לתאגיד השייך לאותה קבוצת צדדים נגדיים בנקאית שאליה שייך התאגיד הבנקאי פטורה מהוראה זו.

הגדרת חשיפה גדולה

10.8 יש להגדיר את סכום כל ערכי החשיפה של תאגיד בנקאי לצדדים נגדיים או לקבוצות צדדים נגדיים קשורים כהגדרתם בסעיפים 10.9-10.18, כחשיפה גדולה, אם הוא שווה או עולה על 10% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי לאחר התאמות פיקוחיות וניכויים כמוגדר בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 בנושא "ההון הפיקוחי" (להלן - "הוראה 202") על פי הדיווח האחרון שהועבר לפיקוח על הבנקים בהתאם להוראת הדיווח לפיקוח מספר 838 בנושא "דוח רבעוני על מדידה והלימות הון" (להלן - "הון רובד 1"). יש למדוד את ערכי החשיפה כמפורט בפרק 30 להלן.

הגדרת צד נגדי

10.8א אדם, ובמקרה של יחיד - גם בן זוגו.

הגדרת קבוצת צדדים נגדיים קשורים

10.9 במקרים מסוימים, לתאגיד בנקאי עשויות להיות חשיפות לקבוצה של צדדים נגדיים עם קשרים או יחסי תלות ספציפיים, כך שאם אחד הצדדים הנגדיים כושל, כל הצדדים הנגדיים ייכשלו אף הם בסבירות גבוהה. לקבוצה כאמור, המוגדרת בהוראה זו כ"קבוצת צדדים נגדיים קשורים", יש להתייחס כצד נגדי אחד. במקרה זה, החשיפה המצרפית של התאגיד הבנקאי לכל הישויות היחידות הכלולות בקבוצה של צדדים נגדיים קשורים כפופה למגבלת חשיפות גדולות כמפורט בסעיפים 20.1 עד 20.4.

² לא אומץ.

10.10 שני צדדים נגדיים ייחשבו "קבוצת צדדים נגדיים קשורים" אם מתקיים לפחות אחד מהקריטריונים הבאים:

- (1) יחסי שליטה: אחד הצדדים הנגדיים שולט באופן ישיר או עקיף באחר.
- (2) תלות כלכלית: אם אחד מהצדדים הנגדיים יעמוד בפני קשיים פיננסיים, בפרט בקשיי מימון או פירעון, קיימת סבירות שכתוצאה מכך גם האחר יעמוד בפני קשיי מימון או פירעון.
- 10.11 על התאגיד הבנקאי להעריך את הקשרים בין צדדים נגדיים ביחס לתנאים 10.10(1) ו-10.10(2) לעיל, כדי לקבוע קיום של קבוצת צדדים נגדיים קשורים.
- 10.12 בעת ההערכה האם קיימים יחסי שליטה בין צדדים נגדיים, על התאגיד הבנקאי לקבוע באופן אוטומטי כי התנאי בסעיף 10.10(1) מתקיים כאשר מתקיימת "שליטה".
- 10.13 מבלי לפגוע בהוראות סעיף 10.12, על התאגיד הבנקאי להעריך קשרי שליטה בין צדדים נגדיים גם על פי הקריטריונים הבאים:

- (1) הסכמי הצבעה (למשל שליטה ברוב זכויות ההצבעה על פי הסכם עם בעלי מניות אחרים);
- (2) השפעה משמעותית על מינוי או פיטורי הגוף המנהלי, הניהולי או הפיקוחי של ישות, כגון: הזכות למנות או להעביר מתפקידם את רוב החברים בגופים אלה, או העובדה שרוב החברים מונו אך ורק כתוצאה ממימוש זכויות ההצבעה של ישות מסוימת;
- (3) השפעה משמעותית על ההנהלה הבכירה, למשל לישות יש הסמכות, על פי חוזה או בדרך אחרת, להפעיל השפעה שהיא בגדר שליטה על ניהול או מדיניות של ישות אחרת (למשל באמצעות זכויות הסכמה (consent rights) להחלטות עקרוניות);

(א) החזקה בשיעור הגבוה ביותר מבין המחזיקים של אמצעי שליטה מסוג כלשהו; קריטריון זה לא יחול על "משקיע מוסדי" כהגדרתו בתקנות הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) (כללי השקעה החלים על גופים מוסדיים), התשע"ב-2012, שהחזקתו באמצעי השליטה בתאגיד היא בשיעור שאינו עולה על 20%.

10.14 על התאגיד הבנקאי להתייחס גם לקריטריונים המפורטים בתקנים חשבונאיים מקובלים לגבי הנחיות איכותיות נוספות לקביעת שליטה.

10.15 גם כאשר נקבע כי מתקיימת שליטה על סמך אחד מהקריטריונים הללו, רשאי התאגיד הבנקאי להוכיח למפקח במקרים חריגים- למשל, עקב קיום נסיבות מיוחדות והגנות בתחום הממשל התאגידי- כי שליטה מעין זו אינה מביאה בהכרח לכך שהישויות הנוגעות בדבר מהוות קבוצת צדדים נגדיים קשורים.

10.16 בעת קביעת קשר על בסיס תלות כלכלית, על התאגיד הבנקאי לשקול, לפחות, את הקריטריונים האיכותיים הבאים:

- (1) כאשר 50% או יותר מסך התקבולים ברוטו או מסך ההוצאות ברוטו (על בסיס שנתי), של צד נגדי אחד נובעים מעסקאות עם צד נגדי אחר (למשל, בעל נכס נדל"ן מסחרי או למגורים ושוכר המשלם חלק משמעותי מדמי השכירות);

- (2) כאשר צד נגדי אחד ערב באופן מלא או חלקי לחשיפה של צד נגדי אחר, או חב בגינו באופן אחר, והחשיפה כה משמעותית עד שהערב עשוי להיקלע לכשל במקרה של דרישת תשלום;
- (3) כאשר חלק משמעותי מהייצור או מהתפוקה של צד נגדי אחד נמכר לצד נגדי אחר, שאינו ניתן להחלפה בקלות על ידי לקוחות אחרים;
- (4) כאשר מקור הכספים הצפוי להחזר ההלוואות של שני הצדדים הנגדיים זהה, ולאף אחד מהצדדים הנגדיים אין מקור הכנסה עצמאי אחר ממנו ניתן לפרוע את ההלוואה ולהחזירה במלואה;
- (5) כאשר סביר כי בעיות כספיות של צד נגדי אחד יגרמו לקושי של צדדים נגדיים אחרים לעמוד בפירעון מלוא התחייבויותיהם במועדן;
- (6) כאשר סביר שחדלות פירעון או כשל של צד נגדי אחד קשור לחדלות פירעון או כשל של האחר;
- (7) כאשר שני צדדים נגדיים או יותר מסתמכים על אותו מקור עבור רוב המימון שלהם, ובאירוע של כשל של המממן המשותף, לא ניתן למצוא מקור מימון חלופי - במקרה זה, סביר להניח שבעיות מימון של צד נגדי אחד יתפשטו לצדדים נגדיים אחרים עקב תלות חד-כיוונית או דו-כיוונית באותו מקור מימון עיקרי זה.

10.17 עם זאת, ייתכנו נסיבות שבהן חלק מהקריטריונים המפורטים בסעיף 10.16 לא יעידו בהכרח על תלות כלכלית שמובילה לכך ששני צדדים נגדיים או יותר הם קשורים. אם התאגיד הבנקאי יכול להוכיח למפקח כי צד נגדי, הקשור בקשר כלכלי הדוק לצד נגדי אחר מסוגל להתגבר על הקשיים הפיננסיים, או אפילו על כשל של הצד הנגדי השני, על ידי מציאת שותפים עסקיים חלופיים או מקורות מימון חלופיים תוך פרק זמן נאות - אזי התאגיד הבנקאי אינו נדרש לצרף את הצדדים הנגדיים הללו לקבוצת צדדים נגדיים קשורים.

10.18 יש מקרים שבהם בחינה מעמיקה של תלות כלכלית אינה פרופורציונאלית להיקף החשיפות. לפיכך, על התאגיד הבנקאי לזהות צדדים נגדים פוטנציאליים על בסיס תלות כלכלית בכל אותם מקרים שבהם סך כל החשיפות לצד נגדי עולה על 5% מהון רובד 1.

הגדרת צד נגדי העוסק בפעילות ספקולטיבית

10.18 א צד נגדי המסווג לענף שירותים פיננסיים בהתאם לנספח 5 בפרק 651 להוראות הדיווח לציבור, והינו לקוח העוסק בפעילות ספקולטיבית כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 330 בנושא "ניהול סיכון אשראי הטמון בפעילות מסחר של לקוחות במכשירים נגזרים ובניירות ערך".

הגדרת צד נגדי מפוקח

10.18 ב לקוח מפוקח כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 330 "ניהול סיכון אשראי הטמון בפעילות מסחר של לקוחות במכשירים נגזרים ובניירות ערך", וכן לקוח שהינו חבר בורסה בהתאם ל"חוק ניירות ערך, תשכ"ח - 1968" למעט - חש"ב נוסטרו כהגדרתו בתקנון הבורסה.

הגדרת קבוצת צדדים נגדיים בנקאית

10.18 ג צד נגדי שהוא תאגיד בנקאי, לרבות תאגיד בנקאי השולט בו, וכן כל התאגידים שבשליטתם. הגדרה זו לא תחול על מי שבדיו רישיון נותן שירותי תשלום יציבותי לפי סעיף 36 בחוק הבנקאות (רישוי) התשמ"א - 1981 (להלן - "בעל רישיון נותן שירותי תשלום יציבותי") וכן לא תחול על "תאגיד בנקאי

בהקמה" ו"תאגיד בנקאי חדש" כהגדרתם בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 480 "התאמות להוראות ניהול בנקאי תקין החלות על תאגיד בנקאי חדש".

20. דרישות

דרישת מינימום - מגבלת חשיפה גדולה

20.1 סכום כל ערכי החשיפה של תאגיד בנקאי לקבוצה של צדדים נגדיים לא יעלה על 25% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי בכל עת.

20.1 א סכום כל ערכי החשיפה של תאגיד בנקאי לצד נגדי מהסוג המפורט להלן לא יעלה על 25% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי בכל עת:

(1) צד נגדי "לא ידוע" כאמור בסעיף 30.46 להלן;

(2) צד נגדי שהוא בעל רישיון נותן שירותי תשלום יציבותי;

(3) צד נגדי שהוא בנק או חברת ביטוח שהתאגד במדינה זרה, ובלבד שלצד הנגדי דירוג A- או עדיף מזה.

20.1 א (א) סכום כל ערכי החשיפה של תאגיד בנקאי לצד נגדי, שאינו מהסוג המנוי בסעיף 20.1 א, לא יעלה על 15% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי בכל עת;

(ב) סכום כל ערכי החשיפה של תאגיד בנקאי, למעט של בעל רישיון נותן שירותי תשלום יציבותי, לקבוצת צדדים נגדיים בנקאית לא יעלה על 15% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי בכל עת.

20.1 ג סכום כל ערכי החשיפה של תאגיד בנקאי לצד נגדי העוסק בפעילות ספקולטיבית ואינו צד נגדי מפקח לא יעלה על 10% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי בכל עת. מגבלה זו תחול גם על החשיפה המצטברת של צדדים נגדיים כאמור השייכים לקבוצת צדדים נגדיים קשורים.

20.1 ד סכום כל ערכי החשיפות הגדולות לא יעלה על 120% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי בכל עת. לעניין זה לא תיכלל חשיפה לצד נגדי אם היא כלולה בחשיפה לקבוצת צדדים נגדיים קשורים, וכן חשיפה של צד נגדי הנכלל ביותר מקבוצת צדדים נגדיים קשורים אחת תיכלל רק בקבוצת צדדים נגדיים קשורים שחשיפתה היא הגדולה ביותר.

20.2 יש למדוד את החשיפות כמפורט בפרק 30; לעניין הוראה זו "הון רובד 1" - כהגדרתו בסעיף 10.8.

20.3 חריגה מהמגבלות חייבת להישאר בגדר היוצא מן הכלל, ומחייבת אישור המפקח על הבנקים. על התאגיד הבנקאי לפעול לתיקון החריגה במהירות.

20.3 א חל שינוי בחשיפה לצד נגדי או לקבוצת צדדים נגדיים קשורים כתוצאה ממיזוג לוויים או משינויים בשליטה על הצד הנגדי או על קבוצת הצדדים הנגדיים הקשורים, וכתוצאה מכך נוצרה חריגה מהמגבלות, יוקטן סכום החריגה בשיעורים רבעוניים שווים תוך שנתיים מיום השינוי.

דרישת דיווח

20.4 תאגיד בנקאי ידווח לפיקוח על הבנקים בהתאם להוראת הדיווח לפיקוח מספר 810D.

30. מדידת חשיפה**עקרונות מדידה כלליים**

30.1 ערכי החשיפה שעל תאגיד בנקאי לקחת בחשבון כדי לזהות חשיפות גדולות לצד נגדי הם כל אותן חשיפות המוגדרות בהוראות למדידה והלימות הון. על התאגיד הבנקאי לקחת בחשבון חשיפות מאזניות וחשיפות חוץ-מאזניות הכלולות בתיק הבנקאי או בתיק למסחר, וכן מכשירים הכוללים סיכון אשראי של צד נגדי כמוגדר בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 203A בנושא "טיפול בסיכון אשראי של צד נגדי" (להלן - "הוראה 203A").

30.2 אין להוסיף את סכום החשיפה לצד נגדי המנוכה מההון לחשיפות אחרות לאותו צד נגדי לצורך מגבלת החשיפות הגדולות.¹

הגדרת ערך החשיפה

30.3 ערך החשיפה יוגדר כערך החשבונאי של החשיפה.²

30.4 ערך החשיפה למכשירים היוצרים סיכון אשראי של צד נגדי, שאינם עסקאות מימון ניירות ערך (SFTs), חייב להיות ערך החשיפה בכשל (EAD) על פי הגישה הסטנדרטית לסיכון אשראי של צד נגדי (SA-CCR).³

30.5 על התאגיד הבנקאי לחשב את ערך החשיפה עבור חשיפות הנובעות מעסקאות מימון ניירות ערך (SFTs), על פי השיטה המיושמת לחישוב דרישות ההון בגין חשיפות אלו.

30.6 למטרות הוראה זו, פריטים חוץ מאזניים יומרו לשווה ערך חשיפות אשראי באמצעות שימוש במקדמי המרה לאשראי כלהלן:

(1) מקדם המרה לאשראי בשיעור של 100% על התחייבויות (לרבות מותנות) למתן אשראי או להוצאת ערבות, למעט מחויבויות כאמור בסעיפים 83(א) ו-83(ב) להוראת ניהול בנקאי תקין 203 בנושא "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי" (להלן - "הוראה 203"), ולמעט במקרה בו מימוש התחייבות כאמור מותנית בקבלת בטוחה המוכרת כמפחית סיכון אשראי כאמור בחלק ד' בהוראה 203, בהתאם לסכום המוכר להפחתה.

(2) מקדמי המרה כמפורט בסעיפים 83(i) עד 86א בהוראה 203, עם רצפה של 10%.

¹ גישה כללית זו אינה חלה כאשר החשיפה משוקללת ב-1,250%. במקרה זה, יש להוסיף חשיפה זו לכל חשיפה אחרת לאותו צד נגדי והסכום כפוף למגבלת חשיפות גדולות, למעט אם חשיפה זו פטורה באופן ספציפי מסיבות אחרות.

² לאחר ניכוי הפרשות ספציפיות להפסדי אשראי והתאמות שווי. לעניין זה, הפרשות ספציפיות להפסדי אשראי - כולל מחיקות חשבונאיות, הפרשות להפסדי אשראי בגין חובות שנמצאים בפיגור של 90 ימים או יותר והפרשות להפסדי אשראי בגין חובות שאינם צוברים הכנסות ריבית.

³ ראו הוראה 203A.

שיטות כשירות להפחתת סיכוני אשראי (CRM)

30.7 טכניקות כשירות להפחתת סיכוני אשראי למטרות חשיפות גדולות, הן אלו העומדות בדרישות הסף ובתנאי הכשירות להכרה בהגנת אשראי לא-ממומנת⁴ וביטחונות פיננסיים הכשירים למטרות הפחתת סיכון אשראי על פי הוראה 203.

30.8 בטל.

30.9 על התאגיד הבנקאי להכיר בטכניקה כשירה להפחתת סיכון אשראי במסגרת חישוב החשיפה, כל אימת שהוא השתמש בטכניקה זו לחישוב דרישות ההון בהוראה 203.

30.10 בהתאם להוראות שנקבעו בהוראה 203⁵, גידורים הכוללים אי-התאמה בתקופות לפירעון מוכרים רק כאשר מועד הפירעון המקורי שלהם הוא שנה אחת או יותר ומשך הזמן הנותר לפירעון של המכשיר המגדר הוא לפחות שלושה חודשים.

30.11 אם קיימת אי-התאמה בתקופות לפירעון ביחס למפחיתי סיכון אשראי (ביטחונות, קיזוז מאזני, ערבויות ונגזרי אשראי), המוכרים במסגרת הוראה 203, התאמת סכום הגנת האשראי למטרת חישוב חשיפות גדולות נקבעת על פי אותה הגישה המשמשת בהוראה 203⁶.

30.12 כאשר לתאגיד הבנקאי יש הסדרי קיזוז ברי אכיפה משפטית להלוואות ופיקדונות, הוא רשאי לחשב את ערכי החשיפה למטרות חשיפות גדולות על פי החישוב שבו הוא משתמש למטרות דרישות ההון - כלומר, על בסיס חשיפות אשראי נטו, בכפוף לתנאים שנקבעו לגבי קיזוז מאזני בהוראה 203⁷.

הכרה בשיטות להפחתת סיכון אשראי להקטנת החשיפה המקורית

30.13 על התאגיד הבנקאי להפחית את ערך החשיפה לצד הנגדי המקורי בסכום המוכר להפחתה על פי הטכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה 203.

הסכום המוכר הוא:

- (1) ערך החלק המוגן במקרה של הגנת אשראי לא-ממומנת (unfunded credit protection);
- (2) ערך החלק בחוב המוגן בביטחונות, על פי שווי השוק של הביטחון הפיננסי המוכר, כאשר התאגיד הבנקאי משתמש בגישה הפשוטה (סעיפים 129 ו-182-185 להוראה 203) למטרות חישוב דרישות ההון;
- (3) ערך הביטחונות המוכר בחישוב ערך החשיפה לסיכון אשראי צד נגדי, עבור מכשירים היוצרים סיכון אשראי צד נגדי כגון נגזרים מעבר לדלפק (OTC).
- (4) ערך הביטחון המתואם לאחר הפעלת מקדמי הביטחון הנדרשים, במקרה של ביטחון פיננסי כאשר התאגיד הבנקאי מיישם את הגישה המקיפה. מקדמי הביטחון המשמשים להפחתת סכום

⁴ המונח "הגנת אשראי לא-ממומנת" מתייחס כאחד לערבויות ונגזרי אשראי, אשר הטיפול בהם מתואר בפרק ד' להוראה 203 (סעיפים 140 - 141, 189 - 201 ב).

⁵ ראה הוראה 203 סעיפים 143 ו-204.

⁶ ראה הוראה 203 סעיפים 202-205.

⁷ ראה הוראה 203 סעיפים 139 ו-188.

הביטחונות הם המקדמים הפיקוחיים על פי הגישה המקיפה⁸. אין להשתמש במקדמי ביטחון המבוססים על מודלים פנימיים.

הכרה בחשיפות לספק הגנת אשראי

30.14 כל אימת שהתאגיד הבנקאי נדרש להכיר בהפחתת חשיפה לצד הנגדי המקורי בשל שיטה כשירה להפחתת סיכון אשראי, עליו גם להכיר בחשיפה לגורם המספק את הגנת האשראי. הסכום המיוחס לגורם המספק את הגנת האשראי הוא הסכום שבו הופחתה החשיפה לצד הנגדי המקורי (למעט במקרים שהוגדרו בסעיף 30.29).

חישוב ערך החשיפה עבור פוזיציות בתיק למסחר

30.15 לצורך חישוב החשיפה הכוללת של תאגיד בנקאי כלפי צד נגדי, על התאגיד הבנקאי להוסיף את כל החשיפות לצד הנגדי הנובעות מהתיק למסחר לכל החשיפות האחרות לצד נגדי זה הנמצאות בתיק הבנקאי.

30.16 החשיפות הכוללות בחלק זה תואמות את סיכון הריכוזיות המשווה לכשל של צד נגדי והנובע מחשיפות בתיק למסחר. לפיכך, יש להכפף את הפוזיציות במכשירים פיננסיים כגון אג"ח ומניות למגבלת החשיפות הגדולות, אך הריכוזיות בסחורות מסוימות או מטבעות מסוימים אינן כפופות למגבלה.

30.17 ערך החשיפה של מכשירי חוב פשוטים ומניות יוגדר כערך החשבונאי של החשיפה (כלומר שווי השוק המתאים של המכשירים).

30.18 מכשירים כגון חוזי החלף, חוזים עתידיים, חוזי אקדמה ונגזרי אשראי, יומרו לפוזיציות בהתאם להוראה 208⁹. מכשירים אלה יופרדו לשתי הרגליים שלהם. רק רגלי עסקאות המייצגות חשיפות בהיבט של הוראה זו יובאו בחשבון¹⁰.

30.19 במקרה של נגזרי אשראי המייצגים הגנה שנמכרה, החשיפה לישות ההתייחסות תהיה הסכום המגיע במקרה שישות ההתייחסות תגרום להפעלת המכשיר, בניכוי הערך המוחלט של הגנת האשראי¹¹. עבור שטרי חוב צמודי אשראי (CLN), על מוכר ההגנה לבחון את הפוזיציות הן באג"ח של מנפיק השטר והן בנכס הבסיס המצוין בשטר. עבור פוזיציות המגודרות על ידי נגזרי אשראי ראה סעיפים 30.25-30.28.

30.20 מדידת ערכי החשיפות של אופציות בהוראה זו שונה ממדידת ערך החשיפה לצורך חישוב דרישת ההון. על ערך החשיפה להתבסס על שינויים (במחירי האופציות הנובעים מכשל במכשיר הבסיס בהתאמה. ערך החשיפה לאופציית רכש פשוטה בפוזיצית יתר יהיה אפוא שווי השוק שלה, ועבור אופציית מכר בפוזיצית חסר יהיה שווה למחיר המימוש (Strike Price) של האופציה בניכוי שווי השוק שלה. במקרה של אופציית רכש בפוזיצית חסר או אופציית מכר בפוזיצית יתר - כשל בנכס הבסיס יביא לרווח (כלומר, חשיפה שלילית) במקום הפסד, ויביא לחשיפה בגובה שווי השוק של האופציה, במקרה

⁸ מקדמי הביטחון הפיקוחיים מוסדרים בהוראה 203, סעיפים 151-153.

⁹ ראו הוראה 208 סעיפים 718 (x-xii).

¹⁰ חוזה עתידי על מניה X, למשל, יופרד לפוזיציות יתר במניה X ולפוזיציות חסר בחשיפה לשיעור ריבית חסרת סיכון במטבע המימון בהתאמה, או חוזה החלף ריבית אופייני מיוצג על ידי פוזיציות יתר בחשיפה לריבית קבועה ופוזיציות חסר בחשיפה לריבית משתנה - או להיפך.

¹¹ במקרה ששווי השוק של נגזר האשראי הוא חיובי מנקודת המבט של מוכר ההגנה, יש להוסיף שווי שוק חיובי זה לחשיפתו של מוכר ההגנה לקונה ההגנה (סיכון אשראי של צד נגדי; ראו סעיף 30.4 בהוראה זו). מצב זה יכול בדרך כלל להתרחש אם הערך הנוכחי של פרמיות תקופתיות שהוסכם עליהם אך טרם שולמו, עולה על שווי השוק המוחלט של הגנת האשראי.

הראשון, ובגובה מחיר המימוש של האופציה בניכוי שווי השוק שלה במקרה השני. ערכי הפוזיציות שהתקבלו ייצברו, בכל המקרים, עם פוזיציות מחשיפות אחרות. לאחר הצבירה, חשיפות נטו שליליות יוגדרו בערך אפס.

30.21 ערכי החשיפה של השקעות התאגיד הבנקאי בעסקאות (כלומר, פוזיציות מדד (INDEX), איגוח, קרנות גידור או קרנות השקעה) יחושבו באמצעות אותם הכללים שנקבעו עבור מכשירים דומים בתיק הבנקאי (ראה סעיפים 30.42 עד 30.54). מכאן, שניתן לייחס את הסכום שהושקע במבנה מסוים למבנה עצמו, המוגדר כצד נגדי נפרד, לצדדים הנגדיים המתאימים לנכסי הבסיס או ללקוח בלתי ידוע, כמתואר בסעיפים 30.42 עד 30.47.

30.22 אגרות חוב מכוסות (covered bonds) המוחזקות בתיק למסחר כפופות לטיפול המתואר בסעיפים 30.38 עד 30.41.

קיצוז בין פוזיציות יתר וחסר בתיק למסחר

30.23 תאגיד בנקאי רשאי לקזז פוזיציות יתר וחסר באותה הנפקה (שתי הנפקות מוגדרות כאותה הנפקה אם המנפיק, הריבית, המטבע ומועד הפירעון זהים). לפיכך, תאגיד בנקאי רשאי להביא בחשבון פוזיציות נטו בהנפקה ספציפית למטרת חישוב החשיפה לצד נגדי מסוים.

30.24 פוזיציות בהנפקות שונות של אותו צד נגדי ניתנות לקיצוז רק כאשר פוזיציות החסר נחותה מפוזיציות היתר, או אם הפוזיציות באותה דרגת בכירות.

30.25 באופן דומה, עבור פוזיציות המגודרות באמצעות נגזרי אשראי, ניתן להכיר בגידור בתנאי שנכס הבסיס של המכשיר המגדר והפוזיציה המגודרת מקיימים את תנאי סעיף 30.24 (פוזיציות החסר היא נחותה או בדרגת בכירות שווה לפוזיציות היתר).

30.26 כדי לקבוע את דרגת הבכירות היחסית של פוזיציות, ניתן לשייך ניירות ערך לסלים רחבים של דרגות בכירות (לדוגמה, "הון", "חוב נחות" ו"חוב בכיר").

30.27 תאגיד בנקאי שלא יעמדו בנטל הקצאת ניירות ערך לסלים שונים בהתבסס על דרגת בכירות יחסית, לא יהיו רשאים להכיר בקיצוז של פוזיציות יתר וחסר בהנפקות שונות של אותו צד נגדי בחישוב החשיפות.

30.28 בנוסף, במקרה של פוזיציות המגודרות על ידי נגזרי אשראי, כל הפחתה בחשיפה לצד הנגדי המקורי תהיה מקבילה לחשיפה חדשה לספק הגנת האשראי, בהתאם לעקרונות העומדים בבסיס גישת ההחלפה כאמור בסעיף 30.14, למעט במקרה המתואר בסעיף 30.29.

30.29 כאשר הגנת האשראי היא באמצעות עסקת החלף כשל אשראי (CDS), והגורם המספק את הגנת האשראי או ישות ההתייחסות אינו ישות פיננסית, הסכום אשר ישוּיך לספק הגנת האשראי אינו הסכום שבו הופחתה החשיפה לצד הנגדי המקורי, אלא ערך החשיפה לסיכון אשראי של הצד הנגדי המחושב על פי הגישה הסטנדרטית עבור סיכון אשראי צד נגדי (SA-CCR)¹². לעניין סעיף זה, ישויות פיננסיות כוללות:

(1) מוסדות פיננסיים מפקחים, המוגדרים כחברה אם וחברות בנות שלה, כאשר כל ישות משפטית מהותית בקבוצה המאוחדת מפקחת על ידי רגולטור המטיל דרישות יציבותיות עקביות עם

¹² ראו הוראה 203A.

הנורמות הבינלאומיות. אלה כוללים, בין היתר, גופים הנתונים לפיקוח יציבותי, כגון חברות ביטוח, ברוקרים/דילרים, בנקים, מוסדות חיסכון (Thriffs) וסוחרים בחוזים עתידיים (Futures commission merchants); וכן

(2) מוסדות פיננסיים שאינם מפוקחים, המוגדרים כישויות משפטיות שעיקר עיסוקן כולל: ניהול נכסים פיננסיים, הלוואות, פקטורינג, חכירה (Leasing), מתן חיזוקי אשראי (credit enhancements), איגוח, השקעות, שירותי משמורת פיננסית, שירותי צד נגדי מרכזי, מסחר בנוסטר (Proprietary trading) ופעילויות אחרות בתחום השירותים הפיננסיים שהוגדרו על ידי מפקחים.

30.30 הקיזוז בין התיק הבנקאי והתיק למסחר אסור.

30.31 כאשר תוצאת הקיזוז היא פוזיציית חסר נטו מול צד נגדי, אין צורך לראות בחשיפה נטו זו חשיפה לעניין חשיפה גדולות (ראה סעיף 30.16).

חשיפה לריבונות ולישויות הקשורות לריבונות

30.32 כאמור בסעיף 10.7 לעיל, חשיפות של תאגיד בנקאי למדינה או לבנק ישראל פטורות מהדרישות הקבועות בהוראה זו; כמו כן, חשיפות של תאגיד בנקאי לישויות מסוג ריבונות ולבנקים המרכזיים שלהם כמפורט בסעיפים 53-56 להוראה 203 - פטורות כאמור, ובלבד שמיוחס להן משקל סיכון אפס. פטור זה חל גם על ישויות סקטור ציבורי המטופלות כריבונות על פי הוראה 203 ואשר מיוחס להן משקל סיכון אפס באופן דומה, כל חלק מחשיפה המוגן על ידי ערבות של ריבונות, או מובטח באמצעות מכשירים פיננסיים שהונפקו על ידי ריבונות, יוחרג מתחולת הוראה זו - אם מתקיימים תנאי הכשירות לשם הכרה בהפחתת סיכונים האשראי.

30.33 כאשר שתי ישויות (או יותר) שלא חל עליהן הפטור לישויות ריבונות, נשלטות על ידי ישות, או תלויות כלכלית בישות שעליה חל הפטור עבור ישויות ריבונות כפי שהוגדר בסעיף 30.32, ואין קשר אחר בין הישויות, אין חובה לראות בישויות אלה קבוצת צדדים נגדיים קשורים (בהתאם לסעיפים 10.9 עד 10.18).

30.34 עם זאת, על התאגיד הבנקאי לדווח בהוראת דיווח לפיקוח מס' 810D על חשיפות הכפופות לפטור לריבונות אם חשיפות אלה עומדות בקריטריונים להגדרה כחשיפה גדולה (ר' סעיף 10.8 לעיל).

30.35 בנוסף, אם לתאגיד הבנקאי יש חשיפה לישות פטורה המגודרת באמצעות נגזר אשראי, יהיה על התאגיד הבנקאי להכיר בחשיפה לצד הנגדי המספק את הגנת האשראי כקבוע בסעיפים 30.14 ו-30.29, על אף העובדה שהחשיפה המקורית פטורה.

חשיפות בין בנקאיות

30.36 כדי להימנע מהפרעה לתהליכי התשלום והסליקה, החשיפות הבאות אינן כפופות להוראה זו, הן למטרות דיווח והן לעניין החלת מגבלת חשיפות גדולות:

(1) חשיפות בין-בנקאיות במהלך יום העסקים (תוך-יומיות) או במהלך יום העסקים שלאחריו (T+1);

(2) חשיפות בין בנקאיות הנובעות ממהלך סליקה רגיל של עסקאות בניירות ערך, עד ל- 5 ימי עסקים או עד למועד המסירה של נייר הערך, המוקדם מביניהם.

(3) חשיפות של בעל רישיון נותן שירותי תשלום יציבותי לקבוצת צדדים נגדיים בנקאית הנובעות מתפעול כרטיסי חיוב שהונפקו על ידי קבוצת צדדים נגדיים בנקאית עבור לקוחותיה.

30.37 בנסיבות קיצון, המפקח על הבנקים יהיה רשאי לאשר חריגה ממגבלת החשיפות הבין-בנקאיות בדיעבד, זאת כדי לסייע בהבטחת היציבות בשוק הבין-בנקאי.

אגרות חוב מכוסות

30.38 אגרות חוב מכוסות הן אגרות חוב המונפקות על ידי בנק וכפופות על פי חוק לפיקוח ציבורי מיוחד שנועד להגן על מחזיקי אגרות החוב. את התמורה הנובעת מהנפקת אגרות חוב אלה יש להשקיע על פי חוק בנכסים אשר במהלך כל תקופת תקפותן של אגרות החוב מסוגלים לכסות חובות הקשורים לאגרות החוב, ואשר במקרה כשל של המנפיק, ישמשו על פי סדר העדיפויות להחזר הקרן ולתשלום הריבית הצבורה.

30.39 לאגרת חוב מכוסה העומדת בתנאים שנקבעו בסעיף 30.40 ניתן לייחס ערך חשיפה שלא יפחת מ-20% מהערך הנומינלי של החזקות התאגיד הבנקאי באגרת החוב המכוסה. לאגרות חוב מכוסות אחרות יש להקצות ערך חשיפה השווה ל 100% מהערך הנומינלי של החזקות התאגיד הבנקאי באג"ח המכוסה. הצד הנגדי שאליו מיוחס ערך החשיפה הוא התאגיד הבנקאי המנפיק.

30.40 כדי להיות כשיר לייחוס ערך חשיפה הנמוך מ- 100%, על אגרת החוב מכוסה לקיים את כל התנאים הבאים:

(1) על אגרת החוב לעמוד בהגדרה הכללית המפורטת 30.38.

(2) מאגר נכסי הבסיס חייב להיות מורכב אך ורק מאלה:

(א) חובות של ריבונות, של הבנקים המרכזיים שלהם, ישויות סקטור הציבורי או בנקים רב צדדיים לפיתוח, או חובות בערבות של גופים אלה;

(ב) חובות המובטחים במשכנתא על נדל"ן למגורים, הכשירים למשקל סיכון של 35% או פחות על פי מסגרת הלימות ההון שחלה, ואשר להם שיעור מימון של 80% או פחות; ו/או

(ג) חובות המובטחים על ידי נדל"ן מסחרי, הכשירים למשקל סיכון של 100% או פחות על פי מסגרת ההלימות ההון שחלה, ואשר להם שיעור מימון של 60% או פחות.

(3) על הערך הנומינלי של מאגר הנכסים שהוקצה על ידי המנפיק למכשיר אגרת החוב המכוסה לעלות על הערך הנומינלי הנותר של אגרת החוב ב- 10% או יותר. ערך מאגר הנכסים למטרה זו אינו צריך להיות זה שנדרש במסגרת החקיקה. עם זאת, אם במסגרת החקיקה לא נקבעה דרישה של 10% לפחות, על התאגיד הבנקאי המנפיק לגלות לציבור באופן שוטף כי מאגר הנכסים שלו עומד בפועל בדרישת 10%. בנוסף לנכסים העיקריים הרשומים בסעיף 30.40(2), הביטחונות הנוספים עשויים לכלול נכסים חלופיים (מזומנים או נכסים נזילים וחסרי סיכון לטווח קצר, המוחזקים כחלופה לנכסים העיקריים כדי למלא את המאגר המכסה למטרות ניהול) ונגזרים שנכרתו למטרת גידור הסיכונים הנובעים מתוכנית אגרת החוב המכוסה.

30.41 על מנת לחשב את שיעור המימון המרבי הנדרש עבור נדל"ן למגורים ונדל"ן מסחרי כאמור בסעיף 30.40, יש לעמוד בדרישות התפעוליות הכלולות בגישת המודלים המתקדמים במסגרת הלימות ההון שחלה לגבי שווי שוק אובייקטיבי של בטחונות ותדירות השערוך. יש למלא אחר התנאים המפורטים בסעיף 30.40 ממועד יצירת אגרת החוב המכוסה ועד למועד פירעונה.

מכשירי השקעה משותפת, מכשירי איגוח ומבנים אחרים

30.42 תאגיד בנקאי יביא בחשבון חשיפות גם כאשר קיים מבנה בין התאגיד הבנקאי לחשיפות, כלומר, גם כאשר התאגיד הבנקאי משקיע במבנים באמצעות ישות אשר לה עצמה יש חשיפות לנכסים (להלן "נכסי הבסיס"). על התאגיד הבנקאי לייחס את סכומי החשיפה, כלומר את הסכום שהושקע במבנה מסוים, לצדדים נגדיים ספציפיים, על פי הגישה המתוארת להלן. מבנים מעין אלו כוללים קרנות, עסקאות איגוח ומבנים אחרים אשר להם נכסי בסיס.

30.43 תאגיד בנקאי רשאי לייחס את סכום החשיפה למבנה עצמו, שיוגדר כצד נגדי נפרד, אם ביכולתו להוכיח כי סכום החשיפה של התאגיד הבנקאי לכל נכס בסיס במבנה אינו עולה על 0.25% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי, תוך התחשבות רק באותן חשיפות לנכסי בסיס הנובעות מההשקעה במבנה עצמו ותוך שימוש בערך החשיפה המחושב לפי סעיפים 30.49 ו-30.50.¹³ במקרה זה, התאגיד הבנקאי אינו נדרש להרים את מסך המבנה (to look through) כדי לזהות את נכסי הבסיס.

30.44 תאגיד בנקאי נדרש להרים את מסך המבנה כדי לזהות את נכסי הבסיס שעבורם ערך החשיפה שווה או עולה על - 0.25% מהון רובד 1. במקרה זה, יש לזהות את הצד הנגדי המתאים לכל אחד מנכסי הבסיס כך שניתן יהיה להוסיף את החשיפות הללו לכל חשיפה אחרת, ישירה או עקיפה, לאותו צד נגדי. ניתן לייחס את סכומי החשיפה של התאגיד הבנקאי לנכסי הבסיס הנמוכים מ-0.25% מהון רובד 1 למבנה עצמו (כלומר, מותרת הרמת מסך חלקית חלקית).

30.45 אם התאגיד הבנקאי אינו מסוגל לזהות את נכסי הבסיס של מבנה:

(1) כאשר הסכום הכולל של חשיפתו אינו עולה על 0.25% מהון רובד 1, על התאגיד הבנקאי לייחס את סכום החשיפה הכולל של השקעתו למבנה;

(2) בכל מקרה אחר, עליו לייחס את סכום החשיפה הכולל לצד נגדי "לא ידוע".

30.46 תאגיד בנקאי נדרש לצבור את כל החשיפות הלא ידועות כאילו הן קשורות לצד נגדי יחיד (הלקוח הלא ידוע), ועליו תחול מגבלת החשיפות הגדולות.

30.47 כאשר גישת הרמת מסך אינה נדרשת על פי סעיף 30.43, התאגיד הבנקאי נדרש בכל זאת להיות מסוגל להוכיח כי שיקולי ארביטראז' רגולטורי לא השפיעו על ההחלטה האם להרים את המסך או לא – למשל, שהתאגיד הבנקאי לא עקף את מגבלת החשיפות גדולות באמצעות השקעה במספר עסקאות שאינן מהותיות כל אחת בפני עצמה, אך להן נכסי בסיס זהים.

30.48 אם אין צורך ליישם את גישת הרמת המסך בהתאם לאמור לעיל, חשיפת התאגיד הבנקאי למבנה תהיה הסכום הנומינלי שהשקיע במבנה.

30.49 כאשר נדרשת גישת הרמת מסך על פי הסעיפים לעיל, ערך החשיפה המיוחס לצד הנגדי שווה לחלק היחסי שהתאגיד הבנקאי מחזיק במבנה, מוכפל בערך של נכס הבסיס שבמבנה. כך, תאגיד בנקאי המחזיק בנתח של 1% ממבנה המושקע ב-20 נכסים, והערך של כל אחד מהנכסים הוא 5, חייב לייחס חשיפה בערך של 0.05 לכל אחד מהצדדים הנגדיים. את החשיפה לצד נגדי יש להוסיף לכל חשיפה אחרת, ישירה או עקיפה, שיש לתאגיד הבנקאי כלפי אותו צד נגדי.

¹³ בהגדרה, מבחן נדרש זה מתקיים אם ההשקעה הכוללת של הבנק במבנה נמוכה מ- 0.25% מהון רובד 1 שלו.

30.50 כאשר נדרשת גישת הרמת מסך על פי הסעיפים לעיל, ערך החשיפה לצד הנגדי נמדד עבור כל שכבה במבנה, בהנחת חלוקת הפסדים יחסית בקרב המשקיעים בשכבה הבודדת. כדי לחשב את ערך החשיפה לנכס הבסיס, על התאגיד הבנקאי:

- (1) בשלב ראשון, יש לקחת את הנמוך מבין ערך השכבה בה התאגיד הבנקאי משקיע והערך הנומינלי של כל נכס בסיס הנכלל בתיק נכסי הבסיס.
- (2) בשלב השני, על התאגיד הבנקאי להכפיל את החלק היחסי של השקעתו בשכבה בערך שנקבע בשלב הראשון לעיל.

30.51 על התאגיד הבנקאי לזהות צדדים שלישיים שעשויים להוות גורם סיכון נוסף הגלום במבנה עצמו ולא בנכסי הבסיס. צד שלישי מעין זה עלול להוות גורם סיכון ליותר ממבנה אחד שבו משקיע התאגיד הבנקאי. דוגמאות לתפקידים שממלאים צדדים שלישיים מעין אלו כוללים: יזם/מנפיק (Originator), מנהל קרן, ספק נזילות וספק הגנת אשראי.

30.52 לזיהוי גורם סיכון נוסף יש שתי השלכות:

- (1) ההשלכה הראשונה היא שתאגיד בנקאי חייב לקשור בין השקעות במבנים בהם קיים גורם סיכון משותף כדי ליצור קבוצת צדדים נגדיים קשורים. במקרים אלו, המנהל ייחשב לצד נגדי נפרד, כך שסכום השקעות התאגיד הבנקאי בכל הקרנות המנוהלות על ידי אותו מנהל יהיה כפוף למגבלת החשיפות הגדולות, וערך החשיפה יהיה שווה לערך הכולל של ההשקעות השונות. אך במקרים אחרים, ייתכן כי זהות המנהל אינה מהווה גורם סיכון נוסף - למשל, אם המסגרת המשפטית המכסה את האסדרה של קרנות מסוימות מחייבת הפרדה בין הישות המשפטית המנהלת את הקרן לבין הישות המשפטית שיש לה משמורת (Custody) על נכסי הקרן. במקרה של מוצרים פיננסיים מובנים, ספק הנזילות או מממן של תכניות לטווח קצר (ABCP - asset-backed commercial paper conduits and SIVs structured investment vehicles) עשויים להצדיק בחינה כגורם סיכון נוסף (כאשר ערך החשיפה הוא הסכום שהושקע). באופן דומה, בעסקות סינתטיות, ספקי ההגנה (מוכרי הגנה באמצעות CDS או ערבויות) עשויים להוות מקור סיכון נוסף וגורם משותף המחובר בין מבנים שונים (במקרה זה, ערך החשיפה יהיה ערך האחוזים מתיק הבסיס).
- (2) ההשלכה השנייה היא שתאגיד בנקאי עשוי להוסיף את השקעותיו במערך של מבנים קשורים לצד שלישי המהווה גורם סיכון משותף לחשיפות אחרות (כגון הלוואה) שיש לתאגיד הבנקאי לאותו צד שלישי. השאלה האם יש להוסיף את החשיפות למבנים אלה לכל חשיפה אחרת לאותו צד שלישי, תלויה בשיקול הדעת ובחינת כל מקרה לגופו בהתאם למאפיינים הספציפיים של המבנה והתפקיד אותו ממלא הצד השלישי. בדוגמה של מנהל הקרן, ייתכן שאין הכרח להוסיף את החשיפות מכיוון שמרמה פוטנציאלית לא בהכרח תשפיע על החזר הלוואה. ההערכה עשויה להיות שונה כאשר הסיכון לערך ההשקעות בנכסי הבסיס של המבנים נובע ממקרה של כשל של צד שלישי. למשל, במקרה של ספק הגנת אשראי, מקור הסיכון הנוסף לתאגיד הבנקאי המשקיע במבנה הוא כשל של ספק הגנת האשראי. על התאגיד הבנקאי להוסיף את ההשקעה במבנה לחשיפות הישירות לספק הגנת האשראי, מכיוון ששתי החשיפות עשויות להתגבש להפסדים במקרה בו ספק ההגנה כשל (התעלמות מהחלק המכוסה של החשיפות עלולה להוביל למצב הלא רצוי של חשיפה גבוהה לסיכון ריכוזיות כלפי מנפיקי בטוחות או ספקי הגנת אשראי).

30.53 תאגיד בנקאי יכול לראות במספר צדדים שלישיים כגורמים אפשריים לסיכון נוסף. במקרה זה, על התאגיד הבנקאי ליחס לכל אחד מהצדדים השלישיים את החשיפה הנובעת מההשקעה במבנים הרלוונטיים.

30.54 הדרישה המפורטת בסעיף 30.48 להכרה בסיכון מבני הגלום במבנה, במקום בסיכון הנובע מחשיפות הבסיס, אינה תלויה במסקנה העולה מהערכה הכללית לגבי סיכונים נוספים.

חשיפות לצדדים נגדיים מרכזיים

30.55 חשיפות תאגידים לצדדים נגדיים מרכזיים כשירים (QCCPs)¹⁴ הקשורות לפעילויות סליקה פטורות מהוראה זו. עם זאת, חשיפות אלו כפופות לדרישות הדיווח לפיקוח המפורטות בהוראת הדיווח לפיקוח מס' 810D בנושא.

30.56 במקרה של צד נגדי מרכזי שאינו כשיר, על התאגיד הבנקאי למדוד את החשיפה כסכום של חשיפות הסליקה כאמור בסעיף 30.58 ושל החשיפות שאינן חשיפות סליקה כאמור בסעיף 30.60, וכן לעמוד במגבלת החשיפות הגדולות הכללית של 15% מתוך הון רובד1.

30.57 העיקרון של "צדדים נגדיים" כאמור בסעיפים 10.9 עד 10.18 אינו חל בהקשר של חשיפה לצדדים נגדיים מרכזיים הקשורה ספציפית לפעילויות סליקה.

30.58 על התאגיד הבנקאי לזהות חשיפות לצד נגדי מרכזי הנובעות מפעילויות סליקה ולסכם חשיפות אלו. החשיפות הנובעות מפעילויות סליקה מופיעות בטבלה הבאה, יחד עם ערך החשיפה בו יש להשתמש:

טבלה 1 - חשיפות הקשורות לפעילויות סליקה

סוג החשיפה	ערך החשיפה
חשיפות מסחר	יש לחשב את ערך החשיפה של חשיפות מסחר באמצעות כללי המדידה לחשיפה שנקבעו בחלקים אחרים בהוראה זו ובהתאם לסוג החשיפות (למשל באמצעות שיטת SA-CCR עבור חשיפות נגזרים)
ביטחונות ראשוניים מופרדים	ערך החשיפה הוא אפס ¹⁵
ביטחונות ראשוניים שאינם מופרדים	ערך החשיפה הוא הסכום הנומינלי של הביטחונות הראשוניים שהועמדו

¹⁴ ההגדרה של "צדדים נגדיים מרכזיים כשירים" (QCCP) לעניין חשיפות גדולות זהה לזו המשמשת למטרות דרישת הון מבוססות סיכון. "צד נגדי מרכזי כשיר" (QCCP) הוא ישות בעלת רישיון לפעול כצד נגדי מרכזי (CCP) (כולל רישיון שניתן בדרך לאישור פטור), המורשה על ידי המפקח המתאים לפעול ככזה ביחס למוצרים המוצעים על ידו. הדבר כפוף להוראה כי ה-CCP ממוקם ונתון לפיקוח יציבותי בתחום שיפוט בו קבע המפקח הרלוונטי כללים ותקנות מקומיים, וציין בפומבי כי הם חלים על ה-CCP באופן שוטף, התואמים לעקרונות הוועדה למערכות תשלומים וסליקה (CPSS) ושל הארגון הבינלאומי של רשויות לניירות ערך (IOSCO) לגבי תשתיות השווקים הפיננסיים.

¹⁵ כאשר הביטחונות הראשוניים (IM) שהועמדו מרוחקים מפשיטת רגל של הצד הנגדי המרכזי - במובן זה שהם מופרדים מהחשבוניות של הצד הנגדי המרכזי עצמו, למשל כאשר הביטחונות הראשוניים מוחזקים למשמורת על ידי צד שלישי (Custodian) - הבנק אינו יכול להפסיד סכום זה במקרה כשל של הצד הנגדי המרכזי; לפיכך ניתן לפטור את הביטחונות הראשוניים שהועמדו על ידי התאגיד הבנקאי ממגבלת החשיפות הגדולות.

העברות ממומנות מראש (Pre-funded) לקרן סיכונים	ערך החשיפה הוא הסכום הנומינלי של ההעברות הממומנות ¹⁶
העברות לא ממומנות מראש (unfunded) לקרן סיכונים	ערך החשיפה הוא אפס
החזקה במניות	ערך החשיפה הוא הסכום הנומינלי ¹⁷

30.59 לגבי חשיפות הנובעות משירותי סליקה (התאגיד הבנקאי פועל כחבר מסלקה או שהוא לקוח של חבר מסלקה), על התאגיד הבנקאי לקבוע את הצד הנגדי אליו יש לייחס את החשיפות באמצעות יישום הוראות דרישות ההון מבוסס סיכון.¹⁸

30.60 סוגים אחרים של חשיפות שאינן קשורות ישירות לשירותי סליקה המסופקים על ידי הצד הנגדי המרכזי, כגון מכשירי מימון, מסגרות וקווי אשראי, ערבויות וכדומה, יש למדוד על פי הכללים המפורטים בהוראה זו, בדומה לכל סוג אחר של צד נגדי. חשיפות אלה יצורפו יחדיו ויהיו כפופות למגבלת החשיפות הגדולות.

40. לא אומץ.

תחילה והוראות מעבר

- (א) תחילת הוראה זו, ביום 1 ביולי 2026 (להלן - "יום התחילה"); ואולם תאגיד בנקאי רשאי ליישם הוראה זו לפני יום התחילה, ובלבד שיישם את כל דרישות ההוראה בכללותן.
- (ב) נוצרה חריגה ממגבלת חשיפה גדולה בגין חשיפה קיימת, כתוצאה מכניסה לתוקף של הוראה זו, יוקטן סכום החריגה בשיעורים רבעוניים שווים תוך שנתיים מיום התחילה.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) לעיל, רשאי התאגיד הבנקאי ליישם את האמור ברישא סעיף 30.44 לעיל, לפי סף העולה על 0.5% מהון רובד 1 של התאגיד הבנקאי במקום 0.25%, וזאת עד ליום 1 ביולי 2027.

טבלת עדכונים

חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
2811	1	חוזר מקורי	03/02/2025
2832	2	עדכון	29/12/2025

¹⁶ יתכן שיהיה צורך לעדכן את ערך החשיפה עבור העברות ממומנות מראש לקרן הסיכונים, אם הוא חל גם עבור צדדים נגדיים מרכזיים כשירים ולא רק עבור צדדים נגדיים מרכזיים שאינם כשירים.

¹⁷ אם החזקות מניות מנוכות מרמת ההון עליה מבוססת מגבלת החשיפות הגדולות, אזי יש לנכות חשיפות אלו מהגדרת החשיפה לצד נגדי מרכזי (CCP).

¹⁸ ראה הוראות 203, A203.

מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לווים**מבוא**

1. (א) אחד ממקורות סיכון האשראי בתאגידים בנקאיים הוא ריכוזיות תיק האשראי. בשל ההכרה בהשפעה שיש למידת ריכוזיות תיק האשראי על היקף חשיפתו של התאגיד הבנקאי לסיכונים אשראי, נקבעו מגבלות על חבות של לווה ושל קבוצת לווים.
- (ב) בהוראה זו נקבעו מגבלות על סך כל החבות של לווה ושל קבוצת לווים לתאגיד בנקאי ולכל התאגידים, בישראל ומחוץ לישראל, שדוחותיהם הכספיים מאוחדים בדוחות הכספיים של התאגיד הבנקאי.
- (ג) המגבלות שנקבעו בהוראה זו הן בבחינת כללים מינימאליים. בנוסף, תאגיד בנקאי נדרש לדון ולקבוע מגבלות פנימיות בדבר חשיפות אשראי מרביות. בקביעת המגבלות, על התאגיד הבנקאי לשקול, בין היתר, גורמים דוגמת מאפייני התאגיד הבנקאי, מאפייני חשיפות, רמות דירוג אשראי, רמת המתאם בין הלווים הנכללים בקבוצת לווים ורמת ריכוזיות האשראי הכוללת בתאגיד הבנקאי ובקבוצה הבנקאית. יש לשאוף למצב בו ככל שאיכות חשיפה נמוכה יותר והמתאם בין הרכיבים הכלולים בה גבוה יותר, כך המגבלה המתייחסת אליה תהיה חמורה יותר.
- (ד) דירקטוריון של תאגיד בנקאי יגדיר במסגרת מדיניות האשראי פרמטרים לקביעת קיומם של קשרים מהותיים בין לווים תוך התחשבות במרכיבים השונים של קשרים אלו.
- תאגיד בנקאי רשאי לקבוע סף מהותיות להתחשבות במרכיבים מסוימים.

תחולה

2. (א) הוראה זו תחול על תאגיד בנקאי, למעט חברת שירותים משותפת.
- (ב) כמו כן תחול ההוראה על תאגיד כמפורט להלן, כאילו היה תאגיד בנקאי - תאגיד מהסוג האמור בסעיפים 11(א)(3) עד 11(ג) ו- 11(ב) לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981 (להלן - "חוק הרישוי"), שהואגד בישראל ושנשלט על ידי תאגיד בנקאי, אלא אם התאגיד הבנקאי השולט בו מקיים כל אלה:
- (1) כולל אותו בדוחותיו הכספיים על בסיס מאוחד;
 - (2) נתן לו שיפוי לכל התחייבויותיו;
 - (3) מקיים מערכת בקרה יעילה למעקב אחר קיום המגבלות על בסיס מאוחד.
- (ג) הוראה זו תחול על חברת כרטיסי אשראי כאילו הייתה תאגיד בנקאי.

הגדרות

3. "אשראי" - כמשמעותו בחוק הרישוי, למעט ערבות, אשראי תעודות והתחייבות לשלם כסף על חשבון לקוח;

"אשראי על אחריות

התאגיד הבנקאי" -

אשראי למעט מפיקדונות שהחזרתם למפקיד מותנית בגביית האשראי;

"אשראי תעודות

פתוח" -

אשראי תעודות שפתח או קיים התאגיד הבנקאי, או קיבול שעשה על שטר חליפין בקשר לסחר בינלאומי בסחורות, עד שיגיעו לידי התאגיד הבנקאי או כתבו התעודות הדרושות כדי שחבותו של התאגיד הבנקאי תהיה מוחלטת, למעט אשראי תעודות פתוח שאינו מקנה לבנק שליטה בסחורה;

"בנק" -

כהגדרתו בסעיף 60 בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא "הגישא הסטנדרטית - סיכון אשראי" (להלן - "הוראה מספר 203");

"חברת כרטיסי

אשראי"-

חברה שהיא סולק כהגדרתו בסעיף 36ט בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981, המנפיקה כרטיסי חיוב, כמשמעות מושגים אלו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986;

"הון" -

הון רובד 1 לאחר התאמות פיקוחיות וניכויים כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 בנושא "ההון הפיקוחי" (להלן - "הוראה מספר 202") על פי הדיווח האחרון שהועבר לפיקוח על הבנקים בהתאם להוראת הדיווח לפיקוח מספר 838 בנושא "דוח רבעוני על מדידה והלימות הון";

"חבות" -

סך כל סכומים אלה:

- (1) אשראי על אחריות התאגיד הבנקאי;
- (2) השקעות התאגיד הבנקאי בניירות ערך של לווה, אלא אם נוכח מההון לצורך הוראה מספר 202. לעניין זה - סכום ההשקעה בניירות הערך יהיה לפי הרשום בספרי התאגיד הבנקאי;
- (3) התחייבויות התאגיד הבנקאי לשלם כסף על חשבון הלקוח (לרבות ערבויות ואשראי תעודות). לעניין זה, ערבות להבטחת השקעות של רוכשי דירות כאמור בסעיף 84(v) להוראה 203, תשוקלל על פי מקדמי ההמרה המפורטים בסעיף זה.
- (4) עסקאות בנגזרי OTC המחושבות כאמור בהוראה 203A;

- (5) התחייבויות של התאגיד הבנקאי למסלקת מעו"ף, בגין סכום הבטוחות שבו מתחייב לקוח המחושב בהתאם

לסכום החשיפה לצדדים נגדיים מרכזיים כאמור בהוראה
203A ;

(6) התחייבויות (לרבות מותנות) של התאגיד הבנקאי למתן
אשראי או להוצאת ערבות, למעט התחייבות כאמור,
שמימושה מותנה בקבלת בטוחות מהסוגים האמורים
בסעיף 5 - בגובה סכום האשראי או הערבות.
האמור לעיל כפוף לאמור להלן :

(א) אם התחייבות למתן אשראי או להוצאת ערבות
מותנית בפירעון אשראי אחר או ערבות אחרת,
סכום החבות לא יעלה על סכום החבות המרבית
מביניהם ובלבד שהתאגיד הבנקאי וידא כי לא ניתן
לממש את ההתחייבות ללא הקטנת האשראי או
הערבות הקיימים, באותו סכום ;

(ב) התחייבות למתן חבות לא תשוקלל בשיעור גבוה
יותר מהחבות הסופית עצמה אם תמומש ;

(7) 50% מסך כל ה"התחייבויות כחתם", כמשמעותן
בהוראה מספר 321, בנושא "חיתום הנפקות של ניירות
ערך" ;

(8) ערבויות שנתן הלווה להבטחת חבות של צד שלישי
לתאגיד הבנקאי, למעט ערבות כאמור שנתן מרכיב אחד
של קבוצת לווים למרכיב אחר באותה קבוצה, על פי
השקלול הבא :

(א) ערבויות של תאגיד בנקאי לטובת חברת כרטיסי
אשראי, להבטחת חבויותיהם של מחזיקי כרטיסי
חיוב, תשוקללנה בשיעור של 20% ;

(ב) ערבות של חברת ביטוח שהוכרה כניכוי לפי סעיף 5
(ב3) תשוקלל ב-100% ;

(ג) ערבויות אחרות תשוקללנה בשיעור של 50% ;
לעניין זה, "ערבות" - לרבות התחייבות על פי ממסר, בכל
צורה שהיא, שסכומה לפחות 1 מיליון ש"ח או 0.1% מהון
התאגיד הבנקאי, כנמוך ביניהם, אם הממסר ישמש
לניכיון על ידי הצד השלישי בתאגיד הבנקאי, או כבטחון
לחבות של הצד השלישי ;

בחישוב "חבות" של קבוצת לווים בנקאית לתאגיד הבנקאי לא
ייכללו פיקדונות overnight ויתרות בסליקה ;

הכל למעט סכומים כאמור, לגביהם בוצעה מחיקה חשבונאית,
או שבוצעה הפרשה להפסדי אשראי על בסיס פרטני ;

"יתרות בסליקה" -

יתרות הנובעות מחשיפה לפרק הזמן המקובל במהלך עסקים רגיל של סליקה לגבי אותה עסקה, ובתנאי שפרק הזמן האמור אינו עולה על 5 ימים ;

"לווה" -

אדם בעל חבות, לרבות בן זוגו וכן מספר לווים, כאשר ההחזר הצפוי של החבות מתבסס בעיקרו על אותו מקור, ולאף אחד מהם אין מקור משמעותי נוסף להחזר החבות (ראה נספח א') ולמעט :

- (1) המדינה, בנק ישראל וריבונות שניתן לייחס לה משקל סיכון אפס, בהתאם לסעיפים 53-55 להוראה מספר 203 ;
- (2) תאגיד השייך לאותה קבוצת לווים בנקאית לה שייך התאגיד הבנקאי ;
- (3) גופים שניתן לייחס להם משקל סיכון אפס, בהתאם לסעיפים 56 ו-59 להוראה מספר 203 ;

"לווה העוסק בפעילות

ספקולטיבית" -

לווה המסווג לענף שירותים פיננסיים בהתאם לנספח 5 בפרק 651 להוראות הדיווח לציבור, והינו לקוח העוסק בפעילות ספקולטיבית כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 330 "ניהול סיכון אשראי הטמון בפעילות מסחר של לקוחות במכשירים נגזרים ובניירות ערך" ;

"לווה מפוקח" -

לקוח מפוקח כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 330 "ניהול סיכון אשראי הטמון בפעילות מסחר של לקוחות במכשירים נגזרים ובניירות ערך" וכן לקוח שהינו חבר בורסה בהתאם ל"חוק ניירות ערך, תשכ"ח – 1968" ; למעט – חש"ב נוסטרו כהגדרתו בתקנון הבורסה.

"פיקדונות overnight" - פיקדונות בתאגיד בנקאי המיועדים למשיכה ביום העסקים הבא ;

"קבוצת לווים" -

כל אלה יחד :

- (1) הלווה, אדם השולט בו וכל מי שנשלט על ידי אלה, למעט בנקים וחברות כרטיסי אשראי ; כאשר תאגיד נשלט על ידי יותר מאדם אחד, יש לכלול בקבוצת לווים אחת את אותם שולטים שהתאגיד הנשלט הוא מהותי עבורם (כגון : מבחינה הונית), לרבות התאגיד הנשלט וכל מי שנשלט על ידם (ראה נספח ב').
- (2) כאשר תאגיד מוחזק על ידי יותר מאדם אחד, יש לכלול מחזיק שאין לו שליטה, שהתאגיד המוחזק הוא מהותי

עבורו (כגון מבחינה הונית), יחד עם התאגיד המוחזק וכן כל מי שנשלט על ידם בקבוצת לווים אחת (ראה נספח ג'). למצב משולב ראה נספח ד'.

(3) לווים הקשורים באופן שפגיעה ביציבות הפיננסית של אחד מהם עלולה להשליך על היציבות הפיננסית של האחר, או שאותם גורמים עלולים להשליך על היציבות הפיננסית של שניהם.

קשרים כאמור מתקיימים, בין היתר, במקרים הבאים :
(א) לווים שאחד מהם לפחות העניק אשראי מהותי ללווה האחר או רכש אגרות חוב שלו בסכום מהותי ;

(ב) לווים שאחד מהם לפחות ערב לחלק מהותי מחבות הלווה האחר, או הערב בערבות בלתי מוגבלת בסכום, להבטחת חבות לווה אחר ;

(ג) לווים שחבות כל אחד מהם לתאגיד הבנקאי עולה על 5% מהון התאגיד הבנקאי, וקיימת ביניהם תלות מסחרית מהותית, שאינה מוגבלת לזמן קצר, לרבות על ידי הבטחת זכויות ;

(ד) דירקטורים משותפים, הנהלה משותפת וכדומה.
(4) כל מי שהמפקח על הבנקים קבע אותו כחלק מקבוצת לווים ;

ולמעט מי שהמפקח גרע אותו מקבוצת לווים, לצורך הוראה זו ;

"קבוצת לווים בנקאית" - כל אלה יחד :

- (1) לווה שהוא בנק, וכל התאגידים בשליטתו ;
- (2) בנק ששולט בבנק המצוין ברישא של סעיף קטן (1) לעיל, וכל התאגידים בשליטתו.

"קבוצת לווים חברת כרטיסי אשראי" - כל אלה יחד :

- (1) לווה שהוא חברת כרטיסי אשראי, וכל התאגידים בשליטתו ;
- (2) חברת כרטיסי אשראי ששולטת בחברת כרטיסי אשראי המצוינת ברישא של סעיף קטן (1) לעיל, וכל התאגידים בשליטתה.

"קבוצת לווים נשלטת" - לווים שהתאגיד הבנקאי שולט בהם או מחזיק בהם ביותר מ-

10% מסוג כלשהו של אמצעי שליטה ולווה בו מחזיק הלווה המצוין ברישא ביותר מ- 50% מסוג כלשהו של אמצעי השליטה (למעט חברה מאוחדת), למעט תאגידים ששייכים לאותה קבוצת לווים בנקאית לה שייד התאגיד הבנקאי ;

- "שיפוי" -** התחייבות בלתי חוזרת ובלתי מותנית לשיפוי חבות מסוימת.
- "שליטה" -** כהגדרתה בחוק הרישוי. מבלי לפגוע בהגדרת שליטה כאמור, חזקה כי אדם שולט בתאגיד אם מתקיים לפחות אחד מהשלושה הבאים:
- (1) הוא מחזיק בשיעור הגדול ביותר של אמצעי שליטה מסוג כלשהו;
- (2) אין גורם אחר המחזיק אמצעי שליטה מסוג כלשהו בשיעור העולה על שיעור אחזקותיו באותו סוג של אמצעי שליטה;
- (3) הוא מאחד את התאגיד בדוחותיו הכספיים; ואולם, החזקות הקבועות בפסקאות (1) או (2) לעיל לא יחולו על "משקיע מוסדי" כהגדרתו בתקנות הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) (כללי השקעה החלים על מוסדיים), התשע"ב-2012, שהחזקתו באמצעי השליטה בתאגיד היא בשיעור שאינו עולה על 20%.

מגבלות

4. (א) חבות של לווה, למעט בנק, לתאגיד בנקאי, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, לא תעלה על שיעור של 15% מהונו של התאגיד הבנקאי. חבות של לווה העוסק בפעילות ספקולטיבית ושאינו לווה מפקח, לתאגיד בנקאי, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, לא תעלה על שיעור של 10% מהונו של התאגיד הבנקאי. מגבלות אלו יחולו גם על החבות המצטברת של לווים כאמור השייכים לקבוצת לווים.
- (ב) (1) חבות של קבוצת לווים לתאגיד בנקאי, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, לא תעלה על שיעור של 25% מהונו של התאגיד הבנקאי.
- (2) חבות של קבוצת לווים בנקאית או קבוצת לווים חברת כרטיסי אשראי, לתאגיד הבנקאי בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, לא תעלה על שיעור של 15% מהונו של התאגיד הבנקאי.
- (ג) בטל.
- (ד) חבות של קבוצת לווים נשלטת לתאגיד בנקאי, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, לא תעלה על שיעור של 50% מהונו של התאגיד הבנקאי.
- (ה) סך כל החבויות (בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף 5, להלן - "**חבות נטו**") של כל "הלווים", "קבוצות הלווים", "קבוצות הלווים הבנקאיות" ו"קבוצות הלווים חברות כרטיסי אשראי", שחבותם נטו לתאגיד הבנקאי עולה על שיעור של 10% מהונו של התאגיד הבנקאי, לא יעלה על שיעור של 120% מהונו של התאגיד הבנקאי. מובהר כי לעניין זה לא תיכללנה:
- (1) חבות של קבוצת לווים נשלטת;
- (2) חבותו של לווה, אם היא כלולה בחבות של קבוצת לווים.

לצורך מדידת סך כל החבויות הכפוף למגבלה זו, חבות של לווה הנכלל ביותר מקבוצת לווים אחת (ובכלל זה, קבוצת לווים בנקאית, קבוצת לווים חברת כרטיסי אשראי), תיכלל רק בקבוצת הלווים שחבותה היא הגדולה ביותר.

(ו) המפקח רשאי בנסיבות מיוחדות, לקבוע מגבלות בשיעורים שונים מהמפורט לעיל, שיחולו על תאגיד בנקאי מסוים.

ניכויים

5. הסכומים שניתן להפחיתם לצורך סעיף 4, בכפוף לכך שלא נלקחו בחשבון בחישוב החשיפה

- בגין מכשירים פיננסיים נגזרים כאמור בהוראה 203A, הם בגין :
- (א) פיקדון כספי שהופקד בתאגיד הבנקאי ואשר מוכר כמפחית סיכון אשראי, בהתאם להוראה מספר 203, כבטחון (סעיפים 119-138 ו- (i) 145-187) או לצרכי קיזוז מאזני (סעיפים 139 ו- 188). גובה הניכוי מהחבות ייקבע בהתאם לסכום המוכר כמפחית סיכון אשראי בהוראה מספר 203 (בפרט בהתייחס לסעיפים 200 ו- 202 עד 205) ;
- (ב) שיפוי של גוף מהגופים הכלולים בפסקאות (1) ו- (3) בחריגים להגדרת "לווה", וכן של בנק שמשקל הסיכון שלו לפי הוראה מספר 203 הוא 50% לכל היותר, שניתן להיפרע מהם אם אין הלווה עומד בתנאי החבות. גובה הניכוי מהחבות ייקבע בהתאם לסכום המוכר כמפחית סיכון אשראי בהוראה מספר 203 (בפרט בהתייחס לסעיפים 200 ו- 202 עד 205) ;
- (1ב) ערבות של "אשרא - החברה הישראלית לביטוח יצוא בע"מ". גובה הניכוי מהחבות ייקבע בהתאם לסכום המוכר כמפחית סיכון אשראי בהוראה מספר 203 (בפרט בהתייחס לסעיפים 200 ו- 202 עד 205) ;
- (2ב) ערבות שניתנה על ידי ישות סקטור ציבורי (PSE), וניתן לייחס לה משקל סיכון אפס, בהתאם לסעיפים 57-58 להוראה מספר 203. גובה הניכוי מהחבות ייקבע בהתאם לסכום המוכר כמפחית סיכון אשראי בהוראה מספר 203 (בפרט בהתייחס לסעיפים 200 ו- 202 עד 205) ;
- (3ב) שיפוי של חברת ביטוח, שמשקל הסיכון שלה לפי הוראה מספר 203 הוא 50% לכל היותר, בגין חבות חברה ממשלתית בדירוג מקומי A ומעלה, שניתן להיפרע ממנו אם אין הלווה עומד בתנאי החבות. גובה הניכוי מהחבות יהיה 70% מהסכום המוכר כמפחית סיכון אשראי בהוראה מספר 203 (בפרט בהתייחס לסעיפים 200 ו- 202 עד 205) ;
- (ג) ניירות ערך חוב הנסחרים בבורסה ומשועבדים להבטחת החבות, אשר הונפקו על ידי מדינת ישראל, או על ידי ריבונות שניתן לייחס לה משקל סיכון אפס בהתאם לאמור בסעיף קטן (1) בחריגים להגדרת "לווה", והם מוכרים כמפחיתי סיכון אשראי (ביטחונית) בהוראה מספר 203, ולא ניתן להחליף אותם (אלא בניירות ערך חוב העומדים באותם קריטריונים). גובה הניכוי מהחבות ייקבע בהתאם לסכום המוכר כמפחית סיכון אשראי בהוראה מספר 203 (בפרט בהתייחס לסעיפים 200 ו- 202 עד 205) ;
- (ד) התחייבות בלתי חוזרת של בנק מחוץ לישראל כנגד אשראי תעודות פתוח, לרבות שיפוי של Export-Import Bank (Exim Bank) ושל Overseas Private Investment

Corporation (OPIC) שהן סוכנויות של ממשלת ארה"ב, הערבה לכל תשלומי הקרן והריבית של התחייבויותיהם, ובלבד שניתן להיפרע ממנה לאחר תשלום אשראי תעודות.

שליטה משותפת

6. בטל.

שותפות

7. חבות לתאגיד הבנקאי של שותפות (בין רשומה ובין בלתי רשומה), בה שותף לווה, תצורף לחבות הלווה אולם כאשר אחריותו של שותף בחבות מוגבלת, לא תעלה התוספת לחבות של הלווה בגין השותפות על הסכום לו הוא אחראי.

אשראי ללא זכות חזרה ללווה

7א. על אף האמור בהוראה זו :

- (1) אשראי ללא זכות חזרה ללווה בביטחון ניירות ערך, יצורף הן לחבות הלווה והן לחבות התאגיד המנפיק את ניירות הערך.
- (2) בקבוצת לווים בה נכללים הן התאגיד הנרכש והן הלווים להם ניתנה החבות, תיכלל החבות פעם אחת בלבד.

לעניין סעיף זה, "אשראי ללא זכות חזרה ללווה" - עסקת אשראי בה לתאגיד הבנקאי אין זכות להיפרע מכלל נכסי הלווה במקרה של כשל אשראי, אלא בעיקר מרכוש המשמש כביטחון בחוזה או רכוש ספציפי אחר, או כאשר הרכוש המשמש כביטחון הוא הנכס העיקרי של הלווה.

מיזוגים ורכישות

8. חל שינוי בחבות של לווה או של קבוצת לווים כתוצאה ממיזוג לווים או משינויים בשליטה על הלווה או קבוצת הלווים, וכתוצאה מכך נוצרה חריגה מהמגבלות על פי הוראה זו, יוקטן סכום החריגה בשיעורים רבעוניים שווים תוך שנתיים מיום השינוי.

קביעת נהלים

9. הנהלת התאגיד הבנקאי תקבע, באישור הדירקטוריון, נהלים בכתב למעקב אחר ריכוזיות סיכון של לווים גדולים. נהלים אלו יתייחסו לפחות לנושאים הבאים :
 - (א) קיום מערך איסוף נתונים ובקרה המאפשרים ניתוח ריכוזיות אשראי ומעקב שוטף אחר עמידה במגבלות חבות על בסיס מאוחד, לרבות בגין חבויות במשרדי חו"ל ;
 - (ב) קיום מערכת בקרה פנימית לזיהוי קשרים בין לווים היוצרים לכאורה "קבוצת לווים" ; נהלים אלה יגדירו כללים למעקב אחר קשרים כלכליים, משפטיים ואחרים בין לווים גדולים לרבות דגש על איתור קבוצות לווים שהקשרים ביניהם אינם בהכרח פורמאליים, אולם על פי הערכת התאגיד הבנקאי יוצרים סיכון משותף, ובקרה על מערכת זרימת המידע בתאגיד הבנקאי ובחברות בת ;
 - (ג) מעקב אחר התפתחות חבות של לווים גדולים, לרבות דיווח תקופתי לדירקטוריון, גם כאשר החבות אינה חורגת מהמגבלות ; בנהלים אלה תיקבענה הסמכויות להגדלת חבות של לווים כאמור וסף החבות המחייב מעקב.

9א. תאגיד בנקאי יקבע מגבלות פנימיות ביחס לחשיפותו לבנקים ולקבוצות לווים בנקאיות בגין פיקדונות overnight ויתרות בסליקה.

דיווח

10. תאגידים עליהם חלה הוראה זו, ידווחו למפקח על הבנקים על חבויותיהם של לווים, קבוצות לווים, קבוצות לווים בנקאיות וקבוצת לווים נשלטת, כמפורט בהוראות הדיווח לפיקוח על הבנקים.

אישור חריגות

11. (א) המפקח רשאי לאשר חריגות מהמגבלות, לתקופה שתיקבע על ידו, אם נוצרו עקב שינוי בנסיבות כלכליות, כגון שינוי מהותי בשער חליפין של מטבעות או בשל רווחים על בסיס שווי מאזני.

(ב) הגיש תאגיד בנקאי, באישור הדירקטוריון, בקשה מנומקת בכתב לאשר חריגה מהמגבלות בנסיבות אחרות, והשתכנע המפקח כי נסיבות העניין מצדיקות את הדבר, ישקול המפקח על הבנקים אישור חריגות אחרות מהוראה זו; בין יתר שיקוליו, ישקול המפקח את שני אלה:

(1) האם הגיש הלווה לתאגיד הבנקאי תוכנית הבראה אשר לדעת המפקח היא בת יישום;

(2) האם מתוכנית ההבראה כאמור, מתחייבת הגדלה חריגה בחבות הלווה.

הוראות מעבר

12. (א) עד ליום ט"ז בתמוז תשפ"ו (1.7.2026) או מועד היישום המוקדם של הוראה מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" המחליפה הוראה זו, המוקדם מבניהם, חבות של קבוצת לווים בנקאית לחברת כרטיסי אשראי, לא תהיה כפופה למגבלה הקבועה בסעיף 4(ב)(2) ולא תיכלל לעניין המגבלה הקבועה בסעיף 4(ה) לעיל.

(ב) תאגיד בנקאי שביום פרסום העדכון להוראה זו, חורג ממגבלת חבות קבוצת לווים חברת כרטיסי אשראי הקבועה בסעיף 4(ב)(2) לעיל, נדרש להקטין את החבות לקבוצת לווים חברת כרטיסי אשראי, בתוך שלוש שנים ממועד ההפרדה של חברת כרטיסי אשראי מהתאגיד הבנקאי, ובלבד שהקיטון יהיה מדורג על פני התקופה. מועד ההפרדה בסעיף זה, כהגדרתו בחוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות בישראל (תיקוני חקיקה), התשע"ז-2017.

שונות

13. (א) מובהר כי הישות שבראש קבוצת לווים תהיה בדרך כלל יחיד השולט בתאגיד שבראש אותה קבוצה, אלא אם אין שולט יחיד באותו תאגיד. עם זאת, מגבלת 15% כאמור בהוראה זו, חלה על כל מרכיב באותה קבוצה.

(ב) לעניין הוראה זו, כל בעל חבות לתאגיד הבנקאי ייחשב ללווה של התאגיד הבנקאי, כגון: תאגיד שחבותו לתאגיד הבנקאי מורכבת רק מהשקעת התאגיד הבנקאי בניירות ערך של אותו תאגיד, או חבות כאמור הנובעת מערבות כלפי התאגיד הבנקאי לחבות צד ג'.

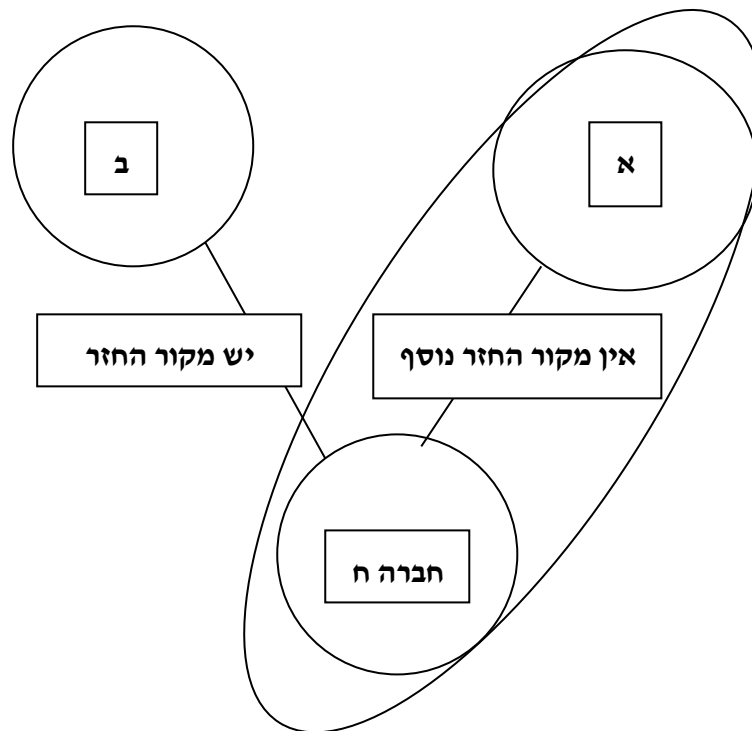
* * *

נספח א' - לווה

א ו- ב מוכרות את תוצרתן לחברה ח :

א וחברה ח מתבססים בעיקרם על אותו מקור להחזר הצפוי של החבות, ולאף אחד מהם אין מקור משמעותי נוסף להחזר החבות.

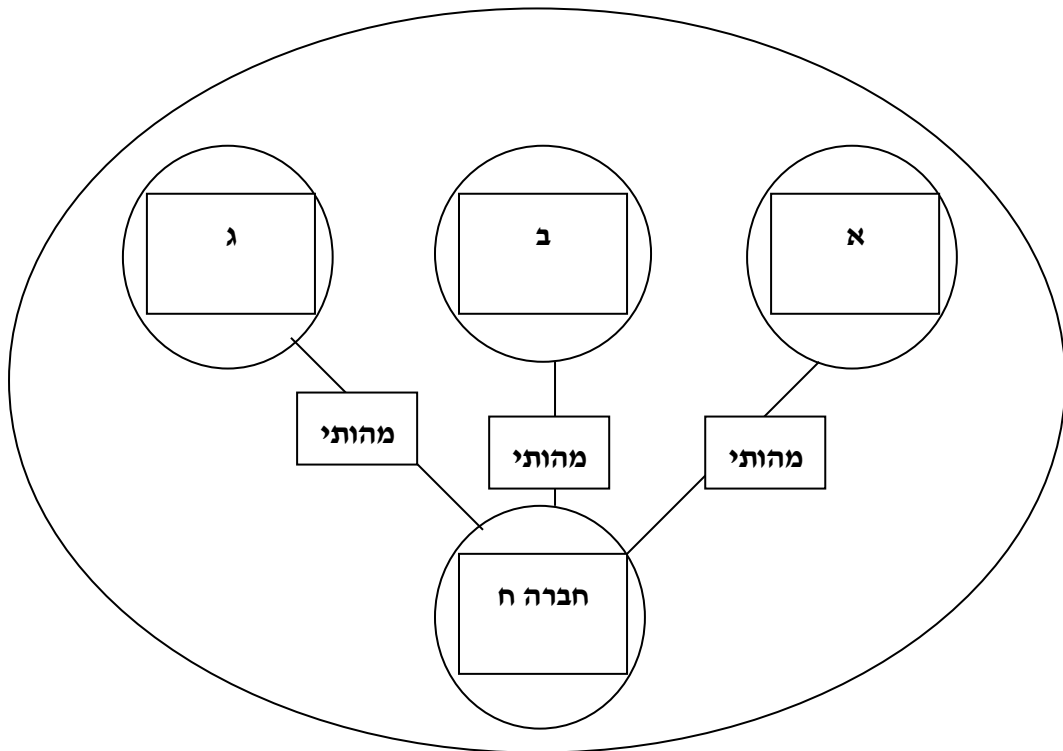
ב וחברה ח אינם מתבססים בעיקרם על אותו מקור להחזר הצפוי של החבות, ול- ב יש מקור משמעותי נוסף להחזר החבות.

תוצאה - א וחברה ח מהווים לווה אחד (להבדיל מקבוצת לווים).
 ב וחברה ח אינם מהווים לווה אחד.

נספח ב' - שליטה

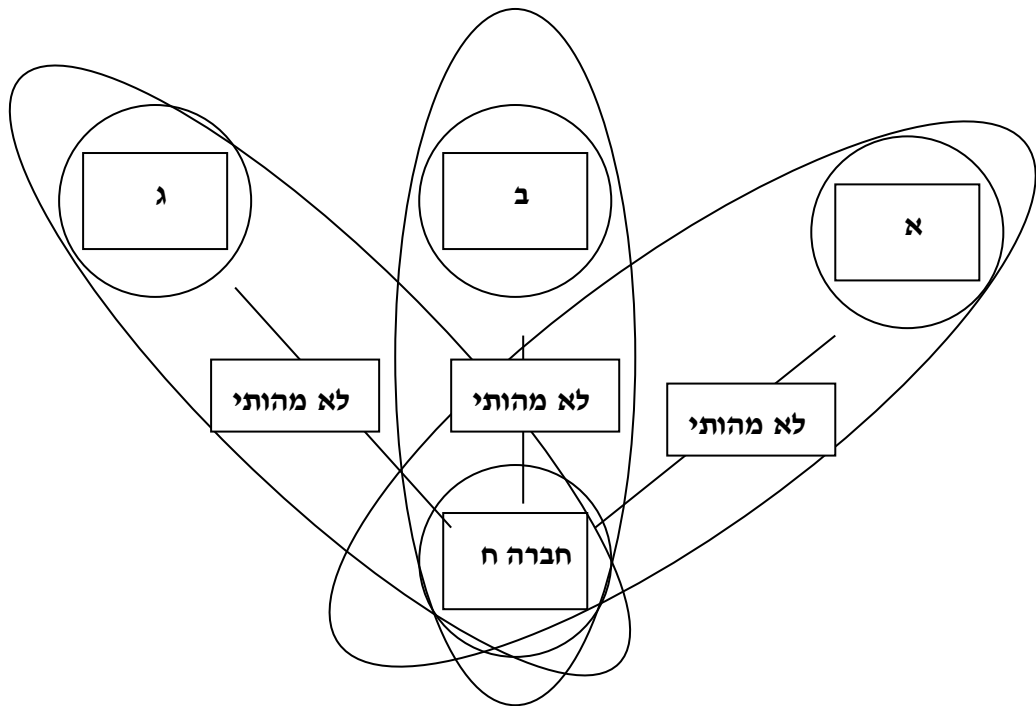
מקרה 1 - א, ב ו- ג שולטים בחברה ח. חברה ח מהותית ל- א, ב, ו- ג.

תוצאה - קבוצת הלווים תכלול את א, ב, ג, חברה ח, תאגידים הנשלטים על ידם ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.

נספח ב' - שליטה (המשך)

מקרה 2 - א, ב ו- ג שולטים בחברה ח. חברה ח אינה מהותית ל- א, ב ו- ג.

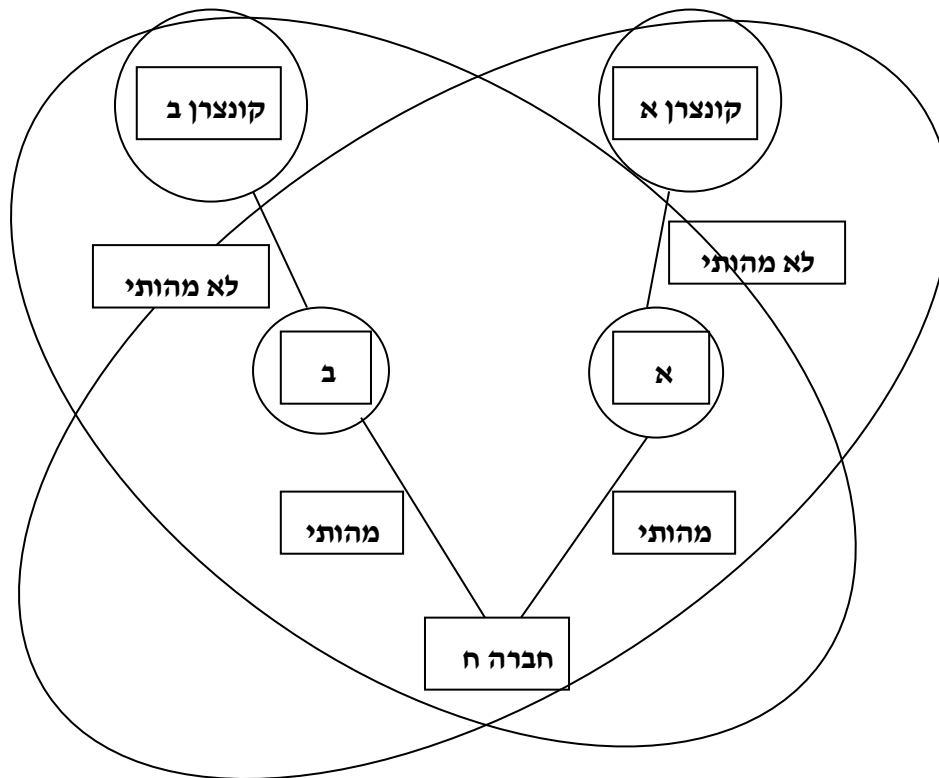
תוצאה -

קיימות שלוש קבוצות :

- קבוצה 1 תכלול את א, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.
- קבוצה 2 תכלול את ב, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.
- קבוצה 3 תכלול את ג, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.

נספח ב' - שליטה (המשך)

מקרה 3 - קונצרן א וקונצרן ב שולטים ב- א ו- ב בהתאמה. א ו- ב שולטות בחברה ח. חברה ח מהותית ל- א ול- ב. א ו- ב בהתאמה אינן מהותיות לקונצרן א ולקונצרן ב.

תוצאה - קיימות שתי קבוצות לווים:

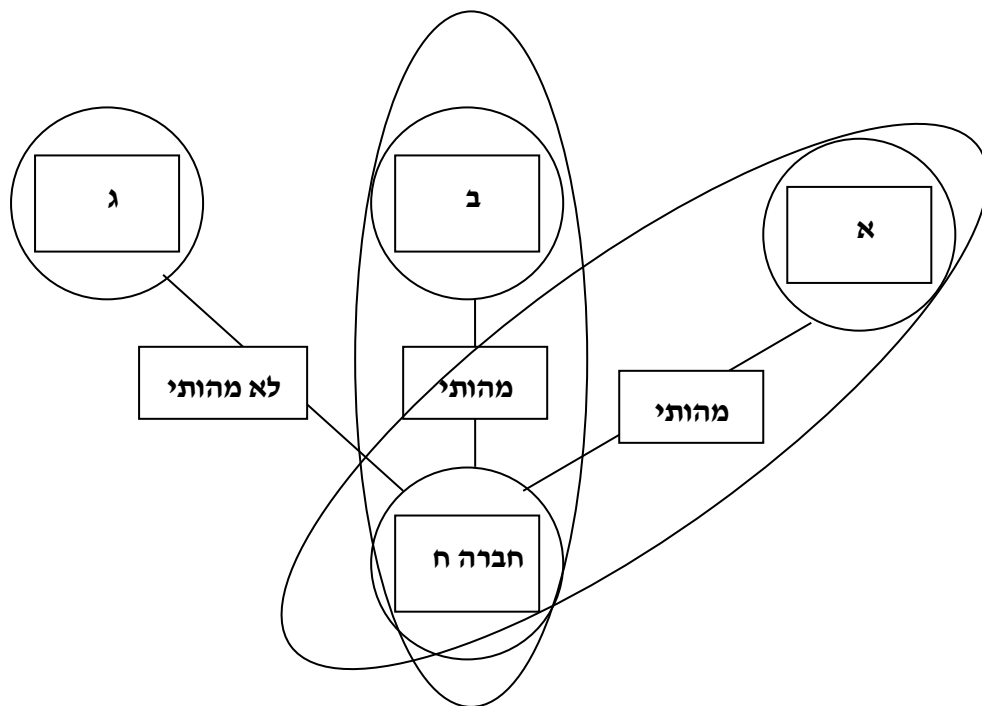
קבוצה 1 תכלול את קונצרן א, א, ב, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם, ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.

קבוצה 2 תכלול את קונצרן ב, א, ב, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.

הערה: דוגמה זו מביאה מקרה פרטי של פסקה (1) בהגדרת קבוצת לווים.

נספח ג' - ללא שליטה

א, ב ו- ג מחזיקים (ללא שליטה) בחברה ח. חברה ח מהותית רק ל- א ו- ב.
ד (השולט בחברה) לא הוצג בשרטוט.

תוצאה -

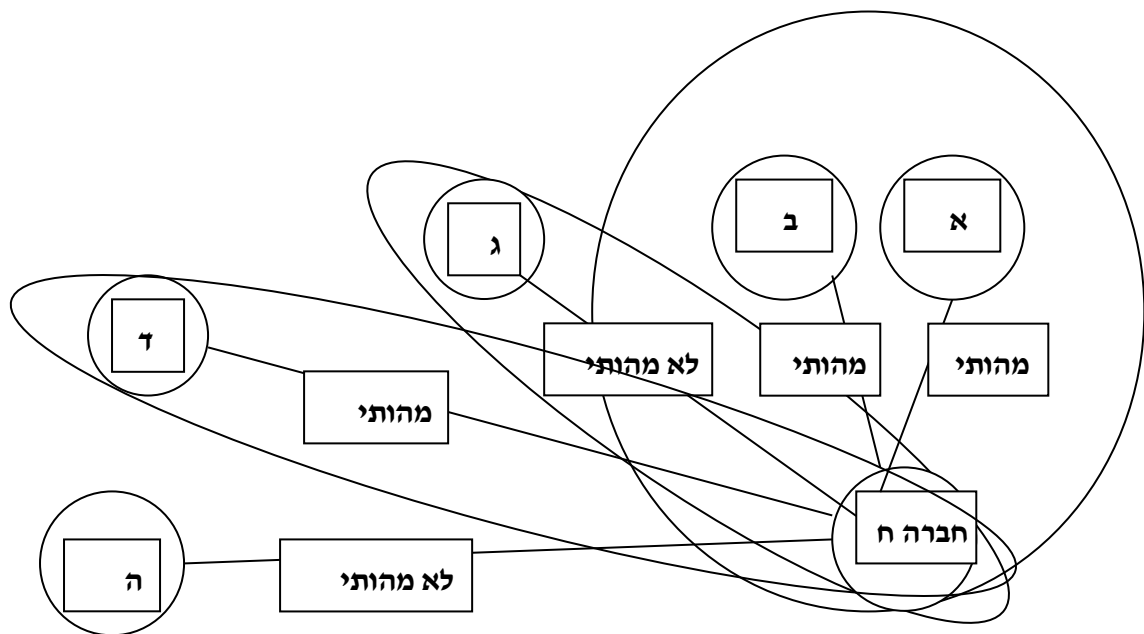
קיימות שתי קבוצות:

קבוצה 1 תכלול את א, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.
קבוצה 2 תכלול את ב, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווים.

(ג לא תכלול את חברה ח)

נספח ד' - מצב משולב: שליטה וללא שליטה

א, ב ו- ג שולטים בחברה ח. חברה ח מהותית רק ל- א ו- ב.
ד ו- ה מחזיקים (ללא שליטה) בחברה ח. חברה ח מהותית רק ל- ד.

תוצאה -

קיימות שלוש קבוצות לווחים :

קבוצה 1 תכלול את א, ב, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם, ולווחים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווחים.

קבוצה 2 תכלול את ג, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווחים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווחים.

קבוצה 3 תכלול את ד, חברה ח, התאגידים הנשלטים על ידם ולווחים נוספים בהתאם להגדרת קבוצת לווחים.

(ה לא תכלול את חברה ח)

תאריך	פרטים	גרסה	עדכוני חוזר 06 מס'
10/11/85	חוזר מקורי		1220
21/8/86	עדכון		1265
30/4/87	עדכון		1309
9/8/87	עדכון		1325
31/3/88	עדכון		1359
25/5/88	עדכון		1366
11/6/89	עדכון		1411
12/1/90	עדכון		1441
15/3/90	עדכון		1459
8/91	שיבוץ בהוראות ניהול בנקאי תקין	1	-----
21/7/92	עדכון	2	1583
28/2/93	עדכון	3	1628
12/95	גרסה מחודשת של קובץ ניהול בנקאי תקין	4	-----
30/4/97	עדכון	5	1867
25/6/97	הוראת שעה		1876
26/11/98	עדכון	6	1953
20/8/03	עדכון	7	2113
23/11/03	עדכון הוראות מעבר	8	2120
2/12/04	עדכון	9	2147
8/5/11	עדכון	10	2304
14/2/12	עדכון	11	2327
2/5/12	עדכון	12	2335
13/5/13	עדכון	13	2384
09/6/15	עדכון	14	2466
22/10/17	עדכון	15	2543
01/08/18	עדכון	16	2567
13/11/18	עדכון	17	2577
27/10/19	עדכון	18	2595
29/09/20	עדכון	19	2628
26/12/21	עדכון	20	2684
07/04/22	עדכון	21	2701
30/07/23	עדכון	22	2754
01/01/25	עדכון	23	2807
29/12/25	עדכון	24	2832

ניהול הסדרי חוב ותהליכי גבייה של חובות מהותיים בקשיים

פרק א': כללי

מבוא

1. עיקרון 16 בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 311 בדבר "ניהול סיכוני אשראי" (להלן – הוראה 311) קובע כי "לתאגיד בנקאי יהיו מערכות ותהליכים לנקיטת פעולות מתקנות בשלב מוקדם של התדרדרות אשראי, לניהול חובות בעייתיים, להסדרת חובות בקשיים ולפעולות דומות". לזיהוי המוקדם של התדרדרות החוב, עוד בטרם סווג כחוב בעייתי, השפעה מהותית על אפשרויות הפעולה העומדות בפני התאגיד הבנקאי והסיכוי למניעת הידרדרות נוספת. זיהוי מאוחר וטיפול שאינו הולם בחובות בקשיים והסדרי חוב בסכומים גבוהים עלולים לחשוף את התאגיד הבנקאי גם לסיכוני מוניטין משמעותיים בנוסף לסיכוני האשראי.
2. לצורך יישום עיקרון זה, הוראה זו מפרטת את הנחיות הפיקוח על הבנקים לתאגידים הבנקאיים לניהול חובות מהותיים בקשיים ולכלל ההיבטים הרלבנטיים בכל שלבי החיים של החוב החל משלב החיתום ועד לניהול הסדרי חוב ותהליכי הגבייה. לצורך כך התאגידים הבנקאים נדרשים, בין היתר:
 - (א) להתוות אסטרטגיה ולקבוע יעדים לטיפול בחובות מהותיים בקשיים ולקיים מעקב ובקרה אחר ביצועם.
 - (ב) לקבוע מדיניות ולעגן נהלים לתהליכי גבייה והסדרי חוב של חובות מהותיים בקשיים בהתאם לעקרונות המפורטים בהוראה זו.
 - (ג) להסדיר את הסמכויות, המעמד, אי התלות, המשאבים ונוהלי העבודה של הפונקציה הייעודית המתמחה בהסדרת חובות בקשיים.
 - (ד) לקיים תהליך מוסדר של זיהוי של חובות מהותיים בקשיים ע"י הגורמים העסקיים לרבות סממנים איכותיים שיסייעו להעריך את אופן התנהלות הלווה ורמת שיתוף הפעולה שלו.
 - (ה) לנקוט בצעדים מפחיתי סיכון טרם העברת החוב לטיפול הפונקציה הייעודית בשלב בו עוד קיים שיתוף פעולה עם הלווה.
 - (ו) לקבוע תהליך מוסדר בנוגע להחלטה על העברת החוב לטיפול הפונקציה הייעודית. התהליך יביא בחשבון הן את יכולת ההחזר של הלווה ורמת הביטחונות שלו, והן את השפעת העברת החוב על רמת שיתוף הפעולה של הלווה.
 - (ז) לקבוע את תפקידי, מעורבות, אחריות וסמכויות פונקציית ניהול הסיכונים בכל התהליכים הכלולים בהוראה זו.
 - (ח) לקבוע תהליך בחינת חלופות מוסדר בנוגע לתהליך הטיפול המתאים לחוב מהותי בקשיים שיביא בחשבון שיקולים כלכליים למקסום הגבייה בחוב, לצד שיקולים נוספים, לפי העניין.

(ט) לקיים תהליכי מעקב ובקרה אחרי תהליכי מימוש נכסים על מנת לוודא שאלו מתבצעים כמתוכנן.

(י) לעגן נוהל להפקת לקחים מאירועי כשל בכל שלבי התהליך: חיתום, זיהוי, הסדרי חוב וגבייה.

תחולה

3. הוראה זו תחול על התאגידים הבאים כהגדרתם בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א – 1981 (להלן - "החוק" ו"תאגיד בנקאי" בהתאמה) המנהלים חובות מהותיים כהגדרתם בהוראה זו:

(1) תאגיד בנקאי כהגדרתו בסעיף 1 לחוק;

(2) סולק כהגדרתו בסעיף 36ט לחוק.

הגדרות

4. "פונקציה ייעודית" - גוף ייעודי בתאגיד הבנקאי המתמחה בהסדרת חובות בקשיים כמפורט בהוראה זו.

"חוב מהותי" - "ערך החשיפה" כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" ולפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראה מספר 203 "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי" למעט השקעה במניות, אם מתקיים:

(א) סכום ערך החשיפה העולה על 50 מיליון ₪; או

(ב) ערך החשיפה העומדת בפרמטרים כמותיים או איכותיים אשר התאגיד הבנקאי הגדיר לעניין זה, כאשר סכומה נמוך מהאמור בסעיף קטן (א) לעיל.

"חוב מהותי בקשיים" - חוב מהותי המסווג כ"סיכון אשראי בעייתי" כהגדרת המונח בסעיף 1 בהוראות הדיווח לציבור בדבר "דוח כספי שנתי", או חוב מהותי עם אינדיקציות שליליות המעלות את הסיכון להפיכתו לסיכון אשראי בעייתי (כגון: חוב מהותי הנכלל ברשימות מעקב או מיועד לעבור הסדר חוב), למעט חובות שבטיפול ה"פונקציה לטיפול בגביית חובות" כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 450 "הליכי גביית חובות".

פרק ב': ממשל תאגידי לניהול חובות בקשיים

הדירקטוריון

5. במסגרת אחריותו הכוללת, על הדירקטוריון להתייחס להסדרי חוב ותהליכי גבייה של חובות מהותיים בקשיים, לכל הפחות, בהיבטים הבאים:

- (א) להתוות אסטרטגיה לניהול אפקטיבי ולקבוע את אבני הדרך המרכזיים ליישומה.
- (ב) לקבוע יעדים ברי השגה, לכל הפחות בטווח הבינוני, להפחתת חובות מהותיים בקשיים אשר הוחלט לנקוט לגביהם תהליכי גבייה. בקביעת היעדים, יילקחו בחשבון יעדים של מקסום הגבייה, התפתחויות כלכליות צפויות, ציפיות השוק, תיאבון סיכון, היבטי מוניטין והמסגרת הרגולטורית והמשפטית.
- (ג) לאשר מדיניות בהתאם ליעדים האסטרטגיים שנקבעו.
- (ד) לאשר מבנה ארגוני מתאים ותחומי סמכות ואחריות הנגזרים ממבנה זה, לרבות סמכויות לאישור הסדרי חוב.
- (ה) בהמשך לסעיף 28 להוראה 314, נדרש לקיים דיון תקופתי ובקרה אודות כלל הפעילות של התאגיד הבנקאי בתחום זה.

ההנהלה הבכירה

6. להנהלה הבכירה אחריות ישירה לטיפול בהסדרי חוב ותהליכי גבייה של חובות מהותיים בקשיים אשר הוחלט לנקוט לגביהם תהליכי גבייה וכן לעבודתה של הפונקציה הייעודית. במסגרת זו על ההנהלה, בין היתר:

- (א) להטמיע במדיניות ולעגן בנהלים את האסטרטגיה שקבע הדירקטוריון בהתבסס על הוראה זו.
- (ב) לעגן בנהלים תהליכי עבודה מתאימים, לרבות תהליכי עבודתה של הפונקציה הייעודית ולוודא כי עומדים לרשותה המשאבים ההולמים.
- (ג) לגבש מתכונת לדיווח סדיר להנהלה ולדירקטוריון המאגדת מידע שלם, איכותי ורלבנטי אודות היקפי החובות המהותיים בקשיים, התקדמות בהשגת יעדי ההפחתה שנקבעו, חובות שהועברו לטיפול הפונקציה הייעודית ומידע הנדרש לאישור הסדרי חוב כאמור בהוראה זו וכל מידע נוסף רלבנטי אחר.
- (ד) לשלב את הרכיבים הרלבנטיים של אסטרטגיית ניהול חובות בקשיים בתהליך הערכת נאותות ההון שמבצע התאגיד הבנקאי (ICAAP) כנדרש בהוראה 211, ובכלל זה מדידה כמותית ואיכותית של התפתחויות החובות בקשיים בתנאי קיצון וההשפעה על תכנון ההון.
- (ה) לוודא שקיימת בקרה פנימית מספקת על תהליכי הניהול של הסדרי חוב ותהליכי גבייה של חובות בקשיים.

פונקציה ייעודית לטיפול בחובות בקשיים

7. בהמשך לסעיף 84 להוראה 311, על תאגיד בנקאי המנהל חשיפות אשראי מהותיות, להקים פונקציה ייעודית שתפקידה העיקרי להסדיר חובות בקשיים. פונקציה זו תופרד מהיחידה העסקית העוסקת באשראי ומטפלת בו באופן שוטף. על אף האמור, אם סך היקף חשיפות האשראי המהותי בקשיים אינו משמעותי, רשאי התאגיד הבנקאי לקיים מבנה אירגוני אחר ובלבד שישמרו העקרונות כאמור בהוראה זו.

כישורים

(א) בראש הפונקציה יעמוד מנהל בעל ניסיון וכישורים המתאימים לסוגי הפתרונות המקובלים שמציע הבנק לטיפול בחובות בקשיים באחד או יותר מהתחומים הבאים: הכרת הסביבה המשפטית, ניסיון בניהול אשראי ומימון, הכרת הסביבה החשבונאית, או ניסיון עסקי רלוונטי אחר.

(ב) עובדי הפונקציה יהיו בעלי הכשרה כלכלית, משפטית או בעלי מומחיות וניסיון בטיפול בחובות בקשיים ובגביית חובות. כישורים אלו יאפשרו לעובדי הפונקציה לבצע ניתוחים מעמיקים, ביניהם ניתוח חלופות מכומתות להמשך ניהול האשראי.

(ג) ככל שעובדי הפונקציה סבורים שנדרש סיוע משפטי, למשל בסוגיות מורכבות, יש לוודא שהייעוץ יינתן על ידי גורם שלא היה מעורב בתהליכי החיתום של החוב.

מעמד ואי תלות

(ד) עובדי הפונקציה יהיו בלתי תלויים וימנעו מניגודי עניינים עם עובדי היחידות העסקיות שהיו שותפים לתהליך החיתום והניהול של האשראי שהועבר לטיפולם.

(ה) מנהל הפונקציה ידווח באופן ישיר למנהל בכיר המוסמך לקבל החלטות, כגון: מנהל החטיבה העסקית או מנכ"ל הבנק.

(ו) במקרים בהם הפונקציה כפופה למנהל החטיבה העסקית שאחראי גם על תהליכי חיתום אשראי, על התאגיד הבנקאי לוודא שקיימות בקרות פנימיות הולמות להפחתת הפוטנציאל לניגודי העניינים, כגון: מנגנון דיווח במקרים בהם החלטות מתקבלות בניגוד לדעת הפונקציה לניהול סיכונים וכמפורט בסעיף 13 להלן.

משאבים

(ז) משאבי הפונקציה יותאמו להיקף הפעילות, רמת הסיכון והמורכבות של התיקים המועברים לטיפול.

נוהל עבודה

תהליכי העבודה של הפונקציה הייעודית יעוגנו בנוהל עבודה מוסדר, שיכלול, בין היתר, מסגרת זמן ואחריות והתייחסות לתהליכים הבאים:

- (ח) תהליכי הכנה לקראת הסדר (כגון: היקף המידע הנדרש, מקורות ותכלול המידע, הערכת הסיכון ותחזיות, שיקולים המאפשרים ויתור על חוב והנחיות לביצוע תחשיבים כמותיים מתאימים).
- (ט) תהליכי עבודה בתוך התאגיד הבנקאי, לרבות במקרים בהם נדרש לקבל החלטות מהירות.
- (י) תהליכים להבטחת קיום ושלמות של מסמכים חיוניים ובטחונות ולעדכון הערכות שווי.
- (יא) כללים לגיבוש תכנית עסקית מול הלווה הכוללת ניתוח חוזקות וחולשות, סיכונים והזדמנויות (SWOT).
- (יב) כללים לתיעוד ומעקב.

פרק ג': צעדים שיש לנקוט לפני שהחוב נהפך לבעייתי

תהליכי חיתום נאותים

8. על התאגיד הבנקאי לוודא שתהליכי החיתום יוכלו לסייע לתאגיד הבנקאי לנקוט פעולות מול הלווה בעת כשל גם במקרים בהם הלווה לא ישתף פעולה.
- במסגרת זו ישקול התאגיד הבנקאי, בהתאם למהותיות החוב ומורכבותו, לשלב בתהליכי החיתום והניהול שלו פרקטיקות בנושאים כגון: שמירת האפקטיביות של ערבויות אישיות והצהרות עושר אישי שיסייעו בבקרה ואיתור הנכסים (למשל באמצעות חובת עדכון ודיווח על שינוי מהותי בנכסים), מניעת התכחשות הלווים לחוב, מעקב אחר שינויים ברמת המינוף הכולל של הלווים, וקביעת התניות פיננסיות מתאימות בעת החיתום באופן שיאפשר לו אפשרויות פעולה בעת התדרדרות או בעת כשל.

תהליכי זיהוי מוקדם של חובות מהותיים בקשיים ע"י הגורמים העסקיים

9. בהמשך לעקרון מספר 9 בהוראה 311 ולסעיף 16 להוראה 314, התאגיד הבנקאי יקיים תהליך הכולל הגדרה של קריטריונים לזיהוי מוקדם של הידרדרות באיכות האשראי בשלב שבו ישנן עדיין אפשרויות לפעול לשיפורו. התאגיד הבנקאי יפעל, ככל שניתן, לגבש סממנים מבוססי ניתוח מידע ממוכן, אגב שימוש בשיטות אנליטיות מתקדמות (AI, BI, ML, וכיו"ב).
- במסגרת תהליך זה, יוגדרו תחומי האחריות של היחידות העסקיות כדלקמן:
- (א) היחידות העסקיות יהיו אחראיות לאיתור מידע בדבר הידרדרות במצב חוב מהותי בהתאם לקריטריונים כאמור.
- (ב) היחידות העסקיות יקיימו תהליך תקופתי, מוסדר ומתועד לאיסוף מידע של סממנים איכותיים שיסייעו להערכה מוקדמת ככל שניתן את התנהלות הלווה ורמת שיתוף הפעולה שלו מול הבנק.
- (ג) לדיון והחלטה בדבר הצורך בהעברתם לטיפול הפונקציה הייעודית כמפורט בפרק ד'.

(ד) ייקבעו מדדים ויעדים (KPI's) שיהיה בהם כדי למדוד ולעודד את היחידות העסקיות לזהות חוב מהותי בקשיים במועד מוקדם.

צעדים מפחיתי סיכון טרם העברת החוב לטיפול הפונקציה הייעודית

10. התאגיד הבנקאי יבצע צעדים מקדימים שיפחיתו את הסיכון שלו במצב של חשש להעדר שיתוף פעולה מצד החייב בעת כשל. פעילויות אלה יבוצעו אגב החיתום, ויבחנו תקופתית כל עוד החוב המהותי קיים. בכלל זה יבצע סקירה עסקית ומשפטית לבדיקת שלמות המסמכים והערכת הביטחונות והחולשות הקיימות בתיק הלווה ולאור הפוטנציאל להעדר שיתוף פעולה בעת כשל (להלן – "הסקירה").

הסקירה תתבצע לכל הפחות בהתאם לכללים הבאים:

(א) הסקירה תתבצע בגין חובות מהותיים בקשיים בעת ההחלטה על העברתן לרשימת המעקב וטרם העברת החוב לטיפול הפונקציה הייעודית.

(ב) הסקירה תבוצע על ידי גורם שלא היה מעורב בתהליכי החיתום של החוב.

(ג) התאגיד הבנקאי יקיים דיון מתועד בתוצאות הסקירה ויקבל החלטות בנוגע לפעולות הנדרשות מול הלווה. במסגרת זו התאגיד הבנקאי יפעל מול הלווה מוקדם ככל שניתן, ולכל הפחות בצמתי החלטה, לצמצום הסיכונים הנובעים מהחולשות עוד בשלב בו קיים שיתוף פעולה.

פרק ד': החלטה על העברת החוב לטיפול הפונקציה הייעודית

תהליך קבלת ההחלטה

11. התאגיד הבנקאי יקיים דיון בחובות מהותיים עם אינדיקציות שליליות שהוצפו על ידי היחידות העסקיות או ע"י גורמים אחרים, ויקבל החלטה מתועדת האם להעביר את החוב לטיפול הפונקציה הייעודית אם לא, תוך תיעוד הנימוקים להחלטה (להלן – "ההחלטה"). לצורך כך התאגיד הבנקאי ייקבע:

(א) את הפורום המתאים לדיון וקבלת ההחלטה, ובלבד שבפורום ישתתפו נציגים מהיחידות העסקיות הרלבנטיות, נציגי הפונקציה הייעודית, ונציגי הפונקציה לניהול סיכונים. הדיון יכול להתקיים במסגרת הדיונים ברשימות המעקב המתקיימים לצורך החלטה על ביצוע הפרשה להפסדי אשראי וסיווג חובות בעיתיים בהתאם לסעיף 56 (ג) להוראה 311 והוראות הדיווח לציבור, או בכל פורום אחר שייקבע התאגיד הבנקאי.

(ב) את התדירות והעיתוי בהם יתקיימו הדיון וההחלטה.

שיקולים בקבלת החלטה

12. במהלך קבלת ההחלטה על התאגיד הבנקאי:

(א) לקבוע קווים מנחים לשיקולים לפיהם תתקבל ההחלטה על העברת החוב המהותי בקשיים לטיפול הפונקציה הייעודית ובכלל זה:

(1) יכולת פיננסית - פרמטרים כמותיים לגבי מצבו הפיננסי של הלווה ובפרט לגבי יכולת ההחזר השוטפת של החוב, ורמת הכיסוי והנזילות של הביטחונות.

(2) רמת שיתוף הפעולה של הלקוח וסיכויי השפעת העברת החוב על רמת שיתוף הפעולה.

(3) היבטים וקריטריונים איכותיים נוספים.

בנוסף התאגיד הבנקאי יבחן את ההשלכות של השתייכות הלווה לקבוצת לווים על שיקולים אלו.

(ב) לבחון תרחישים ראשוניים שיסייעו בקבלת החלטה כאמור.

(ג) לקבוע קריטריונים מינימאליים שבהתקיימם יש להעביר את חוב מהותי לטיפול הפונקציה הייעודית (למשל במקרים כגון: חובות פגומים או נחותים, חובות ללווים אשר נמצאים בתהליך פירוק, כינוס הסדר נושים או הקפאת הליכים). חומר הרקע לדיון יכלול תיעוד בנוגע לעמידה בקריטריונים שייקבעו.

(ד) חובות אשר הוחלט שלא להעבירם לטיפול הפונקציה הייעודית על אף שעמדו בקריטריונים המינימאליים שנקבעו בהתאם לסעיף קטן (ג), ידווחו אחת לתקופה להנהלה ולדירקטוריון או לוועדה מטעמו תוך פירוט הנימוקים להחלטות שהתקבלו.

מעורבות מנהל הסיכונים הראשי בהחלטה

13. לאור החשיבות של העברת לווה עם חוב מהותי בקשיים לטיפול הפונקציה הייעודית בהצלחת תהליך הגבייה, על מנהל הסיכונים הראשי או מי מטעמו להיות מעורב בהחלטה על העברת הטיפול, לכל הפחות במקרים בהם המלצת הגורם העסקי נוטה שלא לבצע את ההעברה. בהתאם לכך, על הפורום כאמור בסעיף 11(א) להתייחס במסגרת ההחלטה לחוות דעת כתובה של מנהל הסיכונים הראשי או מי מטעמו בנושא. חוות דעת זו תכלול ניתוח עצמאי של השיקולים להעברת החוב לפונקציה הייעודית, ותאתגר לפי העניין את שיקול הדעת שמפעיל הגורם העסקי.

לתאגיד בנקאי יהיה נוהל לטיפול במקרים של אי הסכמה בין הגורם העסקי ופונקציית ניהול הסיכונים לגבי החלטה כאמור, בדומה למנגנון הקיים בסעיף 44 להוראה 311.

תהליך ליווי

14. מקום שבו החוב עומד בקריטריונים להעברה לטיפול הפונקציה הייעודית כאמור בסעיף 12(ג) לעיל, אולם נתקבלה החלטה שלא להעבירו, רק מן הטעם שההעברה עלולה לפגוע במקסום גביית החוב, ניתן לטפל בחוב ביחידה העסקית ובלבד שיתקיים דיווח שוטף לפורום בו חברה הפונקציה הייעודית.

פרק ה': יישום תהליכי גבייה והסדרי חוב על ידי הפונקציה הייעודית

בחינת החלופה המתאימה לטיפול בלווה

15. הפונקציה הייעודית תבחן מספר חלופות שונות בטרם קבלת החלטה על החלופה המתאימה מבין החלופות הבאות לטיפול בלווה בגין החוב המהותי בקשיים שהועבר לטיפול:

- (א) הבראה ושיקום העסק כ"עסק חי" (Going concern solution) - כגון: דחיית תשלום, פריסה מחדש (מחזור חוב), תכנית הבראה תפעולית.
- (ב) נקיטה בהליכי גביית החוב (Divestment) –

(1) בשיתוף פעולה עם הלווה, כגון: הסדר הכולל ויתור, תכנית מימוש נכסים בהסדר (Liquidation Plan) וכו'.

(2) אם אין שיתוף פעולה עם הלווה - בהליכים חד צדדיים או משפטיים, כגון: מימוש זכות קיזוז, מימוש כפוי של בטחונות (עם מעורבות בית משפט), הליך חדלות פרעון, עיקול, מכירת חוב לצד ג' וכו'.

16. תהליך קבלת ההחלטה על החלופה המתאימה יביא בחשבון את השיקולים הבאים:

(א) שיקולים כלכליים למקסום הגבייה - בחינת כמותית תתבצע לכל אחת מהחלופות המוצעות בסעיף 15 (חלופת העסק החי אל מול חלופת נקיטת הליכי גביית החוב).

בשלב ראשון כימות החלופות יתבצע על בסיס נתונים כלכליים בלבד, כגון: ניתוח יכולת הפירעון של הלווה, אמידת ערך הביטחון ששועבד עבור החוב, הערכת ההחזר הצפוי להתקבל מהערבים, ככל שישנם, מקורות החזר נוספים (ע"י הבעלים הנוכחי או הכנסת שותף שיזרים הון), הסיכוי להבראה, התמשכות תהליכים ועוד.

בחינת החלופות תכלול תיעוד של ההנחות והמתודולוגיה שבבסיס הבחינה, תהליך החישוב והתוצאה של החלופה הנבחרת.

(ב) שיקולים נוספים - התאגיד הבנקאי ייתן משקל מסוים גם לשיקולים נוספים כגון: שיקולי מוניטין, שיקולים ציבוריים וסביבתיים (למשל במקרה של פיטורי עובדים) ועוד.

שיקולים אלו יהיו בנוסף לשיקולים כלכליים למקסום הגבייה כמפורט בסעיף קטן (א).

הציפיה היא שככל שקטן הפער בין החלופות למקסום הגבייה בהתאם לשיקול הכלכלי, כך יגבר משקלם של השיקולים הנוספים.

(ג) שיתוף הפעולה של הלווה - התאגיד הבנקאי יביא בחשבון את רמת שיתוף הפעולה של הלווה בבחירת החלופה. לצורך כך יביא בחשבון, בין היתר, את אפקטיביות הצעדים מפחיתי הסיכון שננקטו כמפורט בסעיף 10(ג) לעיל.

ככל שרמת שיתוף הפעולה של הלווה נמוכה יותר, הציפייה היא כי הבנק יעדיף לנקוט בחלופה של הליכי גבייה כאמור בסעיף 15(ב), ולפי העניין גם באמצעות פתיחת הליכים בבית משפט.

התאגיד הבנקאי ישמור תיעוד מלא ומפורט של השיקולים בבחירת החלופה לטיפול בלווה.

מעקב אחר תכנית מימוש נכסים (Liquidation plan) בהסדר עם הבנק

17. במקרה שבו חלופת הפעולה שנבחרה מול הלווה כוללת מימוש נכסים, התאגיד הבנקאי יפעל כדלקמן:

(א) יכין תכנית מימוש סדורה ומפורטת הכוללת לוח זמנים משוער שיקבע, ככל שניתן, בתאום עם הלווה.

(ב) יקיים מעקב יעדים מול ביצוע אחר תכנית המימוש של נכסים מהותיים, לרבות תיעוד ודיווח להנהלה ולדירקטוריון או ועדה מטעמו על עיכוב משמעותי במימוש הנכסים והנימוקים לכך.

(ג) יקבע מנגנון מפצה ודרכי פעולה למקרים בהם קיימת סטייה משמעותית מהתכנית, ככל שניתן.

ויתור על חוב או אישור אשראי נוסף ללווה עם חוב מהותי בקשיים

18. כאשר הסדר החוב כולל ויתור על חוב או חלק ממנו בסכום מהותי, או כאשר עולה לדיון מתן אשראי נוסף בסכום מהותי ללווה בקשיים במסגרת ההסדר, יש לקבל חוות דעת עצמאית של מנהל הסיכונים בהתאם למפורט בסעיף 44 להוראה 311; לעניין סעיף זה, "סכום מהותי" - 25 מיליון שקלים חדשים ומעלה.

תהליך הפקת לקחים מאירועי כשל מהותיים

19. על מנת לצמצם את הסיכוי להישנות של מקרי כשל, התאגיד הבנקאי יגדיר נוהל להפקת לקחים מכשלי אשראי. במסגרת הנוהל ייקבע בין היתר:

(א) תנאי סף (איכותיים וכמותיים) לביצוע תהליך הפקת לקחים לכל הפחות במקרים הבאים:

(1) כשל בתהליך החיתום

(2) כשל בתהליך ה"זיהוי במועד" של הקשיים באשראי

(3) כשל בתהליך הגבייה

(ב) הגורם שיבצע את תהליך הפקת הלקחים.

(ג) הגורם שיקבל דיווח ויקבל החלטות בעקבות הפקת הלקחים. בכל מקרה הפקות לקחים של כשלים מהותיים ידווחו להנהלה ולדירקטוריון או ועדה מטעמו.

חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
2674	1	חוזר מקורי	30/09/21
2832	2	עדכון	29/12/25

מגבלת חשיפה ענפית

מבוא

1. ריכוזיות תיק האשראי, ובכלל זה ריכוזיות אשראי לפי ענפי משק, היא אחד ממקורות סיכון האשראי בתאגידים בנקאיים. בשל ההכרה בהשפעה השלילית של הריכוזיות הענפית על איכות תיק האשראי בתאגידים הבנקאיים, נקבעו מגבלות על סך ערך החשיפה לענף מסוים.

תחולה

2. (א) הוראה זו תחול על תאגיד בנקאי, למעט חברת שירותים משותפת.
- (ב) כמו כן תחול ההוראה על תאגיד כמפורט להלן, כאילו היה תאגיד בנקאי - תאגיד מהסוג האמור בסעיפים 11(א)(3) עד (ב)3 ו-11(ב) לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981 (להלן - "**חוק הרישוי**"), שהואגד בישראל ושנשלט על ידי תאגיד בנקאי, אלא אם התאגיד הבנקאי השולט בו מקיים כל אלה:
 - (1) כולל אותו בדוחותיו הכספיים על בסיס מאוחד;
 - (2) נתן לו שיפוי לכל התחייבויותיו;
 - (3) מקיים מערכת בקרה יעילה למעקב אחר קיום המגבלות על בסיס מאוחד.
- (ג) הוראה זו חלה על חשיפות במשרדי התאגיד הבנקאי בישראל בלבד (על בסיס לא מאוחד).
3. בטל.

הגדרות

4. "**ערך החשיפה**" - סך ערך החשיפה כמשמעותה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" ולאחר ניכויים נוספים כמשמעותם בסעיף 6 להלן.
- "**ענף**" - הגדרת ענפי המשק מפורטת בנספח להוראה זו, ומבוססת על הרשימה שבהוראה מספר 831 בקובץ "הוראות הדיווח לפיקוח על הבנקים".

מגבלות

5. (א) סך כל ערכי החשיפות של ענף מסוים לתאגיד בנקאי לא יעלה על 20% מסך כל ערכי חשיפות הציבור לתאגיד הבנקאי.
- (ב) על אף האמור בסעיף (א), ערך החשיפה לענף בינוי ונדל"ן תוגבל לשיעורים הבאים:
 - (1) סך ערכי החשיפות "בינוי נדל"ן ותעשייה ומסחר של מוצרי בנייה" (ענף 11 ברשימת ענפי המשק בנספח להוראה זו) בניכוי ערכי החשיפות למימון פרויקטים בשותפות המגזר הציבורי עם המגזר הפרטי הכלולות בענף 42 "עבודות הנדסה אזרחית" בסיווג האחיד של ענפי הכלכלה (2011), לא יעלה על 20% מסך כל ערכי חשיפות הציבור לתאגיד הבנקאי;

(2) סך ערכי חשיפות "בינוי נדל"ן ותעשייה ומסחר של מוצרי בנייה" (ענף 11 ברשימת ענפי המשק בנספח להוראה זו) לא יעלה על 24% מסך כל ערכי חשיפות הציבור לתאגיד הבנקאי ;

(ג) השיעורים כאמור לעיל יחושבו על בסיס לא מאוחד.

(ד) לעניין סעיף זה, ערכי חשיפות הציבור (מכנה) לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא : "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי".

ניכויים נוספים

6. לצורך סעיף 5 לעיל, תאגיד בנקאי רשאי לנכות מערכי החשיפה סכומים נוספים כמפורט להלן :
- 6.1. השקעות במניות ;
 - 6.2. ההתחייבויות (לרבות מותנות) של התאגיד הבנקאי למתן אשראי או להוצאת ערבות ;
 - 6.3. ערכי החשיפות של חברה שאינה עוסקת בבניה בישראל, המיועדות לרכישת נדל"ן מחוץ לישראל (לעניין זה, "ישראל" - לרבות יהודה, שומרון וחבל עזה).

חריגה

7. תאגיד בנקאי שנוצרה אצלו חריגה מהמגבלה המפורטת בהוראה זו יודיע על כך לפיקוח על הבנקים ללא דיחוי יחד עם תוכנית לביטול החריגה בהקדם האפשרי.

דיווח

8. תאגיד בנקאי ידווח לפיקוח על הבנקים על עמידתו במגבלות המפורטות בהוראה זו, אחת לרבעון, לפי מתכונת הדיווח של הוראה מספר 809 בהוראות הדיווח לפיקוח על הבנקים.

הוראות שעה

א.8. על אף האמור בסעיף 5(א) לעיל, עד תום 24 חודשים מיום 31 בדצמבר 2027 ערך החשיפה לענף "שירותים פיננסיים ושירותי ביטוח" (ענף 18 ברשימת ענפי המשק בנספח להוראה זו) תוגבל לשיעורים הבאים:

1. סך כל ערכי החשיפות "שירותים פיננסיים ושירותי ביטוח" מסך כל ערכי חשיפות הציבור לתאגיד הבנקאי לא יעלה על 25%, ובלבד ששיעור ערך החשיפה לא יעלה על השיעור שחל ביום 31 בדצמבר 2027 או השיעור הקבוע בסעיף 5(א) לעיל, הגבוה מבניהם.

2. כל אחת מסך ערכי החשיפות הבאות בנפרד לא תעלה על השיעור הקבוע בסעיף 5(א):
(א) סך ערך החשיפה של חברות בענף "שירותים פיננסיים ושירותי ביטוח" שעיקר פעילותם בישראל;

(ב) סך ערך החשיפה של חברות בענף "שירותים פיננסיים ושירותי ביטוח" שעיקר פעילותם מחוץ לישראל.

9. על אף האמור בסעיף 5(ב) לעיל, עד תום 24 חודשים מיום 31 בדצמבר 2027 ערך החשיפה לענף בינוי ונדל"ן תוגבל לשיעורים הבאים ובלבד ששיעור ערך החשיפה לא יעלה על השיעור שחל ביום 31 בדצמבר 2027 או השיעור הקבוע בסעיף 5(ב) לעיל, הגבוה מבניהם:

1. סך ערכי החשיפות "בינוי נדל"ן ותעשייה ומסחר של מוצרי בנייה" (ענף 11 ברשימת ענפי המשק בנספח להוראה זו) בניכוי ערכי החשיפות למימון פרויקטים בשותפות המגזר הציבורי עם המגזר הפרטי הכלולות בענף 42 "עבודות הנדסה אזרחית" בסיווג האחיד של הכלכלה (2011), לא יעלה על 22% מסך כל ערכי חשיפות הציבור לתאגיד הבנקאי;

2. סך ערכי חשיפות "בינוי נדל"ן ותעשייה ומסחר של מוצרי בנייה" (ענף 11 ברשימת ענפי המשק בנספח להוראה זו) לא יעלה על 26% מסך כל ערכי חשיפות הציבור לתאגיד הבנקאי.

נספח

רשימת ענפי המשק

שם הענף

1. חקלאות
2. כרייה וחציבה
3. תעשיית מכוניות, ציוד חשמלי ואלקטרוני
4. תעשיית מתכת ומוצריה
5. תעשיית גומי ופלסטיק
6. תעשייה כימית
7. תעשיית מוצרי נפט
8. תעשיית תרופות
9. תעשיית מזון, משקאות וטבק
10. תעשייה ומסחר ביהלומים
11. בינוי, נדל"ן ותעשייה ומסחר של מוצרים אל-מתכתיים בנייה
12. חשמל- אספקת חשמל, גז, קיטור ומיזוג אוויר
13. מים- אספקת מים; שירותי ביוב, טיפול באשפה ובפסולת ושירותי טיהור.
14. מסחר (למעט מסחר ביהלומים ובמוצרי בנייה)
15. בתי מלון, שירותי אירוח ואוכל
16. תחבורה ואחסנה דואר ובלדרות
17. מידע ותקשורת
18. שירותים פיננסיים ושירותי ביטוח
19. שירותים עסקיים אחרים
20. שירותים ציבוריים וקהילתיים

עדכונים

תאריך	פרטים	גרסה	חוזר 06 מס'
9/3/86	חוזר מקורי		1244
22/1/89	עדכון		1392
6/7/89	עדכון		1424
8/91	שיבוץ בהוראות ניהול בנקאי תקין	1	-----
11/11/91	עדכון	2	1532
21/7/92	עדכון	3	1583
11/1/92	עדכון	4	1610
27/3/95	עדכון (נספח ג')	4	1761
22/10/95	עדכון	5	1778
7/11/95	עדכון (עמ' 3)	6	1782
12/95	גרסה מחודשת של קובץ ניהול בנקאי תקין	6	-----
20/11/96	עדכון	7	1838
3/8/97	עדכון	8	1880
30/12/97	הקפאת תחילה		1902
26/4/98	עדכון	9	1919
28/4/99	עדכון	10	1972
6/2/02	עדכון	11	2068
15/12/02	עדכון (נספח ג')	12	2094
13/12/04	עדכון	13	2151
16/03/09	עדכון (ביטול נספח ג')	14	2246
17/09/09	עדכון	15	2249
18/2/10	עדכון	16	2259
19/10/10	עדכון	17	2277
27/12/12	עדכון	18	2357
30/5/13	עדכון	19	2385
22/10/15	עדכון	20	2482
29/9/16	עדכון	21	2515
10/7/17	עדכון	22	2534
12/1/20	עדכון	23	2600
29/09/20	עדכון	24	2628
07/01/21	עדכון	25	2649
30/09/21	עדכון	26	2669
27/12/21	עדכון	27	2690
29/10/24	עדכון	28	2803
29/12/25	עדכון	29	2832

מגבלות על מימון עסקאות הוניות

מבוא

1. (א) מימון עסקאות הוניות (לדוגמה, מימון רכישת שליטה או אמצעי שליטה בתאגידים) מתאפיין במקרים רבים בסכומים או בשיעורי מימון גבוהים, כאשר יכולת פירעון האשראי מבוססת לעיתים קרובות על התאגיד הנרכש, ולעיתים אף ללא זכות חזרה ללווה.
- (ב) בשל האופי המורכב ורמת הסיכון הכרוכה במימון עסקאות הוניות, הוסדרה פעילות זו במסגרת הוראת ניהול בנקאי תקין 327 בנושא "ניהול הלוואות ממונפות" (להלן - "הוראה מספר 327").
- (ג) מבלי לפגוע בדרישות הקבועות בהוראה מספר 327, נקבעה הוראה זו העוסקת במגבלות כמותיות על מימון עסקאות הוניות.

הגדרות

2. "הון" - הון רובד 1 לאחר התאמות פיקוחיות וניכויים כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 בנושא "ההון הפיקוחי";

"עסקה הונית" -

עסקה שמטרתה אחת מהבאות:

- (א) רכישה עצמית - רכישה או רכישה חוזרת, על ידי הלווה, של ההון העצמי המונפק של הלווה (לרבות תוכנית לרכישת מניות עבור עובדים);
- (ב) רכישת תאגיד אחר - רכישה של זכות הונית כלשהי בתאגיד אחר, או רכישה של כלל הנכסים או של חלק משמעותי מהנכסים בתאגיד אחר;
- (ג) חלוקת הון - תשלום דיבידנד או עסקה אחרת שמטרתה להגדיל את הערך לבעלי המניות;

"אשראי למטרת עסקה

הונית" -

אשראי למטרת עסקה הונית, ובלבד שיתרת האשראי כאמור גבוהה מ- 0.5% מהון התאגיד הבנקאי המממן או מ- 35 מיליוני ש"ח, לפי הגבוה מביניהם. עם זאת, באשראי למימון רכישת זכויות הוניות בתאגיד בנקאי אחר או בתאגיד החזקה בנקאית, יעמוד הסף על 35 מיליוני ש"ח.

יש לכלול ב"אשראי למטרת עסקה הונית" גם אשראי נוסף שהועמד ללווה במועד מאוחר ממועד מימון העסקה ההונית, אם פירעון האשראי מבוסס בעיקרו על תזרים מזומנים הנובע מהזכויות ההוניות שרכישתם מומנה על ידי התאגיד הבנקאי;

אשראי לרכישת זכויות הוניות בתאגיד ובתאגיד שבשליטתו ייחשב לאשראי אחד.

"שיעור מימון" -

היחס, באחוזים, בין יתרת האשראי למטרת עסקה הונית, לבין עלות העסקה. כמו כן :

- (1) אם הזכויות ההוניות נרכשו בשלבים, או אם נמכרו חלק מהזכויות ההוניות, יחושב שיעור המימון כדלקמן - יתרת האשראי שניתן לרכישת הזכויות ההוניות ביחס לשווי הזכויות כפי שנגזר מעלות העסקה האחרונה.
- (2) מיתרת האשראי ניתן להפחית סכומים המוכרים להפחתה על פי הטכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא: "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי".

3. בטל.

מגבלות כמותיות

4. (א) (1) סך יתרת האשראי למטרת עסקאות הוניות, במקרים בהם שיעור המימון עולה על 50%, לא יעלה על 70% מהון התאגיד הבנקאי נותן האשראי.
- (2) מבלי לפגוע באמור בפסקה (1), יתרת האשראי שניתן תאגיד בנקאי לרכישת זכויות הוניות בתאגיד בנקאי אחר, או בתאגיד החזקה בנקאית, במקרים בהם שיעור המימון עולה על 30%, לא תעלה על הנמוך מבין אלה :
 - (א) 5% מהונו של התאגיד הבנקאי נותן האשראי ;
 - (ב) 5% מהונו של התאגיד הבנקאי הנרכש או של תאגיד החזקה בנקאית (לפי הדוח האחרון שפרסם), או שיעור אחר שקבע המפקח לתאגיד בנקאי שהונו נמוך מסך של חמש מאות מיליוני ש"ח.
- (1) (ב) בסוף כל רבעון יעדכן התאגיד הבנקאי את הסכומים והשיעורים לצורך האמור בסעיף קטן (א).
- (2) עדכון כאמור בפסקה (1), ייערך ביחס לכל עסקה על פי החישוב להלן :

יתרת האשראי בפועל ביחס לעלות העסקה. מעלות העסקה יש לנכות סכום של דיבידנדים שקיבל הלווה מרווחים שנצברו בתאגיד הנרכש לפני מועד הרכישה.
- (ג) אין צורך להמשיך לכלול בחישוב המגבלה אשראי שנפרע בחלקו, כך שהיתרה הנוכחית היא מתחת למינימום שנקבע בהגדרת "אשראי למטרת עסקה הונית" שבסעיף 2 לעיל, או ששיעור המימון הוא מתחת לספים שנקבעו בסעיפים 4(א)-(1)-(2) לעיל.

אשראי למספר לוויים

- 4א. (א) אשראי שניתן למספר לוויים בנפרד לרכישת זכויות הוניות באותו תאגיד או תאגיד שבשליטתו, ייחשב לאשראי אחד לצורך מגבלה זו.
- (ב) לעניין סעיף קטן (א) לעיל, תאגיד בנקאי לא יתחשב באשראי לרכישת זכויות הוניות ללוויים שסכום האשראי שניתן להם נמוך ממחצית הסכום הקבוע בהגדרת "אשראי למטרת עסקה הונית".

* * *

עדכונים

תאריך	פרטים	גרסה	חוזר 06 מס'
30/7/98	הוראה מקורית	1	1939
14/3/99	עדכון	2	1965
22/12/02	עדכון	3	2097
13/12/04	עדכון	4	2151
27/12/11	עדכון	5	2323
28/04/15	עדכון	6	2461
29/12/25	עדכון	7	2832

ניהול הלוואות ממונפות (Leveraged Lending)**מבוא**

1. הוראה זו מפרטת את ציפיות הפיקוח על הבנקים מהתאגידים הבנקאיים, בדבר ניהול סיכונים הולם וזהיר בפעילויות של הלוואות ממונפות. כמפורט בגוף ההוראה, התאגידים הבנקאיים נדרשים לקיים, בין היתר:
 - (א) מבנה עסקאות המשקף הנחות עסקיות נאותות, מבנה הון הולם, ומינוף סביר. מרכיבים אלה של מבנה הלוואה נאות, יחד עם תחזיות ביצוע מבוססות, צריכים לתמוך בצורה ברורה ביכולתו של הלווה לפרוע את ההלוואה ולהקטין את המינוף עד לרמה בת קיימא (sustainable level) על פני פרק זמן סביר, בין אם ההלוואה מיועדת להחזקה או לחלוקה;
 - (ב) הגדרה של הלוואה ממונפת המאפשרת יישום עקבי בכל קווי העסקים;
 - (ג) נוהלי חיתום מוגדרים כהלכה, אשר בין היתר, מגדירים רמות מינוף מקובלות ומתארים את ציפיות ההפחתה (amortization) של חוב בכיר ונדחה;
 - (ד) מסגרת של מגבלות אשראי וריכוזיות אשראי העולה בקנה אחד עם התיאבון לסיכון של התאגיד הבנקאי;
 - (ה) מערכת מידע ניהולי (MIS - Management Information System) נאותה, המאפשרת להנהלה לזהות, לסכום ולנטר חשיפות ממונפות ולציית למדיניות בכל קווי העסקים; וכן,
 - (ו) קווים מנחים לעריכת מבחני קיצון תקופתיים לתיק ההלוואות הממונפות, במטרה לכמת את ההשפעה הפוטנציאלית של תנאי הכלכלה והשוק על איכות הנכסים, הרווחים, הנזילות וההון של התאגיד הבנקאי.

מסגרת ניהול סיכונים

2. לאור פרופיל הסיכון הגבוה של עסקאות ממונפות, תאגידים בנקאיים העוסקים בהלוואות ממונפות נדרשים לאמץ מסגרת ניהול סיכונים הכוללת תהליך סקירה וניטור מרוכז ותכוף. ביסוד מסגרת זו יש לנסח בכתב את מטרות הסיכון, את הקריטריונים לסיכון מקובל, ואת בקורות הסיכון. הנחיה זו מתארת את ציפיותיו המינימאליות של הפיקוח על הבנקים בנושאים הבאים:

- (א) הגדרה של הלוואה ממונפת
- (ב) הנחיות כלליות בנוגע למדיניות
- (ג) דיון בדירקטוריון
- (ד) נוהלי חיתום
- (ה) נוהלי הערכת שווי
- (ו) דיווח וניתוח כמותי
- (ז) סיווג הלוואות ממונפות
- (ח) ניתוח אשראי
- (ט) ספונסרים בעסקאות

(י) סקירת אשראי

(יא) מבחני קיצון

הגדרה של הלוואה ממונפת

3. מסמך מדיניות האשראי של תאגיד בנקאי יגדיר מהי הלוואה ממונפת, תוך שימוש בקריטריונים ברורים ואובייקטיביים. ההגדרות הנהוגות בענף השירותים הפיננסיים כוללות לרוב קומבינציה של האפיונים הבאים:¹

(א) התקבולים משמשים לרכישה עצמית של הון החברה הלווה (buyout), רכישה של חברה אחרת (acquisition), או חלוקת הון (capital distribution):

(1) רכישה עצמית - רכישה או רכישה חוזרת, על ידי הלווה, של ההון העצמי המונפק של הלווה (לרבות תוכנית לרכישת מניות עבור עובדים, ESOP - employee stock ownership plan).

(2) רכישת תאגיד אחר - רכישה של זכות הונית כלשהי בתאגיד אחר, או רכישה של כלל הנכסים או של חלק משמעותי מהנכסים בתאגיד אחר.

(3) חלוקת הון - תשלום דיבידנד או עסקה אחרת שמטרתה להגדיל את הערך לבעלי המניות.

תאגיד בנקאי יקבע ספי מהותיות ושיעורי מינוף מינימליים לעסקאות המפורטות בסעיף קטן זה. עסקאות מתחת לספים או לשיעורי המינוף שנקבעו - אין חובה לסווגן כהלוואה ממונפת.

(ב) היחס בין סך החוב של הלווה ל- EBITDA (רווח לפני ריבית, מסים, פחת והפחתות) של הלווה עולה על שיעורים שקבע הבנק, בין היתר בהתחשב ברמות המקובלות בענף או במגזר ספציפי.²

(ג) לווה המאופיין ביחס גבוה של חוב לשווי נקי (high debt-to-net-worth ratio).

(ד) רמת המינוף של הלווה, לאחר המימון, כפי שהיא נמדדת באמצעות יחסי מינוף (לדוגמה, חוב לנכסים, חוב לשווי נקי, חוב לתזרים מזומנים, או מדדים דומים אחרים המשותפים לענפים או למגזרים מסוימים), גבוהה משמעותית מהנורמות המקובלות בענף או מרמות היסטוריות.

4. תאגיד בנקאי נדרש להגדיר מהי הלוואה ממונפת במסגרת המדיניות והנהלים שלו ברמת פירוט מספיקה, כדי להבטיח יישום עקבי בכל קווי העסקים. ההגדרה תתאר בבירור את המטרות ואת המאפיינים הפיננסיים המשותפים לעסקאות אלה, ותשקף את הסיכון לתאגיד הבנקאי הן מחשיפה ישירה והן מחשיפה עקיפה דרך מימון הלוואות ממונפות עם זכות חזרה מוגבלת, או

¹ ההגדרה של מימון כ"הלוואה ממונפת" נעשית על פי רוב בעת הייזום, השינוי, ההארכה או המיחזור של ההלוואה. לווים שחלה הרעה משמעותית בביצועיהם הפיננסיים לאחר מתן ההלוואה ונעשו מאופיינים במינוף גבוה לאחר מכן, אינם נכללים בהנחיה זו, אלא אם כן נעשה שינוי, הארכה או מיחזור של האשראי הניתן להם.

² למטרות חישוב זה, אין לקזז מזומן כנגד חוב.

מימון המוענק למתווכים פיננסיים (כגון conduits וישויות למטרה מיוחדת (SPEs)) המחזיקים הלוואות ממונפות.

5. להסרת ספק, מובהר כי "אשראי למטרת עסקה הונית", הנכלל במסגרת חישוב המגבלה הכמותית שבסעיף 4(א) להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 323, ייחשב כ"הלוואה ממונפת" לצורכי הוראה זו.

הנחיות כלליות בנוגע למדיניות

6. המדיניות ונוהלי האשראי של תאגיד בנקאי בנושא הלוואות ממונפות יתייחסו לנושאים הבאים:
 - (א) הגדרת התיאבון לסיכון של התאגיד הבנקאי, לרבות סכומים מוגדרים בבירור של הלוואות ממונפות שהתאגיד הבנקאי מוכן להעמיד (לדוגמה, מגבלות על עסקאות בצנרת³) ומוכן להחזיק (לדוגמה, רמות החזקה לעסקה ורמות החזקה מצרפיות). התיאבון לסיכון שקבע התאגיד הבנקאי יהיה מגובה בניתוח ההשפעות הפוטנציאליות על רווחים, הון, נזילות וסיכונים אחרים הנובעים מפוזיציות אלה, וחייב באישור הדירקטוריון;
 - (ב) מסגרת מגבלות הכוללת מגבלות או קווים מנחים לבעלי חוב בודדים או עסקאות בודדות, לתיק ההחזקות המצרפי, לחשיפה המצרפית של העסקאות בצנרת, ולריכוזיות ענפית או גיאוגרפית. על מסגרת המגבלות להגדיר את סמכויות ההנהלה לאישור עסקאות ולקבוע הוראות לגבי מעקב אחר חריגה מהמגבלות.
 - (ג) נהלים המבטיחים כי הסיכונים הטמונים בפעילויות של הלוואות ממונפות משתקפים כראוי בהפרשות להפסדי אשראי של התאגיד הבנקאי ובניתוח הלימות ההון;
 - (ד) סמכויות לאישורי אשראי וחיתום, לרבות נהלים לאישור ותיעוד שינויים במבנה ובתנאים של עסקה מאושרת;
 - (ה) קווים מנחים לפיקוח נאות של ההנהלה הבכירה, לרבות דיווח תקופתי הולם לדירקטוריון;
 - (ו) תשואות צפויות מותאמות לסיכון בגין עסקאות ממונפות;
 - (ז) נוהלי חיתום מינימאליים (ראה פרק "נוהלי חיתום" להלן); וכן,
 - (ח) שיטות חיתום אפקטיביות לייזום הלוואות (primary loan origination) ורכישת הלוואות (secondary loan acquisition).

דיון תקופתי בדירקטוריון

7. דירקטוריון של תאגיד בנקאי ידון לפחות אחת לשנה במדיניות התאגיד הבנקאי ביחס להלוואות ממונפות. הדיון ייסוב בין היתר על:
 - (א) מדיניות התאגיד הבנקאי ביחס למתן הלוואות ממונפות (סוג התאגידים, שיעור המימון, סוגי האשראי, סוגי הביטחונות, מרווחי הביטחון עליהם וכו').
 - (ב) היקף החשיפה הכולל והרצוי ביחס להון של התאגיד הבנקאי להלוואות ממונפות ולאשראי לרכישת אמצעי שליטה, ושיעור החשיפה הרצוי לאשראי כאמור בתאגיד בודד.

³ עסקאות בצנרת - כמשמעותן בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 311 בנושא "ניהול סיכון אשראי".

(ג) אשראי לרכישת אמצעי שליטה בתאגידים השולטים בתאגידים אחרים שהתאגיד הבנקאי מימן את רכישת השליטה בהם.

(ד) אשראי לרכישת אמצעי שליטה, שאין לגביו זכות חזרה ללווה.

8. אחת לחצי שנה, הדירקטוריון יקיים דיון במצב התיק הכולל של ההלוואות הממונפות, לרבות העמידה בהתניות הפיננסיות ודיון מפורט בכל אשראי שמעל סכום מינימום שיקבע הדירקטוריון.

נוהלי חיתום

9. נוהלי חיתום של תאגיד בנקאי צריכים להיות ברורים, כתובים ומדידים, ועליהם לשקף במדויק את התיאבון לסיכון של התאגיד הבנקאי לעסקאות הלוואה ממונפות. חיתום ראשוני חלש של עסקאות, יחד עם מבנה חוב בלתי נאות והתניות פיננסיות מוגבלות, עשויים להוביל בסופו של דבר לסיווג החוב כבעייתי, ואף לקושי בארגונו מחדש. תאגיד בנקאי יקבע מגבלות חיתום ברורות בנוגע לעסקאות ממונפות, לרבות היקף העסקאות שהתאגיד הבנקאי יארגן הן ברמה הפרטנית והן ברמה המצרפית לצורך חלוקה.

10. התאגיד הבנקאי היוזם ייתן את דעתו לסיכונים המוניטין הטמונים בעסקאות שחיתומן חלש, היות שסיכונים אלה עלולים למצוא את דרכם למגוון רחב של מכשירי השקעה ולהחמיר סיכונים מערכתיים במשק. תאגיד בנקאי הנכשל בעמידה באחריותו המשפטית בחיתום ובהפצת עסקאות עלול לגרום נזק למוניטין שלו בשוק ולפגום בכושר התחרות שלו. בדומה לכך, גם תאגיד בנקאי המשווק עסקאות אשר עם הזמן כרוכות בשיעורי כשל או הפסד גבוהים משמעותית ובבעיות של עמידה בהתחייבויות, עשוי להיחשף לפגיעה במוניטין.

11. נוהלי החיתום של תאגיד בנקאי יתייחסו, לכל הפחות, לנושאים הבאים :

(א) האם הנחות הבסיס העסקיות עבור כל עסקה נאותות ומבנה ההון של הלווה בר קיימא (sustainable), בין אם העסקה נחתמת עבור תיק האשראי של התאגיד הבנקאי עצמו ובין אם מתוך כוונת חלוקה.

(ב) יכולתו של לווה לפרוע את חובותיו ויכולתו להקטין את המינוף עד לרמה בת-קיימא (sustainable level) על פני פרק זמן סביר. כהנחיה כללית, על תאגידים בנקאיים לשקול גם האם תחזיות תזרים המזומנים, "בתרחיש הבסיסי" (base case) מצביעות על יכולת לבצע הפחתה מלאה של חוב בכיר מובטח או לפרוע חלק משמעותי מתוך החוב הכולל בטווח הזמן הבינוני.⁴ כמו כן, התחזיות צריכות לכלול תרחיש מציאותי אחד או יותר של הידרדרות (downside), המשקף סיכונים מרכזיים שזוהו בעסקה ;

⁴ ככלל, תחזית תזרים המזומנים בתרחיש הבסיסי (base case) היא האומדן הצפוי של הביצועים הפיננסיים של הלווה או הספונסר בעסקה (deal sponsor), בהתבסס על הנחות שהסתברות התרחשותן היא הגבוהה ביותר. התוצאות הפיננסיות, בתרחיש הבסיסי, צריכות להיות טובות יותר מאלה של התרחיש השמרני, אך פחות טובות מאלה של התרחיש האגרסיבי או המשופר (upside). תאגיד בנקאי עשוי לבצע התאמות לתחזיות הפיננסיות של התרחיש הבסיסי, לפי הצורך. יש להשתמש בתחזיות הפיננסיות המציאותיות ביותר כאשר מודדים את יכולתו של לווה לפרוע את חובותיו ולהקטין את רמת המינוף.

(ג) ציפיות בנוגע לעומק ולרוחב של בדיקות הנאותות לעסקאות ממונפות. הדבר יכלול סטנדרטים להערכת סוגים שונים של ביטחונות, לרבות הגדרה ברורה של תפקידה של פונקציית ניהול סיכונים אשראי בבדיקת נאותות זו (בהקשר זה ראו גם את סעיף 44 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 311, בדבר מעורבות פונקציית ניהול הסיכונים בהליך אישור האשראי);

(ד) סטנדרטים להערכת תשואות צפויות מותאמות לסיכון;

(ה) מידת ההסתמכות על שווי חברה ועל נכסים בלתי מוחשיים אחרים לצורך החזר הלוואות, לצד מתודולוגיות מקובלות של הערכת שווי, וקווים מנחים בדבר תדירות הסקירות התקופתיות של הערכות שווי אלה;

(ו) ציפיות בנוגע לרמת התמיכה שתסופק על ידי ספונסר (sponsor)⁵, אם בכלל, בהתחשב ביכולתו הפיננסית של הספונסר, מידת תרומת ההון שלו בראשית ההלוואה, וגורמים משפיעים נוספים. על תאגידים בנקאיים המסתמכים על תמיכת הספונסר כמקור משני להחזר ההלוואה, להמציא תיעוד הכולל בין היתר דוחות כספיים ודוחות נזילות, המציגים עדות מהזמן האחרון לנכונותו וליכולתו של הספונסר לתמוך באשראי;

(ז) האם תנאי הסכם האשראי מתירים דילול מהותי, מכירה, או החלפה של ביטחונות או נכסים מניבי מזומן, ללא אישור המלווה;

(ח) הגנות באמצעות התניות פיננסיות בהסכם האשראי, לרבות ביצועים פיננסיים (כגון יחס חוב לתזרים מזומנים, יחס כיסוי ריבית, או יחס כיסוי תשלומים קבועים) (FCCR - Fixed Charge Coverage Ratio)⁶, דרישות דיווח, ומעקב אחר עמידה בהתניות. בדרך כלל, רמת מינוף לאחר מכירות נכסים מתוכננות (דהיינו, סכום החוב שחייב להיפרע מתוך תזרים המזומנים התפעולי), המחושבת כחוב ל-EBITDA, וגבוהה מ-6, היא מקור לדאגה ברוב הענפים;

(ט) התניות המבטיחות יכולת לדרוש פירעון של ההלוואה במקרה של הסטת פעילות החברה הנרכשת לפעילויות בתחומי סיכון חדשים (כגון פעילות בחו"ל בענפים או באזורים בסיכון גבוה);

(י) דרישות לביטחונות בהסכמי אשראי המציננות מהו ביטחון קביל, ומדדים ובקורות המתאימים לסיכון, לרבות סוגי ביטחונות קבילים, קווים מנחים בנוגע ל- LTV (loan-to-value), ומתודולוגיות הולמות להערכת שווי של ביטחונות. הנהלים לגבי הלוואות מבוססות-נכסים שהן חלק ממבנה החוב הכולל צריכים גם לקבוע ציפיות לגבי השימוש בבקורות על הביטחונות (לדוגמה, בדיקות וחקירות, הערכות שווי בלתי תלויות, וחשבון הפקדות של תשלומים (lockbox)), סוגים אחרים של ביטחונות והסכמי ניהול חשבון, ודרישות דיווח תקופתיות; וכן,

⁵ המונח ספונסר מכוון לאדם (או לישות אחרת) העומד מאחורי העסקה. למשל בעל שליטה בחברת אחזקות, כאשר חב' האחזקות היא הלווה.

⁶ היחס בין הרווחים לפני מס, תשלומי ריבית והוצאות שאינן במזומן, ובין העלויות הקבועות. לעניין זה, עלויות קבועות כוללות בד"כ הוצאות הוניות (CAPEX), מסים, החזרי קרן וריבית, ותשלומי דיבידנד נדרשים.

(יא) האם הסכמי ההלוואה מאפשרים הפצה של נתונים פיננסיים שוטפים ונתוני אשראי רלוונטיים אחרים לכל המשתתפים והמשקיעים.

נוהלי הערכת שווי

12. תאגידים בנקאיים מסתמכים לעיתים קרובות על שווי חברה ועל נכסים בלתי מוחשיים אחרים בבואם (1) להעריך את הישימות של בקשת הלוואה; (2) לקבוע את הפוטנציאל להפחתת החוב בעקבות מכירות נכסים מתוכננות; (3) להעריך את נגישותו של הלווה לשוקי ההון; וכן, (4) לאמוד את חוסנו של מקור משני להחזר ההלוואה. תאגידים בנקאיים גם עשויים לראות בשווי החברה אמת מידה מועילה להערכת התמריץ הכלכלי של הספונסר (sponsor) לספק תמיכה פיננסית. לאור הידע המיוחד והמקצועי הדרוש כדי לבצע הערכת שווי אמינה של חברה, וחשיבותן של הערכות שווי של חברות בתהליכי החיתום והערכת הסיכון השוטפים, הערכות שווי של חברות צריכות להתבצע בידי עובדים מוסמכים ובעלי מומחיות.

13. קיימות מספר שיטות להערכת שווי של עסקים. שיטות ההערכה השכיחות ביותר הן: הערכת נכסים, הערכת הכנסות, והערכת שוק. שיטות של הערכת נכסים מתייחסות לערך נכסי הבסיס של החברה כעסק חי או לערך המימוש שלהם. שיטות של הערכת הכנסות מתייחסות לתזרימי המזומנים השוטפים של החברה או לרווחיה, ומיישמות טכניקות מתאימות של היוון או ניכיון. שיטות של הערכת שוק גוזרות מכפילי ערך מתוך נתוני חברות דומות או מעסקאות מכירה. ואולם, אומדני הערך הסופיים צריכים להתבסס על שיטה או שיטות שנותנות תוצאות אמינות ומוכחות. במקרים רבים, שיטת ההכנסות נחשבת לאמינה ביותר.

14. קיימות שתי גישות נפוצות לשימוש בשיטת ההכנסות. שיטת "תזרים המזומנים המהוון" (capitalized cash flow) קובעת את שוויה של חברה כערך הנוכחי של כל תזרימי המזומנים העתידיים שהעסק מסוגל לייצר באופן תמידי. ראשית קובעים מהו תזרים המזומנים המתאים, ולאחר מכן מחלקים אותו בשיעור היוון מותאם לסיכון, שהוא בדרך כלל הממוצע המשוקלל של עלות ההון. שיטה זו היא המתאימה ביותר כאשר תזרימי המזומנים יציבים וניתנים לניבוי. שיטת "תזרים המזומנים המנוכה" (discounted cash flow) היא מודל הערכת שווי המתפרס על פני מספר תקופות וממיר סדרה עתידית של תזרימי מזומנים לערך נוכחי, על ידי ניכוי אותם תזרימי מזומנים לפי שיעור תשואה (המכונה "שיעור הניכיון", discount rate) המשקף את הסיכון הטבוע בהם. שיטה זו מתאימה ביותר כאשר תזרימי המזומנים העתידיים מחזוריים או משתנים על פני זמן. שתי השיטות להערכת הכנסות כרוכות בהנחות רבות, ולפיכך, המסמכים התומכים צריכים להסביר בצורה מלאה את ההנמקות ואת המסקנות של המעריך.

15. כאשר לווה נקלע לקשיים כלכליים או מתמודד עם תנאי שוק שליליים, על התאגיד הבנקאי המלווה לשקף תנאים שליליים אלה בהנחותיו לגבי משתנים מרכזיים כדוגמת תזרים מזומנים, רווחים, ומכפילי מכירות, כאשר הוא מעריך את שווי החברה כמקור פוטנציאלי להחזר ההלוואה. שינויים בערכם של נכסי הלווה צריכים להיבחן תחת מגוון תרחישים, לרבות תנאים עסקיים גרועים יותר מאלה של התרחיש הבסיסי. יש לערוך ולתעד תרחישים של שווי חברות ושל הנחות היסוד בשלב הייזום של העסקה, ולאחר מכן על בסיס תקופתי, בהתייחס לביצועיו של הלווה בפועל, ולבצע התאמות בתחזיות אם נדרש. על התאגיד הבנקאי לבצע ניתוח תזרים

מזומנים מנוכה משלו כדי לתקף את שווי החברה המשתמע ממדדים כגון מכפילים של תזרים מזומנים, רווחים, או מכירות.

16. אומדני שווי חברה שנגזרו אפילו מההליכים הקפדניים ביותר אינם מדויקים, ובסופו של דבר עשויים שלא להתממש. לפיכך, לתאגידים בנקאיים המסתמכים על שווי חברה או על ביטחונות שאינם נזילים או שקיים קושי להעריכם, צריכה להיות מדיניות הקובעת יחסי LTV (loan-to-) value ratios), שיעורי ניכיון (discount rates), ומרווחי ביטחון (collateral margins) נאותים. בהתבסס על אופי פעילות התאגיד הבנקאי בתחום ההלוואות הממונפות, על התאגיד הבנקאי לקבוע מגבלות לשיעור העסקאות הבודדות והתיק הכולל הנתמכות בהערכת שווי חברה. ללא קשר למתודולוגיה המיושמת, ההנחות העומדות בבסיס אומדני שווי החברות צריכות להיות מתועדות בבירור, נתמכות כהלכה, ומובנות למקבלי ההחלטות המתאימים בתאגיד הבנקאי וליחידות המפקחות על הסיכונים. בנוסף, השיטות להערכת שווי שבהן משתמש התאגיד הבנקאי צריכות להתאים למצבו של הלווה ולענף הכלכלי בו הוא פועל.

דיווח וניתוח כמותי

17. תאגידים בנקאיים נדרשים לעקוב באופן מתמיד אחר אשראי תיק ההלוואות הממונפות. הנהלת התאגיד הבנקאי צריכה לקבל דיווחים מקיפים בדבר המאפיינים והמגמות של חשיפות אלה אחת לרבעון לפחות, וסיכומים יוגשו לדירקטוריון התאגיד הבנקאי. המדיניות והנהלים צריכים להגדיר מה הם השדות שיאוכלסו וישתקפו במערכת המידע הניהולי של התאגיד הבנקאי. מערכת המידע תפיק דיווחים מדויקים ועדכניים להנהלה ולדירקטוריון, אשר יכללו:

- (א) חשיפות בודדות וחשיפות ברמת התיק הכולל, בתוך ולרוחב כל קווי העסקים והישויות המשפטיות, לרבות עסקאות בצנרת;
- (ב) התפלגות דירוגי הסיכון וניתוח שינויי דירוג;
- (ג) רשימה של הלווים שהוצאו מהתיק הממונף, למשל עקב שיפורים במאפייניהם הפיננסיים ובפרופיל הסיכון הכולל שלהם;
- (ד) פרופיל של תמהיל ענפי וטווחי תקופות לפירעון;
- (ה) מדדים הנגזרים מהסתברויות לכשל והפסד בהינתן כשל, אם קיימים;
- (ו) מדידת ביצועי תיק, לרבות אי ציות להתניות פיננסיות, ארגון מחדש של חובות, הלוואות שאינן צוברות, ומחיקות חשבונאיות;
- (ז) סכום הנכסים הפגומים, וסכום ההפרשה להפסדי האשראי המיוחסת להלוואות ממונפות;
- (ח) ההיקף הכולל של חריגות מהמדיניות, והביצועים של תיק זה;
- (ט) חשיפות לפי סוג הבטוחה, לרבות עסקאות שאינן מובטחות וכאלה שבהן שווי החברה הוא מקור ההחזר להלוואות ממונפות. הדיווח יתייחס גם להשלכות של כשלים אשר מביאים לטיפול פארי-פאסו לכל המלווים, ועל כן מדללים את התמיכה המשנית ממכירת ביטחונות;
- (י) נתונים על מחירים ומחזורי מסחר בשוק משני, אם זמינים;
- (יא) חשיפות וביצועים לפי ספונסרים בעסקאות. עסקאות שמוצגות ע"י ספונסרים עשויות להיחשב במקרים מסוימים כחשיפה לצד נגדי או לקבוצת צדדים נגדיים קשורים כהגדרתם בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 - "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות

גדולות (LEX10-LEX40) "על התאגיד הבנקאי לזהות, לסכום ולנטר חשיפות קשורות פוטנציאליות אלה ;

(יב) חשיפות ברוטו ונטו, ריכוזיות צד נגדי לגידור, וחריגות ממדיניות ;

(יג) חשיפות של הלוואות ממונפות של לוויים ושל צדדים נגדיים ברמה כוללת ומפולחת, לרבות חוב נדחה ואחזקות הוניות, לצד המגבלות שנקבעו. הדוחות צריכים להציג מבט מפורט ומקיף על סך החשיפה של התאגיד הבנקאי ללווה. הדיווח יתייחס לחשיפות שנרשמו גם ביחידות העסקיות האחרות בתאגיד הבנקאי, לרבות חשיפות עקיפות כגון חווי CDS ו-TRS. בנוסף, על התאגיד הבנקאי לתת את דעתו לפוזיציות המוחזקות בתיק הזמין למכירה או בתיק למסחר, או לכאלה המוחזקות באמצעות כלי השקעה מובנים שבבעלות או במימון של התאגיד הבנקאי היוזם או של חברות בנות או חברות קשורות שלו.

סיווג הלוואות ממונפות

18. סיווג הלוואות, ובכלל זה סיווג הלוואות ממונפות, מוסדר בהוראות הדיווח לציבור. סיווג של הלוואות ממונפות כרוך בשימוש בהנחות מציאותיות לגבי החזר ההלוואה כדי לקבוע את יכולתו של הלווה להקטין את רמת המינוף עד לרמה בת קיימא (sustainable level) בתוך פרק זמן סביר. לדוגמה, מקובל להניח, בדרך כלל, שהיכולת להפחית חוב בכיר מובטח בצורה מלאה או היכולת להחזיר לפחות 50 אחוזים מסך החוב, על פני חמש עד שבע שנים, היא עדות ליכולת החזר נאותה. אם היכולת הצפויה לפרוע את החוב מתוך תזרים המזומנים היא מועטה ומיחזור ההלוואה היא האופציה הישימה היחידה, בד"כ יהיה צורך להוריד את רמת הסיווג, אפילו אם החיתום נעשה בזמן האחרון. עסקאות הלוואה ממונפות שבהן אין סיכוי סביר או מציאותי להקטנת המינוף, סביר שישווגו כחוב נחות. בנוסף, כאשר מעריכים את היכולת לפרוע חוב, יש לבחון בקפדנות את הארכת תקופת פירעון החוב או ארגונו מחדש, על מנת להבטיח שהתאגיד הבנקאי אינו מסווה בעיות של יכולת החזר על ידי הארכה או ארגון מחדש ההלוואה.

19. אם מקור ההחזר העיקרי הופך לבלתי מספק, על התאגיד הבנקאי להימנע מהתייחסות לשווי החברה כאל מקור החזר משני, אלא אם כן שווי זה נתמך באופן מיטבי. ראיות לשווי הנתמך באופן מיטבי עשויות לכלול הסכמי רכישה ומכירה מחייבים עם צדדים שלישיים כשירים, או הערכות שווי יסודיות של נכסים המתחשבות באופן מלא בהשפעתן של נסיבות המצוקה של הלווה ובשינויים אפשריים בתנאים העסקיים ובתנאי השוק. במקרים אלה, כאשר ההלוואה אינה מובטחת היטב ומצויה בהליכי גביה, תאגידים בנקאיים יסווגו אותה כהלוואה פגומה שאינה צוברת (בהתאם לאמור בהוראות הדיווח לציבור), וכאשר לא ניתן להגן על חלק מההלוואה באמצעות שעבוד נכסים או שווי חברה הנתמך באופן מיטבי, יבצעו הפרשה או מחיקה חשבונאית בגין אותו חלק.

ניתוח אשראי

20. חיתום וניהול אפקטיביים של הסיכון בהלוואות ממונפות תלויים במידה רבה באיכות הניתוח המיושם במהלך תהליך האישור כמו גם בניטור השוטף. המדיניות של התאגיד הבנקאי צריכה להתייחס לצורך בהערכה מקיפה של סיכונים פיננסיים, עסקיים, ענפיים וניהוליים, לרבות האם :

- (א) ניתוחי תזרימי המזומנים מסתמכים על תחזיות אופטימיות מדי או חסרות ביסוס לגבי מכירות, מרווחים, וסינרגיות ממיזוגים ורכישות ;
- (ב) ניתוחי הנזילות כוללים : מדדי ביצוע המתאימים לענף הכלכלי של הלווה ; יכולת לנבא את תזרים המזומנים של הלווה ; מדידת צורכי המזומנים התפעוליים של הלווה ; והיכולת לעמוד במועדי הפירעון של החוב ;
- (ג) התחזיות כוללות מרווח ביטחון נאות לגבי עלויות שאינן צפויות מראש הנובעות ממיזוג ;
- (ד) התחזיות נבדקו במבחני קיצון תחת תרחיש שלילי אחד או יותר, לרבות הפרה של התניות פיננסיות ;
- (ה) העסקאות נסקרות אחת לרבעון לפחות כדי לקבוע אם יש שינויים לעומת התכנית, את השלכות הסיכון הנלוות, ואת הדיוק של דירוגי הסיכון וסטטוס הצבירה. החל מראשית חיי ההלוואה, על תיק האשראי לכלול נימוקים כרונולוגיים וניתוחים של כל השינויים המהותיים בתכנית הפעולה של הלווה וכל שינוי ביחס לביצועים הכספיים הצפויים ;
- (ו) הערכות שווי של חברות ושל ביטחונות מתבצעות על בסיס תקופתי, ומביאות בחשבון שחיקת ערך פוטנציאלית ;
- (ז) אומדנים של מימוש ביטחונות ומכירת נכסים מתבססים על המגמות והתנאים הנוכחיים בשוק ;
- (ח) מקרים של חוסר בביטחונות מזוהים ונלקחים בחשבון בדירוג הסיכון ובהחלטות לגבי סטאטוס הצבירה ;
- (ט) תכניות הפעולה השונות (contingency plans) צופות מראש שינויים בתנאים של שוקי החוב וההון, כאשר החשיפות מסתמכות על מיחזור אשראי או על הנפקות הוניות חדשות ; וכן
- (י) הלווה מוגן כהלכה מפני סיכון שיעור ריבית וסיכון שער חליפין.

ספונסרים בעסקאות

21. תאגיד בנקאי אינו רשאי להסתמך על תמיכה של ספונסר, אף כמקור החזר משני, מבלי שנתקבלה ערבות פורמאלית מהספונסר. יתרה מכך, הסתמכות על ספונסר מחייבת יכולת כלכלית מוכחת. הערכת היכולת הכלכלית של הספונסר תכלול לפחות את המרכיבים הבאים :

- (א) ביצוע סקירות תקופתיות של הדוחות הכספיים והמגמות הפיננסיות של הספונסר, וניתוח נזילותו, לרבות היכולת לתמוך בריבוי עסקאות ;
- (ב) התייחסות למגבלות הסכמי ההשקעה של הספונסר ;
- (ג) התייחסות לנוהג הספונסר בחלוקת דיבידנדים ובהזרמת הון (capital contribution) ;

תאגיד בנקאי המסתמך על תמיכה של ספונסר כמקור החזר משני צריך לקבוע הנחיות בדבר הערכת הכשירויות של ספונסרים פיננסיים, וליישם תהליכים לניטור סדיר של מצבו הכלכלי של הספונסר.

בקרת אשראי

22. פונקציית בקרת האשראי תעריך את ביצועי תיק הלוואות הממונפות באופן תדיר יותר ומעמיק יותר לעומת חלקים אחרים בתיק הלוואות, ולכל הפחות אחת לשנה. עבור חלק מהתאגידים הבנקאיים, מאפייני הסיכון של תיקים ממונפים, כגון הסתמכות גבוהה על שווי חברה, ריכוזיות, מגמות שליליות בדירוג הסיכון, או ביצועי התיק, עשויים להכתיב סקירות תכופות יותר. הסקירות יבוצעו על ידי עובדים בעלי מומחיות וניסיון בסוגים אלה של הלוואות ובענף הכלכלי של הלוואה. עומק הסקירות יהיה בהתאם לאמור בסעיף 78א(3) להוראה מספר 311. בנוסף ייסקרו הפרקטיקות הנהוגות בתאגיד הבנקאי, ומדיניותו ונהליו בכל הנוגע להלוואות ממונפות, במטרה להבטיח כי אלה עקביים עם הוראה זו.

מבחני קיצון (Stress-Testing)

23. תאגיד בנקאי יגבש ויישם קווים מנחים לביצוע מבחני קיצון וניתוחי רגישות, על בסיס תקופתי, לתיקי הלוואות המיועדות להחזקה, כמו גם להלוואות שהוקמו לצרכי חלוקה, במטרה לכמת את ההשפעה הפוטנציאלית של שינויים בתנאי הכלכלה והשוק על איכות נכסיו, רווחיו, נזילותו והונו. רמת התחכום של מבחני הקיצון וניתוחי הרגישות צריכה להתאים לגודל, למורכבות ולמאפייני הסיכון של תיק הלוואות הממונפות של התאגיד הבנקאי. אם תאגיד בנקאי נדרש לבצע מבחני קיצון ברמת כלל הארגון (enterprise-wide), תיק הלוואות הממונפות ייכלל במבחנים אלה.

* * *

עדכונים			
חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
2461	1	חוזר מקורי	28/04/15
2832	2	עדכון	29/12/25

רכישה עצמית על ידי תאגידים בנקאיים

פרק א': כללי

מבוא

1. רכישה עצמית היא פעולה בה תאגיד רוכש מניות שהונפקו על ידו. רכישה עצמית בדומה לדיבידנד, מקטינה את הונו של התאגיד. בשונה מדיבידנד, היא אינה מהווה הצהרת כוונות ארוכת טווח של התאגיד לציבור המשקיעים בו. בכך, רכישה עצמית עשויה לתת מענה לעודפי הון שנצברו, תוך שמירה על יעדי ההון ומדיניות הדיבידנד של התאגיד.
2. רכישה של תאגיד בנקאי את מניותיו מציבה מספר אתגרים וסיכונים. הייחודיות של תאגידים בנקאיים בנושא זה נובעת מדרישות הלימות ההון מתאגידים בנקאיים, מעורבותם בשוק ההון והחשש לניגודי עניינים, כמו גם ההשפעה על שיעורי ההחזקה של בעלי המניות.
3. הוראה זו מאפשרת לתאגידים בנקאיים לבצע רכישה עצמית תוך קביעת התנאים בהתקיימם ניתן יהיה לבצע רכישה זו, כנהוג ברשויות פיקוח במדינות שונות. כמו כן, ההוראה מסדירה פעילות עקיפה של תאגיד בנקאי במניותיו באמצעות מתן מימון לרכישת מניותיו או מתן מימון בביטחון מניותיו.
4. למען הסר ספק, מובהר בזאת כי הוראה זו מוסיפה על חוק החברות ועל דיני ניירות ערך.

תחולה

5. (א) הוראה זו תחול על כל התאגידים הבאים (להלן בהוראה זו- "תאגיד בנקאי"):
 - (1) תאגיד בנקאי, למעט בנק חוץ וחברת שירותים משותפת;
 - (2) תאגיד עזר שהוא חברת כרטיסי אשראי;
 - (3) תאגיד שהוראות ניהול בנקאי תקין מס' 201 עד 211 חלות עליו מכוח סעיף 20(3) להוראת ניהול בנקאי תקין מס' 201;
 - (4) סולק כהגדרתו בסעיף 36 לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981.
- (ב) בטל.

הגדרות

6.

"לקוח כשיר"

לקוח המנוי בתוספת הראשונה בחוק הסדרת העיסוק
בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי
השקעות, התשנ"ה-1995, למעט לקוח על פי סעיפים (8)
או (9) בתוספת זו.

"חוק החברות"

חוק החברות, התשנ"ט-1999.

"צד נגדי", "קבוצת צדדים

כמשמעותם בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 313.

נגדיים קשורים"

"ניירות ערך"

מניות או ניירות ערך שניתן להמירם למניות או שניתן
לממשם במניות.

"רכישה"

כמשמעותה בהגדרת "חלוקה" בחוק החברות, למעט מתן
מימון לרכישה כמפורט בפרק ג'.

פרק ב': רכישה

7. תאגיד בנקאי ותאגיד בשליטתו יהיו רשאים לבצע רכישה של ניירות ערך של התאגיד הבנקאי (להלן - רכישה) בהתקיים כל התנאים הבאים:
 - (א) מתקיימים התנאים לחלוקה בהתאם לקבוע בסעיף 302 לחוק החברות וכן התנאים לחלוקה הקבועים בהוראת ניהול בנקאי תקין מס' 331 ('חלוקת דיבידנד על ידי תאגידים בנקאיים').
 - (ב) היקף הרכישה בכל תכנית לא יעלה על 3% מהון המניות המונפק והנפרע של התאגיד הבנקאי במועד אישור התכנית, כמשמעותה בסעיף קטן (ו) להלן.
 - (ג) ההצעה לרכישה לא תופנה לקבוצה מסוימת של בעלי מניות. האמור לא יחול לגבי בעל מניות שהוא לקוח כשיר.
 - (ד) התאגיד הבנקאי יפעל על פי מנגנון הגנת נמל מבטחים שפרסמה הרשות לניירות ערך (עמדה משפטית מספר 8-199, מיום 26.7.2010) שיבטיח לו הגנה משפטית מפני טענת שימוש במידע פנים. תכנית הרכישה שתוגדר לפי מנגנון זה תתחשב גם במחזורי המסחר של מניית התאגיד הבנקאי.
 - (ה) דירקטוריון התאגיד הבנקאי אישר את תכנית הרכישה כמפורט בסעיף (ו) להלן.
 - (ו) התאגיד הבנקאי קיבל את אישור הפיקוח על הבנקים לביצוע הרכישה על סמך תכנית רכישה שהציג לפיקוח, שתכלול לכל הפחות את המידע הבא:
 - (1) אישור בדבר עמידה בתנאים הקבועים בסעיפים (א)-(ה) לעיל;
 - (2) השפעת הרכישה, בראייה כוללת עם כלל חלוקות הדיבידנדים הצפויות על פי מדיניות התאגיד הבנקאי, על עמידתו של התאגיד הבנקאי ביעדי ההון הפיקוחיים והפנימיים, במועד הגשת הבקשה ועל פני אופק תכנון ההון, ככלל שלוש שנים קדימה;
 - (3) השפעת הרכישה על עמידה במגבלות פיקוחיות אחרות המחושבות על בסיס ההון, לדוגמה, יחס מינוף, מגבלות על ערך החשיפה לצד נגדי ולקבוצת צדדים נגדיים קשורים;
 - (4) השיקולים לביצוע הרכישה והטיפול המתוכנן במניות שירכשו (לדוגמה, האם המניות ימכרו בחזרה);
 - (5) השפעה אפשרית של התכנית על בעלי המניות של התאגיד הבנקאי, ככל שידועה לתאגיד הבנקאי (לדוגמה, האם בעל מניות קיים יעבור סף דיווח).
 - (ז) ככלל, תוקף אישור הפיקוח לתכנית הרכישה לא יעלה על שנה.

פרק ג': מתן מימון לרכישה

8. תאגיד בנקאי ותאגיד בשליטתו לא ייתנו מימון למטרת רכישה של ניירות ערך שהונפקו על-ידי התאגיד הבנקאי, בין בתנאי שוק ובין שלא בתנאי שוק.
9. מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 8 לעיל:
- (א) תאגיד בנקאי או תאגיד בשליטתו רשאי לקבל כביטחון לצורך חישוב ערך החשיפה לצד נגדי או קבוצת צדדים נגדיים ניירות ערך שהונפקו על-ידי התאגיד הבנקאי, כל עוד הביטחון האמור הוא בהיקף שאינו עולה על 0.5% מהון המניות המונפק והנפרע של התאגיד הבנקאי.
- (ב) תאגיד בנקאי ותאגיד בשליטתו רשאי לממן עסקאות ביחידות מדדי מניות לרבות קרנות המשקיעות בניירות ערך.
- (ג) סך הביטחונות שקיבל תאגיד בנקאי או תאגיד בשליטתו בגין פעילות כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) שהם ניירות ערך שהונפקו על-ידי התאגיד הבנקאי, לא יעלה על 5% מהונו המונפק והנפרע של התאגיד הבנקאי.
- לעניין סעיף זה, "יחידת מדד מניות" – מדד מניות אשר מניית התאגיד הבנקאי נכללת בו; "קרנות המשקיעות בניירות ערך" – קרנות שבהחזקותיהן נכללים ניירות ערך שהונפקו על-ידי התאגיד הבנקאי.
10. על אף האמור בסעיף 8 לעיל, תאגיד בנקאי רשאי לתת מימון לרכישה, כחלק מתכנית לרכישת ניירות ערך על-ידי עובדים, בתנאי שהתאגיד הבנקאי ימסור הודעה בכתב למפקח על הבנקים סמוך לאחר קבלת ההחלטה לגבי התכנית לעובדים.

* * *

עדכונים

חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
2062	1	הוראה מקורית	16/1/02
2586	2	עדכון	28/02/19
2669	3	עדכון	30/09/21
2832	4	עדכון	29/12/25

פעילות בשוק מעו"ף

מבוא

1. פעילות התאגיד הבנקאי בשוק מעו"ף תתבצע בכפוף להוראות הבורסה וחוקי העזר של מסלקת מעו"ף בע"מ.
בנוסף, לאור הסיכונים הכרוכים בפעילות זו ועל מנת להבטיח ניהול זהיר ותקין של עסקי התאגיד הבנקאי בתחום זה, יש לנקוט בין היתר בצעדים המפורטים בהוראה זו.

הגדרות

2. "אופציה"- כמשמעותה בחוקי העזר של מסלקת מעו"ף ;
- "הון התאגיד הבנקאי"- הון רובד 1 לאחר התאמות פיקוחיות וניכויים כמשמעותו בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 202 בנושא: "ההון הפיקוחי";
- "התחייבויות כלפי מסלקת מעו"ף" -
 - (א) התחייבויות התאגיד הבנקאי כלפי מסלקת מעו"ף בגין תיק אופציות של לקוחותיו, של עצמו או של תאגיד בנקאי אחר שהוא ערב לו בסכום הבטוחות הנדרש לפי התרחישים כמפורט בחוקי העזר של מסלקת מעו"ף ;
 - (ב) התחייבויות התאגיד הבנקאי כלפי קרן הסיכונים של מסלקת מעו"ף ;
- "חבר נלווה" - חבר הבורסה לניירות ערך בתל אביב, שאינו חבר מסלקת מעו"ף ;
- "יצירת אופציה"- נטילת התחייבות כלפי מסלקת מעו"ף לקיים את התחייבותה על פי אופציה כקבוע בתנאי האופציה ;
- "מסלקת מעו"ף"- מסלקת מעו"ף בע"מ, הסולקת עסקאות באופציות ובחוזים עתידיים ;
- "פעילות בשוק מעו"ף"- יצירת אופציה או מסחר בה במסגרת הבורסה המנוהלת על ידי מסלקת מעו"ף בע"מ.

הערכות ארגונית

3. תאגיד בנקאי לא יקיים פעילות בשוק מעו"ף עבור עצמו ועבור לקוחותיו ללא הערכות מתאימה בתחום המקצועי, המיכוני והניהולי.

נוהלי עבודה

4. בנוהלי העבודה הפנימיים של התאגיד הבנקאי יודגשו בין היתר הנושאים הבאים :

(א) מסגרת לפעילות בשוק מעו"ף

- (1) ייקבעו הגורמים ומדרג הסמכויות לאשור מסגרת פעילות ללקוח היוצר אופציות ושל רמת סוג הבטוחות הנדרשות להבטחת פעילות זו ;
- (2) לא יאפשר התאגיד הבנקאי ללקוח ליצור אופציות בטרם אושרה לו מסגרת פעילות ;
- (3) תיקבענה רמות חשיפה מותרות להתחייבות התאגיד הבנקאי על חשבון עצמו ("נוסטרו") כלפי מסלקת מעו"ף.

(ב) תפעול, פיקוח ובקרה

- (1) ייקבעו האמצעים והגורמים לפיקוח ומעקב שוטף אחר הפעילות בשוק מעו"ף ורמת הבטוחות הנגזרת ממנה.
- (2) ייקבעו הגורם האחראי לסגירת פוזיציות של לקוח שחרג מהמסגרת המאושרת וכן אופן הסגירה ועיתויה.

חבר נלווה

5. (א) תאגיד בנקאי לא יספק שרותי סליקה לעסקות באופציות מעו"ף לחבר נלווה וללקוחותיו ללא התקשרות חוזית.
- (ב) בהסכם ההתקשרות יפורטו האמצעים שהתאגיד הבנקאי רשאי לנקוט על מנת למנוע ולהקטין חריגות של חבר נלווה או לקוחותיו ממסגרת הפעילות והבטוחות שאושרה.

חשיפה כוללת

6. סך כל התחייבויותיו של תאגיד בנקאי כלפי מסלקת מעו"ף בניכוי סכומים המוכרים להפחתה על פי הטכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 בנושא : "הגישה הסטנדרטית - סיכון אשראי", לא יעלה על 30% מהונו של התאגיד הבנקאי.

* * *

עדכונים

תאריך	פרטים	גרסה	חוזר 06 מס'
11/7/94	הוראה מקורית	1	1715
12/95	גרסה מחודשת של קובץ ניהול בנקאי תקין	2	-----
19/10/10	עדכון	3	2277
29/12/25	עדכון	4	2832

כרטיסי חיוב

מבוא

1. חברות כרטיסי אשראי הפועלות היום הינן תאגידי עזר של התאגידים הבנקאיים כהגדרתם בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981 (להלן חוק הבנקאות (רישוי)). הוראה זו מסדירה את פעילותן של חברות כרטיסי אשראי ושל תאגידים בנקאיים לעניין תפעול מערך כרטיסי החיוב.

הגדרות

2. "בנק" כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981 ;
 "זכאויות" זכויות להטבות שמציע מנפיק ללקוחותיו בגין שימוש בכרטיס חיוב או החזקתו ;

"חברת כרטיסי אשראי" שהיא תאגיד עזר, כאמור בסעיף 11(ב) לחוק הבנקאות (רישוי) ;

"חוק להגברת התחרות" החוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות בישראל (תיקוני חקיקה), התשמ"ז-2017 ;

כהגדרתם בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן – חוק כרטיסי חיוב) ;

"כרטיס חיוב" –

"כרטיס תשלום" –

"נכס" –

"לקוח" –

"כרטיס חיוב מיידי" כרטיס בנק כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, שחיוב באמצעותו הוא מיידי ;

"עסקה מתמשכת" עסקה בין לקוח לבין ספק שהספק דיווח למנפיק לגביה, בעת עשייתה, כי התשלום בעבורה נגבה באמצעות הרשאה לחיוב חשבון בכרטיס חיוב ;

"כרטיס נטען" כרטיס תשלום כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, שחיוב באמצעותו הוא מיידי ולרבות לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר, המיועדים לביצוע תשלומים ולרכישת נכס מאת ספק, שניתן לצבור בהם ערך כספי בדרך של טעינה מראש, ובלבד שהחיוב באמצעותו הוא מיידי ;

"עסקת חיוב מיידי" עסקה בכרטיס חיוב מיידי או בכרטיס נטען, ולמעט תשלום בגין משיכת מזומנים באמצעות מכשירים אוטומטיים למשיכת מזומן ;

"מתפעל הנפקה" חברת כרטיסי חיוב, כהגדרתה בסעיף 6 לחוק להגברת התחרות, העוסקת בתפעול הנפקה, כהגדרתו בסעיף 1 לחוק זה ;

כמשמעותם בחוק כרטיסי חיוב ;

{ "מנפיק" –
 "ספק" –

מנפיק שהינו בנק ;

"מנפיק בנקאי"

כהגדרתו בסעיף 36ט. לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981.

"סולק"

הוראות ניהול בנקאי תקין החלות על חברות כרטיסי אשראי

3. הנספח להוראה כולל רשימה של כל הוראות ניהול בנקאי תקין החלות על חברות כרטיסי אשראי.

הנפקת כרטיס חיוב

4. למעט בעת חידוש או החלפת כרטיס קיים, מנפיק לא יכניס כרטיס חיוב על שם לקוח לתוקף, אלא לאחר שקיבל מהלקוח בקשה מתועדת. לעניין זה, בקשה חתומה על ידי הלקוח, תיעוד שיחה בכתב, תיעוד מוקלט של שיחה בה הלקוח מבקש הנפקת כרטיס או בקשה באמצעות מענה קולי אינטראקטיבי (IVR) ו/או אינטרנט, יחשבו לתיעוד.

5. חברת כרטיסי אשראי רשאית להנפיק כרטיסי חיוב בישראל, ולהחתים לקוחות על הרשאה לחיוב חשבון בדרך של משלוח החוזה ללקוח וקבלתו חתום על ידי הלקוח או בדרך של החתמת לקוחות על החוזה בפני נציג החברה במקומות שונים (להלן – סניפים זמניים), לפי בחירת חברת כרטיסי אשראי, ובלבד שיתקיימו התנאים הבאים:

- (א) בחוזה כרטיס החיוב תעוגן זכותו של הלקוח לבטל את החוזה, ללא כל עמלה, תוך 30 ימים מיום שקיבל את הכרטיס, ובלבד שלא נעשה כל שימוש בכרטיס;
- (ב) ימסרו ללקוח פרטי ההתקשרות עם החברה לצורך בירורים. בירורים הנוגעים להנפקת הכרטיס יתועדו במרוכז;
- (ג) אישור הבקשה להנפקת כרטיס חיוב, למעט כרטיס תשלום, יעשה במרכז;
- (ד) סניף זמני ימוקם במתחם ייעודי עם שילוט מתאים של החברה. הפעילות עם הלקוחות תתנהל רק בתחום הסניף הזמני.

מסירת כרטיס חיוב

6. מנפיק יקבע בנהליו אמצעי זהירות בכדי לוודא שהכרטיס אכן הגיע ללקוח.

דיוור ופרסום

- 7. חברת כרטיסי אשראי רשאית לצרף למשלוח ההודעה בדבר פירוט חודשי על העסקאות שבוצעו בכרטיס החיוב (להלן – דף הפירוט החודשי), חוברת פרסומות המציעה ללקוחותיה רכישת נכסים מספקים המפרסמים בחוברת (להלן – חוברת הפרסומות).
- 8. הכנסות חברת כרטיסי אשראי ממכירת שטחי פרסום בחוברת הפרסומות לא יעלו על העלות התפעולית בגין משלוח דף הפירוט החודשי ללקוחות (לא כולל עלות הפקת דף הפירוט החודשי), והוצאות הפקת חוברת הפרסומות המצורפת לאותו משלוח.

שיווק נכסים

- 9. (א) מלבד הפצת חוברת הפרסומות, לחברת כרטיסי אשראי לא תהיה מעורבות בהליך המכירה והשיווק של הנכסים (קבלת הזמנות, הפצת הנכסים, בעלות על הנכסים וכו') המוצעים בחוברת הפרסומות.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לעיל, הניהול, הדיוור וההפצה של הנכסים הניתנים ללקוחות תמורת זכאויות, אפשר שיעשו על ידי חברת כרטיסי האשראי.

פנייה בעקבות שינוי מהותי במצב כלכלי

9א. פנה בנק ללקוח בעניין כרטיס חיוב, בעקבות שינוי מהותי שחל במצבו הכלכלי של הלקוח, בהתאם לסעיף 9(א)(2)(ב)(1) לחוק להגברת התחרות, יתעד הבנק במערכתיו את פנייתו ללקוח, באופן הניתן לאחזור. התייעוד יכלול את מועד הפנייה ואת הנימוקים המפורטים בפניה. התאגיד הבנקאי יקבע בנהליו מהם סוגי השינויים המהותיים במצבו הכלכלי של לקוח המחייבים פנייה אליו, ואת אופן התייעוד.

פנייה לשם הפחתת מסגרת אשראי

9ב. פנה בנק ללקוח לשם הפחתת מסגרת אשראי בכרטיס חיוב, בהתאם לסעיף 9(א)(2)(ב)(3) לחוק להגברת התחרות, תעשה הפנייה בכתב בדרך המקובלת בין הצדדים למשלוח הודעות. הפנייה תעשה זמן סביר מראש, מבלי לגרוע מהאמור בכל דין. בפנייתו יציין הבנק את גובה מסגרת האשראי הקיימת בכרטיס החיוב, את גובה מסגרת האשראי החדשה בכרטיס החיוב, את מועד השינוי הצפוי, וכי הפחתה זו נעשית בהתאם לדרישות הקבועות בחוק האמור. הבנק יקבע בנהליו את התהליכים הקשורים בפנייה ללקוח.

סיום חוזה כרטיס חיוב

10. מנפיק יתעד הודעת לקוח על סיום חוזה כרטיס חיוב; לאחר השלמת הפעולות הנדרשות לסיום חוזה כרטיס החיוב, ישלח על כך המנפיק הודעה בכתב ללקוח. ההודעה ללקוח יכולה להימסר גם בדף הפירוט החודשי.

חייבים וזיכויים של כרטיס חיוב שבוטל

11. (א) מנפיק לא יחייב חשבון לקוח בגין עסקאות שבוצעו לאחר סיום חוזה כרטיס החיוב, כאמור בסעיף 4 לחוק כרטיסי חיוב. עם זאת, לענין שימוש לרעה בכרטיס חיוב יפעל המנפיק כאמור בסעיפים 5 ו-6 לחוק כרטיסי חיוב.
(ב) בעסקה מתמשכת, לאחר סיום חוזה כרטיס החיוב:

(1) המנפיק ישלח ללקוח הודעה בכתב בדבר סיום חוזה כרטיס החיוב ויציין, את משך התקופה שבה ימשיך לכבד את החייבים, ככל שהחליט על תקופה כזאת. תקופה זו לא תעלה על שלושה חודשים מיום סיום החוזה, אלא אם הורה הלקוח על תקופה קצרה יותר (להלן – תקופת המעבר). בהודעה יצוין כי על הלקוח להעביר את החייבים לכרטיס חיוב אחר או לכל אמצעי תשלום אחר.
(2) המנפיק ישלח לספק או לסולק, לפי העניין, הודעה בכתב בדבר סיום החוזה ויציין, את המועד בו יפסיק לחייב את הלקוח בגין עסקה זו. היו המנפיק והסולק תאגידים נפרדים, ישלח הסולק לספק הודעה כאמור, לאחר שקיבלה מהמנפיק.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1) לעיל, אם במשך תקופת המעבר, ביקש הלקוח להנפיק לו כרטיס חדש או אם יש ללקוח כרטיס אחר, רשאי המנפיק להעביר, בעבור הלקוח, את החייבים לכרטיס החדש או האחר.

פירוט חשבון

12. (1) מנפיק יציג ללקוח מידע אודות חיובי הלקוח בעסקאות שנעשו באמצעות כרטיס חיוב, כפי שמופיע בדף הפירוט החודשי, וכן יציג מידע עדכני ככל הניתן, כפי שנמסר לו על ידי בתי העסק באותו מועד, באמצעות ערוצי התקשורת אותם הוא מעמיד לרשות לקוחותיו, ולכל הפחות באתר האינטרנט שלו ובאפליקציה בסלולר, ככל שאלו מוצעים על ידו. המנפיק יציג, לכל הפחות, את פרטי המידע הבאים :

- (א) שם המנפיק.
- (ב) שם מתפעל ההנפקה.
- (ג) שם הלקוח אשר לשימושו הונפק כרטיס החיוב;
- (ד) ארבע ספרות אחרונות של המספר המוטבע על הכרטיס או שם הכרטיס, כפי שהוסכם מול הלקוח;
- (ה) סכום כולל בו חויב הלקוח במועד החיוב האחרון;
- (ו) סכום כולל לחיוב הלקוח במועד החיוב הבא;
- (ז) מועד החיוב הבא;
- (ח) התאריך האחרון בו עודכן המידע המוצג;
- (ט) מסגרת האשראי בפועל והמנוצלת ושיעור הריבית הנומינלי הנגבה בגין ניצול מסגרת זו;
- (י) פירוט כל חיוב של הלקוח בגין עסקה המתבצעת בכרטיס החיוב, ולכל הפחות :

- (1) סכום העסקה;
- (2) תאריך ביצוע העסקה;
- (3) בעסקה עם תשלום נדחה יפורטו גם, לכל הפחות, הפרטים הבאים : סכום נוכחי לתשלום; מספר התשלום הנוכחי מתוך סך התשלומים; מועדי תשלום או השיטה לקביעתם.
- (4) בעסקה מתמשכת יינתן חיווי לגבי סוג העסקה.
- (5) שם הספק המוצג ללקוחות, כפי שדווח למנפיק על ידי הסולק.
- (6) האם הוצג הכרטיס במעמד ביצוע העסקה, כפי שדווח למנפיק על ידי הסולק, אלא אם מדובר בעסקה מתמשכת כהגדרתה בסעיף 11, שהמנפיק דיווח ללקוח לגביה, בדף הפירוט החודשי, כי מדובר בעסקה שכזו.
- לעניין זה "הצגת כרטיס" : קריאת נתוני הכרטיס במסוף המצוי בבית העסק של הספק או בכל אמצעי ייעודי אחר המשמש את הספק לקריאת כרטיסים.
- (יא) בעסקאות המתבצעות במטבע חוץ, לרבות רכישת נכסים, משיכת מטבע חוץ במזומן וכן ביטול עסקאות, יפורטו גם פרטים הבאים, נוסף על הפרטים לפי סעיף קטן (ט) :

- (1) סכום העסקה במטבע המקורי;
- (2) סוג המטבע בו בוצעה העסקה המקורית;
- (3) תאריך המרת העסקה למטבע בו חויב הלקוח;

- (4) שער החליפין בו בוצעה ההמרה (כולל סוג שער החליפין והפניה לנתונים היסטוריים); אם ההמרה נעשתה על פי הסכום שנגבה מהמנפיק על ידי הסולק הבינלאומי (בסוג מטבע שונה מסוג המטבע בו בוצעה העסקה המקורית), יתן המנפיק גילוי גם לסכום ולסוג המטבע שבו חויב על ידי הסולק הבינלאומי.
- (5) הסכום הכולל בו חויב הלקוח בגין העסקה (כולל מטבע החיוב);
- (6) סכום העמלות שנגבה מהלקוח על ידי המנפיק, על פי רכיביו.
- (יב) בעסקאות תשלומים הצמודות למטבע חוץ - שער החליפין הבסיסי ושער החליפין בו בוצע החיוב. בעסקאות קרדיט הצמודות למדד - מדד בסיס והמדד הידוע בו בוצע החיוב השוטף.
- (יג) מנפיק המאפשר ללקוחותיו צבירת זכאויות, יפרט את החיובים שבוצעו אגב מימוש זכאויות ואת היתרות העומדות לרשות הלקוח לאחר ביצוע החיובים (יתרת פתיחה, תוספות, גריעות תוך פירוט תאריך ומהות העסקה ויתרת סגירה).
- (יד) בכרטיסים בהם ניתן לקבל פטור מעמלות מסוימות בהתאם להיקף הפעילות בהם (סכום ו/או מספר פעולות בחודש), יפרט מנפיק הכרטיס, בתדירות שאינה נמוכה מאחת לשלושה חודשים, את מספר הפעולות ו/או את סכום הרכישות שבוצעו באמצעות הכרטיס בפועל, לעומת מספר הפעולות ו/או סכום הרכישות הנדרשים לקבלת הפטור, ביחס לתקופה אליה מתייחס הפטור.
- (2) על אף האמור בסעיף קטן (1) לעיל, במידה וכרטיס הלקוח בוטל או נחסם, והמנפיק המשיך לחייב את חשבון הלקוח בגין עסקאות שבוצעו בכרטיס טרם הביטול או החסימה, רשאי המנפיק לשלוח ללקוח פירוט לגבי עסקאות אלה, בסמוך לאחר מועד החיוב הראשון והאחרון שלאחר הביטול או החסימה בלבד, ולכל הפחות אחת לכל שלושה חודשים. המנפיק נדרש להמשיך ולהציג את הפירוט בערוצי התקשורת, לכל הפחות למשך שלושה חודשים ממועד החיוב האחרון.

12.א. הצגת מידע על עסקאות בכרטיס חיוב באתר הבנק

- (1) בנק יאפשר ללקוח להגיש בקשה באמצעות מנפיק, להצגת המידע אודות עסקאותיו בכרטיס חיוב שהונפק על ידי אותו מנפיק, באופן המפורט בסעיף קטן (2)(א) להלן, אשר התשלום בעדן נעשה בדרך של חיוב חשבון עובר ושב של הלקוח בבנק (להלן - כרטיס חיוב חיצוני). על הבנק להציג ללקוח את המידע בחלוף 14 ימי עסקים לכל היותר, ממועד הגשת בקשת הלקוח לבנק, כפי שהועברה אליו באמצעות המנפיק. במקרה של חידוש חוזה לשימוש בכרטיס חיוב חיצוני ועדכון תוקף כרטיס החיוב האמור, לא תידרש בקשת חידוש של הלקוח להצגת המידע על ידי הבנק.
- (2) אופן הצגת המידע על ידי הבנק:
- (א) בנק יציג, בחשבון הלקוח, בערוצי התקשורת המוצעים על ידו לצורך זה ולכל הפחות באתר הבנק ובאפליקציה, במיקום הרלבנטי לעניין פעילות הלקוח בכרטיס חיוב, את המידע האמור בסעיף 12(א)-(ז), וכן יציג קישור מאובטח המפנה לאתר המנפיק או לאתר מתפעל ההנפקה, הכולל את המידע אודות עסקאותיו בכרטיס החיוב, כאמור בסעיף 12(1), כאשר הגישה אל המידע האמור לא תצריך הזדהות נוספת על ידי הלקוח.

(ב) הבנק יציג בפורמט זה את המידע האמור בס"ק (א) לגבי כל כרטיסי החיוב, ובכלל זה אלו המונפקים על ידו, וכן יעדכנו בתדירות בה הוא מקבל את המידע מהמנפיק, ובאופן זה לעדכון מידע זה אודות כרטיסי החיוב שהונפקו על ידו.
(ג) חובת הבנק להצגת המידע האמור, כפופה להעברת המידע הרלבנטי והקישור באופן תקין לבנק על ידי המנפיק או על ידי מתפעל ההנפקה.

נקודות/נוכבים

13. בטל.

14. בטל.

15. בטל.

המרת עסקאות במט"ח לשקלים

16. בטל.

כרטיס חיוב מיידי וכרטיס נטען

17. העברת הכספים בעסקאות חיוב מיידי תתבצע כלהלן:

(א) בעסקאות המתבצעות בכרטיס חיוב מיידי, יחייב מנפיק את הלקוח בערך יום שידור העסקה.

(ב) בעסקאות חיוב מיידי, יעביר מנפיק את הכספים לסולק לכל היותר בתוך 2 ימי עסקים ממועד שידור העסקה.

(ג) בטל.

18. על גבי כרטיס חיוב מיידי וכרטיס נטען יוטבע, בעת הנפקתם או בעת חידושם, סימון המבדיל אותם מיתר כרטיסי החיוב.

19. דיווח על עסקאות המתבצעות בכרטיס חיוב מיידי יהיה כלהלן:

(א) מנפיק יציג כל עסקה, שבוצעה באמצעות כרטיס חיוב מיידי, בדף חשבון עובר ושב, בסמוך לאחר ביצועה, תוך סימון העסקה כפעולה שבוצעה בחיוב מיידי, וכן בציון תאריך ביצוע העסקה, שם הספק, בהתאם לסעיף 12(1)(א), וסכום העסקה.

(ב) בכרטיס חיוב מיידי יגלה המנפיק ללקוח, בדף פירוט חודשי את העסקאות שבוצעו בכרטיס, וכן את המפורט בסעיף 12(1) להוראה.

20. סעיפים 7-9 לחוק כרטיסי חיוב יחולו על כרטיס חיוב מיידי.

שימוש בכרטיסי חיוב בתקן EMV

21. סעיפים 22-25 יחולו על תאגיד בנקאי כהגדרתו בחוק הבנקאות (רישוי), לרבות: תאגיד עזר שהוא חברת כרטיסי אשראי וכן סולק.

הנפקת כרטיסי חיוב

22. (א) מנפיק ינפיק כרטיס חיוב, התומך בתקן EMV ("כרטיס חכם") ומאפשר ביצוע פעולות

ללא מגע (contactless) למעט:

(1) כרטיס בנק למשיכת מזומנים;

(2) כרטיס נטען;

- (3) כרטיסים ייעודיים לתשלומים בין בתי עסק ;
- (4) כרטיסים המאפשרים רכישה בבתי עסק ספציפיים.
- (ב) על המנפיק ליישם פתרון תפעולי המאפשר קביעת קוד סודי אישי (PIN), הנדרש לביצוע עסקה בכרטיס חכם, על ידי הלקוח.

סליקת עסקאות בכרטיס חיוב

23. בטל.

מכשירים אוטומטיים למשיכת מזומן

24. תאגיד בנקאי לא יפעיל ולא יחבר למערכתיו מכשירים אוטומטיים למשיכת מזומן (ATM) אלא אם מכשירים אלו מבצעים את העסקאות בתקן EMV.

מנגנון הסטת אחריות (Liability Shift)

25. בטל.

העברת הכספים מהמנפיק הבנקאי למתפעל ההנפקה

26. התמורה בגין כל העסקאות שנעשו בכרטיס חיוב שמנפיק בנקאי הנפיק, תועבר מהמנפיק הבנקאי למתפעל ההנפקה, בהתאם למועד שנקבע או למועדים שנקבעו בהסכם הסליקה הצולבת, ללא תלות במועד החיוב של הלקוח וללא תלות בזהות הסולק, שאליו מעביר מתפעל ההנפקה את התמורה.

הסכמי תפעול חדשים – הוראות מעבר

27. (א) הסכמי תפעול חדשים בין מנפיק בנקאי למתפעל הנפקה, שנחתמו עד ליום 31 בינואר 2022, יומצאו למפקח. לעניין זה חידוש הסכם קיים שנעשה בו שינוי מהותי, לדעת הבנק או מתפעל ההנפקה, ייחשב כהסכם חדש.
- (ב) היה המנפיק הבנקאי בנק בעל היקף פעילות רחב, כהגדרתו בחוק להגברת התחרות, הסכם תפעול כאמור יהיה טעון את אישורו של המפקח.
- (ג) לא נתן המפקח התייחסותו תוך 45 ימים מיום הגשת כל החומרים הנדרשים לעניין האמור בסעיף קטן (ב), יראו בכך את אישורו.

נספח

הוראות ניהול בנקאי תקין שחלות על חברות כרטיסי אשראי¹

- א. דירקטוריון (301)* ;
- ב. רואה החשבון המבקר של תאגיד בנקאי (302)* ;
- ג. תקשורת של רואה חשבון מבקר עם הגורמים המופקדים על בקרת העל בתאגיד הבנקאי (303)* ;
- ד. חשבונאי ראשי (305)* ;
- ה. קצין ציות (308) ;
- ו. בטל ;
- ז. עסקי תאגיד בנקאי עם אנשים קשורים (312) ;
- ח. מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40) (313) ;
- ט. רכישה עצמית על ידי תאגידים בנקאיים (332) ;
- י. ניהול סיכונים* (339) ;
- יא. בטל ;
- יב. מעילות של עובדים ונושאי משרה* (351) ;
- יג. ביטוח בנקאי* (352) ;
- יד. הוצאת מסמכים ממשרדי התאגידים הבנקאיים* (356) ;
- טו. ניהול טכנולוגיית המידע (357) ;
- טז. קשרי תאגידים בנקאיים עם מתווכים (359) ;
- יז. רוטציה וחופשה רציפה* (360) ;
- יח. הטבות לעובדים של לקוח* (404) ;
- יט. שירותים בנקאיים לעולים חדשים* (406) ;
- כ. חיוב לקוחות בשכר טרחה של עו"ד* (409) ;
- כא. התרמת לקוחות על ידי עובדי התאגידים הבנקאיים* (410) ;
- כב. מניעת הלבנת הון ומימון טרור וזיהוי לקוחות (411) ;
- כג. נהלים בנושא עמלות (415) ;
- כד. חשבונות קטינים (416) ;
- כה. עמלת פירעון מוקדם של הלוואה שלא לדוור* (454) ;
- כו. תיקון וביטול רישומים על ידי חברות כרטיסי אשראי (471) ;
- כז. העברת פעילות וסגירת חשבון של לקוח (סעיף 21 להוראה (432) ;
- כח. מדידה והלימות הון (הוראות 201-211) ;
- כט. מסירת מידע באמצעים אלקטרוניים (הוראה 420) ;
- ל. הפחתה או תוספת בשיעורי הריבית (הוראה 421) ;
- לא. הטבות לא בנקאיות ללקוחות (הוראה 403).

* הוראות שהוחלו על חברות כרטיסי אשראי עם כניסת הוראה זו לתוקף.

¹ יש שהמונח לקוח בהוראה מסוימת יתייחס גם לספקים, שהם למעשה לקוחותיהם של חברות כרטיסי אשראי.

* * *

עדכונים

<u>חוזר 06</u>	<u>גרסה</u>	<u>פרטים</u>	<u>תאריך</u>
<u>מס'</u>			
2156	1	הוראה מקורית	30/01/05
2266	2	עדכון	25/03/10
2277	3	עדכון	19/10/10
2314	4	עדכון	13/11/11
2323	5	עדכון	27/12/11
2346	6	עדכון	19/09/12
2395	7	עדכון	04/08/13
2398	8	עדכון	09/09/13
2424	9	עדכון	06/07/14
2443	10	עדכון	15/12/14
2470	11	עדכון	29/06/15
2552	12	עדכון	21/01/18
2565	13	עדכון	04/07/18
2572	14	עדכון	13/11/18
2601	15	עדכון	09/01/20
2832	16	עדכון	29/12/25

סולקים וסליקת עסקאות בכרטיסי חיוב

מבוא

1. הוראה זו מסדירה את פעילותם של תאגידים המספקים שירותי סליקת עסקאות בכרטיסי חיוב.

תחולה

2. (א) הוראה זו תחול על כל סולק ותאגיד בנקאי העוסק בסליקה.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), סעיף 5(א) בהוראה זו לא יחול על סולק שהוא תאגיד בנקאי.

הגדרות

3. "הון עצמי" 1, כהגדרתו בהוראת ניהול בנקאי תקין 202.

"החזר חיוב" - זיכוי מחזיק הכרטיס וחיוב בית העסק על פי אחת העילות הקבועות בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986.

"יתרת חייבים" - סיכון אשראי שאינו בערבות בנקים, על בסיס מאוחד, כמשמעו בביאור 13 בנושא "סיכון אשראי, חייבים בגין פעילות בכרטיסי אשראי והפרשה להפסדי אשראי" בדוח כספי שנתי של חברות כרטיסי אשראי (הוראת הדיווח לציבור מס' 675).

"כספים בסליקה" - כספים ממנפיק או מחברה או מארגון בינלאומי לכרטיסי אשראי, שהתקבלו אצל הסולק עבור בית עסק לצורך השלמת פעולת התשלום וטרם הועברו לבית העסק.

"כרטיס חיוב" - כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 למעט לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר המיועדים רק למשיכת כסף באמצעות מכשירי בנק ממוכנים.

"כרטיס חיוב מיידי" - כרטיס בנק כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986, שחיוב באמצעותו הוא מיידי.

"כרטיס חכם" - כרטיס התומך בתקן EMV.

"כרטיס נטען" - כרטיס תשלום כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986, שחיוב באמצעותו הוא מיידי ולרבות לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר, המיועדים לביצוע תשלומים ולרכישת נכס מאת ספק, שניתן לצבור בהם ערך כספי בדרך של טעינה מראש, ובלבד שהחיוב באמצעותו הוא מיידי.
בית עסק שהתקשר עם הסולק בהסכם לסליקת עסקאות בכרטיסי חיוב.

"לקוח"/"בית עסק" -

"מנפיק" - כהגדרתו בסעיף 36ט בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א - 1981, לרבות מנפיק הפועל מחוץ לישראל.

"סולק" - כהגדרתו בסעיף 36ט בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א - 1981, לרבות תאגיד בנקאי העוסק בסליקה.

"סליקה" - סליקה של עסקאות בכרטיס חיוב, כהגדרתה בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א - 1981.

- "עסקת חיוב מיידי" – עסקה בכרטיס חיוב מיידי או בכרטיס נטען, ולמעט תשלום בגין משיכת מזומנים באמצעות מכשירי בנק ממוכנים.
- "פרט אימות מוגבר" – פרט ייחודי למשלם שנועד לאמת את זהותו ברמת ודאות גבוהה.
- "תקן EMV" – תקן בין-לאומי לביצוע עסקאות בכרטיסי חיוב, לרבות תקן אשראי EMV וכן כל תקן עליו הודיע המפקח כתקן כאמור.

הוראות ניהול בנקאי תקין החלות על סולקים

4. כל הוראות ניהול בנקאי תקין המפורטות בנספח א' חלות על סולק, בשינויים המתחייבים הנובעים מסוג ואופי פעילותו.

דרישות הון

5. חישוב דרישות הון עצמי מזערי עבור סולק יהיה כמפורט להלן :

- (א) סולק שיתרת חייבים בדוח כספי שנתי אחרון שלו אינה עולה על 2 מיליארדי ₪ דרישת ההון העצמי תיקבע כשיעור ממחזור סליקת עסקאות חודשי ממוצע בשנה הקלנדרית הקודמת (להלן – "המחזור"), ותהווה סכימה של המכפלות הבאות :
- 4.0% מהיקף המחזור עד 25 מיליון ₪ ;
 - 2.5% מהיקף המחזור שבין 25 מיליון ₪ לבין 50 מיליון ₪ ;
 - 1% מהיקף המחזור שבין 50 מיליון ₪ לבין 500 מיליון ₪ ;
 - 0.5% מהיקף המחזור שבין 500 מיליון ₪ לבין 1,250 מיליון ₪ ;
 - 0.25% מהיקף המחזור מעל 1,250 מיליון ₪.
- (ב) סולק שיתרת חייבים בדוח כספי שנתי אחרון שלו עולה על 2 מיליארדי ₪ - דרישת ההון העצמי תחושב בהתאם להוראות ניהול בנקאי תקין מס' 201-211 (מדידה והלימות הון). על אף האמור בסעיף 40 להוראות ניהול בנקאי תקין מספר 201, יחס הון עצמי רובד 1 לא יפחת מ-8% ויחס ההון הכולל לא יפחת מ-11.5%.
- (ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו- (ב) :
- (1) ההון העצמי המזערי של סולק לא יפחת ממיליון ₪.
 - (2) למפקח על הבנקים סמכות לקבוע לסולק מסוים דרישת הון גבוהה יותר, בהתחשב בפרופיל הסיכון ואיכות ניהול הסיכונים שלו.

הגנה על כספים בסליקה

6. סולק, שדרישות ההון שלו מחושבות על פי סעיף 5(א) לעיל, יימנע מעירוב כספים בסליקה עם כספים של כל אדם או גוף אחר. הכספים בסליקה ינוהלו באופן הבא:
- (א) הכספים בסליקה יוחזקו בחשבון נאמנות נפרד לטובת בתי העסק, בתאגיד בנקאי בישראל. הכספים בסליקה יוחזקו כפיקדון בנקאי או יושקעו בנכסים בעלי משקל סיכון של 0% בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.
- (ב) הסולק ידווח למפקח על הבנקים על פרטי חשבון הנאמנות בהם יוחזקו הכספים בסליקה, אחת לשנה או בעת כל שינוי בחשבון זה. חשבון הנאמנות לא ישמש לפעילות אחרת כלשהי של הסולק, שאינה הבטחת הכספים בסליקה.
- (ג) ההסכמים שעורך הסולק עם הצדדים השונים יכללו התייחסות לכך שהכספים יועברו אל הסולק או ישולמו על ידו באמצעות חשבון הנאמנות נפרד, תוך הגדרה של קבוצת הנהנים בו.

ניהול חשבונות בתי העסק

7. קושי בביצוע החזר חיוב, כתוצאה מחדלות פירעון או הונאה של בית עסק, חושף את הסולק לסיכונים שונים, לרבות סיכון אשראי, ולפיכך:
- (א) הסולק יקבע מדיניות למתן השירות ונהלים לאישור בתי עסק חדשים, וכן תהליכי סקירה שוטפים להערכת המצב הפיננסי והתפעולי של בתי העסק הנסלקים. תהליכי הסקירה יכללו התייחסות להיבטים כגון אירועי הונאה, רווחיות, היקף מכירות, רמת השירות של בית העסק, החזרי החיוב וכד'.
- (ב) הסולק יקיים מדיניות, מערכות ונהלים הולמים לניטור המגמות בהחזרי החיוב והיכולת של בית העסק לשלם את החזרי החיוב.
- (ג) הסולק ינקוט אמצעים הולמים, היכן שמצבו של בית העסק מעורר חשש מהיבט סיכון האשראי (לדוגמה, תמחור מחדש, דרישת בטחונות או ערבויות).
- (ד) (1) בנסיבות בהן התעורר אצל סולק חשש ממשי כי בפעילותו של בית עסק יש משום הונאת לקוחות, הטעית לקוחות, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליהם, רשאי הוא לסרב לתת לבית העסק שירותי סליקה או לבצע עבורו פעולה מסוימת, והסירוב ייחשב כסירוב סביר בין השאר לעניין חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981.
- (2) החליט סולק שלא לתת לבית עסק שירותי סליקה או שלא לבצע עבורו פעולה מסוימת, ישלח על כך הודעה לבית העסק בסמוך לכך, ככל שלא קיימת מניעה לכך.
- (ה) מבלי לגרוע מכלליות האמור בס"ק (ד), יכול שיראו, בין היתר, בכל אחד מהתבחינים הבאים כמבסס חשש ממשי:
- (1) שיעור גבוה של חיובים חוזרים (chargebacks) ביחס למחזור בית העסק או ביחס לכמות העסקאות במהלך תקופה. בהקשר זה יילקח בחשבון גיל הלקוחות, ככל שמידע זה נמצא בידי הסולק.
- (2) שיעור גבוה של תלונות לקוחות כנגד בית העסק, שעל פי ניסיונו של הסולק עלולות להעיד על הונאה, הטעיה, או השפעה בלתי הוגנת. בהקשר זה יילקח בחשבון גיל הלקוחות, ככל שמידע זה נמצא בידי הסולק.

- (3) דפוס פעולה של מספר רב של ניסיונות חוזרים לחייב את אותו כרטיס חיוב בסכומים קבועים או משתנים ביחס לעסקה מסוימת.
- (4) דפוס פעולה של ניסיונות לחייב כרטיסים של לקוחות שנפטרו.
- (ו) סולק יקבע מדיניות ונהלים ליישום האמור בסעיפים קטנים (ד)-(ה).
- (ז) בסעיף זה "הטעיה" "השפעה בלתי הוגנת" - כהגדרתה וכמשמעותה בסעיפים 2 ו-3, בהתאמה, לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981.

8. בהתקשרות בהסכמי סליקה צולבת, הסולק יתקשר במנגנון בוררות משותף לסולקים ומנפיקים בישראל לעניין החזרי החיוב.

יחסי סולק- בית עסק

9. סולק לא יתנה את מתן שירותי הסליקה בהתחייבות של בית העסק לקבלת שירותים אלו לתקופה מסוימת.
10. סולק לא יתנה את מתן שירותי הסליקה בקבלת ציוד הסליקה מאותו סולק.
11. סולק לא יתנה את חובתו לשלם לבית העסק, בגין עסקאות בכרטיסי חיוב, בקבלת הכספים ממנפיק.
12. מבלי לגרוע מהאמור לפי חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981, במסגרת מסמכי ההתקשרות בין הסולק לבית עסק יפורטו כל התנאים המהותיים לגבי תוכנו, היקפו, תנאיו ומחירו של השירות, לרבות: מועדי זיכוי בית העסק; עסקאות אשר יש צורך באישורן מראש; הימנעות מזיכוי בית העסק בסכום העסקה או החזרי חיוב; תהליך ביטול עסקה; תנאים לחיוב בית העסק במקרה של הכחשת עסקה או בעת ביצוע עסקה במסמך חסר; עסקה בתשלום נדחה; האמצעים שעל בית העסק לנקוט כדי למנוע שימוש לרעה; מידע ודיווחים שיינתנו לבית העסק במסגרת שירות הסליקה; אופן ביצוע שינויים בהסכם וכל פרט נוסף שייקבע על ידי המפקח.

העברת כספים בעסקאות חיוב מידי

13. בעסקאות חיוב מידי, יעביר סולק לבית העסק את כספי העסקאות שבוצעו, לכל היותר בתוך 3 ימי עסקים ממועד שידור העסקה.

שימוש בתקן EMV

14. סולק יסלוק עסקאות שבוצעו באמצעות מסופים התומכים בתקן EMV ותקן אבטחה PCI, כמפורט להלן:

- (א) הסולק חייב לאפשר סליקת עסקאות בתקן EMV לכל בית עסק שיבקש לעשות כן, ובלבד שברשות בית העסק מסוף בעל הסמכות חומרה ותוכנה מלאות לתקן EMV;
- (ב) סולק יחבר מסוף, בין אם בעת צירוף בית עסק חדש בין אם בעת התקנת מסוף נוסף לבית עסק קיים, רק אם המסוף בעל הסמכות חומרה ותוכנה מלאות לתמיכה בתקן EMV, תומך בביצוע עסקאות ללא מגע (contact less), וכן בעל הסמכות רלוונטיות לתקן PCI.

14 (א). סולק לא יסלוק עסקאות בכרטיסי חיוב אלא אם כן בוצעו בטכנולוגיית EMV; נעשתה עסקה בהצגת כרטיס חכם, לא יסלוק הסולק את העסקה אלא אם כן בוצעה בתקן EMV והלקוח השתמש בקוד סודי או בפרט אימות מוגבר אחר, למעט מקרים בהם המנפיק או הסולק קבעו שלא נדרש קוד סודי או פרט אימות מוגבר אחר כאמור.

מנגנון הסטת אחריות (Liability Shift)

15. במקרה בו חויב כרטיס חכם בשל עסקאות או פעולות שבוצעו אגב שימוש לרעה, כהגדרתו בסעיף 5 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, שלא בתקן EMV, הסולק יהיה אחראי להשבת סכום החיוב למנפיק.

אספקת מסופים

16. סולק, יכול להפיץ או למכור או להשכיר ציוד קצה לביצוע עסקאות בכרטיסי חיוב (POS), לרבות מסופים אחדים ומכשירים להקשת קוד סודי לנקודות תשלום מבוססות מחשב (PinPad). הסכם ההתקשרות עם בית העסק לא יכלול תנאים העלולים לפגוע בניידות של בתי העסק בין הסולקים, בפרט:

- (א) עלות הציוד תיקבע בנפרד ממחיר שירותי הסליקה ולא תותנה בהיקף הסליקה (בדרך של הטבה או תוספת תשלום לעומת המחיר שסוכם מראש);
- (ב) מתן הציוד לא יותנה בהתחייבות של בית העסק לקבל את שירותי הסליקה מהסולק לתקופה מוגדרת מראש או בתשלום דמי יציאה או קנס בגין הפסקת ההתקשרות.

נספח א'

הוראות ניהול בנקאי תקין שחלות על סולק

- א. דירקטוריון (301)* ;
- ב. מדיניות תגמול בתאגיד בנקאי (301A)* ;
- ג. רואה החשבון המבקר של תאגיד בנקאי (302)* ;
- ד. חשבונאי ראשי (305)* ;
- ה. פונקציית ביקורת פנימית (307)* ;
- ו. קצין ציות (308)* ;
- ז. טיפול בתלונות הציבור (308A)* ;
- ח. ניהול סיכונים (310) ;
- ט. עסקי תאגיד בנקאי עם אנשים קשורים (312)* ;
- י. חלוקת דיבידנד (331)* ;
- יא. ניהול סיכונים תפעוליים (350) ;
- יב. מעילות של עובדים ונושאי משרה (351) ;
- יג. ניהול המשכיות עסקית (355) ;
- יד. הוצאת מסמכים ממשרדי התאגידים הבנקאיים (356) ;
- טו. ניהול טכנולוגיית המידע (357)* ;
- טז. רוטציה וחופשה רציפה (360) ;
- יז. ניהול הגנת הסייבר (361)* ;
- יח. הטבות ללקוחות (403) ;
- יט. חקירות משטרתיות (405) ;
- כ. מניעת הלבנת הון ומימון טרור וזיהוי לקוחות (411) ;
- כא. נהלים בנושא עמלות (415)* ;
- כב. פתיחת חשבונות באמצעות האינטרנט (418) ;
- כג. שמירת מסמכים (419) ;
- כד. מסירת מידע באמצעים אלקטרוניים (הוראה 420)*.

הוראות ניהול בנקאי תקין נוספות שחלות על סולק שחל עליו סעיף 5(ב)

- א. מדידה והלימות הון (הוראות 201-211);
- ב. תקשורת של רואה חשבון מבקר עם הגורמים המופקדים על בקרת העל בתאגיד הבנקאי (303);
- ג. רואה החשבון והמידע הנלווה לדוחות כספיים (304);
- ד. רואה החשבון המבקר - עריכת ביקורת וסקירה בהתאם לתקנים מסוימים שנקבעו בארה"ב (304A)
- ה. בקורות ונהלים לגבי הגילוי ובקרה פנימית על דיווח כספי (הוראה 309);
- ו. ניהול סיכון אשראי (311)*;
- ז. מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40) (313);
- ח. הערכה נאותה של סיכון אשראי ומדידה נאותה של חובות (314);
- ט. ניהול סיכון נזילות (342)*;
- י. הפחתה או תוספת בשיעורי הריבית (הוראה 421);
- יא. עמלת פירעון מוקדם של הלוואה שלא לדיור* (454);
- יב. תיקון וביטול רישומים על ידי חברות כרטיסי אשראי (471).
- * במהלך שנת 2016 ייבחנו הקלות והתאמות בהוראות לסולק שאינו תאגיד בנקאי.

עדכונים

חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
2498	1	הוראה מקורית	01/05/2016
2583	2	עדכון	23/12/2018
2601	3	עדכון	09/01/20
2669	4	עדכון	30/09/21
2832	5	עדכון	29/12/25

התאמות להוראות ניהול בנקאי תקין החלות על תאגיד בנקאי חדש

תוכן העניינים

שם הפרק	עמוד
פרק א' כללי	2
פרק ב' הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום מדידה והלימות הון, מינוף ונזילות	5
פרק ג' הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום ניהול ובקרה	7
פרק ד' הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום אשראי והשקעות	10
פרק ה' הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום סיכונים פיננסיים	11
פרק ו' הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום טכנולוגיה וסייבר	12
פרק ז' תאגיד בנקאי בהקמה	14

פרק א': כללי

מבוא

1. הפיקוח על הבנקים מקדם את התחרות במערכת הבנקאית, בין היתר, באמצעות עידוד הקמה של בנקים חדשים.
2. הוראה זו מהווה המשך למדיניות הפיקוחית בעניין הקמת בנקים חדשים בישראל, ומטרתה להתאים את הוראות ניהול בנקאי תקין של המפקח על הבנקים לתאגיד בנקאי בהקמה ולתאגיד בנקאי חדש על סמך גישה מבוססת סיכון. ההוראה פוטרת מתחולתן של הוראות ניהול בנקאי תקין מסוימות או קובעת התאמות בהן, וזאת בהוראות שבהן נמצא כי ההכבדה על תאגיד בנקאי בהקמה או על תאגיד בנקאי חדש הכרוכה בציות להן אינה מידתית נוכח הסיכונים שתאגידים אלה עלולים להיות חשופים להם או הסיכון המערכתי שהם עלולים לייצר על רקע ההגבלות שנקבעו לסוג פעילותם ולהיקפה.
3. למונחים בהוראות פרקים ב' עד ז' תהא המשמעות שבהוראות ניהול בנקאי תקין הרלוונטיות, אלא אם נאמר אחרת.

תחולה

4. על תאגיד בנקאי חדש יחולו כל הוראות ניהול בנקאי תקין, בכפוף לקבוע בפרקים ב' עד ו' להוראה זו, ועל תאגיד בנקאי בהקמה יחול פרק ז' להוראה זו בלבד; הכל בכפוף לאמור בסעיף 5.

התאמות נוספות בהוראות המפקח על הבנקים

5. המפקח רשאי לקבוע הוראות מסוימות שונות מאלו המפורטות להלן, לרבות התאמות נוספות להוראות ניהול בנקאי תקין, שיחולו על תאגיד בנקאי חדש מסוים או על תאגיד בנקאי בהקמה מסוים, או לפטור תאגיד בנקאי חדש או תאגיד בנקאי בהקמה מהוראה מסוימת. קביעות כאמור יעשו אם קיימות נסיבות המצדיקות זאת, בהתחשב בפרופיל הסיכון של התאגיד הבנקאי החדש או התאגיד הבנקאי בהקמה, גודלו וסוג פעילותו, ותוך שמירה על רמת ניהול בנקאי תקין נאותה. נימוקים לקביעות כאמור יעשו בכתב. לעניין הוראה זו לא יחול האמור בסעיף 5 בהוראות ניהול בנקאי תקין 100.

הגדרות

6.

“פעילות שאינה מורכבת” פעילות המותרת לבנק, ובלבד ש :

(1) מתן אשראי לא יכלול אלא אשראי קמעונאי ואשראי

לעסקים קטנים;

(2) פעילות בתיק למסחר לא תעלה על הסף שנקבע לעסקי

התיק למסחר בסעיף (ii) 683 להוראה 208.

לעניין זה -

"עסק קטן" - עסק זעיר או קטן כמוגדר בסעיף 79א(5) להוראות הדיווח לציבור של המפקח על הבנקים מספר 634. רישיון בנק אשר מגביל את היקפי הפעילות הבאים כדלהלן:

"רישיון מוגבל"

(1) יתרת האשראי שמעמיד הבנק לא תעלה על 100 מיליוני שקלים חדשים;

(2) יתרת הפיקדונות שיקבל הבנק לא תעלה על 100 מיליוני שקלים חדשים.

תוקפו של רישיון מוגבל הוא מיום שבו התאגיד החל פעילות בהתאם לסעיף 21 לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981. תאגיד בנקאי שאינו משתייך לקבוצה בנקאית קיימת, אינו בעל סניפים או חברות בנות בחו"ל, מנהל פעילות שאינה מורכבת ושבדידיו רישיון מוגבל בתוקף.

"תאגיד בנקאי בהקמה"

תאגיד בנקאי שקיבל לאחר מועד פרסום הוראה זו רישיון בנק שאינו רישיון מוגבל, אינו משתייך לקבוצה בנקאית קיימת, אינו בעל סניפים או חברות בנות בחו"ל, מנהל פעילות שאינה מורכבת, ועומד בשני הקריטריונים הבאים (להלן - קריטריונים כמותיים):

"תאגיד בנקאי חדש"

(1) סך נכסיו המאזניים על בסיס מאוחד אינו עולה על 1% מסך הנכסים המאזניים במערכת הבנקאית או על 16 מיליארד שקלים חדשים, הנמוך מביניהם;

(2) סך פיקדונות הציבור שלו אינו עולה על 0.5% מסך פיקדונות הציבור במערכת הבנקאית או על 6 מיליארדי שקלים חדשים, הנמוך מביניהם.

כל אחד מהקריטריונים הכמותיים יחושב על בסיס ממוצע של השנתיים שקדמו למועד המדידה או על בסיס הנתונים הקיימים בדוח הכספי של התאגיד הבנקאי החדש אם טרם השלים התאגיד הבנקאי החדש שנתיים של פעילות.

לעניין זה - "סך נכסים המאזניים" ו"סך פיקדונות הציבור" כפי שהם מקבלים ביטוי בדוחות הכספיים המבוקרים השנתיים הערוכים בהתאם להוראות הדיווח לציבור של המפקח על הבנקים; בחברת כרטיסי אשראי שהפכה לתאגיד בנקאי חדש, סך הנכסים המאזניים יחושב בנטרול "חייבים בגין כרטיסי אשראי בערבות בנקים"

כמשמעות מונח זה בהוראות הדיווח לציבור של המפקח על הבנקים.

מעבר מתאגיד בנקאי בהקמה לתאגיד בנקאי חדש

7. המבקש להקים תאגיד בנקאי חדש נדרש להשלים את ההיערכות בתקופה של עד שלוש שנים ממועד מתן הרישיון המוגבל. ההיערכות כוללת גיוס הון, איוש משרות הדירקטוריון וההנהלה הבכירה, גיוס עובדים, פיתוח וביסוס התשתיות והמערכות התפעוליות, גיבוש מנגנוני הממשל התאגידי, הבקרה וניהול הסיכונים וסגירת פערים רגולטוריים מול ההוראות החלות על תאגיד בנקאי חדש. לא הושלמה ההיערכות בתום שלוש שנים כאמור בסעיף זה, אך היא נמצאת בשלבים מתקדמים, ישקול המפקח להמליץ לנגיד על הארכת תוקף הרישיון המוגבל בשנה נוספת.

8. אישר הנגיד, עד תום התקופה כאמור בסעיף 7, כי התאגיד הבנקאי בהקמה השלים את היערכותו כנדרש, יבוטלו ההגבלות שנקבעו ברישיון המוגבל, התאגיד יחדל להיות תאגיד בנקאי בהקמה ויחול עליו הקבוע בהוראה זו לגבי תאגיד בנקאי חדש.

9. לא השלים התאגיד הבנקאי בהקמה את היערכותו עד תום התקופה כאמור בסעיף 7, יפוג תוקף הרישיון המוגבל שניתן לו.

9א. למען הסר ספק, גוף שאינו עומד בכל התנאים שנקבעו בהגדרה "תאגיד בנקאי בהקמה", ובכלל זה היקפי הפעילות המוגדרים ברישיון מוגבל, לא יחול עליו התהליך המתואר בפרק זה לקבלת רישיון בנק מוגבל.

תכנית יציאה

9ב. תאגיד בנקאי חדש נדרש לגבש **תכנית יציאה**. תכנית היציאה היא תכנית "מגירה" אשר נועדה לאפשר לתאגיד הבנקאי החדש לסיים פעילותו (על דרך מכירתה, סגירתה או בכל אופן אחר), מבלי לפגוע במערכת הבנקאית ובלקוחותיו, ובכלל זה לאפשר לתאגיד הבנקאי החדש להמשיך ולנהל תהליכים ושירותים חיוניים, כהגדרת "תהליך או שירות חיוני" בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 355, עד סיום פעילותו. תכנית היציאה תופעל, למשל, כאשר המודל העסקי מתברר כבלתי ישים או כשהתאגיד הבנקאי החדש לא מצליח לגייס את ההון הנדרש. תכנית היציאה תותאם לתכנית העסקית ולהיקף ולמורכבות של פעילות התאגיד הבנקאי החדש בפועל. הדירקטוריון יאשר לפחות אחת לשנה את התכנית וכן יאשר שינויים שנערכו בה.

תאגיד בנקאי המפסיק להיות תאגיד בנקאי חדש

10. המפקח על הבנקים רשאי לקבוע לתאגיד בנקאי שהפסיק להיות "תאגיד בנקאי חדש" תקופת מעבר, אשר לא תעלה על שלוש שנים, ליישום הוראת ניהול בנקאי תקין מסוימת או ליישום כלל ההוראות הרלוונטיות.

פרק ב': הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום מדידה והלימות ההון, מינוף

ונזילות

הוראות ניהול בנקאי תקין מספר 201 עד 211 בנושא "מדידה והלימות ההון"

11. הוראת ניהול בנקאי תקין 201 (להלן – הוראה 201) תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:

במקום האמור בסעיף 40(ב) יבוא:

"(1) תאגיד בנקאי שסך נכסי סיכון האשראי שלו אינו עולה על 600 מיליוני שקלים חדשים, יחזיק הון עצמי רובד 1 בסכום שלא יפחת מ-50 מיליוני שקלים חדשים.
(2) תאגיד בנקאי שסך נכסי סיכון האשראי שלו עולה על 600 מיליוני שקלים חדשים, יעדי הלימות ההון המזעריים שלו יהיו כדלקמן:

(א) יחס הון עצמי רובד 1 לנכסי סיכון משוקללים לא יפחת מ-8%;

(ב) יחס הון כולל לנכסי סיכון משוקללים לא יפחת מ-11.5%.

על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), תאגיד בנקאי שסך נכסי סיכון האשראי שלו עולה על 600 מיליוני שקלים חדשים ואינו עולה על 5 מיליארדי שקלים חדשים רשאי להחזיק הון עצמי רובד 1 לנכסי סיכון משוקללים שלא יפחת מ-10%."

לעניין סעיף זה, "נכסי סיכון אשראי" – נכסי סיכון המחושבים על פי הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203, ואולם אם סך נכסי סיכון אשראי של תאגיד בנקאי אינו עולה על 600 מיליוני שקלים חדשים, לא יכללו נכסי סיכון המחושבים על פי הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203 נכסים בגין עלויות תכנה.

12. הוראות ניהול בנקאי תקין מספר 202 עד 211 לא יחולו על תאגיד בנקאי חדש כאמור בסעיף 40(ב)1(1) להוראה 201, כנוסחו בסעיף 11.

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 218 בנושא "יחס מינוף"

13. הוראת ניהול בנקאי תקין 218 -

(א) לא תחול על תאגיד בנקאי חדש שסך נכסי סיכון האשראי שלו אינו עולה על 600 מיליוני שקלים חדשים.

(ב) במקום האמור בסעיף 7 להוראה, תאגיד בנקאי חדש שסך נכסי סיכון האשראי שלו עולה על 600 מיליוני שקלים חדשים, יעמוד ביחס מינוף שלא יפחת מ-4% על בסיס מאוחד.

לעניין זה, "נכסי סיכון אשראי" – נכסי סיכון המחושבים על פי הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203.

הוראות ניהול בנקאי תקין מספר 221 בנושא "יחס כיסוי הנזילות" ומספר 222 בנושא "יחס מימון יציב נטו"

14. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 221 (להלן - הוראה 221) והוראת ניהול בנקאי תקין מספר 222 לא יחולו על תאגיד בנקאי חדש שבחר לעמוד ביחס נזילות שיחושב על פי האמור להלן (להלן - יחס נזילות פשוט):

(א) תאגיד בנקאי חדש יחזיק בכל עת נכסים נזילים בסכום שאינו נמוך מסכום שלושת אלה:

- (1) סך ההתחייבויות המאזניות שמועד פירעון החוזי חל בתוך 30 ימים ממועד החישוב (כולל היום ה-30), מוכפל בשיעור של 20%;
 - (2) סך ההתחייבויות המאזניות שמועד פירעון החוזי חל לאחר 30 ימים ממועד החישוב, מוכפל במקדם בשיעור של 10%;
 - (3) 20% מסך מכשירי אשראי חוץ מאזניים, מוכפלים בשיעור של 10%.
- (ב) לעניין זה-

- (1) "נכסים נזילים" - נכסי רמה 1 כמשמעותם בהוראה 221;
- (2) "התחייבויות מאזניות" ו-"מכשירי אשראי חוץ מאזניים", כמשמעותם בהוראות הדיווח לציבור של המפקח על הבנקים.
- (ג) יחס הנזילות הפשוט יחושב לכלל המטבעות ביחד. עם זאת, תאגיד בנקאי חדש שיש לו פעילות מטבעית משמעותית יחזיק נכסים נזילים בכמות ההולמת את צרכי הנזילות שלו במטבע חוץ, במצב עסקים רגיל ותחת תרחישי קיצון. לעניין זה, "פעילות מטבעית משמעותית" - סך מגזר מטבע החוץ מהווה "מטבע עיקרי" כהגדרתו בסעיף 50(א)(3) להוראת הדיווח לציבור מספר 633.

פרק ג': הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום ניהול ובקרה

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301 בנושא "דירקטוריון"

15. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301 תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:

(א) לעניין תדירות דוחות -

(1) במקום האמור בסיפה לסעיף 8(א) יבוא "דוח שיוגש בתדירות שיקבע הדירקטוריון,

בהתאם להיקף הפעילות ולקצב התפתחותה";

(2) בסעיף 18(ד)(1), במקום "לפחות אחת ל-6 שבועות" יבוא "לפחות אחת לרבעון".

(ב) לעניין מספר הדירקטורים - בסעיף 22(א), במקום "לא פחות מ-7 דירקטורים" יבוא

"לא פחות מ-5 דירקטורים".

(ג) לעניין כשירות הדירקטוריון - בסוף סעיף 25 יבוא "על אף האמור, בדירקטוריון

המונה עד שבעה חברים, לפחות דירקטור אחד יהיה בעל "ניסיון בנקאי" ולפחות

דירקטור אחד יהיה בעל "מומחיות חשבונאית ופיננסית". בדירקטוריון המונה מעל

שבעה חברים, לפחות שני דירקטורים יהיו בעלי "ניסיון בנקאי".

(ד) לעניין יושב ראש הדירקטוריון - סעיף 28 (ד) לא יחול עד תום שלוש שנים ממועד

קבלת רישיון בנק שאינו רישיון מוגבל.

(ה) לעניין הרכב ועדות הדירקטוריון ודרכי עבודתן - בסעיף 34(ב), האמור בסיפה לעניין

סעיף 28(ד) לא יחול עד תום שלוש שנים ממועד קבלת רישיון בנק שאינו רישיון מוגבל,

למעט לעניין ועדת הביקורת וועדת תגמול.

(ו) לעניין ועדת ביקורת -

(1) בסוף סעיף 35(ב) יבוא "מנה הדירקטוריון עד שבעה חברים, יהיה בוועדת הביקורת

לפחות דירקטור אחד בעל מומחיות חשבונאית ופיננסית".

(2) במקום האמור בסעיף 35(ז) יבוא: "ועדת הביקורת תקיים לפחות ארבע ישיבות

בשנה".

(ז) לעניין ועדת תגמול - במקום האמור בסעיף 38(ב) יבוא: "בתאגיד בנקאי חדש שסעיף

118א לחוק החברות אינו חל עליו, אין חובה למנות ועדת תגמול. לא מונתה ועדה

כאמור, ימלאו הדירקטוריון או ועדת הביקורת את תפקידיה, בהתאמות המתחייבות.

מונתה ועדת תגמול, אין חובה שלפחות אחד מחברי הוועדה יהיה בעל מומחיות וניסיון

בפעילויות ניהול סיכונים ובקרה".

(ח) לעניין ועדת ניהול סיכונים - במקום האמור בסעיף 39 יבוא: "בתאגיד בנקאי חדש אין

חובה למנות ועדה לניהול סיכונים. לא מונתה ועדה כאמור, ימלא הדירקטוריון את

תפקידיה".

(ט) לעניין ועדה לענייני טכנולוגיית מידע וחדשנות - במקום האמור בסעיף 39א יבוא:

"בתאגיד בנקאי חדש אין חובה למנות ועדה לענייני טכנולוגיית מידע וחדשנות. לא

מונתה ועדה כאמור, ימלא הדירקטוריון את תפקידיה".

(י) לעניין תכיפות ישיבות הדירקטוריון - בסעיף 40(א), במקום "לפחות אחת לחודש"

יבוא "לפחות אחת לרבעון".

(יא) לעניין נוכחות בישיבות דירקטוריון - בסעיף 41(א), הסיפה המתחילה במילים "ולא ייעדר" - תימחק.

(יב) לעניין ניגוד עניינים ענפי -

(1) בסעיף 55(ב), במקום "משלושה דירקטורים חיצוניים" יבוא "מכל הדירקטורים החיצוניים".

(2) בסעיף 55(ג), במקום "אחת לחצי שנה" יבוא "אחת לשנה".

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 307 בנושא "פונקציית ביקורת פנימית"

16. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 307 תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:

(א) בסעיף 47, במקום "אחת לחצי שנה" יבוא "אחת לשנה".

(ב) בכותרת לסעיף 55(ב) במקום "דיווח חצי שנתי" יבוא "דיווח שנתי", ובסעיף קטן (1) שבו, במקום "שהוצאו בחצי השנה המדווחת" יבוא "שהוצאו בשנה המדווחת".

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 308 בנושא "ציות ופונקציית הציות בתאגיד בנקאי"

17. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 308 תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:

בסעיף 33, במקום האמור בסעיף קטן (ב) יבוא: "קצין ציות ראשי יוכל למלא בתאגיד בנקאי חדש תפקיד נוסף, ובלבד שלא יהיה אחראי על תחום שבו מבוצעות פעילויות עסקיות, שאין בין התפקיד הנוסף לבין תפקידו כאמור כדי ליצור חשש לניגוד עניינים ובכפוף לאישור מראש של המפקח על הבנקים".

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 308A בנושא "טיפול בתלונות ציבור"

18. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 308A תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:

(א) במקום האמור בסעיף 7(ב) יבוא "נציב תלונות הציבור ועובדי פונקציית הטיפול בתלונות הציבור יוכלו למלא תפקידים נוספים בתאגיד בנקאי חדש, ובלבד שאין בתפקידים הנוספים כדי ליצור ניגוד עניינים לתפקידם כאמור, ובכפוף לשליחת הודעה מראש ובכתב למפקח על הבנקים".

(ב) בסעיף 12, במקום "אחת לחצי שנה" יבוא "אחת לשנה".

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 309 בנושא "בקורות ונהלים לגבי הגילוי ובקרה פנימית על דיווח כספי"

19. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 309 תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:

(1) בסעיף 4, במקום "לסוף כל רבעון" יבוא "לסוף כל שנה".

(2) בסעיף 6, במקום "שאיירע בכל רבעון" יבוא "שאיירע בכל רבעון או בכל תקופה אחרת ובלבד שלא תעלה על שנה".

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310 בנושא "ניהול סיכונים"

20. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310 תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:
- בסעיף 10, במקום האמור בסעיף קטן (ב)(2) יבוא:
- "מנהל הסיכונים הראשי יהיה עובד התאגיד הבנקאי החדש; מנהל הסיכונים הראשי רשאי למלא תפקידים בתחום הסיכונים, כמו: קצין צוות ראשי, מנהל פונקציית הסיכון התפעולי, אחראי למניעת הלבנת הון ומימון טרור או אחראי על בקרת אשראי, וכן רשאי להיות אחראי לתפקידי מטה או בקרה נוספים. האמור כפוף לתנאים הבאים:
- (1) התאגיד הבנקאי החדש יוודא כי מכלול התפקידים המבוצעים על ידי מנהל הסיכונים הראשי הולמים את היקף פעילות התאגיד, מורכבות הפעילות ומאפייני הסיכונים הטמונים בפעילות.
- (2) תפקידי הפונקציה לא פוגעים בעצמאותה וביכולתה ליישם בצורה יעילה את עבודתה.
- (3) אישור מראש של המפקח על הבנקים למילוי תפקיד נוסף של חשבונאי ראשי".

פרק ד': הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום אשראי והשקעות

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 313 בנושא "מסגרת פיקוחית למדידה ובקרה

של חשיפות גדולות (LEX10-LEX40)" (להלן - הוראה 313)

21. הוראה 313 תחול על תאגיד בנקאי חדש בשינויים אלה:

במקום האמור בסעיף 4 (ב) (2) יבוא:

"עד תום שלוש שנים ממועד קבלת רישיון בנק שאינו רישיון מוגבל, ערך החשיפה של התאגיד הבנקאי לקבוצת צדדים נגדיים בנקאית או צד נגדי שהוא בעל רישיון נותן שירותי תשלום יציבותי לא תעלה על שיעור של 50% מהון רובד 1 כהגדרתו בהוראה 313; מתום שלוש שנים ממועד קבלת רישיון בנק שאינו רישיון מוגבל, ערך החשיפה של התאגיד הבנקאי לקבוצת לוויים נגדיים בנקאית לא תעלה על שיעור של 25% מהון רובד 1 כהגדרתו בהוראה 313".

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 315 בנושא "מגבלת חשיפה ענפית"

22. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 315 (להלן - הוראה 315) לא תחול על תאגיד בנקאי חדש, אלא אם סך ערכי החשיפות (לפני הפחתת החשיפה על פי טכניקות הכשירות להפחתת סיכון אשראי בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 203) של צדדים נגדיים שאינם "אנשים פרטיים", כמשמעות "אשראי לאנשים פרטיים" בסעיף 14 לנספח 5 בהוראת הדיווח לציבור של המפקח על הבנקים מספר 651, לתאגיד הבנקאי עולה על 2 מיליארדי שקלים חדשים. עם זאת, תאגיד בנקאי חדש שהוראה 315 אינה חלה עליו נדרש לפלח את לוויי לפי ענפי משק.

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 318 בנושא "מאגר מידע על בטחונות"

23. (א) הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 318 (להלן - הוראה 318) לא תחול על תאגיד בנקאי חדש, אלא אם מתקיים לפחות אחד מבין התנאים הבאים:

- (1) הוא עוסק במתן הלוואות לדיור, כהגדרתן בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 451.
- (2) הוא הגיע לסף הקבוע בסעיף 22 להוראה זו.

(ב) תאגיד בנקאי חדש שהוראה 318 אינה חלה עליו יקים ויחזיק מערכת לניהול ביטחונות הנותנת מענה הולם לצרכיו העסקיים ולניהול הסיכונים הטמונים בפעילותו.

פרק ה': הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום סיכונים פיננסיים

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 333 בנושא "ניהול סיכון ריבית"

24. (א) הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 333 (להלן - הוראה 333) לא תחול על תאגיד בנקאי

חדש, אלא אם מתקיים לפחות אחד מבין התנאים הבאים:

(1) סך הנכסים המאזניים של התאגיד הבנקאי החדש, על בסיס מאוחד, עולה על

0.5% מסך הנכסים המאזניים במערכת הבנקאית;

(2) התאגיד הבנקאי החדש מבצע פעילות היוצרת חשיפה גבוהה לסיכונים ריבית.

לעניין זה, "חשיפה גבוהה לסיכונים ריבית" – חשיפה הנוצרת כאשר יישום זעזוע

סטנדרטי, כמשמעותו בנספח 2 להוראה 333 בשיעורי הריבית על התיק הבנקאי

מוביל לירידה בשווי הכלכלי של התאגיד הבנקאי בסכום העולה על 10% מההון

העצמי.

(ב) תאגיד בנקאי חדש שהוראה 333 אינה חלה עליו ינהל את סיכון הריבית בכלים

מקובלים ועל פי מסגרת ניהול הסיכונים הקבועה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310.

לעניין זה, "כלים מקובלים" – אחד או יותר מהמכשירים הפיננסיים, המודלים או שיטות

מדידה לניהול סיכון ריבית שנכללים בהוראות ניהול בנקאי תקין או ברגולציה הבנקאית

האירופאית או האמריקאית.

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 339 בנושא "סיכונים שוק"

25. (א) הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 339 (להלן - הוראה 339) לא תחול על תאגיד בנקאי

חדש, אלא אם התיק למסחר (מאזני וחוף מאזני ולרבות סך כל הפוזיציות במטבע חוץ)

עולה על 5% מסך נכסי התאגיד הבנקאי; לעניין זה "תיק למסחר" כמשמעותו לפי

סעיפים 685 עד 689(iii) להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 208.

(ב) תאגיד בנקאי חדש שהוראה 339 אינה חלה עליו ינהל את סיכונים השוק בכלים

מקובלים ועל פי מסגרת ניהול הסיכונים הקבועה בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר

310.

לעניין זה, "כלים מקובלים" – אחד או יותר מהמכשירים הפיננסיים, המודלים או

שיטות מדידה לניהול סיכון שוק שנכללים בהוראות ניהול בנקאי תקין או ברגולציה

הבנקאית האירופאית או האמריקאית.

פרק ו': הוראות ניהול בנקאי תקין בתחום טכנולוגיה וסייבר

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 357 בנושא "ניהול טכנולוגיית המידע"

26. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 357 (להלן - הוראה 357) תחול על תאגיד בנקאי חדש

בשינויים אלה:

(א) בכפוף לאישור הדירקטוריון ולדיווח בכתב ומראש לפיקוח על הבנקים, רשאי מנהל טכנולוגיית המידע לכהן גם כמנהל אבטחת המידע וכמנהל הגנת הסייבר, ובלבד שהוא בעל הכשרה מקצועית מתאימה וניסיון רלבנטי בכל התחומים הללו.

(ב) תאגיד בנקאי חדש רשאי להוציא למיקור חוץ את תפקיד מנהל אבטחת מידע, בכפוף לאישור הדירקטוריון ולדיווח בכתב ומראש לפיקוח על הבנקים ובכפוף לעמידה בתנאים הקבועים לעניין זה ביחס למנהל הגנת הסייבר במיקור חוץ כאמור בסעיף 28 להוראה זו. במקרה של מיקור חוץ כאמור, לא יחול האמור בסעיף קטן (א).

(ג) על אף הקבוע בסעיפים 8 ו-11 בעניין הערכת סיכונים של מערך טכנולוגיית המידע וסקר בטיחות של מערך טכנולוגיית המידע ויזום ניסיונות חדירה מבוקרים למערך טכנולוגיית המידע (להלן - סקרים טכנולוגיים):

(1) תאגיד בנקאי חדש רשאי לבצע את הסקרים הטכנולוגיים כחלק מסקר סיכונים תפעוליים על פי סעיף 27 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 350, וזאת מבלי לפגוע בדרישות לעניין תדירות ביצוע הסקרים הטכנולוגיים.

(2) תאגיד בנקאי חדש רשאי לקבוע שמנהל פונקציית הסיכון התפעולי יהא אחראי לביצוע הסקרים הטכנולוגיים.

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 359A בנושא "מיקור חוץ"

27. בטל.

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 361 בנושא "ניהול הגנת הסייבר"

28. הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 361 (להלן - הוראה 361) תחול על תאגיד בנקאי חדש

בשינוי הבא:

על אף האמור בסעיף 17 –

תאגיד בנקאי חדש רשאי להוציא למיקור חוץ את תפקיד מנהל הגנת הסייבר, בכפוף לאישור הדירקטוריון ולדיווח בכתב ומראש לפיקוח על הבנקים ובהתקיים כל התנאים הבאים:

(א) מנהל הגנת הסייבר יהיה עובד מסוים מטעם נותן השירות, שיספק את השירות בהיקף של משרה מלאה אך ורק לתאגיד הבנקאי החדש;

(ב) תאגיד בנקאי חדש יוודא כי נותן השירות נוקט באמצעים המתאימים למניעת ניגודי עניינים בין השירותים שהוא מספק ללקוחות אחרים לבין השירות שהוא מספק לתאגיד הבנקאי החדש.

הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 362 בנושא "מחשוב ענן"

29. בטל.

פרק ז': תאגיד בנקאי בהקמה

30. הוראות ניהול בנקאי תקין, למעט אלו המפורטות להלן, לא יחולו על תאגיד בנקאי בהקמה.

31. על תאגיד בנקאי בהקמה יחולו, בנוסף לדרישות שנקבעו ברישיונו, ההוראות הבאות:

(1) **דרישות הון** - הון תאגיד בנקאי בהקמה יעמוד בכל עת על שיעור שלא יפחת מ-60% מההון הנדרש מתאגיד בנקאי חדש, בהתאם לסעיף 11.

(2) **דרישות נזילות**

א. תאגיד בנקאי בהקמה יגדיר תאבון סיכון נזילות, מדיניות מימון בקווים מנחים ויגבש תכנית לקיום משאבים פיננסיים מספיקים על מנת לעמוד בצרכי הנזילות בתקופת היותו תאגיד בנקאי בהקמה.

ב. תאגיד בנקאי בהקמה יחזיק בכל עת נכסים נזילים בשיעור שלא יפחת מ-20% מסך פיקדונות הציבור שגויסו; הנכסים הנזילים יהיו רזרבות בבנק ישראל (לא כולל חובת הנזילות המוניטרית) ואגרות חוב של ממשלת ישראל.

(3) **ממשל תאגידי** - תאגיד בנקאי בהקמה ימנה את הפונקציות הבאות, אשר יפעלו בהתאם לאמור להלן:

א. **דירקטוריון** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 301, בשינויים הקבועים לעניין תאגיד בנקאי חדש בפרק ג' להוראה זו.

ב. **ביקורת פנימית** - לתאגיד בנקאי בהקמה יהיו מבקר פנימי ופונקציית ביקורת פנימית בלתי תלויים, כאמור בהוראת ניהול בנקאי תקין מספר 307. עבודת הביקורת הפנימית תכלול הכנת תכנית עבודה, בדיקה והערכה של המידע הזמין, תקשור הממצאים ומעקב אחר המלצות. היקף הביקורת, התשומות שיוקצו לעבודת הביקורת וכלי הביקורת הפנימית יותאמו להיקף הפעילות ומהותה.

ג. **ניהול סיכונים** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 310 בשינויים הקבועים לעניין תאגיד בנקאי חדש בפרק ג' להוראה זו.

ג1. **טיפול בתלונות ציבור** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 308A, בשינויים הקבועים לעניין תאגיד בנקאי חדש בפרק ג' להוראה זו.

ד. **המשכיות עסקית** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 355.

(4) **אישור נושאי משרה** - בטל.

(5) **ציות ואיסור הלבנת הון ואיסור מימון טרור** - יחולו הוראות ניהול בנקאי תקין מספר 308 ו-411.

(6) **מיקור חוץ** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 359A.

(א6) **טכנולוגיה וסייבר**

א. **ניהול טכנולוגיית המידע** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 357, בשינויים הקבועים לעניין תאגיד בנקאי חדש בפרק ו' להוראה זו.

ב. **ניהול הגנת הסייבר** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 361, בשינויים הקבועים לעניין תאגיד בנקאי חדש בפרק ו' להוראה זו.

- ג. **מחשוב ענן** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 362, בשינויים הקבועים לעניין תאגיד בנקאי חדש בפרק ו' להוראה זו.
- ד. **ניהול סיכונים סייבר בשרשרת אספקה** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 363.
- ה. **דיווח על אירועי כשל טכנולוגי ואירועי סייבר** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 366.
- ו. **בנקאות בתקשורת** - תחול הוראת ניהול בנקאי תקין מספר 367.
- (7) **תכנית יציאה** - יש לגבש תכנית יציאה כמשמעותה בסעיף 9ב להוראה זו.

* * *

עדכונים			
חוזר 06 מס'	גרסה	פרטים	תאריך
2608	1	חוזר מקורי	08/03/2020
2669	2	עדכון	30/09/21
2700	3	עדכון	15/03/22
2715	4	עדכון	¹ 13/06/22
2832	5	עדכון	29/12/25

¹ התיקון לפי החוזר להוראה זו חל מ-1/1/2023.